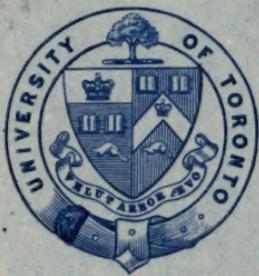

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARIES

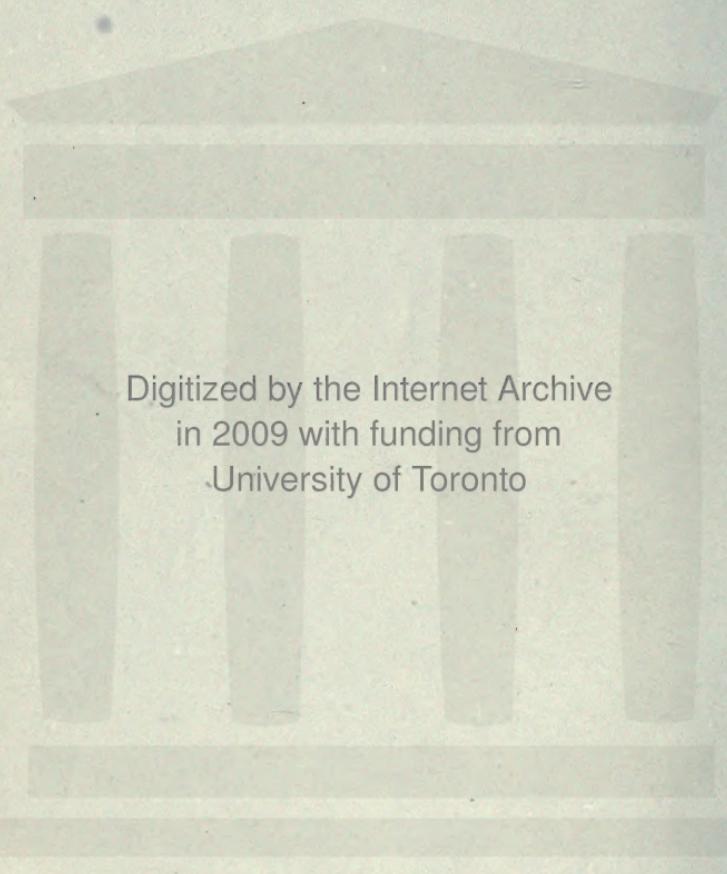
A standard linear barcode consisting of vertical black lines of varying widths on a white background.

3 1761 01037865 1

Presented to the Library
OF THE
University of Toronto.
BY

18

Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
University of Toronto

L
A716D

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANIS COMCEDIÆ.

ACCEDUNT

PERDITARUM FABULARUM FRAGMENTA

EX RECENSIONE

G. DINDORFII.

TOMUS I.

OXONII,
E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

MDCCCXXXV.

PA
3875
A2
1835
E.1
5790
3019/ao w
80

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΑΡΙΩΝ.
ΧΡΕΜΤΑΟΣ.
ΠΑΟΤΤΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΑΓΡΟΙΚΩΝ.
ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ΠΕΝΙΑ.
ΓΤΝΗ ΧΡΕΜΤΑΟΥΤ.
ΔΙΚΑΙΟΣ ΑΝΗΡ.
ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΓΡΑΤΣ.
ΝΕΑΝΙΑΣ.
ΕΡΜΗΣ.
ΙΕΡΕΤΣ ΔΙΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Βουλόμενος Ἀριστοφάνης σκῶψαι τοὺς Ἀθηναίους ἀδικίᾳ καὶ συκοφαντίᾳ καὶ τοῖς τοιούτοις συνόντας, καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦντας, πλάττει πρεσβύτην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τοῦνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρόπους χρηστὸν, πένητα δὲ ἄλλως· διὰ μετά τινος αὐτῷ θεράποντος ἐλθὼν εἰς Ἀπόλλα ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ίδιου παιδὸς, εἰ χρὴ τοιούτῳ τρόπων χρηστῷ ἀμελήσαντα ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύειν, ἐπειδήπερ οἱ μὲν τοιοῦτοι ἐπλούτουν, οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πράττοντες πένητες ἥσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος. ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαφὲς μὲν οὐδὲν, ὅτῳ δὲ ἔξιών ἐντύχοι, τούτῳ ἐπεσθαι. καὶ ὡς γέροντι ἐντυγχάνει τυφλῷ, ἦν δὲ οὗτος ὁ Πλοῦτος, καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅτι ὁ Πλοῦτος ἐστι. δυσχεραίνων δὲ ἐπὶ τούτῳ καθ' ἕαντὸν ὁ θεράπων μόλις αὐτὸν ἐρωτᾷ τίνος ἔνεκα τούτῳ ἀκολουθεῖσι. καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἐπειτα μαθάνουσι παρ' αὐτοῦ τοῦ Πλούτου ὅστις ἐστὶ· καὶ ὅτου χάριν τυφλὸς ἐγεγόνει παρὰ τοῦ Διός. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἥσθησάν τε καὶ βουλὴν ἐβουλεύσαντο ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦν καὶ τὴν τῶν ὄφθαλμῶν θεραπεύειν πῆρωσιν. καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῷ, τάς τε τοῦ Βλεψίδημου ἀντιλογίας καὶ τῆς Πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγον τε αὐτὸν ὃ τι τάχιστα καὶ ὑγιαὶ ἐπανήγαγον οἴκαδε, ἐπλούτησάν τε ικανῶς οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίοι χρηστοῦ πρόσθεν ἀντεχόμενοι πένητες ἥσαν.

Ἴστέον δὲ ὅτι τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα πεπλασμένα εἰσὶ παρὰ τοῦ ποιητοῦ. Χρεμύλος γάρ ἀπὸ τοῦ χρέος καὶ τοῦ αἰμύλλω τὸ ἀπατῶν εἴρηται, ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ τοὺς χρεωφειλέτας διὰ πενίαν. καὶ τὸ Καρίων ἔξελληνιζόμενον τὸν δοῦλον δηλοῖ· Καρεῖς γάρ οἱ δοῦλοι, ὅθεν καὶ ἡ παρομία, ἐν Καρδὶς αἴσῃ, ἥτοι ἐν δούλου τάξει. καὶ τὸ Βλεψίδημος δὲ ἥτοι πτωχός, διάλεπτων ἀεὶ ποτε εἰς τὸν δῆμον.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάρη. τελευταῖα δὲ διδάξεις τὴν καμφρίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ίδιῳ ὀνόματι, καὶ τὸν οὐν αὐτοῦ συστῆσαι Ἀραρότα δι' αὐτῆς τοὺς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κάκαλον καὶ Αἰολοσίκανα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΤΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Μαντεύεται δίκαιος ὅν τις καὶ πένης
εἰ μεταβαλλὼν πλούτουν τυχεῖν δυνήσεται.
ἔχρησεν ὁ θεὸς συνακολουθεῖν ὥπερ ἀν
ἀνδρὶ περιτίχῃ. Πλοῦτος διπτάνεται τυφλός.
γνοὺς δ' αὐτὸν ἥγαγεν οἴκαδ', ἄλλους δημότας
καλέσας μετασχεῖν· εἴθ' ὑγιάσαι τὰς κόρας
ἔσπειδον· εἰς Ἀσκληπιοῦ δ' ἀπήγαγον.
ἥ δ' ἄφνω Πενία διεκάλυσεν.
ὅμως ἀναβλέψαντος αὐτοῦ τῶν κακῶν
οὐδεὶς ἐπλούτει, τῶν δ' ἀγαθῶν ἦν τάχιστα.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ΩΣ ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστὶν, ὃ Ζεῦ καὶ θεοί,
δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.

ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.

τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἔᾳ τὸν κύριον
κρατεῖν ὁ δαιμὼν, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.

καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ Λοξίᾳ,

ὅς θεσπιώδει τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
ἰατρὸς ᾧν καὶ μάντις, ὃς φασιν, σοφὸς,
μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
τούναντίον δρῶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.

οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα·

οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κάμε προσβιάζεται,
καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένῳ τὸ παράπαν οὐδὲ γρῦ.

ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
ἢν μὴ φράσῃς δὲ τι τῷδε ἀκολουθοῦμέν ποτε,
ὡς δέσποτ', ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.

οὐ γάρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελῶν τὸν στέφανον, ἢν λυπῇς τί με,
ἴνα μᾶλλον ἀλγῆς. ΚΑ. λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι
πρὶν ἀν φράσῃς μοι τίς ποτ' ἐστὶν οὗτοσί·
εὔνους γὰρ ὃν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.

- ΧΡ. ἀλλ' οὐ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
πιστότατον ἥγοῦμαι σε καὶ κλεπτίστατον.
ἔγὼ θεοσεβῆς καὶ δίκαιος ὃν ἀνήρ
κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν. ΚΑ. οἴδά τοι.
- ΧΡ. ἔτεροι δὲ ἐπλούτουν, Ἱερόσυλοι, ῥήτορες
καὶ συκοφάνται καὶ πονηροί. ΚΑ. πείθομαι. 30
- ΧΡ. ἐπερησόμενος οὖν φύχόμην ὡς τὸν θεὸν,
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
ἥδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον,
τὸν δὲ υἱὸν, ὅσπερ ὃν μόνος μοι τυγχάνει,
πενσόμενος εἰς χρὴν μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
εἶναι πανοῦργον, ἀδικον, ὑγίες μηδὲ ἔν,
ὡς τῷ βίῳ τοῦτῳ αὐτὸν νομίσας συμφέρειν. 35
- ΚΑ. τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;
- ΧΡ. πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἴπει μοι τοδί·
ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιὰν,
ἐκέλευσε τούτου μὴ μεβίεσθαι μὲν ἔτι,
πείθειν δὲ ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε. 40
- ΚΑ. καὶ τῷ ξυναντᾶσι δῆτα πρώτῳ; ΧΡ. τουτῷ.
- ΚΑ. εἴτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ,
φράζουσαν ὡς σκαιότατέ σοι σαφέστατα
ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον; 45
- ΧΡ. τῷ τοῦτο κρίνεις; ΚΑ. δῆλον ὅτιὴ καὶ τυφλῷ
γνῶναι δοκεῖ τοῦθ, ὡς σφόδρος ἐστὶ συμφέρον
τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγίεις ἐν τῷ νῦν χρόνῳ. 50
- ΧΡ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς ἐστὶ τοῦτο ρέπει,
ἀλλ' εἰς ἔτερόν τι μεῖζον. ήν δὲ ἡμῖν φράσῃ
ὅστις ποτὲ ἐστὶν οὐτοσὶ καὶ τοῦ χάριν
καὶ τοῦ δεόμενος ἥλθε μετὰ νῦν ἐνθαδὲ,
πυθοίμεθ' ἀν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅτι νοεῖ. 55
- ΚΑ. ἄγε δὴ, σὺ πρότερον σαυτὸν ὅστις εἰς φράσον,
ἢ τάπι τούτοις δρῶ. λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἔγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. ΚΑ. μανθάνεις

ὅς φησιν εἶναι; ΧΡ. σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἐμοί.

σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει.

60

ἀλλ' εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
ἐμοὶ φράσον. ΠΛ. κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω.

ΚΑ. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὅρνιν τοῦ θεοῦ.

ΧΡ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι.

ΚΑ. εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.

65

ΠΛ. ὦ ταῦ, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. ΧΡ. πώμαλα.

ΚΑ. καὶ μὴν ὁ λέγω βέλτιστόν ἐστ', ὦ δέσποτα.

ἀπολῶ τὸν ἀνθρώπου κάκιστα τουτονί.

ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν καταλιπὼν
ἀπειρ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών.

70

ΧΡ. ἀλλ' αὖτε ταχέως. ΠΛ. μηδαμῶς. ΧΡ. οὔκουν ἐρεῖς;

ΠΛ. ἀλλ' ἦν πύθησθέ μὲν ὅστις εἴμι, εὗδ' ὅτι
κακόν τι μὲν ἐργάσεσθε κούκ ἀφῆσετον.

ΧΡ. νὴ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ γε σύ.

ΠΛ. μέθεσθέ νύν μου πρῶτον. ΧΡ. ἦν, μεθίεμεν.

75

ΠΛ. ἀκούετον δή. δεῖ γὰρ ὡς ἕοικέ με
λέγειν ἂν κρύπτειν ἢ παρεσκευασμένος.

ἔγὼ γάρ εἰμι Πλοῦτος. ΧΡ. ὦ μιαρώτατε
ἄνδρῶν ἀπάντων, εἴτ' ἐσύγας Πλοῦτος ὃν;

ΚΑ. σὺ Πλοῦτος, οὗτος ἀθλίως διακείμενος;

80

ΧΡ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλον καὶ θεοὶ καὶ δάιμονες
καὶ Ζεῦ, τί φήσ; ἐκεῖνος ὅντως εἴ τοι; ΠΛ. ναι.

ΧΡ. ἐκεῖνος αὐτός; ΠΛ. αὐτότατος. ΧΡ. πόθεν οὖν, φράσον,
αὐχμῶν βαδίζεις; ΠΛ. ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι,
ὅς οὐκ ἐλούστατ' ἔξ οὗπερ ἐγένετο.

85

ΧΡ. τοутὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες; κάτειπέ μοι.

ΠΛ. ὁ Ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.

ἔγὼ γάρ ὃν μειράκιον ἡπείληστ' ὅτι

ώς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους

μόνους βαδιοίμην· ὁ δέ μὲν ἐποίησεν τυφλὸν,

ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδένα.

οὗτος ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.

90

ΧΡ. καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμᾶται μόνους
καὶ τοὺς δικαίους. ΠΛ. ὅμολογῷ σοι. ΧΡ. φέρε, τί οὖν;
εἰ πάλιν ἀναβλέψεις ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ, 95
φεύγοις ἀν ἥδη τοὺς πονηρούς; ΠΛ. φήμ’ ἐγώ.

ΧΡ. ὡς τοὺς δικαίους δ’ ἀν βαδίζοις; ΠΛ. πάνυ μὲν οὖν
πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἔօρακά πω χρόνου.

ΧΡ. καὶ θαῦμά γ’ οὐδέν· οὐδὲ ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.

ΠΛ. ἄφετον με νῦν. Ἱστον γὰρ ἥδη τάπ’ ἐμοῦ. 100

ΧΡ. μὰ Δί’, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἔξομεσθά σου.

ΠΛ. οὐκ ἥγόρευον ὅτι παρέξει πράγματα
ἐμέλλετόν μοι; ΧΡ. καὶ σύ γ’, ἀντιβολῶ, πιθοῦ,
καὶ μὴ μ’ ἀπολίπησ· οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ
ζητῶν ἔτ’ ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίους· 105
μὰ τὸν Δί· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.

ΠΛ. ταυτὶ λέγουσι πάντες· ἥνικ’ ἀν δέ μου
τύχωσ’ ἀληθῶς καὶ γένωνται πλούσιοι,
ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

ΧΡ. ἔχει μὲν οὗτος, εἰσὶ δ’ οὐ πάντες κακοί.

ΠΛ. μὰ Δί’, ἀλλ’ ἀπαξάπαντες. ΚΑ. οἰμώξει μακρά.

ΧΡ. σοὶ δ’ ὡς ἀν εἰδῆς ὅσα, παρ’ ἡμῖν ἦν μένης,
γενήσετ’ ἀγαθὰ, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
οἵμαι γὰρ, οἵμαι, σὺν θεῷ δ’ εἰρήσεται,
ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας, 115

βλέψαι ποιήσας. ΠΛ. μηδαμῶς τοῦτ’ ἐργάσῃ.

οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. ΧΡ. τί φῆς;

ΚΑ. ἀνθρωπος οὗτός ἔστιν ἄθλιος φύσει.

ΠΛ. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν οἴδ’ ὡς τὰ τούτων μᾶρ’ ἔμ’ εἰ
πύθαιτ’ ἀν ἐπιτρίψει. ΧΡ. νῦν δ’ οὐ τοῦτο δρᾶ, 120
ὅστις σε προσπταίσαντα περινοστεῖν ἔᾳ;

ΠΛ. οὐκ οἴδω· ἐγὼ δ’ ἐκεῖνον ὀρρωδῶ πάνυ.

ΧΡ. ἄληθες, ὡς δειλότατε πάντων δαιμόνων;
οἵει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα
καὶ τοὺς κεφαυνοὺς ἀξίους τριωβόλου,
ἔαν ἀναβλέψῃς σὺ καν μικρὸν χρόνον; 125

- ΠΛ. ἄ, μὴ λέγ', ὃ πονηρὲ, ταῦτ'. ΧΡ. ἔχ' ἥσυχος.
 ἐγὼ γὰρ ἀποδεῖξω σε τοῦ Διὸς πολὺ¹³⁰
 μεῖζον δυνάμενον. ΠΛ. ἐμὲ σύ; ΧΡ. νὴ τὸν οὐρανόν.
 αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν;
 ΚΑ. διὰ τάργυριον πλεῖστον γάρ ἐστ' αὐτῷ. ΧΡ. φέρε,
 τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ; ΚΑ. δδί.
 ΧΡ. θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐδὲ τοιτού;
 ΚΑ. καὶ νὴ Δί' εὐχονταί γε πλούτειν ἄντικρυς.
 ΧΡ. οὐκούν δό' ἐστὶν αἴτιος, καὶ ῥᾳδίως¹³⁵
 παύσει ἄν, εἰ βούλοιστο, ταῦθ; ΠΛ. ὅτιὴ τί δή;
 ΧΡ. ὅτι οὐδὲ ἄν εἰς θύσειν ἀνθρώπων ἔτι,
 οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἄλλ' οὐδεὶς,
 μὴ βούλομένου σοῦ. ΠΛ. πῶς; ΧΡ. ὅπως; οὐκ ἔσθ' ὅπως
 ὡνήσεται δήπονθεν, ἦν σὺ μὴ παρὼν¹⁴⁰
 αὐτὸς διδῷς τάργυριον, ὥστε τοῦ Διὸς
 τὴν δύναμιν, ἦν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.
 ΠΛ. τί λέγεις; δὶ' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; ΧΡ. φήμ' ἐγώ.
 καὶ νὴ Δί' εἰ τί γ' ἐστι λαμπρὸν καὶ καλὸν
 ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται.¹⁴⁵
 ἀπαντα τῷ πλούτειν γάρ ἐσθ' ὑπῆκοα.
 ΚΑ. ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἄργυρίδιον
 δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλούτειν ἵσως.
 ΧΡ. καὶ τάς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
 ὅταν μὲν αὐτάς τις πένης πειρῶν τύχῃ,¹⁵⁰
 οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν, ἐὰν δὲ πλούσιος,
 τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τρέπειν.
 ΚΑ. καὶ τούς γε παιδίας φασὶ ταῦτὸ τοῦτο δρᾶν,
 οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τάργυρίου χάριν.
 ΧΡ. οὐ τούς γε χρηστοὺς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους· ἐπεὶ¹⁵⁵
 αἰτοῦσιν οὐκ ἄργυριον οἱ χρηστοί. ΚΑ. τί δαί;
 ΧΡ. ὁ μὲν ἵππον ἀγαθὸν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικάς.
 ΚΑ. αἰσχυνόμενοι γὰρ ἄργυριον αἰτεῖν ἵσως
 ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.
 ΧΡ. τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα,¹⁶⁰

ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισίν ἐσθ' εὐρημένα.
 ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτότομεῖ καθήμενος,
 ἔτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται.
 ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε, χρυσίον παρὰ σοῦ λαβὼν,
 ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε ὑὴ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ,
 ὁ δὲ γναφεύει γ', ὁ δέ γε πλύνει κώδια,
 ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ', ὁ δέ γε πωλεῖ κρόμμια,
 ὁ δ' ἄλονός γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.

ΠΛ. οἵμοι τάλας, ταυτὶ μ' ἐλάνθανεν πάλαι.

ΚΑ. μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομῆται;
 ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;
 τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.
 τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;
 ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;
 ὁ βελονοπάλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου;
 Ἀγύρριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;
 Φιλέψιος δ' οὐχ ἔνεκα σοῦ μύθους λέγει;
 ἡ ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σὲ τοῖς Αἰγυπτίοις;
 ἐρᾶ δὲ Λαῆς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;
 ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος ΧΡ. ἐμπέσου γέ σοι.
 τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται;
 μοιώτατος γὰρ εἴ σὺ πάντων αἴτιος,
 καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εῦ ἵσθ' ὅτι.

ΚΑ. κρατοῦσι γοῦν κἀν τοῖς πολέμοις ἐκάστοτε
 ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνον.

ΠΛ. ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἴς ὃν ποιεῦν;

ΧΡ. καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλείσια
 ὥστ' οὐδὲ μεστὸς σοῦ γέγον' οὐδεὶς πώποτε.

τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή·

ἔρωτος ΚΑ. ἄρτων ΧΡ. μουσικῆς ΚΑ. τραγημάτων 190

ΧΡ. τιμῆς ΚΑ. πλακούντων ΧΡ. ἀνδραγαθίας ΚΑ. ἰσχάδων

ΧΡ. φιλοτιμίας ΚΑ. μάζης ΧΡ. στρατηγίας ΚΑ. φακῆς.

ΧΡ. σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.

ἄλλ' ἦν τάλαντά τις λάβῃ τριακαιδεκα,

165

170

175

180

185

190

- πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἔκκαιδεκά· 195
 καν ταῦτ' ἀνύσηται, τετταράκοντα βούλεται,
 ἢ φησιν οὐ βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον.
- ΠΛ. εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθαι πάνυ·
 πλὴν ἐν μόνου δέδοικα. ΧΡ. φράξε τοῦ πέρι.
- ΠΛ. ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν ἦν ὑμεῖς φατὲ 200
 ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
- ΧΡ. νὴ τὸν Δί· ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
 δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος. ΠΛ. ἥκιστ', ἀλλά με
 τοιχωρύχος τις διέβαλ· ἐσδύς γάρ ποτε
 οὐκ εἶχεν ἐσ τὴν οἰκίαν οὐδὲν λαβεῖν, 205
 εύρων ἀπαξάπαντα κατακεκλειμένα·
 εἴτ' ὄνδρασέ μου τὴν πρόνοιαν δειλίαν.
- ΧΡ. μὴ νῦν μελέτω σοι μηδέν ώς, ἐὰν γένη
 ἀνήρ πρόθυμος αὐτὸς ἐσ τὰ πράγματα,
 βλέποντ' ἀποδεῖξω σ' ὁξύτερον τοῦ Λυγκέως. 210
- ΠΛ. πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὁν;
- ΧΡ. ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἶπέ μοι
 ὁ Φοῖβος αὐτὸς Πυθικὴν σείσας δάφνην.
- ΠΛ. κάκεινος οὖν σύνοιδε ταῦτα; ΧΡ. φήμ' ἐγώ.
- ΠΛ. ὄρατε. ΧΡ. μὴ φρόντιζε μηδὲν, ἄγαθέ. 215
 ἐγὼ γάρ, εὖ τοῦτ' ἵσθι, καν δῆ μ' ἀποθανεῖν,
 αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. ΚΑ. καν βούλῃ γ', ἐγώ.
- ΧΡ. πολλοὶ δ' ἔσονται χάτεροι νῷν ξύμμαχοι,
 ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄλφιτα.
- ΠΛ. παπᾶι, πονηρούς γ' εἴπας ήμιν συμμάχους. 220
- ΧΡ. οὐκ, ἦν γε πλούτησσοιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
 ἀλλ' ἦι σὺ μὲν ταχέως δραμῶν ΚΑ. τί δρῶ; λέγε.
- ΧΡ. τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον, εὐρήσεις δ' ἵσως
 ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
 ὅπως ἀν ἵσον ἔκαστος ἐνταυθὶ παρὼν 225
 ημῖν μετάσχῃ τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.
- ΚΑ. καὶ δὴ βαδίζω τουτοῦ κρεάδιον
 τῶν ἔνδοθέν τις εἰσενεγκάτῳ λαβών.

ΧΡ. ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ· ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
σὺ δ, ὃ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων,
εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἰσιθ· η γὰρ οἰκία
αὐτῇ στὶν ἦν δεῖ χρημάτων σε τήμερου
μεστὴν ποιῆσαι καὶ δικαίως καδίκως.

230

ΠΛ. ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὰν νὴ τοὺς θεοὺς
εἰς οἰκίαν ἑκάστοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ·
ἀγάθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
ἡν μὲν γὰρ ἐς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,
εὐθὺς κατώρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
καν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος
αὐτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
ἔξαρνός ἐστι μηδὲ ίδειν με πώποτε.
ἡν δ' ὡς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος
γυμνὸς θύραξ ἔξεπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.

235

ΧΡ. μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.
ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πώς εἰμ' ἀεί.
χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
πάλιν τ' ἀναλῶν, ἥνικ' ἀν τούτου δέη.
ἀλλ' εἰσίωμεν, ὡς ίδειν σε βούλομαι
καὶ τὴν γυναικα καὶ τὸν οὐλὸν τὸν μόνον,
δν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. ΠΛ. πείθομαι.

245

ΧΡ. τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τάληθῃ λέγοι;

ΚΑ. ὃ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θύμον φαγόντες,
ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταὶ,
ἵτ' ἐγκονεῖτε, σπεῦδεθ, ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν,
ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, η δεῖ παρόντ' ἀμύνειν.

255

ΧΟΡΟΣ.

οῦκουν ὄρφες ὄρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
ὡς εἰκός ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ηδη;
σὺ δ' ἀξιοῖς ἵσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι
ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.
ΚΑ. οῦκουν πάλαι δήπου λέγω; σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.

260

- ο δεσπότης γάρ φησιν ὑμᾶς ἥδεως ἄπαντας
ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζῆσειν ἀπαλλαγέντας.
- ΧΟ. ἔστιν δὲ δὴ τί καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὁ φησιν;
- ΚΑ. ἔχων ἀφῆκται δεῦρο πρεσβύτην τιν', ὃ πονηροὶ,
ρυπῶντα, κυφὸν, ἄθλιον, ρυσὸν, μαδῶντα, νωδόν·
οἶμαι δὲ νὴ τὸν οὐρανὸν καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.
- ΧΟ. ὃ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν, πῶς φήσι; πάλιν φράσον μοι.
δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἦκειν χρημάτων ἔχοντα.
- ΚΑ. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν. 265
- ΧΟ. μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
ἀξήμιοις, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;
- ΚΑ. πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον ἐσ τὰ πάντα
ἡγεῖσθε μὲν εἶναι κούδεν ἀν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;
- ΧΟ. ὡς σεμιὸς οὐπίτριπτος· αἱ κυῆμαι δέ σου βοῶσιν 275
ἰοὺ ιοὺ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.
- ΚΑ. ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
σὺ δὲ οὐ βαδίζεις; οὐδὲ Χάρων τὸ ξύμβολον διδωσιν.
- ΧΟ. διαρραγείης. ὡς μόθων εἴ καὶ φύσει κόβαλος,
ὅστις φενακίζεις, φράσαι δὲ οὕπω τέτληκας ἡμῖν 280
ὅτου χάριν μὲν δὲσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο·
οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔστης σχολῆς, προθύμως
δεῦρ' ἥλθομεν, πολλῶν θύμων ρίζας διεκπερῶντες.
- ΚΑ. ἀλλ' οὐκέτ' ἀν κρύψαιμι. τὸν Πλοῦτον γὰρ, ὕνδρες, ἔτει
ἄγων ὁ δεσπότης, θεὶς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει. 285
- ΧΟ. ὄντως γὰρ ἔστι πλουσίοις ἄπασιν ἡμὶν εἶναι;
- ΚΑ. νὴ τοὺς θεοὺς, Μίδας μὲν οὖν, ἦν ὃτ' ὄνου λάβητε.
- ΧΟ. ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι
ὑφ' ἥδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.
- ΚΑ. καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα 290
μημούμενος καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενταλεύων
ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἴτα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
βληγώμενοί τε προβατίων
αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη,
ἔπεσθ' ἀπεψωλημένοις τράγοις δὲ ἀκρατιεῖσθε. 295

ΧΟ. ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν θρεπτανελὸ τὸν Κύκλωπα
βληχώμενοι, σὲ τουτοὺν πινῶντα καταλαβόντες,
πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δροσερὰ, κραιπαλῶντα,
ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
εἰκῇ δὲ καταδαρθόντα που, 300
μέγαν λαβόντες ἥμιμένον σφηκίσκου ἐκτυφλῶσαι.

ΚΑ. ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν,
ἢ τοὺς ἑταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
ἐπεισεν ώς ὅντας κάπρους
μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δὲ ἐματτεν αὐτοῖς, 305
μιμήσομαι πάντας τρόπους.
ἡμεῖς δὲ γρυλίζοντες ὑπὸ φιληδίας
ἐπεσθε μητρὶ χοῖροι.

ΧΟ. οὐκοῦν σε τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν
καὶ μαγγανεύοντας μολύνοντας τε τοὺς ἑταίρους, 310
λαβόντες ὑπὸ φιληδίας
τὸν Λαρτίου μιμούμενοι τῶν ὅρχεων κρεμῶμεν,
μινθώσομέν θ' ὕσπερ τράγου
τὴν ρῖναν σὺ δὲ Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς.
ἐπεσθε μητρὶ χοῖροι. 315

ΚΑ. ἀλλ' εἴα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἥδη
ἡμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ',
ἐγὼ δὲ ἵων ἥδη λάθρα
βουλήσομαι τοῦ δεσπότου
λαβών τιν' ἄρτον καὶ κρέας 320
μασώμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

ΧΡ. χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστιν, ὄνδρες δημόται,
ἀρχαῖον ἥδη προσαγορεύειν καὶ σαπρόν
ἀσπάζομαι δέ, διτὴ προθύμως ἥκετε
καὶ συντεταμένως κού κατεβλακευμένως.
ὅπως δέ μοι καὶ τὰλλα συμπαραστάται 325
ἔσεσθε καὶ σωτῆρες ὅντας τοῦ θεοῦ.

ΧΟ. θάρρει βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἀρη.
δεινὸν γὰρ, εἰ τριωβόλου μὲν οὔνεκα

ώστιζόμεσθ' ἐκάστοτ' ἐν τῷκκλησίᾳ,
αὐτὸν δὲ τὸν Πλοῦτον παρείην τῷ λαβεῖν.

330

ΧΡ. καὶ μὴν ὅρῳ καὶ Βλεψίδημον τουτονὶ^ν
προσιόντα· δῆλος δ' ἐστὶν ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέν τι τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τί ἀν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ
Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἔξαπίνης; οὐ πείθομαι.
καίτοι λόγος γ' ἦν νὴ τὸν Ἡρακλέα πολὺς
ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
ώς ἔξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.

335

ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸν θαυμάσιον, ὅπως
χρηστόν τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
οὐκον ἐπιχώριόν γε πρᾶγμ' ἐργάζεται.

340

ΧΡ. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ νὴ τοὺς θεούς.
ὦ Βλεψίδημ, ἄμεινον ή χθὲς πράττομεν,
ῶστε μετέχειν ἔξεστιν· εἰ γὰρ τῶν φίλων.

345

ΒΛ. γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;

ΧΡ. ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἦν θεὸς θέλη.
ἔνι γάρ τις, ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.

ΒΛ. ποῖος τις; ΧΡ. οἶσ, ΒΛ. λέγ' ἀνύσας ὁ τι φῆς ποτε.

ΧΡ. ἦν μὲν κατορθώσωμεν, εὗ πράττειν ἀεί·
ἦν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρίφθαι τὸ παράπαν.

350

ΒΛ. τούτι πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
καὶ μὲν οὐκ ἀρέσκει. τό τε γάρ ἔξαίφνης ἄγαν
οὗτος ὑπερπλούτειν τό τ' αὖ δεδοικέναι
πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου.

355

ΧΡ. πῶς οὐδὲν ὑγιές; ΒΛ. εἴ τι κεκλοφὼς νὴ Δία
ἔκειθεν ἥκεις ἀργύριον ή χρυσίον
παρὰ τοῦ θεοῦ, κάπειτ' ἵσως σοι μεταμέλει.

ΧΡ. "Απολλον ἀποτρόπαιε, μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὖ.

ΒΛ. παῦσαι φλυαρῶν, ὥγάθ· οἶδα γὰρ σαφῶς.

360

ΧΡ. σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιοῦτο. ΒΛ. φεῦ·
ώς οὐδὲν ἀτέχγως ὑγιές ἐστιν οὐδενὸς,

- ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἄπαντες ἡττούνες.
 ΧΡ. οὐ τοι μὰ τὴν Δῆμητρ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
 ΒΛ. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὃν πρότερον εἶχεν τρόπων. 365
 ΧΡ. μελαγχολᾶς, ἄνθρωπε, νὴ τὸν οὐρανόν.
 ΒΛ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸν κατὰ χώραν ἔχει,
 ἀλλ' ἐστὶν ἐπιδηλόν τι πεπανουργηκότι.
 ΧΡ. σὺ μὲν οὖδ' ὁ κρώζεις* ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος
 ζητεῖς μεταλαβεῖν. ΒΛ. μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνος; 370
 ΧΡ. τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἐτέρως ἔχον.
 ΒΛ. μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας; ΧΡ. κακοδαιμονᾶς.
 ΒΛ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκάς γ' οὐδένα;
 ΧΡ. οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ΒΛ. ὦ Ἡράκλεις, φέρε, ποῖ τις ἀν
 τράποιτο; τάληθες γὰρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι. 375
 ΧΡ. κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά μου.
 ΒΛ. ὦ ταῦ, ἔγώ τοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ
 ἐθέλω διαπρᾶξαι πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν,
 τὸ στόμ' ἐπιβύνσας κέρμασιν τῶν ρήτόρων.
 ΧΡ. καὶ μὴν φίλως γ' ἂν μοι δοκεῖς νὴ τοὺς θεοὺς 380
 τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.
 ΒΛ. ὅρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον,
 ἴκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων
 καὶ τῆς γυναικὸς, κοῦ διοίσοντ' ἄντικρυς
 τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὅτιον τῶν Παρμφίλου. 385
 ΧΡ. οὐκ, ὦ κακοδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
 ἔγωγε καὶ τοὺς δεξιοὺς καὶ σώφρονας
 ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. ΒΛ. τί σὺ λέγεις;
 οὗτῳ πάνυ πολλὰ κέκλοφας; ΧΡ. οἵμοι τῶν κακῶν,
 ἀπολεῖς. ΒΛ. σὺ μὲν οὖν σεαυτὸν, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς. 390
 ΧΡ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον, ὦ μοχθηρὲ σὺ,
 ἔχω. ΒΛ. σὺ Πλοῦτον; ποῖον; ΧΡ. αὐτὸν τὸν θεόν.
 ΒΛ. καὶ ποῦ στιν; ΧΡ. ἔνδον. ΒΛ. ποῦ; ΧΡ. παρ' ἐμοί. ΒΛ. παρὰ
 σοί; ΧΡ. πάνυ.
 ΒΛ. οὐκ ἐσ κόρακας; Πλοῦτος παρὰ σοί; ΧΡ. νὴ τοὺς θεούς.
 ΒΛ. λέγεις ἀληθῆ; ΧΡ. φημί. ΒΛ. πρὸς τῆς Ἔστίας; 395

- ΧΡ. νὴ τὸν Ποσειδῶνα. ΒΛ. τὸν θαλάττιον λέγεις;
 ΧΡ. εἰ δὲ ἔστιν ἔτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἔτερον.
 ΒΛ. εἴτ' οὐδὲ διαπέμπεις καὶ πρὸς ὑμᾶς τοὺς φίλους;
 ΧΡ. οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματα ἐν τούτῳ. ΒΛ. τί φήσις;
 οὐ τῷ μεταδοῦναι; ΧΡ. μὰ Δία. δεῖ γὰρ πρῶτα ΒΛ. τί; 400
 ΧΡ. βλέψαι ποιῆσαι νῷ. ΒΛ. τίνα βλέψαι; φράσον.
 ΧΡ. τὸν Πλοῦτον ὥσπερ πρότερον ἐνί γέ τῷ τρόπῳ.
 ΒΛ. τυφλὸς γὰρ ὄντως ἔστι; ΧΡ. νὴ τὸν οὐρανόν.
 ΒΛ. οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.
 ΧΡ. ἀλλ' ἦν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται. 405
 ΒΛ. οὐκοῦν ίατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινά;
 ΧΡ. τίς δῆγτ' ίατρός ἔστι νῦν ἐν τῇ πόλει;
 οὗτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲν ἔστ' οὐθὲν ἡ τέχνη.
 ΒΛ. σκοπῶμεν. ΧΡ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. ΒΛ. οὐδὲ ἐμοὶ δοκεῖ.
 ΧΡ. μὰ Δί, ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην 410
 ἐγὼ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ
 κράτιστόν ἔστι. ΒΑ. πολὺ μὲν οὖν νὴ τοὺς θεούς.
 μή νυν διάτριβ', ἀλλ' ἄννε πράττων ἐν γέ τι.
 ΧΡ. καὶ μὴν βαδίζω. ΒΛ. σπεῦδε νυν. ΧΡ. τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.

ΠΕΝΙΑ.

- ὡς θερμὸν ἔργον κάνοσιον καὶ παράνομον 415
 τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε,
 ποῖ ποῖ; τί φεύγετ'; οὐ μενεῖτον; ΒΛ. Ἡράκλεις.
 ΠΕ. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἔξολῶ κακοὺς κακῶς·
 τόλμημα γὰρ τολμάτον οὐκ ἀνασχετὸν,
 ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε 420
 οὗτε θεὸς οὐτ' ἀνθρωπος· ὥστ' ἀπολώλατον.
 ΧΡ. σὺ δὲ εἴ τίς; ὡχρὰ μὲν γὰρ εἶναι μοι δοκεῖς.
 ΒΛ. ἵσως Ἐρινύς ἔστιν ἐκ τραγῳδίας·
 βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν.
 ΧΡ. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾶδας. ΒΛ. οὐκοῦν κλαύσεται. 425
 ΠΕ. οἴεσθε δὲ εἶναι τίνα με; ΧΡ. πανδοκεύτριαν,
 ἡ λεκιθόπωλιν. οὐ γὰρ ἀν τοσούτονὶ^ν
 ἐνέκραγες ὑμῖν οὐδὲν ἡδικημένη.

- ΠΕ. ἄληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον,
ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν; 430
- ΧΡ. οὗκουν ὑπόλοιπον τὸ βάραθρόν σοι γίγνεται;
ἄλλ' ἥτις εἴ λέγειν σ' ἔχρην αὐτίκα μάλα.
- ΠΕ. ἡ σφὸς ποιήσω τήμερον δύναι δίκην
ἀνθ' ᾧ ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ' ἀφανίσαι.
- ΒΛ. ἄρ' ἔστιν ἡ καπηλὶς ἡκ τῶν γειτόνων,
ἢ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται; 435
- ΠΕ. Πενία μὲν οὖν, ἡ σφῶν ξυνοικῷ πόλλ' ἔτη.
- ΒΛ. ἄναξ^η Απολλον καὶ θεοὶ, ποῖ τις φύγῃ;
- ΧΡ. οὗτος, τί δρᾶς; ὃ δειλότατον σὺ θηρίον,
οὐ παραμενεῖς; ΒΛ. ἥκιστα πάντων. ΧΡ. οὐ μενεῖς; 440
- ἄλλ' ἄνδρε δύο γυναικα φεύγομεν μίαν;
- ΒΛ. Πενία γάρ ἔστιν, ὃ πονήρ', ἥσ αὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῷον ἔξωλέστερον.
- ΧΡ. στῆθ', ἀντιβολῶ σε, στῆθι. ΒΛ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὖν.
- ΧΡ. καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔργον παρὰ πολὺ⁴⁴⁵
ἔργων ἀπάντων ἔργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξούμεθα
τηρδὶ δεδιότε, μηδὲ διαμαχούμεθα.
- ΒΛ. ποίοις ὅπλοισιν ἡ δυνάμει πεποιθότες;
ποίον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν δ' ἀσπίδα
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη; 450
- ΧΡ. θάρρει^η μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος οὐδὲ ὅτι
τροπαῖον ἀν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.
- ΠΕ. γρύζειν δὲ καὶ τολμάτον, ὃ καθάρματε,
ἐπ' αὐτοφάρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένω; 455
- ΧΡ. σὺ δ', ὃ κάκιστ' ἀπολουμένη, τί λοιδορεῖ
ἥμιν προσελθοῦσ' οὐδὲ ὅτιοῦν ἀδικουμένη;
- ΠΕ. οὐδὲν γὰρ, ὃ πρὸς τῶν θεῶν, νομίζετε
ἀδικεῖν με τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
βλέψαι πάλιν; ΧΡ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν
ἀγαθόν; ΠΕ. τί δ' ἀν οὐμεῖς ἀγαθὸν ἔξεύροιο^η; ΧΡ. ὅ τι;

σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

ΠΕ. ἐμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἀν νομίζετον
κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώπους; ΧΡ. ὅ τι;
εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες ἐπιλαθοίμεθα. 465

ΠΕ. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῶν ἔθέλω δοῦναι λόγου
τὸ πρῶτον αὐτοῦ· κανὸν μὲν ἀποφήνω μόνην
ἀγαθῶν ἀπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ
ὑμῖν δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς εἰ δὲ μὴ,
ποιεῖτον ἥδη τοῦθ ὅ τι ἀν ὑμῖν δοκῇ. 470

ΧΡ. ταυτὶ σὺ τελμᾶς, ὡς μαρωτάτη, λέγειν;

ΠΕ. καὶ σύ γε διδάσκου· πάνυ γὰρ οἴμαι ῥᾳδίως
ἀπανθ' ἀμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγὼ,
εἰ τοὺς δικαίους φῆς ποιήσειν πλουσίους. 475

ΒΛ. ὡς τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρήξετε;

ΠΕ. οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοῶν πρὶν ἀν μάθης.

ΒΛ. καὶ τίς δύναιτ' ἀν μὴ βοῶν ιὸν ιὸν
τοιαῦτ' ἀκούων; ΠΕ. ὅστις ἐστὶν εὗ φρονῶν.

ΧΡ. τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
ἐὰν ἀλῷς; ΠΕ. ὅ τι σοι δοκεῖ. ΧΡ. καλῶς λέγεις.

ΠΕ. τὸ γὰρ αὐτ', ἐὰν ἡττᾶσθε, καὶ σφῶ δεῖ παθεῖν.

ΒΛ. ίκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσιν;

ΧΡ. ταύτη γε υῶν δὲ δύ' ἀποχρήσουσιν μόνω.

ΠΕ. οὐκ ἀν φθάνοντον τοῦτο πράττοντ'; ἢ τί γὰρ
ἔχοι τις ἀν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι; 485

ΧΟ. ἀλλ' ἥδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν ὡς γικήσετε τηνδὶ¹⁵
ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες· μαλακὸν δὲ ἐνδώσετε μηδέν.

ΧΡ. φανερὸν μὲν ἔγωγ' οἴμαι γνῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν ὅμοιως,
ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὗ πράττειν ἐστὶ δίκαιον, 490
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀδέους τούτων τάνατία δήπου.
τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μόλις εὔρομεν ὥστε γενέσθαι
βούλημα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἄπαν ἔργον.
ἥν γὰρ ὁ Πλούτος υἱὸν βλέψῃ καὶ μὴ τυφλὸς ἀν περινοστῆ,
ώς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται κούκι ἀπολεῖψει,
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀδέους φευξεῖται· κάτα ποιήσει

πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου τά τε θεῖα σέβοντας.
καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἀν ἔξεύροι πότ' ἄμεινον;

ΒΛ. οὐδεὶς ἀν ἐγὼ τούτου μάρτυς· μηδὲν ταύτην γ' ἀνερώτα.

ΧΡ. ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διάκειται, 500
τίς ἀν οὐχ ἥγοιτ' εἶναι μακίαν, κακοδαιμονίαν τ' ἔτι μᾶλλον;
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πουνροὶ,
ἀδίκως αὐτὰ ἔυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ χρηστοί
πράττουσι κακῶς καὶ πεινῶσιν μετὰ σοῦ τε τὰ πλεῖστα σύνεισιν.
οὐκοῦν εἶναι φῆμ', εἰ παύσαι ταύτην βλέψας ποθ' ὁ Πλοῦτος, 505
οὐδὸν ἥντιν' ἵων τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθῳ ἀν μείζω πορίσειεν.

ΠΕ. ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾶστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' οὐχ ὑγιαίνειν
δύο πρεσβύτα, ἔυνθιασάτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν,
εἰ τοῦτο γένοιθ' ὁ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὐ φῆμ' ἀν λυσιτελεῖν σφῶν.
εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψει πάλιν διανείμειέν τ' ἵσον αὐτὸν, 510
οὔτε τέχνην ἀν τῶν ἀνθρώπων οὔτ' ἀν σοφίαν μελετῷ
οὐδεῖς· ἀμφοῦ δ' ἡμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν ἐθελήσει
τίς χαλκεύειν ἢ ναυπηγεῖν ἢ ῥάπτειν ἢ τροχοποιεῖν
ἢ σκυτοτομεῖν ἢ πλινθουργεῖν ἢ πλύνειν ἢ σκυλοδεψεῖν
ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι, 515
ἢ ἕξῃ ζῆν ἀργοῖς ἡμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσιν;

ΧΡ. ληρον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νῦν δὴ κατέλεξας
οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν. ΠΕ. πόθεν οὖν ἔξεις θεράποντας;

ΧΡ. ὡησόμεθ' ἀργυρίου δήπου. ΠΕ. τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν,
ὅταν ἀργύριον κάκεῖνος ἔχῃ; ΧΡ. κερδαίνειν βουλόμενός τις 520
ἔμπορος ἥκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν.

ΠΕ. ἀλλ' οὐδὲ ἔσται πρῶτον ἀπάντων οὐδεῖς οὐδὲ ἀνδραποδιστὴς
κατὰ τὸν λόγον δὲ σὺ λέγεις δήπου. τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει
κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ τοῦτο ποιῆσαι;
ὦστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν τάλλα τε μοχθεῖν
δῖνηρότερον τρῆψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. ΧΡ. ἐς κεφαλὴν σοί.

ΠΕ. ἔτι δ' οὐχ ἔξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν· οὐ γὰρ ἔσονται·
οὔτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίου ὄντος;
οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, διόταν νύμφην ἀγάγησθον·
οὐθ' ἴματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων. 530

καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἔστιν πάντων τούτων ἀποροῦντα;
παρ' ἐμοῦ δὲ ἔστιν ταῦτ' εὐπόρα πάνθ' ὑμῖν ὃν δεῖσθον ἔγὼ γὰρ
τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποιν ἐπαναγκάζουσα κάθημαι
διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἔξει.

ΧΡ. σὺ γὰρ ἀν πορίσαι τί δύναι ἀγαθὸν, πλὴν φῶδων ἐκ βαλανείου
καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων καὶ γραιδίων κολοσυρτόν; 536
φθειρῶν τὸ ἄριθμὸν καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν οὐδὲ λέγω σοι
ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἱ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνιῶσιν,
ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, πεινῆσεις, ἀλλ' ἐπανίστω.

πρὸς δέ γε τούτοις ἀνθ' ἴματίου μὲν ἔχειν ράκος ἀντὶ δὲ κλίνης
στιβάδα σχοίνων κόρεων μεστὴν, ἢ τοὺς εὔδοντας ἐγείρει 541
καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρὸν ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου,
λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ σιτεῖσθαι δὲ ἀντὶ μὲν ἄρτων
μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάζης φυλλεῖ ἰσχνῶν ράφανιδων,
ἀντὶ δὲ θράνους στάμνου κεφαλὴν κατεπαγότος, ἀντὶ δὲ μάκτρας
πιθάκης πλευρὰν ἐρρωγεῖαν καὶ ταύτην. ἅρα γε πολλῶν 546
ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἴτιον οὖσαν;

ΠΕ. σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἰρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δὲ ὑπεκρούσω.

ΧΡ. οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.

ΠΕ. ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ Θρασυβύλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον. 550
ἀλλ' οὐχ οὐμὸς τοῦτο πέπονθεν βίος οὐ μὰ Δῖ, οὐδέ γε μέλλει.
πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ξῆν ἔστιν μηδὲν ἔχοντα
τοῦ δὲ πένητος ξῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα,
περιγήνεσθαι δὲ αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδὲ ἐπιλείπειν.

ΧΡ. ὡς μακαρίτην, ὡς Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας, 555
εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλέψῃ μηδὲ ταφῆναι.

ΠΕ. σκώπτειν πειρᾶ καὶ κωμῳδεῖν τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας,
οὐ γιγνώσκων ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας
καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἴδεαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες
καὶ γαστρῶδεις καὶ παχύκυνημοι καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς, 560
παρ' ἐμοὶ δὲ ἰσχυροὶ καὶ σφηκῶδεις καὶ τοῖς ἔχθροῖς ἀναροί.

ΧΡ. ἀπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἵσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ πορίζεις.

ΠΕ. περὶ σωφροσύνης ἥδη τοίνου περανῶ σφῶν κάναδιδάξω
ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δὲ ἔστιν ὑβρίζειν.

- ΧΡ. πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν καὶ τοὺς τοίχους διορύττειν. 565
 ΠΕ. σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς ὥγτορας, ὡς ὀπόταν μὲν
 ὥσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι,
 πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρῆμ' ἄδικοι γεγένηνται,
 ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δῆμῳ πολεμοῦσιν. 570
 ΧΡ. ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδὲν, καίπερ σφόδρα βάσκανος οὖσα.
 ἀτὰρ οὐχ ἥττον γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτῃ γε κομῆσης,
 διτὶς ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείσειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμείνων
 πενία πλούτου. ΠΕ. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μὲν οὐπωδύνασαι περὶ τούτου,
 ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. ΧΡ. καὶ πῶς φεύγουσί σ' ἄπαντες;
 ΠΕ. ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μάλιστα 576
 ἀπὸ τῶν παίδων τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι, φρονοῦντας ἄριστα
 αὐτοῖς. οὗτοι διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἔστι δίκαιοι.
 ΧΡ. τὸν Δία φήσεις ἄρ' οὐκ ὄρθως διαγιγνώσκειν τὸ κράτιστον
 κάκεινος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει. ΒΔ. ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπει.
 ΠΕ. ἀλλ' ὁ Κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω,
 ὁ Ζεὺς δήπου πένεται, καὶ τοῦτ' ἥδη φανερῶς σε διδάξω.
 εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἀν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν αὐτὸς ἀγῶνα,
 ἵνα τοὺς "Ελληνας ἄπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυναγείρει,
 ἀνεκήρυττεν τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας στεφανώσας 585
 κοτινῷ στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἔχρην, εἴπερ ἐπλούτει.
 ΧΡ. οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον ἐκεῖνος
 φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι,
 λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλοῦτον ἐξ παρ' ἑαυτῷ.
 ΠΕ. πολὺ τῆς πενίας πρᾶγμ' αἰσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι, 590
 εἰ πλούσιος ὁν ἀνελεύθερός ἐσθ' οὐτωσὶ καὶ φιλοκερδής.
 ΧΡ. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἔξολέσειεν κοτινῷ στεφάνῳ στεφανώσας.
 ΠΕ. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ' ἔστ' ἀγάθ' ὑμῖν
 διὰ τὴν Πενίαν. ΧΡ. παρὰ τῆς Ἐκάτης ἔξεστιν τοῦτο πιθέσθαι,
 εἴτε τὸ πλούτεϊν εἴτε τὸ πείνην βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη 595
 τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ μῆν ἀποπέμπειν,
 τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.
 ἀλλὰ φθείρους καὶ μὴ γρύζης
 ἔτι μηδὲ ὅτιον.

- οὐ γὰρ πείσεις, οὐδὲ ἦν πείσης. 600
- ΠΕ. ὃ πόλις Ἀργους, κλύεθ' οἴα λέγει.
- ΧΡ. Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.
- ΠΕ. τί πάθω τλήμων;
- ΧΡ. ἔρρ ἐσ κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν.
- ΠΕ. εἴμι δὲ ποῖ γῆς; 605
- ΧΡ. ἐσ τὸν κύφων· ἀλλ' οὐ μέλλειν
χρή σ', ἀλλ' ἀνύειν.
- ΠΕ. ἢ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθὶ^ν
μεταπέμψεσθον.
- ΧΡ. τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου. 610
- κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστὶν,
σὲ δὲ ἔαν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλῆν.
- ΒΛ. νὴ Δί! ἔγωγ' οὖν ἐθέλω πλουτῶν
εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παιδῶν
τῆς τε γυναικὸς, καὶ λουσάμενος 615
λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου
τῶν χειροτεχγῶν
καὶ τῆς Πενίας καταπαρδεῖν.
- ΧΡ. αὗτη μὲν ἡμῖν ἡπίτριπτος οὔχεται.
ἔγώ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν 620
ἐγκατακλινοῦντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.
- ΒΛ. καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ
ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προῦργου ποιεῖν.
- ΧΡ. παῖ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχρῆν,
αὐτὸν τὸ ἄγειν τὸν Πλοῦτον, ὡς νομίζεται, 625
καὶ τἄλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ηὐτρεπτομένα.
- ΚΑ. ὃ πλεῖστα Θησείοις μεμυστιλημένοι
γέροντες ἄνδρες ἐπ' ὄλιγίστοις ἀλφίτοις,
ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπράγατε,
ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου. 630
- ΧΟ. τί δὲ ἐστιν ὃ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φίλων;
φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρηστοῦ τίνος.
- ΚΑ. ὁ δεσπότης πέπράγεν εὐτυχέστατα,

μᾶλλον δ' ὁ Πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ
ἔξωματωται καὶ λελάμπρυνται κόρας,
Ἄσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.

635

ΧΟ. λέγεις μοι χαρὰν, λέγεις μοι βοάν.

ΚΑ. πάρεστι χαίρειν, ἦν τε βούλησθ' ἦν τε μή.

ΧΟ. ἀναβοάσομαι τὸν εὔπαιδα καὶ
μέγα βροτοῖσι φέγγος Ἀσκληπιόν.

640

ΓΥΝΗ.

τίς ἡ βοή ποτ' ἐστίν; ἢρ' ἀγγέλλεται
χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι
ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτονί.

ΚΑ. ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον, ὃ δέσπαιν', ἵνα
καῦτὴ πήγης φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα·
ώς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.

645

ΓΥ. καὶ ποῦ στιν; ΚΑ. ἐν τοῖς λεγομένοις εἰσει τάχα.

ΓΥ. πέραντε τοίνυν ὅ τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.

ΚΑ. ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἐκ τῶν ποδῶν ἔστηκεν τὸν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ.

650

ΓΥ. μὴ δῆτ' ἔμοιγύ ἔστηκεν τὸν κεφαλήν. ΚΑ. μὴ τάγαθὰ
ἄννη γεγένηται; ΓΥ. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.

ΚΑ. ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεὸν
ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον,
νῦν δ' εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κεύδαιμονα,
πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,
ἔπειτ' ἐλοῦμεν. ΓΥ. ηὐ Δί' εὐδαιμων ἢρ' ἦν
ἀνὴρ γέρων ψυχρῷ θαλάττῃ λούμενος.

655

ΚΑ. ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἥμεν τοῦ θεοῦ.

660

ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα
καθωσιώθη, πέλανος Ήφαίστου φλογὶ,
κατεκλίναμεν τὸν Πλοῦτον, ὕσπερ εἰκὸς ἦν
ἥμῶν δὲ ἔκαστος στιβάδα παρεκατέτετο.

ΓΥ. ἥσαν δέ τινες κᾶλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;

ΚΑ. εἴς μέν γε Νεοκλεΐδης, ὃς ἐστι μὲν τυφλὸς,
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντικεν

665

- έτεροι τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
έχοντες· ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας
ἡμῖν παρήγγειλεν καθεύδειν τοῦ θεοῦ
ὁ πρόπολος, εἰπὼν, ἦν τις αἴσθηται ψόφου,670
σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
κάγῳ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλά με
ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληγτε κειμένη
δλίγον ἀπωθεν τῆς κεφαλῆς του γραδίου,675
ἐφ' ἦν ἐπειθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι.
ἔπειτ' ἀναβλέψας ὅρῷ τὸν ἱερέα
τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἴσχαδας
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς. μετὰ τοῦτο δὲ
περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,680
εἴ που πόπανον εἴη τι καταλειμμένον
ἔπειτα ταῦθ' ἥγιεν ἐς σάκταν τινά.
κάγῳ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος
ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι.
ΓΤ. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεοίκεις τὸν θεόν;
ΚΑ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε μὴ φθάστει με685
ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ στέμματα.
οὐ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προνῦδιδάξατο.
τὸ γράδιον δ' ὡς ἡσθάνετό μου τὸν ψόφου,690
τὴν χεῖρ' ὑφῆρε· κάτα συρίξας ἔγῳ
οδᾶξ ἐλαβόμην, ὡς παρείας ὧν ὄφις.
ἡ δὲ εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε,
κατέκειτο δὲ αὐτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῇ,
ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
κάγῳ τότ' ἥδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων695
ἔπειτ' ἐπειδὴ μεστὸς ἦν, ἀνεπανόμην.
ΓΤ. οὐ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσήειν; ΚΑ. οὐδέπω.
μετὰ τοῦτο δὲ ἥδη καὶ γέλοιον δῆτά τι
ἐποίησα. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ μέγα πάνυ
ἀπέπαρδον· ἡ γαστὴρ γὰρ ἐπεφύσητο μου.
ΓΤ. ἦ πού σε διὰ τοῦτο εὐθὺς ἐβδελύττετο.700

ΚΑ. οὐκ, ἀλλ᾽ Ἰασὼ μέν τις ἀκολουθοῦσ' ἄμα
ὑπηρυθρίαστε χὴ Πανάκει ἀπεστράφη
τὴν ρῖν ἐπιλαβοῦσ'. οὖ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.

ΓΤ. αὐτὸς δ' ἐκεῖνος; ΚΑ. οὐ μὰ Δί' οὐδὲ ἐφρόντισεν.

ΓΤ. λέγεις ἄγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν.

ΚΑ. μὰ Δί' οὐδὲ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον. ΓΤ. αἱ τάλαν.

ΚΑ. μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς ἐνεκαλυψάμην
δείσας, ἐκεῖνος δὲ ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν περιήει πάντα κοσμίως πάνυ.
ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυεῖδιον
παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον.

ΓΤ. λίθινον; ΚΑ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', οὐχὶ τό γε κιβώτιον.

ΓΤ. σὺ δὲ πῶς ἔωρας, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὅς ἐγκεκαλύφθαι φήσ; ΚΑ. διὰ τοῦ τριβωνίου.
οπὰς γὰρ εἴχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὸν Δία.

πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν
σκορδῶν κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων. ἔπειτ' ἔφλα
ἐν τῇ θυείᾳ συμπαραμιγνύων ὅπὸν
καὶ σχῖνον εἴτ' ὅξει διέμενος Σφηττίῳ,
κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
ὅδυνῷτο μᾶλλον. ὃ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν
ἔφενγ' ἀνάξας· ὃ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη
ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
νῦν ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας.

ΓΤ. ὡς φιλόπολίς τίς ἐσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.

ΚΑ. μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτωνι παρεκαθέζετο,
καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο,
ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν
τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ή Πανάκεια δὲ
κατεπέταστο αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι
καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἴθ' ὁ θεὸς ἐπόππυσεν.
ἔξηγξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεῶ
ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος. ΓΤ. ὦ φίλοι θεοί.

705

710

715

720

725

730

- ΚΑ. τούτῳ δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθη ἡσυχῇ
τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὡς γ' ἐμοῦδόκει·
καὶ πρὶν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα
ὅ Πλοῦτος, ὡς δέσποιν', ἀνεστήκει βλέπων·
ἔγὼ δὲ τὸ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἥδονῆς,
τὸν δεσπότην τ' ἔγγειρον. ὁ θεὸς δὲ εὐθέως
ἥφαντεν αὐτὸν οἱ τ' ὄφεις ἐς τὸν νεῶν.
οἱ δὲ ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ πᾶς δοκεῖς
τὸν Πλοῦτον ἡσπάζοντο, καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐγρηγόρεσσαν, ἥως διέλαμψεν ἡμέρα.
ἔγὼ δὲ ἐπήνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,
ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλοῦτον ταχὺ,
τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησεν τυφλόν.
- ΓΤ. ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν, ὥναξ δέσποτα.
ἀτὰρ φράσον μοι, ποῦ σθ' ὁ Πλοῦτος; ΚΑ. ἔρχεται.
ἄλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυῆς ὕσος.
οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες καὶ βίου
ἔχοντες ὀλίγον αὐτὸν ἡσπάζοντο καὶ
ἐδεξιοῦνθ' ἀπαντες ὑπὸ τῆς ἥδονῆς·
ὅσοι δὲ ἐπλούτουν οὐσίαν τ' εἶχον συχνὴν
οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι,
ὁφρὺς συνῆγον ἐσκυθρώπαξόν θ' ἄμα.
οἱ δὲ ἡκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι,
γελῶντες, εὐφημοῦντες· ἐκτυπεῖτο δὲ
ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.
ἄλλ' εἰς ἀπαξάπαντες ἐξ ἐνὸς λόγου
ὄρχεῖσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε·
οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ
ώς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
- ΓΤ. νὴ τὴν Ἐκάτην, κάγὼ δὲ ἀναδῆσαι βούλομαι
εὐαγγέλια σε κριβανωτῶν ὄρμαθῷ,
τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. ΚΑ. μή νυν μέλλει ἔτι,
ώς ἄνδρες ἔγγυς εἰσιν ἥδη τῶν θυρῶν.
- ΓΤ. φέρε νυν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω καταχύσματα

735

740

745

750

755

760

765

ώσπερ νεωνήτοισιν ὁφθαλμοῖς ἐγώ.

ΚΑ. ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαι γ' ἐκείνοις βούλομαι.

770

(ΧΟΡΟΥ.)

ΠΛ. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν "Ηλιον,
ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδουν,
χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, η̄ μ' ἐδέξατο.
αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ συμφορὰς,
οἵοις ἅρ' ἀνθρώποις ξυνὸν ἐλάνθανον,
τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὄμιλίας
ἔφευγον, εἰδὼς οὐδέν τοις τλήμων ἐγώ.
ώς οὗτ' ἐκεῖν' ἅρ' οὗτε ταῦτ' ὄρθως ἔδρων
ἄλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ
δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι
ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πουηροῖς ἐνεδίδουν.

775

ΧΡ. Βάλλ' ἐσ κόρακας· ώς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι
οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ' οἴταν πράττῃ τις εὖ.
νύττουσι γάρ καὶ φλῶσι τάντικυήμια,
ἐνδεικνύμενος ἔκαστος εὔνοιάν τινα.

785

ἐμὲ γάρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὅχλος
περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;

ΓΤ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετον.
φέρε νῦν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα. ΠΛ. μηδαμῶς.
ἐμοῦ γάρ εἰσιόντος ἐσ τὴν οἰκίαν
πρώτιστα καὶ βλέψαντος οὐδὲν ἐκφέρειν
πρεπῶδες ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐσφέρειν.

790

ΙΤ. εἴτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα;

ΠΛ. ἔδον γε παρὰ τὴν ἐστίαν, ὡσπερ νόμος·
ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
οὐ γάρ πρεπῶδες ἐστι τῷ διδασκάλῳ
ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
προβαλόντ', ἐπὶ τούτοις εἴτ' ἀναγκάζειν γελᾶν.

795

ΙΤ. εὖ πάνυ λέγεις· ώς Δεξίνικος οὗτοσὶ²
ἀνίσταθ' ώς ἀρπασόμενος τὰς ισχάδας.

800

ΚΑ. ως ἡδὺ πράττειν, ὥνδρες, ἔστ' εὐδαιμόνως,
καὶ ταῦτα μηδὲν ἔξενεγκόντ' οἰκοθεν.
ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς ἐσ τὴν οἰκίαν
ἐπεσπέπαικεν οὐδὲν ἡδικηκόσιν.

805

ἡ μὲν σιπύη μεστή στι λευκῶν ἀλφίτων,
οἱ δὲ ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
ἄπαντα δὲ ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
τὰ σκευάρια πλήρη στὶν, ἀστε θαυμάσαι.
τὸ φρέαρ δὲ ἐλαίου μεστόν αἱ δὲ λήκυθοι
μύρου γέμουσι, τὸ δὲ ὑπερῷον ἰσχάδων.

810

δέξις δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
χαλκῆ γέγονε τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς
τοὺς ἵχθυηροὺς ἀργυροῦς πάρεσθ' ὅραιν.
ὁ δὲ ἴπνὸς γέγον γῆμῖν ἔξαπίνης ἐλεφάντινος.
στατῆρις δὲ οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
χρυσοῖς, ἀποψώμεσθα δὲ οὐ λίθοις ἔτι,
ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἐκάστοτε.
καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουβυτεῖ
ὗν καὶ τράγον καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος,
ἔμε δὲ ἔξεπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἶστε γὰρ
ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

815

ΔΙΚΑΙΟΣ.

Ἐπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
ἴωμεν. XP. ἔτα, τίς ἔσθ' ὁ προσιὼν οὔτοσί;

ΔΙ. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δὲ εὐτυχῆς.

825

XP. δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις, ὡς ἔοικας, εἰ.

ΔΙ. μάλιστ'. XP. ἐπειτα τοῦ δέει; ΔΙ. πρὸς τὸν θεὸν
ἥκω μεγάλων γάρ μούστιν ἀγαθῶν αἴτιος.

ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
λαβὼν ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,
εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.

830

XP. ἦ πού σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.

ΔΙ. κομιδῆ μὲν οὖν. XP. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἥσθ' ἄθλιος.

ΔΙ. κομιδῆ μὲν οὖν. καγὼ μὲν φύμην οὓς τέως

- εὐηργέτησα δεομένους ἔξει φίλους
ὅντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ·
οἱ δὲ ἔξετρέποντο κούκ έδόκουν ὄραν μ᾽ ἔτι.
ΧΡ. καὶ κατεγέλων δ', εὖ οἴδ' ὅτι. ΔΙ. κομιδῇ μὲν οὖν.
αὐχμὸς γάρ ᾧ τῶν σκευαρίων μ᾽ ἀπώλεσεν.
- ΧΡ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν. ΔΙ. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν
προσευχόμενος ἥκω δικαίως ἐνθάδε.
- ΧΡ. τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τὸν θεὸν,
ὅ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.
- ΔΙ. καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.
- ΧΡ. μῶν ἐνεμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα; 845
ΔΙ. οὐκ, ἀλλ' ἐνερρίγωσ' ἔτη τριακαΐδεκα.
- ΧΡ. τὰ δ' ἐμβάδια; ΔΙ. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
- ΧΡ. καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν; ΔΙ. νὴ τὸν Δία.
- ΧΡ. χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

- οἵμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος,
καὶ τρὶς κακοδαίμων καὶ τετράκις καὶ πεντάκις
καὶ δωδεκάκις καὶ μυριάκις· ίοὺ ίού.
οὗτῳ πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.
- ΧΡ. Ἀπολλον ἀποτρόπαιε καὶ θεοὶ φίλοι,
τί ποτ' ἔστιν ὅ τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν; 855
ΣΤ. οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
ἀπολωλεκώς ἄπαντα τὰκ τῆς οἰκίας
διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αῖθις, ἥνπερ μὴ λλίπωσιν αἱ δίκαιαι;
- ΔΙ. ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γιγνώσκειν δοκῶ.
προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνήρ,
ἔσικε δὲ εἶναι τοῦ πονηροῦ κόρματος.
- ΧΡ. νὴ Δία, καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.
- ΣΤ. ποῦ ποῦ ὁ μόνος ἄπαντας ἥμας πλουσίους
ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσειν εὐθέως,
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἀρχῆς; ὁ δὲ
πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἔστιν ἔξολωλεκώς.

- ΧΡ. καὶ τίνα δέδρακε δῆτα τοῦτ'; ΣΤ. ἐμὲ τουτονί.
 ΧΡ. ἦ τῶν πουηρῶν ἥσθα καὶ τοιχωρύχων;
 ΣΤ. μὰ Δί', οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενὸς,
κούκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα. 870
 ΚΑ. ὡς σοβαρὸς, ὡς Δάματερ, εἰσελήλυθεν
ὅ συκοφάντης. δῆλον ὅτι θουλιμιᾶ.
 ΣΤ. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἵων ταχέως οὐκ ἀν φθάνοις;
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
εἴπειν ἀ πεπανύργηκας. ΚΑ. οἵμωξάρα σύ. 875
 ΔΙ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, πολλοῦ γ' ἄξιος
ἄπασι τοῖς "Ελλησιν ὁ θεὸς οὗτος, εἰ
τοὺς συκοφάντας ἔξολει κακοὺς κακῶς.
 ΣΤ. οἵμοι τάλας· μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελᾶς;
ἐπεὶ πόθεν θοίματιον εἴληφας τοδί;
ἔχθες δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον. 880
 ΔΙ. οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῷ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδήμου δραχμῆς.
 ΧΡ. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δίγυματος. 885
 ΣΤ. ἀρ' οὐχ ὑβρις ταῦτ' ἔστι πολλή; σκώπτετον,
ὅ τι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον.
οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἔστὸν οὐδενί.
 ΧΡ. μὰ τὸν Δί' οὐκον τῷ γε σῷ, σάφ' ἔσθ' ὅτι.
 ΣΤ. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δία δειπνήσετον. 890
 ΧΡ. ὡς δὴ π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
διαρραγείης, μηδενός γ' ἐμπλήμενος.
 ΣΤ. ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἔστιν, ὡς μιαρωτάτω,
πολὺ χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.
ἢ ὢ ὢ ὢ ὢ ὢ ὢ ὢ ὢ ὢ. 895
 ΧΡ. κακόδαιμον, ὁσφραίνει τι; ΔΙ. τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.
 ΣΤ. ταῦτ' οὖν ἀνασχέτ' ἔστιν, ὡς Ζεῦ καὶ θεοὶ,
τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'; οἴμ' ὡς ἄχθομαι
ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς. 900
 ΧΡ. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; ΣΤ. ὡς οὐδείς γ' ἀνήρ.

- ΧΡ. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναι μοι, ΣΤ. τὸ τί;
 ΧΡ. γεωργὸς εῖ; ΣΤ. μελαγχολᾶν μὲν οὖτας οἵει;
 ΧΡ. ἀλλ’ ἔμπορος; ΣΤ. ναὶ, σκῆπτομαί γ’, ὅταν τύχω.
 ΧΡ. τί δαί; τέχνην τιν’ ἔμαθες; ΣΤ. οὐ μὰ τὸν Δία. 905
 ΧΡ. πῶς οὖν διέξης ἡ πόθεν μηδὲν ποιῶν;
 ΣΤ. τῶν τῆς πόλεώς εἰμι² ἐπιμελητὴς πραγμάτων
καὶ τῶν ιδίων πάντων. ΧΡ. σύ; τί μαθὼν; ΣΤ. βούλομαι.
 ΧΡ. πῶς οὖν ἀν εἴης χρηστὸς, ὃ τοιχωρύχε,
εἴ σοι προσῆκου μηδὲν εἴτ’ ἀπεχθάνει; 910
 ΣΤ. οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαύτοῦ μοι πόλιν
εὑεργετεῖν, ὃ κέπφε, καθ’ ὅστον ἀν σθένω;
 ΧΡ. εὐεργετεῖν οὖν ἔστι τὸ πολυπραγμονεῖν;
 ΣΤ. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις
καὶ μὴ πιτρέπειν ἐάν τις ἔξαμαρτάνῃ. 915
 ΧΡ. οὐκον δικαστὰς ἔξεπίτηδες ἡ πόλις
ἄρχειν καθίστησιν; ΣΤ. κατηγορεῖ δὲ τίς;
 ΧΡ. ὁ βουλόμενος. ΣΤ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμι³ ἐγώ.
ῶστ’ εἰς ἔμι⁴ ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
 ΧΡ. νῦ Δία, πονηρόν τάρα προστάτην ἔχει. 920
ἐκεῖνο δὲ οὐ βούλοι⁵ ἀν, ἡσυχίαν ἔχων
ζῆν ἄργος; ΣΤ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
εἴ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.
 ΧΡ. οὐδὲν ἀν μεταμάθοις; ΣΤ. οὐδὲν ἀν εἰ δοίης γέ μοι
τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον. 925
 ΧΡ. κατάθου ταχέως θοιμάτιον. ΚΑ. οὗτος, σοὶ λέγει.
 ΧΡ. ἔπειθ’ ὑπόλυσαι. ΚΑ. πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.
 ΣΤ. καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμι⁶ ὑμῶν ἐνθαδί
ὁ βουλόμενος. ΚΑ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμι⁷ ἐγώ.
 ΣΤ. οἵμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ’ ἡμέραν. 930
 ΚΑ. σὺ γὰρ ἀξιοῖς τάλλοτρια πράττων ἐσθίειν.
 ΣΤ. ὅρας ἀ ποιεῖ; ταῦτ’ ἐγὼ μαρτύρομαι.
 ΧΡ. ἀλλ’ οἴχεται φεύγων δὺ ἦγες μάρτυρα.
 ΣΤ. οἵμοι περιείλημμαί μόνος. ΚΑ. νῦν⁸ βοᾶς;
 ΣΤ. οἵμοι μάλ’ αὐθίς. ΚΑ. δὸς σύ μοι τὸ τριβώνιον. 935

ἴν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτού·

ΔΙ. μὴ δῆθ' ἵερὸν γάρ ἔστι τοῦ Πλούτου πάλαι.

ΚΑ. ἐπειτα ποὺ κάλλιον ἀνατεθήσεται

ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχου;

Πλούτον δὲ κοσμεῖν ἴματίοις σεμνοῖς πρέπει.

ΔΙ. τοῖς δὲ ἐμβαδίοις τί χρήσεται τις; εἰπέ μοι.

ΚΑ. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα
ῶσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτῷ.

ΣΤ. ἀπειμι γιγνώσκω γὰρ ἡττῶν ὃν πολὺ

ὑμῶν ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ

καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεὸν

ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,

ὅτι καταλύει περιφανῶς εἰς ὃν μόνος

τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλὴν πιθῶν

τὴν τῶν πολιτῶν οὔτε τὴν ἐκκλησίαν.

ΔΙ. καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
ἔχων βαδίζεις, ἐς τὸ βαλανεῖον τρέχε·

ἐπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἐστηκὼς θέρου.

κἀγὼ γὰρ εἴχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.

ΧΡ. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἔλξει θύρας² αὐτὸν λαβὼν
τῶν ὄρχιπέδων³ ἴδων γὰρ αὐτὸν γνώσεται
ὅτι ἔστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόρματος.
νὰ δὲ εἰσίωμεν, ἵνα προσείξῃ τὸν θεόν.

ΓΡΑΤΣ.

ἄρ', ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν

ἀφίγμεθ' ὅντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ,

ἢ τῆς ὁδοῦ τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν;

ΧΟ. ἀλλ' ἵσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη,
ὦ μειρακίσκη⁴ πυνθάνει γὰρ ὥρικῶς.

ΓΡ. φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἐνδοθεν καλέσω τινά.

ΧΡ. μὴ δῆτ'; ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.

ἀλλ' ὅ τι μάλιστ' ἐλήλυθας λέγειν σ' ἐχρῆν.

ΓΡ. πέπονθα δειγὰ καὶ παράνομ', ὦ φίλτατε·
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,

940

945

950

955

960

965

- ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.
 ΧΡ. τί δ' ἔστιν; ἢ που καὶ σὺ συκοφάντρια
 ἐν ταῖς γυναιξὶν ἥσθα; ΓΡ. μὰ Δί! ἐγὼ μὲν οὐ. 970
- ΧΡ. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;
 ΓΡ. σκώπτεις· ἐγὼ δὲ κατακέκυσμαι δειλάκρα.
 ΧΡ. οὐκουν ἐρεῖς ἀνύσαστα τὸν κυνισμὸν τίνα;
 ΓΡ. ἄκουε νυν. ἦν μοί τι μειράκιον φίλον, 975
 πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δὲ εὐπρόσωπον καὶ καλὸν
 καὶ χρηστόν· εἰ γάρ του δεηθείην ἐγὼ,
 ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς·
 ἐγὼ δὲ ἐκείνῳ ταῦτὰ πάνθ' ὑπηρέτοιν.
 ΧΡ. τί δ' ἦν ὁ τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἔκαστοτε; 980
 ΓΡ. οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἥσχύνετο.
 ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἀν ἥτησ' εἴκοσιν
 εἰς ἴματιον, ὀκτὼ δὲ ἀν εἰς ὑποδήματα·
 καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον
 ἐκέλευσεν ἀν, τῇ μητρί θ' ἴματίδιον· 985
 πυρῶν τ' ἀν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.
 ΧΡ. οὐ πολλὰ τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτά γε
 εἴρηκας, ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ' ἥσχύνετο.
 ΓΡ. καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἔνεκεν μισητίας
 αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὐνεκα,
 ἵνα τούμὸν ἴματιον φορῶν μεμνῆτο μου. 990
 ΧΡ. λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.
 ΓΡ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ἔθ' ὁ βδελυρὸς τὸν νοῦν ἔχει
 τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάνυ.
 ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονὶ 995
 καὶ τāλλα τάπι τοῦ πίνακος τραγύματα
 ἐπόντα περιψάσης ὑπειπούσης θ' ὅτι
 εἰς ἐσπέραν ἤξοιμι, ΧΡ. τί σ' ἔδραστ'; εἰπέ μοι.
 ΓΡ. ἄμητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτονὶ,
 ἐφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι,
 καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπων ὅτι
 πάλαι ποτ' ἤσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. 1000

- XP. δῆλον ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν.
ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ̄ ἥδεται φακῆ
πρὸ τοῦ δὲ ὑπὸ τῆς πενίας ἀπαντ̄ ἐπήσθιεν. 1005
- GR. καὶ μὴν πρὸ τοῦ γέ σημέραι νὴ τῷ θεῷ
ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐμήν.
- XP. ἐπ' ἐκφοράν; GR. μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνου
ἔρων ἀκοῦσαι. XP. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
- GR. καὶ νὴ Δί' εἰ λυπουμένην αἴσθοιτο με,
νηττάριον ἀν καὶ φάττιον ὑπεκορίζετο. 1010
- XP. ἔπειτ' ἵσως γῆτησ' ἀν εἰς ὑποδήματα.
- GR. μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὄχουμένην
ἐπὶ τῆς ἀμάξης ὅτι προσέβλεψέν με τις,
ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ̄ ὅλην τὴν ἡμέραν. 1015
οὗτος σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.
- XP. μόνος γὰρ ἥδεις, ὡς ἔοικεν, ἐσθίων.
- GR. καὶ τάς γε χεῖρας παγκάλους ἔχειν μ' ἔφη.
- XP. δόποτε προτείνοιεν γε δαρχμὰς εἴκοσιν.
- GR. ὅζειν τέ τῆς χρόας ἔφασκεν ἥδυ μου, 1020
- XP. εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νὴ Δία.
- GR. τὸ βλέμμα θέως ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.
- XP. οὐ σκαιὸς ἦν ἀνθρώπος, ἀλλ' ἡπίστατο
γραὸς καπρώσης τάφοδια κατεσθίειν.
- GR. ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς, ὃ φίλ' ἀνερ, οὐκ ὄρθως ποιεῖ,
φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί. 1025
- XP. τί γὰρ ποιήσει; φράζε, καὶ πεπράξεται.
- GR. ἀναγκάσαι δίκαιον ἔστι νὴ Δία
τὸν εὖ παθόνθ̄ ὑπὲρ ἐμοῦ πάλιν μ' ἀντεποιεῖν
ἢ μηδὲ ὅτιοῦν ἀγαθὸν δίκαιος ἐστ' ἔχειν. 1030
- XP. οὐκον καθ' ἔκαστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;
- GR. ἀλλ' οὐδέποτέ με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.
- XP. ὄρθως γε· νυνδί σ' οὐκέτι ζῆν οἴεται.
- GR. ὑπὸ τοῦ γὰρ ἀλγούς κατατέτηκ', ὃ φίλτατε.
- XP. οὐκ, ἀλλὰ κατασέσηπας, ὡς γέ ἐμοὶ δοκεῖς. 1035
- GR. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γέ ἀν διελκύσαις.
- XP. εἰ τυγχάνοι γέ ὁ δακτύλιος ὧν τηλία.

ΓΡ. καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,
οὐπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω·
ἔοικε δὲ ἐπὶ κῶμου βαδίζειν. ΧΡ. φαίνεται.
στεφάνους γέ τοι καὶ δᾶδος ἔχων πορεύεται.

1040

ΝΕ. ἀσπάζομαι. ΓΡ. τί φησιν; ΝΕ. ἀρχαία φίλη,
πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε νὴ τὸν οὐρανόν.

ΓΡ. τάλαιν' ἔγῳ τῆς ὑβρεος ἡς ὑβρίζομαι.

ΧΡ. ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἐορακέναι.

1045

ΓΡ. ποίου χρόνου, ταλάνταβ', δὲς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν;

ΧΡ. τούναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα·
μεθύων γάρ, ὡς ἔοικεν, δεῦτερον βλέπει.

ΓΡ. οὐκ, ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν ἀεὶ τοὺς τρόπους.

ΝΕ. ὦ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοὶ,
ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ρυτίδων ὅσας ἔχει.

1050

ΓΡ. ᾧ ᾧ.
τὴν δᾶδα μή μοι πρόσφερ'. ΧΡ. εὖ μέντοι λέγει.
ἐὰν γάρ αὐτὴν εἴς μόνος σπινθῆρ λάβῃ,
ώσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται.

ΝΕ. βούλει διὰ χρόνου πρός με παιῖσαι; ΓΡ. ποῖ, τάλαν;

1055

ΝΕ. αὐτῷ, λαβοῦσα κάρυα. ΓΡ. παιδιὰν τίνα;

ΝΕ. πόσους ἔχεις ὀδόντας. ΧΡ. ἀλλὰ γυνώσομαι
κάγωγος· ἔχεις γάρ τρεῖς ἵσως ἢ τέτταρας.

ΝΕ. ἀπότισον ἔνα γάρ γόμφιον μόνον φορεῖ.

ΓΡ. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,
πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.

1060

ΝΕ. ὄναιο μένταν, εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.

ΧΡ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει,
εἰ δὲ ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,
ὄψει καταδῆλα τοῦ προσώπου τὰ ράκη.

1065

ΓΡ. γέρων ἀνὴρ ὃν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

ΝΕ. πειρᾶ μὲν οὖν ἵσως σε καὶ τῶν τιτθίων
ἔφαπτεταί σου λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.

ΓΡ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, οὐκ ἐμοῦ γ', ὦ βδελυρὲ σύ.

ΧΡ. μὰ τὴν Ἐκάτην, οὐδῆτα· μαίνοιμην γάρ ἂν.
ἀλλ', ὦ νεανίσκ', οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα

1070

- μισεῖν σε ταῦτην. NE. ἀλλ' ἔγωγ' ὑπερφιλῶ.
 XP. καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου. NE. τί κατηγορεῖ;
 XP. εἶναι σ' ὑβριστήν φησι καὶ λέγειν ὅτι
πάλαι ποτ' ἥσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. 1075
- NE. ἔγὼ περὶ ταῦτης οὐ μαχοῦμαι σοι. XP. τὸ τί;
 NE. αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σὴν, ἐπεὶ
οὐκ ἂν ποτ' ἄλλῳ τοῦτῷ γ' ἐπέτρεπον ποιεῖν
νῦν δὲ ἀπίθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα.
 XP. οἴδα τὸν νοῦν οὐκέτ' ἀξιοῖς ἵσως 1080
εἶναι μετ' αὐτῆς. ΓΡ. ὁ δὲ ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς;
 NE. οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπλεκωμένη
ὑπὸ μυρίων ἐτῶν τε καὶ τρισχιλίων.
 XP. ὅμως δὲ ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἥξιον
πίνειν, ξυνεκποτέ' ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα. 1085
 NE. ἀλλ' ἔστι κομιδῇ τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά.
 XP. οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ιάσεται.
 NE. ἀλλ' εἰσιθ' εἴσω· τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
ἐλθὼν ἀναβεῖναι τοὺς στεφάνους τούσδε οὓς ἔχω.
 ΓΡ. ἔγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι. 1090
 NE. ἔγὼ δέ γ' οὐκ εἰσειμι. XP. θάρρει, μὴ φοβοῦ.
οὐ γὰρ βιάσεται. NE. πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις.
ἴκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττουν χρόνον.
 ΓΡ. βάδιξ· ἔγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.
 XP. ὡς εὐτόνως, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γράδιον 1095
ῶσπερ λεπᾶς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται.
 KA. τίς ἔσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;
οὐδεὶς ἔσικεν ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾳ. EP. σέ τοι λέγω,
ὦ Καρίων, ἀνάμεινον. KA. οὗτος, εἰπέ μοι,
σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὐτωσὶ σφόδρα; 1100
 EP. μὰ Δί', ἀλλ' ἔμελλον· εἴτ' ἀνέψξας με φθάσας.
ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχὺ,
ἔπειτα τὴν γυναικαν καὶ τὰ παιδία,
ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἴτα τὴν κύνα, 1105
ἔπειτα σαυτὸν, εἴτα τὴν ὄν. KA. εἰπέ μοι,

- τί δ' ἔστιν; ΕΡ. ὁ Ζεὺς, ὃ πονηρὲ, βούλεται
ἐς ταυτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρυβλίον
ἀπαξάπαντας ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
- ΚΑ. ἡ γλῶττα τῷ κύρικῳ τούτῳ τέμνεται.
ἀτὰρ διὰ τί δὴ ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
ἡμᾶς; ΕΡ. ὅτικὴ δεινότατα πάντων πραγμάτων
εἰργασθεῖσα. ἀφ' οὐ γάρ ἥρξατ' ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
οἱ Πλοῦτοι, οὐδεὶς οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην,
οὐ ψαιστὸν, οὐχὶ ἱερεῖν, οὐκ ἄλλ' οὐδεὶν
ἡμῖν ἔτι θύει τοῖς θεοῖς. ΚΑ. μὰ Δί', οὐδέ γε
θύσει. κακῶς γάρ ἐπεμελεῖσθε ἡμῶν τότε.
- ΕΡ. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἡττού μέλει,
ἐγὼ δὲ ἀπόλωλα καποτέτριμαι. ΚΑ. σωφρονεῖς.
- ΕΡ. πρότερον γάρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσιν
πάντ' ἀγάθ' ἔωθεν εὐθὺς, οἰνοῦτταν, μέλι,
ἰσχάδας, ὅσ' εἰκός ἔστιν Ἐρμῆν ἐσθίειν
νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
- ΚΑ. οὔκουν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν
ἐνίστε τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων; ΕΡ. οἵμοι τάλας,
οἴμοι πλακοῦντος τοῦ νετράδι πεπεμμένου.
- ΚΑ. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.
- ΕΡ. οἴμοι δὲ κωλῆς ἡς ἐγὼ κατήσθιον.
- ΚΑ. ἀσκωλίαζεν ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.
- ΕΡ. σπλάγχνων τε θερμῶν ὡν ἐγὼ κατήσθιον.
- ΚΑ. δύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχνα ἔσικον ἐπιστρέφειν.
- ΕΡ. οἴμοι δὲ κύλικος ἵσον ἵσφι κεκραμένης.
- ΚΑ. ταύτην ἐπιπιῶν ἀποτρέχων οὐκ ἀν φθάνοις;
- ΕΡ. ἀρ' ὧφελήσαις ἀν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;
- ΚΑ. εἴ του δέει γ' ὡν δυνατός εἰμί σ' ὧφελεῖν.
- ΕΡ. εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὗ πεπεμμένον
δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικὸν
ῶν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον. ΚΑ. ἀλλ' οὐκ ἔκφορα.
- ΕΡ. καὶ μὴν ὅπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου
ὑφέλοι;, ἐγὼ σε λαυθάνειν ἐποίουν ἀεί.
- ΚΑ. ἐφ' ὃ τε μετέχειν καύτὸς, ὃ τοιχωρύχε.

ἢκεν γὰρ ἀν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.

ΕΡ. ἔπειτα τοῦτον γ' αὐτὸς ἀν κατήσθιες.

ΚΑ. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἵστας πληγὰς ἐμοὶ,
ὅπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἔγώ.

ΕΡ. μὴ μηνησικακήσῃς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.
ἀλλὰ ξύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με.

ΚΑ. ἔπειτ' ἀπολιπὼν τὸν θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;

ΕΡ. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἔστι βελτίω πολύ.

ΚΑ. τί δέ; ταῦτομολεῖν ἀστεῖον εἶναι σοι δοκεῖ;

ΕΡ. πατρὶς γάρ ἔστι πᾶσ' ἵν' ἀν πράττη τις εὖ.

ΚΑ. τί δῆτ' ἀν εἴης ὅφελος ὑμῖν ἐνθάδε ὥν;

ΕΡ. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἰδρύσασθέ με.

ΚΑ. στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργου ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.

ΕΡ. ἀλλ' ἐμπολαῖον. ΚΑ. ἀλλὰ πλούτουμεν τί οὖν
Ἐρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;

ΕΡ. ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. ΚΑ. δόλιον; ἡκιστά γε
οὐ γὰρ δόλου μην ἔργον, ἀλλ' ἀπλῶν τρόπων.

ΕΡ. ἀλλ' ἡγεμόνιον. ΚΑ. ἀλλ' ὁ θεὸς ἥδη βλέπει,
ῶσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι.

ΕΡ. ἐναγώνιος τοίνυν ἔσομάι. καὶ τί ἔτ' ἔρεῖς;
Πλούτῳ γάρ ἔστι τοῦτο συμφόρωτατον,
ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.

ΚΑ. ὡς ἀγαθόν ἔστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν.
οὗτος γὰρ ἔξεύρηκεν αὐτῷ βιότιον.

οὐκ ἔτὸς ἄπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
σπεῦδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμματιν.

ΕΡ. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω; ΚΑ. καὶ πλῦνέ γε
αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
ἵν' εὐθέως διακονικὸς εἶγαι δοκῆς.

ΙΕΡΕΤΣ.

τίς ἀν φράσειε ποῦ στι Χρεμύλος μοι σαφῶς;

ΧΡ. τί δ' ἔστιν, ὃ βέλτιστε; ΙΕ. τί γὰρ ἀλλ' ἡ κακῶς;
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Πλούτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος ιερεὺς ὧν Διός.

1175

- ΧΡ. ἡ δ' αἰτία τίς ἐστιν, ὃ πρὸς τῶν θεῶν;
 ΙΕ. θύειν ἔτ' οὐδεὶς ἀξιοῦ. ΧΡ. τίνος οὐνεκα;
 ΙΕ. ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι· καίτοι τότε,
 ὅτι εἴχον οὐδὲν, ὁ μὲν ἀν ἥκων ἔμπορος
 ἔθυσεν ἱερεῖον τι σωθεὶς, ὁ δέ τις ἀν
 δίκην ἀποφυγών· ὁ δ' ἀν ἐκαλλιερεῖτό τις,
 κάμε γ' ἐκάλει τὸν ἱερέα· νῦν δ' οὐδεῖς
 θύει τὸ παράπαν οὐδὲν, οὐδ' εἰσέρχεται,
 πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἡ μυρίοι.1180
- ΧΡ. οὕκουν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις;1185
 ΙΕ. τὸν οὖν Δία τὸν σωτῆρα καντός μοι δοκῶ
 χαιρεῖν ἑάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν.
- ΧΡ. θάρρει· καλῶς ἔσται γὰρ, ἦν θεὸς θέλη.
 ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
 αὐτόματος ἥκων. ΙΕ. πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις.1190
- ΧΡ. ἰδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περίμενε,
 τὸν Πλοῦτον, οὗπερ πρότερον ἦν ἰδρυμένος,
 τὸν ὄπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.
 ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾶδας ἡμμένας,
 ἴν' ἔχων προηγγῆ τῷ θεῷ σύ. ΙΕ. πάνυ μὲν οὖν
 δρᾶν ταῦτα χρή. ΧΡ. τὸν Πλοῦτον ἔξω τις κάλει.1195
- ΓΡ. ἐγὼ δὲ τί ποιῶ; ΧΡ. τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν
 ἰδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
 σεμνῶς· ἔχοντα δ' ἥλθεις αὐτὴ ποικίλα.
- ΓΡ. ὃν δ' οὖνεκ' ἥλθον; ΧΡ. πάντα σοι πεπράξεται.1200
 ἥξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἐσπέραν.
- ΓΡ. ἀλλ' εἴ γε μέντοι νὴ Δί' ἐγγυᾷ σύ μοι
 ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἔμ', οἶσω τὰς χύτρας.
- ΧΡ. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τάναντία
 αὗται ποιοῦσι· ταῦς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις
 ἡ γραῦς ἔπειστ' ἀνωτάτῳ, ταύτης δὲ νῦν
 τῆς γραῦς ἐπιπολῆς ἔπεισιν αἱ χύτραι.1205
- ΧΟ. οὐκ ἔτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδὲ ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν
 ἐς τοῦπισθεν· δεῖ γὰρ κατοπιν τούτων ἄδοντας ἔπεσθαι.

N E Φ E Λ A I.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΣΤΡΕΨΙΑΔΟΥ.

ΜΑΘΗΤΑΙ ΣΩΚΡΑΤΟΤΣ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΠΑΣΙΑΣ, δανειστής.

ΑΜΤΝΙΑΣ, δανειστής.

ΜΑΡΤΥΣ.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ

I.

Τὸ δρᾶμα τὸ τῶν Νεφελῶν κατὰ Σωκράτους γέγραπται τοῦ φιλοσόφου ἐπίτηδες ὡς κακοδιδασκαλοῦντος τοὺς νέους Ἀθήνησι, τῶν κωμικῶν πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἔχοντων τινὰ ἀντιλογίαν· οὐχ, ὡς τινες, δι' Ἀρχέλαου τὸν Μακεδόνων βασιλέα, ὅτι προύκρινεν αὐτὸν Ἀριστοφάνους. ὁ χορὸς δὲ ὁ κωμικὸς εἰσῆρχετο ἐν τῇ ὁρχῆστρᾳ τῷ νῦν λεγομένῳ λογίῳ. καὶ ὅτε μὲν πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς διελέγετο, εἰς τὴν σκηνὴν ἔωρα· ὅτε δὲ ἀπελθόντων τῶν ὑποκριτῶν τοὺς ἀναπαίστους διεξήει, πρὸς τὸν δῆμον ἀπεστρέφετο· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο στροφή. ἦν δὲ τὰ ιαυβεῖα τετράμετρα. εἶτα τὴν ἀντίστροφον ἀποδόντες, πάλιν τετράμετρον ἐπέλεγον ἵσων στίχων. ἦν δὲ περὶ τὸ πλεῖστον ισ'. ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα ἐπιρήματα. ἢ δὲ ὅλη πάροδος τοῦ χοροῦ ἐκαλεῖτο παράβασις. Ἀριστοφάνης ἐν "Ιππεῦσι,

ἢν μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος, ὃς ἡμᾶς
ἡνάγκαξε λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι.

II.

Φασὶ τὸν Ἀριστοφάνην γράψαι τὰς Νεφέλας ἀναγκασθέντα ὑπὸ Ἀνύτου καὶ Μελήτου, ἵνα διασκέψαιντο ποιοὶ τινες εἰεν Ἀθηναῖοι κατὰ Σωκράτους ἀκούοντες. ηὐλαβοῦντο γὰρ, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ἐραστὰς, καὶ μάλιστα τοὺς περὶ Ἀλκιβιάδην, οἵ καὶ ἐπὶ τοῦ δράματος τούτου μηδὲ νικῆσαι ἐποίησαν τὸν ποιητήν. ὁ δὲ πρόλογός ἐστι τῶν Νεφελῶν ἀρμοδιώτατα καὶ δεξιώτατα συγκείμενος. πρεσβύτης γάρ ἐστιν ἄγροικος ἀχθόμενος παιδὶ ἀστικοῦ φρονήματος γέμοντι καὶ τῆς εὐγενείας εἰς πολιτείειν ἀπολελαυκότι. ἡ γὰρ τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν οἰκία, ὅθεν ἦν τὰ πρὸς μητρὸς γένος ὁ μειρακίσκος, ἐξ ἀρχῆς, ὡς φησιν Ἡρόδοτος, τεθριπποτρόφος ἦν, καὶ πολλὰς ἀνηρημένη νίκας, τὰς μὲν Ὀλυμπίασι, τὰς δὲ Πυθοῖ, ἐνίας δὲ Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέῃ καὶ ἐν ἄλλοις ἀγῶσιν. εὔδοκιμοῦσαν εὖν ὁρῶν ὁ γεωνίσκος ἀπέκλινε πρὸς τὸ ἥθος τῶν πρὸς μητρὸς προγόνων.

III.

Πρεσβύτης τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονούμενος διὰ τὴν ἴπποτροφίαν τοῦ παιδός, δεῖται τούτου, φυτήσαντα ὡς τὸν Σωκράτην μαθεῖν τὸν ἥττονα λόγον, εἴ πως δύνατο τὰ ἄδικα λέγων ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοὺς χρήστας νικᾶν καὶ μηδενὶ τῶν δανεί-

στῶν μηδὲν ἀποδοῦναι. οὐ βουλομένου δὲ τοῦ μειρακίσκου, διαγοὺς αὐτὸς ἐλθὼν μανθάνειν, μαθητὴν τοῦ Σωκράτους ἔκκαλέσας τινὰ διαλέγεται. ἐκλυθείσης δὲ τῆς διατριβῆς, οἵ τε μαθηταὶ κύκλῳ καθήμενοι πιναρὸι συνορᾶνται καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ κρεμάθρας αἰωρούμενος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖ παραλαβὴν τὸν πρεσβύτην, καὶ τοὺς νομίζομένους παρ' αὐτῷ θεοὺς, Ἀέρα, προσέτι δὲ καὶ Αἰθέρα καὶ Νεφέλας κατακαλεῖται. πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι ἐν σχήματι χοροῦ καὶ φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιθάνως τοῦ Σωκράτους ἀποκαταστᾶσαι πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ πλειόνων διαλέγονται. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πρεσβύτης διδασκόμενος ἐν τῷ φανερῷ τινὰ τῶν μαθημάτων γελωτοποιεῖ· καὶ ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀμαθίαν ἐκ τοῦ φροντιστηρίου ἐκβάλλεται ἄγων πρὸς βίαν τὸν οὐδὲν συνίστησι τῷ Σωκράτει. τούτου δὲ ἔξαγαγόντος αὐτῷ ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον, διαγωνισθεὶς ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον λόγον, καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ ἄδικος λόγος ἐκδίδασκει. κομισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐκπεπονημένον ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις, καὶ ὡς κατωρθωκὼς εὐωχεῖ παραλαβών. γενομένης δὲ περὶ τὴν εὐωχίαν ἀντιλογίας, πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς βοὴν ἵστησι, καὶ προσκατυλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδὸς ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν οὐλῶν ἀντιτίπτεσθαι, ὑπεραλγῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν οὐλὸν σύγκρουσιν ὁ γέρων, κατασκάπτει καὶ ἐμπίρησι τὸ φροντιστήριον τῶν Σωκρατιστῶν. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν πάνυ δυνατῶν πετοιημένων.

IV.

Τὸ δὲ δρᾶμα τοῦτο τῆς ὅλης ποιῆσεως κάλλιστον εἶναι φῆσι καὶ τεχνικάτατον.

Αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐν ἄστει ἐδιδάχθησαν ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου, ὅτε Κρατῖνος μὲν ἐνίκα Πυτίνη, Ἀμειψίας δὲ Κόννωφ. διόπερ Ἀριστοφάνης διαρριφθεὶς παραλόγως φύθη δεῦν ἀναδιδάξας τὰς δευτέρας ἀπομέμφεσθαι τὸ θέατρον. ἀποτυχῶν δὲ πολὺ μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα οὐκέτι τὴν διασκευὴν εἰσήγαγεν. αἱ δὲ δεύτεραι Νεφέλαι ἐπὶ Ἀμεινίου ἄρχοντος.

Τοῦτο ταυτόν ἔστι τῷ προτέρῳ. διεσκεύασται δὲ ἐπὶ μέρους ὡς ἀν δὴ ἀναδιδάξαι μὲν αὐτὸν τοῦ ποιητοῦ προθυμηθέντος, οὐκέτι δὲ τοῦτο δι' ἣν ποτε αἰτίαν ποιήσαντος. καθόλου μὲν οὖν σχεδὸν παρὰ πάν μέρος γεγενημένη διόρθωσις. τὰ μὲν γὰρ περιήρηται, τὰ δὲ πέπλεκται, καὶ ἐν τῇ τάξει καὶ ἐν τῇ τῶν προσώπων διαλλαγῇ μετεσχημάτισται. ἀ δὲ ὀλοσχερῆ τῆς διασκευῆς τοιαῦτα ὄντα τετύχηκεν, αἰτία καὶ παράβασις τοῦ χοροῦ ἥμειπται, καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἄδικον λαλεῖ, καὶ τελευταῖον ὅπου καίεται ἡ διατριβὴ Σωκράτους.

Τὴν μὲν κωμῳδίαν καθῆκε κατὰ Σωκράτους, ὡς τοιαῦτα νομίζοντος, καὶ Νεφέλαις καὶ Ἀέρα καὶ τί γὰρ ἀλλ' ἡ ξένους εἰσάγοντος δαίμονας. χορῷ δὲ ἐχρήσατο Νεφέλῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς κατηγορίαν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐπεγράφη. διτταὶ δὲ φέρονται Νεφέλαι. οἱ δὲ κατηγορήσαντες Σωκράτους Μέλητος καὶ Ἀντος.

V.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΣ.

"Ανυτος καὶ Μέλητος Σωκράτει τῷ Σωφρονίσκου βασκήναντες καὶ αὐτὸν μὴ δυνάμενοι βλάψαι ἀργύριον ἰκανὸν Ἀριστοφάνει δεδώκασιν, ἵνα δρᾶμα κατ' αὐτοῦ συστήσηται. καὶ ὃς πεισθεὶς γέροντά τινα Στρεψιάδην καλούμενον ἐπλάσατο ὑπὸ χρῶν πιεζόμενον, ἀ δὴ ἀνηλώκει περὶ τὴν τοῦ παιδὸς Φειδιππίδου ἵπποτροφίαν. οὕτω δὲ τούτων ἔχόντων, μὴ ἔχων ὁ Στρεψιάδης τί ποιήσει περὶ τὰ χρέα, βουλεύεται προσαγαγεῖν τῇ Σωκράτει τὸν ἑαυτοῦ παιδία, ἵνα παρ' αὐτοῦ τὸν ἄδικον μάθῃ λόγον, καὶ οὕτω τοὺς δανειστὰς ἀποκρούσηται. Φειδιππίδης μὲν οὖν, πολλὰ δεηθέντος τοῦ πατρὸς, προσελθεῖν οὐκ ἐπεισθῆ ἀποτυχῶν δὲ ὁ πρεσβύτης τῆς ἐπ' ἐκείνου ἐλπίδος καὶ οὐκ ἔχων ὅστις καὶ γένηται, εἰς δεύτερον εἶδε πλοῦν. οὐδὲν γάρ τῆς ἡλικίας φροντίσας οὐδὲ ἐνθυμηθεὶς εἴ τισιν ἄτοπος δόξειν ἀνὴρ ἐπὶ γῆρασ πολλὰ μανθάνειν καθάπερ κομιδὴ νέος ἀρχόμενος, ἀλλ' εἰς ἐν ἀφεωρακῷ μόνον ἐκεῖνο, ἐὰν ἄρα οἷς τε γένηται τοὺς δανειστὰς διὰ πειθοῦς ἀποστερῆσαι τὰ χρήματα, αὐτὸς πρόσεισι τῷ Σωκράτει. οὐκ ἔχων δὲ ὑπηρετοῦντα τῇ νοήσει τὸν νοῦν, ἀλλὰ τοιοῦτος ὡν οἷς ἐμάνθανεν, οἷος καὶ πρὶν τῆς παιδείας ἐφῆθαι, αὐτὸς μὲν ἀπέγνω παιδεύεσθαι, προσελθῶν δὲ τῇ παιδὶ καὶ αὐτὸς πολλαῖς πέπεικε ταῖς δεήσεσιν ἔνα τῶν Σωκράτους ὄμιλητῶν γενέσθαι. ὁ δὲ καὶ γέγονε καὶ μεμάθηκε. συνίσταται δὲ τὸ δρᾶμα ἐκ χοροῦ Νεφελῶν. ἔχει δὲ κατηγορίαν τοῦ Σωκράτους, ὅτι τοὺς συνήθεις θεοὺς ἀφεὶς καὶ νὰ ἐνόμιζε δαιμόνια, Ἀέρα καὶ Νεφέλας καὶ τὰ τοιαῦτα.

VI.

Πρεσβύτης τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονούμενος διὰ τὴν ἵπποτροφίαν τοῦ παιδὸς δεῖται τούτου φοιτήσαντα εἰς τὸν Σωκράτην μαθεῖν τὸν ἄδικον λόγον, ὅπως μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδώσῃ. μὴ βουλομένου δὲ τοῦ παιδὸς εἰσέρχεται αὐτός, καὶ μὴ δυνάμενος μαθεῖν διὰ τὸ γῆρας ἐκδιώκεται. ὑποστρέψας δὲ καὶ τῷ οἴδι πείσας ἥγαγεν αὐτὸν τῷ Σωκράτει, ὃς καλέσας τὸν δίκαιον λόγον καὶ ἄδικον καὶ αἴρεσιν τῷ νέφρῳ δοὺς ἐκλέξασθαι, διδάσκει ἐκεῖνον τὸν ἄδικον λόγον. μαθὼν δὲ ὁ οἰδις ὅπερ ἐβούλετο ὁ πατὴρ καὶ τὴν παχύτητα ἐκείνου καταγγοῦντας τύπτει τὸν πατέρα αὐτὸν ἐστιῶντα. ὁ δὲ ἀλγήσας διὰ τὴν τοῦ παιδὸς ἀσέβειαν ἀπελθῶν κατακαίει τὸ φροντιστήριον, νομίσας Σωκράτην αἵτιον τῆς ἀσέβειας τοῦ παιδὸς εἶναι. κατηγορεῖ δὲ ἐνταῦθα τοῦ Σωκράτους ὡς ἀσέβοις καὶ ἔνους θεοὺς ἐπεισάγοντος, ἀφέντος τοὺς συνῆθεις. ἐπιγράφεται δὲ Νεφέλαι, διότι παρεισάγεται χορὸς Νεφελῶν ὄμιλῶν Σωκράτει, ἀς ἐνόμιζε θεὰς, ὡς Ἀριστοφάνης κατηγορεῖ. ὁ γάρ "Ανυτος καὶ Μέλητος φθονοῦντες Σωκράτει καὶ μὴ δυνάμενοι ἄλλως βλάψαι ἡ φανερῶς κατηγορῆσαι μεγάλου ὄντος ἰκανὸν ἀργύριον δεδώκασιν Ἀριστοφάνει ταύτην τὴν κωμῳδίαν κατ' ἐκείνου γράψαι. τὰ δὲ πρόσωπα Στρεψιάδης, Φειδιππίδης, μαθητὴς Σωκράτους, Σωκράτης, χορὸς Νεφελῶν, δίκαιος λόγος, ἄδικος λόγος, Πασίας δανειστής, μάρτυς.

VII.

VII.

(ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΤΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.)

Πατὴρ τὸν οὐδὲν σωκρατίζειν βούλεται·
 καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ψυχρολογίας διατριβὴ^η
 ἵκανή, λόγων δέπονα πρὸς τοὺναντίον.
 χορὸς δὲ Νεφελῶν ὡς ἐπαφελῆ λέγων,
 καὶ τὴν ἀσέβειαν Σωκράτους διεξιόν·
 ἄλλας θ' ὑπ' ἀνέρος κατηγορίας πικραῖ,
 καὶ τῶν μαθητῶν εἴς πατραλοίας ἐκτέπως.
 εἴτ' ἐμπυρισμὸς τῆς σχολῆς τοῦ Σωκράτους.

ΝΕΦΕΛΑ I.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ιον·

ῷ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον
ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἥκουσ' ἐγώ·
οἱ δὲ οἰκέται ρέγκουσιν ἀλλ' οὐκ ἀν πρὸ τοῦ.
ἀπόλοιο δῆτ', ὃ πόλεμε, πολλῶν οὔνεκα,
ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
ἀλλ' οὐδὲ ὁ χρηστὸς ούτοσὶ νεανίας
ἐγείρεται τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ πέρδεται
ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ, ρέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὑδειν δακνόμενος
ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν,
διὰ τουτονὶ τὸν οἶόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων
ἴππαζεταί τε καὶ ξυνωρικεύεται
ὄνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δὲ ἀπόλλυμαι,
ὅρῶν ἄγουσταν τὴν σελήνην εἰκᾶδας·
οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἅπτε, παῖ, λύχνου,
κάκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν
ὅπόσοις ὀφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
φέρ' ἵδω, τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;
ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἵμοι τάλας,
εἴθ' ἔξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Φίλων, ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαντοῦ δρόμον.
ΣΤ. τοῦτ' ἔστι τοutὶ τὸ κακὸν ὃ μὲν ἀπολάλεκεν.

5

10

15

20

25

- ὅνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἵππικήν.
- ΦΕ. πόσους δρόμους ἐλᾶ τὰ πολεμιστήρια;
- ΣΤ. ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
ἀτὰρ τί χρέος ἔβαι με μετὰ τὸν Πασίαν;
τρεῖς μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνίᾳ.
- ΦΕ. ἄπαγε τὸν ἵππον ἔξαλίσας οἴκαδε.
- ΣΤ. ἀλλ', ὃ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
ὅτε καὶ δίκαις ὥφληκα χάτεροι τόκου
ἐνεχυράστασθαι φασιν. ΦΕ. ἐτεὸν, ὃ πάτερ,
τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν υὔχθ' ὅλην;
- ΣΤ. δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
- ΦΕ. ἔασον, ὃ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με.
- ΣΤ. σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἵσθ' ὅτι
ἔις τὴν κέφαλὴν ἄπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
φεῦ.
- εἰθ' ὥφελ' ἡ προμνήστρι ἀπολέσθαι κακῶς,
ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα
ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος,
εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,
βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στέμφύλοις.
ἔπειτ' ἔγημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὃν ἔξι ἀστεως,
σεμνὴν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.
ταύτην ὅτ' ἔγαμουν, συγκατέκλινόμην ἔγω
ὅςων τρυγὸς, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας,
ἡ δ' αὖ μύρου, κρόκου, καταγλωττισμάτων,
δαπάνης, λαφυγμοῦ, Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.
οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
ἔγω δ' αὖ αὐτῇ θοίματιον δεικνὺς τοδὶ⁵⁰
πρόφασιν ἔφασκον, ὃ γύναι, λίαν σπαθᾶς.
- 55

ΘΕΡΑΠΩΝ.

- ἔλαιοιν ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.
- ΣΤ. οἵμοις τί γάρ μοι τὸν πότην ἤπτει λύχνον;
δεῦρ' ἔλθ', ἵνα κλάης. ΘΕ. διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;
ΣΤ. ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.

μετὰ ταῦθ, ὅπως οὖν ἐγένεθ' υἱὸς οὐτοσὶ,
ἔμοι τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τάγαθῃ,
περὶ τούνοματος δὴ ὑπεῦθεν ἐλοιδορούμεθα·
ἡ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοῦνομα,
Ξάνθιππον ἢ Χαῖριππον ἢ Καλλιππίδην,
ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου τιθέμην Φειδωνίδην.
τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ· εἴτα τῷ χρόνῳ
κοινῇ ξυνέβημεν κἀθέμεθα Φειδιππίδην.
τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνοντος ἐκορίζετο,
ὅταν σὺ μέγας ὡν ἄρμ' ἐλαύνης πρὸς πόλιν,
ώσπερ Μεγακλέης, ξυστίδ' ἔχων. ἐγὼ δὲ ἔφην,
ὅταν μὲν οὖν τὰς αἰγας ἐκ τοῦ Φελλέως,
ώσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημμένος.
ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων, δόδοι
μίαν εὗρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυῖ,
ἥν τὴν ἀναπείσω τουτονὶ, σωθῆσομαι.
ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.

πῶς δῆτ' ἀν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς;
Φειδιππίδη, Φειδιππίδιον. ΦΕ. τί, ὦ πάτερ;

ΣΤ. κύστον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.

ΦΕ. ίδού. τί ἔστιν; ΣΤ. εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;

ΦΕ. νὴ τὸν Ποσειδῶντον τὸν ἵππιον.

ΣΤ. μή μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον
οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἰτιός μοι τῶν κακῶν.

ἀλλ' εἶπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' οὗτως φιλεῖς,
ὦ παῖ, πιθοῦ. ΦΕ. τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;

ΣΤ. ἔκστρεψον ως τάχιστα τοὺς σαντοῦ τρόπους,
καὶ μάνθαν ἐλθὼν ἀν ἐγὼ παραινέσω.

ΦΕ. λέγε δὴ, τί κελεύεις; ΣΤ. καί τι πείσει; ΦΕ. πείσομαι, 90
νὴ τὸν Διόνυσον. ΣΤ. δεῦρο νυν ἀπόβλεπε.

ὅρᾶς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῷκιδιεν;

ΦΕ. ὅρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἔστιν ἐτεὸν, ὦ πάτερ;

ΣΤ. ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἔστι φροντιστήριον.

ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες οἱ τὸν οὐρανὸν
λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεὺς
κάστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δὲ ἄνθρακες.
οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις διδῷ,
λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κᾶθικα.

95

ΦΕ. εἰσὶν δὲ τίνες; ΣΤ. οὐκ οἶδεν ἀκριβῶς τοῦνομα·
μεριμνοφροντισταὶ καλοί τε κάγαθοί.

100

ΦΕ. αἴβοι, πονηροί γέ, οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας,
τοὺς ὥχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις·
ῶν ὁ κακοδαιμών Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.

ΣΤ. ἦ ἦ, σιώπα μηδὲν εἴπης μῆπιον.
ἀλλ' εἴ τι κῆδει τῶν πατρώων ἀλφίτων,
τούτων γενοῦ μοι, σχασάμενος τὴν ἴππικήν.

105

ΦΕ. οὐκ ἀν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι
τοὺς φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας.

ΣΤ. Ίθ', ἀντιβολῶ σ', ὃ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ,
ἐλθὼν διδάσκου. ΦΕ. καὶ τί σοι μαθήσομαι;

110

ΣΤ. εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἅμφω τῷ λόγῳ,
τὸν κρείτον, ὅστις ἔστι, καὶ τὸν ἥττονα,
τούτοιν τὸν ἔτερον τοῦν λόγοιν, τὸν ἥττονα,
νικᾶν λέγοντά φασι τάδικώτερα.

115

ἡν οὖν μάθης μοι τὸν ἀδικον τοῦτον λόγον,
ἄν νῦν ὀφείλω διὰ σὲ, τούτων τῶν χρεῶν
οὐκ ἀν ἀποδοίην οὐδὲ ἀν ὄβολὸν οὐδενί.

ΦΕ. οὐκ ἀν πιθοίμην οὐ γάρ ἀν τλαίην ιδεῖν
τοὺς ἵππεας τὸ χρῶμα διακεκυασμένος.

120

ΣΤ. οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γέ ἐμῶν ἔδει,
οὔτ' αὐτὸς οὕθ' ὁ ζύγιος οὕθ' ὁ σαμφόρας·
ἀλλ' ἔξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.

ΦΕ. ἀλλ' οὐ περιόφεταί μ' ὁ θεῖος Μεγακλέης
ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δὲ οὐ φροντιῶ.

125

ΣΤ. ἀλλ' οὐδὲ ἐγὼ μέντοι πεσών γε κείσομαι
αὐτὸς βαδίζων ἐς τὸ φροντιστήριον.
πῶς οὖν γέρων ὡν κάπιλήσμων καὶ βραδὺς

λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι;
ἵτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
ἄλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

βάλλ' ἐσ κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;

ΣΤ. Φειδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυνόθεν.

ΜΑ. ἀμαθής γε νὴ Δῖ, ὅστις οὐτωσὶ σφόδρα
ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας
καὶ φροντῖδ ἐξῆμβλωκας ἐξευρημένην.

ΣΤ. σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκὼ τῶν ἀγρῶν.
ἄλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοῦξημβλωμένον.

ΜΑ. ἄλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.

ΣΤ. λέγε νυν ἐμοὶ θαρρῶν· ἐγὼ γὰρ οὐτοσὶ¹³⁵
ἥκω μαθητὴς ἐσ τὸ φροντιστήριον.

ΜΑ. λέξω. νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
ψύλλαν ὑπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας·
δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὄφρυν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφῆλατο.

ΣΤ. πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε; ΜΑ. δεξιώτατα.
κηρὸν διατήξας, εἴτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
ἐνέβαψεν ἐσ τὸν κηρὸν αὐτῆς τὸ πόδε,
κατὰ ψυγείσῃ περιέφυσαν Περσικαί.
ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.

ΣΤ. Ὡ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.

ΜΑ. τί δῆτ' ἀν, ἔτερον εἰ πύθοι Σωκράτους
φρόντισμα; ΣΤ. ποιὸν; ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.

ΜΑ. ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος
ὑπότερα τὴν γνώμην ᔁχοι, τὰς ἐμπίδας
κατὰ τὸ στόμ᾽ ἔδειν, ἢ κατὰ τούρροπύγιον

ΣΤ. τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπιδοῦ;

ΜΑ. ἔφασκεν εἶγαι τούնτερον τῆς ἐμπιδοῦ
στεγόν· διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τούρροπυγίον·
ἔπειτα κοῖλον πρὸς στεγῷ πρόσκειμενον

130

135

140

145

150

155

160

- τὸν πρωκτὸν ἥχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.
 ΣΤ. σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.
 ὡς τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
 Ἡ ραδίως φεύγων ἀν ἀποφύγοι δίκην
 ὅστις δίοιδε τούντερον τῆς ἐμπίδος.
- ΜΑ. πρώην δέ γε γυνώμην μεγάλην ἀφηρέθη
 ὑπὸ ἀσκαλαβώτου. ΣΤ. τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.
 ΜΑ. ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς
 καὶ τὰς περιφορὰς, εἴτ' ἄνω κεχηνότος
 ἀπὸ τῆς ὁροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
- ΣΤ. ἥσθην γαλεώτη καταχέσαντι Σωκράτους·
 ΜΑ. ἔχθες δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἐσπέρας.
 ΣΤ. εἰεν τί οὖν πρὸς τἄλφιτ' ἐπαλαμήσατο;
 ΜΑ. κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν,
 κάμψας ὄβελίσκον, εἴτα διαβήτην λαβὼν,
 ἐκ τῆς παλαίστρας θοίμάτιον ὑφείλετο.
- ΣΤ. τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;
 ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
 καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη.
 μαθητιῶν γάρ ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
 ὡς Ἡράκλεις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;
- ΜΑ. τί ἔθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι;
 ΣΤ. τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι, τοῖς Λακωνικοῖς.
 ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὗτοι;
- ΜΑ. ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. ΣΤ. βολβοὺς ἄρα
 ζητοῦσι. μή νυν τουτογὲ φροντίζετε·
 ἐγὼ γὰρ οἶδε οὐδὲ οὐδὲ εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
 τί γὰρ οἶδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;
- ΜΑ. οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.
 ΣΤ. τί δῆθ' ὁ πρωκτός ἐσ τὸν οὐρανὸν βλέπει;
 ΜΑ. αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
 ἀλλ' εἰσιθ', ἵνα μὴ κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ.
- ΣΤ. μήπω γε μήπω γ', ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
 αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.
 ΜΑ. ἀλλ' οὐχ οἶόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἄερα

ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἔστιν χρόνον.

ΣΤ. πρὸς τῶν θεῶν, τί γὰρ ταῦθ' ἔστιν; εἰπέ μοι.

200

ΜΑ. ἀστρονομία μὲν αὐτή. ΣΤ. τουτὶ δὲ τί;

ΜΑ. γεωμετρία. ΣΤ. τοῦτ' οὖν τί ἔστι χρήσιμον;

ΜΑ. γῆν ἀναμετρεῖσθαι. ΣΤ. πότερα τὴν κληρουχικήν;

ΜΑ. οὐκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. ΣΤ. ἀστεῖον λέγεις.

τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.

205

ΜΑ. αὐτῇ δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὅρᾶς;

αὗδε μὲν Ἀθῆναι. ΣΤ. τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὥρῳ καθημένους.

ΜΑ. ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.

ΣΤ. καὶ ποῦ Κικυνῆς εἰσὶν οὐμοὶ δημόται;

210

ΜΑ. ἐνταῦθ' ἔνεισιν. ή δέ γ' Εὔβοι', ὡς ὅρᾶς,

ἥδι παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ.

ΣΤ. οἴδε· ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.

ἀλλ' ἡ Λακεδαιμών ποῦ στιν; ΜΑ. ὅπου στιν; αὐτῆι.

ΣΤ. ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε,

215

ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.

ΜΑ. ἀλλ' οὐχ οἶσν τε νὴ Δί'. ΣΤ. οὐμάξεσθ' ἄρα.

φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;

ΜΑ. αὐτός. ΣΤ. τίς αὐτός; ΜΑ. Σωκράτης. ΣΤ. ὦ Σώκρατες.

ἴθι οὗτος, ἀναβόητον αὐτόν μοι μέγα.

220

ΜΑ. αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον οὐ γάρ μοι σχολή.

ΣΤ. ὦ Σώκρατες,

ὦ Σωκρατίδιον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί με καλεῖς, ἀφήμερε;

ΣΤ. πρῶτον μὲν ὅ τι δρᾶς, ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.

ΣΩ. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

225

ΣΤ. ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,

ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἰπερ. ΣΩ. οὐ γὰρ ἂν ποτε

ἔξεϋρον ὥρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,

εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα

λεπτὴν καταμίξας ἐσ τὸν ὄμοιον ἀέρα.

230

εἰ δὲ ὁν χαμαὶ τάνω κάτωθεν ἐσκόπουν,

οὐκ ἂν ποθ' εὗρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἴκμαδα τῆς φροντίδος.
πάσχει δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.

ΣΤ. τί φήσ;

ἡ φροντὶς ἔλκει τὴν ἴκμαδ' ἐς τὰ κάρδαμα;
ἴβι νυν, κατάβηθ', ὃ Σωκράτιδιον, ὡς ἐμὲ,
ἴνα με διδάξῃς ὅνπερ οὔνεκ' ἐλήλυθα.

ΣΩ. ἥλθες δὲ κατὰ τί; ΣΤ. βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.

ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων
ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.

ΣΩ. πόθεν δ' ἵπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;

ΣΤ. νόσος μ' ἐπέτριψεν ἵππικὴ, δεινὴ φάγειν.

ἀλλά με δίδαξον τὸν ἔτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὄντιν' ἀν
πράττῃ μ' ὅμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.

ΣΩ. ποίους θεοὺς ὅμεις σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. ΣΤ. τῷ γὰρ ὅμιντ'; ή
σιδαρέοισιν, ὕσπερ ἐν Βυζαντίῳ;

ΣΩ. βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς
ἄττ' ἔστιν ὄρθως; ΣΤ. νὴ Δί', εἴπερ ἔστι γε.

ΣΩ. καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
ταῖς ἡμετέραισι δάιμοσιν; ΣΤ. μάλιστά γε.

ΣΩ. κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.

ΣΤ. ἴδοù κάθημαι. ΣΩ. τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
τὸν στέφανον. ΣΤ. ἐπὶ τί στέφανον; οἵμοι, Σώκρατες,
ὕσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.

ΣΩ. οὐκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους
ἡμεῖς ποιοῦμεν. ΣΤ. εἴτα δὴ τί κερδανῶ;

ΣΩ. λέγειν γενήσει τρίμιμα, κρόταλον, παιπάλη.

ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμί. ΣΤ. μὰ τὸν Δί' οὐ φεύσει γέ με
καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.

ΣΩ. εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν.
ὦ δέσποτ' ἄναξ, ἀμέτρητ² Ἄληρ, δεινὴς τὴν γῆν μετέωρον,
λαμπρός τ' Αἰθήρ, σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι Βροντησικέραυνοι, 265
ἄρθητε, φάνητ³, ὃ δέσποιναι, τῷ φροντιστῇ μετέωροι.

235

240

245

250

255

260

- ΣΤ. μήπω μήπω γε, πρὶν ἀν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
τὸ δὲ μηδὲ κυνῆρος οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαιμόνος ἔχοντα.
ΣΩ. ἐλθετε δῆτ', ὃ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν.
εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς Ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε, 270
εἴτ' Ὄκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις Ἱερὸν χορὸν ἵστατε Νύμφαις,
εἴτ' ἄρα Νείλου προχοραῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύτεσθε πρόχοισιν,
ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ἢ σκόπελον μιφόεντα Μίμαντος·
ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς Ἱεροῖσι χαρεῖσας.

ΧΟΡΟΣ.

- ἀέναιοι Νεφέλαι, 275
ἀρθώμεν φανεραὶ δροσερὰν φύσιν εὐάγγητον,
πατρὸς ἀπ' Ὄκεανοῦ βαρυαχέος
ὑψηλῶν ὄρέων κορυφὰς ἐπὶ
δευδροκόμους, ἵνα 280
τηλεφανεῖς σκοπίας ἀφορώμεθα,
καρπούς τ' ἀρδομέναν Ἱερὰν χθόνα,
καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
καὶ πόντου κελάδοντα βαρύβρομον·
ὅμιμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται 285
μαρμαρέαις ἐν αὐγαῖς.
ἄλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὅμβριον
ἀθανάτας ἴδεας ἐπιδώμεθα
τηλεσκόπῳ ὅμιματι γαῖαν. 290
ΣΩ. ὃ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερῶς ἡκούσατέ μου καλέσαντος.
ἥσθου φωνῆς ἄμα καὶ βροντῆς μικησαμένης θεοσέπτου;
ΣΤ. καὶ σέβομαι γ', ὃ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν
πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι·
κεὶ θέμις ἐστὶν, νυνὶ γ' ἥδη, κεὶ μὴ θέμις ἐστὶ, χεσείω. 295
ΣΩ. οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἀπέρ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι,
ἄλλ' εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.
ΧΟ. παρθένοι ὅμβροφόροι,
ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν 300
Κέκροπος ὀφόμεναι πολυνύρατον·
οὖ σέβας ἀρρήτων Ἱερῶν, ἵνα
μυστιδόκος δόμος

ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἀναδείκνυται,
οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
ναοί θ' ὑψερεφεῖς καὶ ἀγάλματα,
καὶ πρόσδοοι μακάρων Ἱερώταται,
εὐστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θαλίαι τε,
παντοδαπαῖς ἐν ὥραις,
ἥρι τ' ἐπερχομένῳ Βρομίᾳ χάρις,
εὐκελάδῶν τε χορῶν ἐρεθίσματα,
καὶ Μοῦσα βαρύθρομος αὐλῶν.

305

310

- ΣΤ. πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνες εἰσ', ὦ Σώκρατες, αὗται
αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἡρῷναι τινές εἰσιν; 315
- ΣΩ. ἥκιστ', ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς·
αἴπερ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσι
καὶ τερατείαν καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατάληψιν.
- ΣΤ. ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχὴ μου πεπότηται,
καὶ λεπτολογεῖν ἥδη ἔγειται καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν, 320
καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νέεσθαι ἐτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι·
ὣστ' εἴ πως ἔστιν, ἴδειν αὐτὰς ἥδη φανερῶς ἐπιθυμῶ.
- ΣΩ. βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθή· ἥδη γὰρ ὅρῳ κατιούσας
ἥσυχῇ αὐτάς. ΣΤ. φέρε, ποῦ; δεῖξον. ΣΩ. χωροῦσ' αὗται πάνυ πολλαῖ,
διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὗται πλάγιαι. ΣΤ. τί τὸ χρῆμα;
ώς οὐ καθορῶ. ΣΩ. παρὰ τὴν εἶσοδον. ΣΤ. ἥδη νυνὶ μόλις οὔτως.
- ΣΩ. νῦν γέ τοι ἥδη καθορᾶς αὐτὰς, εἰ μὴ λημᾶς κολοκύνταις.
- ΣΤ. νὴ Δί! ἔγωγ', ὦ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ἥδη κατέχουσι.
- ΣΩ. ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ἥδης οὐδὲ ἐνόμιζες; 329
- ΣΤ. μὰ Δί!, ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμην καὶ καπνὸν εἶναι.
- ΣΩ. οὐ γὰρ μὰ Δί! οἰσθ' ὅτιὴ πλείστους αὗται βόσκουσι σοφιστὰς,
θουριομάντεις, ιατροτέχνας, σφραγιδονυχαργοκομῆτας,
κυκλίων τε χορῶν ἀσματοκάμπτας, ἄνδρας μετεωροφένακας,
οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργοὺς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν. 334
- ΣΤ. ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν δάιον ὄρμαν,
πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ, πρημανούσας τε θυέλλας,
εἴτ' ἀερίας, διεράς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,
ὅμβρους θ' οὐδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν εἴτ' ἀντ' αὐτῶν κατέπινον
κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν, κρέα τ' ὄρνιθεια κιχηλᾶν.

- ΣΩ. διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως; ΣΤ. λέξον δή μοι, τί παθοῦσαι,
εἰπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θυηταῖς εἴξασι γυναιξίν; 341
οὐ γὰρ ἐκεῖναι γ' εἰσὶ τοιαῦται. ΣΩ. φέρε, ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;
ΣΤ. οὐκ οἶδα σαφῶς εἴξασιν δ' οὖν ἐρίοισιν πεπταμένοισι,
κούχὶ γυναιξίν, μὰ Δί', οὐδὲ διτοῖσιν αὗται δὲ ρῆνας ἔχουσιν.
ΣΩ. ἀπόκριναι νυν ἄπτ' ἀν ἔρωμα. ΣΤ. λέγε νυν ταχέως ὅ τι βούλει.
ΣΩ. ἥδη ποτ' ἀναβλέψας εἰδες νεφέλην Κενταύρῳ ὄμοίαν 346
ἢ παρδάλει ἢ λύκῳ ἢ ταύρῳ; ΣΤ. νὴ Δί' ἔγωγ'. εἴτα τί τοῦτο;
ΣΩ. γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται κατ' ἦν μὲν ἴδωσι κομήτην,
ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἶστερ τὸν Ξενοφάντου,
σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις ἥκασταν αὐτάς. 350
ΣΤ. τί γὰρ, ἦν ἄρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν;
ΣΩ. ἀποφαίνονται τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι εἶδαί φυνης ἐγένοντο.
ΣΤ. ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὗται τὸν ρίψασπιν χθὲς ἴδυσσαι,
ὅτι δειλότατον τοῦτον ἔώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο. 354
ΣΩ. καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, δρᾶς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναικες.
ΣΤ. χαίρετε τοίνυν, ὡς δέσποιναι καὶ νῦν, εἰπερ τινὶ κάλλῳ,
οὐρανομήκῃ ρήξατε κάμοὶ φωνὴν, ὡς παμβασίλειαι.
ΧΟ. χαῖρ', ὡς πρεσβῦτα παλαιογενὲς, θηρατὰ λόγων φιλομούσων
σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ τι χρῆσεις
οὐ γὰρ ἀν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν 360
πλὴν ἢ Προδίκῳ, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὖνεκα, σοὶ δὲ,
ὅτι βρευθνεὶ τ' ἐν ταῖσιν ὅδοῖς καὶ τῷθαλμῷ παραβάλλεις,
κάνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει κάφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.
ΣΤ. ὡς Γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἵερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τερατῶδες.
ΣΩ. αὗται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί τάλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος. 365
ΣΤ. ὁ Ζεὺς δὲ ἡμῖν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, οὐλύμπιος οὐ θεός ἐστιν;
ΣΩ. ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ ληρήσεις οὐδὲ ἐστὶ Ζεύς. ΣΤ. τί λέγεις σύ;
ἄλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἀπάντων.
ΣΩ. αὗται δήπον· μεγάλοις δέ σ' ἔγω σημείοις αὐτὸ διδάξω.
φέρε, ποῦ γὰρ πώποτ' ἀνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἥδη τεθέασαι; 370
καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀπόδημεῖν.
ΣΤ. νὴ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτό γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εῦ προσέφυσας·
καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς φύμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.
ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι φράσον τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν.

- ΣΩ. αὗται βροῦτῶσι κυλινδόμενάι. ΣΤ. τῷ τρόπῳ, ὃ πάντα σὺ τολμᾶν;
- ΣΩ. ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ κάναγκασθῶσι φέρεσθαι, 376
κατακρημνάμεναι πλήρεις ὅμβρου δι' ἀνάγκην, εἴτα βαρεῖαι
εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ρήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.
- ΣΤ. ὁ δ' ἀναγκάζων ἔστι τίς αὐτὰς, οὐχ ὁ Ζεὺς, ὥστε φέρεσθαι;
- ΣΩ. ἡκιστ', ἀλλ' αἰθέριος δῖνος. ΣΤ. Δῖνος; τούτι μὲν ἐλελήθη, 380
ὁ Ζεὺς οὐκ ᾧν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δῖνος νῦν βασιλεύων.
ἀτάρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μὲν ἐδίδαξας.
- ΣΩ. οὐκ ἡκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημὶ¹
ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;
- ΣΤ. φέρε τοντὶ τῷ χρὴ πιστεύειν; ΣΩ. ἀπὸ σαυτοῦ γάρ σε διδάξω.
ἥδη ζωμοῦ Παναθηγαίοις ἐμπλησθεὶς εἴτ' ἐταράχθης 386
τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἔξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν;
- ΣΤ. νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δεινὰ ποιεῖ γέ εὐθύς μοι, καὶ τετάρακται
χῶσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δεινὰ κέκραγεν.
ἀτρέμας πρῶτον παππᾶς παππᾶς, κάπειτ' ἐπάγει παπαπαππᾶς,
χῶταν χέζω, κομιδῆ βροντῇ παπαπαππᾶς, ἀσπερ ἐκεῖναι. 391
- ΣΩ. σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτούι οἷα πέπορδας·
τὸν δ' ἀέρα τόνδ' ὅντ' ἀπέραντον, πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν;
ταῦτ' ἄρα καὶ τώνοματ' ἀλλήλοιν, βροντὴ καὶ πορδὴ, ὁμοίω.
- ΣΤ. ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρὶ, τοῦτο δίδαξον,
καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει. 396
τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς ἵησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.
- ΣΩ. καὶ πῶς, ὃ μῷρε σὺ καὶ Κρονίων ὅζων καὶ βεκκεσέληνε,
εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς οὐχὶ Σίμων ἐνέπρησεν
οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφοδραὶ γ' εἴσ' ἐπιόρκοι· 400
ἄλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεὼν βάλλει καὶ Σούνιον ἄκρον Ἀθηνέων
καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας· τί μαθών; οὐ γὰρ δὴ δρῦς γ' ἐπιορκεῖ.
- ΣΤ. οὐκ οἶδ'. ἀτάρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἐστιν δῆθ' ὁ κεραυνός;
- ΣΩ. ὅταν ἐς ταύτας ἀνεμος ἔηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλεισθῇ,
ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ, κάπειθ' ὑπ' ἀνάγκης 405
ρήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα,
ὑπὸ τοῦ ροίβδου καὶ τῆς ρύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακάων.
- ΣΤ. νὴ Δί', ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τούτι ποτε Διασίοισιν.
ῶπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κατ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας·

ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ', εἴτ' ἔξαιφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτῷ 410
τῷ φθαλμῷ μου προστείλησεν καὶ κατέκαυσεν τὸ πρόσωπον.

ΧΟ. Ὡς τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας ἀνθρωπε παρ' ἡμῶν,
ώς εὐδαιμών ἐν Ἀθηναῖσι καὶ τοῖς "Ἐλλησι γενήσει,
εἰ μνήμων εἴ καὶ φροντιστῆς καὶ τὸ ταλαιπωρον ἔνεστιν
ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μήδ' ἔστως μήτε βαδίζων, 415
μήτε ριγῶν ἄχθει λίαν, μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς,
οἷνον τὸ ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων,
καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
νικᾶν πράττων καὶ βουλεύων καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων;

ΣΤ. ἀλλ' ἔνεκέν γε ψυχῆς στερρᾶς δυσκολοκοίτου τε μερίμνης, 420
καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστρὸς καὶ θυμβρεπιδείπνου,
ἀμέλεις θαρρῶν, οὔνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν.

ΣΩ. ἀλλο τι δῆγ' οὖν νομίεις ἥδη θεὸν οὐδένα πλὴν ἀπέρ νήμεις,
τὸ Χάος τούτι καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλώτταν, τρία ταυτί;

ΣΤ. οὐδὲ ἄν διαλεχθείην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, οὐδὲ ἄν ἀπαντῶν
οὐδὲ ἄν θύσαιμ', οὐδὲ ἄν σπείσαιμ', οὐδὲ ἐπιθείην λιβανωτόν. 426

ΧΟ. λέγε νῦν ἡμῖν ὅ τι σοι δράμεν θαρρῶν, ώς οὐκ ἀτυχήσεις,
ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.

ΣΤ. Ὡς δέσποιναι, δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρὸν,
τῶν "Ἐλλήνων εἶναι με λέγειν ἔκατὸν σταδίοισιν ἄριστον. 430

ΧΟ. ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν ὡστε τὸ λοιπόν γ' ἀπὸ τουδὶ¹
ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.

ΣΤ. μή μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ,
ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.

ΧΟ. τεύξει τοίνυν ὃν ἴμείρεις· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς. 435
ἀλλὰ σεαυτὸν παράδος θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις προπόλοισι.

ΣΤ. δράσω τοῦθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει
διὰ τὸν ἵππους τὸν κοππατίας καὶ τὸν γάμον, ὃς μὲν ἐπέτριψεν.
νῦν οὖν χρήσθων ὅ τι βούλονται.

τουτὶ τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν
παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν,
αὐχμεῖν, ριγῶν, ἀσκὸν δαιρεῖν,
εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι,
τοῖς ἀνθρώποις τὸ εἶναι δόξω

θρασὺς, εὔγλωττος, τολμηρὸς, ἵτης,
βδελυρὸς, ψευδῶν συγκολλητὴς,
εύρηστεπῆς, περίτριμμα δικῶν,
κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη,
μάσθλης, εἴρων, γλοιὸς, ἀλαζών,
κέντρων, μιαρὸς, στρόφις, ἀργαλέος,
ματτυολοιχός.

445

ταῦτ' εἴ με καλοῦσ' ἀπαντῶντες,
δρώντων ἀτεχνῶς ὃ τι χρήζουσιν
κεὶ βούλονται,
νὴ τὴν Δήμητρ' ἔκ μου χορδὴν
τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

450

ΧΟ. λῆμα μὲν πάρεστι τῷδέ γ'
οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἔτοιμον. οὐθὶ δ' ὡς
ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμυκτες
ἐν βροτοῖσιν ἔξεις.

455

ΣΤ. τί πείσομαι;

ΧΟ. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ ξηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.
ΣΤ. ἄρα γε τοῦτ' ἄρ' ἐγώ ποτ'

460

δύομαι; ΧΟ. ὥστε γε σοῦ πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις ἀεὶ καθῆσθαι,
βουλομένους ἀνακοινοῦσθαι τε καὶ ἐς λόγου ἐλθεῖν,
πράγματα κάντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων
ἄξια σῇ φρενὶ συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.
ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὃ τι περ μέλλεις προδιδάσκειν,
καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.

475

ΣΩ. ἄγε δὴ, κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
ἴν' αὐτὸν εἰδὼς ὅστις ἐστὶ μηχανᾶς
ἥδη πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω.

480

ΣΤ. τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ, πρὸς τῶν θεῶν;

ΣΩ. οὐκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι,
εἰ μνημονικὸς εἶ. ΣΤ. δύο τρόπων νὴ τὸν Δία·
ἥν μέν γ' ὁφείληται τί μοι, μνήμων πάνυ,
ἔαν δ' ὑφείλω, σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ.

485

ΣΩ. ἔνεστι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;

ΣΤ. λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.

- ΣΩ. πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν; ΣΤ. ἀμέλει, καλῶς.
 ΣΩ. ἄγε νῦν ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν
περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει. 490
- ΣΤ. τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
 ΣΩ. ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὐτοσὶ καὶ βάρβαρος,
δέδοικά σ', ὃ πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δέη.
φέρ' ἴδω, τί δρᾶς, ἦν τίς σε τύπτῃ; ΣΤ. τύπτομαι,
κακοπεῖτ' ἐπισχὼν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι,
εἴτ' αὗθις ἀκαρῇ διαλιπὼν δικάζομαι. 495
- ΣΩ. ίθι νῦν, κατάθου θαιμάτιον. ΣΤ. ἡδίκηκά τι;
 ΣΩ. οὐκ, ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.
 ΣΤ. ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγъ εἰσέρχομαι.
 ΣΩ. κατάθου. τί ληρεῖς; ΣΤ. εἰπὲ δή νύν μοι τοδί·
ἢν ἐπιμελῆς ὃ καὶ προθύμως μανθάνω,
τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερῆς γενήσομαι; 500
- ΣΩ. οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
 ΣΤ. οἵμοι κακοδαιίμων, ήμιθυῆς γενήσομαι.
 ΣΩ. οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ⁵⁰⁵
ἀνύσας τι δευρὶ θάττον; ΣΤ. ἐς τὰ χειρέ νυν
δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὡς δέδοικ' ἔγὼ
εἴσω καταβαίνων ὥσπερ ἐς Τροφωνίου.
- ΣΩ. χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;
 ΧΟ. ἀλλ' ίθι χαίρων τῆς ἀνδρείας 510
οὐνέκα ταύτης.
εὐτυχία γένοιτο τάν-
θρώπῳ, ὅτι προήκων
ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας
νεωτέροις τὴν φύσιν αὐ-
τοῦ πράγμασιν χρωτίζεται
καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ. 515
- ὦ θεώμενοι, κατερῷ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
τάληθῇ, νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.
οὐτῷ νικήσαιμί τ' ἔγὼ καὶ νομιζούμην σοφὸς,
ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιοὺς
καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,

πρώτους ἡξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ή παρέσχε μοι
ἔργον πλεῖστον· εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
ἡττηθεὶς, οὐκ ἄξιος ὁν ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι
τοῖς σοφοῖς, ὃν οὐνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.

ἀλλ' οὐδὲ ὡς ὑμῶν ποθ' ἔκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.
ἔξι ὅτου γάρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἵς ἥδη καὶ λέγειν,

ὅ σώφρων τε χώ καταπύγων ἄριστ' ἡκουσάτην,
κάγῳ, παρθένος γάρ ἔτ' ἦ, κούκ έξῆν πώ μοι τεκεῖν,
έξεθηκα, παῖς δ' ἐτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,

ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως κάπαιδεύσατε·
ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὄρκια.
νῦν οὖν Ἡλέκτραν κατ' ἐκείνην ἥδη ἡ κωμῳδία

ζητοῦσ' ἥλθι, ἦν που πιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς·
γνώσεται γάρ, ἥνπερ ἴδη, τάδελφοι τὸν βόστρυχον.

ώς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει σκέψασθ· ἥτις πρῶτα μὲν
οὐδὲν ἥλθε ῥαψαμένη σκύτινον καθειμένου,

ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου, παχὺ, τοῖς παιδίοις ἵν' ἦ γέλως·
οὐδὲ ἐσκωψε τοὺς φαλακροὺς, οὐδὲ κόρδαχ' εἰλκυσεν,

οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τάπη τῇ βακτηρίᾳ
τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
οὐδὲ εἰσῆξε δῆδας ἔχουσ', οὐδὲ ίοὺ ίοὺ βοᾶ,

ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
κάγῳ μὲν τοιοῦτος ἀνήρ ὃν ποιητὴς οὐ κομῷ,

οὐδὲ ὑμᾶς ζητῶ ἔσπαταν δίς καὶ τρὶς ταῦτ' εἰσάγων,
ἀλλ' ἀεὶ καινὰς ἰδέας ἐσφέρων σοφίζομαι,

οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας καὶ πάσας δεξιάς·
ὅς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαιστ' ἐσ τὴν γαστέρα,

κούκ ἐτόλμησ' αὐθις ἐπεμπηδησ' αὐτῷ κειμένῳ.
οὗτοι δ', ως ἄπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὄπέρβολος,

τοῦτον δείλαιον κολετρῷσ' ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.
Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν

ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἰππέας κακὸς κακῶς,
προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος οὖνεχ', ἦν
Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ', ἦν τὸ κῆτος ἥσθιεν.
εἴθ" Ερμιππος αὐθις ἐποίησεν εἰς Ὄπέρβολον,

525

530

535

540

545

550

555

- ἄλλοι τ' ἥδη πάντες ἐρεῖδουσιν εἰς Τπέρβολον,
τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἡμᾶς μιμούμενοι.
ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἡμοῖς μὴ χαιρέτω·
ἢν δὲ ἡμοὶ καὶ τοῖσιν ἡμοῖς εὐφραίνησθ' εύρήμασιν,
ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εῦ φρονεῖν δοκήσετε.
ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν
Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
πρῶτα μέγαν κικλήσκω·
τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,
γῆς τε καὶ ἀλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·
καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέρ',
Αἰθέρα σεμνότατον, Βιοθρέμμονα πάντων·
τόν δὲ ἵππονώμαν, δις ὑπερ-
λάμπροις ἀκτῖσιν κατέχει
γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς
ἐν θυητοῖσι τε δάιμων.
ὦ σοφώτατοι θεαταὶ, δεῦρο τὸν νοῦν πρόσχετε.
ἥδικημέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον·
πλεῖστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὠφελούσταις τὴν πόλιν,
δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
αἴτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἣ τις ἔξοδος
μηδενὶ ξὺν υῷ, τότ' ἡ Βρόντῳ μεν ἡ ψακάζομεν.
εἴτα τὸν θεοῖσιν ἔχθρὸν Βυρσοδέψην Παφλαγόνα
ἥντικ' γρεῖσθε στρατηγὸν, τὰς ὁφρῦς συνήγομεν
κάποιοι μεν δεινά· Βροντὴ δὲ ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·
ἡ σελήνη δὲ ἔξελειπε τὰς ὄδοις· ὁ δὲ ἥλιος
τὴν θρυαλλίδην εἰς ἑαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας
οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
ἀλλ' ὅμως εἴλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
ἄττ' ἀν ὑμεῖς ἔξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
ώς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ῥαδίως διδάξομεν.
ἦν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς,
εἴτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν ἀύχένα,
αῦθις ἐς τάρχαιον ὑμῖν, εἰ τι καλέημάρτετε,

- ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνοίστεται.
 ἀμφὶ μοι αὖτε, Φοῖβ' ἄναξ
 Δῆλιε, Κυνθίαν ἔχων
 ὑψικέρατα πέτραν·
- ἢ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις
 οἴκου, ἐν φόροις σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν.
- ἢ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεὸς,
 αἰγιδὸς ἥνιοχος, πολιοῦχος Ἀθάνα·
 Παρνασίαν θ' ὅς κατέχων
 πέτραν σὺν πεύκαις σελαγεῖ
 Βάκχαις Δελφισιν ἐμπρέπων,
 κωμαστὴς Διόνυσος.
- ἥνιχ' ἡμεῖς δευρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
 ή Σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι,
 πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
 εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,
 ὥφελοῦσ' ὑμᾶς ἄπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς.
 πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς ἐς δᾶδ' οὐκ ἔλαττον ἡ δραχμὴν,
 ὥστε καὶ λέγειν ἄπαντας ἔξιόντας ἑσπέρας,
 μὴ πρίη, παῖ, δᾶδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληναίης καλόν.
- ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
 οὐδὲν ὄρθως, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν·
 ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἐκάστοτε
 ἥνικ' ἀν ψευσθῶσι δείπνου, κάπιώσιν οἴκαδε
 τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
- καῦθ' ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε·
 πολλάκις δ' ἥμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
 ἥνικ' ἀν πενθῶμεν ἡ τὸν Μέμνον' ἡ Σαρπηδόνα,
 σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ· ἀνθ' ὕν λαχῶν Ὑπέρβολος
 τῆτες ἱερομνημονεῖν, κάπειθ' ὑφ' ἥμῶν τῶν θεῶν
 τὸν στέφανον ἀφηρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
 κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ Βίου τὰς ἡμέρας.
- ΣΩ. μὰ τὴν Ἀναπνοὴν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀέρα,
 οὐκ εἴδον οὕτως ἄνδρ' ἄγυροικον οὐδένα
 οὐδὲ ἄπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδὲ ἐπιλήγμονα·

- ὅστις σκαλαθυρμάτι ἄπτα μικρὰ μανθάνων, 630
 ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν ὅμως γε μὴν
 αὐτὸν καλῶ θύραξε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
 ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών.
- ΣΤ. ἀλλ' οὐκ ἔωσί μ' ἔξενεγκεῖν οἱ κόρεις.
 ΣΩ. ἀνύσας τι κατάθου, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. ΣΤ. ίδον. 635
 ΣΩ. ἄγε δὴ, τί βούλει πρῶτα νῦν μανθάνειν
 ὃν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.
 πότερα περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ ρυθμῶν;
 ΣΤ. περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ· ἔναγχος γάρ ποτε
 ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ. 640
 ΣΩ. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρου
 ἡγεῖται πότερον τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον;
 ΣΤ. ἔγὼ μὲν οὐδέν πρότερον ἡμιεκτέου.
 ΣΩ. οὐδέν λέγεις, ὥνθρωπε. ΣΤ. περιδού νῦν ἐμοὶ,
 εἰ μὴ τετράμετρόν ἔστιν ἡμιεκτέον. 645
 ΣΩ. ἐσ κόρακας, ὡς ἄγροικος εἴ καὶ δυσμαθής.
 ταχύ γ' ἀν δύναι μανθάνειν περὶ ρυθμῶν.
 ΣΤ. τί δέ μ' ὡφελήσουσ' οἱ ρυθμοὶ πρὸς τᾶλφιτα;
 ΣΩ. πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ,
 ἐπαίτονθ' ὄποιός ἔστι τῶν ρυθμῶν 650
 κατ' ἐνόπλιον, χῶποιος αὖ κατὰ δάκτυλον.
 ΣΤ. κατὰ δάκτυλον; νῆ τὸν Δῖ ἀλλ' οἴδ'. ΣΩ. εἰπὲ δή.
 ΣΤ. τίς ἄλλος ἀντὶ τουτοῦ τοῦ δακτύλου;
 πρὸ τοῦ μὲν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὔτοσί.
 ΣΩ. ἀγρεῖος εἴ καὶ σκαιός. ΣΤ. οὐ γάρ, φένυρε,
 τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν. ΣΩ. τί δαΐ; 655
 ΣΤ. ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.
 ΣΩ. ἀλλ' ἔτερα δεῖ σε πρότερα τούτων μανθάνειν,
 τῶν τετραπόδων ἄπτ' ἔστιν ὄρθως ἄρρενα.
 ΣΤ. ἀλλ' οἴδ' ἔγωγε τάρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι· 660
 κρίδος, τράγος, ταῦρος, κύνων, ἀλεκτρυών.
 ΣΩ. ὄρφας δὲ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς
 ἀλεκτρυόνα κατὰ ταῦτο καὶ τὸν ἄρρενα.
 ΣΤ. πῶς δή; φέρε. ΣΩ. πῶς; ἀλεκτρυὼν κάλεκτρυών.

- ΣΤ. *νὴ τὸν Ποσειδῶ.* *νῦν δὲ πᾶς μέ χρὴ καλεῖν;* 665
 ΣΩ. ἀλεκτρύαιναν, τὸν δὲ ἔτερον ἀλέκτορα.
 ΣΤ. ἀλεκτρύαιναν; *εὖ γε νὴ τὸν Ἀέρα·*
ώστ’ ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
διαλφίτωσι σιν κύκλῳ τὴν κάρδοπιν.
- ΣΩ. *ἴδον μάλ’ αὗθις τοῦθ’ ἔτερον.* *τὴν κάρδοπον* 670
ἄρρενα καλεῖς, θήλειαν δῆσταν. ΣΤ. *τῷ τρόπῳ*
ἄρρενα καλῶ γὰρ κάρδοπον; ΣΩ. *μάλιστά γε,*
ώσπερ γε καὶ Κλεωνύμον. ΣΤ. *πᾶς δῆ;* φράσον.
- ΣΩ. *ταυτὸν δύναται σιν κάρδοπος Κλεωνύμῳ.*
 ΣΤ. *ἀλλ’, ὥγάθ’, οὐδὲ ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ,* 675
ἀλλ’ ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ ὑεμάττετο.
ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πᾶς μέ χρὴ καλεῖν; ΣΩ. *ὅπως;*
τὴν καρδόπην, ὡσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.
- ΣΤ. *τὴν καρδόπην θήλειαν;* ΣΩ. *δρθῶς γὰρ λέγεις.*
 ΣΤ. *ἐκεῖνο δὲ ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη.* 680
 ΣΩ. *ἔθ’ ἐν τι περὶ τῶν ὄνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,*
ἄττ’ ἄρρεν ἐστὶν, ἄττα δὲ αὐτῶν θήλεα.
- ΣΤ. *ἀλλ’ οὖθ’ ἔγωγ’ ἀ θήλε’ ἐστίν.* ΣΩ. *εἰπὲ δῆ.*
 ΣΤ. *Λύσιλλα, Φίλινα, Κλειταγόρα, Δημητρία.*
 ΣΩ. *ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὄνομάτων;* ΣΤ. *μυρία.* 685
Φιλόξενος, Μελήσιας, Ἀμυνίας.
- ΣΩ. *ἀλλ’, ω πονηρὲ, ταῦτα γ’ ἐστ’ οὐκ ἄρρενα.*
 ΣΤ. *οὐκ ἄρρεν ὑμῖν ἐστιν;* ΣΩ. *οὐδαμῶς γ’, ἐπεὶ*
πᾶς ἄν καλέσειας ἐντυχὼν Ἀμυνίᾳ;
- ΣΤ. *ὅπως ἂν; ἀδί, δεῦρο δεῦρ’, Ἀμυνία.* 690
 ΣΩ. *δρᾶς;* γυναικα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
 ΣΤ. *οὕκουν δικαίως ἥτις οὐ στρατεύεται;*
ἀτὰρ τί ταῦθ’ ἀ πάντες ἴσμεν μανθάνω;
- ΣΩ. *οὐδὲν μὰ Δί’, ἀλλὰ κατακλινεὶς δευρὶ* ΣΤ. *τί δρῶ;*
 ΣΩ. *ἐκφρόντισσόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.* 695
 ΣΤ. *μὴ δῆθ’, ἵκετεύω σ’, ἐνθάδ· ἀλλ’ εἰπέρ γε χρὴ,*
χαμαί μ’ ἔσασον αὐτὰ ταῦτ’ ἐκφροντίσαι..
 ΣΩ. *οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ’ ἄλλα.* ΣΤ. *κακοδαίμων ἐγὼ,*
οἵαν δίκην τοῖς κορεσι δώσω τήμερον.

- ΧΟ. φρόντισε δὴ καὶ διάθρει, πάντα τρόπου τε σαυτὸν
στρόβει πυκνώσας. 700
- ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσης,
ἐπ' ἄλλο πῆδα
νόημα φρενός· ὑπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὄμμάτων. 705
- ΣΤ. ἀτταταῖ ἀτταταῖ. 707
- ΧΟ. τί πάσχεις; τί κάμνεις;
- ΣΤ. ἀπόλλυμαι δείλαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος
δάκνουσί μ' ἔξερποντες οἱ Κορίνθιοι,
καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν
καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν,
καὶ τοὺς ὄρχεις ἔξέλκουσιν,
καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν,
καὶ μ' ἀπολοῦσιν. 710
- ΧΟ. μή νυν βαρέως ἄλγει λίαν.
- ΣΤ. καὶ πῶς; ὅτε μου
φροῦδα τὰ χρήματα, φροῦδη χροιὰ,
φροῦδη ψυχὴ, φροῦδη δὲ μιβάς·
καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς
φρουρᾶς ἄδων
ὅλιγου φροῦδος γεγένημαι. 715
- ΣΩ. οὗτος, τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις; ΣΤ. ἐγώ;
νὴ τὸν Ποσειδῶνα. ΣΩ. καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;
- ΣΤ. ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μού τι περιλειφθήσεται. 720
- ΣΩ. ἀπολεῖ κάκιοτ'. ΣΤ. ἀλλ', ὥγάθ', ἀπόλωλ' ἀρτίως.
- ΣΩ. οὐ μαλθακιστέ, ἀλλὰ περικαλυπτέα.
ἔξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς
κάπαιόλημ'. ΣΤ. οἵμοι, τίς ἀν δῆτ' ἐπιβάλλοι
ἔξ αρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα; 725
- ΣΩ. φέρε νυν, ἀθρήσω πρῶτον, ὅ τι δρᾶ, τουτού.
οὗτος, καθεύδεις; ΣΤ. μὰ τὸν Ἀπόλλωνα γὰρ μὲν οὐ.
- ΣΩ. ἔχεις τι; ΣΤ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ΣΩ. οὐδὲν πάνυ;
- ΣΤ. οὐδέν γε πλὴν ἡ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.
- ΣΩ. οὐκ ἔγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς; 730
- ΣΤ. περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σάκρατες.

- ΣΩ. αὐτὸς ὅ τι βούλει πρῶτος ἔξευρὼν λέγε.
 ΣΤ. ἀκήκοας μυριάκις ὥγῳ βούλομαι,
 περὶ τῶν τόκων, ὥπως ἀν ἀποδῷ μηδενί.
- ΣΩ. Ίθι νυν, καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα
 λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
 ὅρθῶς διαιρὼν καὶ σκοπῶν. ΣΤ. οἴμοι τάλας.
- ΣΩ. ἔχ' ἀτρέμα καν ἀπορῆς τι τῶν νοημάτων,
 ἀφεὶς ἀπελθε· κἄτα τὴν γνώμην πάλιν
 κίνησον αὖθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.
- ΣΤ. ὩΣ ωκρατίδιον φίλτατον. ΣΩ. τί, ὡς γέρον;
 ΣΤ. ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.
- ΣΩ. ἐπίδειξον αὐτήν. ΣΤ. εἰπὲ δή νύν μοι τοδί·
 γυναῖκα φαρμακιδ' εἰ πριάμενος Θετταλὴν,
 καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἴτα δὲ
 αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλου,
 ὥσπερ κάτοπτρον, κἄτα τηροίην ἔχων,
- ΣΩ. τί δῆτα τοῦτ' ἀν ὠφελήσειεν σ'; ΣΤ. ὅ τι;
 εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
 οὐκ ἀν ἀποδοίην τοὺς τόκους. ΣΩ. δτὶ τί δή;
- ΣΤ. δτὶ κατὰ μῆνα τάργύριον δανείζεται.
- ΣΩ. εῦ γ' ἀλλ' ἔτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιὸν,
 εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
 ὥπως ἀν αὐτὴν ἀφανίσειας εἰπέ μοι.
- ΣΤ. ὥπως; ὥπως; οὐκ οἴδ--; ἀτάρ ζητητέον.
- ΣΩ. μή νυν περὶ σαυτὸν εἴλλε τὴν γνώμην ἀεὶ,
 ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἄερα,
 λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην τοῦ ποδός.
- ΣΤ. εὐρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
 ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. ΣΩ. ποίαν τινά;
- ΣΤ. ἥδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
 ταύτην ἔόρακας, τὴν καλὴν, τὴν διαφανῆ,
 ἀφ' ἦς τὸ πῦρ ἄπτουσι; ΣΩ. τὴν ὕαλον λέγεις;
- ΣΤ. ἔγωγε. φέρε, τί δῆτ' ἀν, εἰ ταύτην λαβὼν,
 ὅπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς,
 ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον

740

745

750

755

760

765

770

- τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμὴς δίκης ;
- ΣΩ. σοφῶς γε νὴ τὰς Χάριτας. ΣΤ. οἵμ' ὡς ἥδομαι
ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.
- ΣΩ. ἄγε δὴ ταχέως τούτῳ ξυνάρπασον. ΣΤ. τὸ τί;
- ΣΩ. ὅπως ἀποστρέψαις ἀν ἀντιδικῶν δίκην,
μέλλων ὁφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.
- ΣΤ. φαυλότατα καὶ ρᾶστ'. ΣΩ. εἰπὲ δῆ. ΣΤ. καὶ δὴ λέγω.
εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης,
πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγχαίμην τρέχων. 780
- ΣΩ. οὐδὲν λέγεις. ΣΤ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεὶ
οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεώτος εἰσάζει δίκην.
- ΣΩ. ίθλεῖς· ἄπερρ', οὐκ ἀν διδαξαίμην σ' ἔτι.
- ΣΤ. ὅτιὴ τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὃ Σώκρατες.
- ΣΩ. ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύ γ' ἄττ' ἀν καὶ μάθης·
ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάχθης; λέγε. 785
- ΣΤ. φέρ' ἵδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
τίς ἦν ἐν ᾧ ματτόμεθα μέντοι τἄλφιτα;
οἵμοι, τίς ἦν; ΣΩ. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον; 790
- ΣΤ. οἵμοι, τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
ἀλλ', ὃ Νεφέλαι, χρηστόν τι συμβουλεύσατε.
- ΧΟ. ήμεῖς μὲν, ὃ πρεσβῦτα, συμβουλεύομεν,
εἴ σοι τις οἰός ἐστιν ἐκτεθραμμένος, 795
πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
- ΣΤ. ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' οἰός καλός τε κάγαθός·
ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν, τί ἐγὼ πάθω;
- ΧΟ. σὺ δ' ἐπιτρέπεις; ΣΤ. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾶ,
κᾶστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας. 800
ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν· ἦν δὲ μὴ θέλῃ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔξελῶ' κ τῆς οἰκίας.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.
- ΧΟ. ἄρ' αἰσθάνει πλεῖστα δί ήμας ἀγάθ' αὐτίχ' ἔξων
μόνας θεῶν; ὡς
- ἔτοιμος ὅδ' ἐστὶν ἀπαντα δρᾶν

ὅσ' ἀν κελεύης.

σὺ δὲ ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερῶς ἐπηρμένου
γνοὺς ἀπολάψεις, ὅ τι πλεῖστον δύνασαι,
ταχέως· φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἔτέρᾳ τρέπεσθαι.

810

ΣΤ. οὗτοι μὰ τὴν Ὁμίχλην ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς·
ἀλλ' ἔσθι ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίνας.

815

ΦΕ. ὦ δαιμόνε, τί χρῆμα πάσχεις, ὦ πάτερ;
οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὁλύμπιον.

ΣΤ. ίδού γ' ίδοù Δί' Ὁλύμπιον· τῆς μωρίας·
τὸ Δία νομίζειν, ὅτα τηλικουτού.

ΦΕ. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτέον; ΣΤ. ἐνθυμούμενος
ὅτι παιδάριον εἴ καὶ φρονεῖς ἀρχαϊκά.
ὅμως γε μὴν πρόσελθ', οὐδὲ τοῦτος πλείονα,
καὶ σοι φράσω πρᾶγμ' οὐδὲν μαθὼν ἀνήρ ἔσει.
ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.

820

ΦΕ. ίδού· τί ἔστιν; ΣΤ. ὡμοσας ννὶ Δίᾳ.

825

ΦΕ. ἔγωγ'. ΣΤ. ὁρᾶς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
οὐκ ἔστιν, ὦ Φειδιππίδη, Ζεύς. ΦΕ. ἀλλὰ τίς;

ΣΤ. Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἔξεληλακώς.

ΦΕ. αἰβοῦ, τί ληρεῖς; ΣΤ. ἵσθι τοῦθ' οὗτος ἔχον.

ΦΕ. τίς φησι ταῦτα; ΣΤ. Σωκράτης ὁ Μήλιος
καὶ Χαιρεφῶν, θεὶς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἵχην.

830

ΦΕ. σὺ δὲ ἐς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας
ώστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν; ΣΤ. εὐστόμει,
καὶ μηδὲν εἴπης φλαύρον ἀνδρας δεξιοὺς
καὶ νοῦν ἔχοντας· ὃν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ' οὐδὲ ἡλείψατο
οὐδὲ ἐς βαλανεῖον ἥλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
ώσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν βίον.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.

835

ΦΕ. τί δὲ ἀν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;

840

ΣΤ. ἄληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·
γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθῆς εἴ καὶ παχύς.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθὶ χρόνον.

ΦΕ. οἵμοι, τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;

πότερα παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω,

845

ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;

ΣΤ. φέρ' Ἰδω, σὺ τοῦτον τίνα νομίζεις; εἰπέ μου.

ΦΕ. ἀλεκτρυόνα. ΣΤ. καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί;

ΦΕ. ἀλεκτρυόν. ΣΤ. ἄμφω ταῦτο; καταγέλαστος εἰ.

μή νυν τὸ λοιπὸν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν

850

ἀλεκτρύαιναν, τοιτονὶ δὲ ἀλέκτορα.

ΦΕ. ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ

εἴσω παρελθὼν ἅρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;

ΣΤ. χάτερά γε πόλλ· ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἐκάστοτε,
ἐπελανθανόμην ἀν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.

855

ΦΕ. διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοῖμάτιον ἀπώλεσας;

ΣΤ. ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.

ΦΕ. τὰς δὲ ἐμβάδας ποι τέτροφας, ὕνογητε σύ;

ΣΤ. ὥσπερ Περικλέης ἐς τὸ δέον ἀπώλεσα.

ἀλλ' ἦθι, βάδιξ, ἵωμεν εἴτα τῷ πατρὶ

860

πιθόμενος ἔξαμπτε κάγῳ τοί ποτε

οὗδ' ἔξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος,

ὅν πρῶτον δύστολὸν ἔλαβον Ἡλιαστικὸν,

τούτου πριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.

ΦΕ. ἢ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.

865

ΣΤ. εῦ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ', ὃ Σώκρατες,

ἔξελθ'. ἄγω γάρ σοι τὸν οὐδὲν τοιτονὶ,

ἄκοντ' ἀναπείσας. ΣΩ. νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι

καὶ τῶν κρεμαθῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.

ΦΕ. αὐτὸς τρίβων εἴης ἀν, εἰ κρεμαίο γε.

870

ΣΤ. οὐκ ἐς κόρακας; καταρᾶ σὺ τῷ δίδασκάλῳ;

ΣΩ. ἴδού κρέμαι', ως ἡλίθιον ἐφθέγξατο

καὶ τοῖσι χείλεσιν διερρυκόσιν.

πῶς ἀν μάθοι ποθὲ οὗτος ἀπόφευξιν δίκης

ἢ κλῆσιν ἢ χαίνωσιν ἀναπειστηρίαν;

875

καίτοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.

ΣΤ. ἀμέλει, δίδασκε θυμόσοφός ἐστιν φύσει·

εὐθὺς γέ τοι παιδάριον ὃν τυννούστονὶ

ἐπλαττεν ἔδους οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν,

ἀμαξίδιας τε σκυτίνας εἰργάζετο,
κακ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πᾶς δοκεῖς.
ὅπως δὲ ἐκείνω τῷ λόγῳ μαθήσεται,
τὸν κρείττον', ὅστις ἔστι, καὶ τὸν ἥττονα,
ὅς ταῦδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα
ἔαν δὲ μὴ, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.

880

ΣΩ. αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖς τοῖν λόγοιν.

ΣΤ. ἐγὼ δὲ ἀπέσομαι τοῦτο νν μέμνησ', ὅπως
πρὸς πάντα τὰ δίκαια ἀντιλέγειν δυνήσεται.

885

(885)

ΔΙΚΑΙΟΣ.

χώρει δευρὶ, δεῖξον σαντὸν
τοῖς θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὁν.

890

ΑΔΙΚΟΣ.

ἴθ' ὅποι χρῆσεις. πολὺ γὰρ μᾶλλον σ'
ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.

ΔΙ. ἀπολεῖς σύ; τίς ὁν; ΑΔ. λόγος. ΔΙ. ἥττων γ' ὁν. (890)

ΑΔ. ἀλλά σε νικῶ, τὸν ἐμοῦ κρείττω
φάσκοντ' εἶναι. ΔΙ. τί σοφὸν ποιῶν;

895

ΑΔ. γνώμας καινὰς ἔξευρίσκων.

ΔΙ. ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσὶ²
τοὺς ἀνοήτους.

(895)

ΑΔ. οὐκ, ἀλλὰ σοφούς. ΔΙ. ἀπολῶ σε κακῶς.

ΑΔ. εἰπὲ, τί ποιῶν; ΔΙ. τὰ δίκαια λέγων.

900

ΑΔ. ἀλλ' ἀνατρέψω γαῦτ' ἀντιλέγων
οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημὶ δίκην.

ΔΙ. οὐκ εἶναι φῆς; ΑΔ. φέρε γὰρ, ποῦ στιν;

(900)

ΔΙ. παρὰ τοῖσι θεοῖς.

ΑΔ. πᾶς δῆτα δίκης οὖσης ὁ Ζεὺς
οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὐτοῦ
δήσας; ΔΙ. αἴβοι, τουτὶ καὶ δὴ
χωρεῖ τὸ κακόν δότε μοι λεκάνην.

905

ΑΔ. τυφογέρων εἶ κάναρμοστος.

(905)

ΔΙ. καταπίγων εἶ κάναισχυντος.

ΑΔ. ρόδα μὲν εἰρηκας. ΔΙ. καὶ βωμολόχος.

910

ΑΔ. κρίνεσι στεφανοῖς. ΔΙ. καὶ πατραλοίας.

- ΑΔ. χρυσῷ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις.
 ΔΙ. οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδῳ. (910)
 ΑΔ. νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.
 ΔΙ. θρασὺς εἴ πολλοῦ. ΑΔ. σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.
 ΔΙ. διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν
 οὐδεὶς ἔθέλει τῶν μειρακίων
 καὶ γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναῖοις
 οῖα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους. (915)
 ΑΔ. αὐχμεῖς αἰσχρῶς. ΔΙ. σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.
 καίτοι πρότερον γ' ἐπτώχευες,
 Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,
 ἐκ πηριδίου (920)
 γνώμας τρώγων Πανδελετείους.
 ΑΔ. ὅμοι σοφίας. ΔΙ. ὅμοι μανίας,
 ΑΔ. ἡς ἐμνήσθης. ΔΙ. τῆς σῆς πόλεως θ',
 ἥτις σε τρέφει
 λυμανόμενον τοῖς μειρακίοις. (925)
 ΑΔ. οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὥν.
 ΔΙ. εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ
 καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.
 ΑΔ. δεῦρ' ἦτι, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.
 ΔΙ. κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἦν ἐπιβάλλης.
 ΧΟ. παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.
 ἀλλ' ἐπίδειξαι (930)
 σύ τε τοὺς προτέρους ἄττ' ἐδιδάσκεις,
 σύ τε τὴν καινὴν
 παιδευσιν, ὅπως ἀν ἀκούσας σφῶν
 ἀντιλεγόντοιν κρίνας φοιτᾶ. (935)
 ΔΙ. δρᾶν ταῦτ' ἔθέλω. ΑΔ. κἄγωγ' ἔθέλω.
 ΧΟ. φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος;
 ΑΔ. τούτῳ δώσω
 κατ' ἐκ τούτων ὃν ἀν λέξῃ
 ρήματίοισιν καινοῖς αὐτὸν
 καὶ διανοίαις κατατοξεύσω. (940)
 τὸ τελευταῖον δ', ἦν ἀναγρύζῃ,

τὸ πρόσωπον ἄπαν καὶ τῷφθαλμῷ
κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν
ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.

(945)

- ΧΟ.** νῦν δείξετον τὰ πισύνω τοῖς περιδεξίοισι 949
λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μερίμναις,
ὅπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται.
νῦν γὰρ ἄπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας, 955
ἥς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἔστιν ἀγὸν μέγιστος.
ἀλλ' ὡς πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἥθεσι χρηστοῖς στεφανώσας,
ῥῆξον φωνὴν ἥτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ. 960
- ΔΙ.** λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν, ὡς διέκειτο,
ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἥνθουν καὶ σωφροσύνη νενόμιστο.
πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύζαντος μηδέν ἀκοῦσαι· (960)
εἴτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὅδοῖς εὐτάκτως ἐς κιθαριστοῦ
τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεὶ κριμωδῇ κατανίφοι. 965
εἴτ' αὖ προμαθεῖν ἄστρον ἔδιδασκεν, τῷ μηρῷ μὴ ξυνέχοντας,
ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν, ἢ Τηλέπορον τι Βόαμα,
ἐντειναμένους τὴν ἀρμονίαν, ἢν οἱ πατέρες παρέδωκαν. (965)
εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολογεύσαιτ' ἢ κάμψειέν τινα καμπὴν, 970
οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,
ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.
ἐν παιδοτρίβου δὲ καβίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνέει· (970)
εἴτ' αὖ πάλιν αὐθίς ἀνιστάμενον συμβῆσαι, καὶ προνοεῖσθαι 975
εἰδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.
ἡλείψατο δὲ ἀν τούμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ' ἀν, ὥστε
τοῖς αἰδοῖοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει·
οὐδὲ ἀν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν (975)
αὐτὸς ἔαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν, 980
οὐδὲ ἀν ἐλέσθαι δειπνοῦντ' ἔξην κεφάλαιον τῆς ῥαφανίδος,
οὐδὲ ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ σέλινον,
οὐδὲ ὄψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδὲ ἵσχειν τῷ πόδῳ ἐναλλάξ.
ΑΔ. ἀρχαῖα γε καὶ Διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα (980)
καὶ Κηκείδουν καὶ Βουφονίων. ΔΙ. ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἔστιν ἐκεῖνα,
ἔξ ἀν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡμὴ παίδευσις ἔθρεψεν. 986

σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἴματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι·
ῶστε μὲν ἀπάγχεσθ', ὅταν ὄρχεισθαι Παναθηναίοις δέον αὐτοὺς
τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς Τριτογενείας. (985)
πρὸς ταῦτ', ὡς μειράκιον, θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἰροῦ· 990
κάπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι·
καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κανὸν σκώπτῃ τίς σε, φλέγεσθαι·
καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσιν,
καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν (990)
αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς Αἴδοις μέλλεις τάγαλμ' ἀναπλάττειν· 995
μηδὲ εἰς ὄρχηστρίδος εἰσάγγειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηρῶς,
μηδὲν βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῆς·
μηδὲ ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδὲν, μηδὲν Ἰαπετὸν καλέσαντα
μηνισικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἔξ ης ἐνεοττοτροφήθης. (995)

ΑΔ. εἰ ταῦτ', ὡς μειράκιον, πείσει τούτῳ, μὴ τὸν Διόνυσον 1000
τοῖς Ἰπποκράτους μίσοιν εἴξεις, καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν.

ΔΙ. ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθῆς ἐν γυμνασίοις διατρίψεις,
οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ', οἴαπερ οἱ νῦν,
οὐδὲ ἐλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου·
ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιὼν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξει 1005
στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου,
μίλακος ὅζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης,
ἥρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὅπόταν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ.
ἥν ταῦτα ποιῆσ ἀγὼν φράζω, (1005)

καὶ πρὸς τούτοις προσέχῃς τὸν νοῦν,
ἔξεις ἀεὶ στῆθος λιπαρὸν,
χροὶαν λευκὴν, ὥμους μεγάλους,
γλῶτταν βαιὰν, πυγὴν μεγάλην,
πόσθην μικράν. (1010)

ἥν δὲ ἄπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύησ,
πρῶτα μὲν ἔξεις χροὶαν ὡχρὰν,
ὥμους μικροὺς, στῆθος λεπτὸν,
γλῶτταν μεγάλην, πυγὴν μικρὰν,
κωλῆν μεγάλην, ψήφισμα μακρὸν, (1015)
καί σ' ἀναπείσει
τὸ μὲν αἰσχρὸν ἄπαν καλὸν ἥγεισθαι,

- τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν·
καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου
καταπυγοσύνης ἀναπλήσει. (1019)
- ΧΟ. ὃ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν,
ώς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σῷφρον ἔπεστιν ἄνθος.
εὐδαίμονες δὲ ἥσταν ἄρ' οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ τῶν προτέρων. (1025)
πρὸς οὖν ταῦθ', ὃ κομψοπρεπῆ μοῦσαν ἔχων,
δεῖ σε λέγειν τι καινὸν, ως εὐδοκίμηκεν ἀνήρ.
δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔσικε δεῖν πρὸς αὐτὸν, (1030)
εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὄφλήσεις. (1035)
- ΑΔ. καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπινυγόμην τὰ σπλάγχνα, κἀπεθύμουν
ἄπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι.
ἐγὼ γὰρ ἥττων μὲν λόγος δι' αὐτὸν τοῦτ' ἐκλήθην
ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρώτιστος ἐπενόησα (1035)
καὶ τοῖς νόμοις καὶ ταῖς δίκαιαις τάναντί ἀντιλέξαι.
καὶ τοῦτο πλεῖν ἡ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
αἴρούμενον τοὺς ἥττονας λόγους ἔπειτα νικᾶν.
σκέψαι δὲ τὴν παιδευσιν ἣ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω
ὅστις σε θερμῷ φῆσι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἔάσειν. (1040)
καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά; (1045)
- ΔΙ. ὅτὶ κάκιστον ἔστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
- ΑΔ. ἐπίσχες· εὐθὺς γάρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄφυκτον
καὶ μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παιδῶν τίν' ἄνδρ' ἄριστον
ψυχὴν νομίζεις, εἰπὲ, καὶ πλείστους πόνους πονῆσαι; (1045)
- ΔΙ. ἐγὼ μὲν οὐδένεν Ἡρακλέους βελτίον ἄνδρα κρίνω. (1050)
- ΑΔ. ποῦν ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά;
καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν; ΔΙ. ταῦτ' ἔστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα,
ἀ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
πλῆρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας. (1050)
- ΑΔ. εἴτ' ἐν ἀγορᾳ τὴν διατριβὴν ψέγεις, ἐγὼ δὲ ἐπαινῶ.
εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, "Ομηρος οὐδέποτ' ἀν ἐποίει
τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἀν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἄπαντας.
ἀνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν γλῶτταν, ἦν δὲ μὲν
οὐ φῆσι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δὲ φημί.
καὶ σωφρονεῖν αὖ φῆσι χρῆναι· δύο κακὰ μεγίστω. (1055)
- 1024 1030 1035 1040 1045 1050 1055 1060

ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πάποτ' εἰδες ἥδη
ἀγαθόν τι γενόμενον, φράσον, καί μ' ἔξελεγξον εἰπών.

- ΔΙ. πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
 ΑΔ. μάχαιραν; ἀστεῖον γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων. (1060)
 'Τπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ 1065
 εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν.
- ΔΙ. καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεὺς.
 ΑΔ. κἄτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν φέρετ· οὐ γὰρ ἦν ὑβριστῆς
 οὐδὲ ἥδυς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυχίζειν (1065)
 γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει· σὺ δὲ εἶ κρόνιππος. 1070
 σκέψαι γὰρ, ὃ μειράκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν ἄπαντα
 ἀνεστιν, ἥδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
 παιῶν, γυναικῶν, κοττάβων, ὕψων, πότων, καχασμῶν.
 καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῆς; (1070)
 εἶνεν. πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας. 1075
 ἥμαρτες, ἥρασθης, ἐμοίχευσάς τι, κἄτ' ἐλήφθης·
 ἀπόλωλας· ἀδίνατος γὰρ εἰ λέγειν. ἐμοὶ δὲ ὄμιλῶν,
 χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
 μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἀλοὺς, τᾶδε ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν, (1075)
 ὡς οὐδὲν ἥδικηκας· εἴτ' ἐς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν, 1080
 κάκεῖνος ὡς ἥττων ἔρωτός ἔστι καὶ γυναικῶν·
 καίτοι σὺ θυητὸς ὃν θεοῦ πῶς μεῖζον ἀν δύναο;
 ΔΙ. τί δὲ ἦν ῥαφανιδωθῆ πιθόμενός σοι τέφρᾳ τέ τιλθῆ; (1080)
 ἔξει τίνα γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;
 ΑΔ. ἦν δὲ εὐρύπρωκτος ἢ, τί πείσεται κακόν;
 ΔΙ. τί μὲν οὖν ἀν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;
 ΑΔ. τί δῆτ' ἐρεῖς, ἦν τοῦτο νικηθῆς ἐμοῦ;
 ΔΙ. σιγήσομαι. τί δὲ ἄλλο; ΑΔ. φέρε δή μοι φράσον·
 συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων; (1085)
 ΔΙ. ἔξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. πείθομαι.
 τί δαί; τραγῳδοῦσ' ἐκ τίνων;
 ΔΙ. ἔξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. εὖ λέγεις.
 δημηγοροῦσι δὲ ἐκ τίνων;
 ΔΙ. ἔξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. ἄρα δῆτ'
 ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις; (1090)
 1095

- καὶ τῶν θεατῶν ὄπότεροι
πλείους σκόπει. ΔΙ. καὶ δὴ σκοπῷ.
- ΑΔ. τί δῆθ' ὄρφας;
ΔΙ. πολὺ πλείονας, νὴ τοὺς θεοὺς,
τοὺς εὐρυπρώκτους· τουτού
γοῦν οὖθ' ἐγὼ κάκεινονί⁽¹⁰⁹⁵⁾
καὶ τὸν κομήτην τουτού.
1100
- ΑΔ. τί δῆθ' ἑρεῖς;
ΔΙ. ἡττήμεθ', ὡς κινούμενοι,
πρὸς τῶν θεῶν δέξασθε μου
θοιμάτιον, ὡς⁽¹¹⁰⁰⁾
ἔξαντομολῶ πρὸς ὑμᾶς.
- ΣΩ. τί δῆτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν
βούλει τὸν οἶνον, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;
ΣΤ. διδάσκει καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησθ' ὅπως
εὖ μοι στομάσεις αὐτὸν, ἐπὶ μὲν θάτερα
οἴαν δικιδίοις, τὴν δὲ ἐτέραν αὐτοῦ γνάθον
στόμασον οἴαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.
1105
- ΣΩ. ἀμέλει, κοιμεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
- ΣΤ. ωχρὸν μὲν οὖν ἔγωγε καὶ κακοδαίμονα.⁽¹¹¹⁰⁾
- ΧΟ. χωρεῖτε νυν. οἵμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.
τοὺς κριτὰς ἀ κερδανοῦσιν, ἦν τι τόνδε τὸν χορὸν
ἀφελῶσθ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.
πρῶτα μὲν γάρ, ἦν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγροὺς,⁽¹¹¹⁵⁾
ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δὲ ἄλλοις ὕστερον.
εἴτε τὸν καρπόν τε καὶ τὰς ἀμπέλους φυλάξομεν,
ἄστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
ἡν δὲ ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θυητὸς ὁν οὔσας θεᾶς,
προσχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακὰ,⁽¹¹²⁰⁾
λαμβάνων οὗτ' οἶνον οὗτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
ἥνικ' ἀν γάρ αἱ τ' ἐλᾶαι βλαστάνωσθ' αἱ τ' ἀμπελοι,
ἀποκεκόψονται· τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν.
1125
ἡν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τέγους
τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν.
καν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἡ τῶν ἔνγγενῶν ἡ τῶν φίλων,

ῦσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν ὥστ' ἵσως βουλήσεται
κἀν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὃν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς.

1130

ΣΤ. πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
εἴθ' ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔστ' ἔη τε καὶ νέα.
πᾶς γάρ τις ὅμινος, οἵς ὀφείλων τυγχάνω,
θείς μοι πρυτανεῖ' ἀπόλεῖν μέ φησι κάξολεῖν,
ἔμοιν μέτρι' ἄττα καὶ δίκαιοι αἰτουμένου·
“ὦ δαιμόνιε, τὸ μέν τι νῦνὶ μὴ λάβης,
τὸ δὲ ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δὲ ἄφες,” οὕ φασίν ποτε
οὗτως ἀπολήψεσθ, ἀλλὰ λοιδοροῦσί με
ώς ἀδικός εἰμι, καὶ δικάσασθαι φασί μοι.
νῦν οὖν δικαζέσθων ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππῆν.
τάχα δὲ εἰσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον.
παῖ, ἡμὶ, παῖ παῖ. ΣΩ. Στρεψιαδῆν ἀσπάζομαι.

1135

1140

ΣΤ. καցγωγε σ'. ἀλλὰ τουτοὶ πρῶτον λαβέ·
χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
καί μοι τὸν οἶον, εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
ἐκεῖνον, εἴφ', δὲ ἀρτίως εἰσήγαγες.

1145

ΣΩ. μεμάθηκεν. ΣΤ. εὖ γ', ὦ παμβασίλει' Ἀπαύλη.

1150

Ωστὸν ἀποφύγοις ἀν ἥντιν' ἀν βούλῃ δίκην.

ΣΤ. κεὶ μάρτυρες παρῆσταν, ὅτ' ἐδανειζόμην;

ΣΩ. πολλῷ γε μᾶλλον, καν παρῶσι χίλιοι.

ΣΤ. βοάσομαι τάρα τὰν ὑπέρτονον

βοάν. ίώ, κλάετ' ὠβολοστάται,

1155

αὐτοὶ τε καὶ τάρχαια καὶ τόκοι τόκων·

οὐδὲν γὰρ ἂν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι·

οἵσος ἔμοὶ τρέφεται

τοῖσθ' ἐνὶ δώμασι παῖς,

ἀμφίκει γλώττῃ λάμπων,

1160

πρόβολος ἔμὸς, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,

λυσανίας πατρόφων μεγάλων κακῶν·

ὄν κάλεσον τρέχων ἔνδοθεν ὡς ἔμέ.

ὦ τέκνου, ὦ παῖ, ἔξελθ̄ οἴκων,
ἄϊε σοῦ πατρός.

1165

ΣΩ. ὅδ̄ ἐκεῖνος ἀνήρ.

ΣΤ. ὦ φίλος, ὦ φίλος.

ΣΩ. ἀπιθε λαβὼν τὸν υἱόν.

ΣΤ. ίὸν ίὸν τέκνου.

ιοῦ ιοῦ.

ὦς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χροιὰν ἴδων.
νῦν μέν γ' ἵδειν εἴ πρωτον ἔξαρνητικὸς
κάντιλογικὸς, καὶ τοῦτο τούπιχώριον
ἀτεχγῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν
ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ', οὐδὲ ὅτι.
ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀττικὸν βλέπος.
νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κάπωλεστας.

1170

ΦΕ. φοβεῖ δὲ δῆ τί; ΣΤ. τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.

ΦΕ. ἔνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα;

ΣΤ. εἰς ἦν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖα φασί μοι.

1175

ΦΕ. ἀπολοῦσ' ἀρ' αὐθὸν οἱ θέντες· οὐ γάρ ἐσθὶ ὅπως
μί' ἡμέρα γένοιτ' ἀν ἡμέρα δύο.

ΣΤ. οὐκ ἀν γένοιτο; ΦΕ. πῶς γάρ; εἰ μή πέρ γ' ἄμα
αὐτὴ γένοιτ' ἀν γραῦς τε καὶ νέα γυνή.

ΣΤ. καὶ μὴν νενόμισται γ'. ΦΕ. οὐ γάρ, οἶμαι, τὸν νόμον
ἴσασιν ὄρθως ὅ τι νοεῖ. ΣΤ. νοεῖ δὲ τί;

ΦΕ. ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.

ΣΤ. τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἔνην τε καὶ νέαν.

ΦΕ. ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν ἐς δύο ἡμέρας
ἔθηκεν, ἐς γε τὴν ἔνην τε καὶ νέαν,
ἴν' αἱ θέσεις γίγνοντο τῇ νουμηνίᾳ.

1180

ΣΤ. ἵνα δὴ τί τὴν ἔνην προσέθηκεν; ΦΕ. ἵν', ὦ μέλε,
παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρᾳ μιᾷ
πρότερον ἀπαλλάττοινθ̄ ἐκόντες, εἰ δὲ μὴ,
ἔωθεν ὑπανιῶντο τῇ νουμηνίᾳ.

1185

ΣΤ. πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ
ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ;, ἀλλ' ἔνη τε καὶ νέα;

ΦΕ. ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν.

1195

ἴν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφέλοισατο,
διὰ τοῦτο προύτενθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ.

1200

ΣΤ. εὖ γ', ὃ κακοδαιίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὅντες λίθοι,
ἀριθμὸς, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νευησμένοι;
ὦστ' εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν οὐδὲν τουτονὶ
ἐπ' εὐτυχίαισιν ἀστέον μούγκώμιον.

1205

μάκαρ ὃ Στρεψίαδες,
αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφὸς,
χοῖον τὸν οὐδὲν τρέφεις,
φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι
χοὶ δημόται

1210

ζηλοῦντες ἥνικ' ἀν σὺ νικᾶς λέγων τὰς δίκας.
ἄλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἔστιασαι.

ΠΑΣΙΑΣ.

εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρὴ προϊέναι;
οὐδέποτέ γ', ἀλλὰ κρείττον ἦν εὐθὺς τότε
ἀπερυθριᾶσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἔνεκα οὐνὶ χρημάτων
ἔλκω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι
ἔχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισι ἄνδρὶ δημότῃ.

1215

ἀτὰρ οὐδέποτε γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην ΣΤ. τίς οὗτοι;

1220

ΠΑ. ἐς τὴν ἔνην τε καὶ νέαν. ΣΤ. μαρτύρομαι,
ὅτι ἐς δῦ εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;

ΠΑ. τῶν δώδεκα μνῶν, ἀς ἔλαβες ἀνούμενος
τὸν ψαρὸν ἵππον. ΣΤ. ἵππον; οὐκ ἀκούετε,
δύ πάντες ὑμεῖς ἔστε μισοῦνθ' ἵππικήν.

1225

ΠΑ. καὶ νὴ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς.

ΣΤ. μὰ τὸν Δίον οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο
Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.

1230

ΠΑ. νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἴησαι διανοεῖ;

ΣΤ. τί γὰρ ἄλλ' ἀν ἀπολαύσαμι τοῦ μαθήματος;

ΠΑ. καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσται μοι τοὺς θεούς;

ΣΤ. ποίους θεούς;

- ΠΑ. τὸν Δία, τὸν Ἐρμῆν, τὸν Ποσειδῶνα. ΣΤ. νὴ Δία,
κανὸν προσκαταθείην γ', ὥστ' ὀμόσαι, τριώβολον. 1235
- ΠΑ. ἀπόλοιο τούνν ἔνεκ' ἀναιδείας ἔτι.
- ΣΤ. ἀλσὸν διασμηχθεὶς ὄνατ' ἀν οὐτοσι.
- ΠΑ. οἴμ' ὡς καταγελᾶς. ΣΤ. ἐξ χόας χωρήσεται.
- ΠΑ. οὖ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς
ἐμοῦ καταπροῖει. ΣΤ. θαυμασίως ἥσθην θεοῖς,
καὶ Ζεὺς γέλοιος ὀμινύμενος τοῖς εἰδόσιν. 1240
- ΠΑ. η̄ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μὴ,
ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος. ΣΤ. ἔχε νυν ἥσυχος.
ἔγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαι σοι σαφῶς. 1245
- ΠΑ. τί σοι δοκεῖ δράσειν;

ΜΑΡΤΥΣ.

ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.

- ΣΤ. ποῦ σθ' οὗτος ἀπαιτῶν με τάργυριον; λέγε,
τουτὶ τί ἔστι; ΠΑ. τοῦθ' ὅ τι ἔστι; κάρδοπος.
- ΣΤ. ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τάργυριον τοιοῦτος ὅν;
οὐκ ἀν ἀποδοίην οὐδὲ ἀν ὀβολὸν οὐδενὶ,
ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην. 1250
- ΠΑ. οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; ΣΤ. οὐχ, ὅσον γέ μ' εἰδέναι.
οὔκουν ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολιταργεῖς
ἀπὸ τῆς θύρας; ΠΑ. ἀπειμι, καὶ τοῦτ' ἵσθ', ὅτι
θῆσω πρυτανεῖ, η̄ μηκέτι ζῷην ἔγώ. 1255
- ΣΤ. καὶ προσαπολεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
καίτοι σε τοῦτο γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
ὅτὶ κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον. (1260)

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ἰώ μοί μοι.

- ΣΤ. ἔα.
- τίς οὐτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν; οὐ τί που
τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγξατο; 1260
- ΑΜ. τί δ' ὅστις εἰμὶ, τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
ἄνηρ κακοδαίμων. ΣΤ. κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου. (1265)
- ΑΜ. ὃ σκληρὲ δαιμόν, ὃ τύχαι θραυσάντυγες

- ἴππων ἐμῶν· ὃς Παλλὰς, ὡς μὲν ἀπώλεσας.
 ΣΤ. τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἴργασται κακόν;
 ΑΜ. μὴ σκῶπτέ με, ὃς ταῦτα, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
 τὸν οὐδὲν ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν,
 ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.
 ΣΤ. τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ; ΑΜ. ἀδανείσατο. 1270
 ΣΤ. κακῶς ἄρ' ὅντας εἰχεις, ὡς γέρμοι δοκεῖς.
 ΑΜ. ἵππους ἐλαύνων ἔξεπεσον νῆτοὺς θεούς. 1275
 ΣΤ. τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;
 ΑΜ. ληρῶ, τὰ χρήματα ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
 ΣΤ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γέ αὐτὸς ὑγιαίνεις. ΑΜ. τί δαί; 1275
 ΣΤ. τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαι μοι δοκεῖς.
 ΑΜ. σὺ δὲ νῆτοὺς Ἐρμῆν προσκεκλήσεσθαι γέ μοι,
 εἰ μάποδώσεις τάργυριον. ΣΤ. κάτειπέ νυν,
 πότερα νομίζεις καινὸν ἀεὶ τὸν Δία
 ὕειν ὑδωρ ἐκάστοτ', ή τὸν ἥλιον 1280
 ἔλκειν κάτωθεν ταῦτὸ τοῦθ' ὑδωρ πάλιν;
 ΑΜ. οὐκ οὖθ' ἔγωγ' ὅπότερον, οὐδέ μοι μέλει. 1285
 ΣΤ. πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τάργυριον δίκαιος εἰ,
 εἰ μηδὲν οἰσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;
 ΑΜ. ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τάργυρίου μοι τὸν τόκον
 ἀπόδος γε. ΣΤ. τοῦτο δέ ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
 ΑΜ. τί δέ ἄλλο γέ ή κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν 1290
 πλέον τάργυριον ἀεὶ γίγνεται,
 ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου; ΣΤ. καλῶς λέγεις.
 τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείουνα
 νυνὶ νομίζεις ή πρὸ τοῦ; ΑΜ. μὰ Δί, ἀλλ' ἴσην.
 οὐ γὰρ δίκαιον πλείουν εἶναι. ΣΤ. κάτα πῶς 1295
 αὗτη μὲν, ὃς κακοδαιμον, οὐδὲν γίγνεται
 ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείουν, σὺ δὲ
 ζῆτεις ποιῆσαι τάργυριον πλείουν τὸ σόν;
 οὐκ ἀποδιώξει σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;
 φέρε μοι τὸ κέντρον. ΑΜ. ταῦτ' ἔγω μαρτύρομαι. 1300
 ΣΤ. ὑπαγε, τί μέλλεις; οὐκ ἐλᾶς, ὃς σαμφόρα;
 ΑΜ. ταῦτ' οὐχ ὑβρις δῆτ' ἔστιν; ΣΤ. ἄξεις; ἐπιαλῶ

- κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον. 1300
 φεύγεις; ἔμελλον σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ
 αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖς καὶ ξυνωρίσιν. (1305)
- ΧΟ. οἶον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαιύρων· ὁ γὰρ
 γέρων ὅδ' ἐρασθεὶς
 ἀποστερῆσαι βούλεται 1305
 τὰ χρήματα ἀδανείσατο·
 κούκ οὐσθ' ὅπως οὐ τήμερον
 λήψεται τι πρᾶγμα, δὲ τοῦ-
 τον ποιήσει τὸν σοφιστὴν * (1310)
 * ὃν πανουργεῖν ἥρξατ', ἔξαίφνης λαβεῖν κακόν τι.
 οἷμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εύρήσειν ὅπερ
 πάλαι ποτ' ἐπέζει, (1315)
 εἴναι τὸν νιὸν δεινόν οἱ
 γυνώμας ἐναντίας λέγειν
 τοῖσιν δικαιόις, ὥστε νι-
 κᾶν ἅπαντας οἰσπερ ἀν 1315
 ξυγγένηται, καὶ λέγῃ παμπόνηρ'.
 ισως δ' ίσως βονλήστεται κάφωνον αὐτὸν εἴναι. 1320
- ΣΤ. ιὸν ιὸν.
 Ὡ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,
 ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ. (1325)
 οἵμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.
 Ὡ μιαρὲ, τύπτεις τὸν πατέρα; ΦΕ. φήμ', Ὡ πάτερ. 1325
- ΣΤ. ὄραθ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει. ΦΕ. καὶ μάλα.
- ΣΤ. Ὡ μιαρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε. (1330)
- ΦΕ. αἰδίς με ταῦτα ταῦτα καὶ πλείω λέγε.
- Ἄρ' οἰσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;
- ΣΤ. Ὡ λακκόπρωκτε. ΦΕ. πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις. 1330
- ΣΤ. τὸν πατέρα τύπτεις; ΦΕ. κάποφανῷ γε νὴ Δία
 ώς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον. ΣΤ. Ὡ μιαρώτατε,
 καὶ πῶς γένοιτ' ἀν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;
- ΦΕ. ἔγωγ' ἀποδείξω, καὶ σε νικήσω λέγων.
- ΣΤ. τουτὶ σὺ νικήσεις; ΦΕ. πολύ γε καὶ ῥαδίως. 1335
 ἐλοῦ δ' ὀπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.

- ΣΤ. ποίου λόγουν; ΦΕ. τὸν κρείττον', ἢ τὸν ἥττονα; (1340)
- ΣΤ. ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ Δί', ὡς μέλε, τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε μέλλεις ἀναπείσειν, ώς δίκαιον καὶ καλὸν τὸν πατέρα τύπτεσθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν νίέων. 1340
- ΦΕ. ἀλλ' οἴμαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε οὐδὲ αὐτὸς ἀκροαστάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς. (1345)
- ΣΤ. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.
- ΧΟ. σὸν ἔργουν, ὡς πρεσβῦτα, φροντίζειν ὅπῃ τὸν ἄνδρα κρατήσεις, 1345
ώς οὗτος, εἰ μὴ τῷ πεποίθειν, οὐκ ἀν τὴν οὔτως ἀκόλαστος.
- ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται·
δῆλον τὸ λῆμ' ἐστὶ τάνθρώπου. 1350
- ἀλλ' ἔξ ὅτου τὸ πρῶτον ἡρξαδ' ἡ μάχη γενέσθαι
ἥδη λέγειν χρὴ πρὸς χορόν πάντως δὲ τοῦτο δράσεις. (1355)
- ΣΤ. καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἡρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι
ἔγῳ φράσω· πειδὴ γὰρ εἰσιώμεθ', ὥσπερ ἵστε,
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἔγῳ κέλευσα 1355
ἄσται Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κρῖον, ώς ἐπέχθη.
οἱ δὲ εὐθέως ἀρχαῖον εἴν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν
ἄδειν τε πίνονθ', ώσπερεὶ κάχρυς γυναικί ἀλοῦσαν. (1360)
- ΦΕ. οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν σε τύπτεσθαι τε καὶ πατεῖσθαι,
ἄδειν κελεύονθ', ώσπερεὶ τέττιγας ἐστιῶντα; 1360
- ΣΤ. τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔλεγεν ἔνδον, οἴάπερ νῦν,
καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν. (1365)
- κάγῳ μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως ἡνεσχόμην τὸ πρῶτον
ἔπειτα δὲ ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι· καῦθ' οὗτος εὐθὺς εἴπεν, 1365
ἔγῳ γὰρ Αἰσχύλου νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς
ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν;
κάνταῦθα πῶς οἰεσθέ μοι τὴν καρδίαν ὀρέχθεῖν;
ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακῶν ἔφην, σὺ δὲ ἀλλὰ τούτων
λέξον τι τῶν νεωτέρων ἄττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα. 1370
οἱ δὲ εὐθὺς ἥστ' Εὐριπίδου φῆσίν τιν', ώς ἐβίνει

ἀδελφὸς, ὥλεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν. (1375)
 κἀγὼ οὐκέτ' ἔξηνεσχόμην, ἀλλ' εὐθὺς ἔξαράττω
 πολλοῖς κακοῖς καισχροῖσι· κατ' ἐντεῦθεν, οἶον εἰκὸς,
 ἐπος πρὸς ἐπος ἡρειδόμεσθ· εἴθ οὗτος ἐπαναπηδᾷ,
 κατέπειτ' ἔφλα με κάσποδει κάπνυγε κάπτεριβεν.

ΦΕ. οὔκουν δικαίως, ὅστις οὐκ Εύριπιδην ἐπαινεῖς, (1380)
 σοφώτατον; ΣΤ. σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον, ὃ τί σ' εἶπω;
 ἀλλ' αὗτις αὖ τυπτήσομαι. ΦΕ. νὴ τὸν Δί', ἐν δίκῃ γε.

ΣΤ. καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὄνταίσχυντέ σ' ἔξέθρεψα, 1380
 αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὃ τι νοοῖς.
 εὶ μέν γε βρῦν εἶποις, ἐγὼ γνοὺς ἀν πιεῖν ἐπέσχον· (1385)
 μαρμαρᾶν δ' ἀν αἰτήσαντος ἥκον σοι φέρων ἀν ἄρτον·
 κακκᾶν δ' ἀν οὐκ ἔθης φράσαι, κἀγὼ λαβὼν θύραζε
 ἔξεφερον ἀν καὶ προύσχομην σε· σὺ δ' ἐμὲ νῦν ἀπάγχων 1385
 βοῶντα καὶ κεκραγόθ' ὅτι

χειζήτιψθην, οὐχ ἔτλης
 ἔξω ἔνεγκεῖν, ὃ μιαρὲ,
 θύραζέ μ', ἀλλὰ πυιγόμενος
 αὐτοῦ ποίησα κακκᾶν, 1390

ΧΟ. οἷμαί γε τῷν νεωτέρων τὰς καρδίας
 πηδᾶν, ὃ τι λέξει.
 εὶ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἔξειργασμένος
 λαλῶν ἀναπείσει
 τὸ δέρμα τῷν γεραστέρων λάβοιμεν ἀν 1395
 ἀλλ' οὐδὲ ἐρεβίνθου.

σὸν ἔργον, ὃ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ,
 πειθώ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.

ΦΕ. ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὄμιλεῖν,
 καὶ τῷν καθεστώτων ιόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι. 1400
 ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἵππικῇ τὸν νοῦν μόνη προσεῖχον,
 οὐδὲ ἀν τρί' εἰπεῖν ρήμαθ' οἵσις τ' ἢ πρὶν ἔξαμαρτεῖν·
 νῦν δὲ ἐπειδή μ' οὗτοσὶ τούτων ἐπαυστεν αὐτὸς,
 γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
 οἷμαι διδάξειν ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν. 1405

ΣΤ. ἵππενε τοίνυν νὴ Δί', ὡς ἔμοιγε κρεῖττον ἐστιν

ἴππων τρέφειν τέθριππον ἡ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.

- ΦΕ. ἐκεῖστε δὲ ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι,
καὶ πρῶτ' ἐρήσομαι σε τουτί παιδά μ' ὅντ' ἔτυπτες;
ΣΤ. ἔγωγέ σ', εὔνοῶν τε καὶ κηδόμενος. ΦΕ. εἰπὲ δή μοι,
οὐ κάμε σοι δίκαιον ἐστιν εὐνοεῖν ὄμοιώς,
τύπτειν τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἔστ' εὔνοεῖν, τὸ τύπτειν;
πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῷον εἶναι,
τούμῳ δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κάγω.
κλάουσι παιδεῖς, πατέρα δὲ οὐ κλάειν δοκεῖς; 1410
φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοῦργον εἶναι·
ἔγὼ δέ γ' ἀντείπομ' ἀνώς δὶς παιδεῖς οἱ γέροντες.
εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἡ νέους τι κλάειν,
ὅσωπερ ἔξαμαρτάνειν ἥττον δίκαιον αὐτούς.
- ΣΤ. ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν. 1420
ΦΕ. οὐκον ἀνήρ ὁ τὸν νόμον θεὶς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον,
ὡσπερ σὺ κάγω, καὶ λέγων ἐπειθε τοὺς παλαιούς;
ἥττον τί δῆτ' ἔξεστι κάμοὶ καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
θεῖναι νόμον τοῖς νίέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;
ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι; 1425
ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προϊκὰ συγκεκόφθαι.
σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρύνας καὶ τὰλλα τὰ βοτὰ ταυτὶ,
ώς τοὺς πατέρας ἀμύνεταις καίτοι τί διαφέρουσιν
ἥμῶν ἐκεῖνοι, πλὴν ὅτι Ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;
- ΣΤ. τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρύνας ἀπαντα μιμεῖ,
οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κάπι ξύλου καθεύδεις; 1430
ΦΕ. οὐ ταυτὸν, ὥ ταν, ἐστιν, οὐδὲ ἀν Σωκράτει δοκοί.
ΣΤ. πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ' εἰ δὲ μὴ, σαντόν ποτ' αἰτιάστει.
ΦΕ. καὶ πῶς; ΣΤ. ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἔγὼ κολάζειν,
σὺ δὲ, ἦν γένηται σοι, τὸν νίόν. ΦΕ. ἦν δὲ μὴ γένηται, 1435
μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δὲ ἔγχανῶν τεθνήξεις.
ΣΤ. ἐμοὶ μὲν, ψυδρες ἥλικες, δοκεῖ λέγειν δίκαια
κάμουγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τάπιεικῇ.
κλάειν γὰρ ἥμᾶς εἰκός ἐστ', ἦν μὴ δίκαια δρῶμεν.
ΦΕ. σκέψαι δὲ χάτέραν ἔτι γνώμην. ΣΤ. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι. 1440
ΦΕ. καὶ μὴν ἵσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθῶν ἀ νῦν πέπονθας.

- ΣΤ. πῶς δή; διδαξον γάρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.
 ΦΕ. τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω. ΣΤ. τί φῆς; τί φῆς σύ;
 τοῦθ' ἔτερον αὖ μεῖζον κακόν. ΦΕ. τί δ', ἦν ἔχων τὸν ἥττω 1445
 λόγου σὲ νικήσω λέγων
 τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεών;
 ΣΤ. τί δ' ἄλλο γ'; ἦν ταυτὶ ποιῆς,
 οὐδέν σε κωλύσει σεαυ-
 τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον
 μετὰ Σωκράτους 1450
 καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω.
 ταυτὶ δὶς ὑμᾶς, ὃ Νεφέλαι, πέπονθ' ἐγὼ,
 ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τάμα πράγματα.
 ΧΟ. αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
 στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα. 1455
 ΣΤ. τί δῆτα ταῦτ' οὐ μοι τότ' ἡγορεύετε,
 ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρετε;
 ΧΟ. ἡμεῖς ποιοῦμεν ταῦθ' ἐκάστοθ' ὅντιν' ἀν
 γνῶμεν πονηρῶν ὅντ' ἐραστὴν πραγμάτων,
 ἔως ἀν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακὸν,
 ὅπως ἀν εἰδῆ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι. 1460
 ΣΤ. ἄμοι, πονηρά γ', ὃ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
 οὐ γάρ μ' ἔχρην τὰ χρήματα ἀδανεισάμην
 ἀποστερεῖν. νῦν οὖν ὅπως, ὃ φίλτατε,
 τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη
 ἀπολεῖς, μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθ'. οὐ σὲ καμ' ἐξηπάτων. 1465
 ΦΕ. ἀλλ' οὐκ ἀν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.
 ΣΤ. ναὶ ναὶ, καταιδέσθητι πατρῶν Δία.
 ΦΕ. ἵδού γε Δία πατρῶν· ὡς ἀρχαῖος εἶ.
 Ζεὺς γάρ τις ἔστιν; ΣΤ. ἔστιν. ΦΕ. οὐκ ἔστ' οὐκ, ἐπεὶ 1470
 Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλακώς.
 ΣΤ. οὐκ ἐξελήλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ωόμην,
 διὰ τοιτοὺς τὸν Δῖνον. οἷμοι δείλαιος,
 ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὅντα θεὸν ἡγησάμην.
 ΦΕ. ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληράφα.
 ΣΤ. οἷμοι παρανοίας· ὡς ἐμαινόμην ἄρα, 1475

ὅτ' ἔξεβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.
ἀλλ', ὡς φίλ' Ἐρμῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
μηδέ μ' ἐπιτρίψῃς, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
ἔμοι παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ.

1480

καί μοι γενοῦ ἔνυμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν
διωκάθω γραψάμενος, εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.

ὁρθῶς παραινεῖς οὐκ ἔων δικορραφεῖν,
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιπράναι τὴν οἰκίαν
τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ', ὡς Ξανθία,
κλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ σμινύην φέρων,
κἄπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον
τὸ τέγος κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,
ἔως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν·
ἔμοι δὲ δᾶδ' ἐνεγκάτω τις ἡμένη,
κάγω τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
ἔμοι ποιήσω, κεὶ σφόδρ' εἰσ' ἀλαζόνες.

1485

ΜΑΘΗΤΗΣ Α.

ἰοὺς ιούς.

ΣΤ. σὸν ἔργον, ὡς δὰς, οἴει πολλὴν φλόγα.

ΜΑΘ. Α. ἄνθρωπε, τί ποιεῖς; ΣΤ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ 1495
διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.

ΜΑΘΗΤΗΣ Β.

οἵμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;

ΣΤ. ἐκεῖνος οὕπερ θοιμάτιον εἰλήφατε.

ΜΑΘΗΤΗΣ Γ.

ἀπολεῖς ἀπολεῖς. ΣΤ. τοῦτ' αὐτὸ γάρ καὶ βούλομαι,
ἥν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας,
ἥ γὰ πρότερον πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.

1500

ΣΩ. οὗτος, τί ποιεῖς ἐτεὸν, οὐπὶ τοῦ τέγους;

ΣΤ. ἀτεροβατῶ, καὶ περιφροῦ τὸν ἥλιον.

ΣΩ. οἵμοι τάλας, δείλαιος ἀποκνυγήσομαι.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.

1505

ΣΤ. τί γάρ μαθόντ' ἐσ τοὺς θεοὺς ὑβριζέτην,

καὶ τῆς Σελήνης ἐσκοπεῖσθον τὴν ἔδραν;
δίωκε, βάλλε, παῖε, πολλῶν οὖνεκα,
μάλιστα δὲ εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἥδικουν.

ΧΟ. ἡγεῖσθ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν. 1510

B A T P A X O I.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΞΑΝΘΙΑΣ.
ΔΙΟΝΤΣΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ΝΕΚΡΟΣ.
ΧΑΡΩΝ.
ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΗΜΑ ΒΑΤΡΑΧΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΜΤΣΤΩΝ.
ΑΙΑΚΟΣ.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.
ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΤΡΙΑΙ ΔΤΟ.
ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.
ΑΙΣΧΤΛΟΣ.
ΠΛΟΥΤΩΝ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

I.

Διόνυσός ἐστι μετὰ θεράποντος Ξανθίου κατὰ Εύριπίδου πόθον εἰς "Αἰδου κατιάν· ἔχει δὲ λεοντῆν καὶ ἥπαλον πρὸς τὸ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἔκπληξιν παρέχειν. ἐλθὼν δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα ἴξετάσῃ τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς, γῇ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν Κέρθερον φέχετο, καὶ ὀλίγα ἅπτα περὶ τῶν τραγικῶν τοιώφ διαιλεχθεὶς ὄρμαται πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν Ἀχεροντίᾳ λίμνη γίνεται, ὃ μὲν Ξανθίας, διὰ τὸ μὴ συννεναυμαχηκέναι τὴν περὶ Ἀργινούσας ναυμαχίαν, ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς; πεζῇ τὴν λίμνην κύλῳ πορεύεται. ὁ δὲ Διόνυσος δύο ὀβλοῦ περασοῦται, προσπαῖζων ἄμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ἄδοντις βατράχους καὶ γελωτοποιῶν. μετὰ ταῦτα ἐν "Αἰδου τὸν πραγμάτων ἥδη χειριζόμενων οἱ τε μυσταὶ χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ καὶ τὸν Ἱακονὸν ἄδοντες ἐν χορῷ σχήματι καθορῶνται, ὃ τε Διόνυσος μετὰ τοῦ θεράποντος εἰς ταυτὸν ἔρχεται τούτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἄγνοιαν, μέχρι μέν τινος οὐκ ἀγελοίως χειμάζονται, εἴτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφατταν παραχθέντες ἀλεωρῆς τυγχάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ ὃ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξισῶσαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ποιῆσαι χάτερων τινῶν πρὸς τὴν Ἀθηναίων πόλιν διαιλέγεται. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος μονίκωλα, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παρεισάγεται γὰρ Εύριπίδης Αἰσχύλῳ περὶ τῆς τραγικῆς διαφέρομενος, τὸ μὲν ἔμπροσθεν Αἰσχύλου παρὰ τῷ "Αἰδῃ βραβεῖον ἔχοντος, τότε δὲ Εύριπίδου τῆς τιμῆς καὶ τοῦ τραγῳδικοῦ θρόνου ἀντιποιησαμένου. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διόνυσον διακούειν ἐκάτερος αὐτοῖς λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται, καὶ τέλος πάντα ἔλεγχον καὶ τᾶσαν βάσανον οὐκ ἀπιθάνως ἐκατέρους κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως προσαγαγόντος, κρίνας παρὰ προσδοκίαν ὁ Διόνυσος Αἰσχύλου νικᾶν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

Τὸ δὲ δράμα τῶν εὗ πάνυ καὶ φιλοπόνων πεποιημένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγένη διὰ Φιλωνίδου εἰς Λίγνα. πρῶτος ἦν Φρύνιχος δεύτερος Μούσας. Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη τὸ δράμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν ὥστε καὶ ἀγεδιδάχθη, ὡς φησι Νικαίαρχος. οὐ δεδήλωται μὲν ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνὴ, εὐλογώτατον δὲ ἐν Θῆβαις· καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος ἐκεῖθεν καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἀφικνεῖται Θῆβαις ὄντα.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδὸν
πρὸς τοὺς κατοιχομένους πορεύεται, λαβάν
τὸ δέρμα καὶ τὸ σκύταλον, ἀνάγειν θέλων
Εύριπίδην· λίμνην τε διέβανεν κάτω

καὶ τὸν βατράχων ἀνέκραγεν εὔφημος χορός.
ἔπειτα μυστῶν ἐκδοχῆς. Πλούτων δὲ ιδῶν
ώς Ἡρακλεῖ προσέκρουσε διὰ τὸν Κέρβερον.
καὶ δὴ στεφανῶσται γ' Αἰσχύλος. τεῦτον δὲ ἄγει
Διόνυσος εἰς φῶς, οὐχὶ μὰ Διὸς Εὑριπίδην.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΕΠΩ τι τῶν εἰωθότων, ὡς δέσποτα,
ἐφ' οἵς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

νὴ τὸν Δί' ὅ τι βούλει γε, πλὴν πιέζομαι,
τοῦτο δὲ φύλαξαι πάνυ γάρ ἐστ' ἥδη χολή.

ΞΑ. μηδ' ἔτερον ἀστεῖον τι; ΔΙ. πλὴν γ', ὡς θλίβομαι.

5

ΞΑ. τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιον εἴπω; ΔΙ. νὴ Δία
θαρρῶν γ'. ἐκεῖνο μόνον ὅπως μὴ ῥεῖς, ΞΑ. τὸ τί;

ΔΙ. μεταβαλλόμενος τάναφορον ὅτι χεζητιᾶς.

ΞΑ. μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φέρων,
εἰ μὴ καθαιρήσει τις, ἀποπαρδήσομαι;

10

ΔΙ. μὴ δῆθ', ἵκετεύω, πλὴν γ' ὅταν μέλλω ἕξεμεν.

ΞΑ. τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν
εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὄντερ Φρύνιχος

εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κάμειψίας;

[σκεύη φέρουσ' ἐκάστοτε ἐν κωμῳδίᾳ.]

15

ΔΙ. μὴ νυν ποιήσῃς· ὡς ἐγὼ θεώμενος,
ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλεῖν ἢ ἵναυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.

ΞΑ. ὡς τρισκακοδαίμων ἄρ' ὁ τράχηλος οὗτοσὶ,
ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐρεῖ.

20

ΔΙ. εἴτ' οὐχ ὑβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφὴ,
ὅτ' ἐγὼ μὲν ᾧν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δὲ ὀχῶ,
ἴνα μὴ ταλαιπωρῶτο μηδὲ ἄχθος φέροι;

ΞΑ. οὐ γὰρ φέρω γάρ; ΔΙ. πῶς φέρεις γὰρ, ὃς γ' ὀχεῖ;

25

ΞΑ. φέρων γε ταυτί. ΔΙ. τίνα τρόπου; ΞΑ. βαρέως πάνυ.

ΔΙ. οὐκον τὸ βάρος τοῦθ, δ σὺ φέρεις, οὗνος φέρει;

ΞΑ. οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω γὰ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δῖ οὐ.

ΔΙ. πῶς γὰρ φέρεις, ὃς γ' αὐτὸς οὐφ' ἑτέρου φέρει;

ΞΑ. οὐκ οἴδ· ὁ δὲ ὕδωρ οὐτοσὶ πιέζεται.

ΔΙ. σὺ δὲ οὖν ἐπειδὴ τὸν οὗνον οὐ φῆσ σ' ὡφελεῖν,
ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν οὗνον ἀράμενος φέρε.

ΞΑ. οἵμοι κακοδαίμων· τί γὰρ ἔγω οὐκ ἐναυμάχονν;
ἢ ταῦ σε κωκύειν ἀν ἐκέλευον μακρά.

ΔΙ. κατάβα, πανοῦργε. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας
ἥδη βαδίζων εἰμὶ τῆσδ', οἶ πρῶτα με
ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, παῖ, ἥμι, παῖ.

30

35

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ως κενταυρικῶς
ἐνήλιαθ' ὅστις· εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;

ΔΙ. ὁ παῖς. ΞΑ. τί ἔστιν; ΔΙ. οὐκ ἐνεθυμήθης; ΞΑ. τὸ τί; 40

ΔΙ. ως σφόδρα μ' ἔδεισε. ΞΑ. νὴ Δί, μὴ μαίνοιό γε.

ΗΡ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν
καίτοι δάκνω γ' ἐμαυτόν ἀλλ' ὅμως γελῶ.

ΔΙ. ὡς δαιμόνιε, πρόσελθε· δέομαι γάρ τί σου.

ΗΡ. ἀλλ' οὐχ οἶστος τ' εἴμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων,
ὅρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.

τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ρόπαλον ξυνηλθέτην;
ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ΔΙ. ἐπεβάτευον Κλεισθένει.

ΗΡ. κάναυμάχησας; ΔΙ. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς
τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ' ἢ τρισκαιδεκα..

50

ΗΡ. σφώ; ΔΙ. νὴ τὸν Ἀπόλλω. ΗΡ. κατ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην.

ΔΙ. καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεῶς ἀναγιγνώσκοντί μοι
τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν ἔξαιφνης πόθος
τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἴει σφόδρα;

ΗΡ. πόθος; πόσος τις; ΔΙ. μικρὸς, ἡλίκος Μόλων.

55

ΗΡ. γυναικός; ΔΙ. οὐ δῆτ'. ΗΡ. ἀλλὰ παιδός; ΔΙ. οὐδαμῶς.

ΗΡ. ἀλλ' ἀνδρός; ΔΙ. ἀτταῖ. ΗΡ. ξυνεγένου Κλεισθένει;

ΔΙ. μὴ σκῶπτέ μ', ὥδελφ· οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς
τοιοῦτος ἴμερός με διαλυμαίνεται.

- HP. ποῖός τις, ὥδελφίδιον; ΔΙ. οὐκ ἔχω φράσαι. 60
 ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ.
 ἥδη ποτ' ἐπεθύμησας ἔξαιφνης ἔτνους;
 HP. ἔτνους; βαβαιάξ, μυριάκις ἐν τῷ βίῳ.
 ΔΙ. ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφὲς, ἢ τέρᾳ φράσω;
 HP. μὴ δῆτα περὶ ἔτνους γε πάνυ γὰρ μανθάνω. 65
 ΔΙ. τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος
 Εὔριπίδου, καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος,
 κοῦδεις γέ μ' ἀν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
 ἐλθεῖν ἐπ' ἑκεῖνου. HP. πότερον εἰς "Αἰδου κάτω;
 ΔΙ. καὶ νὴ Δί! εἴ τι γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω. 70
 HP. τί βουλόμενος; ΔΙ. δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
 οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν, οἱ δὲ ὄντες κακοί.
 HP. τί δέ; οὐκ Ἰοφῶν ξῆ; ΔΙ. τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον
 ἐτ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθὸν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα
 οὐ γάρ σάφ' οὐδὲ οὐδὲ αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει. 75
 HP. εἴτ' οὐ Σοφοκλέα, πρότερον ὅντ' Εὔριπίδου,
 μέλλεις ἀνάγειν, εἴπερ γ' ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;
 ΔΙ. οὖν, πρὶν γ' ἀν Ἰοφῶντ', ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
 ἀγεν Σοφοκλέους ὃ τι ποιεῖ κωδωνίσω.
 κάλλως ὁ μέν γ' Εὔριπίδης, πανοῦργος ὁν,
 καν̄ ξυναποδρᾶναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι
 ὁ δὲ εὔκολος μὲν ἐνθάδ', εὔκολος δὲ ἐκεῖ. 80
 HP. Ἀγάθων δὲ ποῦ στιν; ΔΙ. ἀπολιπών μ' ἀποίχεται,
 ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
 HP. ποῦ γῆς ὁ τλήμων; ΔΙ. ἐς μακάρων εὐωχίαν. 85
 HP. ὁ δὲ Ξενοκλέης; ΔΙ. ἐξόλοιτο νὴ Δία.
 HP. Πυθαγγελος δέ; ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δὲ οὐδεὶς λόγος
 ἐπιτριβομένου τὸν ὄμον οὐτωσὶ σφόδρα.
 HP. οὐκον ἔτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μειρακύλλια
 τραγῳδίας ποιοῦντα πλεῖν ἡ μύρια, 90
 Εὔριπίδου πλεῖν ἡ σταδίῳ λαλίστερα;
 ΔΙ. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἔστι καὶ στωμύλματα,
 χελιδόνων μουσεῖα, λωβητὰ τέχνης,
 ἀ φροῦδα θᾶττον, ἦν μόνον χορὸν λάβη,

ἄπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ.

95

γόνιμου δὲ ποιητὴν ἀν οὐχ ἔνροις ἔτι
ζητῶν ἀν, ὅστις ρῆμα γενναῖον λάκοι.

HP. πᾶς γόνιμον; ΔΙ. ὡδὶ γόνιμον, ὅστις φθέγξεται
τοιούτοις τι παρακεκινδυνεμένον,
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα,
ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ιερῶν,
γλῶτταν δὲ ἐπιορκήσασαν ἴδιᾳ τῆς φρενός.

100

HP. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; ΔΙ. μᾶλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι.

HP. ἢ μὴν κοβαλά γέ ἐστὶν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.

ΔΙ. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις γάρ οἰκίαν.

105

HP. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.

ΔΙ. δειπνεῖν με διδάσκε. ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δὲ οὐδεὶς λόγος.

ΔΙ. ἀλλ᾽ ὥνπερ ἔνεκα τήνδε τὴν σκευὴν ἔχων
ἥλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεοίμην, οἵσι σὺ
ἔχω τόθ', ἥνικ' ἥλθες ἐπὶ τὸν Κέρβερον,
τούτους φράσον μοι, λιμένας, ἀρτοπώλια,
πορνεῖ, ἀναπαύλας, ἐκτροπάς, κρήνας, ὄδονς,
πόλεις, διαίτας, πανδοκευτρίας, ὅπου
κόρεις ὀλίγιστοι. ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δὲ οὐδεὶς λόγος.

110

HP. ὦ σχέτλιε, τολμήσεις γάρ ίέναι; ΔΙ. καὶ σύ γε
μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὄδῶν
ὅπως τάχιστ' ἀφιξόμεθ' εἰς "Αἰδου κάτω"
καὶ μήτε θερμὴν μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσης.

115

HP. φέρε δὴ, τὸν αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίνα;
μία μὲν γάρ ἔστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου,
κρεμάσαντι σαυτόν. ΔΙ. παῖε, πνιγηρὰν λέγεις.

120

HP. ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ξύντομος τετριμμένη,
ἥ διὰ θυείας. ΔΙ. ἄρα κώνειον λέγεις;

HP. μάλιστά γε. ΔΙ. ψυχράν γε καὶ δυσχείμερον.
εὐθὺς γάρ ἀποπήγνυσι τάντικυήμια.

125

HP. βούλει ταχεῖαν καὶ κατάντη σοι φράσω;

ΔΙ. νὴ τὸν Δί', ὡς ὅντος γε μὴ βαδιστικοῦ.

HP. καθέρπυσόν νυν ἐς Κεραμεικόν. ΔΙ. εἴτα τί;

- HP. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν ΔΙ. τί δρῶ; 130
 HP. ἀφιεμένη τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ,
 κάπειτ' ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι
 εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτόν. ΔΙ. ποῖ; HP. κάτω.
 ΔΙ. ἀλλ' ἀπολέσαιμ ἀν ἐγκεφάλου θρίῳ δύο. 135
 οὐκ ἀν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην. HP. τί δαί;
 ΔΙ. ἥνπερ σὺ τότε κατῆλθες. HP. ἀλλ' ὁ πλοῦς πολὺς.
 εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἥξεις πάνυ
 ἄβυσσον. ΔΙ. εἴτα πῶς περαιωθήσομαι;
 HP. ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῷ σ' ἀνήρ γέρων
 ναύτης διάξει δύ' ὀβολῷ μισθὸν λαβών. 140
 ΔΙ. φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὸ δύ' ὀβολώ.
 πῶς ἥλθέτην κάκεῖσε; HP. Θησεὺς ἥγαγεν.
 μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θηρί' ὄφει μυρία
 δεινότατα. ΔΙ. μή μ' ἔκπληττε μηδὲ δειμάτου·
 οὐ γάρ μ' ἀποτρέψεις. HP. εἴτα βόρβορον πολὺν 145
 καὶ σκῶρ ἀείνων ἐν δὲ τούτῳ κειμένους
 εἴ που ξένον τις ἥδικησε πώποτε,
 ἡ παιδία κινῶν τάργυριον ὑφείλετο,
 ἡ μητέρ' ἥλόησεν, ἡ πατρὸς γνάθον
 ἐπάταξεν, ἡ πίορκον ὄρκον ὕμοσεν, 150
 ἡ Μορσίμου τις ρῆσιν ἔξεγράψατο.
 ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔχρην γε πρὸς τούτους κεῖ
 τὴν πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.
 HP. ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περίεισιν πνοὴ, 155
 ὄφει τε φῶς κάλλιστον, ὥσπερ ἐνθάδε,
 καὶ μυρρινῶνας, καὶ θιάσους εὐδαιμόνας
 ἀνδρῶν γυναικῶν, καὶ κρότου χειρῶν πολύν.
 ΔΙ. οὗτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν; HP. οἱ μεμυημένοι,
 ΞΑ. νὴ τὸν Δί' ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγων μυστήρια. 160
 ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον.
 HP. οἵ σοι φράσοντο ἀπαξάπανθ' ἂν δέη.
 οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν
 ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσιν θύραις.
 καὶ χαιρε πόλλ', ὥδελφε. ΔΙ. νὴ Δί καὶ σύ γε

νύγιαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ' αῦθις λάμβανε.

165

ΞΑ. πρὶν καὶ καταβέσθαι; ΔΙ. καὶ ταχέως μέντοι πάν.

ΞΑ. μὴ δῆθ', ἵκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσάι τινα
τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.

ΔΙ. ἐὰν δὲ μὴ χώ; ΞΑ. τότε μ' ἄγειν. ΔΙ. καλῶς λέγεις.
καὶ γάρ τιν' ἐκφέρουσι τοιτοῦ νεκρού.

170

οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθυηκότα·
ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι εἰς "Αἰδου φέρειν;

ΝΕΚΡΟΣ.

πόσ' ἄττα; ΔΙ. ταυτί. ΝΕ. δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;

ΔΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ἔλαττον. ΝΕ. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.

ΔΙ. ἀνάμεινον, ω̄ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι.

175

ΝΕ. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμὰς, μὴ διαλέγου.

ΔΙ. λάβ' ἐννέ̄ ὁβολούς. ΝΕ. ἀναβιώψῃ νυν πάλιν.

ΞΑ. ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος· οὐκ οἰμώξεται;
ἐγὼ βαδιοῦμαι. ΔΙ. χρηστὸς εἶ καὶ γεννάδας.
χωρῷμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον.

ΧΑΡΩΝ.

ώδπ, παραβαλοῦ.

180

ΞΑ. τουτὶ τί ἔστι; ΔΙ. τοῦτο λίμνη μὴ Δία
αῦτη στὶν ἦν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ' ὄρῳ.

ΞΑ. μὴ τὸν Ποσειδῶ, κᾶστι γ' ὁ Χάρων οὐτοσί.

ΔΙ. χαῖρ' ω̄ Χάρων, χαῖρ' ω̄ Χάρων, χαῖρ' ω̄ Χάρων.

ΧΑ. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων;

185

τίς ἐσ τὸ Λήθης πεδίον, ἷ' σ' ὄνου πόκας,
ἢ' σ' Κερβερίους, ἷ' σ' κόρακας, ἷ' πὶ Ταίναρον;

ΔΙ. ἐγώ. ΧΑ. ταχέως ἔμβαινε. ΔΙ. ποῖ σχήσειν δοκεῖς;
ἐσ κόρακας ὄντως; ΧΑ. ναὶ μὰ Δία, σοῦ γ' οὖνεκα.

ἔσβαινε δή. ΔΙ. παῖ, δεῦρο. ΧΑ. δοῦλον οὐκ ἄγω,
εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.

190

ΞΑ. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτυχον ὁφθαλμιῶν.

ΧΑ. οὔκουν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην κύκλῳ;

ΞΑ. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ; ΧΑ. παρὰ τὸν Αὐαίνου λίθον,

ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. ΔΙ. μανθάνεις; ΞΑ. πάνυ μανθάνω.

195

οἴμοι κακοδαιμῶν, τῷ ξυνέτυχον ἐξιών;

- XA. κάθιζ^ε ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω.
οὗτος, τί ποιεῖς; ΔΙ. ὅ τι ποιῶ; τί δὲ ἄλλο γέ τι
ἴζω πὶ κώπην, οἶπερ ἐκέλευσάς με σύ;
- XA. σύκουν καθεδεῖ δῆγ^τ ἐνθαδί, γάστρων; ΔΙ. ἴδού. 200
- XA. σύκουν πριβαλεῖ τὸ χεῖρε κάκτενεῖς; ΔΙ. ἴδού.
- XA. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ἀλλ' ἀντιβὰς
ἔλας προθύμως; ΔΙ. καῦτα πῶς δυνήσομαι,
ἄπειρος, ἀβαλάττωτος, ἀσταλαμίνιος
ἀν, εἴτ' ἐλαύνειν; XA. ῥᾶστ^τ ἀκούσει γάρ μέλη 205
κάλλιστ^τ, ἐπειδὰν ἐμβάλῃς ἄπαξ. ΔΙ. τίνων;
- XA. βατράχων κύκνων θαυμαστά. ΔΙ. κατακέλευε δή.
- XA. ὡπὶ ὡπὶ ὡπὶ ὡπ.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

- Βρεκεκεκέξ κοὰξ κοὰξ,
Βρεκεκεκέξ κοὰξ κοὰξ. 210
- λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,
Ξύναυλον ὑμνων βοὰν
φθεγξώμεθ, εὐγηρν ἐμὰν ἀοιδὰν,
κοὰξ κοὰξ,
ἢν ἀμφὶ Νυσήιον 215
Διὸς Διώνυσον ἐν
Λίμναισιν ἀχήσαμεν,
ἵνιχ^ό κραιπαλόκωμος
τοῖς ἱεροῖσι χύτροισι
χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὔχλος.
- Βρεκεκεκέξ κοὰξ κοὰξ. 220
- ΔΙ. ἐγὼ δέ γέ ἀλγεῦν ἄρχομαι
τὸν ὄρρον, ὃ κοὰξ κοὰξ.
ὑμῖν δὲ ἵσως οὐδὲν μέλει.
- ΒΑ. βρεκεκεκέξ κοὰξ κοὰξ. 225
- ΔΙ. ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοάξ.
οὐδὲν γάρ ἐστ^τ ἀλλ' ἡ κοάξ.
- ΒΑ. εἰκότως γέ, ὃ πολλὰ πράτ-
των ἐμὲ γάρ ἔστερξαν εὔλυροί τε Μοῦσαι
καὶ κεροβάτας Πάν, ὁ καλαμόφθυγγα παιζων. 230

προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων,
ἔνεκα δόνακος, δὺ ύπολύριον
ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.

235

- ΔΙ. ἔγῳ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω,
χὼ πρωκτὸς ἴδιει πάλαι,
κἄτ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ἀλλ', ὃ φιλωδὸν γένος,
παύσασθε. ΒΑ. μᾶλλον μὲν οὖν
φθεγξόμεσθ', εἰ δή ποτ' εὐ-
ηλίοις ἐν ἀμέραισιν
ἡλάμεσθα διὰ κυπείρου
καὶ φλέω, χαίροντες ωδῆς
ἐν πολυκολύμβοισι μέλεσιν,
ἢ Διὸς φεύγοντες ὅμιζρου
ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν
αιώλαν ἐφθεγξάμεσθα
πομφολυγοπαφλάσμασιν.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.

245

- ΔΙ. τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.
ΒΑ. δεινά τάρα πεισόμεσθα.
ΔΙ. δεινότερα δ' ἔγωγ', ἐλαύνων
εἰ διαρραγήσομαι.

250

- ΒΑ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙ. οἴμώζετ'. οὐ γάρ μοι μέλει.
ΒΑ. ἀλλὰ μὴν κεκράξόμεσθά γ'
οπόσου ή φάρνυξ ἀν ἡμῶν
χανδάνη δι' ἡμέρας
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.

260

- ΔΙ. τούτῳ γάρ οὐ νικήσετε.
ΒΑ. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.
ΔΙ. οὐδέποτε κεκράξομαι γάρ,
καν με δῆ δι' ἡμέρας,
ἔως ἀν ὑμῶν ἐπικρατήσω τοῦ κοὰξ,

265

βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.

ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοᾶξ.

ΧΑ. ὃ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ.

ἔκβαιν'; ἀπόδος τὸν ναῦλον. ΔΙ. ἔχε δὴ τῷβολώ. 270

ΔΙ. ὁ Ξανθίας. ποῦ Ξανθίας; ἢ Ξανθίας;

ΞΑ. ίαῦ. ΔΙ. βάδιζε δεῦρο. ΞΑ. χαιρ', ὃ δέσποτα.

ΔΙ. τί ἔστι τάντανί; ΞΑ. σκότος καὶ βόρβορος.

ΔΙ. κατεῖδες οὖν που τοὺς πατραλοίας αὐτόθι

καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν; ΞΑ. σὺ δ' οὐ; 275

ΔΙ. νῆ τὸν Ποσειδῶ γωγε, καὶ νυνὶ γ' ὥρῳ.

ἄγε δὴ, τί δρῶμεν; ΞΑ. προϊέναι βέλτιστα νῦν,

ώς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὗ τὰ θηρία

τὰ δεῖν' ἔφασκ' ἐκεῖνος. ΔΙ. ὡς οἰμώζεται.

ἡλαζονεύεθ, ἵνα φοβηθείην ἐγὼ, 280

εἰδὼς με μάχιμον ὅντα, φιλοτιμούμενος.

οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς.

ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἀν ἐντυχεῖν τινι,

λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιον τι τῆς ὁδοῦ.

ΞΑ. νῆ τὸν Δία καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός. 285

ΔΙ. ποῦ ποῦ στιν; ΞΑ. ἐξόπισθεν. ΔΙ. ἐξόπισθ' ἵθι.

ΞΑ. ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ πρόσθε. ΔΙ. πρόσθε νυν ἵθι.

ΞΑ. καὶ μὴν ὥρῳ νῆ τὸν Δία θηρίον μέγα.

ΔΙ. ποῖον τι; ΞΑ. δεινόν παντοδαπὸν γοῦν γίγνεται:

ποτὲ μέν γε βοῦς, νυνὶ δὲ ὥρεὺς, ποτὲ δὲ γυνὴ

ώραιοτάτη τις. ΔΙ. ποῦ στι; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἵω. 290

ΞΑ. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή στιν, ἀλλ' ἡδη κύων.

ΔΙ. Ἐμπουσα τοίνυν ἐστί. ΞΑ. πυρὶ γοῦν λάμπεται

ἄπαν τὸ πρόσωπον. ΔΙ. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει.

ΞΑ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον,

σάφ' ἵσθι. ΔΙ. ποὶ δῆτ' αὖ τραποίμην; ΞΑ. ποὶ δ' ἐγώ;

ΔΙ. ἱερεῦ, διαφύλαξόν μ', ἵν' ὃ σοι ξυμπότης.

ΞΑ. ἀπολούμεθ, ὥναξ Ἡράκλεις. ΔΙ. οὐ μὴ καλεῖς μ',

ῶνθρωφ', ἵκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοῦνομα.

ΞΑ. Διόνυσε τοίνυν. ΔΙ. τοῦτ' ἔθ' ἥττον θατέρου. 300

ΞΑ. ἵθ' ἥπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ', ὃ δέσποτα.

- ΔΙ. τί δ' ἔστι; ΞΑ. θάρρει πάντ' ἀγαθὰ πεπράγαμεν,
ἔξεστί θ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν
ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλήν' ὄρῳ.
ἡμπουσα φρούδη. ΔΙ. κατόμοσον. ΞΑ. νὴ τὸν Δία. 305
ΔΙ. καῦθις κατόμοσον. ΞΑ. νὴ Δῖ. ΔΙ. ὅμοσον ΞΑ. νὴ Δία.
ΔΙ. οἵμοι τάλας, ὡς ὠχρίασ' αὐτὴν ἴδων·
οὔδι δὲ δείσας ὑπερεπυρρίασέ μου.
οἵμοι, πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ προσέπεσεν;
τίν' αἰτιάσωμαι θεῶν μ' ἀπολλύναι; 310
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἡ χρόνου πόδα;
ΞΑ. οὗτος. ΔΙ. τί ἔστιν; ΞΑ. οὐ κατήκουσας; ΔΙ. τίνος;
ΞΑ. αὐλῶν πνοῆς. ΔΙ. ἔγωγε, καὶ δάδων γέ με
αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.
ἄλλ' ἡρεμὶ πτῆξαντες ἀκροσώμεθα. 315

ΧΟΡΟΣ.

- ΧΟ. "Ιακχ", ὦ "Ιακχε. (320)
"Ιακχ", ὦ "Ιακχε.
ΞΑ. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖν', ὃ δέσποιθ', οἱ μεμυημένοι
ἐνταῦθά που παιζουσιν, οὓς ἔφραξε νῶν.
ἀδουσι γοῦν τὸν "Ιακχον ὅνπερ Διαγόρας. 320
ΔΙ. κάμοὶ δοκοῦσιν. ἡσυχίαν τοίνυν ἄγειν
βέλτιστον ἔστιν, ὡς ἀν εἰδῶμεν σαφῶς. (325)
ΧΟ. "Ιακχ", ὃ πολυτίμητ' ἐν ἐδραις ἐνθάδε ναίων,
"Ιακχ", ὦ "Ιακχε, 325
ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων,
ὅσίους ἐς θιασώτας,
πολύκαρπον μὲν τινάσσων
περὶ κρατὶ σῷ βρύοντα
στέφανον μύρτων θραστὶ δ' ἐγκατακρούων
ποδὶ τὰν ἀκόλαστον 330
φιλοπαίγμονα τιμὰν,
χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν μέρος, ἀγνὰν, ἱερὰν
ὅσίους μύσταις χορείαν. 335
ΞΑ. ὃ πότινα πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν. (340)

- ΔΙ. οὔκουν ἀτρέμ' ἔξεις, ὃν τι καὶ χορδῆς λάβης;
- ΧΟ. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσων,
"Ιακχ', ὁ" Ιακχε,
νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστύρο.
φλογὶ φέγγεται δὲ λειμών·
γόνυ πάλλεται γερόντων·
ἀποσείονται δὲ λύπας
χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτοὺς,
ἱερᾶς ὑπὸ τιμᾶς.
σὺ δὲ λαμπάδι φέγγων
προβάθην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρὸν ἐλειον δάπεδον
χοροποιὸν, μάκαρ, ἥβαν.
εὐφημεῖν χρὴ κάξιστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν
ὅστις ἅπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμῃ μὴ καθαρεύει,
ἢ γενναίων ὅργια Μουσῶν μήτ' εἰδεν μήτ' ἔχόρευσεν,
μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ ἐτελέσθη, 355
ἢ βωμολόχοις ἐπεσιν χαίρει μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο παιοῦσιν,
ἢ στάσιν ἔχθρὰν μὴ καταλύει, μηδὲ εὔκολός ἐστι πολίταις,
ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ ρίπιζει, κερδῶν ἴδιων ἐπιθυμῶν,
ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδροδοκεῖται,
ἢ προδίδωσιν φρούριον ἢ γαῦς, ἢ τάπόρρητ' ἀποπέμπει. 360
ἢ Αἰγίνης Θωρυκίων ὧν, εἰκοστολόγος κακοδαίμων,
ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς Ἐπίδαυρον,
ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν τινὰ πείθει, 365
ἢ κατατιλäß τῶν Ἐκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπάδων,
ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ρήτωρ ὧν εἴτ' ἀποτρώγει, 370
κωμῳδῆτες ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου·
τούτοις αὐδῶ καῦθις ἀπαυδῶ καῦθις τὸ τρίτον μάλ' ἀπαυδῶ
ἔξιστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δὲ ἀνεγείρετε μολπὴν
καὶ πανυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἱ τῇδε πρέπουσιν ἔορτῆ. 375
χώρει νυν πᾶς ἀνδρείως
ἐς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
λειμώνων ἐγκρούων
κάπισκώπτων
καὶ παίζων καὶ χλευάζων.

- ἡρίστηται δ' ἔξαρκούντως. (380)
 ἀλλ' ἔμβα χῶπως ἀρεῖς
 τὴν Σώτειραν γενναίως
 τῇ φωνῇ μολπάζων,
 ἢ τὴν χώραν 380
 σώζειν φήσ' ἐσ τὰς ὥρας,
 κἀν Θωρυκίων μὴ βούληται. 381
 ἄγε νῦν ἐτέραν ὅμιλον ιδέαν τὴν καρποφόρον Βασίλειαν, (385)
 Δῆμητρα θεὰν, ἐπικοσμοῦντες ζαθέαις μολπαῖς κελαδεῖτε,
 Δῆμητερ, ἀγνῶν ὄργιών
 ἄνασσα, συμπαραστάτει, 385
 καὶ σῶζε τὸν σαντῆς χορόν
 καὶ μ' ἀσφαλῶς πανήμερον (390)
 παιᾶσαι τε καὶ χορεῦσαι
 καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ' εἰ-
 πεῖν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα, καὶ 390
 τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως
 παίσαντα καὶ σκώψαντα νι-
 κήσαντα ταινιοῦσθαι. (395)
 ἄγ' εἴ̄α 394
 νῦν καὶ τὸν ὥραιον θεὸν παρακαλεῖτε δεῦρο
 ὠδαῖσι, τὸν ξυνέμπορον τῆσδε τῆς χορείας. 395
 "Ιακχε πολυτίμητε, μέλος ἑορτῆς (400)
 ἥδιστον εὑρών, δεῦρο συνακολούθει
 πρὸς τὴν θεὸν καὶ δεῖξον ὡς
 ἀνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαιάνεις. 400
 "Ιακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με. (405)
 σὺ γάρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι
 κάπ' εὐτελείᾳ τόν τε σανδαλίσκον
 καὶ τὸ ράκος, κάξεῦρες ὥστ'
 ἀξημίους παίζειν τε καὶ χορεύειν. (410)
 "Ιακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.
 καὶ γάρ παραβλέψας τι μειρακίσκης
 νῦν δὴ κατεΐδον, καὶ μάλ' εὐπροσώπου,
 συμπαιστρίας χιτωνίου 410

- παραρραγέντος τιθίνη προκύψαν. (415)
 "Ιακχε φιλοχορευτὰ, σύμπρόπεμπέ με.
 ΔΙ. ἐγὼ δ' αέι πως φιλακόλουθός εἰμι καὶ μετ' αὐτῆς
 παιζών χορεύειν βούλομαι. ΞΑ. κάγωγε πρός. 415
- ΧΟ. βούλεσθε δῆτα κοινῆ
 σκώψωμεν Ἀρχέδημον; (420)
 ὃς ἐπέτετης ὁν οὐκ ἔφυσε φράτορας,
 νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ
 ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι,
 κάστιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας. 420
 τὸν Κλεισθένη δὲ ἀκούω
 ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν
 τίλλειν ἑαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γυάθους·
 κάκοπτετ' ἐγκεκυφώς,
 κάκλας, κάκεκράγει (425)
 Σεβίνον, ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος.
 καὶ Καλλίαν γέ φασι
 τοῦτον τὸν Ἰπποβίνον
 κύσθου λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον. 430
- ΔΙ. ἔχοιτ' ἀν σῦν φράσαι ιῷν
 Πλούτων' ὅπου ὑθάδ̄ οἴκεῖ; (435)
 ξένω γάρ ἐσμεν ἀρτίως ἀφιγμένω.
- ΧΟ. μηδὲν μακρὰν ἀπέλθης,
 μηδὲν αὖθις ἐπανέργη με,
 ἀλλ' ἵσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος. 435
- ΔΙ. αἴροι' ἀν αὔθις, ὃ παῖ.
 ΞΑ. τοντὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα
 ἀλλ' ἡ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν;
 ΧΟ. χωρεῖτε 440
- νῦν ἴρὸν ἀνὰ κύκλου θεᾶς, ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος
 παιζόντες οἵς μετουσίᾳ θεοφιλοῦς ἑορτῆς. (445)
- ΔΙ. ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσιν κόραις εἶμι καὶ γυναιξὶν,
 οἵ πανυχίζοντιν θεῷ, φέγγος ἴρὸν οἴσων. 444
 (450)
- ΧΟ. χωρῶμεν ἐξ πολυρρόδους
 λειμῶνας ἀνθεμώδεις,

τὸν ἡμέτερον τρόπου,
τὸν καλλιχορώτατον,
παιζοντες, ὃν ὅλβιαι
Μοῖραι ἔννάγουσιν.
μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος
καὶ φέγγος ἵλαρόν ἐστιν,
ὅσοι μεμυῆμεθ εὐ-
σεβῇ τε διήγομεν
τρόπου περὶ τοὺς ἔνους
καὶ τοὺς ἴδιώτας.

- ΔΙ. ἄγε δὴ τίνα τρόπου τὴν θύραν κόψω; τίνα;
πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν οὐπιχώριοι;
ΞΑ. οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γεύσει τῆς θύρας,
καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων;
ΔΙ. παῖ παῖ.

ΑΙΑΚΟΣ.

τίς οὗτος; ΔΙ. Ἡρακλῆς ὁ καρτερός.

- ΑΙ. ὦ βδελυρὲ κάναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σὺ
καὶ μιαρὲ καὶ παμιάρε καὶ μιαρώτατε,
ὅς τὸν κύν' ἡμῶν ἔξελάσας τὸν Κέρβερον
ἀπῆξας ἄγγων κάποδρὰς ώχου λαβὼν,
δὺ ἐγὼ 'φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος
τοία Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα
'Αχερόντιός τε σκόπελος αἵματοσταγῆς
φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες,
"Εχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἢ τὰ σπλάγχνα σου
διασπαράξει, πλευρόνων τ' ἀνθάψεται
Ταρτησία μύραινα· τὸ νεφρὸν δέ σου
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένω
διασπάσονται Γοργόνες Τιθράσιαι,
ἐφ' ἀς ἐγὼ δρομαῖον ὄρμήσω πόδα.

ΞΑ. οὗτος, τί δέδρακας; ΔΙ. ἐγκέχοδα· κάλει θεόν.

- ΞΑ. ὦ καταγέλαστ', οὐκον ἀναστήσει ταχὺ¹
πρὶν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον; ΔΙ. ἀλλ' ὠρακιῶ.
ἀλλ' οἴσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σποργιάν.

(485)

- ΞΑ. ἴδον λαβέ. ΔΙ. προσθοῦ. ΞΑ. ποῦ στιν; ὃ χρυσοῖ θεοῖ,
ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν; ΔΙ. δείσασα γὰρ
ἔς τὴν κάτω μου καιλίαν καθείρπυσεν. 485
- ΞΑ. ὃ δειλότατε θεῶν σὺ κάνθρώπων. ΔΙ. ἐγώ;
πῶς δειλὸς, δστις σπογγιὰν ἥτησά σε; (490)
οὔκουν ἔτερός γ' αὐτ' εἰργάσατ' ἀνήρ. ΞΑ. ἀλλὰ τί;
ΔΙ. κατέκειτ' ἀν διφραινόμενος, εἴπερ δειλὸς ἦν.
ἐγὼ δ' ἀγέστην καὶ προσέτ' ἀπεψησάμην. 490
- ΞΑ. ἀνδρεῖά γ', ὃ Πόσειδον. ΔΙ. οἵμαι μὴ Δία.
σὺ δὲ οὐκ ἔδεισας τὸν φόφου τῶν ρημάτων
καὶ τὰς ἀπειλάς; ΞΑ. οὐ μὰ Δί' οὐδὲ ἐφρόντισα. (495)
- ΔΙ. Ήθι νυν, ἐπειδὴ ληματιᾶς κάνδρεῖος εἶ.
σὺ μὲν γενοῦ 'γὼ, τὸ ρόπαλον τουτὶ λαβὼν
καὶ τὴν λεοντῆν, εἴπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ.
ἐγὼ δὲ ἔσομαί σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει. (500)
- ΞΑ. φέρε δὴ ταχέως αὐτόν· οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον
καὶ βλέψον ἐς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
εἰ δειλὸς ἔσομαι καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων. 500
- ΔΙ. μὰ Δί' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
φέρε νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' αἴρωμαι ταδί. (505)
- ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.
- ὦ φίλταδ' ἥκεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἰσιθι.
ἥ γὰρ θεός σ' ὡς ἐπύθεθ' ἥκοντ', εὐθέως
ἔπεττεν ἄρτους, ἥψε κατερικτῶν χύτρας
ἔτνους δὲν ἦ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκις ὅλου,
πλακοῦντας ὥπτα, κολλάβους. ἀλλ' εἰσιθι. 505
(510)
- ΞΑ. κάλλιστ', ἐπαινῶ. ΘΕ. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μή σ' ἐγὼ
περιόφορομάπελθόντ', ἐπεί τοι καὶ κρέα
ἀνέβρατεν ὄρυζεια, καὶ τραγήματα
ἔφρυγε, κῶνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.
ἀλλ' εἰσιθ' ἄμ' ἐμοί. ΞΑ. πάνυ καλῶς. ΘΕ. ληρεῖς ἔχων (515)
οὐ γάρ σ' ἀφήσω. καὶ γὰρ αὐλητρίς γέ σοι
ἥδη ὕδον ἔσθ' ὠραιοτάτη κώρχηστρίδες
ἔτεραι δὲν ἦ τρεῖς. ΞΑ. πῶς λέγεις; ὄρχηστρίδες;
ΘΕ. ἡβυλλιῶσαι κάρτι παρατετιλμέναι. 515

- ἀλλ' εἴσιθ', ώς ὁ μάγειρος ἥδη τὰ τεμάχη
ἔμελλ' ἀφαιρεῖν χὴ τράπεζ' εἰσήρετο. (520)
- ΞΑ. ίθι νυν, φράσον πρώτιστα ταῖς ὄρχηστρίσιν
ταῖς ἔνδυν οὔσαις αὐτὸς ώς εἰσέρχομαι. 520
- δό παις, ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκεύη φέρων.
- ΔΙ. ἐπίσχεις οὗτος. οὐ τί που σπουδὴν ποιεῖ,
διτῇ σε παιζων Ἡρακλέα 'νεσκεύασα; (525)
- οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ὦ Ξανθία,
ἀλλ' ἀράμενος οἵσεις πάλιν τὰ στρώματα;
- ΞΑ. τί δ' ἔστιν; οὐ δῆ πού μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
ἄδωκας αὐτός; ΔΙ. οὐ τάχ', ἀλλ' ἥδη ποιῶ. (530)
- κατάθου τὸ δέρμα. ΞΑ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
καὶ τεῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. ΔΙ. ποίοις θεοῖς;
τὸ δὲ προσδοκῆσαι σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενὸν
ώς δοῦλος ὃν καὶ θυητὸς Ἀλκμήνης ἔστι; 530
- ΞΑ. ἀμέλει, καλῶς· ἔχ' αὐτ'. ἵσως γάρ τοι ποτε
ἐμοῦ δεηθείης ἀν, εἰ θεὸς θέλοι. (535)
- ΧΟ. ταῦτα μὲν πρὸς ἄνδρός ἔστι
νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας καὶ
πολλὰ περιπεπλευκότος,
μετακυλινδεῖν αὐτὸν ἀεὶ (540)
πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
μᾶλλον ἡ γεγραμμένη
εἰκόν' ἔσταναι, λαβόνθ' ἐν
σχῆμα· τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
πρὸς τὸ μαλθακώτερον. (545)
- δεξιοὺ πρὸς ἄνδρός ἔστι
καὶ φύσει Θηραμένους. 540
- ΔΙ. οὐ γὰρ ἀν γέλοιον ἦν, εἰ
Ξανθίας μὲν δοῦλος ὃν ἐν
στρώμασιν Μιλησίοις
ἀνατετραμμένος κυνῶν ὄρ- (550)
- χηστρῖδ', εἴτ' ὥτησεν ἀμιδ', ἐ-
γὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων
τούρεβίνθουν 'δραττόμην· οὐ-

τος δ' ἄτ' ὁν αὐτὸς πανοῦργος
εἰδε, καὶ τὴν γνάθου (555)
πὺξ πατάξας μούξέκοψε
τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους;

548

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΤΡΙΑ Α.

Πλαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ, ὁ πανοῦργος οὗτοσι,
ὅς ἐσ τὸ πανδοκεῖον εἰσελθών ποτε (550)
ἐκκαιδεκ' ἄρτους κατέφαγ' ἡμῶν.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΤΡΙΑ Β.

νὴ Δία,

ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα. ΞΑ. κακὸν ἥκει τινί. (560)

ΠΑΝ. Α. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισι ἀνάβραστ' εἴκοσιν
ἀν ἡμιωβολιαῖα. ΞΑ. δώσει τις δίκην.

ΠΑΝ. Α. καὶ τὰ σκόρδα τὰ πολλά. ΔΙ. ληρεῖς, ὃ γύναι, 555
κούκ οἵσθ ὅ τι λέγεις. ΠΑΝ. Α. οὐ μὲν οὖν με προσεδόκας,
ὅτιὴ κοβόρνους εἶχες, ἀν γνῶναι σ' ἔτι ; (565)
τί δαί ; τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω.

ΠΑΝ. Β. μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρὸν, τάλαν,
ὅν οὗτος αὐτοῖς τοῖς ταλάροις κατήσθιεν. 560

κάπειτ' ἐπειδὴ τάργυριον ἐπραττόμην,
ἔβλεψεν ἐσ με δριμὺ κάμυκάτο γε. (570)

ΞΑ. τούτου πάνυ τοῦργον, οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.

ΠΑΝ. Β. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπάτο, μαίνεσθαι δοκῶν.

ΠΑΝ. Α. νὴ Δία, τάλαινα. ΠΑΝ. Β. νὰ δὲ δείσασαι γέ που 565
ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν
ο δ φέρετ' ἔξαξας γε τοὺς ψιάθους λαβών. (575)

ΞΑ. καὶ τοῦτο τούτου τοῦργον. ἀλλ' ἔχρη τι δρᾶν.

ΠΑΝ. Α. θεὶ δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.

ΠΑΝ. Β. σὺ δ' ἔμοιγ', ἐάνπερ ἐπιτύχης, Τπέρβολον, 570
ἴν αὐτὸν ἐπιτρύψωμεν. ΠΑΝ. Α. ὃ μιαρὰ φάρυγξ,
ώς ήδέως ἀν σου λίθῳ τοὺς γομφίους
κόπτοιμ' ἀν, οἰς μου κατέφαγες τὰ φορτία. (580)

ΠΑΝ. Β. ἐγὼ δ' ἀν ἐσ τὸ βάραθρον ἐμβάλοιμι σε.

ΠΑΝ. Α. ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἀν ἐκτέμοιμι σου,
δρέπανον λαβοῦσ', φ τὰς χόλικας κατέσπασας. 575

- ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον
ἐκπηγεῖται ταῦτα προσκαλούμενος. (585)
- ΔΙ. κάκιστ' ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.
ΞΑ. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· παῦε παῦε τοῦ λόγου. 580
οὐκ ἀν γενούμην 'Ηρακλῆς ἄν. ΔΙ. μηδαμῶς,
ὦ Ξανθίδιον. ΞΑ. καὶ πῶς ἀν 'Αλκμήνης ἐγὼ
νιὸς γενούμην, δοῦλος ἄμα καὶ θυητὸς ὁν;
- ΔΙ. οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρῦς·
κανεὶν εἰ με τύπτοις, οὐκ ἀντείποιμί σοι. 585
ἀλλ' ἦν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου,
πρόρριζος αὐτὸς, ἡ γυνὴ, τὰ παιδία, (590)
κάκιστ' ἀπολοίμην, κάρχεδημος ὁ γλάμων.
- ΞΑ. δέχομαι τὸν ὄρκον, καπὲ τούτοις λαμβάνω.
ΧΟ. νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ
τὴν στολὴν εἴληφας, ἥνπερ
εἴχεις ἐξ ἀρχῆς, πάλιν
ἀγανεάζειν * *
- καὶ βλέπειν αὐθίς τὸ δεινὸν,
τοῦ θεοῦ μεμυημένον
ἥπερ εἰκάζεις σεαυτόν.
εἰ δὲ παραληρῶν ἀλώσει
καὶ βαλεῖς τι μαλθακὸν, 595
αὐθίς αἱρεσθαί σ' ἀνάγκη
'στὶν πάλιν τὰ στρώματα.
- ΞΑ. οὐ κακῶς, ὥνδρες, παραινεῖτ',
ἀλλὰ καῦτὸς τυγχάνω ταῦτ'
ἄρτι συννοούμενος. (605)
ὅτι μὲν οὖν, ἦν χρηστὸν γη τι,
ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πει-
ράσεται μ' εὗ οἶδ' ὅτι.
ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρέξω
μαντὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα
καὶ βλέποντ' ὄργανον. 600
δεῖν δ' ἔσικεν, ὡς ἀκούω
τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.
- (610)
- (615)

- AI. ξύνδειτε ταχέως τούτον τὸν κυνοκλόπον, 605
 ἵνα δῷ δίκην ἀνύετον. ΔΙ. ἥκει τῷ κακῷ.
- ΞΑ. οὐκ ἐσ κόρακας; οὐ μὴ πρόσιτον; AI. εἶεν, μαχεῖ; (620)
 ὁ Διτύλας χὼ Σκεβλίας χὼ Παρδόκας
 χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτῷ.
- ΔΙ. εἴτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τύπτειν τούτον 610
 κλέπτοντα πρὸς τάλλοτρια; ΞΑ. μᾶλλ' ὑπερφνᾶ.
- AI. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. ΞΑ. καὶ μὴν τῇ Δίᾳ, (625)
 εἰ πώποτ' ἥλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθυηκέναι,
 ἦ κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν καὶ τριχός.
 καὶ σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναιῶν πάνυ 615
 βασάνιζε γάρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβὼν,
 καν ποτέ μ' ἔλησ ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ' ἄγων. (630)
- AI. καὶ πῶς βασανίζω; ΞΑ. πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι
 δῆσας, κρεμάσας, ὑστριχῖδι μαστιγῶν, δέρων,
 στρεβλῶν, ἔτι δὲ ἐς τὰς ῥῖνας ὅξος ἐγχέων, 620
 πλίνθους ἐπιτιθεὶς, πάντα τάλλα, πλὴν πράσω
 μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητείω νέψ.
- AI. δίκαιος ὁ λόγος· καν τι πηρώσω γέ σοι
 τὸν παῖδα τύπτων, τάργυριόν σοι κείσεται.
- ΞΑ. μὴ δῆτ' ἔμοιγά. οὗτῳ δὲ βασάνιζε ἀπαγαγάνων. 625
- AI. αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοὶ κατ' ὄφθαλμοὺς λέγῃ.
 κατάθου σὺ τὰ σκεύη ταχέως, χῶπως ἐρεῖς 640
 ἐνταῦθα μηδὲν ψεῦδος. ΔΙ. ἀγορεύω τινὶ^ν
 ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον οὗτον· εἰ δὲ μὴ,
 αὐτὸς σεαντὸν αἰτιῶ. AI. λέγεις δὲ τί;
- ΔΙ. ἀθάνατος εἶναι φῆμι Διόνυσος Διὸς,
 τοῦτον δὲ δοῦλον. AI. ταῦτ' ἀκούεις; ΞΑ. φῆμ' ἐγώ. (645)
 καὶ πολὺ γε μᾶλλον ἔστι μαστιγωτέος
 εἴπερ θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται.
- ΔΙ. τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῆς εἶναι θεὸς,
 οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἵσας πληγὰς ἐμοί;
 ΞΑ. δίκαιος ὁ λόγος· χῶπτέρον ἀν νῶν ἕδης 635
 κλαύσαντα πρότερον ἡ προτιμήσαντά τι
 τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἥγοῦ μὴ θεόν.

- ΑΙ. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἴ σὺ γεννάδας ἀνήρ· 640
χωρεῖς γὰρ ἐξ τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δῆ.
- ΞΑ. πῶς οὖν βασανεῖς νῷ δικαίως· 655) ΑΙ. ῥάδίως·
πληγὴν παρὰ πληγὴν ἐκάτερον. ΞΑ. καλῶς λέγεις.
ἴδον, σκόπει νῦν ἣν μὲν ὑποκινήσαντ' ἕδης.
- ΑΙ. ἥδη πάταξά σ'. ΞΑ. οὐ μὰ Δί'. ΑΙ. οὐδὲ ἐμοὶ δοκεῖς. 645
ἀλλ' εἰμὶ ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω. ΔΙ. πηνίκα;
- ΑΙ. καὶ δὴ πάταξα. ΔΙ. κἄτα πῶς οὐκ ἔπταρον; 660)
ΑΙ. οὐκ οἶδα· τουδὶ δὲ αὐθις ἀποπειράσομαι.
- ΞΑ. οὔκουν ἀνύστεις; ιατταταῖ. ΑΙ. τί τάτταταῖ;
μῶν ὡδυνήθης; ΞΑ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρόντισα 650
ὅπόθ' Ἡράκλεια τὰν Διομείοις γίγνεται.
- ΑΙ. ἄνθρωπος ἱερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον. 665)
ΔΙ. ίοὺ ίού. ΑΙ. τί ἔστιν; ΔΙ. ἵππεας ὄρῳ.
- ΑΙ. τί δῆτα κλάεις; ΔΙ. κρομμύων δσφραίνομαι.
- ΑΙ. ἐπεὶ προτιμᾶς γ' οὐδέν. ΔΙ. οὐδέν μοι μέλει. 655
- ΑΙ. βαδιστέον τἄρ' ἔστιν ἐπὶ τονδὶ πάλιν.
- ΞΑ. οἵμοι. ΑΙ. τί ἔστι; ΞΑ. τὴν ἄκανθαν ἔξελε. 670)
ΑΙ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
- ΔΙ. Ἀπολλον, ὃς που Δῆλον ἢ Πύθων ἔχεις.
- ΞΑ. ἥλγησεν οὐκ ἥκουσας; ΔΙ. οὐκ ἔγωγ், ἐπεὶ 660
ἴαμβον Ἰππώνακτος ἀνεμιμνησκόμην.
- ΞΑ. οὐδὲν ποιεῖς γὰρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει. 675)
ΑΙ. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἥδη πάρεχε τὴν γαστέρα.
- ΔΙ. Πόσειδον, ΞΑ. ἥλγησέν τις.
- ΔΙ. ὃς Αἰγαίον πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μέδεις
ἀλὸς ἐν βένθεσιν. 665)
- ΑΙ. οὗ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι πω μαθεῖν
ὅπότερος ὑμῶν ἔστι θεός. ἀλλ' εἰσιτον· 680)
ὅ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται
χὴ Φερσέφατθ, ἂτ' ὅντε κάκείνω θεώ.
- ΔΙ. ὄρθως λέγεις· ἐβουλόμην δ' ἀν τοῦτο σε
πρότερον ποιῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν. 685)
ΧΟ. Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀσιδᾶς ἐμᾶς, 675
τὸν πολὺν ὁψομένη λαῶν ὄχλον, οὗ σοφίαι

- μυρίαι κάθηνται,
φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις (690)
δεινὸν ἐπιβρέμεται 680
- Θρηκία χελιδὼν,
ἐπὶ βάρβαρον ἔζομένη πέταλον
ρύζει δὲ ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον νόμου, ὡς ἀπολεῖται, (695)
κανὸν ἵσται γένωνται. 685
- τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιον ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
ξυμπαραινεῖν καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ
ἔξισται τοὺς πολίτας κάφελεν τὰ δείματα. (700)
- κεῖ τις ἡμαρτεὶς τι Φρυνίχου παλαίσμασιν,
ἔγγενεσθαι φῆμι χρῆναι τοῖς ὀδισθοῦσιν τότε 690
αἰτίαν ἐκθεῖσι λῦσαι τὰς πρότερον ἀμαρτίας.
εἴτ' ἄτιμόν φημι χρῆναι μηδέν' εἶν' ἐν τῇ πόλει.
καὶ γὰρ αἰσχρόν ἐστι τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας μίαν (705)
καὶ Πλαταιαῖς εὐθὺς εἶναι κάντι δούλων δεσπότας.
κοῦδε ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἀν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν, 695
ἀλλ' ἐπαινῶ· μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε.
πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἱ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ
χοὶ πατέρες ἐναυμάχησαν καὶ προσήκουσιν γένει, (710)
τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν αἰτουμένοις.
ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες, ὃ σοφώτατοι φύσει, 700
πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες συγγενεῖς κτησώμεθα
κάπιτίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἀν ξυναυμαχῇ.
εἰ δὲ τοῦτ' ὁγκωσόμεσθα κάποσεμνυνόμεθα (715)
τὴν πόλιν, καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις,
ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αὐθίς εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν. 705
- εἰ δὲ ἔγω ὁρθὸς ἴδειν βίον ἀνέρος ή τρόπου ὅστις ἔτ' οἰμώζεται,
οὐ πολὺν οὐδὲ ὁ πιθηκὸς οὗτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν, (720)
Κλειγένης ὁ μικρὸς,
ὁ πονηρότατος βαλανεὺς ὅπόσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου 710
ψευδονίτρου κοινίας
καὶ Κιμωλίας γῆς, (725)
χρόνον ἐνδιατρίψει· ἴδων δὲ ταῦθ' οὐκ
εἰρηνικὸς ἔσθ', ἵνα μή ποτε κάποδυθῆ μεθύων ἀ-

νευ ξύλου βαδιζων.

πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι (730)

ταυτὸν ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλούς τε κάγαθοὺς,
ἔς τε τάρχαιον νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον. 720

οὔτε γὰρ τούτοισιν οὖσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
ἀλλὰ καλλίστοις ἀπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων,
καὶ μόνοις ὄρθως κοπεῖσι καὶ κεκωδωνισμένοις (735)

ἔν τε τοῖς Ἐλλησι καὶ τοῖς Βαρβάροισι πανταχοῦ,
χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις, 725

χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόρματι,
τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἵσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλούς τε κάγαθοὺς, (740)

καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις καὶ χοροῖς καὶ μουσικῇ,
προυσελοῦμεν, τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ πυρρίαις 730

καὶ πονηροῖς κάκ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμεθα
ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῆ ράδιος ἐχρήσατ' ἄν. (745)

ἀλλὰ καὶ νῦν, ὕνόητοι, μεταβαλόντες τοὺς τρόπους,
χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὐθίς· καὶ κατορθώσατι γὰρ
εὐλογούν καν τι σφαλῆτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου,
ἥν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε. 750

ΑΙ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, γεννάδας ἀνὴρ (750)

οὐ δεσπότης σου. ΞΑ. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
ὅστις γε πίνειν οἴδε καὶ βινεῖν μόνον; 740

ΑΙ. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθέντ' ἄντικρυς,
ὅτι δοῦλος ἦν ἔφασκες εἶναι δεσπότης.

ΞΑ. φύμαξε μένταν. ΑΙ. τοῦτο μέντοι δουλικὸν (755)
εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.

ΞΑ. χαίρεις, ἵκετεύω; ΑΙ. μᾶλλ' ἐποπτεύειν δοκῶ,
ὅταν καταράσωμαι λάθρα τῷ δεσπότῃ. 745

ΞΑ. τί δὲ τονθορύζων, ἥνικ' ἀν πληγᾶς λαβὼν
πολλὰς ἀπίγις θύραζε; ΑΙ. καὶ τόθ' ἥδομαι. (760)

ΞΑ. τί δὲ πολλὰ πράττων; ΑΙ. ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἴδ' ἐγώ.

ΞΑ. ὄμογνιε Ζεῦ· καὶ παρακούων δεσποτῶν
ἄττ' ἀν λαλῶσι; ΑΙ. μᾶλλα πλεῖν ἡ μαίνομαι. 750

- ΞΑ. τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν; ΑΙ. ἐγώ;
μὰ Δί', ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο, κάκμαιάνομαι. (765)
- ΞΑ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλον, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιὰν,
καὶ δὸς κύσαι καυτὸς κύσον, καὶ μοι φράσον,
πρὸς Διὸς, ὃς ἡμῖν ἔστιν ὁμομαστιγίας,
τίς οὗτος οὖνδον ἔστι θόρυβος χὴ βοή
χὼ λοιδορησμός; ΑΙ. Αἰσχύλου κεύριπίδου. (770)
- ΞΑ. ἂ. ΑΙ. πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κεκίνηται μέγα
ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλὴ πάνυ. 760
- ΞΑ. ἐκ τοῦ; ΑΙ. νόμος τις ἐνθάδ' ἔστι κείμενος
ἀπὸ τῶν τεχνῶν, ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαὶ,
τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχων
σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν,
θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἔξῆς, ΞΑ. μανθάνω. 775
- ΑΙ. ἔως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
ἔτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
- ΞΑ. τί δῆτα τούτῃ τεθορύβηκεν Αἰσχύλον; (780)
- ΑΙ. ἐκεῦνος εἶχε τὸν τραγῳδικὸν θρόνον,
ώς ὡν κράτιστος τὴν τέχνην. ΞΑ. νυνὶ δὲ τίς; 770
- ΑΙ. ὅτε δὴ κατῆλθ' Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο
τοῖς λαποδύταις καὶ τοῖς βαλαντιητόμοις
καὶ τοῖσι πατραλοίαισι καὶ τοιχωρύχοις,
ὅπερ ἔστ' ἐν Ἀΐδου πλῆθος, οἱ δ' ἀκροώμενοι
τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν
ὑπερεμάνησαν, κάνομισαν σοφώτατον
κάπειτ' ἐπαρθεὶς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
ἴν' Αἰσχύλος καθῆστο. ΞΑ. κοῦκ ἐβάλλετο; (790)
- ΑΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
όπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος. 780
- ΞΑ. ὁ τῶν πανούργων; ΑΙ. νὴ Δί', οὐράνιον γ' ὅσον.
- ΞΑ. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἥσαν ἔτεροι σύμμαχοι;
- ΑΙ. ὀλίγου τὸ χρηστόν ἔστιν, ὥσπερ ἐνθάδε. (795)
- ΞΑ. τί δῆθ' ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται;
- ΑΙ. ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν
κἄλεγγχον αὐτῶν τῆς τέχνης. ΞΑ. κάπειτα πῶς 785

- οὐ καὶ Σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου ;
- ΑΙ. μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Αἰσχύλον, (800)
 ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιὰν,
 κάκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου·
 νυνὶ δὲ ἔμελλεν, ως ἔφη Κλειδημίδης,
 ἔφεδρος καθεδεῖσθαι· κανὸν μὲν Αἰσχύλος κρατῆ,
 ἔξειν κατὰ χώραν εἰ δὲ μὴ, περὶ τῆς τέχνης
 διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρός γ' Εὐριπίδην.
- ΞΑ. τί χρῆμ' ἄρ' ἔσται; ΑΙ. νὴ Δί', ὀλίγον ὑστερον
 κάνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται.
 καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται.
- ΞΑ. τί δέ; μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν;
- ΑΙ. καὶ κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πῆχεις ἐπῶν,
 καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύσουσί γε
 καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
 κατ' ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγῳδίας.
- ΞΑ. ἢ που βαρέως οἴμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.
- ΑΙ. ἔβλεψε δὲ οὖν ταυρηδὸν ἐγκύνφας κάτω.
- ΞΑ. κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα; ΑΙ. τοῦτ' ἦν δύσκολον
 σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὑρισκέτην.
 οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Αἰσχύλος,
- ΞΑ. πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.
- ΑΙ. λῆρόν τε τᾶλλον ἥγειτο τοῦ γνῶναι πέρι
 φύσεις ποιητῶν εἴτα τῷ σῷ δεσπότῃ
 ἐπέτρεψαν, ὅτι τῇ τέχνῃς ἐμπειρος ἦν.
 ἀλλ' εἰσίωμεν ως ὅταν γ' οἱ δεσπόται
 ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.
- ΧΟ. ἢ που δεινὸν ἐριβρεμέτας χόλον ἔνδοθεν ἔξει,
 ἥνικ' ἀν δξυλάλον περ ἵδη θήγοντος ὁδόντας
 ἀντιτέχνουν τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς
 ὅμματα στροβήσεται.
- ἔσται δὲ ιππολόφων τε λόγων κορυθαίολα νείκη,
 σχινδαλάμων τε παραξόνια, σμιλεύματά τ' ἔργων,
 φωτὸς ἀμυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς
 ῥήμαθ' ιπποβάμονα.

- φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιᾶς λασιαύχενα χαίτην, (840)
 δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων βρυχώμενος ἥσει
 ρήματα γομφοπαγῆ, πινακηδὸν ἀποσπῶν
 γηγενεῖ φυσῆματι[·] 825
 ἔνθεν δὴ στοματουργὸς ἐπῶν βασανίστρια λίσπη
 γλῶσσ', ἀνέλισσομένη φθονερὸς κινοῦσα χαλινοὺς,
 ρήματα δαιομένη καταλεπτολογήσει
 πλευρόνων πολὺν πόνον.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

- οὐκ ἀν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει. 830
 κρείττων γὰρ εἴναι φημι τούτου τὴν τέχνην.
 ΔΙ. Αἰσχύλε, τί σιγᾶς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.
 ΕΤ. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτου, ἀπερ ἐκάστοτε
 ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο.
 ΔΙ. ὦ δαιμόνι ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε. 835
 ΕΤ. ἐγὼδα τοῦτον καὶ διέσκεμμα πάλαι,
 ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν, αὐθαδόστομον,
 ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀθύρωτον στόμα,
 ἀπεριλάλητον, κομποφακελορρήμονα.

ΑΙΣΧΥΤΛΟΣ.

- ἄληθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ;
 σὺ δή με ταῦτ', ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη 840
 καὶ πτωχοποὶε καὶ ῥακιοσυρραπτάδη;
 ἀλλ' οὐ τι χαίρων αὗτ' ἐρεῖς. ΔΙ. παῦ, Αἰσχύλε,
 καὶ μὴ πρὸς ὄργὴν σπλάγχνα θερμήνης κότῳ.
 ΔΙ. οὐ δῆτα, πρὶν γ' ἀν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς
 τὸν χωλοποιὸν, οἵος ὡν θρασύνεται. 845
 ΔΙ. ἄρν' ἄρνα μέλαιναν παιδες ἔξενέγκατε
 τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.
 ΔΙ. ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονῳδίας,
 γάμους δ' ἀνοσίους ἐσφέρων ἐς τὴν τέχνην, 850
 ΔΙ. ἐπίσχες οὗτος, ὦ πολυτίμητ' Αἰσχύλε.
 ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ', ὦ πονήρ' Εύριπίδη,
 ἀπαγε σεαυτὸν ἐκποδὰν, εἰ σωφρονεῖς,
 ἵνα μὴ κεφαλαίω τὸν κρόταφόν σου ρήματι

θενών ὑπ' ὄργης ἐκχέη τὸν Τήλεφον·	855
σὺ δὲ μὴ πρὸς ὄργην, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πραόνως ἔλεγχ', ἐλέγχου λοιδορεῖσθαι δ' οὐ θέμις ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.	(880)
σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾶς.	
ΕΤ. ἔτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κούκ ἀναδύομαι,	860
δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τούτῳ δοκεῖ, τάπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγῳδίας, καὶ νὴ Δὶ τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἴσλον καὶ τὸν Μελέαγρον, κάτι μάλα τὸν Τήλεφον.	(885)
ΔΙ. σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν; λέγ', Αἰσχύλε.	865
ΑΙ. ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε· οὐκ ἔξ ίσου γάρ ἐστιν ἀγῶν νῷν. ΔΙ. τί δαΐ;	(890)
ΑΙ. ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθυηκέ μοι, τούτῳ δὲ συντέθυηκεν, ὥσθ' ἔξει λέγειν. ὅμως δ' ἐπειδὴ σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή.	870
ΔΙ. ἵθι νυν λιβανωτὸν δεῦρο τις καὶ πῦρ δότω, ὄπως ἀν εὗξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων, ἀγῶνα κρίναι τόνδε μουσικάτα· ἵμεῖς δὲ ταῖς Μοῦσαις τι μέλος ὑπάστατε.	(895)
ΧΟ. ὦ Διὸς ἐνέα παρθένοι ἀγναὶ	875
Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας αἱ καθορᾶτε ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὁξυμερίμνοις ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες, ἔλθετ' ἐποψόμεναι δύναμιν	(900)
δεινοτάτοιν στομάτοιν πορίσασθαι ρήματα καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν.	880
νῦν γὰρ ἀγῶν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ἥδη.	(910)
ΔΙ. εὐχεσθε δὴ καὶ σφώ τι, πρὶν τάπη λέγειν.	885
ΑΙ. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα, εἶναί με τῶν σῶν ἀξιον μυστηρίων.	
ΔΙ. ἵθι νυν ἐπίθες δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. ΕΤ. καλῶς· ἔτεροι γάρ εἰσιν οἶσιν εὔχομαι θεοῖς.	(915)
ΔΙ. Ἱδοί τινές σου, κόμμα καινόν; ΕΤ. καὶ μάλα.	890
ΔΙ. ἵθι νυν προσεύχου τοῖσιν Ἱδιώταις θεοῖς.	

- ΕΤ. αἰθήρ, ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώττης στρόφιγξ,
καὶ ξύνεσι καὶ μυκτῆρες ὁσφραντήριοι,
ὁρθῶς μὲν ἐλέγχειν ἀνάπτωμαι λόγων. (920)
- ΧΟ. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν
παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι τίνα λόγων
ἔπιτε δατὰν ὅδον. (925)
- γλῶσσα μὲν γὰρ ἥγριώται,
λῆμα δὲ οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
οὐδὲ ἀκίνητοι φρένες.
προσδοκῶν οὖν εἰκός ἔστι
τὸν μὲν ἀστεῖον τι λέξειν (930)
καὶ κατερρινημένον,
τὸν δὲ ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις
τοῖς λόγοισιν
ἐμπεσόντα συσκεδᾶν πολ-
λὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν. (935)
- ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν· οὗτῳ δὲ ὅπως ἐρεῖτον
ἀστεῖα καὶ μήτ' εἰκόνας μήθ' οἳ ἀνάλλοις εἴποι. 905
- ΕΤ. καὶ μὴν ἐμαυτὸν μέν γε, τὴν ποίησιν οἶστις εἴμι,
ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω, τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω,
ὡς ἦν ἀλαζῶν καὶ φέναξ, οἷοις τε τοὺς θεατὰς (940)
ἔξηπάτα, μώρους λαβὼν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας.
πρώτιστα μὲν γὰρ ἔνα τιν' ἀν καθίσεν ἐγκαλύψας,
Ἄχιλλέα τιν' ἡ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνὺς,
πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί·
- ΔΙ. μὰ τὸν Δῖον δῆθ'. ΕΤ. δὲ χορός γ' ἡρειδεν ὄρμαθοὺς ἀν (945)
μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἄν· οἱ δὲ ἐσίγων. 915
- ΔΙ. ἐγὼ δὲ ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καὶ με τοῦτ' ἔτερπεν
οὐχ ἥττον ἡ νῦν οἱ λαλοῦντες. ΕΤ. ἡλίθιος γὰρ ἥσθα,
σάφ' ἵσθι. ΔΙ. κάμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεῖνα;
- ΕΤ. ὑπὸ ἀλαζονείας, ὃν ὁ θεατὴς προσδοκῶν καθοῖτο, (950)
ὅποθ' ἡ Νιόβη τι φθέγξεται· τὸ δράμα δὲ ἀνδρεῖ.
- ΔΙ. ὡς παμπόνηρος, οἵτις ἄρ' ἐφενακιζόμην ὑπὸ αὐτοῦ.
τί σκορδινῷ καὶ δυσφορεῖς; ΕΤ. δτι αὐτὸν ἐξελέγχω.
κάπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε καὶ τὸ δράμα

- ἥδη μεσοίη, ρήματ' ἀν βόεια δώδεκ' εἶπεν, (955)
 ὁφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δεῖν' ἄττα μορμορωπὰ,
 ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. ΑΙ. οἴμοι τάλας. ΔΙ. σιώπα.
 ΕΤ. σαφὲς δ' ἀν εἶπεν οὐδεὲν ΔΙ. μὴ πρὶε τοὺς ὁδόντας.
 ΕΤ. ἀλλ' ἡ Σκαμάνδρους, ἡ τάφρους, ἡ π' ἀσπίδων ἐπόντας
 γυρπαέτους χαλκηλάτους, καὶ ρήμαθ' ἵπποκρημα, (960)
 ἡ ξυμβαλεῖν οὐ ράδιον. ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς, ἐγὼ γοῦν
 ἥδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα
 τὸν ξουθὸν ἵππαλεκτρυόνα ζητῶν, τίς ἐστιν ὅρνις.
 ΑΙ. σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν, ὕμαθέστατ', ἐνεγέγραπτο.
 ΔΙ. ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' φίμην Ἔρυξιν εἶναι. (965)
 ΕΤ. εῖτ' ἐν τραγῳδίαις ἔχρην κάλεκτρυόνα ποιῆσαι;
 ΑΙ. σὺ δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρὲ, ποῑ ἄττ' ἐστὶν ἄττ' ἐποίεις;
 ΕΤ. οὐχ ἵππαλεκτρυόνας μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους, ἅπερ σὺ,
 ἀν τοῖς παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν·
 ἀλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σου τὸ πρῶτον εὐθὺς (970)
 οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ρήμάτων ἐπαχθῶν,
 ἵσχυναν μὲν πρώτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον
 ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίοισι λευκοῖς,
 χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν·
 εῖτ' ἀνέτρεφον μονῳδίαις, Κηφισοφῶντα μιγνύς. (975)
 εῖτ' οὐκ ἐλήρουν ὅ τι τύχοιμ', οὐδὲ ἐμπεσῶν ἔφυρον,
 ἀλλ' οὔξιων πρώτιστα μέν μοι τὸ γένος εἰπ' ἀν εὐθὺς
 τοῦ δράματος. ΑΙ. κρεῖττον γάρ ἦν σοι νὴ Δί' ἡ τὸ σαυτοῦ.
 ΕΤ. ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν οὐδὲν παρῆκ' ἀν ἀργὸν,
 ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνὴ τέ μοι χῶ δοῦλος οὐδὲν ἤττον, (980)
 χῶ δεσπότης χὴ παρθένος χὴ γραῦς ἀν. ΑΙ. εἴτα δῆτα
 οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἔχρην τολμῶντα; ΕΤ. μὰ τὸν Ἀπόλλων
 δημοκρατικὸν γάρ αὐτὸν ἔδρων. ΔΙ. τοῦτο μὲν ἔσασον, ὦ ταῦ.
 οὐ σοὶ γάρ ἔστι περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.
 ΕΤ. ἔπειτα τουτούσι λαλεῖν ἐδίδαξα ΑΙ. φημὶ κἀγώ. (985)
 ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὄφελες μέσος διαρραγῆναι.
 ΕΤ. λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς ἐπῶν τε γωνιασμοὺς,
 νοεῖν, ὄρāν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν,
 κάχ' ὑποτοπεῖσθαι, περινεοῦν ἀπάντα ΑΙ. φημὶ κἀγώ.

- ΕΤ. οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οῖς χρώμεθ', οῖς ξύνεσμεν,
 ἐξ ὧν γ' ἀν ἔξηλεγχόμην· ξυνειδότες γὰρ οὗτοι
 ἥλεγχον ἄν μου τὴν τέχνην ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν
 ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδὲ ἔξεπληγτον αὐτοὺς,
 Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους.
 γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κάμοι γ' ἑκατέρου μαθητάς. (990)
 τουτουμενὶ Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μάγνης,
 σαλπιγγολογχυπηνάδαι, σαρκασμοπιτυοκάμπται,
 ούμοι δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.
 ΔΙ. Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐσ τὰ πάντα,
 ὃς ἦν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλησίον παραστῇ, (1000)
 πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κεῖος. 970
- ΕΤ. τοιαῦτα μέντούγῳ φρονεῖν
 τούτοισιν εἰσηγησάμην,
 λογισμὸν ἐνθεὶς τῇ τέχνῃ
 καὶ σκέψιν; ὥστ' ἥδη νοεῖν
 ἅπαντα καὶ διειδέναι
 τά τ' ἄλλα καὶ τὰς οἰκίας
 οἰκεῖν ἄμεινον ἡ πρὸ τοῦ,
 κάνασκοπεῖν, πῶς τοῦτ' ἔχει;
 ποῦ μοι τοδί; τίς τοῦτ' ἔλαβε; (1010)
 ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς, νῦν γοῦν Ἀθη-
 ναίων ἄπας τις εἰσιῶν
 κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας
 ζητεῖ τε, ποῦ στιν ἡ χύτρα;
 τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκεν
 τῆς μαινίδος; τὸ τρυβλίον
 τὸ περυσινὸν τέθνηκε μοι·
 ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθιζεῖνόν;
 τίς τῆς ἐλάσις παρέτραγεν;
 τέως δὲ ἀβελτερώτατοι,
 κεχηνότες Μαμμάκυθοι,
 Μελητίδαι καθῆντο. (1020)
 ΧΟ. τάδε μὲν λεύστεις, φαιδιμ' Ἀχιλλεῦ·
 σὺ δὲ τί, φέρε, πρὸς ταῦτα λέξεις; μόνον ὅπως

- μή σ' ὁ θυμὸς ἀρπάσας (1025)
 ἔκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν·
 δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
 ἀλλ' ὅπως, ὃ γεννᾶδα,
 μὴ πρὸς ὄργην ἀντιλέξεις,
 ἀλλὰ συστείλας, ἄκροισι (1030)
 χρώμενος τοῖς ιστίοις,
 εἴτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις,
 καὶ φυλάξεις,
 ἥνικ' ἂν τὸ πνεῦμα λεῖον
 καὶ καθεστηκὸς λάβης. (1035)
- ἀλλ' ὃ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥῆματα σεμνὰ
 καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει. 1005
- ΑΙ. θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καὶ μου τὰ σπλάγχν' ἀγανακτεῖ,
 εἰς πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκῃ δ' ἀπορεῖν με,
 ἀπόκριναί μοι, τίνος οὖνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα ποιητήν; (1040)
- ΕΤ. δεξιότητος καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
 τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν. ΑΙ. τοῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίκας,
 ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναιών μοχθηροτάτους ἀπέδειξας, 1015
 τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι; ΔΙ. τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐρώτα.
- ΑΙ. σκέψαι τοίνυν οἵους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο πρῶτον, (1045)
 εἰ γενναιόυς καὶ τετραπήγεις, καὶ μὴ διαδραστιπολίτας,
 μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους, ὡσπερ γῦν, μηδὲ πανούργους, 1015
 ἀλλὰ πιένοντας δόρυ καὶ λόγγχας καὶ λευκολόφους τρυφαλείας
 καὶ πήληκας καὶ κνημίδας καὶ θυμοὺς ἐπταβυείους.
- ΕΤ. καὶ δὴ χωρεῖ τούτι τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὖ μ' ἐπιτρίψει. (1050)
- ΔΙ. καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναιόυς ἔξεδίδαξας;
 Αἰσχύλε, λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε. 1020
- ΑΙ. δράμαποιήσας⁷ Αρεως μεστόν. ΔΙ. ποῖον; ΑΙ. τοὺς ἐπτ' ἐπὶ Θήβας·
 δὲ θεασάμενος πᾶς ἂν τις ἀνὴρ ἡράσθη δάιος εἶναι.
- ΔΙ. τουτὶ μέν σοι κακὸν εἴργασται· Θηβαίους γὰρ πεποίκας (1055)
 ἀνδρειοτέρους ἐσ τὸν πόλεμον· καὶ τούτου γ' οὖνεκα τύπτου.
- ΑΙ. ἀλλ' ὑμῖν αὐτ' ἔξῆν ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐτράπεσθε. 1025
 εἴτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἔξεδίδαξα
 νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργους ἄριστον.

- ΔΙ. ἐχάρην γοῦν, ἡνίκ' ἀπηγγέλθη περὶ Δαρείου τεθνεῶτος, (1060)
ὅ χορὸς δ' εὐδὺς τὸ χεῖρ' ὥδι συγκρούσας εἶπεν ἴανοι.
- ΑΙ. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ' ἀρχῆς, 1030
ώς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηται.
'Ορφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι,
Μουσαῖος δ' ἔξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμοὺς, 'Ησίοδος δὲ
γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὄρας, ἀρότους· ὁ δ' θεῖος" Ομηρος (1066)
ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχεν πλὴν τοῦδ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξε,
τάξεις, ἀρετὰς, ὀπλίσεις ἄνδρῶν; ΔΙ. καὶ μὴν οὐ Παντακλέα γε
ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον· πρώην γοῦν, ἡνίκ' ἔπειμπεν,
τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφου θημελά' ἐπιδήσειν. (1070)
- ΑΙ. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὃν ἦν καὶ Λάμαχος ἥρως·
ὅθεν ἡμὴ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν, 1040
Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεόντων, ὃν ἐπαίροιμ' ἄνδρα πολίτην
ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις, ὅπόταν σάλπιγγος ἀκούσῃ.
ἀλλ' οὐ μὰ ΔΙ' οὐ Φαιδρᾶς ἐποίουν πόρνας οὐδὲ Σθενεβοίας, (1075)
οὐδὲ οἴδος οὐδεὶς ἥπτιν' ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα γυναῖκα.
- ΕΤ. μὰ ΔΙ', οὐδὲ γὰρ ἦν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι. ΑΙ. μηδέ γ' ἐπείη.
ἀλλ' ἐπὶ τοι σοὶ καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ πίκαθητο, 1046
ὅστε γε καῦτόν σε κατ' οὖν ἔβαλεν. ΔΙ. ητὸν Δία τοῦτο γέ τοι δῆ.
Ἄγαρ ἐσ τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις, αὐτὸς τούτοισιν ἐπλήγης. (1080)
- ΕΤ. καὶ τί βλάπτουσ', ὃ σχέτλι ἄνδρῶν, τὴν πόλιν ἀμαὶ Σθενέβοιαι;
ΑΙ. ὅτι γενναῖας καὶ γενναίων ἄνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας 1050
κώνεια πιεῖν, αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλεροφόντας.
- ΕΤ. πότερον δ' οὐκόντα λόγου τοῦτον περὶ τῆς Φαιδρᾶς ξυνέθηκα; (1085)
- ΑΙ. μὰ ΔΙ', ἀλλ' οὐτῷ ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονηρὸν τόν γε ποιητὴν,
καὶ μὴ παράγειν μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν
ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖς ήβῶσιν δὲ ποιηταῖ. 1055
πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. ΕΤ. ην οὖν σὺ λέγης Λυκαβηττοὺς
καὶ Παρνασσὸν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἔστι τὸ χρηστὰ διδάσκειν,
ὅν χρὴ φράζειν ἀνθρωπείως; ΑΙ. ἀλλ', ὃ κακόδαιμον, ἀνάγκη
μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἵστα καὶ τὰ ρήματα τίκτειν. (1091)
καλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ρήμασι μεῖζοις χρῆσθαι· 1060
καὶ γὰρ τοῖς ἴματοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνοτέροισιν.
ἀμοῦ χρηστῶς καταδεῖξαντος διελυμήνω σύ. ΕΤ. τί δράσας;

- AI. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι ἀμπισχῶν, ὅν ἐλεινοὶ (1095)
τοῖς ἀνθρώποις φαίνοντ' εἶναι. ΕΤ. τοῦτ' οὖν ἔβλαψα τί δράσας;
AI. οὐκούν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλευτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα, 105
ἀλλὰ ῥάκίοις περιειλλόμενος κλάει καὶ φῆσι πένεσθαι.
ΔI. νὴ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὐλων ἐρίων ὑπένερθε
καν ταῦτα λέγων ἔξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἵχθυς ἀνέκυψεν. (1100)
AI. εἴτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξα,
ἢ ἔκενωσεν τάς τε παλαίστρας καὶ τὰς πυγὰς ἐνέτριψε 1070
τῶν μειρακίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παράλους ἀνέπεισεν
ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχοντισιν. καίτοι τότε γ', ἡνίκ' ἐγὼ ἤζω,
οὐκ ἡπίσταντ' ἀλλ' ἡ μᾶξαν καλέσαι καὶ ῥυππαπᾶ εἰπεῖν. (1105)
ΔI. νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' ἐσ τὸ στόμα τῷ θαλάμακι,
καὶ μινθῶσαι τὸν ἔνστιτον, κάκβας τινὰ λωποδυτῆσαι· 1075
νῦν δ' ἀντιλέγειν κούκέτ' ἐλαύνειν,
καὶ πλεῖν δευρὶ καῦθις ἐκεῖσε.
AI. ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἴτιος ἐστ'; (1110)
οὐ προαγωγοὺς κατέδειξ οὗτος,
καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς, 1080
καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
καὶ φασκούσας οὐ ξῆν τὸ ξῆν;
καὶ τὸν ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν
ὑπὸ γραμματέων ἀνεμεστώθη, (1115)
καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων,
ἔξαπατώντων τὸν δῆμον ἀεί·
λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἶστι τε φέρειν
ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί. (1120)
ΔI. μὰ Δί' οὐ δῆθ', ὥστ' ἐπαφανάνθην
Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δὴ 1090
Βραδὺς ἄνθρωπός τις ἔθει κύψας
λευκὸς, πίων, ὑπολειπόμενος
καὶ δεινὰ ποιῶν· καῦθ' οἱ Κεραμῆς
ἐν ταῖσι πύλαις παίουσ' αὐτοῦ (1125)
γαστέρα, πλευρὰς, λαγόνας, πυγῆν·
ο δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις
ὑποπερδόμενος

φυσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφευγε.

(1130)

- ΧΟ. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἀδρὸς ὁ πόλεμος ἔρχεται.
 χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν,
 ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως,
 ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται κάπερειδεσθαι τορῶς.
 ἀλλὰ μὴ 'ν ταῦτῷ καθῆσθον·
 ἐσβολὰὶ γάρ εἰσι πολλαὶ χάτεραι σοφισμάτων. (1135)
 ὅ τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν,
 λέγετον, ἔπιτον, ἀναδέρεσθον,
 τά τε παλαιὰ καὶ τὰ καινὰ,
 κάποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
 εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία προσῆ
 τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ (1140)
 λεπτὰ μὴ γνῶναι λεγόντοιν,
 μηδὲν ὄρρωδείτε τοῦθ'. ὡς οὐκ ἔθ' οὐτώ ταῦτ' ἔχει.
 ἐστρατευμένοις γάρ εἰσι,
 βιβλίον τ' ἔχων ἔκαστος μανθάνει τὰ δεξιά· (1145)
 αἱ φύσεις τ' ἄλλως κράτισται,
 νῦν δὲ καὶ παρηκόνηται.
 μηδὲν οὖν δείσητον, ἀλλὰ
 πάντ' ἐπέξιτον, θεατῶν γ' οῦνεχ', ὡς ὅντων σοφῶν.
 ΕΤ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς προλόγους σου τρέψομαι, (1150)
 ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγῳδίας μέρος
 πρώτιστον αὐτοῦ θασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.
 ἀσαφῆς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράτει τῶν πραγμάτων.
 ΔΙ. καὶ ποιῶν αὐτοῦ θασανιεῖς; ΕΤ. πολλοὺς πάνυ.
 πρῶτον δέ μοι τὸν ἔξ 'Ορεστείας λέγε. (1155)
 ΔΙ. ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήρ. λέγ', Αἰσχύλε.
 ΑΙ. Ἐρμῆ χθόνιε, πατρῷ ἐποπτεύων κράτη,
 σωτῆρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἴτουμένῳ.
 ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
 ΔΙ. τούτων ἔχεις φέγειν τι; ΕΤ. πλεῖν ἡ δώδεκα. (1160)
 ΔΙ. ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτά γ' ἔστ' ἀλλ' ἡ τρία.
 ΕΤ. ἔχει δ' ἔκαστον εἴκοσίν γ' ἀμαρτίας.
 ΔΙ. Αἰσχύλε, παρανῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μὴ,

- πρὸς τρισὶν ἵαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.
- ΑΙ. ἐγὼ σιωπῶ τῷδ'; ΔΙ. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί. (1165)
- ΕΤ. εὐθὺς γὰρ ὑμάρτηκεν οὐράνιον γ' ὅστον.
- ΑΙ. ὁρᾶς ὅτι ληρεῖς. ΔΙ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.
- ΑΙ. πῶς φήσι μὲν ἀμαρτεῖν; ΕΤ. αὕτης ἐξ ἀρχῆς λέγε.
- ΑΙ. Ἐρμῆ χθόνιε, πατρῷ ἐποπτεύων κράτη.
- ΕΤ. οὐκον 'Ορέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει (1170)
τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος; ΑΙ. οὐκ ἄλλως λέγω.
- ΕΤ. πότερ' οὖν τὸν Ἐρμῆν, ὡς δὲ πατὴρ ἀπώλετο
αὐτοῦ βιαιώς ἐκ γυναικείας χερὸς
δόλοις λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;
- ΔΙ. οὐ δῆτ' ἐκεῖνον, ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον (1175)
Ἐρμῆ χθόνιον προσεῖπε, καῦθίλου λέγων
ὅτινα πατρῶν τοῦτο κέκτηται γέρας.
- ΕΤ. ἔτι μεῖζον ἐξήμαρτες ή γὰρ 'Βουλόμην'
εἰ γὰρ πατρῶν τὸ χθόνιον ἔχει γέρας,
- ΔΙ. οὗτοι γ' ἀνεὶποι εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος. (1180)
- ΑΙ. Διόνυσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.
- ΔΙ. λέγ' ἔτερον αὐτῷ· σὺ δὲ ἐπιτίθει τὸ βλάβος.
- ΑΙ. σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτιομένῳ.
ἥκω γὰρ ἐσ γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
- ΕΤ. δίσ ταυτὸν ἡμῖν εἴπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος. (1185)
- ΔΙ. πῶς δίς; ΕΤ. σκόπει τὸ ρῆμα· ἐγὼ δέ σοι φράσω.
ἥκω γὰρ ἐσ γῆν, φησὶ, καὶ κατέρχομαι.
ἥκω δὲ ταυτόν ἐστι τῷ κατέρχομαι.
- ΔΙ. νὴ τὸν Δί', ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι γείτονι,
χρῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον. (1190)
- ΑΙ. οὐ δῆτα τοῦτο γ', ὃ κατεστωμυλμένε
ἄνθρωπε, ταῦτ' ἔστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.
- ΔΙ. πῶς δή; διδαξον γάρ με καθ' ὅτι δὴ λέγεις.
- ΑΙ. ἐλθεῖν μὲν ἐσ γῆν ἔσθ' ὅτῳ μετῇ πάτρας.
χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθεν· (1195)
φεύγων δὲ ἀνὴρ ἥκει τε καὶ κατέρχεται.
- ΔΙ. εὖ νὴ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις, Εὔριπίδη;
- ΕΤ. οὐ φημὶ τὸν Ὁρέστην κατελθεῖν οἴκαδε·

- λάθρα γὰρ ἥλθεν, οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους.
 ΔΙ. εὖ νὴ τὸν Ἐρμῆν ὅ τι λέγεις δὲ οὐ μανθάνω. (1200)
 ΕΤ. πέραινε τοίνυν ἔτερον. ΔΙ. Ἰθι πέραινε σὺ,
 Αἰσχύλ', ἀνύσας· σὺ δὲ ἐσ τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
 AI. τύμβου δὲ ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ¹
 κλύειν, ἀκοῦσαι. ΕΤ. τοῦθ' ἔτερον αὗθις λέγει,
 κλύειν, ἀκοῦσαι, ταυτὸν δὲ σαφέστατα. (1205)
 ΔΙ. τεθυηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ω̄ μοχθηρὲ σὺ,
 οἵς οὐδὲ τρίς λέγοντες ἔξικνούμεθα. 1175
 AI. σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους; ΕΤ. ἐγὼ φράσω.
 καν που δίς εἴπω ταυτὸν, ἢ στοιβὴν ἵδης
 ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον. (1210)
 ΔΙ. Ἰθι δὴ λέγε· οὐ γάρ μοὺστὸν ἀλλ' ἀκουστέα
 τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.
 ΕΤ. ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαιμων ἀνήρ,
 AI. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαιμων φύσει,
 ὄντινά γε, πρὶν φῦναι μὲν, ἀπόλλων ἔφη
 ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γεγονέναι,
 πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐδαιμων ἀνήρ;
 ΕΤ. εἴτ' ἐγένετ' αὗθις ἀθλιώτατος βροτῶν.
 AI. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.
 πῶς γάρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον
 χειμῶνος ὄντος ἔξεθεσαν ἐν ὄστρακῳ,
 ἵνα μὴ κτραφεὶς γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς.
 εἴθ' ως Πόλυβον ἤρρηστον οἰδῶν τὸ πόδε
 ἔκειται γραῦν ἔγημεν αὐτὸς ἀν νέος,
 καὶ πρός γε τούτοις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα· (1225)
 εἴτ' ἔξετύφλωσεν αὐτόν. ΔΙ. εὐδαιμων ἄρ' ἦν,
 εἰ κάστρατήγησέν γε μετ' Ἐρασινίδου.
 ΕΤ. ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.
 AI. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω
 τὸ ρῆμ' ἔκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
 ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ. (1230)
 ΕΤ. ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς; AI. ἐνὸς μόνου.
 ποιεῖς γὰρ οὗτως ὡστ' ἐναρμόττειν ἀπαν,

- καὶ κωδάριον καὶ ληκύθιον καὶ θυλάκιον,
ἐν τοῖς ἱαμβείοισι. δείξω δὲ αὐτίκα. (1235)
- ΕΤ. ίδοῦ, σὺ δείξεις; ΑΙ. φημί. ΔΙ. καὶ δὴ χρὴ λέγειν. 1205
- ΕΤ. Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλειστος ἔσπαρται λόγος,
ἔν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
"Αργος κατασχὼν ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
- ΕΤ. τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύθιον; οὐ κλαύσεται; (1240)
- ΔΙ. λέγ' ἔτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γνῷ πάλιν. 1210
- ΕΤ. Διόνυσος, δὲς θύρσοισι καὶ νεθρῶν δοραῖς
καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρυασὸν κάτα
πηδᾶ χορεύων, ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
- ΔΙ. οἵμοι πεπλήγμεθ' αὖθις ὑπὸ τῆς ληκύθου. (1245)
- ΕΤ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα πρὸς γὰρ τούτοι
τὸν πρόλογον οὐκ ἔχει προσάψαι λήκυθον.
οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὑδαιμονεῖ·
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενῆς ὁν ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. (1250)
- ΔΙ. Εὔριπιδη, ΕΤ. τί ἔστιν; ΔΙ. ὑφέσθαι μοι δοκεῖ. 1220
- τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευστεῖται πολὺ.
- ΕΤ. οὐδὲ ἄν μὰ τὴν Δήμητρα φροντίσαιμι γε·
νῦν γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκόψεται.
- ΔΙ. οἱ θεὶ δὴ λέγ' ἔτερον κάπέχου τῆς ληκύθου. (1255)
- ΕΤ. Σιδώνιον ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπὼν
Ἄγγήνορος παῖς ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
- ΔΙ. φιδαιμόνι ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἥμῶν. ΕΤ. τὸ τί;
ἔγώ πριώμαι τῷδε; ΔΙ. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί. (1260)
- ΕΤ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἔξω λέγειν
ἵν' οὗτος οὐχ ἔχει προσάψαι λήκυθον.
- Πέλοψ δὲ Ταντάλειος ἐσ Πίσταν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
- ΔΙ. ὁρᾶς, προσῆψεν αὖθις αὖ τὴν λήκυθον. (1265)
- ἀλλ', ὥγάθ', ἔτι καὶ νῦν ἀπόδου πάσῃ τέχνῃ
λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάνυ καλήν τε κάγαθήν.
- ΕΤ. μὰ τὸν Δί' οὕπω γάρ· ἔτι γὰρ εἰσί μοι συχνοί.

- Οίνεύς ποτ' ἐκ γῆς ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
 ΕΤ. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλου με τὸν στίχον. (1270)
 Οίνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν,
 θύων ἀπαρχὰς ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. 1240
- ΔΙ. μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὐθ' ὑφείλετο;
 ΕΤ. ἔασον, ὃ τāν πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω.
 Ζεὺς, ως λέλεκται τῆς ἀληθείας ὑπό,
 ΔΙ. ἀπολεῖ σ'. ἐρεῖ γὰρ, ληκύθιον ἀπώλεσεν. (1275) 1245
 τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου
 ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.
 ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τραποῦ.
 ΕΤ. καὶ μὴν ἔχω γ' ώς αὐτὸν ἀποδείξω κακὸν
 μελοποιὸν δύντα καὶ ποιοῦντα ταῦτ' ἀεί. (1280) 1250
- ΧΟ. τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται;
 φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ἔχω,
 τίν' ἄρα μέμψιν ἐποίσει
 ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δὴ
 καὶ κάλλιστα μέλη ποιή-
 σαντι τῶν ἔτι νυνί. (1285) 1255
 θαυμάζω γὰρ ἔγωγ' ὅπη
 μέμφεται ποτε τοῦτον
 τὸν βακχεῖον ἄνακτα,
 καὶ δέδουχ' ὑπὲρ αὐτοῦ. (1290) 1260
- ΕΤ. πάνυ γε μέλη θαυμαστά. δείξει δὴ τάχα.
 εἰς ἐν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.
 ΔΙ. καὶ μὴν λογιοῦμαι ταῦτα τῶν ψήφων λαβών.
 ΕΤ. Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάικτον ἀκούων,
 ἵη, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; (1295) 1265
 Ἐρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν,
 ἵη κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
 ΔΙ. δύο σοὶ κόπω, Αἰσχύλε, τούτω. (1300)
 ΕΤ. κύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ. 1270
 ἵη κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
 ΔΙ. τρίτος, Αἰσχύλε, σοὶ κόπος οὗτος.
 ΕΤ. εὐφαμεῖτε μελισσονόμοις δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν. (1305)

- ὶη κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν. 1275
κύριός εἴμι θροεῖν δῖον κράτος αἰσιον ἀνδρῶν.
ὶη κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν. (1310)
- ΔΙ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.
ἐγὼ μὲν οὖν ἐς τὸ βαλανεῖον βούλομαι
ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τῷ νεφρῷ βουβωνιῶ. 1280
- ΕΤ. μὴ, πρίν γ' ἀν ἀκούσῃς χάτέραν στάσιν μελῶν
ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων εἰργασμένην. (1315)
- ΔΙ. Ἡθι δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ προστίθει.
ΕΤ. ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἐλλάδος ἥβας,
τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ,
Σφίγγα δυσαμερίαν, πρύτανιν κύνα, πέμπει, 1285
τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ,
σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι θούριος ὅρνις,
τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ,
κυρεῖν παρασχῶν ἵταμαις κυσὶν ἀεροφοίτοις, 1290
τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ,
τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι,
τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ. (1325) 1295
- ΔΙ. τί τὸ φλαττόθρατ τοῦτ' ἔστιν; ἐκ Μαραθῶνος, ἡ
πόθεν συνέλεξας ἴμονιοστρόφους μέλη;
ΑΙ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
ἥμεγκον αὐθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυνίχῳ
λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθείην δρέπων· 1300
οὗτος δὲ ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων,
σκολίων Μελήγου, Καρικῶν αὐλημάτων,
θρήνων, χορείων. τάχα δὲ δηλωθήσεται.
ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον. καίτοι τί δεῖ
λύρας ἐπὶ τοῦτον; ποῦ στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις
αὐτῇ κροτοῦσα; δεῦρο Μοῦσ' Εὔριπιδου, 1305
πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια τάδ' ἔστ' ἄδειν μέλη.
(1336) ΔΙ. αὕτη ποθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὐ.
ΑΙ. ἀλκυόνες, αἱ παρ' ἀενάοις θαλάσσης
κύμασι στωμύλλετε, 1310
τέγγουσας νοτίαις πτερῶν (1346)

- ρανίσι χρόα δροσιζόμεναι·
αἱ δὲ ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας
εἰειειειειλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
ιστότονα πηνίσματα, 1315
κερκίδος δαιδῷ μελέτας,
ἢ ὁ φίλαυλος ἐπαλλε δελ-
φὶς πρώραις κυανεμβόλοις
μαντεῖα καὶ σταδίους.
οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου,
βότρυος ἔλικα παυσίπονον. 1320
περίβαλλ', ὡς τέκνου, ὠλένας.
ὅρᾶς τὸν πόδα τοῦτον; ΔΙ. ὥρᾶ.
ΑΙ. τί δαί; τοῦτον ὥρᾶς; ΔΙ. ὥρᾶ.
ΑΙ. τοιαυτὶ μέντοι σὺ ποιῶν 1325
τολμᾶς τάμα μέλη ψέγειν,
ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον
Κυρήνης μελοποιῶν;
τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα· βούλομαι δὲ ἔτι
τὸν τῶν μουσῳδῶν διεξελθεῖν τρόπον. 1330
ὦ Νυκτὸς κελαινοφάγε 1366
ὄρφυα, τίνα μοι
δύστανον ὄνειρον
πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς,
Αἴδα πρόπολον,
ψυχὴν ἄψυχον ἔχοντα, 1370
μελαίνας Νυκτὸς παῖδα,
φρικώδη δεινὰν ὄψιν,
μελανοκυείμονα,
φόνια φόνια δερκόμενον,
μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα. 1375
ἄλλα μοι ἀμφίπολοι λύχνου ἄψατε
κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσου ἄρατε, θέρμετε δὲ ὕδωρ,
ώς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω. 1340
ἰὼ πόντιε δαιμον,
τοῦτ' ἔκειν'. ίὼ ξύνοικοι, 1380

- τάδε τέρατα θεάσασθε.
 τὸν ἀλεκτρυόνα μου συναρπάσασα
 φρούδη Γλύκη.
 Νύμφαι ὁρεστίγονοι,
 ὦ Μανία, ξύλλαβε. (1385)
 ἐγὼ δ' ἀ τάλαινα προσέχοντ' ἔτυχον
 ἐμαυτῆς ἔργοισι,
 λένου μεστὸν ἄτρακτον
 εἰειειειειλίσσοντα χεροῖν. (1390)
 κλωστῆρα ποιοῦσ', ὥπως
 κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν
 φέρουσ' ἀποδοίμαν·
 ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς·
 ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπε, (1395)
 δάκρυνα δάκρυνά τ' ἀπ' ὅμματων
 ἔβαλον ἔβαλον ἀ τλάμων.
 ἀλλ', ὦ Κρῆτες, Ἰδας τέκνα,
 τὰ τοξα λαβόντες ἐπαμύνατε,
 τὰ κῷλα τ' ἀμπάλλετε, κυ- (1400)
 κλούμενοι τὴν οἰκίαν.
 ἄμα δὲ Δίκτυννα παῖς
 Ἀρτεμις καλὰ
 τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω διὰ δόμων πανταχῆ. (1405)
 σὺ δ', ὦ Διὸς, διπύρους ἀνέχουντα
 λαμπάδας δέξτράταιν χεροῖν, Ἐκάτα, παράφηνον
 ἐς Γλύκης, ὥπως ἀν
 εἰσελθοῦσα φωράσω.
- ΔΙ. παύσασθον ἥδη τῶν μελῶν. ΑΙ. κάμοιγ' ἄλις. (1410)
 ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι,
 ὅσπερ γ' ἐλέγξει τὴν ποίησιν νῦν μόνος·
 τὸ γὰρ βάρος νῦν βασανεῖ τῶν ῥημάτων.
- ΔΙ. ἵτε δεύρῳ νυν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτο με (1415)
 ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τέχνην.
- ΧΟ. ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί. (1420)
 τοῦτε γὰρ ἔτερον αὖ τέρας

- νεοχμὸν, ἀτοπίας πλέων,
ἢ τίς ἀν ἐπενόησεν ἄλλος;
μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἀν εἴ τις
ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων,
ἐπιθόμην, ἀλλ' φόμην ἀν
· αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.
 ΔΙ. Ίδι νῦν παρίστασθον παρὰ τὰ πλάστιγγ', ΑΙ. καὶ ΕΤ. Ἰδού·
 ΔΙ. καὶ λαβομένω τὸ ρῆμ' ἔκάτερος εἴπατον,
καὶ μὴ μεθῆσθον, πρὶν ἀν ἐγὼ σφῶν κοκκύσω. 1375
 ΔΙ. καὶ ΕΤ. ἔχόμεθα. ΔΙ. τοῦπος νῦν λέγετον ἐς τὸν σταθμόν.
 ΕΤ. εἴθ' ὥφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος.
 ΑΙ. Σπερχεὶς ποταμὲ βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί. 1426
 ΔΙ. κόκκυ, μεθεῖτε καὶ πολύ γε κατωτέρῳ
χωρεῖ τὸ τοῦδε. ΕΤ. καὶ τί ποτ' ἔστι ταῖτιον; 1380
 ΔΙ. ὅτι εἰσέθηκε ποταμὸν, ἐριοπαλικῶς
ὑγρὸν ποιήσας τοῦπος ὥσπερ τάρια,
σὺ δ' εἰσέθηκας τοῦπος ἐπτερωμένουν. 1430
 ΕΤ. ἀλλ' ἔτερον εἰπάτω τι κάντιστησάτω.
 ΔΙ. λάβεσθε τοίνυν αῦθις. ΑΙ. καὶ ΕΤ. ἦν' Ἰδού. ΔΙ. λέγε. 1390
 ΕΤ. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱρὸν ἄλλο πλὴν λόγος.
 ΑΙ. μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾶ.
 ΔΙ. μεθεῖτε μεθεῖτε καὶ τὸ τοῦδε γ' αὖ ἡρέπει·
θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κακῶν. 1440
 ΕΤ. ἐγὼ δὲ πειθώ γ', ἔπος ἄριστ' εἰρημένον.
 ΔΙ. πειθὼ δὲ κοῦφόν ἔστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.
ἀλλ' ἔτερον αὖ ξύτει τι τῶν βαρυστάθμων,
ὅ τι σοι καθέλξει, καρτερόν τε καὶ μέγα. 1445
 ΕΤ. φέρε ποῦ τοιοῦτο δῆτά μούστι; ποῦ; ΔΙ. φράσω·
βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.
λέγοιτ' ἀν, ὡς αὗτῃ 'στὶ λοιπὴ σφῶν στάσις.
 ΔΙ. σιδηροβριθέσ τ' ἔλαβε δεξιῷ ξύλου.
 ΑΙ. ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῷ νεκρός. 1450
 ΔΙ. ἔξηπάτηκεν αὖ σὲ καὶ νῦν. ΕΤ. τῷ τρόπῳ;
 ΔΙ. δῦ ἄρματ' εἰσήνεγκε καὶ νεκρῷ δύο,
οὓς οὐκ ἀν ἄραιντ' οὐδὲ ἔκατὸν Αἰγύπτιοι. 1405

- ΑΙ. καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἕπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν
αὐτὸς, τὰ παιδί', η γυνὴ, Κηφισοφῶν,
ἔμβας καθήσθω συλλαβὼν τὰ βιβλία·
ἔγώ δὲ δύ' ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνα. 1410 (1455)
- ΔΙ. ἄνδρες σοφοὶ, κάγῳ μὲν αὐτὸὺς οὐ κρινῶ.
οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.
τὸν μὲν γὰρ ἥγουμαι σοφὸν, τῷ δὲ ἥδομαι. (1460)
- ΠΛ. οὐδὲν ἄρα πρᾶξεις ὕπερ ἡλθες οὕνεκα;
ΔΙ. ἔαν δὲ κρίνω; ΠΛ. τὸν ἔτερον λαβὼν ἅπει,
οπότερον ἀν κρίνης, οὐδὲν ἔλθης μὴ μάτην. 1415
- ΔΙ. εὐδαιμονοῖης. φέρε, πύθεσθέ μου ταδί.
ἔγὼ κατῆλθον ἐπὶ ποιητήν. ΕΤ. τοῦ χάριν; (1465)
- ΔΙ. οὐδὲν ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἀγγ.
οπότερος οὖν ἀν τῇ πόλει παραινέσειν
μέλλῃ τι χρηστὸν, τοῦτον ἀξεῖν μοι δοκῶ.
πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίν' ἔχετον
γνώμην ἐκάτερος; η πόλις γὰρ δυστοκεῖ. (1470)
- ΕΤ. ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην; ΔΙ. τίνα;
ποθεῖ μὲν, ἔχθαίρει δὲ, βούλεται δὲ ἔχειν.
ἀλλ' οὐ τι νοεῖτον, εἴπατον τούτου πέρι. 1425
- ΕΤ. μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
βραδὺς φανεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχὺς,
καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δὲ ἀμήχανον. (1475)
- ΔΙ. εὖ γ', ω Πόσειδον· σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις; 1430
- ΑΙ. [οὐ χρὴ λέοντος σκύμνου ἐν πόλει τρέφειν.]
μάλιστα μὲν λέοντα μὴν πόλει τρέφειν,
ἥν δὲ ἐκτρέφῃ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν. (1480)
- ΔΙ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, δυσκρίτως γ' ἔχω
οὐ μὲν σοφῶς γὰρ εἴπειν, οὐδὲν δὲ ἔτερος σαφῶς.
ἀλλ' οὐτι μίαν γνώμην ἐκάτερος εἴπατον
περὶ τῆς πόλεως ἥντιν' ἔχετον σωτηρίαν. 1435
- ΕΤ. [εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτὸν Κινησία,
αἴροιεν αὖται πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα. (1485)]
- ΔΙ. γέλοιον ἀν φαίνοιτο· νοῦν δὲ ἔχει τίνα;
ΕΤ. εἰ ναυμαχοῖεν, κατ' ἔχοντες δέξιδας 1440

- ράινοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.]
 ἐγὼ μὲν οἶδα, καὶ θέλω φράζειν. ΔΙ. λέγε. (1490)
- ΕΤ. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα,
 τὰ δ' ὅτα πίστ' ἄπιστα. ΔΙ. πῶς; οὐ μανθάνω.
 ἀμαβέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον. 1445
- ΕΤ. εἰ τῶν πολιτῶν οῖσι νῦν πιστεύομεν,
 τούτοις ἄπιστήσαμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα, (1495)
 τούτοισι χρησαίμεσθα, σωθείημεν ἄν.
 [εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
 τάνατία πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν; 1450]
- ΔΙ. εὗ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις.
 ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὑρεῖς ή Κηφισοφῶν; (1500)
- ΕΤ. ἐγὼ μόνος· τὰς δ' οὖτις Κηφισοφῶν.]
- ΔΙ. τί δαὶ λέγεις σύ; ΑΙ. τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον
 πρῶτον, τίσι χρῆται πότερα τοῖς χρηστοῖς; ΔΙ. πόθεν; 1455
 μισεῖ κάκιστα. ΑΙ. τοῖς πονηροῖς δ' ἥδεται;
- ΔΙ. οὐ δῆτ' ἔκείνη γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν. (1505)
- ΑΙ. πῶς οὖν τις ἄν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
 ἢ μήτε χλαινα μήτε σισύρα συμφέρει;
- ΔΙ. εῦρισκε νὴ Δί', εἴπερ ἀναδύσει πάλιν. 1460
- ΑΙ. ἔκει φράσαιμ' ἄν· ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
- ΔΙ. μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τάγαθά. (1510)
- ΑΙ. τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
 εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων,
 πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον. 1465
- ΔΙ. εὖ, πλήν γ' ὁ δικαστῆς αὐτὰ καταπίνει μόνος.
- ΠΛ. κρίνοις ἄν. ΔΙ. αὕτη σφῶν κρίσις γενήσεται. (1515)
 αἱρήσομαι γὰρ ὅνπερ ή ψυχὴ θέλει.
- ΕΤ. μεμνημένος νυν τῶν θεῶν, οὓς ὅμοσας,
 ἢ μὴν ἀπάξειν μ' οἴκαδ', αἴροῦ τοὺς φίλους. 1470
- ΔΙ. ή γλῶττ' ὁμώμοκ', Αἰσχύλον δ' αἱρήσομαι.
- ΕΤ. τί δεδρακας, ὦ μιαρώτατ' ἀνθρώπων; ΔΙ. ἐγώ;
 ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. τιὴν γὰρ οὖ;
- ΕΤ. αἴσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος;
 ΔΙ. τί δ' αἰσχρὸν, ἦν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῆ; 1475

- ΕΤ. ὡς σχέτλιε, περιόψε με δὴ τεθυηκότα;
 ΔΙ. τίς οἰδεν εἴ τὸ ξῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
 τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κώδιον; (1525)
 ΠΛ. χωρεῖτε τοίνυν, ὡς Διόνυσος, εἶσω. ΔΙ. τί δαί;
 ΠΛ. ἵνα ξενίσω σφῶ πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙ. εὖ τοι λέγεις
 νὴ τὸν Δίονυσον οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι. 1480
 ΧΟ. μακάριός γ' ἀνὴρ ἔχων
 ξίνεσιν ἡκριβωμένην. (1530)
 πάρα δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν.
 ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας
 πάλιν ἀπεισιν οἴκαδ' αὖ,
 ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις, (1535)
 ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ
 ξινηγενέσι τε καὶ φίλοισι,
 διὰ τὸ συνετὸς εἶναι. 1490
 χαρίεν οὖν μὴ Σωκράτει
 παρακαθήμενον λαλεῖν.
 ἀποβαλόντα μουσικὴν,
 τά τε μέγιστα παραλιπόντα
 τῆς τραγῳδικῆς τέχνης. 1495
 τὸ δὲ ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι
 καὶ σκαριφισμοῖσι λήρων
 διατριβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι,
 παραφρονοῦντος ἀνδρός. (1545)
 ΠΛ. ἄγε δὴ χαίρων, Αἰσχύλε, χώρει,
 καὶ σᾶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
 γνώμαις ἀγαθαῖς, καὶ παίδευστον
 τοὺς ἀνοήτους πολλοὶ δὲ εἰσίν· 1500
 καὶ δὸς τοιτὶ Κλεοφῶντι φέρων,
 καὶ τοιτὶ τοῖσι πορισταῖς,
 Μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ· 1505
 τοῦδε δὲ Ἀρχενόμῳ· (1550)
 καὶ φράξ' αὐτοῖς ταχέως ἥκειν
 ώς ἐμὲ δευρὶ καὶ μὴ μέλλειν
 κανὸν μὴ ταχέως ἥκωστιν, ἐγὼ 1510

νὴ τὸν Ἀπόλλω στίξας αὐτοὺς
καὶ συμποδίσας
μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου
κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.
(1560)

ΑΙ. ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν θᾶκον
τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν,
κάμοὶ σώζειν, ἦν ἄρ' ἐγώ ποτε
δεῦρ' ἀφίκωμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
σοφίᾳ κρίνω δεύτερον εἶναι.
μέμνησο δ', ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ
καὶ ψευδολόγος καὶ βωμολόχος
μηδέποτ' ἐσ τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν
μηδὲ ἄκουν ἐγκαθεδεῖται.
1520

ΠΛ. φαίνετε τοῖνυν ὑμεῖς τούτῳ
λαμπάδας ἵρας, χάρμα προπέμπετε
τοῖσιν τούτου τοῦτον μέλεσιν
καὶ μολπαῖσιν κελαδοῦντες.
(1575)

ΧΟ. πρῶτα μὲν εὐδίαιν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ
ἐσ φάος ὀρυμένῳ δότε, δαιμονες οἱ κατὰ γαίας,
τῇ τε πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας.
πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ ἀν σῆτως
ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνοῦθων. Κλεοφῶν δὲ μαχέσθω
κἄλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀρούραις.
1530
(1580)

I Π Π H Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ΝΙΚΙΑΣ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ *οὐ ἔνομα* ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ.

ΔΗΜΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

I.

Τὸ δρᾶμα τῶν Ἰππέων ποιεῖται εἰς Κλέωνα τὸν τῶν Ἀθηναίων δημαγωγόν. ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγῶν νεώνητος, δουλεύων τῷ Δήμῳ καὶ προσγόμενος πάρ' αὐτῷ περιττότερον. ἐπιτιθεμένων δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν ὁμοδούλοιν, καὶ κατὰ τινα λόγια πονηρίᾳ διάσημον ἀλλαντοπάλην Ἀγοράκριτον ἐπαγγύτοιν, ὡς ἐπιτροπέσῃ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναίων Ἰππεῖς συλλαβόντες ἐν χοροῦ σχήματι παραφαίνονται· ὥφ' ἂν προπηλακίζομενος ὁ Κλέων ἀγανακτεῖ, καὶ διενεχθεὶς ἵκανός περὶ τοῦ ἀνώτερος εἴναι τῶν ἐναντιομένων, σφὰς ὡς συνομωμοκότας κατὰ τῆς πόλεως πρὸς τὴν βουλὴν ἔται· διώξαντος δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπάλου κατὰ πόδας, οἱ Ἰππεῖς περὶ τοῦ ποιητοῦ τινα καὶ τῶν προγόνων, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγκινδυνεύοντων σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις ἵππων, πρὸς τοὺς πολίτας ἀδροτέρως διαλέγονται. ὁ δὲ ἀλλαντοπάλης περιγεγενμένος ἐν βουλῇ μάλα γελοίως τοῦ Κλέωνος καὶ λοιδορούμενος αὐθίς αὐτῷ προσέρχεται· ἔκκαλεσαμένου δὲ τοῦ Κλέωνος τὸν Δῆμον, προσελθὼν οὗτος διαφερομένων ἀκροῦται. λόγων δὲ πολλῶν γενομένων κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγορακρίτου μάλ' ἐντέχων τοῖς ἐπινόμασι καὶ ταῖς θωπείαις καὶ προσέτι ταῖς ἐκ τῶν λογίων ὑπερβολαῖς κρατοῦντος, κατὰ μικρὸν τοῖς λόγοις ὁ Δῆμος συνεφέλκεται. δείσαντος δὲ τοῦ Κλέωνος, καὶ τὸ Φωμίζειν τὸν Δῆμον ὄρμήσαντος, ἀντιφωμίζειν ἄτερος ἐγχειρεῖ. καὶ τέλος τοῦ Δήμου τὴν ἐκατέρου κίστην συνέντος, εἴτα τῆς μὲν κενῆς, τῆς δὲ τοῦ Κλέωνος μεστῆς εὑρεθείσης, ἐλεγχθεὶς αὐτὸς ὡς περιφανῶς τὰ τοῦ Δήμου κλέπτων, εἴκει θατέρῳ τῆς ἐπιτροπέας. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ ἀλλαντοπάλου τὸν Δῆμον ἀφεψήσαντος, εἴτα νεώτερον ἔξαυτῆς εἰς τούμφανὲς γεγονότα προάγοντος, Κλέων περικέμενος τὴν Ἀγορακρίτου σκευὴν ἐπὶ παραδειγματισμῷ διὰ μέσης πόλεως ἀλλαντοπαλῶν ἀνὰ μέρος, καὶ τῇ τέχνῃ χρησάμενος πέμπεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῷ ἀλλαντοπάλῃ παραδίδοται. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἄγαν καλῶς πεποιημένων.

II.

Ο σκοπὸς αὐτῷ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ βυρσοπάλης ὡν ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως τοιωτῆς. Ἀθηναῖοι πόλιν Πύλου, λεγομένην Σφακτηρίαν, ἐποιόρκουν διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου· ἂν στρατηγῶν χρονισάντων ἐδυσχέραινον οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῶν καὶ ἀδημονούντων, Κλέων τις βυρσοπάλης ἀναστὰς ὑπέσχετο δεσμίους φέρειν τοὺς ὑπεναντίους εἰσω εἰκοσιν ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἱρεθείη· ὅπερ καὶ γέγονε. κατὰ τὰς ὑποσχέσεις οὖν ἐστρατήγει, κυκῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ ἐνεγκὼν Ἀριστοφάνης καθίστι τὸ τῶν Ἰππέων δρᾶμα δι' αὐτοῦ, ἐπεὶ τῶν σκευοποιῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβου. καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπτει φοβούμενος· εἴτα προφανεῖς αὐτὸς ἀνείδαξε τὸ δρᾶμα.

Ἐουκεν ὁ προλογίζων εἴναι Δημοσθένης, ὃς ἐκεκμῆκει περὶ τὴν Πύλου πολιορκίαν, ἀφηρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέωνος, ὑποσχομένου τότε τοῖς Ἀθηναίοις παρα-

στήσασθαι τὴν Πύλον εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν· ὁ καὶ κατώρθωσε διὰ τὸ τὰ πλεῖστα τῆς ἀλώσεως προπεπονῆσθαι Δημοσθένει. ἔσικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς ποιεῖσθαι τὸν λόγον. εἴη δ' ἀν δεσπότης ὁ Δῆμος, οἰκία ἡ πόλις. οἰκέται δὲ δύο τοῦ Δήμου προλογίζουσι, κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ χορὸς ἐκ τῶν ἵππεων ἐστίν, οἱ καὶ ἔζημισταν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις ἐπὶ δωρεδοκίᾳ ἀλόντα. λέγουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην, τὸν δὲ Νικίαν, ἵνα ὅσι δημητρόροις οἱ δύο.

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἄρχοντος δημοσίᾳ εἰς Λήναια, δι' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα· δεύτερος Κρατῖνος Σατύροις· τρίτος Ἀριστομένης Ὄλοφόροις.

Ιστέον ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διήρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς πεντακοσιομεδίμους, εἰς ἵππεας, εἰς ζευγίτας καὶ εἰς θῆτας.

III.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Παράγει τινὰ Κλέωνα, τὸν καλούμενον
Παφλαγόνα, κατὶ βυρσοπώλην, πικρότατα
κατεσθίοντά πως τὰ κοινὰ χρήματα·
κάνε παραλογισμοῖς διαφέροντ' ἐρρωμένως
ἀλλαντοπώλην, εὐθέως τε σκατοφάγον,
πεισθέντα τ' ἐπιθέσθαι σὺν ἵππεῦσίν τισι,
τοῖς ἐν χορῷ παροῦσι, τῇ τῶν πραιγμάτων
ἀρχῇ· Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ.
ἐγένετο τοῦτο· ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παγκάκως·
ὁ δὲ σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς.

Ι Π Π Η Σ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ΙΑΤΤΑΤΑΙΑΞ τῶν κακῶν, ἰατταταῖ.
κακῶς Παφλαγόνα τὸν νεώνητον κακὸν
αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν ἐς τὴν οἰκίαν,
πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.

5

ΝΙΚΙΑΣ.

- κάκιστα δῆθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων
αὐταῖς διαβολαῖς. ΔΗ. Ὡς κακόδαιμον, πῶς ἔχεις;
ΝΙ. κακῶς καθάπερ σύ. ΔΗ. δεῦρο νυν πρόσελθ', ἵνα
ξυναυλίαν κλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμον.
ΔΗ. καὶ ΝΙ. μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ. 10
ΔΗ. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινα
σωτηρίαν υῶν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;
ΝΙ. τίς οὖν γένοιτ' ἄν; λέγε σύ. ΔΗ. σὺ μὲν οὖν μοι λέγε,
ἵνα μὴ μάχωμαι. ΝΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλωνα γὰρ μὲν οὖν·
ἀλλ' εἰπὲ θαρρῶν, εἴτα κάγω σοι φράσω. 15
ΔΗ. πῶς ἄν σύ μοι λέξειας ἀμὲ χρὴ λέγειν;
ΝΙ. ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε. πῶς ἄν οὖν ποτε
εἴποιμ' ἄν αὐτὸ δῆτα κομψευριπικῶς;
ΔΗ. μὴ μοί γε, μὴ μοι, μὴ διασκανδικίσῃς·
ἀλλ' εὑρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου. 20
ΝΙ. λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ὥδι ξυλλαβών.
ΔΗ. καὶ δὴ λέγω μόλωμεν. ΝΙ. ἐξόπισθε νῦν
αὐτό φαβι τοῦ μόλωμεν. ΔΗ. αὐτό. ΝΙ. πάνυ καλῶς.
ώσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε
τὸ μόλωμεν, εἴτα δ' αὐτό, κατεπάγων πυκνόν.

25

- ΔΗ. μόλωμεν αὐτὸ μόλωμεν αὐτομολῶμεν. NI. ἦν,
οὐχ ἥδυ; ΔΗ. νὴ Δί· πλήν γε περὶ τῷ δέρματι
δέδοικα τουτοὶ τὸν οἰωνόν. NI. τί δαί;
ΔΗ. ὅτιὴ τὸ δέρμα δεφομένων ἀπέρχεται.
NI. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἔστὶ υῶν,
θεῶν ἴόντε προσπεσεῖν του πρὸς βρέτας. 30
- ΔΗ. ποῖον βρέτας * * ; ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς;
NI. ἔγωγε. ΔΗ. ποίω χρώμενος τεκμηρίω;
NI. δτὶὴ θεοῖσιν ἔχθρός εἰμ'. οὐκ εἰκότως;
ΔΗ. εὖ προσβιβάζεις μ'. NI. ἀλλ' ἐτέρᾳ πῃ σκεπτέον. 35
- ΔΗ. βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;
NI. οὐ χεῖρον ἐν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
ἥν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.
- ΔΗ. λέγοιμ' ἀνὴδη. υῶν γάρ ἔστι δεσπότης
ἄγροικος ὁργὴν, κυαμοτρῶξ, ἀκράχολος,
Δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον
ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ
ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέψην Παφλαγόνα,
πανουργότατον καὶ διαβολώτατόν τινα. 40
- οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
οἱ βυρσοπαφλαγῶν, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην
ἥκαλλ', ἐθώπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα
κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὶ λέγων
ῳ Δῆμε, λοῦσαι πρώτον ἐκδικάσας μίαν,
ἐνθοῦ, ρόφησον, ἔντραγ', ἔχε τριώβολον. 50
- βούλει παραθῶ σοι δόρπον; εἴτ' ἀναρπάσας
ὅ τι ἄν τις ἡμῶν σκευάσῃ, τῷ δεσπότῃ
Παφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο. καὶ πρώην γ' ἐμοῦ
μᾶζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικὴν, 55
- πανουργότατά πῶς περιδραμῶν ὑφαρπάσας
αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
ἡμᾶς δὲ ἀπελαύνει, κούκι ἐῇ τὸν δεσπότην
ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ᔹχων
δειπνοῦντας ἔστως ἀποσοβεῖ τοὺς ρήτορας. 60

Ἄδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾶ.
ὁ δὲ αὐτὸν ὡς ὄρῳ μεμάκκοητά,
τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρυς
ψευδῆ διαβάλλει· κῦτα μαστιγούμεθα
ἡμεῖς· Παφλαγὸν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας
αἴτει, ταράττει, δωροδοκεῖ, λέγων τάδε·
ὅρατε τὸν "Τλαν δὲ ἐμὲ μαστιγούμενον;
εἰ μὴ μὲν ἀναπείσετ', ἀποθανεῖσθε τήμερον.
ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι
ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσια χέζομεν.

65

νῦν οὖν ἀνύσαντε φροντίσωμεν, ὥγαθὲ,
ποίαν ὅδὸν νῦν τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα.

70

ΝΙ. κράτιστ' ἐκείνην τὴν μόλωμεν, ὥγαθέ.

ΔΗ. ἀλλ' οὐχ οἶον τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν·
ἐφορῷ γὰρ αὐτὸς πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος
τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δὲ ἔτερον ἐν τῷκλησίᾳ.
τοσόνδε δὲ αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος
ὅ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χαόσι,
τὸ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὃ νοῦς δὲ ἐν Κλωπιδῶν.

75

ΝΙ. κράτιστον οὖν νῦν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σκόπει,
ὅπως ἀν ἀποθάνομεν ἀνδρικώτατα.

80

ΔΗ. πῶς δῆτα πῶς γένοιτ' ἀν ἀνδρικώτατα;

ΝΙ. βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν.

ὅ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος.

ΔΗ. μὰ Δί! ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος.
ἴσως γὰρ ἀν χρηστόν τι βουλευσταίμεθα.

85

ΝΙ. ἴδοι γ' ἄκρατον. περὶ ποτοῦ γοῦν ἐστί σοι;
πῶς δὲ ἀν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ;

ΔΗ. ἄληθες, οὗτος; κρουνοχυτρολήρατος εἰ.

οἶνον σὺ τολμᾶς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν;

90

οἶνον γὰρ εὔροις ἀν τι πρακτικώτερον;

ὄρᾶς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε

πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,

εὐδαιμονοῦσιν, ὀφελοῦσι τοὺς φίλους.

ἀλλ' ἔξενεγκέ μοι ταχέως οἶνον χόα,

95

- τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.
- ΝΙ. οἵμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῷ;
- ΔΗ. ἀγάθ· ἀλλ' ἔνεγκ· ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
ἢν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω
βουλευματίων καὶ γνωμιδίων καὶ νοδίων.
- ΝΙ. ὡς εὐτυχῶς ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἐνδοθευ
κλέπτων τὸν οἶνον. ΔΗ. εἰπέ μοι, Παφλαγῶν τί δρᾶ;
- ΝΙ. ἐπίπαστα λεῖξας δημιούραθ' ὁ βάσκανος
ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὑπτιος.
- ΔΗ. ἔθι νυν, ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν
σπουδῆν. ΝΙ. λαβὲ δὴ καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαίμονος·
ἔλαχ' ἔλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου.
- ΔΗ. ὁ δαῖμον ἀγαθὲ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.
- ΝΙ. εἴπ', ἀντιβολῶ, τί ἔστι; ΔΗ. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ¹⁰³
κλέψας ἔνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἐνδοθευ,
ἔως καθεύδει. ΝΙ. ταῦτ'. ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.
- ΔΗ. φέρε νυν ἐγὼ μαντῷ προσαγάγω τὸν χόα.
[τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.]
- ΝΙ. ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγῶν πέρδεται καὶ ρέγκεται,
ώστ' ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβὼν,
ὄνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. ΔΗ. ὁ σοφώτατε,
φέρ' αὐτὸν, ἵν' ἀναγνῶ· σὺ δὲ ἔγχεον πιεῖν
ἀνύστας τι. φέρ' ἴδω τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι.
ὁ λόγια. δός μοι δός τὸ ποτήριον ταχύ.
- ΝΙ. ἴδού· τί φησ' ὁ χρησμός; ΔΗ. ἐτέραν ἔγχεον.
- ΝΙ. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν ἐτέραν ἔγχεον;
- ΔΗ. ὁ Βάκι. ΝΙ. τί ἔστι; ΔΗ. δός τὸ ποτήριον ταχύ.
- ΝΙ. πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐχρῆτο τῷ ποτηρίῳ.
- ΔΗ. ὁ μιαρὲ Παφλαγῶν, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι,
τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὄρρωδῶν; ΝΙ. τιή;
- ΔΗ. ἐνταῦθ' ἔνεστιν αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.
- ΝΙ. καὶ πῶς; ΔΗ. ὅπως; ὁ χρησμὸς ἀντικρυς λέγει
ὡς πρῶτα μὲν στυπειοπώλης γίγνεται,
ὅς πρῶτος ἔξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.

103

105

110

115

120

125

130

ΝΙ. εἰς οὗτοσὶ πώλησ. τί τούντεῦθεν; λέγε.

ΔΗ. μετὰ τοῦτον αὐθις προβατοπώλης δεύτερος.

ΝΙ. δύο τώδε πώλα. καὶ τί τόνδε χρὴ παθεῖν;

ΔΗ. κρατεῖν, ἔως ἔτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
αὐτοῦ γένοιτο· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.

135

ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγὼν,
ἄρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

ΝΙ. τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεὼν
ὑπὸ βυρσοπώλου; ΔΗ. νὴ Δί'. ΝΙ. οἵμοι δείλαιος.

πόθεν οὖν ἀν̄ ἔτι γένοιτο πώλης εἰς μόνος;

140

ΔΗ. ἐτ' ἐστὶν εἰς, ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.

ΝΙ. εἴπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστιν; ΔΗ. εἴπω; ΝΙ. νὴ Δία.

ΔΗ. ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἔξελῶν.

ΝΙ. ἀλλαντοπώλης; Ὡς Πόσειδον τῆς τέχνης.
φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἔξευρήσομεν;

145

ΔΗ. ζητῶμεν αὐτὸν. ΝΙ. ἀλλ' ὅδι προσέρχεται
ώσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν. ΔΗ. Ὡς μακάρε
ἀλλαντοπώλα, δεῦρο δεῦρ', ὡς φίλτατε,
ἀνάβανε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ ιψῷ φανεῖς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί ἔστι; τί με καλεῖτε; ΔΗ. δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πίθη
ώς εὐτυχῆς εἰ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.

150

ΝΙ. ίθι δὴ, κάθελ' αὐτοῦ τούλεὸν, καὶ τοῦ θεοῦ
τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν ώς ἔχει·
ἔγὼ δ' ἴων προσκέφομαι τὸν Παφλαγόνα.

ΔΗ. ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί·
ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θεούς.

155

ΑΛ. ίδού· τί ἔστιν; ΔΗ. Ὡς μακάρι', ὡς πλούσιε,
ὡς νῦν μὲν οὐδεὶς, αὔριον δ' ὑπέρμεγας·
ὡς τῶν Ἀθηνῶν ταγὴ τῶν εὐδαιμόνων.

ΑΛ. τί μ', ὥγάθ', οὐ πλύνειν ἔας τὰς κοιλίας
πωλεῖν τε τοὺς ἀλλάντας, ἀλλὰ καταγελᾶς;

160

ΔΗ. Ὡς μῶρε, ποίας κοιλίας; δευρὶ βλέπε.

τὰς στίχας ὄρᾶς τὰς τῶν λαῶν; ΑΛ. ὄρῶ.

ΔΗ. τούτων ἀπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,

καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός·
βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις,
δῆσεις, φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λαικάσει.

ΑΛ. ἐγώ; ΔΗ. σὺ μέντοι κούδέπω γε πάνθ' ὄρᾶς.
ἀλλ' ἐπανάβθῃ κάπι τούλεὸν τοδὶ
καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἀπάσας ἐν κύκλῳ.

ΑΛ. καθορῷ. ΔΗ. τί δαί; τάμπορια καὶ τὰς ὄλκαδας;

ΑΛ. ἔγωγε. ΔΗ. πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὑδαιμονεῖς;
ἔτι νῦν τὸν ὁφθαλμὸν παράβαλ' ἐς Καρίαν
τὸν δεξιὸν, τὸν δὲ ἔτερον ἐς Καλχηδόνα.

ΑΛ. εὐδαιμονήσω δ', εἰ διαστραφήσομαι;

ΔΗ. οὐκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρναται.

γίγνει γάρ, ὡς ὁ χρησμὸς οὗτοσὶ λέγει,
ἀνὴρ μέγιστος. ΑΛ. εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐγὼ
ἀλλαντοπώλης ὃν ἀνὴρ γενήσομαι;

ΔΗ. δὶ αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγνει μέγας,
ὅτι τὸ πονηρὸν καξ ἀγορᾶς εἴ καὶ θρασύς.

ΑΛ. οὐκ ἀξιῶ 'γὰ μαντὸν ἴσχύειν μέγα.

ΔΗ. οἵμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῆς ἀξιον;
ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν.

μῶν ἐκ καλῶν εἴ καγαθῶν; ΑΛ. μὰ τοὺς θεοὺς,
εἰ μὴ κ' πονηρῶν γ'. ΔΗ. Ὡ μακάριε τῆς τύχης,
ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν ἐς τὰ πράγματα.

ΑΛ. ἀλλ', ὥγάθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.

ΔΗ. τουτὶ μόνον σ' ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς.

ἡ δημαγωγία γάρ οὐ πρὸς μουσικοῦ
ἔτ' ἔστιν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῆς
ἄσοι διδόσας ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.

ΑΛ. πῶς δῆτά φησ' ὁ χρησμός; ΔΗ. εῦ νὴ τοὺς θεοὺς
καὶ ποικίλως πως καὶ σοφῶς ἡνιγμένος.

'Αλλ' ὅπόταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχήλης
γαμφηλῆσι δράκοντα κοάλεμον αίματοπώτην,
δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάλμη,

165

170

175

180

185

190

195

- κοιλιοπώλησιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει,
αἴ κα μὴ πωλεῖν ἀλλάντας μᾶλλον ἔλωνται. 200
- ΑΛ. πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἔστιν; ἀναδίδασκέ με.
- ΔΗ. βυρσαίετος μὲν ὁ Παφλαγών ἔσθ' οὐτοσί.
- ΑΛ. τί δ' ἀγκυλοχήλης ἔστιν; ΔΗ. αὐτό που λέγει,
ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἀρπάζων φέρει. 205
- ΑΛ. ὁ δράκων δὲ πρὸς τί; ΔΗ. τοῦτο περιφανέστατον.
ὁ δράκων γάρ ἔστι μακρὸν ὅ τ' ἀλλᾶς αὖ μακρόν
εἰθ' αἱματοπώτης ἔσθ' ὅ τ' ἀλλᾶς χὼν δράκων.
τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον
ἥδη κρατήσειν, αἴ κε μὴ θαλφθῆ λόγοις. 210
- ΑΛ. τὰ μὲν λόγιοι αἰκάλλει με· θαυμάζω δὲ ὅπως
τὸν δῆμον οἶστος τὸν ἐπιτροπέοντα εἴμαι ἐγώ.
- ΔΗ. φαυλότατον ἔργον ταῦθ' ἄπερ ποιεῖς ποίει·
τάραττε καὶ χόρδεν ὄμοι τὰ πράγματα
ἄπαντα, καὶ τὸν δῆμον ἀεὶ προσποιοῦ
ἱπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς. 215
- τὰ δὲ ἄλλα σοι πρόσεστι δημαγωγικὰ,
φωνὴ μιαρὰ, γέγονας κακῶς, ἀγόραιος εἴη·
ἔχεις ἄπαντα πρὸς πολιτείαν ἀδεῖ·
χρησμοί τε συμβαίνουσι καὶ τὸ Πιθικόν. 220
- ἄλλὰ στεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ·
χῶπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα. ΑΛ. καὶ τίς ξύμμαχος
γενήσεται μοι; καὶ γάρ οἵ τε πλούσιοι
δεδίασιν αὐτὸν ὅ τε πένης βδύλλει λεώς.
- ΔΗ. ἀλλ' εἰσὶν ἵππης ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι
μιτοῦντες αὐτὸν, οἱ Βοιθήσουσί σου,
καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοί τε κἀγαθοί,
καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἔστι δεξιός,
κἀγὼ μετ' αὐτῶν χὼν θεὸς ξυλλήψεται.
καὶ μὴ δέδιθ· οὐ γάρ ἔστιν ἔξηκασμένος. 230
- ἵππο τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἥθελε
τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν
γνωσθήσεται· τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.

ΝΙ. οἵμοις κακοδαιίμων, ὁ Παφλαγῶν ἔξέρχεται.

ΚΛΕΩΝ.

οὐ τοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαιρήσετον,
ὅτιὴ πὶ τῷ δῆμῳ ἔνυόμνυτον πάλαι.

235

τουτὶ τί δρᾶ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.
ἀπολεῖσθον, ἀποθανεῖσθον, ὥς μιαρωτάτῳ.

ΔΗ. οὗτος, τί φεύγεις, οὐ μενεῖς; ὥς γεννάδα
ἀλλαντοπῶλα, μὴ προδῶς τὰ πράγματα.

240

ἄνδρες ἵππης, παραγένεσθε· νῦν δὲ καιρός. ὥς Σίμων,
ὥς Παναίτι, οὐκ ἐλάτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀμύνουν, κάπαναστρέφον πάλιν.
ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὄμοι προσκειμένων.

245

ἀλλ' ἀμύνουν καὶ δίωκε καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιππόστρατον
καὶ τελώνην καὶ φάραγγα καὶ Χάρυβδιν ἀρπαγῆς,
καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ αὐτὸν ἐρῶ.
καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.
ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε καὶ τάραττε καὶ κύκα
καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμέτερος κάπικείμενος βόα·
εὐλαβοῦ δὲ μὴ ἑκάτη σε· καὶ γὰρ οἴδε τὰς ὁδούς,
ἄσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺν τῶν κύρηβίων.

250

ΚΛ. ὥς γέροντες ἡλιασταὶ, φράτορες τριωβόλου,
οὓς ἐγὼ βόσκω κεκραγώς καὶ δίκαια κᾶδικα,
παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπὸ ἀνδρῶν τύπτομαι ἔνυνων.

255

ΧΟ. ἐν δίκῃ γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαζεῖν κατεσθίεις,
κάποσκυάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν
ὅστις αὐτῶν ὡμός ἐστιν ἢ πέπων ἢ μὴ πέπων,
κἄν τιν' αὐτῶν γυῶς ἀπράγμον' ὅντα καὶ κεχηνότα,
καταγαγῶν ἐκ Χερρονήσου διαλαβὼν ἤγκυριστας,
εἴτ' ἀποστρέψας τὸν ὕμον αὐτὸν ἐνεκολήβασας·
καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνικῶν,
πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὸ πράγματα.

260

265

- ΚΛ. ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς; ἐγὼ δ', ὥνδρες, δὶς ὑμᾶς τύπτομαι,
ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον ὡς δίκαιον ἐν πόλει
ἐστάναι μυημεῖον ὑμῶν ἐστιν ἀνδρείας χάριν.
ΧΟ. ὡς δ' ἀλαζών, ὡς δὲ μάσθλης· εἰδες οὖθις ὑπέρχεται;
χώσπερεὶ γέροντας ὑμᾶς ἐκκοβαλικεύεται. 270
ἀλλ' ἐὰν ταύτη γε νικᾶ, ταυτὴ πεπλήξεται:
ἢν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρὶ, τὸ σκέλος κυρηβάσει.
ΚΛ. ὦ πόλις καὶ δῆμος, ὑφ' οἴων θηρίων γαστρίζομαι,
ΧΟ. καὶ κέκραγας, ὥσπερ ἀεὶ τὴν πόλιν καταστρέφει;
ΑΛ. ἀλλ' ἐγώ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτα τρέψομαι. 275
ΧΟ. ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε νικᾶς τῇ βοῇ, τήνελλος εἴτε
ἢν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθης, ἡμέτερος δὲ πυραμοῦς.
ΚΛ. τοιτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ ὑδείκνυμι, καὶ φήμι ἔξαγειν
ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.
ΑΛ. ναὶ μὰ Δία κάγωγε τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ
ἐσδραμὼν ἐσ τὸ πρυτανεῖον, εἴτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα. 280
ΔΗ. νὴ Δί', ἔξαγω γε τάπορρηθ', ἄμ' ἄρτου καὶ κρέας
καὶ τέμαχος, οὗ Περικλένης οὐκ ἡξιώθη πώποτε.
ΚΛ. ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.
ΑΛ. τριπλάσιον κεκράξομαι σου. 285
ΚΛ. καταβοήσομαι βοῶν σε.
ΑΛ. κατακεκράξομαι σε κράζων.
ΚΛ. διαβαλῶ σ', ἐὰν στρατηγῆς.
ΑΛ. κυνοκοπήσω σου τὸ ιωτόν.
ΚΛ. περιελῶ σ' ἀλαζονείαις. 290
ΑΛ. ὑποτεροῦμαι τὰς ὁδούς σου.
ΚΛ. βλέψον ἐσ μ' ἀσκαρδάμυκτος.
ΑΛ. ἐν ἀγορᾷ κάγω τέθραμμα.
ΚΛ. διαφορήσω σ', εἴ τι γρύζει.
ΑΛ. κοπροφορήσω σ', εἰ λαλήσεις. 295
ΚΛ. ὁμολογῶ κλέπτειν σὺ δὲ οὐχί.
ΑΛ. νὴ τὸν Ἐρμῆν τὸν ἀγοραῖον,
κάπιορκῷ γε βλεπόντων.
ΚΛ. ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει,

- καί σε φανῶ τοῖς πρυτάνεσιν, 300
 ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ī-
 ρὰς ἔχοντα κοιλίας.
- ΧΟ. ὃ μιαρὲ καὶ βδελυρὲ καὶ κατακεκράκτα, τοῦ σοῦ θράσους
 πᾶσα μὲν γῆ πλέα, πᾶσα δὲ ἐκκλησία, καὶ τέλη 305
 καὶ γραφαὶ καὶ δικαστήρι, ὃ βορβοροτάραξι καὶ
 τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακὼς,
 ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βωῦν,
 καπὸ τῶν πετρῶν ἀνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν. 313
- ΚΛ. οὐδὲ ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθος ὅθεν πάλαι καττύεται.
- ΑΔ. εἰ δὲ μὴ σύ γε οἰσθα κάττυμ, οὐδὲ ἐγὼ χορδεύματα,
 ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοὸς 315
 τοῖς ἀγροίκοισιν πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχὺν,
 καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μεῖζον ἦν δυοῖν δοχμαῖν.
- ΝΙ. νὴ Δί κάμε τοῦτ' ἔδρασε ταυτὸν, ὥστε κατάγελων
 πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις παρασχεθεῖν. 320
- πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.
- ΧΟ. ἄρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐδήλους ἀναί-
 δειαν, ἢπερ μόνη προστατεῖ ῥητόρων;
 γε σὺ πιστεύων ἀμέλγει τῶν ξένων τοὺς καρπίμους, 326
 πρῶτος ὁν δὲ Ἰπποδάμου λείβεται θεώμενος.
 ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἔτερος πολὺ^ν
 σοῦ μιαρώτερος, ὥστε με χαίρειν,
 ὃς σε παύσει καὶ πάρεισι, δῆλος ἐστιν αὐτόθεν,
 πανουργίᾳ τε καὶ θράσει 330
 καὶ κοβαλικεύμασιν.
 ἀλλ' ὃ τραφεὶς ὅθενπέρ εἰσιν ἄνδρες οἵπερ εἰσὶ,
 νῦν δεῖξον ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι.
- ΑΔ. καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἴστις ἐστιν οὗτοσὶ πολίτης. 335
- ΚΛ. οὐκ αὖ μὲν ἔάσεις; ΑΔ. μὰ Δί', ἐπεὶ κάγὼ πονηρός εἰμι.
- ΧΟ. ἔαν δὲ μὴ ταύτῃ γένεικη, λέγε ὅτι κακὸν πονηρῶν.
- ΚΛ. οὐκ αὖ μὲν ἔάσεις; ΑΔ. μὰ Δία. ΚΛ. ναὶ μὰ Δία. ΑΔ. μὰ τὸν Ποσειδῶ,
 ἀλλ' αὐτὸν περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα διαμαχοῦματι.
- ΚΛ. οἴμοι, διαρραγήσομαι. ΑΔ. καὶ μήν σ' ἐγὼ οὐ παρήσω. 340

ΧΟ. πάρες πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαρραγῆναι.

ΚΛ. τῷ καὶ πεποιθὼς ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἔναντα;

ΑΛ. ὅτὶ λέγειν οἶστος τε κάργῳ καὶ καρυκοποιεῖν.

ΚΛ. ίδού λέγειν. καλῶς γ' ἀν οὖν τι πρᾶγμα προσπεσόν σοι
ώμοσπάρακτον παραλαβὼν μεταχειρίσαιο χρηστῶς.

345

ἀλλ' οἴσθ' ὁ μοι πεπονθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ πλῆθος.

εἴ που δικιδίου εἴπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου,

τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,

ὑδωρ τε πίνων κάπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,

φου δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὃ μᾶρε τῆς ἀνοίας.

350

ΑΛ. τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας, ὥστε νυνὶ¹
ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;

ΚΛ. ἐμοὶ γάρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις εὐθὺς
θύννεια θερμὰ καταφαγὴν, καὶ τ' ἐπιπιῶν ἀκράτου
οἴνου χόρα κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.

355

ΑΛ. ἐγὼ δέ γ' ἦνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
καταβροχθίσας, καὶ τ' ἐπιπιῶν τὸν ζωμὸν ἀναπόνηπτος
λαρυγγιῷ τοὺς ρήγορας καὶ Νικίαν ταράξω.

ΧΟ. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἡρεσας λέγων· ἐν δ' οὐ προσίεται με
τῶν πραγμάτων, ὅτὶ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσει.

360

ΚΛ. ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὴν Μιλησίους κλονήσεις.

ΑΛ. ἄλλα σχελίδας ἐδηδοκὼς ὀνήσομαι μέταλλα.

ΚΛ. ἐγὼ δ' ἐπεσπηδῶν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κυκήσω.

ΑΛ. ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκης.

ΚΛ. ἐγὼ δέ γ' ἐξελῶ σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα.

365

ΧΟ. νὴ τὸν Ποσειδῶνα κάμε γάρ, ἦνπερ γε τοῦτον ἔλκης.

ΚΛ. οἵον σε δήσω τῷ ξύλῳ.

ΑΛ. διώξομαι σε δειλίας.

ΚΛ. ή βύρσα σου θραγεύσεται.

ΑΛ. δερὼ σε θύλακον κλοπῆς.

370

ΚΛ. διαπατταλευθήσει χαραί.

ΑΛ. περικόμματ' ἔκ σου σκευάσω.

ΚΛ. τὰς βλεφαρίδας σου παρατιλῶ.

ΑΛ. τὸν πρηγορῶνά σουκτεμῶ.

ΔΗ. καὶ νὴ Δί' ἐμβαλόντες αὐ-

375

τῷ πάτταλον μαγειρικῶς
 ἐς τὸ στομ', εἴτα δ' ἔνδοθεν
 τὴν γλῶτταν ἔξειραντες αὐ-
 τοῦ σκεψόμεσθ' εὖ κάνδρικῶς
 κεχηνότος

τὸν πρωκτὸν, εἰ χαλαζᾶ.

380

ΧΟ. ἦν ἄρα πυρός γ' ἔτερα θερμότερα, καὶ λόγων ἐν πόλει
 τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι· καὶ τὸ πρᾶγμα ἦν ἄρ' οὐ
 φαῦλον ὥδ'. * * * ἀλλ' ἔπιθι καὶ στρόβει,
 μηδὲν ἐλαφρὸν ποίει. νῦν γὰρ ἔχεται μέσος·
 ὡς ἔαν νῦνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
 δειλὸν εὑρήσεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι.

385

ΑΛ. ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὁν ἄπαντα τὸν βίον,
 κατ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τάλλοτριον ἀμῶν θέρος.
 νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,
 ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει κάποδόσθαι βούλεται.

390

ΚΛ. οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἔως ἂν ζῆ τὸ βουλευτήριον
 καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοῷ καθήμενον.

395

ΧΟ. ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδένεται κοῦ μεβί-
 στησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος.

εἰ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον,
 καὶ διδασκοίμην προσάδειν Μορσίμου τραγῳδίαν.
 ὃ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσι τε πράγμασι
 δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν Ἰζων,
 εἴθε φαύλως, ὥσπερ εὗρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.
 ἄσταιμι γὰρ τότ' ἀν μόνον·

400

πῦνε πῦν' ἐπὶ συμφοραῖς·
 τὸν Ἰουλίου τ' ἀν οἴομαι, γέροντα πυρροπίην,
 ἥσθεντ' ἵηπαιωνίσαι καὶ Βακχέβακχον ἄσαι.

405

ΚΛ. οὖ τοί μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ μὰ τὸν Ποτειδῶ,
 ἢ μή ποτ' ἀγοραίον Διὸς σπλάγχνοισι παραγενοίμην.

410

ΑΛ. ἔγωγε μὴ τοὺς κονδύλους, οὓς πολλὰ δὴ πολλοῖς
 ἡνεσχόμην ἐκ παιδίου, μαχαιρίδων τε πληγὰς,
 ὑπερβαλεῖσθαι σ' οἴομαι τούτοισι, ἢ μάτην γ' ἀν
 ἀπομαγδαλίας σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφείην.

415

- ΚΛ. ἀπομαγδαλίας ὥσπερ κύων; ὡς παμπόνηρε, πῶς οὖν
κυνὸς βορὰν σιτούμενος μαχεῖ σὺ κυνοκεφάλλῳ;
ΑΛ. καὶ νὴ Δί' ἄλλα γ' ἐστί μου κόβαλα παιδὸς ὅντος.
έξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους ἐπιλέγων τοιαυτί·
σκέψασθε, παιδεῖς οὐχ ὄραθ; ὥρα νέα, χελιδών.
οἱ δὲ ἔβλεπον, κάγῳ ν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον. 420
- ΧΟ. ὡς δεξιώτατον κρέας, σοφῶς γε προῦνοήσω·
ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.
ΑΛ. καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανον γ· εἰ δὲ οὖν ἴδοις τις αὐτῶν,
ἀποκρυπτόμενος ἐξ τὰ κοχώνα τοὺς θεοὺς ἀπόμυνν·
ὡστ' εἴπ' ἀνὴρ τῶν ῥήτόρων ἴδων με τοῦτο δρῶντα· 425
οὐκ ἔσθ' ὥπως ὁ παῖς ὅδε οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει.
ΧΟ. εὖ γε ξυνέβαλεν αὐτῷ· ἀτὰρ δῆλον γ' ἀφ' οὗ ξυνέγνω·
ὅτιὴ πιώρκεις θ' ἡρπακὼς καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν.
ΚΛ. ἐγώ σε παύσω τοῦ θράσους, οἵμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω.
ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἥδη καὶ μέγας καθιεὶς, 430
ὅμοι ταράττων τὴν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῇ.
ΑΛ. ἐγώ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλάντας εἴτ' ἀφήσω
κατὰ κῦμά ἐμαυτὸν οὔριον, κλάειν σε μακρὰ κελεύσας.
ΔΗ. κάγωγ', έάν τι παραχαλῷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.
ΚΛ. οὗ τοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροῖξει τάλαντα πολλὰ 435
κλέψας Ἀθηναίων. ΧΟ. ἄθρει, καὶ τοῦ ποδὸς παρίει·
ώς οὗτος ἥτοι καικίας ἡ συκοφαντίας πνεῖ.
ΑΛ. σὲ δὲ ἐκ Ποτιδαίας ἔχοντ' εὖ οἴδα δέκα τάλαντα.
ΚΛ. τί δῆτα; Βούλει τῶν ταλάντων ἐν λαβών σιωπᾶν;
ΧΟ. ἀνὴρ ἀν ἥδεως λάβοι. τοὺς τερθρίους παρίει. 440
ΑΛ. τὸ πνεῦμα ἔλαττον γίγνεται.
ΚΛ. φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας.
ΑΛ. σὺ δὲ ἀστρατείας γ' εἴκοσιν,
κλοπῆς δὲ πλεῦν ἡ χιλίας.
ΚΛ. ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φη- 445
μι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.
ΑΛ. τὸν πάππον εἶναι φημί σου
τῶν δορυφόρων. ΚΛ. ποίων; φράσον.
ΑΛ. τῶν Βυρσίνης τῆς Ἰππίου.

- ΚΛ. κόβαλος εῖ, ΑΛ. πανοῦργος εῖ.
ΧΟ. παῖ ἀνδρικῶς. ΚΛ. ίοὺ ίοὺ,
τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.
- ΧΟ. παῖ αὐτὸν ἀνδρικώτατα,
γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις
καὶ τοῖς κόλοις,
χῶπως κολῷ τὸν ἄνδρα.
ὡς γεννικάτατον κρέας ψυχῆν τ' ἄριστε πάντων,
καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεὶς ἥμιν τε τοῖς πολίταις,
ώς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως τ' ἐπῆλθες ἐν λόγοισιν.
πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὕσπερ ἥδομεσθα;
- ΚΛ. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρά μ' οὐκ ἐλάνθανεν
τεκτανόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἡπιστάμην
γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κολλώμενα.
- ΧΟ. οἵμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγεις;
ΑΛ. οὐκον μ' ἐν Ἀργείῳ οἴα πράττει λανθάνει.
- πρόφασιν μὲν Ἀργείους φίλους ἥμιν ποιεῖ
ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.
καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσίν ἔστι συμφυσώμενα
ἐγὼδ· ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.
- ΧΟ. εὖ γ' εὖ γε, χάλκευ ἀντὶ τῶν κολλωμένων.
- ΑΛ. καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὗτ' ἐκεῖθεν αὖ,
καὶ ταῦτα μ' οὔτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον
διδοὺς ἀναπείσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους,
ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσω.
- ΚΛ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' ἐσ βουλὴν ἴων
ὑμῶν ἀπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
καὶ τὰς ξυνόδους τὰς ὑπερινὰς ἐν τῇ πόλει,
καὶ πάνθ' ἀ Μῆδοις καὶ βασιλεῖς ξυνόμνυτε,
καὶ τὰκ Βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα.
- ΑΛ. πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὄντος;
- ΚΛ. ἐγώ σε νῆ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ.
- ΧΟ. ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις;
νυνὶ διδάξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω ποτὲ
ἐσ τὰ κοχώνα τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.

450

455

460

465

470

475

480

θεύσει γὰρ ἄξιας ἐς τὸ βουλευτήριον,

485

ώς οὗτος ἐσπεσὼν ἐκεῖσε διαβαλεῖ

ἡμᾶς ἅπαντας καὶ κραγὸν κεκράξεται.

ΑΛ. ἀλλ' εἴμι πρῶτον δ', ως ἔχω, τὰς κοιλίας
καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.

ΧΟ. ἔχε νῦν, ἄλειψον τὸν τράχηλον τουτῷ,
ἴν' ἐξοιλισθάνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.

490

ΑΛ. ἀλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.

ΧΟ. ἔχε νῦν, ἐπέγκαψον λαβὼν ταδί. ΑΛ. τί δαί;

ΧΟ. ίν' ἄμεινον, ὃ ταῦ, ἐσκορδισμένος μάχη.

καὶ σπεῦδε ταχέως. ΑΛ. ταῦτα δρῶ. ΧΟ. μέμνησό νῦν 495
δάκνειν, διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν,
χῶπως τὰ κάλλαι ἀποφαγὴν ἥξεις πάλιν.

ἀλλ' ίθι χαίρων, καὶ πρᾶξεις

κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καὶ σε φυλάττοι

Ζεὺς ἀγοραῖος καὶ νικήσας

500

αἰθίς ἐκεῖθεν πάλιν ως ἡμᾶς

ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.

ὑμεῖς δ' ἡμῖν πρόσχετε τὸν νοῦν

τοῖς ἀναπαίστοις,

ὃ παντοίας ἥδη μούσης

505

πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.

Εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος ἡμᾶς

ἥναγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι,

οὐκ ἀν φαύλως ἔτυχεν τούτου· νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητὴς,

ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια, 510

καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην.

Διὸ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησιν πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας,

καὶ βασανίζειν, ως οὐχὶ πάλαι χορὸν αὐτοή καθ' ἑαυτὸν,

ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἀνὴρ

οὐχ ὑπὸ ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρίβειν, ἀλλὰ νομίζων 515

κωμῳδοδιδάσκαλίαν εἶναι χαλεπάτατον ἔργον ἀπάντων·

πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χαρίσασθαι·

ἡμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ὄντας,

καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἄμα τῷ γήρᾳ προδιδόντας·

τοῦτο μὲν εἰδὼς ἄπαθε Μάγνης ἄμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις, 520
 δὸς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τροπαῖα·
 πάσας δὲ ὑμῖν φωνὰς ἴεις καὶ φάλλων καὶ πτερυγίζων
 καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατραχείοις (520)
 οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης,
 ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὧν, ὅτι τοῦ σκάπτειν ἀπελείφθη. 525
 εἶτα Κρατίνου μεμυημένος, δὸς πολλῷ ρέυσας ποτὲ ἐπαίνῳ
 διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων
 ἐφόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἔχθρους προθελύμνους.
 ἂσαι δὲ οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ πλὴν, Δωροῖ συκοπέδιλε, (526)
 καὶ, τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων οὕτως ἥνθησεν ἐκεῖνος. 530
 νυνὶ δὲ ὑμεῖς αὐτὸν ὀρῶντες παραληροῦντες οὐκ ἐλεεῖτε,
 ἐκπιπτουσῶν τῶν ἡλέκτρων, καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ' ἐνόντος
 τῶν θερμονιῶν διαχασκουσῶν ἀλλὰ γέρων ὧν περιέρρει, (530)
 ὥσπερ Κοννᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖν, δίψῃ δὲ ἀπολωλώς,
 δὸν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ, 535
 καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσῳ.
 οἵας δὲ Κράτης ὄργας ὑμῶν ἡνέσχετο καὶ στυφελιγμούς·
 δὸς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν, (535)
 ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας·
 χοῦτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δὲ οὐχί. 540
 ταῦτ' ὄρρωδῶν διέτριβεν ἀεὶ, καὶ πρὸς τούτοισιν ἔφασκεν
 ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν,
 κατ' ἐντεῦθεν πρωρατεῦσαι καὶ τοὺς ἀνέμους διαθῆσαι, (540)
 κατὰ κυβερνῶν αὐτὸν ἔαυτῷ. τούτων οὖν οὐνεκα πάντων,
 ὅτι σωφρονικῶς κούκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυάρει, 545
 αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ρόθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἔνδεκα κώπαις
 θόρυβον χρηστὸν ληναῖτην,
 ἵν' ὁ ποιητὴς ἀπίγχαιρων, (545)
 κατὰ νοῦν πράξας,
 φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ.
 ἵππι ἄναξ Πόσειδον, ᷂
 χαλκοκρότων ἵππων κτύπος
 καὶ χρέμετισμὸς ἀιδάνει, (550)
 καὶ κυανέμβολοι θοαὶ

- μισθοφόροις τριήρεις, 555
 μειρακίων θ' ἄμιλλα λαμ-
 πρυνομένων ἐν ἄρμασιν
 καὶ βαρυδαιμονούντων,
 δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορὸν, ὡς χρυσοτρίαιν', ὡς
 δελφίνων μεδέων, Σουνιάρατε,
 ὡς Γεραίστιε παῖ Κρόνου,
 Φορμίωνί τε φίλτατ', ἐκ
 τῶν ἄλλων τέ θεῶν Ἀθη-
 ναίους πρὸς τὸ παρεστός.
 εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι 565
 ἄνδρες ἥσαν τῆσδε τῆς γῆς ἀξίοι καὶ τοῦ πέπλου,
 οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν ἐν τε ναυφάρκτῳ στρατῷ
 πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν· 565
 οὐ γὰρ οὐδεὶς πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἴδων
 ἡρίθμησεν, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν ἀμυνίας· 570
 εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὠμὸν ἐν μάχῃ τινὶ,
 τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἀν., εἴτ' ἡρυοῦντο μὴ πεπτωκέναι,
 ἀλλὰ διεπάλαιον αῦθις. καὶ στρατηγὸς οὖδ' ἀν εἴς 570
 τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ἥτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον·
 νῦν δ' ἐαν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία,
 οὐ μαχεῖσθαι φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
 προῖκα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις.
 καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδὲν, πλὴν τοσούτοις μόνον· 575
 ἦν ποτ' εἰρήνη γένηται καὶ πόνων παυσώμεθα,
 μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μηδὲ ἀπεστλεγγισμένοις.
 ὡς πολιοῦχε Παλλὰς, ὡς
 τῆς ἱερωτάτης ἀπα-
 σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη- 580
 ταῖς δυνάμεις θ' ὑπερφερού-
 σης μεδέουσα χώρας,
 δεῦρ' ἀφικοῦ λαβοῦσα τὴν 585
 ἐν στραταιᾶς τε καὶ μάχαις
 ἡμετέραν ξυνεργὸν
 Νίκην, ἥ χορικῶν ἐστιν ἔταιρα,

- τοῖς τ' ἔχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει. 590
 νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι δεῖ
 γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-
 σῃ τέχνῃ πορίσαι σε νί-
 κην εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν. (590)
- ἀξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι. 595
 ἄξιοι δ' εἴσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
 ἔυνδικήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐσβολάς τε καὶ μάχας.
 ἀλλὰ τὰν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν, (595)
 ώς ὅτ' ἐς τὰς ἴππαγωγοὺς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
 πριάμενοι κάθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόρδα καὶ κρόμμυα· 600
 εἴτα τὰς κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ
 ἐμβαλόντες ἀνεβρύαξαν, ἴππαπαι, τίς ἐμβαλεῖ;
 ληπτέον μᾶλλον. τί δρῷμεν; οὐκ ἐλᾶς, ὦ σαμφόρα; (600)
 ἐξεπήδων τ' ἐς Κόρινθον εἴτα δ' οἱ νεώτατοι
 ταῖς ὁπλαῖς ὤρυττον εὐνὰς καὶ μετῆσαν στρώματα· 605
 ἥσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
 εἴ τις ἐξέρποι θύραζε, κάκ βυθοῦ θηρώμενοι·
 ὡστ' ἔφη Θέαρος εἰπεῖν καρκίνου Κορίνθιον (605)
 δεινά γ', ὦ Πόσειδον, εἰ μηδὲν βυθῷ δυνήσομαι,
 μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἴππεας. 610
- ΧΟ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε,
 ὅσην ἀπὸν παρέσχεις ἡμῖν φροντίδα·
 καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν, (610)
 ἄγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμα ἡγωνίσω.
- ΑΛ. τί δ' ἄλλο γ' εἰ μὴ οικόβουλος ἐγενόμην; 615
- ΧΟ. νῦν ἀρέ ἄξιον γε πᾶσιν ἔστιν ἐπολούξαι.
 ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἀμείνον' ἔτι τῶν λόγων
 ἐργασάμεν', εἴθ' ἐπέλ- (615)
 θοις ἀπαντά μοι σαφῶς·
 ώς ἐγώ μοι δοκῶ
 καὶ μακρὰν δόδον διελθεῖν
 ωστ' ἀκοῦσαι. πρὸς τάδ', ω Βέλ-
 τιστε, θαρρήσας λέγ', ώς ἀ-
 παντες ἡδόμεσθά σοι. (620)

- ΑΛ. καὶ μὴν ἀκοῦσαι γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' οἱ μην·
οὐδὲ ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη
τερατευόμενος ἥρειδε κατὰ τῶν ἵππεων,
κρημνοὺς ἐρείδων καὶ ξυνωμότας λέγων
πιθανώταθ· ή βουλὴ δ' ἅπασ' ἀκρωμένη
ἐγένετο ὑπὸ αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα,
κᾶβλεψε νῆπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν.
κἄγωγ' ὅτε δὴ γυνων ἐνδεχομένην τοὺς λόγους
καὶ τοῖς φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην,
ἄγε δὴ Σκίταλοι καὶ Φένακες, ἦν δὲ ἐγὼ,
Βερέσχεβοί τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθων,
ἀγορά τ', ἐν ᾧ παις ὁν ἐπαιδεύθην ἐγὼ,
νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε
φωνήν τ' ἀγαιδῆ. ταῦτα φροντίζοντί μοι
ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνήρ.
κάγὼ προσέκυσα· κατὰ τῷ πρωκτῷ θενῶν
τὴν κιγκλίδ' ἐξήραξα, κάναχανὼν μέγα
ἀνέκραγον· ὃ βουλὴ, λόγους ἀγαθοὺς φέρων
εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι·
ἔξ οὖ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
οὐπάποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.
οἱ δὲ εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισαν
εἴτ' ἐστεφάνουν μὲν εὐαγγέλια· κάγὼ φρασα
αὐτοῖς ἀπόρρητον ποιησάμενος ταχὺ,
ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῦντο πολλὰς τούθολοι,
τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρυβλία.
οἱ δὲ ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἔμού ἐκεχήνεσαν.
οὐδὲ ὑπονοήσας, οἱ Παφλαγὼν, εἰδώς θ' ἄμα
οῖς ἥδεθή ή βουλὴ μάλιστα ρήμασιν,
γνώμην ἔλεξεν ἄνδρες, ἥδη μοι δοκεῖ
ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις
εὐαγγέλια θύειν ἐκατὸν βοῦς τῇ θεῷ.
ἐπένευστεν εἰς ἐκεῖνον ἡ βουλὴ πάλιν.
κάγωγ' ὅτε δὴ γυνων τοῖς βολίτοις ἡττημένος,

- διακοσίαισι βουσὶν ὑπερηκόντισα·
τῇ δὲ Ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλίων παρήνεστα
εὐχὴν ποιήσασθαι χυμάρων εἰσαύριου,
αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἐκατὸν τούθολοῦ.
ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ βουλὴ πάλιν. (660)
- ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας ἐκπλαγεὶς ἐφληγάφα.
καθ' εἶλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοὶ τοξόται.
οἱ δὲ ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἐστηκότες·
ὁ δὲ ἡντιβόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μεῖναι χρόνον,
ἢ ἄτθ' ὁ κῆρυξ οὐκ Λακεδαιμονις λέγει (665)
πύθησθ'. ἀφίκται γὰρ περὶ σπουδῶν λέγων.
οἱ δὲ ἔξ οὖτος στόματος ἀπαντεῖς ἀνέκραγον·
νυνὶ περὶ σπουδῶν; ἐπειδή γ', ὃ μέλε,
ἥσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας;
οὐ δεόμεθα σπουδῶν· ὁ πόλεμος ἐρπέτω. (670)
- ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀφίέναι·
εἴθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους πανταχῷ.
ἔγω δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμῶν
ἀπαντα τά τε γήτει ὅσ' ἦν ἐν τάγορῃ·
ἐπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα (675)
ἀποροῦσιν αὐτοῖς προϊκα, κάχαριζόμην.
οἱ δὲ ὑπερεπήνουν ὑπερεπύππαζόν τέ με
ἀπαντεῖς οὕτως ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην
ὅβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.
- ΧΟ. πάντα τοι πέπραγας οἷα χρὴ τὸν εὔτυχοῦντα· (680)
εὗρε δὲ δὲ πανεὑργος ἔτερον πολὺ πανευργίαις
μείζοσι κεκασμένου,
καὶ δόλοισι ποικίλοις,
ρήμασίν θ' αἰμύλοις.
ἀλλ' ὅπως ἀγωνεῖ φρόν- (685)
τιζε τάπιλοιπ' ἄριστα·
συμμαχους δὲ ἡμᾶς ἔχων εὔ-
νους ἐπίστασαι πάλαι.
- ΑΛ. καὶ μὴν ὁ Παφλαγὼν οὐτοσὶ προσέρχεται,
ἀθῶν κολόκυμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν,

- ώς δὴ καταπιόμενός με. μορμὰ τοῦ θράσους. (690)
- ΚΛ. εἰ μή σ' ἀπολέσαιμ', εἴ τι τῶν αὐτῶν ἔμοι
ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῆ. 695
- ΑΛ. ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα φολοκομπίαις,
ἀπεπυδάριστα μόθωνα, περιεκόκκασα.
- ΚΛ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρά γ', εἰ μή σ' ἐκφάγω
ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι. (695)
- ΑΛ. εἰ μὴ κφάγγης; ἐγὼ δέ γ', εἰ μή σ' ἐκπίω,
κἄτ' ἐκροφήσας αὐτὸς ἐπιδιαρραγῶ. 700
- ΚΛ. ἀπολῶ σε νὴ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.
- ΑΛ. ίδον προεδρίαν οἶον ὄφομαί σ' ἐγὼ
ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον. (700)
- ΚΛ. ἐν τῷ ξύλῳ δῆστο σε νὴ τὸν οὐρανόν. 705
- ΑΛ. ώς δξύθυμος. φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν;
ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλαντίῳ;
- ΚΛ. ἔξαρπάσομαι σου τοῖς ὅνυξι τάντερα. (705)
- ΑΛ. ἀπονυχιῶ σου τὰν πρυτανείῳ σιτία.
- ΚΛ. ἔλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῶς μοι δίκην. 710
- ΑΛ. κάγὼ δέ σ' ἔλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.
- ΚΛ. ἀλλ', ὃ πονηρὲ, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται·
ἐγὼ δ' ἔκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω. (710)
- ΑΛ. ώς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.
- ΚΛ. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἵς ψωμίζεται. 715
- ΑΛ. καθ' ὕσπερ αἱ τιτθαί γε σιτίζεις κακῶς.
μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγου ἐντίθης,
αὐτὸς δ' ἔκείνου τριπλάσιον κατέσπακας. (715)
- ΚΛ. καὶ νὴ Δί' ὑπό γε δεξιότητος τῆς ἔμῆς
δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὔρὺν καὶ στενόν. 720
- ΑΛ. χῶ πρωκτὸς οὐμὸς τουτογὶ σοφίζεται.
- ΚΛ. οὐκ, ὥγάθ', ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
ἴωμεν ἔς τὸν δῆμον. ΑΛ. οὐδὲν κωλύει·
ίδοὺ, βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἴσχέτω. (720)
- ΚΛ. ὃ Δῆμε, δεῦρ' ἔξελθε. ΑΛ. νὴ Δί', ὃ πάτερ,
ἔξελθε δῆτ'. ΚΛ. ὃ Δημιδίον ὃ φίλτατον,
ἔξελθ', τούτης οἴτα περιυβρίζομαι. 725

ΔΗΜΟΣ.

- τίνες οἱ βωῶντες; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε. (725)
- τίς, ὦ Παφλαγὼν, ἀδικεῖ σε; ΚΛ. διὰ σὲ τύπτομαι
ὑπὸ τουτοῦ καὶ τῶν νεανίσκων. ΔΗΜ. τιή;
ΚΛ. ὅτὶ φιλῶ σ', ὦ Δῆμος, ἐραστής τ' εἰμὶ σός.
ΔΗΜ. σὺ δὲ εἴ τίς ἐτέον; ΑΛ. ἀντεραστής τουτοῦ, (730)
ἐρῶν πάλαι σου, βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,
ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοί τε κάγαθοί.
ἀλλ' οὐχ οἵοι τ' ἐσμὲν διὰ τουτοῦ. σὺ γὰρ
ὅμοιος εἴ τοις παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·
τοὺς μὲν καλούς τε κάγαθοὺς οὐ προσδέχεις, (735)
σαυτὸν δὲ λυχνοπώλαισι καὶ νευρορράφοις
καὶ σκυτοτόμοις καὶ βυρσοπώλαισιν δίδως. 740
- ΚΛ. εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον. ΑΛ. εἰπέ νυν, τί δρῶν;
ΚΛ. ὅτι τῶν στρατηγῶν ὑποδραμῶν τῶν ἐκ Πύλου,
πλεύσας ἐκεῖσε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον. (740)
- ΑΛ. ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου
ἔψοντος ἐτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην. 745
- ΚΛ. καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν,
ὦ Δῆμος, ἵν' εἰδῆς ὁπότερος νῦν ἔστι σοι
εὐνούστερος, διάκρινον, ἵνα τοῦτον φιλῆῃς. (745)
- ΑΛ. ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ πυκνί.
ΔΗΜ. οὐκ ἀν καθιζόμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ· 750
- ἀλλ' ἐσ τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν' ἐσ τὴν πύκνα.
- ΑΛ. οἵμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρων
οἴκοι μὲν ἀνδρῶν ἔστι δεξιώτατος,
ὅταν δὲ ἐπὶ ταυτησὶ καθῆται τῆς πέτρας, (750)
κέχηνεν ὕσπερ ἐμποδίζων ἴσχαδας. 755
- ΧΟ. νῦν δή σε πάντα δεῖ κάλων ἔξιέναι σεαυτοῦ,
καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους,
ὅτοις τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ
κακ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορίζων. (755)
- πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐσ τὸν ἄνδρα. 760
ἄλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐκεῖνον προσικέσθαι σοι, πρότερον σὺ

τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου.

ΚΛ. τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίᾳ, τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ, (760) εὔχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγένημαι βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβακχὸν, 765 ὥσπερ νῦνὶ μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν τῷ πρυτανείῳ· εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀντιβεβηκὼς, ἀπολούμην καὶ διαπρισθείην κατατμηθείην τε λέπαδνα. (765)

ΑΛ. κάγωγ'. Ὡς Δῆμος, εἰ μή σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω, κατατμηθεὶς, ἔφοιμην ἐν περικομματίοις· κεί μὴ τούτοις πέποιθας, 770 ἐπὶ ταυτησὶ κατακνηθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ καὶ τῇ κρεάγρᾳ τῶν ὄρχιπεδῶν ἐλκοίμην ἐς Κεραμεικόν.

ΚΛ. καὶ πῶς ἀν ἐμοῦ μᾶλλον σε φιλῶν, ὡς Δῆμε, γένοιτο πολίτης; (770) ὃς πρῶτα μὲν, ἦνίκ’ ἐβούλευνό σοι, χρήματα πλεῖστ’ ἀπέδειξα ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ’ ἄγχων, τοὺς δὲ μεταιτῶν, οὐ φροντίζων τῶν ἴδιωτῶν οὐδενὸς, εἰ σοὶ χαριοίμην. 776

ΑΛ. τοῦτο μὲν, ὡς Δῆμος, οὐδὲν σεμνόν· κάγῳ γὰρ τοῦτο σε δράσω. ἀρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοι τοὺς ἀλλοτρίους παραθήσω. (775) ὡς δὲ οὐχὶ φιλεῖ σ’ οὐδὲ ἔστ’ εὔνους, τοῦτο αὐτό σε πρῶτα διδάξω, ἀλλ ἡ διὰ τοῦτο αὐθ’ ὅτιή σου τῆς ἀνθρακιᾶς ἀπολαύει. 780 σὲ γάρ, ὃς Μῆδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μαραθῶν, καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας, ἐπὶ ταῖς πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὗτως, (780) οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ράφαμενός σοι τούτη φέρω. ἀλλ ἐπαναίρου, κάτα καβίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι. 785

ΔΗΜ. ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἔκγονος εἶ τῶν Ἀρμοδίου τις ἐκείνων; τοῦτο γέ τοι σου τούργου ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλοδῆμον.

ΚΛ. ὡς ἀπὸ μικρῶν εὔνους αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι. (785)

ΑΛ. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δελεάσμασιν εἴλεις.

ΚΛ. καὶ μὴν εἴ πού τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δῆμῳ μᾶλλον ἀμύνων ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.

ΑΛ. καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὃς τοῦτον ὄρῶν οἰκοῦντ’ ἐν ταῖς πιθάκναισι καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὅγδοον οὐκ ἐλεαίρεις, (790) ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις· Ἀρχεπιτολέμου δὲ φέροντος τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδαστας, τὰς πρεσβείας τ’ ἀπελαύνεις 795 ἐκ τῆς πόλεως ράβαπνγίζων, αἱ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.

- ΚΛ. ἵνα γ' Ἐλλήνων ἄρξη πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν
ώς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντάβολον ἡλιάσασθαι, (795)
ἥν ἀναμείνητ πάντως δ' αὐτὸν θρέψω γὰρ καὶ θεραπεύσω,
ἔξευρίσκων ἐν καὶ μιαρῷς ὅποθεν τὸ τριάβολον ἔξει. 800
- ΑΛ. οὐχ ἵνα γ' ἄρξη μὰ Δῖ? Ἀρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον
σὺ μὲν ἀρπάζῃς καὶ δωροδοκῆς παρὰ τῶν πόλεων· ὁ δὲ δῆμος
ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὄμιχλης ἢ πανουργεῖς μὴ καθορᾶ σου,
ἀλλ' ὑπὸ ἀνάγκης ἄμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ πρός σε κεχήνη. (801)
εἰ δέ ποτ' εἰς ἄγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψῃ 805
καὶ χῖδρα φαγὼν ἀναθαρρήσῃ καὶ στεμφύλῳ ἐς λόγον ἔλθῃ,
γνώσεται οἵων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου,
εἴθ ἥξει σοι δριμὺς ἄγροικος, κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον ἴχνεύων. (805)
ἢ σὺ γεγνώσκων τόνδε ἔξαπατᾶς, καὶ ὄνειροπολεῖς περὶ σαυτοῦ.
- ΚΛ. οὕκουν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ καὶ διαβάλλειν 810
πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλείονα χρηστὰ
νὴ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῷ περὶ τὴν πόλιν ἥδη;
- ΑΛ. ὡς πόλις Ἀργους, κλύεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζεις;
δις ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν εὐρὸν ἐπιχειλῆ, (815)
καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν,
ἀφελῶν τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἴχθυς καινοὺς παρέθηκε.
σὺ δὲ Ἀθηναίους ἔζητησας μικροπολίτας ἀποφῆναι
διατειχίζων καὶ χρησμῷδῶν, ὁ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων. (815)
κάκεινος μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὺ δὲ Ἀχιλλείων ἀπομάττει.
- ΚΛ. οὕκουν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν, ὡς Δῆμος, ἔστιν μὲν δὲ τούτου, 820
ὅτική σε φιλῶ; ΔΗΜ. παῦ παῦ, οὗτος, καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά.
πολλοῦ δὲ πολύν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης ἐγκρυφιάζων.
- ΑΛ. μιαρώτατος, ὡς Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα πανοῦργα δεδρακάς, (820)
ὅπόταν χασμᾶ, καὶ τοὺς καυλοὺς
τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων 825
καταβροχθίζει, κάμφοιν χειροῖν
μυστιλάται τῶν δημοσίων.
- ΚΛ. οὐ χαιρήσεις, ἀλλά σε κλέπτονθ
αιρήσω γὰρ τρεῖς μυριάδας. (825)
- ΑΛ. τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις,
μιαρώτατος ὧν περὶ τὸν δῆμον 830

- τὸν Ἀθηναίων; καὶ σ' ἐπιδείξω
νὴ τὴν Δῆμητρ', η μὴ ζώην, (830)
δωροδοκήσαντ' ἐκ Μυτιλήνης
πλεῖν ἡ μνᾶς τετταράκοντα. 835
- ΧΟ. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μέγιστον ὀφέλημα,
ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ᾥδ' ἐποίσεις,
μέγιστος Ἐλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις
τὰν τῇ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τρίαιναν, (835)
η πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σείων τε καὶ ταράττων. 840
καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἄνδρ', ἐπειδὴ σοι λαβῆν δέδωκεν
κατεργάσει γὰρ ῥᾳδίως, πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.
- ΚΛ. οὐκ, ὥγαθοί, ταῦτ' ἐστί πω ταύτῃ μὰ τὸν Ποσειδῶ.
ἐμοὶ γάρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργου ὥστε (840)
ἀπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἔχθροὺς ἐπιστομίζειν,
ἔως ἂν ἡ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λοιπόν. 845
- ΑΛ. ἐπίσχεις ἐν ταῖς ἀσπίσιν λαβῆν γὰρ ἐνδέδωκας.
οὐ γάρ σ' ἔχρην, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
ταύτας ἔαν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι. (845)
ἄλλ' ἐστὶ τοῦτ', ὦ Δῆμε, μηχάνημ', ἵν, ἡν σὺ βούλῃ
τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτοῦ, σοὶ τοῦτο μὴ κυγένηται.
ὅρᾶς γὰρ αὐτῷ στῖφος οἶόν ἐστι βυρσοπωλῶν
νεανιῶν τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι
καὶ τυροπῶλαι τοῦτο δ' εἰς ἐν ἐστὶ συγκεκυφός. (850)
ώστ' εἰ σὺ βριμήσαι καὶ βλέψειας ὁστράκινδα,
νύκτωρ κατασπάσαντες ἀν τὰς ἀσπίδας θέοντες
τὰς ἐσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἀν καταλάβουεν ἡμῶν.
- ΔΗΜ. οἵμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πονηρὲ
οἶσον με παρεκόπτου χρόνον τοιαῦτα κρουσιδημῶν. (855)
- ΚΛ. ὦ δαιμόνε, μὴ τοῦ λέγοντος ἵσθι, μηδὲ οἰηθῆς
ἐμοῦ ποθ' εὑρήσειν φίλον βελτίον· ὅστις εἰς ὃν
ἔπαυσα τοὺς ξυνωμότας, καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κέκραγα. 860
- ΑΛ. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθασ.
ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν
ἔαν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν, 865

- αίροῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἦν τὴν πόλιν ταράττης.
 ἐν δὲ εἰπέ μοι τοσουτονί· σκύτη τοσαῦτα πωλῶν,
 ἔδωκας ἥδη τουτῷ κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ (865)
 ταῖς ἐμβάσιν, φάσκων φιλεῖν; ΔΗΜ. οὐδῆτα μὰ τὸν Ἀπόλλω.
 ΑΛ. ἔγυνακας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἶστος ἐστιν; ἀλλ' ἐγώ σοι
 ζεύγος πριάμενος ἐμβάδοιν τουτὶ φορεῖν δίδωμι.
 ΔΗΜ. κρίνω σ' ὅσων ἐγώδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ἄριστον
 εὐνούστατόν τε τῇ πόλει καὶ τοῖσι δακτύλοισιν. (870)
 ΚΛ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι,
 ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας; ὅστις
 ἔπαυσα τοὺς βινουμένους, τὸν Γρύττον ἔξαλειψας.
 ΑΛ. οὐκουν σε δῆτα ταῦτα δεινόν ἐστι πρωκτοτηρεῖν,
 παῦσαί τε τοὺς βινουμένους; κούκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους (875)
 οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ρήτορες γένοιντο.
 τονδὶ δὲ ὅρῶν ἀνευ χιτῶνος ὄντα τηλικοῦτον,
 οὐπώποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν Δῆμον ἡξίωσας,
 χειμῶνος ὄντος· ἀλλ' ἐγώ σοι τουτοὶ δίδωμι.
 ΔΗΜ. τοιουτοὶ Θεμιστοκλῆς οὐπώποτ' ἐπενόησεν. (880)
 καίτοι σοφὸν κάκεϊν δὲ Πειραιεύς ἔμοιγε μέντοι
 οὐ μεῖζον εἴναι φαίνετ' ἔξεύρημα τοῦ χιτῶνος.
 ΚΛ. οἵμοι τάλας, οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.
 ΑΛ. οὐκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χεσείη,
 τοῖσιν τρόποις τοῖς σῶσιν ὕσπερ βλαυτίοισι χρῶμαι. (885)
 ΚΛ. ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖ με θωπείαις· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
 προσαμφιῶ τοδί· σὺ δὲ οἵμως, ὃ πονήρ. ΔΗΜ. ίαιβοῖ.
 οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ὅζων;
 ΑΛ. καὶ τοῦτο γ' ἐπίτηδες σε περιήμπισχεν, ἵν' ἀποπνίξῃ·
 καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκεῖνον (890)
 τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; ΔΗΜ. οἶδα μέντοι. 895
 ΑΛ. ἐπίτηδες οὗτοι αὐτὸν ἐσπενδό ἄξιον γενέσθαι,
 ἵν' ἐσθίοιτ' ὧνούμενοι, κάπειτ' ἐν Ἡλιαίᾳ
 βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.
 ΔΗΜ. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἴπ' ἀνὴρ κόπρειος. (895)
 ΑΛ. οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου γένεσθε πυρροί;
 ΔΗΜ. καὶ νὴ Δί! ἦν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχάνημα.

ΚΛ.	οῖοισί μ', ὃ πανοῦργε, θωμολοχεύματιν ταράττεις.	
ΑΛ.	ἡ γὰρ θεός μ' ἐκέλευστε νικῆσαι σ' ἀλαζονείᾳ.	(900)
ΚΛ.	ἀλλ' οὐχὶ νικήσεις. ἐγὼ γάρ φημί σου παρέξειν,
ὡς Δῆμε, μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τρυβλίον ροφῆσαι.	905
ΑΛ.	ἐγὼ δὲ κυλίχνιον γέ σου καὶ φάρμακον διδώμει
τὰν τοῖσιν ἀντικυημίοις ἐλκυδρια περιαλείφειν.	
ΚΛ.	ἐγὼ δὲ τὰς πολιάς γέ σουκλέγων νέου ποιήσω.	
ΑΛ.	ἰδοὺ δέχον κέρκον λαγὼ τῷφθαλμιδίῳ περιψῆν.	(905)
ΚΛ.	ἀπομυξάμενος ὃ Δῆμέ μου πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.	910
ΑΛ.	ἔμοῦ μὲν οὖν, ἔμοῦ μὲν οὖν.	
ΚΛ.	ἐγὼ σε ποιήσω τριη-
ραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν
σαυτοῦ, παλαιὰν ναῦν ἔχοντ ² ,
εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ-
ξεις οὐδὲ ναυπηγούμενος·
διαμηχανήσομαι θ' ὅπως
ἄν ίστιον σαπρὸν λάβησ.	(910)
915
ΧΟ.	ἀνὴρ παφλάζει, παῦε παῦ,
ὑπερβέων ὑφελκτέον
τῶν δαδίων, ἀπαρυστέον
τε τῶν ἀπειλῶν ταυτη̄.	(915)
920
ΚΛ.	δώσεις ἔμοὶ καλὴν δίκην,
ἵπούμενος ταῖς ἐσφοραῖς.
ἐγὼ γὰρ ἐς τοὺς πλουσίους
σπεύσω σ' ὅπως ἄν ἐγγραφῆς.	(920)
925
ΑΛ.	ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-
δὲν, εὔχομαι δέ σου ταῦτι·
τὸ μὲν τάγγην τευθίδων
ἐφεστάναι σίζον, σὲ δὲ
γνώμην ἐρεῦ μέλλοντα περὶ ¹
Μιλησίων καὶ κερδανεῖν
τάλαντον, ἣν κατεργάσῃ,
σπεῦδειν ὅπως τῶν τευθίδων
ἐμπλήμενος φθαιῆς ἔτ' εἰς
ἐκκλησίαν ἐλθεῖν· ἔπει-	(925)
930
		935

τα πρὶν φαγεῖν, ἀνὴρ μεθή-
κοι, καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
βουλόμενος ἐ-
σθίων ἐπαποπνιγέίης. (935)
940

ΧΟ. εὖ γε νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Δῆμητρα.

ΔΗΜ. κάμοὶ δοκεῖ καὶ τάλλα γ' εἶναι καταφανῶς

ἀγαθὸς πολίτης, οὗτος οὐδείς πω χρόνου (940)
ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τούτοις. 945

σὺ δ', ὦ Παφλαγῶν, φάσκων φιλεῖν μὲν ἐσκορόδιστας.
καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ώς οὐκέτι
ἔμοὶ ταμιεύσεις. ΚΛ. ἔχει τοσοῦτον δ' ἵσθ' ὅτι,
εἰ μή μ' ἔάσεις ἐπιτροπεύειν, ἔτερος αὖ (945)
ἔμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται. 950

ΔΗΜ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιος ἔσθ' οὗτος

οὐμός τὸ γοῦν σημεῖον ἔτερον φαίνεται,
ἄλλ' η οὐ καθορῶ. ΑΛ. φέρ' Ἰδω, τί σοι σημεῖον ἦν;

ΔΗΜ. δημοῦ βοείου θρῖον ἔξωπτημένου. (950)

ΑΛ. οὐ τοῦτο ἔνεστιν. ΔΗΜ. οὐ τὸ θρῖον; ἄλλα τί;

ΑΛ. λάρος κεχηνῶς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.

ΔΗΜ. αἴβοι τάλας. ΑΛ. τί ἔστιν; ΔΗΜ. ἀπόφερ' ἐκποδών.
οὐ τὸν ἔμὸν εἶχεν, ἄλλὰ τὸν Κλεωνύμου.

παρ' ἔμοῦ δὲ τούτοινι λαβὼν ταμίευνέ μοι. (955)

ΚΛ. μὴ δητά πώ γ', ὦ δέσποτ', ἀντιβολῶ σ' ἐγώ,
πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσῃς τῶν ἐμῶν.

ΑΛ. καὶ τῶν ἐμῶν νυν. ΚΛ. ἄλλ' ἐὰν τούτῳ πίθη,
μολχὸν γενέσθαι δεῖ σε. ΑΛ. κἄν γε τούτῳ,
ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίου. (960)

ΚΛ. ἄλλ' οἱ γ' ἔμοὶ λέγουσιν ώς ἄρξαι σε δεῖ
χώρας ἀπάστης ἐστεφανωμένου ρόδοις. 965

ΑΛ. οὐμοὶ δέ γ' αὖ λέγουσιν ώς ἀλουργίδα
ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην ἐφ' ἄρματος
χρυσοῦ διώξει Σμικύθην καὶ κύριον. (965)

ΔΗΜ. καὶ μὴν ἔνεγκ' αὐτὸὺς ιών, οὐδὲ οὗτοσὶ
αὐτῶν ἀκούσῃ. ΑΛ. πάνυ γε. ΔΗΜ. καὶ σύ νυν φέρε. 970

ΚΛ. ιδού. ΑΛ. ιδού νὴ τὸν Δί'. οὐδέν κωλύει.

- ΧΟ.** ἥδιστον φάσις ἡμέρας
 ἔσται τοῖσι παροῦσι πᾶ- (970)
 σιν καὶ τοῖς ἀφικνουμένοις,
 ἦν Κλέων ἀπόληται.
 καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν
 οἵων ἀργαλεωτάτων
 ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν (975)
 ἥκουσ' ἀντιλεγόντων,
 ὡς εἰ μὴ γένεθ' οὗτος ἐν
 τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἀν ἥ-
 στην σκεύη δύο χρησίμω,
 δοιδυξ οὐδὲ τορύνη. (980)
 ἀλλὰ καὶ τοῦ ἔγαγε θαυ-
 μάζω τῆς ὑομουσίας
 αὐτοῦ· φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
 παιδεῖς οἱ ξυνεφοίτων
 τὴν Δωριστὶ μόνην ἐναρ- (985)
 μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν,
 ἄλλην δὲ οὐκ ἐθέλειν λαβεῖν
 κἄτα τὸν κιθαριστὴν
 ὄργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-
 ειν, ὡς ἀρμονίαν δὲ παῖς (990)
 οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν
 ἦν μὴ Δωροδοκηστί.
ΚΛ. ἵδου, θέασαι, κούχ ἅπαντας ἐκφέρω.
ΑΛ. οἴμ' ὡς χεσείω, κούχ ἅπαντας ἐκφέρω. (994)
ΔΗΜ. ταυτὶ τί ἔστι; **ΚΛ.** λόγια. **ΔΗΜ.** πάντ'; **ΚΛ.** ἐθαύμασας;
 καὶ νὴ Δί! ἔτι γέ μοῦστι κιβωτὸς πλέα. 1000
ΑΛ. ἐμοὶ δὲ ὑπερῷον καὶ ξυνοικία δύο.
ΔΗΜ. φέρ' ἵδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοί ποτε;
ΚΛ. οὐμοὶ μέν εἰσι Βάκιδος. **ΔΗΜ.** οἱ δὲ σοὶ τίνος;
ΑΛ. Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου. (1000)
ΔΗΜ. εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ; **ΚΛ.** περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύλου, 1005
 περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀπάντων πραγμάτων.
ΔΗΜ. οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ; **ΑΛ.** περὶ Ἀθηνῶν, περὶ φακῆς,

- περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σικόμβρων νέων,
 περὶ τῶν μετρούντων τάλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς, (1005)
 περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ. τὸ πέος οὐτοσὶ δάκοι.
 ΔΗΜ. ἄγε νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθε μοι,
 καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ κεῖνον φῆπερ ἥδομαι,
 ὡς ἐν νεφέλαισιν ἀετὸς γενήσομαι. (1010)
- ΚΛ. ἄκουε δή νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
 Φράζεν, Ἐρεχθείδη, λογίων ὅδον, ἦν σοι Ἀπόλλων
 ἵαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
 σώζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἵερὸν κύνα καρχαρόδοντα,
 ὃς πρὸ σέθεν χάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγὼς (1015)
 σοὶ μισθὸν ποριεῖ, κανὸν μὴ δρᾶ ταῦτ', ἀπολεῖται.
 πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακράζουσι κολοιοί. (1020)
- ΔΗΜ. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὁ τι λέγει.
 τί γάρ ἔστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί;
 ΚΛ. ἐγὼ μέν εἰμ' ὁ κύων πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω· (1020)
 σοὶ δὲ εἴπε σώζεσθαί μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.
 ΑΛ. οὐ τοῦτο φησ' ὁ χρησμὸς, ἀλλ' ὁ κύων ὅδι
 ὥσπερ θύρας σοῦ τῶν λογίων παρεσθίει.
 ἐμοὶ γάρ ἔστ' ὅρθως περὶ τούτου τοῦ κυνός.
 ΔΗΜ. λέγε νυν ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον, (1025)
 ἵνα μή μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνός δάκη.
 ΑΛ. Φράζεν, Ἐρεχθείδη, κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστὴν,
 ὃς κέρκω σαίνων σ', δπόταν δειπνῆς, ἐπιτηρῶν,
 ἐξέδεται σου τοῦψου, ὅταν σύ που ἀλλοσε χάσκης· (1030)
 ἐσφοιτῶν τ' ἐις τούπτανιον λήσει σε κυνηδὸν
 νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.
- ΔΗΜ. νὴ τὸν Ποσειδῶ πολύ γ' ἄμεινον, ὥ Γλάνι. (1035)
 ΚΛ. ὥ ταῦ, ἄκουσον, εἴτα διάκρινον τότε.
 "Ἐστι γυνὴ, τέξει τε λέονθ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις,
 ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μάχεῖται, (1035)
 ὥστε περὶ σκύμνοισι βεβηκώς τὸν σὺ φύλασσε,
 τεῦχος ποίησας ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς.
 ταῦτ' οἶσθ' ὁ τι λέγει; ΔΗΜ. μὰ τὸν Ἀπόλλωνα γὰρ μὲν οὖν.
 ΚΛ. ἔφραζεν ὁ θεός σοι σαφῶς σώζειν ἐμέ·

- ἔγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντός εἰμί σοι. (1040)
- ΔΗΜ. καὶ πῶς μ' ἐλελήθης Ἀντιλέων γεγενημένος;
- ΑΛ. ἐν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἑκὰν
δι μόνον σιδηροῦν τεῖχός ἔστι καὶ ξύλου,
ἐν φι σε σώζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.
- ΔΗΜ. πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός; ΑΛ. τουτονὶ (1045)
δῆσαι σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.
- ΔΗΜ. ταντὶ τελεῖσθαι τὰ λόγια ἥδη μοι δοκεῖ. 1050
- ΚΛ. μὴ πείθου φθονεραὶ γὰρ ἐπικράζουσι κορῶναι.
ἀλλ' ἱέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσὶν, ὃς σοι
ἥγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους. (1050)
- ΑΛ. τοῦτο γέ τοι Παφλαγῶν παρεκινδύνευσε μεθυσθείς.
Κεκροπίδη κακόβουλε, τί τοῦθ' ἥγει μέγα τοῦργον; 1055
καὶ κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἀνὴρ ἀναθείη·
ἀλλ' οὐκ ἀν μαχέσαιτο· χέσαιτο γὰρ, εἰ μαχέσαιτο.
- ΚΛ. ἀλλὰ τόδε φράσσαι, πρὸ Πύλου Πύλουν ἦν σοι ἔφραξεν. (1055)
Ἐστι Πύλος πρὸ Πύλου ΔΗΜ. τί τοῦτο λέγει, πρὸ Πύλου;
- ΑΛ. τὰς πυέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ. 1060
- ΔΗΜ. ἔγὼ δ' ἄλοντος τήμερον γενήσομαι.
οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφήρπασεν.
- ΑΛ. ἀλλ' οὗτοσὶ γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ (1060)
ὅ χρησμὸς, φῶ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.
- ΔΗΜ. προσέχω· σὺ δὲ ἀναγίγνωσκε, τοῖς ναύταισί μου 1065
ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται.
- ΑΛ. Αἰγείδη, φράσσαι κυναλώπεκα, μή σε δολώσῃ,
λαίθαργον, ταχύπουν, δολίαν κερδῶ, πολύιδριν. (1065)
οἶσθ' ὅ τί ἐστιν τοῦτο; ΔΗΜ. Φιλόστρατος ἡ κυναλώπηξ.
- ΑΛ. οὐ τοῦτο φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἐκάστοτε 1070
αἰτεῖ ταχείας ἀργυρολόγους οὗτοσί·
ταύτας ἀπαυδᾶ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.
- ΔΗΜ. πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ; ΑΛ. ὅπως; (1070)
ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ χῶ κύων ταχύ.
- ΔΗΜ. πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί;
ΑΛ. ἀλωπεκίωσι τοὺς στρατιώτας ἥκασεν, 1075
ὅτιὴ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.

ΔΗΜ. εἴεν·

(1075)

τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίοις ποῦ;

ΑΛ. ἐγὼ ποριῶ καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.

ἀλλ' ἔτι τόνδε ἐπάκουσον, δὲν εἶπέ σοι ἔξαλέασθαι,
χρησμὸν Λητοῖδης, Κυλλήνην, μή σε δολώσῃ.ΔΗΜ. ποίαν Κυλλήνην; ΑΛ. τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησεν
Κυλλήνην ὄρθως, ὅτι γένος, ἐμβαλε κυλλῆ.ΚΛ. οὐκ ὄρθως φράζει· τὴν Κυλλήνην γάρ ὁ Φοῖβος
ἐεις τὴν χεῖρ' ὄρθως ἤνιξατο τὴν Διοπείθους.
ἀλλὰ γάρ ἐστιν ἐμοὶ χρησμὸς περὶ σοῦ πτερυγωτὸς,
αἰετὸς ὡς γίγνει καὶ πάσης γῆς βασιλεύεις. (1085)ΑΛ. καὶ γάρ ἐμοὶ, καὶ γῆς καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,
χῶτι γένεται ἐν Ἐκβατάνοις δικάστεις, λείχων ἐπίπαστα.ΚΛ. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καὶ μοῦδόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνη πλουσυγίειαν.ΑΛ. νὴ Δία καὶ γὰρ ἐγώ καὶ μοῦδόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαῦξ αὐτῇ πικαθῆσθαι·
εἴτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ
ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάλμην. (1095) 1095

ΔΗΜ. ίὸν ίὸν.

οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.

καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τοιτοὺ
γερονταγωγεῖν κάναπαιδεύειν πάλιν. (1095)ΚΛ. μήπω γέ, ἵκετεύω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ
κριθὰς ποριῶ σοι καὶ βίου καθ' ἡμέραν.ΔΗΜ. οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων πολλάκις
ἔξηπατήθην ὑπό τε σοῦ καὶ Θουφάνους. (1100)

ΚΛ. ἀλλ' ἄλφιτ' ἥδη σοι ποριῶ σκευασμένα.

ΑΛ. ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας
καὶ τοῦφον ὀπτόν· μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ σθιε.ΔΗΜ. ἀνύσατέ νυν, ὅ τι περ ποιήσεθ· ὡς ἐγὼ,
ὅπότερος ἀν σφῶν εὗ με μᾶλλον ἀν ποιῆ,
τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας. (1105)

ΚΛ. τρέχοιμ· ἀν εἴσω πρότερος. ΑΛ. οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγώ.

ΧΟ. ὦ Δῆμε, καλήν γέ τέχεις

1110

ἀρχὴν, ὅτε πάντες ἀν-
θρωποι δεδίασί σ' ὥσ-
περ ἄνδρα τύραννον.	(1110)
ἀλλ' εὐπαράγωγος εῖ,
θωπευόμενός τε χαί-
ρεις κάξαπατώμενος,	1115
πρὸς τόν τε λέγοντ' ἀεὶ
κέχηνας· ὁ νοῦς δέ σου
παρὰν ἀποδημεῖ.	(1115)
ΔΗΜ. νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
νομίζετ'. ἐγὼ δ' ἐκὼν
ταῦτ' ἡλιθιάζω.	1120
αὐτός τε γὰρ ἥδομαι
βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν,
κλέπτοντά τε βούλομαι
τρέφειν ἔνα προστάτην·	1125
τοῦτον δ', ὅταν ἢ πλέως,
ἄρας ἐπάταξα.	(1125)
ΧΟ. χοῦτω μὲν ἀν εὖ ποιοῖς,
εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ'
ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς λέγεις,
τούτῳ πάνυ πολλὴ,	1130
εἰ τούσδε ἐπίτηδες ὥσ-
περ δημοσίους τρέφεις
ἐν τῇ πυκνῇ, καθ' ὅταν
μή σοι τύχῃ ὅψον ὅν,	1135
τούτων δες ἀν ἢ παχὺς,
θύσας ἐπιδειπνεῖς.	(1135)
ΔΗΜ. σκέψασθε δέ μ', εἰ σοφῶς
αὐτοὺς περιέρχομαι,
τοὺς οἰομένους φρονεῖν
καμ' ἔξαπατύλειν.	1140
τηρῶ γὰρ ἑκάστοτ' αὐ-
τοὺς, οὐδὲ δοκῶν ὄρāν,	1145

κλέπτοντας ἔπειτ' ἀναγ-
κάζω πάλιν ἐξεμεῖν
ἄττ' ἀν κεκλόφωσί μου,
κημὸν καταμηλῶν.

(1145)

1150

ΚΛ. ἄπαγ' ἐσ μακαρίαν ἐκποδῶν. ΑΛ. σύ γ', ὦ φθορε.

ΚΛ. ὦ Δῆμ', ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
τρίπαλαι κάθημαι, βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.

(1150)

ΑΛ. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαι γε καὶ δωδεκάπαλαι
καὶ χιλιόπαλαι καὶ πρόπαλαι, πάλαι πάλαι.

1155

ΔΗΜ. ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισμυριόπαλαι
βδελύττομαι σφὸν, καὶ πρόπαλαι, πάλαι πάλαι.

ΑΛ. οἴσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; ΔΗΜ. εἰ δὲ μὴ, φράσεις γε σύ.

ΑΛ. ἄφεις ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτοὶ,
ἴνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἵσου. ΔΗΜ. δρᾶν ταῦτα χρή.

1160

ἀπιτον. ΚΛ. ἴδού. ΔΗΜ. θέοιτ' ἀν. ΑΛ. οὐκεῖν οὐκ ἐώ.

ΔΗΜ. ἀλλ' ἡ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον
ὑπὸ τῶν ἔραστῶν νὴ Δί' ἡ γὰρ θρύψομαι.

(1160)

ΚΛ. ὁρᾶς; ἐγὼ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον.

ΑΛ. ἀλλ' οὐ τράπεξαν, ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος.

1165

ΚΛ. ἴδοù φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγὼ
ἐκ τῶν ὅλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.

ΑΛ. ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τῷλεφαντίνῃ.

(1165)

ΔΗΜ. ὡς μέγαν ἄρ' εἶχεις, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον.

1170

ΚΛ. ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον εὔχρων καὶ καλόν
ἔτόρυνε δ' αὐθ' ἡ Παλλὰς ἡ Πυλαιμάχος.

ΑΛ. ὦ Δῆμ', ἐναργῶς ἡ θεός σ' ἐπισκοπεῖ,
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.

(1170)

ΔΗΜ. οἵει γὰρ οἰκεῖσθ' ἀν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,
εἰ μὴ φανερῶς ἥμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;

1175

ΚΛ. τουτὶ τέμαχός σοῦδωκεν ἡ Φοβεσιστράτη.

ΑΛ. ἡ δ' Ὁβριμοπάτρα γ' ἐφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας
καὶ χόλικος ἥνυστρου τε καὶ γαστρὸς τόμον.

(1175)

ΔΗΜ. καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη.

1180

ΚΛ. ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτοὶ φαγεῖν

- ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
 ΑΛ. λαβὲ καὶ ταδί νυν. ΔΗΜ. καὶ τί τούτοις χρήσομαι (1180)
 τοῖς ἐντέροις; ΑΛ. ἐπίτηδες αὐτὸς ἔπειμψέ σοι
 ἐς τὰς τριήρεις ἐντερόγενεαν ἡ θεός· 1185
 ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
 ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένου τρία καὶ δύο.
 ΔΗΜ. ως ἥδης, ὃ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς. (1185)
 ΑΛ. ἡ Τριτογενῆς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνιστεν.
 ΚΛ. λαβέ νυν πλακοῦντος πίονος παρὸς ἐμοῦ τόμον. 1190
 ΑΛ. παρὸς ἐμοῦ δὲ ὅλου γε τὸν πλακοῦντα τούτον.
 ΚΛ. ἀλλ' οὐ λαγῳδίᾳ ἔξεις ὅπόθεν δῷς· ἀλλ' ἐγώ.
 ΑΛ. οἵμοι. πόθεν λαγῳδά μοι γενήσεται; (1190)
 ὃ θυμὴ, νυνὶ βωμολόχου ἔξευρέ τι.
 ΚΛ. ὄρᾶς ταῦθι, ὃ κακοδαιμονίου; ΑΛ. ὀλίγον μοι μέλει· 1195
 ἐκεινοὶ γὰρ ως ἔμενοι ἔρχονται. ΚΛ. τίνες;
 ΑΛ. πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλάντια.
 ΚΛ. ποῦ ποῦ; ΑΛ. τί δέ σοι τοῦτο; οὐκ ἔάσεις τοὺς ξένους; (1195)
 ὃ Δημιόδιον, ὄρᾶς τὰ λαγῳδία σοι φέρω;
 ΚΛ. οἵμοι τάλας, ἀδίκως γε τάμιον ὑφῆρπτασας. 1200
 ΑΛ. νὴ τὸν Ποσειδῶνα, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.
 ΔΗΜ. εἴπερ, ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἀρπάσαι;
 ΑΛ. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέματος ἐμόν. 1200
 ΚΛ. ἐγὼ δὲ ἐκινδύνευσα. ΑΛ. ἐγὼ δὲ ὥπτησά γε.
 ΔΗΜ. ἄπιθε· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις. 1205
 ΚΛ. οἵμοι κακοδαιμών, ὑπεραναιδευθῆσομαι.
 ΑΛ. τί οὖν διακρίνεις, Δῆμε, ὁπότερός ἐστιν οὗ
 ἀνὴρ ἀμείνων περὶ τὴν καταστρέφει; (1205)
 ΔΗΜ. τῷ δῆτα ἀν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίω
 δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς; 1210
 ΑΛ. ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἵων
 ξύλλαβε σιωπῇ, καὶ βασάνισον ἄττος ἔηι,
 καὶ τὴν Παφλαγόνος κάμέλει κρινεῖς καλῶς. (1210)
 ΔΗΜ. φέρε ἴδω, τί οὖν ἔνεστιν; ΑΛ. οὐχ ὄρᾶς κενὴν
 ὡς παππίδιον; ἀπαντα γάρ σοι παρεφόρουν. 1215
 ΔΗΜ. αὐτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.

- ΑΛ. βάδιζε γοῦν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
 ὥρᾳς τάδ'; ΔΗΜ. οἵμοι τῶν ἀγαθῶν, ὅσων πλέα. (1215)
 ὅσου τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·
 ἐμοὶ δὲ ἔδωκεν ἀποτεμὼν τυννούντονι.
- ΑΛ. τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερον εἰργάζετο·
 σοὶ μὲν προσεδίδον μικρὸν ὡν ἐλάμβανεν,
 αὐτὸς δὲ ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα. (1220)
- ΔΗΜ. ὦ μιαρὲ, κλέπτων δή με ταῦτ' ἔξηπάτας;
 ἐγὼ δέ τι ἐστεφάνιξα καδωρησάμαν. (1225)
- ΚΛ. ἐγὼ δὲ ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.
- ΔΗΜ. κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτῷ
 αὐτὸν περιθῶ. ΑΛ. κατάθου ταχέως, μαστιγία. (1225)
- ΚΛ. οὐ δῆτ', ἐπει μοι χρησμός ἐστι Πυθικὸς
 φράζων, ὑφ' οὗ χρεὼν ἔμ' ἡττᾶσθαι μόνου. (1230)
- ΑΛ. τούμον γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.
- ΚΛ. καὶ μήν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίψ,
 εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις. (1230)
- καὶ σου τοσοῦτο πρώτον ἐκπειράσομαι·
 παῖς ὧν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου; (1235)
- ΑΛ. ἐν ταῖσιν εὔστραις κονδύλοις ἡρμοττόμην.
- ΚΛ. πῶς εἶπας; ὡς μοὺ χρησμὸς ἀπτεται φρενῶν.
 εἴεν.
 ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες; (1235)
- ΑΛ. κλέπτων ἐπιορκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντια.
- ΚΛ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλον Λύκιε, τί ποτέ μὲν ἐργάσει;
 τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος; (1240)
- ΑΛ. ἡλλαντοπώλουν καὶ τι καὶ βινεσκόμην.
- ΚΛ. οἵμοι κακοδαίμων οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.
 λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἣς ὁχούμεθα.
 καὶ μοι τοσοῦτον εἰπέ· πότερον ἐν ἀγορᾷ
 ἡλλαντοπώλεις ἐτέον ἢ πὶ ταῖς πύλαις; (1245)
- ΑΛ. ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ τάριχος ὄντον.
- ΚΛ. οἵμοι πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
 κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαιμόνα. (1245)
- ὦ στέφανε, χαίρων ἀπιθι, καὶ σ' ἄκων ἐγώ (1250)

λείπω· σὲ δὲ ἄλλος τις λαβὼν κεκτήσεται,
κλέπτης μὲν οὐκ ἀν μᾶλλον, εὐτυχὴς δὲ ἵσως.

ΑΛ. Ἐλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον. (1250)

ΔΗ. ὃ χαῖρε καλλίνικε, καὶ μέμνησθε
ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καὶ σὸν αἰτῶ βραχὺ,
ὅπως ἔσομαι σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν. 1255

ΔΗΜ. ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τοῦνομόν εἴπ. ΑΛ. Ἀγοράκριτος·
ἐν τάγορᾳ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην. (1255)

ΔΗΜ. Ἀγορακρίτῳ τοίνυν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω,
καὶ τὸν Παφλαγόνα παραδίδωμι τουτονί.

ΑΛ. καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὃ Δῆμε, θεραπεύσω καλῶς,
ὡσθ' ὁμολογεῖν σε μηδέν ἀνθρώπων ἐμοῦ
ἴδειν ἀμείνω τῇ Κεχηναίων πόλει. 1260

ΧΟ. τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
ἢ καταπαυομένοισιν
ἢ θοῶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν, μηδὲν ἐς Λυσίστρατον, 1265
μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν ἐκούσῃ καρδίᾳ;
καὶ γὰρ οὗτος, ὃ φίλ' Ἀπολλον, ἀεὶ πεινῆ, θαλεροῖς δακρύοισιν
σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι ἐν δίᾳ κακῶς πένεσθαι. 1271
λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον,
ἄλλα τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται. 1275

εἰ μὲν οὖν ἀνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακὰ,
αὐτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἀν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
οῦν δὲ Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται, (1275)
ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὅρθιον νόμον.

ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ ξυγγενῆς, 1280
Ἀριφράδης πονηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται·
ἔστι δὲ οὐ μόνον πονηρός, οὐ γὰρ οὐδὲ ἀν ἡσθόμην,
οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξέρηκέ τι. (1280)

τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχραῖς ἥδοναῖς λυμαίνεται,
ἐν κασταρίοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον, 1285
καὶ μολύνων τὴν ὑπήνην, καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,
καὶ Πολυμινῆστεια ποιῶν, καὶ ξυνῶν Οἰωνίχῳ.
ὅστις οὖν τοιοῦτον ἀνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται, (1285)
οὐ ποτ' ἐκ ταῦτοῦ μεθ' ήμῶν πίεται ποτηρίου.

ἡ πολλάκις ἐνυχίασι 1290
 φρουτίσι συγγεγένηματι,
 καὶ διεζήτηχ' ὅπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώνυμος.
 φασὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἔχοντων ἀνέρων 1295
 οὐκ ἀν ἔξελθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης· τοὺς δὲ ἀντιβολεῖν ἀν ὄμοιώς
 θ' ὡ ἄνα, πρὸς γονάτων, ἔξελθε καὶ σύγγυνωθι τῇ τραπέζῃ. (1295)
 φασὶν ἀλλήλαις ἔνυλθεῖν τὰς τριήρεις ἐς λόγουν, 1300
 καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἥτις ἦν γεραιτέρα·
 οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὡ παρθένοι, τὰν τῇ πόλει;
 φασὶν αἰτεῖσθαι τιν' ἥμῶν ἐκατὸν ἐς Καλχηδόνα (1300)
 ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὁξίνην 'Τπέρβολον'
 ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο κούκ ἀνασχετὸν, 1305
 καὶ τιν' εἰπεῖν, ἥτις ἄνδρῶν ἄστον οὐκ ἐληλύθει·
 ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ', ἀλλ' ἐάν με χρῆ,
 ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγγράσομαι. (1305)
 οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ', ὡ θεοὶ,
 εἴπερ ἐκ πεύκης γε κάγῳ καὶ ξύλων ἐπηγγύμην. 1310
 ἦν δὲ ἀρέσκη ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθῆσθαι μοι δοκεῖ
 ἐς τὸ Θησεῖον πλεούσαις ἡ πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
 οὐ γὰρ ἥμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει· (1310)
 ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται,
 τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους, καθελκύσας. 1315

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

- εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι,
 καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἵς ἡ πόλις ἥδε γέγηθεν,
 ἐπὶ καιναῖσιν δὲ εὐτυχίασιν παιωνίζειν τὸ θέατρον. (1315)
- ΧΟ. ὡ ταῖς ἱερᾶς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε,
 τιν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἥκεις, ἐφ' ὅτῳ κυισῶμεν ἀγυιάς; 1320
- ΑΓ. τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίκα.
- ΧΟ. καὶ ποῦ στιν νῦν, ὡ θαυμαστὰς ἔξευρίσκων ἐπινοίας;
- ΑΓ. ἐν ταῖσιν ιστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις. (1320)
- ΧΟ. πῶς ἀν ἴδοιμεν; ποίαν τιν' ἔχει σκευήν; ποῖος γεγένηται;
- ΑΓ. οἵς περ Ἀριστείδη πρότερον καὶ Μιλτιάδη ἔνυεσίτει. 1325
 ὄψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγυμένων ψόφος ἥδη τῶν προπυλαίων.
 ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομέναισιν ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις

- καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυύμνοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆμος ἐνοικεῖ.
 ΧΟ. ὃ ταὶ λιπαρὰὶ καὶ ἴστεφανοὶ καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθῆναι, (1326)
 δείξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ὑμῶν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μόναρχον. 1330
 ΑΓ. ὅδ' ἔκεινος ὄρāν τεττιγοφόρας, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρὸς,
 οὐ χοιρινῶν ὅζων, ἀλλὰ σπουδᾶν, σμύρνη κατάλειπτος.
 ΧΟ. χαῖρ, ὃ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων καὶ σοὶ ξυγχαίρομεν ὑμεῖς. (1330)
 τῆς γὰρ πόλεως ἀξία πράττεις καὶ τοῦ Μαραθῶνι τροπαίου.
 ΔΗΜ. ὃ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἐλθὲ δεῦρ', Ἀγοράκριτε. 1335
 ὅσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφεψήσας. ΑΓ. ἐγώ;
 ἀλλ', ὃ μέλ', οὐκ οἴσθ' οἶος ἡσθ' αὐτὸς πάρος,
 οὐδὲ οἱ ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἀν θεόν. (1335)
 ΔΗΜ. τί δὲ ἔδρων πρὸ τοῦ, κάτειπε, καὶ ποιός τις ἦ;
 ΑΓ. πρῶτον μὲν, ὅπότ' εἴποι τις ἐν τὴκκλησίᾳ,
 ὃ Δῆμ', ἐραστής είμι σὸς φιλῷ τέ σε
 καὶ κῆδομαί σου καὶ προβουλεύω μόνος,
 τούτοις ὅπότε χρήσαιτό τις προοιμίοις, (1340)
 ἀνωρτάλιζες κάκεροντίας. ΔΗΜ. ἐγώ;
 ΑΓ. εἴτ' ἔξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων φέχετο. 1345
 ΔΗΜ. τί φύς;
 ταυτί μὲν ἔδρων, ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ἥσθόμην;
 ΑΓ. τὰ δὲ ὥτα γέ τον σου νῆ Δί' ἔξεπετάννυτο
 ὥσπερ σκιάδειον καὶ πάλιν ξυνήγετο. (1345)
 ΔΗΜ. οὗτος ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;
 ΑΓ. καὶ νῆ Δί' εἴ γε δύο λεγοίτην ρήτορε,
 ὁ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς μακρὰς, ὁ δὲ ἔτερος αὖ
 καταμισθοφορῆσαι τοῦθ', ὁ τὸν μισθὸν λέγων
 τὸν τὰς τριήρεις παραδραμὰν ἀν φέχετο. (1350)
 οὗτος, τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;
 ΔΗΜ. αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἀμαρτίαις. 1355
 ΑΓ. ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσῃς,
 ἀλλ' οὐ σε ταῦτ' ἔξηπάτων. νυνὶ δὲ φράσον
 ἐάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος· (1355)
 οὐκ ἔστιν ὑμῶν τοῖς δικασταῖς ἄλφιτα,
 εἴ μὴ καταγγώσεσθε ταύτην τὴν δίκην
 τοῦτον τί δράσεις, εἰπὲ, τὸν ξυνήγορον; 1360

- ΔΗΜ. ὅρας μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λάρνυγγος ἐκκρεμάσας "Τπέρβολον. (1360)
- ΑΓ. τοιτὶ μὲν ὄρθως καὶ φρονίμως ἥδη λέγεις
τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἵδω, πῶς πολιτεύει φράσον. 1365
- ΔΗΜ. πρῶτον μὲν ὅπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακρὰς,
καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω ὑπελῆ. 1370
- ΑΓ. πολλοῖς γ' ὑπολίσποις πυγμίοισιν ἔχαρίσω. (1365)
- ΔΗΜ. ἔπειθ' ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ
οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται,
ἄλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράψεται. 1375
- ΑΓ. τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.
- ΔΗΜ. οὐδὲ ἀγοράσταγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ. (1370)
- ΑΓ. ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων;
- ΔΗΜ. τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω, τὰν τῷ μύρῳ, 1375
ἄ στωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα·
σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.
συνερκτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς,
καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σαφῆς καὶ κρουστικὸς,
καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ. 1380
- ΑΓ. οὐκονν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ;
- ΔΗΜ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
τούτους ἄπαντας, παυσαμένους ψηφισμάτων. (1380)
- ΑΓ. ἔχε νῦν ἐπὶ τούταις τουτονὶ τὸν ὄκλαδίαν,
καὶ παιδὸν ἐνόρχην, ὅσπερ οἴστε τόδε σοι·
κἄν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὄκλαδίαν ποίει. 1385
- ΔΗΜ. μακάριος ἐς τάρχαια δὴ καθίσταμαι.
- ΑΓ. φήσεις γ', ἐπειδὰν τὰς τριακοντούτιδας
σπονδὰς παραδῷ σοι. δεῦρ' ἵθ' αἱ Σπονδαὶ ταχύ. (1385)
- ΔΗΜ. ὃ Ζεῦ πολυτίμηθ', ως καλαί πρὸς τῶν θεῶν,
ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντούτίσαι;
πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτέον; ΑΓ. οὐ γάρ ὁ Παφλαγῶν
ἀπέκρυπτε ταύτας ἔνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβοις; (1390)
νῦν οὖν ἐγώ σοι παραδίδωμ' ἐς τοὺς ἄγρους
αὐτὰς ἰέναι λαβόντα. ΔΗΜ. τὸν δὲ Παφλαγόνα,
ὅς ταῦτ' ἔδρασεν, εἴφ' ὅ τι ποιήσεις κακόν.

- ΑΓ. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἡ τὴν ἐμὴν ἔξει τέχνην
 ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος,
 τὰ κύνεια μιγνὺς τοῖς ὄνειοις πράγμασιν,
 μεθύων τε ταῖς πόρναισι λοιδορήσεται,
 κακὸν τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτριον.
 (1395) 1400
- ΔΗΜ. εὗ γ' ἐπενόησας οὕπερ ἐστιν ἄξιος,
 πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγέναι,
 καί σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ πρυτανεῖον καλῶ
 ἐς τὴν ἔδραν θ', ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ φαρμακός.
 ἐπου δὲ ταυτὴν λαβὼν τὴν βατραχίδα
 κακεῖνον ἐκφερέτω τις ώς ἐπὶ τὴν τέχνην,
 ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν, οἵς ἐλωβᾶθ', οἱ ξένοι.
 (1405)

A X A P N H Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΚΗΡΥΞ.

ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ Ἀθηναίων παρὰ βασιλέως ἥκοντες.

ΨΕΤΔΑΡΤΑΒΑΣ.

ΘΕΩΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

ΓΤΝΗ Δικαιοπόλιδος.

ΘΤΓΑΤΗΡ Δικαιοπόλιδος.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

ΚΟΡΑ θυγατέρε τοῦ Μεγαρέως.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμάχου.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ΠΑΡΑΝΤΜΦΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

I.

Ἐκκλησία ὑφέστηκεν Ἀθήνησιν ἐν τῷ φανερῷ, καθ' ἥν πολεμοποιῶντας τοὺς ῥήτορας καὶ προφανῶς τὸν δῆμον ἔξαπατῶντας Δικαιόπολίς τις τῶν αὐτουργῶν ἔξελέγχων παρεισάγεται. τούτου δὲ διά τινος, Ἀμφιθέου καλουμένου, σπεισαμένου κατ' ιδίαν τοῖς Λάκωσιν, Ἀχαρικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα προσέρχονται διώκοντες ἐν χορῷ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύντα τὸν Δικαιόπολιν ὄρῶντες, ὡς ἐσπεισμένον τοῖς πολεμιωτάτοις καταλεύσειν ὄρμασιν. ὁ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιδήμου τὴν κεφαλὴν ἔχων ἀπολογήσεσθαι, ἐφ' ὅτ', ἀν μὴ πέλσῃ τὰ δίκαια λέγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσεσθαι, ἐλθὼν ὡς Εὐρυπίδην αἰτεῖ πτωχικὴν στολὴν. καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφοις ῥάκώμασι παρθὲν τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρίτως καθαπτόμενος Περικλέους περὶ τοῦ Μεγαρικοῦ ψηφίσματος. παρέξυνθέντων δέ τινων ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἴτα ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἐτέρων ὡς τὰ δίκαια αὐτοῦ εἰρηκότος, ἐπιφανεῖς Λάμαχος θορυβεῖν πειρᾶται. εἴτα γενομένου διελκυσμοῦ κατενεχθεὶς ὁ χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιόπολιν καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς διαλέγεται περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν. τοῦ δὲ Δικαιόπολίδος ἄγοντος καθ' ἑαυτὸν εἰρήνην τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παιδία ἑαυτοῦ διεσκευασμένα εἰς χοιρίδια φέρων ἐν σάκκῳ πράσιμα παραγίνεται· μετὰ τοῦτον ἐκ Βοιωτῶν ἔτερος ἐγγέλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὄρνιθων γόνον ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγοράν. οἵς ἐπιφανέντων τινῶν συκοφαντῶν συλλαβόμενός τινα ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιόπολις καὶ βάλλων εἰς σάκκον, τοῦτον τῷ Βοιωτῷ ἀγτίφορτον ἔξαγειν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν παραδίδωσι, καὶ προσαγόντων αὐτῷ πλειστῶν καὶ δεομένων μεταδῦναι τῷν σπουδῶν, καθυπερηφανεῖ. παροικοῦντος δὲ αὐτῷ Λαμάχου, καὶ ἐνεστηκίας τῆς τῶν Χοῶν ἔօρτῆς, τοῦτον μὲν ἄγγελος παρὰ τῶν στρατηγῶν ἦκαν κελεύεις ἔξελθόντα μετὰ τῶν ὅπλων τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιόπολιν παρὰ τοῦ Διονύσου τοῦ ἱερέως τις καλῶν ἐπὶ δεῖπνον ἔρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλλάττων ἐπανήκει, ὁ δὲ Δικαιόπολις δεδειπνηκὼς καὶ μεθ' ἔταιρας ἀναλύων. τὸ δὲ δράμα τῶν ἐν σφόδρᾳ πεποιημένων, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλούμενον. ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθυδήμου ἄρχοντος ἐν Ληραίοις διὰ Καλλιστράτου· καὶ πρῶτος ἦν δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις. οὐ σώζονται. τρίτος Εὔπολις Ναυμηνίας.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Ἐκκλησίας οὐσης παραγίνονται τινες
πρέσβεις παρὰ Περσῶν καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν,
οἱ μὲν στρατιὰν ἄγοντες, οἱ δὲ χρυσίον·
παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δὲ μετὰ τούτους τινὲς

σπουδὰς φέροντες, οὓς Ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς
εἴσαν, ἀλλ᾽ ἐξέβαλον· δὸν καθάπτεται
σκληρῶς ὁ ποιητής. αὐτὸ τὸ ψῆφισμά τε
Μεγαρικὸν ἵκανῶς φησι, καὶ τὸν Περικλέα
οὐκ τῶν Λακώνων τῶνδε πάντων αἴτιον,
σπουδὰς λύσιν τε τῶν ἐφεστώτων κακῶν.

ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΟΣΑ δὴ δέδηγματι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν,
ἥσθην δὲ βαιὰ, πάνυ δὲ βαιὰ τέτταρα·
ἀ δ' ὠδυνήθην, φαμμακοσιογάργαρα.
φέρ' ἵδω, τί δ' ἥσθην ἄξιον χατρηδόνος;
ἐγῳδὸς ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφράνθην ἵδων,
τοῖς πέντε ταλάντοις οἰς Κλέων ἔξημεσεν.
ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῷ τοὺς ἵππεας
διὰ τοῦτο τοῦργον ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
ἀλλ' ὀδυνήθην ἔτερον αὖ τραγῳδικὸν,
ὅτε δὴ κεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον,
δ' ἀνεῖπεν εἴσαγγ', ὡς Θέογυν, τὸν χορόν.
πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;
ἀλλ' ἔτερον ἥσθην, ὥνικ' ἐπὶ μόσχῳ ποτὲ
Δεξιθεος εἰσῆλθ' ἀσόμενος Βοιώτιον.
τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἵδων,
ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὅρθιον.
ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὅτου γὰρ ρύπτομαι
οὗτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὄφρυς
ὡς νῦν, δπότ' οὐσης κυρίας ἐκκλησίας
ἔωθινης ἔρημος ἡ πνῦξ αὐτῆς·
οἵ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κάνω καὶ κάτω
τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον·
οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἥκουσιν, αλλ' ἀωρίαν
ἥκοντες, εἴτα δ' ὠστιοῦνται πῶς δοκεῖς
ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,
ἀθρόοις καταρρέοντες· εἰρήνη δ' ὅπως

5

10

15

20

25

ἔσται προτιμῶσ' οὐδέν τὸ πόλις πόλις.
 ἐγὼ δὲ αἱρεῖ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
 νοστῶν κάθημαι· κατ' ἐπειδὴν τὸ μόνος,
 στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι,
 ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι,
 ἀποβλέπων ἐς τὸν ἄγρον, εἰρήνης ἔρῶν,
 στυγῶν μὲν ἀστυ, τὸν δὲ ἐμὸν δῆμου ποθῶν,
 ὃς οὐδεπώποτε εἶπεν, ἄνθρακας πρίω,
 οὐκ ὅξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδὲ οὐδεὶς πρίω,
 ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χῶ πρίων ἀπῆν.
 νῦν οὖν ἀτεχνῶς ηκὼ παρεσκευασμένος
 βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ρήτορας,
 ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
 ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὗτοι μεσημβρινοί.
 οὐκ ἡγόρευον; τοῦτο ἐκεῖνον οὐγὼ λεγον.
 ἐς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται.

ΚΗΡΤΞ.

πάριτ' ἐσ τὸ πρόσθεν,
 πάριθ', ὡς ἀν ἐντὸς ητε τοῦ καθάρματος.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἡδη τις εἶπε; ΚΗ. τίς ἄγορεύειν βούλεται;
 ΑΜ. ἐγώ. ΚΗ. τίς ὦν; ΑΜ. Ἀμφίθεος. ΚΗ. οὐκ ἄνθρωπος; ΑΜ. οὐ,
 ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ην
 καὶ Τριπτολέμου τούτου δὲ Κελεὸς γίγνεται:
 γαμεῖ δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην τήθην ἐμὴν.
 ἐξ ἣς Λυκίνος ἐγένετο· ἐκ τούτου δὲ ἐγὼ
 ἀθάνατος εἰμί· ἐμοὶ δὲ ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
 σπουδὰς ποιεῖσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ.
 ἀλλ' ἀθάνατος ὁν, ὥνδρες, ἐφόδιοι οὐκ ἔχω·
 οὐ γὰρ διδόσασιν οἱ πρυτάνεις.

ΠΡΥΓΑΝΙΣ.

οἱ τοξόται
 ΑΜ. τὸ Τριπτόλεμε καὶ Κελεὲ, περιόψεσθέ με;
 ΔΙ. ὥνδρες πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν
 τὸν ἄνδρα ἀπάγοντες, ὅστις ήμιν ηθελε

30

35

40

50

55

σπονδὰς ποιῆσαι καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.

ΚΗ. κάθησο σίγα. ΔΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλωνα γὰρ μὲν οὐ,
ἥν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι. 60

ΚΗ. οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως.

ΔΙ. ποίουν βασιλέως; ἄχθομαι γὰρ πρέσβεσι
καὶ τοῖς ταῦσι τοῖς τὸν ἀλαζονεύμασιν.

ΚΗ. σίγα. ΔΙ. βαβαιάξ, ὥκβάτανα, τοῦ σχήματος.

ΠΡΕΣΒΤΣ.

ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν,
μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας 65
ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος· ΔΙ. οἵμοι τῶν δραχμῶν.

ΠΡ. καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα παρὰ Καύστριον
πεδίον ὅδοιπλανοῦντες ἐσκηνήμενοι,
ἔφ' ἄρματαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
ἀπολλύμενοι. ΔΙ. σφόδρα γὰρ ἐσωξόμην ἐγὼ
παρὰ τὴν ἐπαλξιν ἐν φόρτῳ κατακείμενος; 70

ΠΡ. ξενιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐπίνομεν
ἔξι ύπαλινων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων
ἄκρατον οἶνον ἔδύν. ΔΙ. Ὡς Κραναὰ πόλις,
ἄρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρέσβεων;

ΠΡ. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἥγενται μόνους
τοὺς πλεῖστα δυναμένους καταφαγεῖν τε καὶ πιεῖν.

ΔΙ. ἡμεις δὲ λαικαστάς τε καὶ καταπίγονας.

ΠΡ. ἔτει τετάρτῳ δὲ ἐσ τὰ βασίλει ἥλθομεν· 80
ἄλλ' εἰς ἀπόπατον φέχετο, στρατιὰν λαβὼν,
κάχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὁρῶν.

ΔΙ. πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν;

ΠΡ. τῇ πανσελήνῳ κατ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.
εἴτ' ἔξενιζε, παρετίθει θ' ἡμῖν ὅλους
ἐκ κριβάνου βοῦς. ΔΙ. καὶ τίς εἴδε πώποτε
βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.

ΠΡ. καὶ ναὶ μὰ Δί τὸν τριπλάσιον Κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν· ὅνυμα δὲ ἦν αὐτῷ φέναξ.

ΔΙ. ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ, δύο δραχμὰς φέρων. 90

ΠΡ. καὶ νῦν ἄγοντες ἥκομεν Ψευδαρτάβαν,

τὸν βασιλέως ὄφθαλμόν. ΔΙ. ἐκκόψειέ γε
κόραξ πατάξας τὸν γε σὸν τοῦ πρέσβεως.

ΚΗ. ὁ βασιλέως ὄφθαλμός. ΔΙ. ὥναξ Ἡράκλεις
πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφαρκτον βλέπεις,
ἢ περὶ ἄκρων κάμπτων νεώσοικου σκοπεῖς;
ἄσκωμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὄφθαλμὸν κάτω.

ΠΡ. ἄγε δὴ σὺ, βασιλεὺς ἄττα σ' ἀπέπεμψεν φράσον
λέξοντ' Ἀθηναίοισιν, ὦ Ψευδαρτάβα.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

ἱαρταμὰν ἔξαρξ ἀναπίσσοναι σάτρα.

ΠΡ. ξυνήκαθ' ὃ λέγει; ΔΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλωνα γὰρ μὲν οὖ.

ΠΡ. πέμψειν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
λέγει δὴ σὺ μεῖζον καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.

ΨΕ. οὐ λῆψι χρῦσο, χαυνόπρωκτόν τοντοῦ.

ΔΙ. οἵμοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς. ΠΡ. τί δαὶ λέγει;

ΔΙ. ὅ τι; χαυνοπρώκτους τοὺς Ἱάονας λέγει,
εἰ προσδοκῶσι χρυσὸν ἐκ τῶν βαρβάρων.

ΠΡ. οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας δῆε γε χρυσίου λέγει.

ΔΙ. ποίας ἀχάνας; σὺ μὲν ἀλαζὼν εἶ μέγας.
ἀλλ' ἄπιθ· ἐγὼ δὲ βασανῶ τοῦτον μόνος.
ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονὶ,
ἴνα μῆ σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν.
βασιλεὺς ὁ μέγας ὑμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;
(ἀνανεύει.)

ἄλλως ἄρ' ἔξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων;
(ἐπινεύει.)

Ἐλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὗτοι,
κούκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν.
καὶ τοῦ μὲν εὐνούχου τὸν ἔτερον τουτονὶ¹
ἐγῳδ' ὃς ἐστι, Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.

ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἔξυρημένε·
τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πώγων' ἔχων
εὐνούχος ὑμῖν ἥλθες ἐσκευασμένος;
οὐδὲ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων;

ΚΗ. σίγα, κάθιζε.

95

100

105

110

115

120

τὸν βασιλέως ὄφθαλμὸν ἡ Βουλὴ καλεῖ
ἔς τὸ πρυτανεῖον. ΔΙ. ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;

125

κάπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι;

τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτέ γ' ἵσχει θύρα.

ἀλλ' ἐργάσομαι τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.

ἀλλ' Ἀμφίθεός μοι ποῦ στιν; ΑΜ. οὗτοσὶ πάρα.

ΔΙ. ἐμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὅκτὼ δραχμὰς
σπουδὰς ποίησαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ

130

καὶ τοῖς παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι·

ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε καὶ κεχήνετε.

ΚΗ. προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους.

ΘΕΩΡΟΣ.

ὅδι.

ΔΙ. ἔτερος ἀλαζῶν οὗτος ἐσκηρύττεται.

135

ΘΕ. χρόνον μὲν οὐκ ἀν ἦμεν ἐν Θράκῃ πολὺν,

ΔΙ. μὰ Δί' οὐκ ἀν, εἰ μισθόν γε μὴ φέρεις πολύν.

ΘΕ. εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θράκην δλην,
καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογυνις ἥγωνίζετο.

140

τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον·

καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς,

ἡμῶν τ' ἐραστῆς ἦν ἀληθῆς, ὥστε καὶ

ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ', Ἀθηναῖοι καλοί.

ὁ δ' νῖος, δὲν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,

145

ἥρα φαγεῖν ἀλλάντας ἐξ Ἀπατουρίων,

καὶ τὸν πατέρον ἡντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ·

ὁ δ' ὕμοσε σπένδων βοηθήσειν, ἔχων

στρατιὰν τοσαύτην ὥστ' Ἀθηναίους ἐρεῖν,

ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.

150

ΔΙ. κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι

ῶν εἴπας ἐνταυθὶ σὺ, πλὴν τῶν παρνόπων.

ΘΕ. καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον Θρακῶν ἔθνος
ἔπεμψεν ὑμῖν. ΔΙ. τοῦτο μέν γ' ἥδη σαφές.

ΚΗ. οἱ Θρᾷκες ἵτε δεῦρ', οὓς Θέωρος ἤγαγεν.

155

ΔΙ. τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; ΘΕ. Ὁδομάντων στρατός.

ΔΙ. ποίων Ὀδομάντων; εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν;

ΘΕ. τούτοις ἐάν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῷ,
καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην.

ΔΙ. τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψιλημένοις;
ὑποστένοι μένταν ὁ θρανίτης λεὺς,
ὁ σωσίπολις. οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,
ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.

οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδα; ΘΕ. ὃ μοχθηρὲ σὺ,
οὐ μὴ πρόσει τούτοισι ἐσκοροδισμένοις;

ΔΙ. ταυτὶ περιεῖδεθ ὁι πρυτάνεις πάσχοντά με
ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν Βαρβάρων;
ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
τοῖς Θρᾳξὶ περὶ μισθοῦ· λέγω δ' ὑμῖν ὅτι
διοσημία ἔστι καὶ ῥανὶς βέβληκέ με.

ΚΗ. τοὺς Θρᾳκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔνην.
οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.

ΔΙ. οἴμοι τάλας, μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἐκ Λακεδαιμονίους γὰρ Ἀμφίθεος ὁδί.

χαῖρ', Ἀμφίθεε. ΑΜ. μήπω γε, πρὶν ἀν στῷ τρέχων·
δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.

ΔΙ. τί δ' ἔστιν; ΑΜ. ἐγὼ μὲν δεύρο σοι σπουδὰς φέρων
ἔσπευδον ὁι δ' ὕσφεροντο πρεσβῦται τινες
Ἀχαρνικοὶ, στιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι,
ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμινοι.
ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ὃ μιαρώτατε,
σπουδὰς φέρεις, τῶν ἀμπέλων τετμημένων;
καὶ τοὺς τρίβωνας ἔνυελέγοντο τῶν λίθων·
ἐγὼ δ' ἔφευγον ὁι δ' ἐδίωκον κάβον.

ΔΙ. οἱ δ' οὖν βοώντων ἀλλὰ τὰς σπουδὰς φέρεις;

ΑΜ. ἔγωγέ φημι, τρία γε ταυτὶ γεύματα.
αὗται μέν εἰσι πεντέτεις. γεῦσαι λαβών.

ΔΙ. αἰβοῖ. ΑΜ. τί ἔστιν; ΔΙ. οὐκ ἀρέσκουσίν μ', ὅτι
ὅζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν.

ΑΜ. σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών.

160

165

170

175

180

185

190

ΔΙ. ὅζουσι χαῖται πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις
δξύτατον, ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.

ΑΜ. ἀλλ' αὐταὶ τοί σοι τριακοντούτιδες
κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν. ΔΙ. Ὡς Διονύσια,
αῦται μὲν ὅζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,
καὶ μὴν πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
καν τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὅποι θέλεις.
ταύτας δέχομαι καὶ σπένδομαι κάκπίομαι,
χαίρειν κελεύων πιλλὰ τοὺς Ἀχαρνέας
ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγεῖς
ἄξω τὰ κατ' ἄγρους εἰσιών Διονύσια.

ΑΜ. ἐγὼ δὲ φεύξομαι γε τοὺς Ἀχαρνέας.

195

200

205

210

215

220

225

230

235

ΧΟΡΟΣ.

τῇδε πᾶς ἔπου, δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνον
τῶν ὁδοιπόρων ἀπάντων τῇ πόλει γὰρ ἄξιον
ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλά μοι μηνύετε,
εἴ τις οὖδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων.
ἐκπέφευγ', οὕχεται φροῦδος. οἵμοι τάλας τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν·
οὐκ ἀν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀνθράκων φορτίον
ἡκολούθουν Φαῦλλῳ τρέχων, ὥδε φαύλως ἀν ὁ
σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος
ἔξεφυγεν οὐδ' ἀν ἐλαφρῶς ἀν ἀπεπλίξατο.
νῦν δ' ἐπειδὴ στερρὸν ηδη τούμὸν ἀντικυήμιον
καὶ παλαιῷ Λακρατιδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,
οὕχεται. διωκτέος δέ μη γὰρ ἐγχάνη ποτὲ
μηδέ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγὸν Ἀχαρνέας.

ὅστις, ὡς Ζεῦ πάτερ καὶ θεὺ, τοῖσιν ἐχθροῖσιν ἐσπείσατο,
οἳσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος ἐχθροδοπὸς αὔξεται τῶν ἐμῶν χωρίων.
κούκ ἀνήσω πρὶν ἀν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ
δξὺς, δδυνηρὸς, * * * ἐπίκωπος, ἵνα
μήποτε πατῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.
ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Βαλλήναδε
καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἔως ἀν εὑρεθῆ ποτέ·
ώς ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνον οὐκ ἀν ἐμπλήμην λίθοις.

ΔΙ. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

XO. σῖγα πᾶς. ἡκούσατ', ἄνδρες, ἅρα τῆς εὐφημίας;
οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
ἐκποδῶν· θύσων γὰρ ἀνήρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται.

240

ΔI. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
προίτω 'ς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἡ κανηφόρος·
ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὄρθὸν στησάτω.

ΓΤΝΗ.

κατάθου τὸ κανοῦν, ὃ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

ΘΤΓΑΤΗΡ.

ὦ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἑτνήρυσιν,
ἵν' ἔτνος καταχέω τούλατῆρος τουτού.

245

ΔI. καὶ μὴν καλὸν γ' ἔστ', ὃ Διόνυσε δέσποτα,
κεχαριτμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν
ἀγαγεῖν τυχηρῷς τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια,
στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα· τὰς σπουδὰς δέ μοι
καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.

250

ΓΤ. ἄγ', ὃ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς
οἴσεις, βλέποντα θυμβροφάγον. ὡς μακάριος
ὅστις σ' ὀπύσει, κάκποιήσεται γαλᾶς
σοῦ μηδὲν ἥττον βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρος ἦ.
πρόβαντε, κάν τῳχλῷ φυλάττεσθαι σφόδρα
μή τις λαθὼν σου περιτράγη τὰ χρυσία.

255

ΔI. ὃ Ξανθία, σφῶν δὲ στὶν ὄρθδος ἑκτέος
ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου·
ἔγὼ δὲ ἀκολουθῶν ἄσομαι τὸ φαλλικόν·
σὺ δέ, ὃ γύναι, θεῷ μὲν ἀπὸ τοῦ τέγους. πρόβα.
Φαλῆς, ἐταῖρε Βακχίου,
ξύγκωμε, νυκτοπεριπλάνη-
τε, μοιχὲ, παιδεραστὰ,
ἑκτῷ σ' ἔτει προσεῖπον ἐς
τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος,
σπουδὰς ποιησάμενος ἐμαυ-
τῷ, πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγεῖς.

265

270

πολλῷ γάρ ἐσθ' ἥδιον, ὃ Φαλῆς Φαλῆς,
κλέπτουσαν εύρονθ' ὡρικὴν ὑληφόρουν,
τὴν Στρυμοδώρου Θρᾶτταν ἐκ τοῦ Φελλέως,
μέσην λαβόντ', ἄραντα, κατα-
βαλόντα καταγιγαρτίσαι,

275

Φαλῆς Φαλῆς.

ἐὰν μεθ' ἡμῶν ἔμπιγης, ἐκ κραιπάλης
ἔωθεν εἰρήνης ρόφήσει τρυβλίον·
ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.

ΧΟ. οὗτος αὐτός ἐστιν, οὗτος.

280

βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε,

παῖς παῖ τὸν μιαρόν.

οὐ βαλεῖς, οὐ βαλεῖς;

ΔΙ. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν συντρίψετε.

ΧΟ. σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὃ μιαρὰ κεφαλῆ.

285

ΔΙ. ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὡχαρνέων γεραίταοι;

ΧΟ. τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἀναίσχυντος εἴ καὶ βδελυρὸς,

290

ὡς προδότα τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μόνος
σπεισάμενος εἶτα δύνασαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.

ΔΙ. ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην οὐκ οἴδατ'; ἀλλ' ἀκούσατε.

ΧΟ. σοῦ γ' ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ· κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις.

295

ΔΙ. μηδαμῶς, πρὶν ἂν γ' ἀκούσητ'; ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὥγαθοί.

ΧΟ. οὐκ ἀνασχήσομαι· μηδὲ λέγε μοι σὺ λόγον·

300

ώς μεμίσηκά σε Κλέωνος ἔτι μᾶλλον, οὐ
κατατεμῶ τοῖσιν ἵππεῦσι καττύματα.

σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακροὺς,
ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.

ΔΙ. ὥγαθοί, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδὼν ἔάσατε,

305

τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.

ΧΟ. πῶς δ' ἔτ' ἀν καλῶς λέγοις ἄν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἄπαξ

οἶσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὐθ' ὄρκος μένει;

ΔΙ. οἴδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἵς ἄγαν ἐγκείμεθα,

οὐχ ἀπάντων οὗτας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.

310

ΧΟ. οὐχ ἀπάντων, ὃ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾶς λέγειν

ἐμφανῶς ἥδη πρὸς ἡμᾶς; εἴτ' ἐγὼ σου φείσομαι;

ΔΙ. οὐχ ἀπάντων οὐχ ἀπάντων ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὅδι
πόλλα' ἀν ἀποφήναιμι² ἐκείνους ἔσθ' ἀ καδικουμένους.

ΧΟ. τοῦτο τοῦπος δεινὸν ἥδη καὶ ταραξικάρδιον,
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.

315

ΔΙ. καν γε μὴ λέγω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθεις δοκῶ,
ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.

ΧΟ. εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὃ δημόται,
μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα;

320

ΔΙ. οὗτος αὖ μέλας τις ὑμῶν θυμάλωψ ἐπέζεσται.
οὐκ ἀκούσεσθ' οὐκ ἀκούσεσθ' ἐτεὸν, ὥχαρηδαι;

ΧΟ. οὐκ ἀκούσμεσθα δῆτα. ΔΙ. δεινά τάρα πείσομαι.

ΧΟ. ἔξολοιμην, ἦν ἀκούσω. ΔΙ. μηδαμᾶς, ὥχαρικοι.

ΧΟ. ως τεθνήξων ἵσθι νυνί. ΔΙ. δήξομάρ³ ὑμᾶς ἐγώ.
ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φιλτάτους.
ώς ἔχω γ' ὑμῶν ὄμηρους, οὓς ἀποσφάξω λαβών.

325

ΧΟ. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦπος, ἄνδρες δημόται,
τοῖς Ἀχαρικοῖσιν ἡμῖν; μῶν ἔχει του παιδίου
τῶν παρόντων ἔνδον εἴρξας; ἢ πὶ τῷ θρασύνεται;

330

ΔΙ. βάλλετ', εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτοὺν διαφθεῶ.
εἰσομαι δὲ ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι κηδεται.

ΧΟ. ως ἀπωλόμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης δόδ' ἔστ' ἐμός.
ἀλλὰ μὴ δράσῃς δὲ μέλλεις⁴ μηδαμᾶς, ὃ μηδαμᾶς.

335

ΔΙ. ως ἀποκτενῶ, κέκραχθ⁵. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.

ΧΟ. ἀπολεῖς ρά τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα;

ΔΙ. οὐδὲ ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἥκούσατε.

ΧΟ. ἀλλὰ νυνὶ λέγ', εἴ σοι δοκεῖ, τὸν Λακε-
δαιμόνιον αὐτὸν ὅτι τῷ τρόπῳ σινέστι φίλος.
ώς τοδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ.

340

ΔΙ. τοὺς λίθους νῦν μοι χαμᾶξε πρῶτον ἐξεράσατε.

ΧΟ. οὕτοί σοι χαμαὶ, καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.

ΔΙ. ἀλλ' ὅπως μὴ ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνται που λίθοι.

ΧΟ. ἐκσέσεισται χαμᾶξ⁶. οὐχ ὄρᾶς σειόμενον;
ἀλλὰ μὴ μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος.
ώς δὲ γε σειστὸς ἄμα τῇ στροφῇ γίγνεται.

345

ΔΙ. ἐμέλλετ' ἄρ⁷ ἄπαντες ἀνασείειν βοὴν,

ολίγου τ' ἀπέθανον ἄνθρακες Παρυήσιοι,
καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.
ὑπὸ τοῦ δέοντος δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
ὁ λάρκος ἐνετίλησεν ὥσπερ σηπία.

350

δεινὸν γὰρ οὕτως ὅμφακίαν πεφυκέναι
τὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἵσον ἵσῳ φέρον,
ἔμοιν θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν
ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀπανθ' ὅσ' ἀν λέγω·
καίτοι φιλῷ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἔγώ.

355

ΧΟ. τί οὖν οὐ λέγεις ἐπίξηνον ἔξενεγκὼν θύρας
ἢ τι ποτ', ὃ σχέτλιε, τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
πάνυ γὰρ ἐμέ γε πόθος ὃ τι φρονεῖς ἔχει.
ἀλλ' ἦπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
θεὶς δεῦρο τούπιξηνον ἐγχείρει λέγειν.

360

ΔΙ. ιδού θέασαι, τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδὶ,
οἱ δὲ ἀνὴρ οἱ λέξιν οὗτοσὶ τυννουτοσί.
ἀμέλει μὰ τὸν ΔΙ' οὐκ ἐνασπιδώσομαι,
λέξω δὲ ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἡ μοι δοκεῖ.
καίτοι δέδοικα πολλά τούς τε γὰρ τρόπους
τοὺς τῶν ἀγροίκων οἵδα χαίροντας σφόδρα
ἔάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν
ἀνὴρ ἀλαζῶν καὶ δίκαια καῦδικα·
κάνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπολώμενοι·

370

τῶν τ' αὖ γερόντων οἵδα τὰς ψυχὰς ὅτι
οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφῳ δακεῖν,
αὐτός τ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἀπαθού
ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν.

375

εἰσελκύσας γάρ μ' ἐσ τὸ βουλευτήριον
διέβαλλε καὶ φευδῇ κατεγλώττιξε μου
κάκυκλοβόρει καῦπλυνεν, ὥστ' ολίγου πάνυ
ἀπωλόμην μολυνοπραγμονούμενος.

380

νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν λέγειν ἔάσατε
ἐνσκενάσασθαί μ' οἶον ἀθλιώτατον.

ΧΟ. τί ταῦτα στρέφει τεχνάζεις τε καὶ πορίζεις τριβάς;

385

λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἔνεκα παρ' Ἱερωνύμου
σκοτοδασυπυκνότριχά τιν' Ἀϊδος κυνῆν·
εἴτ' ἔξανοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
ώς σκῆψιν ἄγων οὗτος οὐκ ἐσδέξεται.

390

ΔΙ. ὥρα στὶν ἥρα μοι καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
καί μοι βαδιστέ' ἐστὶν ώς Εὔριπιδην.
παῖ παῖ.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

τίς οὗτος; ΔΙ. ἔνδον ἔστ' Εὔριπιδης;

395

ΚΗ. οὐκ ἔνδον ἔνδον ἔστιν, εἰ γνώμην ἔχεις.

ΔΙ. πῶς ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον; ΚΗ. ὀρθῶς, ὡς γέρον.

ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια
οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
τραγῳδίαν. ΔΙ. ὡς τρισμακάρι' Εὔριπιδη,
ὅθ' ὁ δοῦλος οὐτωσὶ σοφῶς ἵποκρίνεται.
ἐκκάλεσον αὐτὸν. ΚΗ. ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙ. ἀλλ' ὅμως.
οὐ γὰρ ἀν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.

400

Εὔριπιδη, Εύριπιδιον,
ὑπάκουοντον, εἴπερ πώποτ' ἀνθρώπων τινί·
Δικαιόπολις καλεῖ σε Χολλίδης, ἐγώ.

405

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐ σχολή.

ΔΙ. ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. ΕΤ. ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙ. ἀλλ' ὅμως.

ΕΤ. ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.

ΔΙ. Εὔριπιδη, ΕΤ. τί λέλακας; ΔΙ. ἀναβάδην ποιεῖς,
ἔξὸν καταβάδην· οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.

410

ἀτὰρ τί τὰ ράκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις,
ἐσθῆτ' ἐλεινήν; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.

ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὔριπιδη,
δός μοι ράκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.

415

δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ρῆσιν μακράν·
αὗτη δὲ θάνατον, ἦν κακῶς λέξω, φέρει.

ΕΤ. τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὅδι
ὅ δύσποτος γεραιὸς ἤγωνίζετο;

ΔΙ. οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρουν.

420

- ΕΤ. τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος; ΔΙ. οὐ Φοίνικος, οὐ,
ἀλλ’ ἔτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.
- ΕΤ. ποίας ποθ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
ἀλλ’ ἡ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;
- ΔΙ. οὐκ, ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου. 425
- ΕΤ. ἀλλ’ ἡ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα
ἄ Βελλεροφόντης εἴχ’ ὁ χωλὸς οὐτοσί;
- ΔΙ. οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ κάκεῖνος μὲν ἦν
χωλὸς, προσαιτῶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.
- ΕΤ. οἴδ’ ἄνδρα, Μυσὸν Τήλεφον. ΔΙ. ναὶ, Τήλεφον·
τούτου δὸς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα. 430
- ΕΤ. ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου ράκωματα.
κεῖται δὲ ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ράκῶν,
μεταξὺ τῶν Ἰνοῦς. ΚΗ. ίδοὺ ταυτὶ λαβέ.
- ΔΙ. ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῷ.
[ἐνσκευάστασθαι μὲν οἶον ἀθλιώτατον.] 435
- Εὐριπίδη, πειδήπερ ἔχαρίσω μοι ταῦτι,
κάκεῖνά μοι δὸς τάκολουθα τῶν ράκῶν,
τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.
δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον,
εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμὶ, φαίνεσθαι δὲ μή
τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μὲν δὲ εἴμ’ ἐγὼ,
τοὺς δὲ αὖ χορευτὰς ἥλιθίους παρεστάναι,
ὅπως ἀν αὐτοὺς ρήματίοις σκιμαλίσω. 440
- ΕΤ. δώσω· πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾶ φρενί.
ΔΙ. εὐδαιμονοίης, Τηλέφῳ δὲ ἄγω φρονῶ.
εὗ γέ· οἶον ἥδη ρήματίων ἐμπίπλαμαι.
ἀτὰρ δέομαί γε πτωχικοῦ βακτηρίου.
- ΕΤ. τουτὶ λαβὼν ἀπελθε λαῖνων σταθμῶν.
ΔΙ. ὦ θύμ’, ὥρᾳς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων,
πολλῶν δεόμενος σκευαρίων· νῦν δὴ γενοῦ
γλίσχρος προσαιτῶν λιπαρῶν τ’. Εὐριπίδη,
δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ. 450
- ΕΤ. τί δέ, ὦ τάλας, σε τοῦδ’ ἔχει πλέκους χρέος;
ΔΙ. χρέος μὲν οὐδὲν, βούλομαι δέ ὅμως λαβεῖν. 455

- ΕΤ. λυπηρὸς ἵσθ ὡν κάποχώρησον δόμων.
 ΔΙ. φεῦ·
 εὑδαιμονίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
- ΕΤ. ἄπελθε νῦν μοι. ΔΙ. μάλλα μοι δὸς ἐν μόνου
 κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον.
- ΕΤ. φθείρου λαβὼν τόδ̄· ἵσθ ὁχληρὸς ὡν δόμοις. 460
 ΔΙ. οὖπω μὰ Δί' οἵσθ' οἶ' αὐτὸς ἐργάζει κακά.
 ἀλλ', ὃ γλυκύτατ' Εύριπίδη, τούτὶ μόνον,
 δός μοι χυτρίδιον σφογγίῳ βεβυσμένον.
- ΕΤ. ἄνθρωπ', ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν.
 ἄπελθε ταυτὴν λαβὼν. ΔΙ. ἀπέρχομαι.
 καίτοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἐνὸς, οὐ μὴ τυχὼν
 ἀπόλωλ'. ἀκουσον, ὃ γλυκύτατ' Εύριπίδη
 τούτῃ λαβὼν ἄπειμι κοῦ πρόσειμ' ἔτι
 ἐς τὸ σπυρίδιον ἴσχυνά μοι φυλλεῖα δός.
- ΕΤ. ἀπολεῖς μ'. Ἰδού σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα. 470
 ΔΙ. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι. καὶ γάρ εἰμι ἄγαν
 οχληρὸς, οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.
 οἵμοις κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμην
 ἐν φπέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.
 Εύριπίδιον ὃ γλυκύτατον καὶ φίλτατον,
 κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,
 πλὴν ἐν μόνου, τούτῃ μόνου τούτῃ μόνου,
 σκάνδικά μοι δὸς, μητρόθεν δεδεγμένος.
- ΕΤ. ἀνὴρ ὑβρίζει· κλεῖε πηκτὰ δωμάτων.
 ΔΙ. ὃ θύμ', ἀνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα. 480
 ἄρ' οἵσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα,
 μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
 πρόβασινε νῦν, ὃ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτῇ.
 ἔστηκας; οὐκ εἴ καταπιὼν Εύριπίδην;
 ἐπήνεστο· ἔγε νῦν, ὃ τάλαινα καρδία,
 ἄπελθ' ἐκεῖσε, κάτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
 παράσχεις, εἰποῦσ' ἄττ' ἀν αὐτῇ σοι δοκῆ.
 τόλμησον, ίθι, χώρησον, ἄγαμαι καρδίας.
- ΧΟ. τί δράσεις; τί φήσεις; ἀλλ' ἵσθι νῦν 490

ἀναισχυντος ὃν σιδηροῦς τὸν ἀνὴρ,
ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα
ἄπασι μέλλεις εἶς λέγειν τάνατία.
ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμα. εἴα νυν,
ἐπειδήπερ αὐτὸς αἱρεῖ, λέγε.

495

- ΔΙ. μή μοι φθονήσῃ⁷, ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
εἰ πτωχὸς ὃν ἔπειτ⁸ ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδίαν ποιῶν.
τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία. 500
ἔγώ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
οὐ γάρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλέων ὅτι
ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
αὐτοὶ γάρ ἐσμεν οὖπὶ Ληναίων τὸ ἀγῶν,
κούπω ξένοις πάρεισιν οὔτε γὰρ φόροι
ηγουσιν οὔτ⁹ ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι¹⁰ 505
ἀλλ¹¹ ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι
τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
ἔγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα,
καύτοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταινάρῳ θεὸς,
σείσας ἄπασιν ἐμβάλλοις τὰς οἰκίας. 510
κάμοι γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
ἀτὰρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
μέμνησθε τοῦθ¹², ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
ἀλλ¹³ ἄνδράρια μοχθηρὰ, παρακεκομμένα,
ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ παράξενα,
ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια¹⁴ 515
κεῖ που σίκυον ἴδοιεν ἢ λαγῳδίου
ἢ χοιρίδιον ἢ σκόρδον ἢ χόνδρους ἄλας,
ταῦτ¹⁵ ἦν Μεγαρικὰ κάπεπρατ¹⁶ αὐθημερόν.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κάπιχώρια,
πόρνην δὲ Σιμαιίθαν ίόντες Μέγαραδε
νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι¹⁷ 520
κἄθ¹⁸ οἱ Μεγαρῆς ὁδύναις πεφυσιγγωμένοι

ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο·
 κάντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
 "Ελλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
 ἐντεῦθεν ὄργῃ Περικλέης οὐλύμπιος
 ἥστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα,
 ἐτίθει νόμους ὡσπερ σκόλια γεγραμμένους,
 ώς χρὴ Μεγαρέας μήτε γῇ μήτ' ἐν ἀγορᾷ
 μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἡπείρῳ μένειν.
 ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ πείνων βάδην,
 Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὸ ψήφισμ' ὅπως
 μεταστραφειη τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας
 κούκ ἡθέλομεν ἡμεῖς δεομένων πολλάκις.
 κάντεῦθεν ἥδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
 ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν ἀλλὰ τί ἐχρῆν εἴπατε.
 φέρ', εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει
 ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον Σεριφίων,
 καθῆσθ' ἀν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ·
 καὶ κάρτα μένταν εὐθέως καθείλκετε
 τριακοσίας ναῦς, ἦν δ' ἀν ἡ πόλις πλέα
 θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράχου βοῆς,
 μισθοῦ διδομένου, Παλλαδίων χρυσουμένων,
 στοιᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρουμένων,
 ἀσκῶν, τροπωτήρων, κάδους ὠνουμένων,
 σκορδῶν, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις,
 στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων,
 τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
 τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
 αὐλῶν κελευστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.
 ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἀν ἔδρατε· τὸν δὲ Τήλεφον
 οὐκ οἰόμεσθα; νοῦς ἀρ' ἡμῖν οὐκ ἔνι.

HMIXOPION.

ἄληθες, ὥπιτριπτε καὶ μιαρώτατε;
 ταυτὶ σὺ τολμᾶς πτωχὸς ὡν ἡμᾶς λέγειν,
 καὶ συκοφάντης εἴ τις ἦν, ὧνειδισας;

HM. νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἄπερ λέγει

530

535

540

545

550

555

560

δίκαια πάντα κούδὲν αὐτῶν ψεῦδεται.

HM. εἰτ' εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὐτὸν ἐχρῆν;
ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.

HM. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς, οὐ μενεῖς; ως εἰ θενεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα.

HM. ίὼ Λάμαχ', ὃ βλέπων ἀστραπὰς,
βοήθησον, ὃ γοργολόφα, φανεὶς,
ίὼ Λάμαχ', ὃ φίλ', ὃ φυλέτα
εἴτε τις ἔστι ταξίαρχός τις ἡ
τειχομάχας ἀνὴρ, βοηθησάτω
τις ἀνύστας. ἐγὼ γάρ ἔχομαι μέσος.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

πόθεν βοῆς ἥκουσα πολεμιστηρίας;
ποῖ χρὴ βοηθεῖν; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν;
τίς Γοργόν' ἔξηγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;

ΔΙ. ὃ Λάμαχ' ἦρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.

ΧΟ. ὃ Λάμαχ', οὐ γάρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι
ἄπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ;

ΛΑ. οὗτος σὺ τολμᾶς πτωχὸς ὢν λέγειν τάδε;

ΔΙ. ὃ Λάμαχ' ἦρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
εἰ πτωχὸς ὢν εἰπόν τι κάστωμα λάμην.

ΛΑ. τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἔρεις; ΔΙ. οὐκ οἶδά πω
ὑπὸ τοῦ δέους γάρ τῶν ὅπλων ἵλιγγιῶ.
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα.

ΛΑ. ιδού. ΔΙ. παράθεις νυν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί.

ΛΑ. κεῖται. ΔΙ. φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.

ΛΑ. τουτὶ πτίλον σοι. ΔΙ. τῆς κεφαλῆς νύν μου λαβοῦ,
ἥν ἔξεμέσω βδελύττομαι γάρ τοὺς λόφους.

ΛΑ. οὗτος, τί δράσεις; τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;

ΔΙ. πτίλον γάρ ἔστιν; εἰπέ μοι, τίνος ποτὲ
ὄρνιθός ἔστιν; ἄρα κομπολακύθου;

ΛΑ. οἵμ' ως τεθνήξεις. ΔΙ. μηδαμῶς, ὃ Λάμαχε
οὐ γάρ κατ' ἴσχύν ἔστιν· εἰ δ' ἴσχυρὸς εἴη,
τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας; εὔσπλασ γάρ εἴη.

ΛΑ. ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν πτωχὸς ὢν;

570

575

580

585

590

- ΔΙ. ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός ; ΛΑ. ἀλλὰ τίς γὰρ εῖ ;
 ΔΙ. ὅστις ; πολίτης χρηστὸς, οὐ σπουδαρχίδης,
 ἀλλ’ ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος στρατωνίδης,
 σὺ δ’ ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος μισθαρχίδης. 595
- ΛΑ. ἔχειροτόνησαν γάρ με ΔΙ. κόκκυγές γε τρεῖς.
 ταῦτ’ οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπεισάμην,
 δρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεις,
 νεανίας δ’ οἶος σὺ διαδεδρακότας
 τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχμὰς,
 Τισαμενοφαινίππους, Πανουργιππαρχίδας·
 ἑτέρους δὲ παρὰ Χάρητι, τοὺς δὲ ἐν Χαόσι
 Γερητοθεοδώρους, Διομειαλαζόνας,
 τοὺς δὲ ἐν Καμαρίνῃ καὶ Γέλᾳ καὶ Καταγέλᾳ. 605
- ΛΑ. ἔχειροτονήθησαν γάρ. ΔΙ. αἴτιον δὲ τί¹
 ὑμᾶς μὲν ἀεὶ μισθοφορεῖν ἀμηγέπη,
 τωνδὶ δὲ μηδέν ; ἐτεὸν, ὡς Μαριλάδη,
 ἥδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὡν ; ἐνὶ,
 ἀνένευσε² καίτοι γ’ ἐστὶ σώφρων κάργατης.
 τί δὰι Δράκυλος κεύφορίδης ἢ Πρινίδης ;
 οὐδέν τις ὑμῶν τάκβάταν³ ἢ τοὺς Χαόνας ;
 οὐ φασιν. ἀλλ’ ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος,
 οὓς ἵπ⁴ ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρώην ποτὲ,
 ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας,
 ἅπαντες ἐξίστω παρήνουν οἱ φίλοι. 615
- ΛΑ. ὡς δημοκρατία, ταῦτα δῆτ’ ἀνασχετά ;
 ΔΙ. οὐ δῆτ’, ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.
- ΛΑ. ἀλλ’ οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις
 ἀεὶ πολεμήσω, καὶ ταράξω πανταχῇ,
 καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν. 620
- ΔΙ. ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις
 ἅπασι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις
 πωλεῖν ἀγοράζειν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μή. 625
- ΧΟ. ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείθει
 περὶ τῶν σπουδῶν. ἀλλ’ ἀποδύντες τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίλωμεν.
 ’Εξ οὐ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,

ιύπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δεξιός ἐστιν·
διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἔχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις ταχυβούλοις, 630
ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἥμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,
ἀποκρίνεσθαι δεῖται νῦν πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλους.

φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητὴς,
παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἔξαπατάσθαι,
μήθ' ἥδεσθαι θωπευομένους μήτ' εἶναι χανυοπολίτας. 635

πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρέσβεις ἔξαπατῶντες
πρῶτον μὲν ἰστεφάνους ἐκάλουν κάπειδὴ τοῦτο τις εἶποι,
εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.

εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας,
εὑρετο πᾶν ἀν διὰ τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν περιάψας. 640

ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται,
καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας, ὡς δημοκρατοῦνται.
τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες

ἥξουσιν, ἵδεν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον,
ὅστις παρεκινδύνευστ' εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις τὰ δίκαια. 645

οὕτω δ' αὐτῷ περὶ τῆς τόλμης ἥδη πόρρω κλέος ἔκει,
ὅτε καὶ βασιλεὺς, Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν βασανίζων,
ἥρωτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατῆσιν·

εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἶποι κακὰ πολλά·
τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι 650
καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας.
διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται,

καὶ τὴν Αἴγιναν ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νῆσου μὲν ἐκείνης
οὐ φροντίζουστ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται.
ἀλλ' ὑμεῖς τοι μή ποτ' ἀφῆθε· ὡς κωμῳδήσει τὰ δίκαια· 655

φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὥστ' εὐδαιμονάς εἶναι,
οὐθωπεύων, οὐδὲ ὑποτείνων μισθοὺς, οὐδὲ ἔξαπατύλλων,
οὐδὲ παινουργῶν, οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων.

πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαιμάσθω
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταιγέσθω. 660

τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον
ξύμμαχον ἔσται, κού μή ποθ' ἄλλω
περὶ τὴν πόλιν ὃν ὥσπερ ἐκεῖνος

δειλὸς καὶ λακαταπύγων.

664

δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος, ἔντονος Ἀχαρνική·
οἶον ἔξ αὐθράκων πρινίνων φέφαλος ἀνήλατ', ἐρεθιζόμενος οὐρίᾳ ριπῖδι,
ἥνικ' ἀν ἐπανθρακίδες ὥσι παρακείμεναι,

670

οἵ δὲ Θασίαν ἀνακυκῶσι λιπαράμπυκα,

οἵ δὲ μάττωσιν, οὗτοι σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος εὔτονον, ἀγροικότερον,
ώς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.

675

οἵ γέροντες οἵ παλαιοὶ μεμφόμεσθα τῇ πόλει.

οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὃν ἐναυμαχήσαμεν
γηροβοσκούμεσθ' υφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,

οἵτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐσ γραφὰς
ὑπὸ νεανίσκων ἔατε καταγελᾶσθαι ρῆτόρων,

680

οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηνλημένους,

οἵ Ποσειδῶν ἀσφάλειός ἔστιν ἡ βακτηρία·

τονθορύζοντες δὲ γήρατα τῷ λίθῳ προσέσταμεν,

οὐχ ὄρῶντες οὐδὲν εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἡλύγην.

οἱ δὲ νεανίας ἔαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν

685

ἐς τάχος παίει ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ρήμασι·

καὶ τ' ἀνελκύστας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ίστας ἐπῶν,

ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταράττων καὶ κυκῶν.

οἱ δὲ ὑπὸ γήρως μασταρύζει, καὶ τὸν ὄφλων ἀπέρχεται·

εἴτα λύζει καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους,

690

οὖ μὲν ἔχρην σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὄφλων ἀπέρχομαι.

ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ' ἀπολέσαι, πολιὸν ἄνδρα, περὶ κλεψύδραν,

πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα, καὶ θερμὸν ἀπομορξάμενον ἄνδρικὸν ἕδρῶτα δὴ καὶ πολὺ

ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;

εἴτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν, ἐδιώκομεν·

νῦν δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν πονηρῶν σφόδρα διωκόμεθα, καὶ τὰ πρὸς ἀλισκόμεθα. 700

πρὸς τὰδε τί ἀντερεῖ Μαρφίας;

τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφὸν, ἥλικον Θουκυδίδην,

ἔξολέσθαι συμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,

705

τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ, τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ;

ώστ' ἐγὼ μὲν ἥλέησα κάπεμορξάμην ἕδῶν

ἄνδρα πρεσβύτην ὑπὸ ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,

ὅς μὰ τὴν Δήμητρ', ἐκεῖνος ἥνικ' ἦν Θουκυδίδης,

οὐδ' ἀν αὐτὴν τὴν Ἀχαίαν ῥαδίως ἡγέσχετο,
ἀλλὰ κατεπάλαισεν ἀν μὲν πρῶτον Εὐάθλους δέκα,
κατεβόησε δ' ἀν κεκραγώς τοξότας τρισχιλίους,
περιετόξευσεν δ' ἀν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ἔνγγεις.
ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἐᾶθ' ὑπου τυχεῖν,
ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφὰς, ὅπως ἀν ᾧ
τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ νωδὸς ὁ ξυνήγορος,
τοῖς νέοισι δὲ εὐρύπρωκτος καὶ λάλος χώ Κλεινίου.
κάξελαύνειν χρὴ τὸ λοιπὸν, καν φύγῃ τις, ζημιοῦν
τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.

ΔΙ. ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἵδε τῆς ἐμῆς.

ἐνταῦθι ἀγοράζειν πᾶσι Πελοποννησίοις
ἔξεστι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις
έφ' φτε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μή.
ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι
τρεῖς τοὺς λαχόντας τούσδε ἴμαντας ἐκ Δεπρῶν.
ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης εἰσίτω
μήτ' ἄλλος ὅστις Φασιανός ἐστ' ἀνήρ.
ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἣν ἐσπεισάμην
μέτειμ, ἵνα στήσω φανερὰν ἐν τάγορᾳ.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

ἀγορὰ ὁ Ἀθάναις χαιρε, Μεγαρεῦσιν φίλα.
ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν φίλιον ἄπερ ματέρα.
ἀλλ', ὃ πονηρὰ κώρι ἀθλίου πατρὸς,
ἀμβάτε ποττὰν μᾶδδαν, αἴ χ' εὑρητέ πα.
ἀκούετον δὴ, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα·
πότερα πεπρᾶσθαι χρῆδδετ', ἢ πεινῆν κακῶς;

ΚΟΡΑ.

πεπρᾶσθαι πεπρᾶσθαι.

ΜΕ. ἐγώνγα καύτός φαμι. τίς δὲ οὗτος ἄνους
δῆς ὑμέ κα πρίατο, φανερὰν ζαμίαν;
ἀλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά.
χοίρως γὰρ ὑμὲ σκευάσας φασῶ φέρεν.
περίθεσθε τάσδε τὰς ὅπλας τῶν χοιρίων.
ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἡμεν ἐξ ἀγαθᾶς ιός.

710

715

720

725

730

735

740

ώς ναὶ τὸν Ἐρμᾶν, εἴπερ ἴξεῖτ' οἴκαδις,
τὰ πράτα πειρασεῖσθε ταῖς λιμῷ κακῶς.
ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταῦτα τὰ ρυγχία,
κῆπειτεν ἐς τὸν σάκκον ὥδ' ἐσβαίνετε.
ὅπως δὲ γρυλιξεῖτε καὶ κοῖξετε
χήσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.
ἐγὼν δὲ καρυξῷ Δικαιόπολιν ὅπα.

Δικαιόπολι, ἦ λῆσ πρίασθαι χοιρία;

ΔΙ. τί; ἀνὴρ Μεγαρικός; ΜΕ. ἀγοράσοντες ἵκομες. 750

ΔΙ. πῶς ἔχετε; ΜΕ. διαπεινάμες ἀεὶ ποττὸ πῦρ.

ΔΙ. ἀλλ' ἡδὺ τοι νὴ τὸν Δί', ἦν αὐλὸς παρῆ.

τί δ' ἄλλο πράττει ὁ Μεγαρῆς νῦν; ΜΕ. οἶα δή.
οκα μὲν ἐγὼν τηνῶθεν ἐμπορευόμαν,
ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτον ἐπραττον τῇ πόλει,
ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα. 755

ΔΙ. αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεισθε πραγμάτων. ΜΕ. σά μάν;

ΔΙ. τί δ' ἄλλο Μεγαροῦ; πῶς ὁ σῖτος ὕνιος;

ΜΕ. παρ' ἀμὲ πολυτίματος, ἄπερ τοὶ θεοί.

ΔΙ. ἄλας οὖν φέρεις; ΜΕ. οὐχ ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε;

ΔΙ. οὐδὲ σκόροδα; ΜΕ. ποῖα σκόροδος; ὑμὲς τῶν ἀεὶ,

οἵκκ' ἐσβάλητε, τὰς ἀρωραῖοις μύες,

πάσσακι τὰς ἄγλιθας ἔξορύσσετε.

ΔΙ. τί δαὶ φέρεις; ΜΕ. χοίρως ἐγώνγα μυστικάς.

ΔΙ. καλῶς λέγεις· ἐπίδειξον. ΜΕ. ἀλλὰ μὰν καλαί.

ἄντεινον, αἱ λῆσ· ὡς παχεῖα καὶ καλά.

ΔΙ. τούτῳ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; ΜΕ. χοῖρος ναὶ Δία.

ΔΙ. τί λέγεις σύ; ποδαπὴ χοῖρος ἥδε; ΜΕ. Μεγαρικά.

ἢ οὐ χοῖρος ἐσθ' ἄδ'; ΔΙ. οὐκ ἐμοιγε φαίνεται.

ΜΕ. οὐ δεινά; θᾶσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας

οὖ φατι τάνδε χοῖρον ἥμεν. ἀλλὰ μὰν,

αἱ λῆσ, περίδουν μοι περὶ θυμητιδῶν ἀλῶν,

αἱ μῆτραι στιν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμῳ.

ΔΙ. ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε. ΜΕ. ναὶ τὸν Διοκλέα,

ἐμά γα. σὺ δέ νιν εἰμεναι τίνος δοκεῖς;

ἦ λῆσ ἀκοῦσαι φθεγγομένας; ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς

745

755

760

765

770

775

ἔγωγε. ΜΕ. φώνει δὴ τὸ ταχέως, χοιρίον.
οὐ χρῆσθα σιγῆν, ὃ κάκιστ' ἀπολουμένα.
πάλιν τὸ ἀποισῶ ναὶ τὸν Ἐρμᾶν οἰκαδίς.

ΚΟ. κοὶ κοῖ.

780

ΜΕ. αὗτα στὶ χοῖρος; ΔΙ. νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
ἀτὰρ ἐκτραφείς γε κύσθος ἔσται. ΜΕ. πέντε ἔτῶν,
σάφεῖσθι, ποττὰν ματέρει εἰκασθήσεται.

ΔΙ. ἀλλ’ οὐδὲ θύσιμός ἔστιν αὐτηγί. ΜΕ. σά μάν;
πᾶ δὲ οὐχὶ θύσιμός ἔστι; ΔΙ. κέρκον οὐκ ἔχει.

785

ΜΕ. νέα γάρ ἔστιν ἀλλὰ δελφακουμένα
έξει μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν κῆρυθράν.
ἀλλ’ αἱ τράφεν λῆσ, ἅδε τοι χοῖρος καλά.

ΔΙ. ὡς ἔνγγενὴς ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρα.

ΜΕ. ὁμοματρία γάρ ἔστι κῆκ τωντῷ πατρός. 790
ἀλλ’ ἀν παχυνθῇ κάναχνωσανθῇ τριχῇ,
κάλλιστος ἔσται χοῖρος Ἀφροδίτᾳ θύειν.

ΔΙ. ἀλλ’ οὐχὶ χοῖρος τάφροδίτῃ θύεται.

ΜΕ. οὐ χοῖρος Ἀφροδίτᾳ; μόνα γα δαιμόνων.
καὶ γίγνεται γα ταῦντε τῶν χοίρων τὸ κρῆς
ἄδιστον ἀν τὸν δύελὸν ἀμπεπαρμένον.

795

ΔΙ. ἥδη δὲ ἄνευ τῆς μητρὸς ἔσθίοιεν ἄν;

ΜΕ. ναὶ τὸν Ποτειδᾶ, κανὸν ἄνευ γα τῷ πατρός.

ΔΙ. τί δὲ ἔσθίει μάλιστα; ΜΕ. πάνθ ἄ κα διδῷς.
αὐτὸς δὲ ἐρώτη. ΔΙ. χοῖρε χοῖρε. ΚΟ. κοὶ κοῖ.

800

ΔΙ. τρώγοις ἀν ἐρεβίνθους; ΚΟ. κοὶ κοὶ κοῖ.

ΔΙ. τί δαί; φιβάλεως ἰσχάδας; ΚΟ. κοὶ κοῖ.

ΔΙ. ὡς δέν πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.

ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων
τοῖς χοιριδίοισιν. ἄρα τράξονται; βαβαὶ,
οἶνος ρόθιάζουσ', ὃ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις.
ποδαπὰ τὰ χοιρῖ; ὡς τραγασαῖα φαίνεται.
ἀλλ' οὐχὶ πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας.

805

ΜΕ. ἔγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.

810

ΔΙ. νὴ τὸν Δί' ἀστείω γε τῷ βοσκήματε
πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.

ΜΕ. τὸ μὲν ἄτερον τούτων σκορόδων τροπαλίδος,
τὸ δὲ ἄτερον, αἱ λῆσ, χοῖνικος μόνας ἀλῶν.

ΔΙ. ὡνήσομαι σοι περίμεν' αὐτῷ. ΜΕ. ταῦτα δὴ.
Ἐρμᾶ μπολαῖ, τὰν γυναικα τὰν ἐμὰν
οὗτο μὲν ἀποδόσθαι τάν τ' ἐμαυτῷ ματέρα.

815

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἄνθρωπε, ποδαπός; ΜΕ. χοιροπωλας Μεγαρικός.

ΣΤ. τὰ χοιρίδια τοίνυν ἔγῳ φανῷ ταδὶ
πολέμια καὶ σέ. ΜΕ. τοῦτ' ἐκεῖν', ἵκει πάλιν
ὅθενπερ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἀμῖν ἔφυ.

820

ΣΤ. κλάων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφῆσεις τὸν σάκον;

ΜΕ. Δικαιόπολι Δικαιόπολι, φαντάζομαι
ὑπό του. ΔΙ. τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ἀγορανόμοι,
τοὺς συκοφάντας οὐθύρας ἔξείρξετε;
τί δὴ μαθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος;

825

ΣΤ. οὐ γὰρ φανῷ τοὺς πολεμίους; ΔΙ. κλάων γε σὺ,
εἰ μὴ τέρωσε συκοφαντήσεις τρέχων.

ΜΕ. οἶον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθάναις τοῦτ' ἔνι.

ΔΙ. θάρρει, Μεγαρίκ· ἀλλ' ἦς τὰ χοιρίδιον ἀπέδου
τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἄλας,
καὶ χαῖρε πόλλο. ΜΕ. ἀλλ' ἀμὶν οὐκ ἐπιχώριον.

830

ΔΙ. πολυπραγμοσύνη νν ἐσ κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί.

ΜΕ. ὦ χοιρίδια, πειρῆσθε κάνις τῷ πατρὸς
παίειν ἐφ' ἀλὶ τὰν μᾶδδαν, αἴ κά τις διδῷ.

835

ΧΟ. εὐδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος. οὐκ ἥκουσας οἵ προβαίνει
τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος; καρπώσεται γὰρ ἀνὴρ
ἐν τάγορᾳ καθήμενος.
κάν εἰσίη τις Κτησίας,
ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἱ-

840

μάζων καθεδεῖται.
οὐδὲ ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψιωνῶν σε πημανεῖ τι
οὐδὲ ἔξομόρξεται Πρέπις τὴν εὔρυπρωκτίαν σοι,
οὐδὲ ὡστιεῖ Κλεωνύμων

χλαιναν δὲ ἔχων φανὴν δίει·

κούξυντυχών σ' Τπέρβολος

845

δικῶν ἀναπλήσεις·

οὐδὲ ἐντυχὼν ἐν τάγορᾳ πρόσεισί σοι βαδίζων
Κρατῖνος ἀεὶ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾶς μαχαίρα,
ὅ περιπόνηρος Ἀρτέμαν,
ὅ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν,
ὅς τον κακὸν τῶν μασχαλῶν
πατρὸς τραγασαίου·

οὐδὲ αὐθὶς αὖ σε σκώψεται Παύσων ὁ παμπόνηρος,
Λυσίστρατός τ' ἐν τάγορᾳ, Χολαργέων ὕνειδος,
ὅ περιαλουργὸς τοῖς κακοῖς,
ριγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ⁸⁵⁰
πλεῖν ἡ τριάκονθή μέρας
τοῦ μηνὸς ἔκάστου.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

Ἴττω Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῷ,
κατάθου τὺ τὰν γλάχων ἀτρέμας, Ἰσμηνία·
ὑμὲς δ', ὅσοι Θείβαθεν αὐληταὶ πάρα,
τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

ΔΙ. παῦ ἔς κόρακας. οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
πόθεν προσέπτανθ' οἱ κακῷς ἀπολούμενοι
ἐπὶ τὴν θύραν μοι Χαιριδῆς Βομβαύλιοι;

ΒΟ. νεὶ τὸν Ἰόλαον, ἐπιχαρίττως γ', ω̄ξένε·
Θείβαθι γὰρ φυσᾶντες ἔξόπισθέ μου
τάνθεια τᾶς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί.
ἀλλ' εἴ τι βούλει, πρίασο, τῶν ἐγὼ φέρω,
τῶν ὄρταλίχων ἡ τῶν τετραπτερυλλίδων.

ΔΙ. ω̄χαιρε, κολλικοφάγε Βοιωτῖδιον.
τί φέρεις; ΒΟ. ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς,
ὄργανον, γλαχὼ, ψιάθως, θρυαλλίδας,
νάστας, κολοιῶς, ἀτταγῆς, φαλαρίδας,
τροχίλως, κολύμβως. ΔΙ. ώσπερεὶ χειμῶν ἄρα
ὄρνιθίας ἔς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.

ΒΟ. καὶ μὰν φέρω χᾶνας, λαγῶς, ἀλώπεκας,
σκάλοπας, ἔχινως, αἰελούρως, πικτίδας,
ἰκτίδας, ἐνῦδρους, ἐγχέλεις Κωπαΐδας.

850

855

860

865

870

875

ΔΙ. ὡς τερπνότατον σύ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐγχέλεις.

ΒΟ. πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπάδων κορᾶν,
ἐκβαθὶ τῷδε κῆπιχαρίττα τῷξ ξένῳ.

ΔΙ. ὡς φιλτάτη σὺ καὶ πάλαι ποθουμένη,
ἥλθες ποθεινὴ μὲν τρυγῳδικοῖς χοροῖς,
φίλη δὲ Μορύχῳ. δμῶες, ἐξενέγκατε
τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ριπίδα.
σκέψασθε, παῖδες, τὴν ἀρίστην ἐγχελυν,
ἥκουσαν ἔκτῳ μόλις ἔτει ποθουμένην

885

προσείπατ’ αὐτὴν, ὡς τέκνῳ ἀνθρακαῖς δὲ ἐγὼ
ὑμῖν παρέξω τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
ἀλλ’ ἐσφερ’ αὐτὴν μηδὲ γὰρ θανῶν ποτε
σοῦ χωρὶς εἴην ἐντευτλανωμένης.

890

ΒΟ. ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε πᾶ γενήσεται ;

895

ΔΙ. ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί
ἀλλ’ εἰ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων, λέγε.

ΒΟ. ίώγα ταῦτα πάντα. ΔΙ. φέρε, πόσου λέγεις;
ἢ φορτί’ ἐτερ’ ἐνθένδ’ ἐκεῖσ’ ἄξεις ίών;

ΒΟ. ὅ τι γ’ ἔστ’ Ἀθάναις, ἐν Βοιωτοῖσι δὲ μή.

900

ΔΙ. ἀφύας ἄρ’ ἄξεις πριάμενος Φαληρικὰς
ἢ κέραμον. ΒΟ. ἀφύας ἢ κέραμον; ἀλλ’ ἐντ’ ἐκεῖ
ἀλλ’ ὅ τι παρ’ ἀμῖν μή στι, τῷδε δὲ αὖ πολύ.

ΔΙ. ἐγῳδα τοίνυν συκοφάντην ἔξαγε
ῶσπερ κέραμον ἐνδησάμενος. ΒΟ. νεὶ τῷ σιὼ,
λάβοιμι μένταν κέρδος ἀγαγὼν καὶ πολὺ,
ἄπερ πίθακον ἀλιτρίας πόλλας πλέων.

905

ΔΙ. καὶ μὴν ὅδι Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.

ΒΟ. μικκός γα μᾶκος οὗτος. ΔΙ. ἀλλ’ ἄπαν κακόν.

ΝΙ. ταυτὶ τίνος τὰ φορτί’ ἔστι; ΒΟ. τῷδε ἐμὰ
Θείβαθεν, ἵττω Δεύς. ΝΙ. ἐγὼ τοίνυν ὅδι
φαίνω πολέμια ταυταγί. ΒΟ. τί δαὶ παθὼν
δρυαπετίοισι πόλεμον ἥρα καὶ μάχαν;

910

ΝΙ. καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. ΒΟ. τί ἀδικεῖμένος;

ΝΙ. ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεστώτων χάριν.

915

- ἐκ τῶν πολεμίων γ' εἰσάγεις θρυαλλίδα.
 ΔΙ. ἔπειτα φαίνεις δῆτα καὶ θρυαλλίδα;
 ΝΙ. αὗτη γὰρ ἐμπρήσειν ἀν τὸ νεώριον.
 ΔΙ. νεώριον θρυαλλίς; οἵμοι, τίνι τρόπῳ;
 ΝΙ. ἐνθεὶς ἀν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος
 ἄψις ἀν ἐσπέμψειν ἐξ τὸ νεώριον
 δι' ὑδρορρόας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
 κεῖπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
 σελαγοῦντ' ἀν εὐθύς. ΔΙ. Ὡς κάκιστ' ἀπολούμενε,
 σελαγοῦντ' ἀν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος; 920
 ΝΙ. μαρτύρομαι. ΔΙ. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·
 δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω.
 ΧΟ. ἐνδησον, ὥς βέλτιστε, τῷ
 ξένῳ καλῶς τὴν ἐμπολὴν
 οῦτως ὅπως
 ἀν μὴ φέρων κατάξῃ. 930
 ΔΙ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεί
 τοι καὶ ψοφεῖ λάλον τι καὶ
 πυρορραγὲς
 κᾶλλως θεοῖσιν ἔχθρον.
 ΧΟ. τί χρήσεται ποτ' αὐτῷ; 935
 ΔΙ. πάγχρυστον ἄγγος ἔσται,
 κρατήρ κακῶν, τριπτήρ δικῶν,
 φαίνειν ὑπευθύνους λυχνοῦ-
 χος, καὶ κύλιξ
 τὰ πράγματ' ἔγκυκασθαι.
 ΧΟ. πῶς δ' ἀν πεποιθοίη τις ἀγ-
 γείω τοιούτῳ χρώμενος
 κατ' οἰκίαν
 τοσόνδ' ἀεὶ ψοφοῦντι;
 ΔΙ. ἴσχυρόν ἔστιν, ὥγάθ', ὥστ'
 οὐκ ἀν καταγείη ποτ', εἴ-
 περ ἐκ ποδῶν
 κάτω κάρα κρέμαιτο. 945
 ΧΟ. ἥδη καλῶς ἔχει σοι.

ΒΟ. μέλλω γέ τοι θερίδδεν.

ΧΟ. ἀλλ', ὃ ξένων βέλτιστε, καὶ
τοῦτον λαβὼν πρόσβαλλ' ὅπου
βούλει φέρων
πρὸς πάντα συκοφάντην.

ΔΙ. μόλις γ' ἐνέθησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.
αἴρον λαβὼν τὸν κέραμον, ὃ Βοιώτιε.

ΒΟ. ὑπόκυπτε τὰν τύλαν ἵων, Ἰσμήνιχε.

ΔΙ. χῶπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος.
πάντως μὲν οἵσεις οὐδὲν ὑγιεῖς, ἀλλ' ὅμως
καν τοῦτο κερδάνης ἄγων τὸ φορτίον.
εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' σῦνεκα.

950

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑΧΟΤ.

Δικαιόπολι. ΔΙ. τί ἔστι; τί με βωστρεῖς; ΘΕ. ὁ τι;
ἐκέλευσε Λάμαχός σε ταυτησὶ δραχμῆς
ἐς τοὺς Χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν,
τριῶν δραχμῶν δὲ ἐκέλευε Κωπᾶδ ἔγχελυν.
ΔΙ. ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔγχελυν;
ΘΕ. ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν Γοργόνα
πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.

960

ΔΙ. οὐκ ἀν μὰ Δῖ, εἰ δοίη γέ μοι τὴν ἀσπίδα
ἀλλ' ἐπὶ ταρίχη τοὺς λόφους κραδαίνετω.
ἢν δὲ ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
ἔγώ δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο λαβὼν τὸ φορτίον
εἴσειμι ὑπὰ πτερύγων κιχλῶν καὶ κοψίχων.

965

ΧΟ. εἰδες ὃ εἰδες ὃ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα, τὸν ὑπέρσοφον,
οἵτις ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν,
ὦν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δὲ ἀντίτετει χλιαρὰ κατεσθίειν.
αὐτόματα πάντ' ἀγάθα τῷδε γε πορίζεται.

οὐδέποτ' ἔγὼ πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι,

οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἀρμόδιον ἀστεται

970

ξυγκατακλινεῖς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ,

ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθῃ ἔχοντας ἐπικωμάσας,

εἰργάσατο πάντα κακὰ κάνετρεπε κάζεχει,

κάμαχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένου,

(980)

πῖνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν,
τὰς χάρακας ἥπτε πολὺ μᾶλλον ἔτι τῷ πυρὶ,
ἔξέχεις θ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.

985

* * * * ταὶ τ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἄμα καὶ μεγάλα δὴ φρονεῖ, 988
τοῦ βίου δὲ ἔξεβαλε δεῖγμα τάδε τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θυρῶν. (986)
ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξύντροφε Διαλλαγὴ,
ώς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες. 990

πῶς ἀν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρως ξυναγάγοι λαβῶν,
ώσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων στέφανον ἀνθέμων;
ἢ πάνυ γερόντιον ἵσως νεονόμικάς με σύ;
ἀλλά σε λαβῶν τρία δοκῶ γ' ἀν ἔτι προσβαλεῖν
πρῶτα μὲν ἀν ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρὸν,
εἴτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συκιδῶν,
καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄσχον, ὁ γέρων δόι,
καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐλᾶδας ἅπαν ἐν κύκλῳ,
ώστ' ἀλείφεσθαι σ' ἀπ' αὐτῶν κάμε ταῖς νουμηρίαις.

ΚΗ. ἀκούετε λεψί· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χόας
πινειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος ὃς δὲ ἀν ἐκπίῃ
πρώτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήφεται. 1000

ΔΙ. ὦ παιδεῖς, ὦ γυναικεῖς, οὐκ ἡκούσατε;
τί δρᾶτε; τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
ἀναβράττετ', ἔξοπτάτε, τρέπτετ', ἀφέλκετε
τὰ λαγῆ, ταχέως τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας. 1005

ΧΟ. ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας,
μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας,
ἀνθρωπε, τῆς παρούσης. 1010

ΔΙ. τί δῆτ', ἐπειδὰν τὰς κίχλας
ὅπτωμένας ἴδητε;

ΧΟ. οἶμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.

ΔΙ. τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.

ΧΟ. ἡκουσας ὡς μαγειρικῶς
κομψῶς τε καὶ δειπνητικῶς
αὐτῷ διακονεῖται;

1015

ΓΕΩΡΓΟΣ.

- οἵμοις τάλας. ΔΙ. ὃ Ήράκλεις, τίς οὐτοσί;
 ΓΕ. ἀνὴρ κακοδαίμων. ΔΙ. κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου.
 ΓΕ. ὃ φίλτατε, σπονδαὶ γάρ εἰσι σοὶ μόνῳ,
 μέτρησον εἰρήνης τί μοι, καν πέντ' ἔτη. 1020
 ΔΙ. τί δ' ἔπαθες; ΓΕ. ἐπετρίβην ἀπολέσας τὸ βόε.
 ΔΙ. πόθεν; ΓΕ. ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι.
 ΔΙ. ὃ τρισκακοδαίμων, εἴτα λευκὸν ἀμπέχει;
 ΓΕ. καὶ ταῦτα μέντοι νὴ Δί' ὥπερ μ' ἐτρεφέτην
 ἐν πᾶσι βολίτοις. ΔΙ. εἴτα νυνὶ τοῦ δέει; 1025
 ΓΕ. ἀπόλωλα τῷφθαλμὸν δακρύων τὸ βόε.
 ἀλλ' εἴ τι κῆδει Δερκέτου Φυλασίου,
 ντάλειψον εἰρήνη με τῷφθαλμὸν ταχύ.
 ΔΙ. ἀλλ', ὃ πονήρ', οὐ δημοσιεύων τυγχάνω. 1030
 ΓΕ. οὐθὲν ἀντιβολῶ σ', ην πως κομίσωμαι τὸ βόε.
 ΔΙ. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλæε πρὸς τοὺς Πιττάλου.
 ΓΕ. σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνα
 ἔις τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.
 ΔΙ. οὐδὲ ἀν στριβιλικίγξ· ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωξέ ποι. 1035
 ΓΕ. οἵμοις κακοδαίμων τοῖν γεωργοῖν βοιδίοιν.
 ΧΟ. ἀνὴρ ἐνεύρηκέν τι ταῖς
 σπονδαῖσιν ἡδὺν, κούκ ξοι-
 κευ οὐδενὶ μεταδώσειν.
 ΔΙ. κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι· 1040
 τὰς σηπίας στάθενε
 ΧΟ. ἥκουσας ὄρθιασμάτων;
 ΔΙ. ὀπτᾶτε τάγχέλεια.
 ΧΟ. ἀποκτενεῖς λιμῷ με καὶ
 τοὺς γείτονας κνίσῃ τε καὶ 1045
 φωνῇ τοιαῦτα λάσκων.
 ΔΙ. ὀπτᾶτε ταυτὶ καὶ καλῶς ξανθίζετε.

ΠΑΡΑΝΤΜΦΟΣ.

- Δικαιόπολι. ΔΙ. τίς οὐτοσὶ τίς οὐτοσί;
 ΠΑ. ἔπειμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα

- ἐκ τῶν γάμων. ΔΙ. καὶ λῷς γε ποιῶν, ὅστις ἦν. 1050
- ΠΑ. ἐκέλευε δὲ ἐγχέαι σε, τῶν κρεῶν χάριν,
ἴνα μὴ στρατεύοιτ', ἀλλὰ βινοίη μένων,
ἔει τὸν ἀλάβαστὸν κύαθον εἰρήνης ἔνα.
- ΔΙ. ἀπόφερ' ἀπόφερε τὰ κρέα καὶ μὴ μοι δίδουν,
ώς οὐκ ἀν ἐγχέαιμι χιλιῶν δραχμῶν. 1055
- ἀλλ' αὐτὴν τίς ἔστιν; ΠΑ. ἡ νυμφεύτρια
δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τί σοι λέξαι μόνῳ.
- ΔΙ. φέρε δὴ, τί σὺ λέγεις; ὡς γελοῖον, ὃ θεοί,
τὸ δένημα τῆς νύμφης, δεῖται μόνι σφόδρα,
ὅπως ἀν οἰκουρῆ τὸ πέος τοῦ νυμφίου. 1060
- φέρε δεῦρο τὰς σπουδὰς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνη,
ὅτινή γυνή στι τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἀξία.
ὑπεχ' ὅδε δεῦρο τούξαλειπτρον, ὃ γύναι.
οἶσθ' ὡς ποιεῖτε τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον,
ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι, τουτῷ 1065
νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
ἀπόφερε τὰς σπουδὰς. φέρε τὴν οἰνήρυσιν,
ἵν' οἶνον ἐγχέω λαβὼν ἔει τοὺς χόας.
- ΧΟ. καὶ μὴν ὅδι τις τὰς ὁφρῦς ἀνέσπακὼς
ῶσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται. 1070
- ΚΗ. ἴώ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμπαχοι.
- ΛΑ. τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ;
- ΚΗ. οἱέναι σ' ἐκέλευνον οἱ στρατηγοὶ τήμερον
ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους.
κακείτα τηρεῖν νιφόμενον τὰς ἐσβολάς. 1075
- ὑπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χύτρους αὐτοῖσι τις
ἥγγειλε ληστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.
- ΛΑ. ίώ στρατηγοὶ πλείονες η βελτίονες.
οὐ δεινὰ μὴ ἔχεινά με μηδὲ ἑορτάσαι;
- ΔΙ. ίώ στρατευμα πολεμολαμαχαικόν. 1080
- ΛΑ. οἵμοι κακοδαιίμων, καταγελᾶς ἥδη σύ μου.
- ΔΙ. βούλει μάχεσθαι Γηρυόνη τετραπτήλῳ;
ΛΑ. αἰσθα,
οἵαν ὁ κήρυξ ἀγγελίαν ἥγγειλέ μοι.

ΔΙ. αἰαῖ, τίνα δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;

ΚΗ. Δικαιόπολι. ΔΙ. τί ἔστιν; ΚΗ. ἐπὶ δεῖπνου ταχὺ¹⁰⁸⁵
βάδιζε, τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χόρα.

ὅ τοῦ Διονύσου γάρ σ' ἵερεὺς μεταπέμπεται.

ἀλλ' ἐγκόνει· δειπνεῦν κατακωλύεις πάλαι.

τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἔστιν παρεσκευασμένα,¹⁰⁹⁰

κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα,

στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αἱ πόρναι πάρα,

ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια,

ὄρχηστριδες, τὰ φίλταθ' Ἀρροδίου, καλαί.

ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε. ΛΑ. κακοδαίμων ἐγώ.

ΔΙ. καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα.¹⁰⁹⁵

σύγκλειε, καὶ δεῖπνόν τις ἐνσκευαζέτω.

ΛΑ. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.

ΔΙ. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.

ΛΑ. ἄλας θυμίτας οἴσε, παῖ, καὶ κρόμμια.

ΔΙ. ἐμοὶ δὲ τεμάχη· κρομμύνοις γὰρ ἄχθομαι.¹¹⁰⁰

ΛΑ. θρῖον ταρίχους οἴσε δεῦρο, παῖ, σαπροῦ.

ΔΙ. κάμοὶ σὺ δὴ, παῖ, θρῖον ὅπτήσω δ' ἐκεῖ.

ΛΑ. ἔνεγκε δεῦρο τὸ πτερὸν τὸ κ τοῦ κράνους.

ΔΙ. ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.¹¹⁰⁵

ΛΑ. καλόν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν.

ΔΙ. καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.

ΛΑ. ὕνθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὅπλων.

ΔΙ. ὕνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν ἐς τὰς κίχλας;

ΛΑ. τὸ λοφεῖον ἔξενεγκε τῶν τριῶν λόφων.

ΔΙ. κάμοὶ λεκάνιον τῶν λαγών δὸς κρεῶν.¹¹¹⁰

ΛΑ. ἀλλ' ἡ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον.

ΔΙ. ἀλλ' ἡ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρκυν κατέδομαι.

ΛΑ. ὕνθρωπε, βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;

ΔΙ. οὐκ, ἀλλ' ἐγὼ χὼ παῖς ἐρίζομεν πάλαι.

βούλει περιδόσθαι κάπιτρέψαι Λαμάχῳ,

πότερον ἀκρίδες ἥδιον ἔστιν, ἡ κίχλαι;

ΛΑ. οἷμ' ὡς ὑβρίζεις. ΔΙ. τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ.

ΛΑ. παῖ παῖ, καθελών μοι τὸ δόρον δεῦρ' ἔξω φέρε.

1085

1100

1105

1110

1115

- ΔΙ. παῖ παῖ, σὺ δὲ ἀφελῶν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
 ΛΑ. φέρε, τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοῦλυτρον. 1120
 ἔχ', ἀντέχου, παῖ. ΔΙ. καὶ σὺ, παῖ, τοῦδε ἀντέχου.
- ΛΑ. τοὺς κιλλίβαντας οἴσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.
 ΔΙ. καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἔκφερε.
 ΛΑ. φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλου.
 ΔΙ. κάμοὶ πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλου. 1125
 ΛΑ. ταῦτ' οὐ κατάγελώς ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς;
 ΔΙ. ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύς;
 ΛΑ. κατάχει σὺ, παῖ, τοῦλαιον. ἐν τῷ χαλκίῳ
 ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξούμενον.
 ΔΙ. κατάχει σὺ τὸ μέλι. κάνθαδ' εὐδῆλος γέρων
 κλάειν κελεύων Λάμαχον τὸν Γοργάσου. 1130
 ΛΑ. φέρε δεῦρο, παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.
 ΔΙ. ἔξαιρε, παῖ, θώρακα κάμοὶ τὸν χόα.
 ΛΑ. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
 ΔΙ. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμπότας θωρήξομαι. 1135
 ΛΑ. τὰ στρώματ', ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.
 ΔΙ. τὸ δεῖπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος.
 ΛΑ. ἐγὼ δὲ ἐμαυτῷ τὸν γύλιον οἴσω λαβών.
 ΔΙ. ἐγὼ δὲ θοιμάτιον λαβών ἔξέρχομαι.
 ΛΑ. τὴν ἀσπίδα αἴρου, καὶ βάδιξ, ὦ παῖ, λαβών.
 νίφει. βαβαιάξ· χειμέρια τὰ πράγματα. 1140
 ΔΙ. αἴρου τὸ δεῖπνον· συμποτικὰ τὰ πράγματα.
 ΧΟ. ἵτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.
 ώς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὅδόν·
 τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ,
 σοὶ δὲ ρίγων καὶ προφυλάττειν,
 τῷ δὲ καθεύδειν 1145
 μετὰ παιδίσκης ὠραιοτάτης,
 ἀνατριβομένῳ τε τὸ δεῖπνα.
 Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος τὸν ξυγγραφῆ, τὸν μελέων ποιητὴν, 1150
 ώς μὲν ἀπλῷ λόγῳ κακῶς ἔξολέσειεν ὁ Ζεύς·
 ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Λήναια χορηγῶν ἀπέλυσ' ἀδειπνον. 1155
 ὅν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
 δεομενον, ἡ δὲ ὀπτημένη

σίζουστα πάραλος, ἐπὶ τραπέζης κειμένη,
ὁκέλλοις κάτα μέλ-
λοντος λαβεῖν αὐτοῦ κύων ἀρπάσασα φεύγοι. 1160
τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἔν κάθ' ἔτερον νυκτερινὸν γένοιτο. 1162
ἡπιαλῶν γὰρ οἴκαδ' ἔξ ίππασίας βαδίζων, 1165
εἴτα κατάξειέ τις αὐτοῦ μεθύων τῆς κεφαλῆς Ὀρέστης
μαινόμενος· ὁ δὲ λίθον λαβεῖν
βουλόμενος ἐν σκότῳ λάβοι
τῇ χειρὶ πέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον· 1170
ἐπάξειεν δὲ ἔχων
τὸν μάρμαρον, κάπειθ' ἀμαρτῶν βάλοι Κρατῖνον.

ΘΕ. Ὡ δμῶες οἱ κατ' οἴκον ἐστε Λαμάχου,
ὑδωρ ὑδωρ ἐν χυτριδίῳ θερμαίνετε· 1175
οὐδόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
ἔρι οἰστυπηρὰ, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.
ἀνὴρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον,
καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορον ἔξεκόκκιστε,
καὶ τῆς κεφαλῆς κατέωγε περὶ λίθον πεσῶν, 1180
καὶ Γοργόν' ἔξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσὸν
πρὸς ταῖς πέτραισι δεινὸν ἔξηνδα μέλος.
ὦ κλεινὸν ὄμρα, νῦν πανύστατόν σ' ἵδων
λείπω φάσις γε τούμὸν, οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ.
τοσαῦτα λέξας εἰς ὑδρορρόαν πεσῶν
ἀνίσταται τε καὶ ξυναντῷ δραπέταις
ληστὰς ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δορί.
οὐδὲ δὲ καύτος· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

ΛΑ. ἀτταταῖ ἀτταταῖ, 1190
στυγερὰ τάδε κρυερὰ πάθεα.
τάλας ἐγὼ διόλυμαι
δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς.
ἔκεινο δὲ αἰάκτὸν ἀν γένοιτο μοι,
Δικαιόπολις ἀν μὲν ἵδαι τετρωμένον,
καὶ τ' ἐγχανεῖται ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν.

ΔΙ. ἀτταταῖ ἀτταταῖ
τῶν τιτθίων, ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια.

- φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὡς χρυσίω,
τὸ περιπεταστὸν κάπιμανδαλωτόν.
τὸν γὰρ χόα πρῶτος ἐκπέπωκα.
- ΛΑ. ὡς σύμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
ἰὼ ἵω τραυμάτων ἐπωδύνων.
- ΔΙ. ἵη ἵη χαιρε Λαμαχίππιον.
- ΛΑ. στυγερὸς ἔγώ.
- ΔΙ. μογερὸς ἔγώ.
- ΛΑ. τί με σὺ κυνεῖς;
- ΔΙ. τί με σὺ δάκνεις;
- ΛΑ. τάλας ἐγὼ ξυμβολῆς βαρείας.
- ΔΙ. τοῖς Χουσὶ γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο;
- ΛΑ. ἵω ἵω Παιάν Παιάν.
- ΔΙ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν τήμερον Παιώνια.
- ΑΛ. λάβεσθέ μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους παπαῖ,
προσλάβεσθ', ὡς φίλοι.
- ΔΙ. ἐμοῦ δέ γε σφὸ τοῦ πέους ἄμφω μέσου
προσλάβεσθ', ὡς φίλαι.
- ΛΑ. ἴλιγγιω κάρα λίθῳ πεπληγμένος,
καὶ σκοτοδινιῶ.
- ΔΙ. κάγῳ καθευδεῖν βούλομαι καὶ στύομαι
καὶ σκοτοβινιῶ.
- ΛΑ. θύραζέ μ' ἔξενέγκατ' ἐς τοῦ Πιττάλου
παιωνίασι χερσίν.
- ΔΙ. ὡς τοὺς κριτάς μ' ἐκφέρετε· ποῦ στιν ὁ βασιλεύς;
ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν.
- ΛΑ. λόγχῃ τις ἐμπέπηγέ μοι δὶ ὅστέων ὅδυρτά.
- ΔΙ. ὅρατε τουτοὶ κενόν. τήνελλα καλλίνικος.
- ΧΟ. τήνελλα δῆτ', εἴπερ καλεῖς, ὡς πρέσβυ, καλλίνικος.
- ΔΙ. καὶ πρός γ' ἄκρατον ἐγχέας ἄμυστιν ἔξέλαψα.
- ΧΟ. τήνελλα νυν, ὡς γεννᾶδα· χώρει λαβὼν τὸν ἀσκόν.
- ΔΙ. ἐπεσθέ νυν ἄδοντες ὡς τήνελλα καλλίνικος.
- ΧΟ. ἀλλ' ἐψόμεσθα σὴν χάριν
τήνελλα καλλίνικου ἄ-
δοντες σὲ καὶ τὸν ἀσκόν.

1200

1205

1210

1215

1220

1225

1230

Σ Φ H K E $\Sigma.$

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΣΙΑΣ }
ΞΑΝΘΙΑΣ } *οικέται Φιλοκλέωνος.*

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.

ΠΑΙΔΕΣ.

ΚΤΩΝ.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ, *κωφὸν πρόσωπον.*

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

I.

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος φιλόδικος ὁν τὴν φύσιν ἐφοίτα περὶ τὰ δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τούτου ταῖς ἀχθόμενος ταύτη τῇ νόσῳ καὶ πειρώμενος τὸν πατέρα παιένιν, ἐγκαθείξας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. ὁ δὲ ἔζοδον αὐτῷ μὴ προκειμένης ἔκραζεν. οἱ δὲ συδικασταὶ αὐτοῦ σφηνὶν ἔχοντος ἀφομοιώσαντες παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπτειν τὸν συδικαστήν· ἐξ ὅν καὶ ὁ χορὸς συνέστηκε καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγέγραπται. ἀλλ' οὐδὲν ἦνον οὐδὲ οὖται πέρας δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος τίνος ἔνεκα ὁ πατὴρ οὗτος ἥτετηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτης εἶναι τὸ πρᾶγμα σπουδῶν καὶ σχεδὸν ἀρχὴν τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειρᾶτο τὰς ὑποψίας ἔξαιρεν τοῦ πράγματος, νοθετῶν τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτης μηδαμῶς νοθετούμενος οὐ μεθίει τοῦ πάθους· ἀλλ ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπιτρέπειν φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖ, καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζει. καὶ δύο κύνες ἐπεισάγονται τολιτικῶς παρ' αὐτῷ κρινόμενοι· καὶ κατὰ τοῦ φεύγοντος ἐκφέρειν συνεχῶς τὴν ψῆφον μέλλων ἀπατηθεῖς ἄκων τὴν ἀποδικάζουσαν φέρειν ψῆφον. περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ χοροῦ ἐκ τοῦ ποιητοῦ προσάπου, ὡς σφηνὶν ἐμφερεῖς εἰσὶν οἱ τοῦ χοροῦ, ἐξ ὅν καὶ τὸ δρᾶμα. οἱ ὅτε μὲν ἤσαν νέοι, πικρῶς ταῖς δίκαιαις ἐφήδρευον, ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνασι, κεντοῦσι τοῖς κέντροις, ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ δράματος ὁ γέρων ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὑβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὑβρεως ἀρτόπωλις· ὁ δὲ γέρων πρὸς αὐλὸν καὶ ὄρχησιν τρέπεται, καὶ γελωτοποιεῖ τὸ δρᾶμα.

Τοῦτο τὸ δρᾶμα πεποίηται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὠσανεὶ γενομένης. πέπλασται γάρ τὸ ὅλον. διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους ὡς φιλοδικοῦντας, καὶ σωφρούσει τὸν δῆμον ἀποστῆναι τῶν δικῶν. διά τοι τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς σφηνὶν ἀπεικάζει κέντρα ἔχουσι καὶ πλήγτουσι. πεποίηται δὲ αὐτῷ χαριέντως. ἐδιάχθη ἐπὶ ὄρχηστος Ἀμεινίου διὰ Φιλωνίδου [ἐν τῇ περὶ ὀλυμπιάδι]. β' ἦν, εἰς Δήμασι. καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης Προσαγῶνι, Λεύκων Πρέσβεσι τρίτος.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΤΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα παιᾶς εἴρξας ἀφνω
αὐτός τ' ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκέταις θ', ὅπως
μὴ λαυθάνῃ μηδ' ἐξίη διὰ τὴν νόσον.
ὁ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόφῳ καὶ μηχανῇ.
εἴθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι

σφῆκες, παραγίνονται βιηθοῦντες σφόδρα
ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἐνιέναι τισὶ¹
φρονοῦντες ἵκανόν. ὁ δὲ γέρων τηρούμενος
συμπείθετ' ἔνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν,
ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέκρικεν ἐκ παντὸς τρόπου.

Σ Φ Η Κ Ε Σ.

ΣΩΣΙΑΣ.

ΟΥΤΟΣ, τί πάσχεις, ὡς κακόδαιμον Ξανθία;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.

ΣΩ. κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προύφείλεις μέγα.
ἄρ' οἰσθά γ' οἶον κνώδαλον φυλάττομεν;

ΞΑ. οὐδοῦ ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερηρίσαι.

ΣΩ. σὺ δὲ ὅν παρακινδύνευ, ἐπεὶ καῦτοῦ γ' ἔμοῦ
κατὰ ταῖν κόραιν ὑπουροῦ τι καταχεῖται γλυκύ.

ΞΑ. ἀλλ' η παραφρονεῖς ἐτεὸν η κορυβαντιᾶς;

ΣΩ. οὐκ, ἀλλ' ὑπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.

ΞΑ. τὸν αὐτὸν ἄρ' ἔμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον.
κάμοὶ γὰρ ἀρτίως ἐπεστρατεύσατο

Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτῆς ὑπνος·
καὶ δῆτ' ὅναρ θαυμαστὸν εἴδον ἀρτίως.

ΣΩ. κάγωγύ ἀληθῶς οἶον οὐδεπώποτε.
ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. ΞΑ. ἐδόκουν ἀετὸν
καταπτάμενον ἐσ τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ
ἀναρπάσαντα τοῖς ὅνυξιν ἀσπίδα
φέρειν ἐπίχαλκον ἀγεκάς ἐσ τὸν οὐρανὸν,
κάπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.

ΣΩ. οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος.
πῶς δῆ, προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων,
ὅτι ταυτὸν ἐν γῇ τ' ἀπέβαλεν καν οὐρανῷ
καν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα;

ΞΑ. οἵμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται
ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον; ΣΩ. μὴ φροντίσῃς.
οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὐ μὰ τοὺς θεούς.

- ΞΑ. δεινόν γέ τοῦστ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὅπλα.
 ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον. ΣΩ. ἀλλ' ἐστὶν μέγα.
 περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλου.
- ΞΑ. λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος. 30
- ΣΩ. ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτου ὑπονού ἐν τῇ πυκνῇ
 ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,
 βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβάνια·
 κἀπειτα τούτοις τοῖσι προβάτοις μονδόκει
 δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια; 35
- ΞΑ. αἰβοῦ. ΣΩ. τί ἐστι; ΞΑ. παῦε παῦε, μὴ λέγε·
 ὅτειν κάκιστον τούνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.
- ΣΩ. εἴθ' ἡ μιαρὰ φάλαιν' ἔχουσα τρυτάνην
 ἵστη βόειον δημόν. ΞΑ. οἷμοί δείλαιος· 40
- τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διιστάναι.
- ΣΩ. ἔδόκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον
 χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
 εἴτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρός με τραυλίσας·
 ὀλᾶς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει. 45
- ΞΑ. ὁρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.
- ΣΩ. οὔκουν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ
 γιγνόμενος; ΞΑ. ἥκιστ', ἀλλ' ἄριστον. ΣΩ. πῶς; ΞΑ. ὅπως;
 ἄνθρωπος ὃν εἴτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ·
 οὔκουν ἐναργὲς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι 50
- ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν ἐσ κόρακας οἰχήσεται;
- ΣΩ. εἴτ' οὐκ ἐγὼ δοὺς δύ' ὄβολῷ μισθώσομαι
 οὗτως ὑποκρινόμενον σοφῶς ὀνείρατα;
- ΞΑ. φέρε νυν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
 ὀλίγ' ἄτθ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταῦται,
 μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκῶν λίαν μέγα,
 μηδὲ ἄν γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.
 ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ ἐκ φορμίδος
 δούλω διαρριπτοῦντε τοῖς θεωρέοντοις,
 οὕθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος, 60
- οὐδὲ αὐθις ἐνασελγανόμενος Εὐριπίδης·

ωδ' εὶ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
αῖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.

ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογιδίουν γνώμην ἔχουν,
ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον,

κωμῳδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.

ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοςὶ⁷⁰
ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέγους.

οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῷν,
ἔνδον καθείρξας, ἵνα θύρας μὴ ἔριη.

νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
ἥν οὐδὲ ἀν εἰς γνοίη ποτ' οὐδὲ ἀν ξυμβάλοι,
εἰ μὴ πύθοις ἡμῶν ἐπεὶ τοπάζετε.

Αμυνίας μὲν ὁ Προνάπους φήσ' οὗτοςὶ⁷⁵
εἶναι φιλόκυβον αὐτὸν ἀλλ' οὐδὲν λέγει.

ΣΩ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.

ΞΑ. οὐκ, ἀλλὰ φιλο μέν ἔστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.

οὐδὲ δέ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον
εἶναι φιλοπότην αὐτὸν. ΣΩ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
αὗτη γε χρηστῶν ἔστιν ἄνδρῶν ἡ νόσος.

ΞΑ. Νικόστρατος δ' αὖ φησιν ὁ Σκαμβωνιδῆς
εἶναι φιλοθύτην αὐτὸν ἡ φιλόξενον.

ΣΩ. μὰ τὸν κύν', ὃ Νικόστρατ', οὐ φιλόξενος,
ἐπεὶ καταπύγων ἔστιν ὅ γε Φιλόξενος.

ΞΑ. ἄλλως φλυαρεῖτ· οὐ γὰρ ἔξευρήσετε.⁸⁰

εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγάτε μν.

φράσω γὰρ ἥδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.

φιληλιαστῆς ἔστιν ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ,
ἐρᾶ τε τούτου, τοῦ δικάζειν, καὶ στένει,

ἥν μὴ πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου.

ὑπνου δ' ὄρᾳ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.

ἥν δ' οὖν καταμύσῃ κανὸν ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
ὅ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψυδραν.

ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν εἰωθέναι
τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται,

ῶσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς νουμηνίᾳ.

καὶ ὥν Δί^τ ἦν ἵδη γέ που γεγραμμένου
υἱὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλὸν,
ἵων παρέγραψε πλησίον “κηρὸς καλός.”
τὸν ἀλεκτρυόνα δ^ο, ὃς ἦδ^ε ἐφ’ ἐσπέρας, ἔφη
ὅψ^ε ἔξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένου,
παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.

εὐθὺς δ^ο ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας,
κἀπειτ^ε ἐκεῖσ^τ ἐλθὼν προκαθεύδει πρῷ πάνυ,
ώσπερ λεπάς προσεχόμενος τῷ κίου.

ὑπὸ δυσκολίας δ^ο ἄπασι τιμῶν τὴν μακρὰν
ώσπερ μέλιττ^ο ἡ βομβυλίος εἰσέρχεται,
ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κυρὸν ἀναπεπλασμένος.

ψῆφων δὲ δείσας μὴ δεηθείη ποτὲ,
ἴν^τ ἔχοι δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει.
τοιαῦτ^ο ἀλύει^ν νουθετούμενος δ^ο ἀεὶ^ν
μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν
μοχλοῖσιν ἐνδήσαντες, ως ἀν μὴ ἔιη.

οὐ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος
ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον
μηδ^ε ἔξιέναι θύρα^ς. οὐδ^ε δ^ο οὐκ ἐπείθετο.

εἴτ^ε αὐτὸν ἀπέλου κάκαθαιρ^ο, οὐδ^ε δ^ο οὐ μάλα.
μετὰ ταῦτ^ο ἐκορυβάντι^ς. οὐδ^ε δ^ο αὐτῷ τυμπάνῳ
ἄξας ἐδίκαζεν ἐς τὸ Καινὸν ἐμπεσών.

ὅτε δῆτα ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
διέπλευσεν εἰς Αἴγιναν^ν εἴτα ξυλλαβών
νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ^ν.
οὐδ^ε ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι.
ἐντεῦθεν οὐκέτ^ε αὐτὸν ἔξεφρίομεν.

οὐδ^ε ἔξεδιδρασκε διά τε τῶν ὑδρορροῶν
καὶ τῶν ὀπῶν^ν ἡμεῖς δ^ο ὅσ^τ ἦν τετρημένα^ν
ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι κάπακτώσαμεν.
οὐδ^ε ώσπερεὶ κολοιὸς αὐτῷ παττάλους
ἐνέκρουεν ἐς τὸν τοῖχον, εἴτ^ε ἔξήλλετο.
ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἄπασαν δικτύοις

100

105

110

115

120

125

130

καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.
ἔστιν δὲ ὄνομα τῷ μὲν γέροντι Φιλοκλέων,
ναὶ μὰ Δία, τῷ δὲ νῖτῃ γε τῷδι Βδελυκλέων,
ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινάς.

135

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ὦ Ξανθία καὶ Σωσία, καθεῦδετε;

ΞΑ. οἴμοι. ΣΩ. τί ἔστι; ΞΑ. Βδελυκλέων ἀνίσταται.

ΒΔ. οὐ περιδραμεῖται σφῶν ταχέως δεῦρ' ἄτερος;

ὅ γὰρ πατὴρ ἐς τὸν ἵπνὸν εἰσελήλυθεν
καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυκώς. ἀλλ' ἄθρει,
κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρῆμ’ ὅπως μὴ κδύστεται·
σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. ΣΩ. ταῦτ’, ὦ δέσποτα.

ΒΔ. ἄναξ Πόσειδον, τί ποτ’ ἄρ’ ἡ κάπνη ψοφεῖ;
οὗτος, τίς εἶ σύ;

140

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καπνὸς ἔγωγ் ἔξερχομαι.

ΒΔ. καπνός; φέρ’ ἵδω ξύλου τίνος σύ. ΦΙ. συκίνου.

145

ΒΔ. μὴ τὸν Δί’ ὅσπερ γ’ ἔστι δριμύτατος καπνῶν.

ἀτὰρ, οὐ γὰρ ἐρρήσεις γε, ποῦ σθ’ ἡ τηλία;

δύνου πάλιν φέρ’ ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.

ἐνταῦθά νυν ζήτει τιν’ ἄλλην μηχανήν.

ἀτὰρ ἄθλιός γ’ εἴμ’ ὡς ἔτερος οὐδεὶς ἀνὴρ,

ὅστις πατρὸς νῦν Καπνίου κεκλήσομαι.

150

ΣΩ. ** τὴν θύραν ὥθει πίεζε νυν σφόδρα

εῦ κάνθρικῶς κάγῳ γὰρ ἐνταῦθ’ ἔρχομαι.

καὶ τῆς κατακλεῖδος ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ·

φύλατθ’ ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται.

155

ΦΙ. τί δράσετ; οὐκ ἐκφρήσετ, ὦ μιαρώτατοι,

δικάσοντά μ’, ἀλλ’ ἐκφεύξεται Δρακοντίδης;

ΒΔ. σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἀν φέροις; ΦΙ. ὁ γὰρ θεὸς

μαντενομένῳ μοῦχρηστεν ἐν Δελφοῖς ποτὲ,

ὅταν τις ἐκφύγῃ μ’, ἀποσκλῆται τότε.

160

ΒΔ. Ἀπολλον ἀποτροπαε, τοῦ μαντεύματος.

ΦΙ. ἴθ’, ἀντιβολῶ σ’, ἐκφρες με, μὴ διαρραγῶ.

ΒΔ. μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτέ γε.

- ΦΙ. διατρώξομαι τοίνυν ὅδας τὸ δίκτυον.
 ΒΔ. ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὁδόντας. ΦΙ. οἵμοι δεῖλαιος·
 πῶς ἂν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοι ξίφος
 ὅπως τάχιστ', ἢ πινάκιον τιμητικόν.
 ΒΔ. ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασείει κακόν.
 ΦΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
 τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις·
 κουμηνία γάρ ἐστιν. ΒΔ. οὔκουν κανέν εἶγε
 αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἂν; ΦΙ. οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.
 ΒΔ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄμεινον. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
 ΞΑ. οἵαν πρόφασιν καθῆκεν, ως εἰρωνικῶς,
 ἴν αὐτὸν ἐκπέμψειας. ΒΔ. ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν
 ταύτη γ'; ἐγὼ γὰρ γῆσθόμην τεχνωμένου.
 ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἔξάγειν δοκῶ,
 ὅπως ἂν ὁ γέρων μηδὲ παρακύψῃ πάλιν.
 κάνθων, τί κλάεις; ὅτι πεπράστει τήμερον;
 βάδιζε θάττον. τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις
 Ὀδυσσέα τιν'; ΞΑ. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει
 κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα.
 ΒΔ. ποῖον; φέρ' ἵδωμαι. ΞΑ. τουτονί. ΒΔ. τουτὶ τί ἦν;
 τίς εἴ ποτ', ὄνθρωπ', ἐτεόν; ΦΙ. Οὕτις μὴ Δία.
 ΒΔ. Οὕτις σύ; ποδαπός; ΦΙ. Ἰθακος Ἀποδρασιππίδου.
 ΒΔ. Οὕτις μὰ τὸν Δί' οὐ τι χαιρήσων γε σύ.
 ῦφελκε βάττον αὐτόν. ω̄ μιαρώτατος,
 ἴν ὑποδέδυκεν· ὥστ' ἔμοιγ' ἴνδαλλεται
 ὅμοιότατος κλητῆρος ειναι πωλίφ.
 ΦΙ. εἰ μὴ μ' ἔάσειθ' ἥσυχον, μαχούμεθα.
 ΒΔ. περὶ τοῦ μαχεῖ νῦν δῆτα; ΦΙ. περὶ ὄνου σκιᾶς.
 ΒΔ. πονηρὸς εἴ πόρρω τέχνης καὶ παράβολος.
 ΦΙ. ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἷσθα σὺ
 νῦν μ' ὅντ' ἄριστον· ἀλλ' ἵσως, ὅταν φάγης
 ὑπογάστριον γέροντος ἡλιαστικοῦ.
 ΒΔ. ὕθει τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν ἐς τὴν οἰκίαν.
 ΦΙ. ω̄ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων, ἀμύνατε.
 ΒΔ. ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλεισμένης.

ώθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν ἐς τὸν μοχλὸν,
καὶ τῇ δοκῷ προσθεῖς τὸν ὅλμον τὸν μέγαν
ἀνύσας τι προσκύλιε γ'. ΣΩ. οἵμοι δείλαιοι·
πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βώλιον;

ΞΑ. ἵσως ἄνωθεν μῆς ἐνέβαλέ τοί ποθεν.

ΣΩ. μῆς; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὗτος
ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἡλιαστῆς ὁροφίας.

ΞΑ. οἵμοι κακοδαίμων, στρουθὸς ἀνήρ γίγνεται·
ἐκπτήσεται. ποῦ ποῦ στί μοι τὸ δίκτυον;
σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ. ΒΔ. μὴ Δί' ἦ μοι κρείττον ἦν
τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.

ΣΩ. ἄγε νῦν, ἐπειδὴ τουτοὶ σεσοβήκαμεν,
κούκ ἔσθ ὅπως διαδὺς ἀν ἥμας ἔτι λάθοι,
τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην;

ΒΔ. ἀλλ', ὦ πονήρ', ἕξουσιν ὀλίγουν ὑστερού
οἱ ξυνδικασταὶ παρακαλοῦντες τουτοὶ

τὸν πατέρα. ΣΩ. τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὄρθρος βαθύς.

ΒΔ. μὴ τὸν Δί', ὃψὲ νῦν ἀνεστήκασι γάρ.
ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' ἀεὶ,
λύχνους ἔχοντες καὶ μινυρίζοντες μέλη
ἀρχαιομελησιδωνιφρυνιχήρατα,
οἵς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. ΣΩ. οὐκοῦν, ἦν δέη,
ἡδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.

ΒΔ. ἀλλ', ὦ πονηρὲ, τὸ γένος ἦν τις ὄργιση
τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ ὅμοιον σφηκιᾶ.
ἔχουσι γάρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
δεξύτατον, φέντοῦσι, καὶ κεκραγότες
πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.

ΣΩ. μὴ φροντίσῃς· ἔαν ἐγὼ λίθους ἔχω,
πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ.

ΧΟΡΟΣ.

χώρει, πρόβαιν' ἐρρωμένως. ὦ Κωμία, θραδύνεις;
μὰ τὸν Δί', οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ίμὰς κύνειος.
νῦνὶ δὲ κρείττων ἔστι σοῦ Χαρινάδης βαδίζειν.

ῳ Στρυμόδωρε Κοινθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Εὐεργιδῆς ἄρ' ἔστι ποὺ νταῦθ', ἡ Χάβης ὁ Φλυεύς ;
πάρεσθ', δὲ δὴ λοιπόν γ' ἔτ' ἔστιν, ἀππαπαῖ παπαιᾶξ,
ἡβῆς ἐκείνης, ἥνικ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν
φρουροῦντ' ἐγώ τε καὶ σύ κάτα περιπατοῦντε σύκτωρ
τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον,
καθ' ἡψομεν τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτόν.
ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ὕδρεις, ως ἔσται Λάχηγι τυνι·
σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἀπαντες αὐτόν.
χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἥμιν ἐφεῖτ' ἐν ὕρᾳ
ἥκειν ἔχοντας ἥμερῶν ὄργην τριῶν πουντρὰν
ἐπ' αὐτὸν, ως κολωμένους ὃν ἥδικησεν. ἀλλὰ
σπειδῶμεν, ὕδρεις ἥλικες, πρὶν ἥμέραν γενέσθαι.
χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντη διασκοπῶμεν,
μή που λαθών τις ἐμποδὼν ἥμᾶς κακόν τι δράσῃ.

235

240

245

ΠΑΙΣ.

τὸν πηλὸν, ὡς πάτερ πάτερ, τουτοὺς φύλαξαι.

ΧΟ. κάρφος χαμᾶθέν νυν λαβὼν τὸν λύχνον πρόβυσσον.

ΠΑ. οὐκ, ἀλλὰ τῷδε μοι δοκῶ τὸν λύχνον προβύσσειν.

250

ΧΟ. τί δὴ μαθὼν τῷ διακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς,

καὶ ταῦτα τούλαιον σπανίζοντος, ὄνογήτε;

οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέη τίμιον πρίασθαι.

ΠΑ. εἰ νὴ Δί' αὖθις κονδύλους νουθετήσεις ἥμᾶς,

ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἀπιμεν οἴκαδ' αὐτοῖς

κάπειτ' ἵσως ἐν τῷ σκότῳ τουτούνι στερηθεῖς

τὸν πηλὸν ὄσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων.

255

ΧΟ. Ἡ μὴν ἐγὼ σοῦ χάτερους μείζονας κολάζω.

ἀλλ' οὔτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι·

κούκ' ἔσθ' ὅπως οὐχ ἥμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον

ὑδῶρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.

ἔπειστι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὔτοις μύκητες·

φιλεῖ δ', ὅταν τοῦτ' ἥ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.

δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἄττα μή στι πρῶτα

ὑδῶρ γενέσθαι κάπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς.

260

τί χρῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστῆς

265

πέπονθεν, ώς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος ;
 οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφόλκος ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ήμῶν
 ἤγειτ' ἀν ἄδων Φρυνίχου καὶ γάρ ἐστιν ἀνήρ
 φιλωδός. ἀλλά μοι δοκεῖ στάντας ἐνθάδ', ὥνδρες,
 ἔδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἦν τί πως ἀκούσας
 τούμοῦ μέλους ὑφ' ἤδονῆς ἐρπύσῃ θύραζε. 270
 τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἀρ' ἡμῖν ὁ γέρων οὐδὲ ὑπακούει ;
 μῶν ἀπολώλεκεν τὰς
 ἐμβάδας, ἢ προσέκοψ' ἐν
 τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που,
 εἴτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ
 τὸ σφυρὸν γέροντος ὅντος ;
 καὶ τάχ' ἀν βουβωνιώη.
 Ἡ μὴν πολὺ δριμύτατός γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν,
 καὶ μόνος οὐκ ἀν ἐπείθετ',
 ἀλλ' ὅπότ' ἀντιβολοίη
 τις, κάτω κύπτων ἀν οὗτω,
 λίθον ἔψεις, ἔλεγεν. 280
 τάχα δ' ἀν διὰ τὸν χθιζινὸν ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ'
 ἐξαπατῶν λέγων ώς
 καὶ φιλαθήναιος ἦν καὶ
 τὸν Σάμων πρῶτος κατείποι,
 διὰ τοῦτ' ὁδυνηθεὶς
 εἴτ' ἵσως κεῖται πυρέττων.
 ἐστι γάρ τοιοῦτος ἀνήρ. 285
 ἀλλ', ὥγάθ', ἀνίστασο μηδὲ οὗτως σεαυτὸν
 ἔσθιε, μηδὲ ἀγανάκτει.
 καὶ γὰρ ἀνήρ παχὺς ἦκει
 τῶν προδόντων τάπι Θράκης.
 ὃν ὅπως ἐγχυτριεῖς.
 ὑπαγ', ὥ παι, ὑπαγε.

- ΠΑ. ἐθελήσεις τί μοι οὖν, ὥ πάτερ, ἦν σού τι δεηθῶ ;
 ΧΟ. πάνυ γ', ὥ παιδίον. ἀλλ' εἰπὲ τί βούλει με πρίασθαι
 καλόν ; οἷμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀστραγάλους δήπουνθεν, ὥ παι. 295
 ΠΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ίσχάδας, ὥ παππία· ὥδιον γάρ. ΧΟ. οὐκ ἀν

- μὰ Δί', εἰ κρέμαισθε γ' ὑμεῖς.
- ΠΑ. μὰ Δί' οὐ τάρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.
- ΧΟ. ἀπὸ γὰρ τοῦδε με τοῦ μισθαρίου
τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφιτα δεῖ καὶ ξύλα κῶψον.
σὺ δὲ σῦκά μ' αἴτεῖς. 300
- ΠΑ. ἄγε νυν, ὃ πάτερ, ἦν μὴ τὸ δικαστήριον ἄρχων
καβίσῃ νῦν, πόθεν ὠνησόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστήν τινα νῷν ἢ πόρον "Ελλας ἱρὸν εἰπεῖν;
ΧΟ. ἀπαπαῖ, φεῦ, ἀπαπαῖ, φεῦ, μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε νῷν οἶδ'
ὅποθεν γε δεῖπνον ἔσται. 309
311
- ΠΑ. τί με δῆτ', ὃ μελέα μῆτερ, ἔτικτες,
ἢ ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς;
- ΧΟ. ἀνόνητον ἄρ' ὃ θυλάκιον σ' εἶχον ἄγαλμα. 314
- ΠΑ. ἐ εἴ.
πάρα νῷν στενάζειν.
- ΦΙ. φίλοι, τήκομαι μὲν
πάλαι διὰ τῆς ὀπῆς
ὑμῶν ὑπακούων.
ἀλλ' οὐ γὰρ οἶσθε τὸ ἔτ' εἴμι
ἄδειν. τί ποιήσω;
τηροῦμαι δὲ ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ
βούλομαι γε πάλαι μεθ' ὑ-
μῶν ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδί-
σκους κακόν τι ποιῆσαι.
ἀλλ', ὃ Ζεῦ Ζεῦ, μέγα βροντήσας
ἢ με ποίησον καπνὸν ἔξαιφνης,
ἢ Προξενίδην, ἢ τὸν Σέλλου
τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν. 320
325
- τόλμησον, ἄναξ, χαρίσασθαι μοι,
πάθος οἰκτείρας·
ἢ με κεραυνῷ διατινθαλέω
σπόδισον ταχέως·
καππειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας
εἰς ὁξάλμην ἔμβαλε θερμήν·
ἢ δῆτα λίθον με ποίησον ἐφ' οὗ

τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν.

- ΧΟ. τίς γάρ ἐσθ' ὁ ταῦτα σ' εἴργων
κάποκλείων τὰς θύρας; λέ-
ξον πρὸς εὔνους γὰρ φράσεις.

335

- ΦΙ. οὐμὸς νίος. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
οὗτοσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὑφεσθε τοῦ τόνου.

- ΧΟ. τοῦ δὲ ἔφεξιν, ὃ μάταιε, ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;
τίνα πρόφασιν ἔχων;

- ΦΙ. οὐκ ἐἄ μ', ὥνδρες, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακὸν,
ἀλλά μ' εὐωχεῖν ἔτοιμος ἐστ· ἐγὼ δὲ οὐ βούλομαι.

- ΧΟ. τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χα-

νεῖν ὁ Δημολογοκλέων ὅδ,

ὅτι λέγεις τι περὶ τῶν νε-

ῶν ἀληθέες. οὐ γὰρ ἂν ποθ'

οὗτος ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμη-

σεν λέγειν, εἰ

μὴ ξυνωμότης τις ἦν.

343

ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν,
ἥτις σε λάθρᾳ τάνδρὸς τουδὶ καταβῆναι δεῦρο ποιήσει.

- ΦΙ. τίς ἀν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἀν ἔγωγε ποιοίην
οὗτω κιττῷ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.

- ΧΟ. ἔστιν ὅπὴ δῆθ' ἥντιν' ἀν ἔνδοθεν οἶος τ' εἴης διορύξαι,
εἴτ' ἐκδῦναι ράκεσιν κρυφθεὶς, ὥσπερ πολύμητις Ὁδυσσεύς;

- ΦΙ. πάντα πέφαρκται κούκι ἔστιν ὅπης οὐδὲ εἰ σέρφῳ διαδῦναι.
ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὅπίαν δὲ οὐκ ἔστι γενέσθαι.

- ΧΟ. μέρμησαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελίσκους
ἴεις σαντὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος ἔάλω;

- ΦΙ. οἴδ'. ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐκείνῳ προσόμοιον.
ἥβων γὰρ κάδυνάμην κλέπτειν, ἵσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ,

κούδεις μὲν ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐξην μοι

φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὅπλοις

ἄνδρες ὄπλιται διαταξάμενοι

κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται,

τὰ δὲ δύν αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις

ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν

355

360

τηροῦσιν ἔχοντ' ὄβελίσκους.

- ΧΟ. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε
μηχανὴν ὅπως τάχισθ· ἔ-
ως γὰρ, ὡς μελίττιον.

- ΦΙ. διατραγεῖν τοίνυν κράτιστον ἔστι μοι τὸ δίκτυον.
ἡ δέ μοι Δίκτυννα συγγράμμην ἔχοι τοῦ δικτύου.
ΧΟ. ταῦτα μὲν πρὸς ἄνδρός ἔστ' ἄνυντος ἐς σωτηρίαν.
ἀλλ' ἔπαγε τὴν γνάθον.

- ΦΙ. διατέτρωκται τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς,
ἀλλὰ τηρώμεσθ' ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθῆσεται.

- ΧΟ. μηδὲν, ὡς τἄν, δέδιθι, μηδέν
ώς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἐὰν γρύ-
ξῃ τι, ποιήσω δακεῖν τὴν
καρδίαν καὶ τὸν περὶ ψυ-
χῆς δρόμον δραμεῖν, ἵν' εἰδῆ
μὴ πατεῖν τὰ
τῶν θεῶν ψηφίσματα.

ἀλλ' ἔξαφας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλώδιον εἶτα καθίμα
δήσας σαυτὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους.

- ΦΙ. ἀγε νυν, ἦν αἰσθομένω τούτῳ ζητῆτόν μ' ἐσκαλαμᾶσθαι
κάνασπαστον ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε; φράζετε νυνί.

- ΧΟ. ἀμυνοῦμέν σοι τὸν πρινώδη θυμὸν ἄπαντες καλέσαντες,
ὡστ' οὐ δυνατόν σ' εἴργειν ἔσται· τοιαῦτα ποιήσομεν ήμεῖς.

- ΦΙ. δράσω τοίνυν ὑμῖν πίσυνος· καὶ μανθάνετ· ἦν τι πάθω γὰρ, 385
ἀνελόντες καὶ κατακλαύσαντες θεῖναι μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις.

- ΧΟ. σύδεν πείσει· μηδὲν δείσης. ἀλλ', ὡς βέλτιστε, καθίει
σαυτὸν θαρρῶν κάπευξάμενος τοῖσι πατρῷοισι θεοῖσιν.

- ΦΙ. ὡς Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γὰρ οἶσπερ ἐγὼ κεχάρησαι,
τοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς· 390
ψκησας γοῦν ἐπίτηδες ἴων ἐνταῦθ, ἵνα ταῦτ' ἀκροῶ,
κάβουλήθης μόνος ἥρώων παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι.
ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτὸν πλησιόχωρον·
κού μή ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω μηδ' ἀποπάρδω.

- ΒΔ. οὗτος, ἐγέιρουν. ΣΩ. τί τὸ πρᾶγμ; ΒΔ. ὡσπερ φωνή μέτις ἐγκεκύκι
ΣΩ. μῶν ὁ γέρων πη διαδύνεται αὖ; ΒΔ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾶ

365

370

375

380

- αὐτὸν δήσας. ΣΩ. ὃ μιαρώτατε, τί ποιεῖς; οὐ μὴ καταβήσει;
 ΒΔ. ἀνάβαιν ἀνύσας κατὰ τὴν ἑτέραν καὶ ταῖσιν φυλλάσι πᾶς,
 ἦν πως πρύμνην ἀνακρούσηται πληγεῖς ταῖς εἰρεσιώναις.
 ΦΙ. οὐ ξυλλήψεσθ ὁπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι, 400
 ὃ Σμικυθίων καὶ Τιτιάδη καὶ Χρήμων καὶ Φερέδειπνε;
 πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετε μοι, πρίν μ' εἴσω μᾶλλον ἄγεσθαι;
 ΧΟ. εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολὴν,
 νῦνερ, νῦν ἂν τις ἡμῶν ὄργισῃ τὴν σφηκιάν;
 νῦν ἐκεῖνο νῦν ἐκεῖνο 405
 τοὺς θυμούς, φοιταζό-
 μεσθα, κέντρον ἐντέτατ' ὅξε.
 ἀλλὰ θαιμάτια βαλόντες ὡς τάχιστα, παιδία,
 θεῖτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,
 καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν 410
 ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν
 ὅντα κάπολούμενον, ὅτι
 τόνδε λόγον ἐσφέρει,
 [ὡς χρὴ] μὴ δικάζειν δίκας.
 ΒΔ. ἄγαθοὶ, τὸ πρᾶγμ' ἀκούστατ', ἀλλὰ μὴ κεκράγετε. 415
 ΧΟ. νὴ Δί' ἐς τὸν οὐρανὸν γ'. ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.
 ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανῆς;
 ὡς πόλις καὶ Θεώρου θεοσεχθρία,
 κεῖ τις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.
 ΞΑ. Ἡράκλεις, καὶ κέντρον ἔχουσιν. οὐχ ὄρας, ὃ δέσποτα; 420
 ΒΔ. οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου.
 ΧΟ. καὶ σέ γ' αὖθις ἔξολοῦμεν ἀλλ' ἀπας ἐπίστρεφε
 δεῦρο καζείρας τὸ κέντρον εἴτ' ἐπ' αὐτὸν ἵεσο,
 ξυσταλεῖς, εὔτακτος, ὄργης καὶ μένους ἐμπλήμενος,
 ὡς ἀν εὗδη τὸ λοιπὸν σμῆνος οἶον ὠργισεν. 425
 ΞΑ. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἥδη νὴ Δί', εἰ μαχαύμεθα:
 ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὄρῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.
 ΧΟ. ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'. εἰ δὲ μὴ, φήμ' ἐγὼ
 τὰς χελώνας μακαρεῖν σε τοῦ δέρματος.
 ΦΙ. εἴλα νυν, ὃ ξυδικασταὶ, σφῆκες ὀξυκάρδιοι,
 οἱ μὲν ἐς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν ἐσπέτεσθ ὠργισμένοι, 430

- οἱ δὲ τῷφθαλμῷ κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους.
- ΒΔ. ὦ Μίδα καὶ Φρυξὸς βοήθει δεῦρο καὶ Μασυντία,
καὶ λάβεσθε τουτοῦ καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί·
εἰ δὲ μὴ, ὅτι πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε. 435
ώς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.
- ΧΟ. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθῆσεις, ἔν τι σοι παγήσεται.
- ΦΙ. ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη,
περιορᾶς οὗτα μ' ὑπ' ἀνδρῶν Βαρβάρων χειρούμενον,
οὓς ἐγὼ δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα; 440
- ΧΟ. εἴτα δῆτ' οὐ πόλλον ἔνεστι δεινὰ τῷ γῆρᾳ κακά;
δηλαδή καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δεσπότην
πρὸς Βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
διφθερῶν καξωμίδων, ἃς οὗτοις αὐτοῖς ἡμπόλα,
καὶ κυνᾶς, καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος οὗτοις ὠφέλει,
ώστε μὴ ρίγῶν ἐκάστοτε· ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
οὐδὲ ἐν δόφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων. 445
- ΦΙ. οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ', ὦ κάκιστον θηρίον;
- οὐδὲ ἀναμνησθεὶς ὅθεν εὐρῶν τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε
προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάσιν ἐξέδειρ' εὖ κάνδρικῶς,
ώστε σε ζηλωτὸν εἶναι, σὺ δὲ ἀχάριστος ἥσθ' ἄρα.
ἀλλ' ἀνεξ με καὶ σὺ καὶ σὺ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν. 450
- ΧΟ. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἵνα εἰδῆθ' οἵσιν ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
δεινούμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα. 455
- ΒΔ. παῖε παῖ, ὦ Ξανθία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
- ΞΑ. ἀλλὰ δρῶ τοῦτο· ἀλλὰ καὶ σὺ τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ.
- ΣΩ. οὐχὶ σοῦσθ', οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ.
- ΞΑ. καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελλαρτίου.
- ἄρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ. 460
- ΒΔ. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ράδιως οὗτος ἀν αὐτοὺς διέφυγες,
εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.
- ΧΟ. ἄρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα
τοῖς πέντσιν, ἡ τυραννὶς
ώς λάθρα γ' ἐλάμβαν' ὑπιοῦσά με;
εἰ σύ γ', ὦ πόνῳ πονηρὲ καὶ κομηταμνία, 465

τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὡν ἔθηκεν ἡ πόλις,
οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν
οὔτε λόγου εὐτράπελου,
αὐτὸς ἄρχων μόνος.

470

ΒΔ. ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας Βοῆς
ἐς λόγους ἐλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;

ΧΟ. σοὶ λόγους, ὃ μισθῶμε καὶ μοναρχίας ἐρῶν,
καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ, καὶ φορῶν κράσπεδα
στεμμάτων, τὴν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων;

475

ΒΔ. νὴ Δῖ! ἦ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς
μᾶλλον ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὥσημέραι.

ΧΟ. οὐδὲ μέν γ' οὐδὲ ἐν σελίνῳ σούστιν οὐδὲ ἐν πηγάνῳ
τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν.
ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
ταῦτα ταῦτά σου καταντλῇ καὶ ξυνωμότας καλῇ.

480

ΒΔ. ἀρ' ἀν, ὃ πρὸς τῶν θεῶν, ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μου;
ἡ δέδοκται μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας.

485

ΧΟ. οὐδέποτέ γ', οὐχ, ἔως ἂν τι μου λοιπὸν ἦ,
ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ὥδ' ἐστάλης.

ΒΔ. ὡς ἄπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
ἥν τε μεῖζον ἦν τ' ἔλαττον πρᾶγμά τις κατηγορῆ,
ἥς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοῦνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν
νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα
ώστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.
ἥν μὲν ὠνήται τις ὄρφως, μεμβράδας δὲ μὴ θέλη,
εὐθέως εἴρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας
οὗτος ὀψωνεῖν ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι.

490

ἥν δὲ γήτειον προσαυτῇ τις ἀφύαις ἥδυσμα τι,
ἥ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι θατέρῳ
εἰπέ μοι, γήτειον αἵτεις, πότερον ἐπὶ τυραννίδι;
ἥ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἥδυσματα;

495

ΞΑ. κάμε γ' ἡ πόρη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας,
ὅτι κελητίσαι κέλευον, δέξιθυμηθεῖσά μοι
ἥρετ' εἰ τὴν Ἰππίου καθίσταμαι τυραννίδα.

500

ΒΔ. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἥδε, εἰ καὶ νῦν ἐγὼ

τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
ὅρθροφοιτοσυκοφαντοδίκοταλαιπώρων τρόπων
ζῆν βίου γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
ταῦτα δρᾶν ξυνωμότης ὧν καὶ φρονῶν τυραννικά.

505

ΦΙ. νὴ Δί! ἐν δίκῃ γ^ρ. ἐγὼ γὰρ οὐδὲ ἀν ὄρνιθων γάλα
ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ^π ἀν οὐ με νῦν ἀποστερεῖς^π
οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδὲ ἐγχέλεσιν, ἀλλ^τ ἥδιον ἀν
δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ^π ἀν ἐν λοπάδι πεπνυγμένου.

510

ΒΔ. νὴ Δί! εἰθίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν
ἀλλ^τ ἐὰν σιγῶν ἀνάσχη καὶ μάθης ἀγὼ λέγω,
ἀναδιδάξειν οἴομαί σ^τ ώς πάντα ταῦθ^τ ἀμαρτάνεις.

515

ΦΙ. ἔξαμαρτάνω δικάζων; ΒΔ. καταγελώμενος μὲν οὖν
οὐκ ἐπαίτεις ὑπ^τ ἀνδρῶν, οὓς σὺ μόνον οὐ προσκυνεῖς.
ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. ΦΙ. παῦε δουλείαν λέγων,
ὅστις ἄρχω τῶν ἀπάντων. ΒΔ. οὐ σύ γ^ρ, ἀλλ^τ ὑπηρετεῖς
οἴομενος ἄρχειν^π ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὡς πάτερ,
ἥτις ἡ τιμῆ^τ στί σοι καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα.

520

ΦΙ. πάνυ γε^τ καὶ τούτοισί γ^ρ ἐπιτρέψαι θέλω. ΒΔ. καὶ μὴν ἐγώ.
ἄφετέ νυν ἀπαντεῖς αὐτόν. ΦΙ. καὶ ξίφος γέ μοι δότε^π
ἥν γὰρ ἡττηθὼ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.

ΒΔ. εἰπέ μοι, τί δ^τ ἦν, τὸ δεῖνα, τῇ διαιτῇ μὴ^τ μμένης;

ΦΙ. μηδέποτε πίοιμ^π ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.

525

ΧΟ. νῦν δὴ τὸν ἐκ θήμετέρου
γυμνασίου λέγειν τι δεῖ
καινὸν, ὅπως φανήσει

ΒΔ. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ώς τάχιστα.

530

ΦΙ. ἀτὰρ φανεῖ ποιός τις ὧν, ἦν ταῦτα παρακελεύη.

ΧΟ. μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
τόνδε λέγειν. ὁρᾶς γὰρ ώς
σοὶ μέγας ἐστὶν ἀγὼν
καὶ περὶ τῶν ἀπάντων,
εἴπερ, ὃ μὴ γένοιθ^π, οὐ-
τός σ^τ ἐθέλει κρατῆσαι.

535

ΒΔ. καὶ μὴν ὅσ^τ ἀν λέξῃ γ^ρ ἀπλῶς μνημόσυνα γράψομαι^π γώ.

ΦΙ. τί γὰρ φάθ^π ὑμεῖς, ἦν δόι με τῷ λόγῳ κρατήση;

- ΧΟ. οὐκέτι πρεσβυτῶν ὅχλος 540
 χρήσιμος ἔστ' οὐδὲ ἀκαρῆ·
 σκωπτόμενοι δὲ ἐν ταῖς ὁδοῖς
 θαλλοφόροι καλούμεθ', ἀν-
 τωμοσιῶν κελύφη.
- ἀλλ' ὃ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν
 τῆς ἡμετέρας, υἱὸν θαρρῶν πᾶσαν γλώτταν βασάνιζε. 545
- ΦΙ. καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδεῖξω
 τῆς ἡμετέρας ὡς οὐδεμιᾶς ἥττων ἔστιν βασιλείας.
 τί γὰρ εὑδαιμον καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἔστι δικαστοῦ, 550
 ἢ τρυφερώτερον, ἢ δεινότερον ζῶν, καὶ ταῦτα γέροντος;
 ὃν πρῶτα μὲν ἔρποντ' ἔξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις
 ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήγεις· καππεῖτ' εὐθὺς προσιόντει
 ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλήν, τῶν δημοσίων κεκλοφυῖαν·
 ἵκετεύουσίν θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες· 555
 οἰκτειρόν μ', ὃ πάτερ, αἴτοῦμαί σ', εἰ καύτὸς πώποθ' ὑφείλου
 ἀρχὴν ἄρξας ἢ πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων·
 ὃς ἔμ' οὐδὲ ἀν ζῶντ' ἔδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυξιν.
 ΒΔ. τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσυνον μοι.
 ΦΙ. εἴτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὄργην ἀπομορχθεὶς, 560
 ἔνδον τούτων ὃν ἀν φάσκω πάντων οὐδὲν πεποίηκα,
 ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἴεντων εἰς ἀπόφυξιν.
 φέρ' ἵδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα δικαστῆ;
 οἱ μέν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν καὶ προστιθέασιν
 κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, ἔως ἀνιῶν ἀν ισώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν· 565
 οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δὲ Αἰσώπου τι γέλοιον·
 οἱ δὲ σκώπτονται, ἵν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν κατάθωμαι.
 κανὸν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει,
 τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς, τῆς χειρὸς, ἐγὼ δὲ ἀκροῶμαι·
 τὰ δὲ συγκύψανθ' ἀμ βληχάται· καππεῖθ' ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτῶν 570
 ὕσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι·
 εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις·
 εἰ δὲ αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι.
 χῆμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὄργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν.
 ἀρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη; 575

ΒΔ. δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου καταχήνην·
καὶ τάγαθά μοι μέμνησ’ ἄχεις φάσκων τῆς Ἑλλάδος ἀρχειν.

ΦΙ. παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι.

καὶ Οἴαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμῖν
ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ρῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξεις. 580

καὶ αὐλητής γε δίκην οὐκα, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα
ἐν φορβειῇ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὔλησ’ ἀπιοῦσιν.

καὶ ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τῷ δῷ καταλείπων παιδὸν ἐπίκληρον,
κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ διαθήκῃ

καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάντα σεμνῶς τοῖς σημείεισιν ἐπούσῃ, 585
ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπείσῃ.

καὶ ταῦτ’ ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν· τῶν δὲ ἄλλων οὐδεμί’ ἀρχή.

ΒΔ. τουτὶ γάρ τοί σε μόνον τούτων ὧν εἱρηκας μακαρίζω·
τῆς δὲ ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.

ΦΙ. ἔτι δὲ ή βουλὴ χώδημος ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμα ἀπορήσῃ, 590
ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι·

εἴτ’ Εὐαθλος χώμέγας οὗτος κολακώνυμος ἀσπιδαποβλής
οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασὶν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι.

καὶ τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ’ ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
εἴπῃ τὰ δικαστήρι’ ἀφεῖναι πρώτιστα μίαν δικάσαντας. 595

αὐτὸς δὲ ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς οὐ περιτρώγει,
ἄλλα φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει.

σὺ δὲ τὸν πατέρ’ οὐδὲ ὅτιον τούτων τὸν σαυτοῦ πώποτ’ ἔδρασας.
ἄλλα Θέωρος, καίτούστιν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων,

τὸν σπόργον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τάμβαδί ἡμῶν περικωνεῖ. 600
σκέψαι δὲ ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἷων ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις,
ἥν δουλείαν οὖσαν ἔφασκες χύπηρεσίαν ἀποδείξειν.

ΒΔ. ἔμπληστο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ κάναφανήσει
πρωκτὸς λουτρῷ περιγγιγόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου.

ΦΙ. ὁ δέ γε ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, οὗν γὰρ πιλελήσμην, 605
ὅταν οἴκαδε ἵω τὸν μισθὸν ἔχων, καὶ τοῦτο εἰσήκουθεν ἄμα πάντες
ἀσπάζωνται διὰ τάργυριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με

ἀπονίζῃ καὶ τῷ ποδὶ ἀλείφῃ καὶ προσκύψασα φιλήσῃ,
καὶ παππίζουσ’ ἄμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται,

καὶ τὸ γύναιόν μὲν ἴποθωπεῦσαν φυστὴν μᾶζαν προσένεγκη, 610

κάπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζῃ, φάγε τουτὶ,
ἐντραγε τουτί τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι κεὶ μή με δεήσει
ἔς σὲ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὅπότ' ἄριστον παραθήσει
καταρασάμενος καὶ τονθορύσας. ἀλλ' ἦν μὴ μοι ταχὺ μάξῃ,
ταῦτε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλευρῆν· 615
κανὸν οἰνὸν μοι μὴ γγῆσ σὺ πιεῖν, τὸν ὅνον τόνδε ἐσκεκόμισμαι
οἴνου μεστὸν, καὶ τὸν ἐγχέομαι κλίνας· οὗτος δὲ κεχηνώς
θρωμησάμενος τοῦ σου δίνου μέγα καὶ στράτιον κατέπαρδεν.
ἄρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἀρχω

καὶ τῆς τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω,
ὅστις ἀκούω ταῦθ' ἀπερ ὁ Ζεύς;
ἢν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων,
οἵον βροντῇ τὸ δικαστήριον,
ἢ Ζεὺ βασιλεῦ. 625

κανὸν ἀστράψω, ποππύζουσιν,
κάγκεχόδασίν μ' οἱ πλουτοῦντες
καὶ πάνυ σεμνοί.
καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός·
νὴ τὴν Δήμητρα, δέδοικας. ἐγὼ δὲ
ἀπολοίμην, εἴ σε δέδοικα. 630

XO. οὐπάποθ' οὗτο καθαρῶς
οὐδὲνὸς ἡκούσαμεν οὐ-
δὲ ξυνετῶς λέγοντος.

ΦΙ. οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας φεύθ' οὗτος ῥᾳδίως τρυγήσειν
καλῶς γὰρ ἥδειν ὡς ἐγὼ ταύτη κράτιστός εἰμι. 635

XO. ὡς δὲ ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν
κούδεν παρῆλθεν, ὥστ' ἔγωγ
ηὔξανόμην ἀκούων,
κανὸν μακάρων δικάζειν
αὐτὸς ἔδοξα τῆσοις,
ἥδομενος λέγοντι. 640

ΦΙ. ὥσθ' οὗτος ἥδη σκορδινᾶται κάστιν οὐκ ἐν αὐτοῦ.
ἢ μὴν ἐγὼ σε τήμερον σκύτη βλέπειν ποιήσω.

XO. δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν

620

625

630

635

εἰς ἀπόφυξιν παλάμας.

τὴν γὰρ ἐμὴν ὄργὴν πεπᾶ-

ναι χαλεπὸν * * * *

μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.

πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ἔητεν σοι καὶ νεόκοπτον,

ἢν μή τι λέγῃς, ητίς δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι.

ΒΔ. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζουνος ἡ πί τρυγῳδοῖς, 650
ιάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν.

ἀτὰρ, ὃ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη ΦΙ. πᾶνσαι καὶ μὴ πατέριζε.

εὶ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω γὰρ, τουτὶ ταχέως με διδάξεις,

οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήεις, καν χρῆ σπλάγχνων μ' ἀπέχεσθαι.

ΒΔ. ἀκρόασαι νυν, ὃ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον· 655
καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς,
τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν προσιόντα·
κᾶξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστὰς,
πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας, μισθοὺς καὶ δημιόπρατα.
τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται ἡμῖν. 660
ἀπὸ τούτων νυν κατάθες μισθὸν τοῖσι δικασταῖς ἐνιαυτοῦ,
ἔξ χιλιάσιν, κοῦπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθεν,
γίγνεται ἡμῖν ἑκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.

ΦΙ. οὐδὲ ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ' ὁ μισθός.

ΒΔ. μὰ Δί οὐ μέντοι καὶ ποι τρέπεται δὴ πειτα τὰ χρήματα τάλλα;

ΦΙ. ἐσ τούτους τοὺς, οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτὸν, 666
ἄλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους αἱ. **ΒΔ.** σὺ γὰρ, ὃ πάτερ, αὐτοὺς
ἄρχειν αἱρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ρήματίοις περιπεφθείς.

καθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τάλαντα

ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὶ κάναφοβοῦντες, 670

δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω.

σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾶς τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους περιτρώγων.

οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ἥσθηνται τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον

ἐκ κηθαρίου λαγαρυζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδὲν,

σὲ μὲν ἥγοῦνται Κόνυνοι ψῆφον, τούτοισι δὲ δωροφοροῦσιν 675

ὑρχας, οῖνον, δάπιδας, τυρὸν, μέλι, σήσαμα, προσκεφάλαια,

φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὄρμους, ἐκπώματα, πλουθυγίειαν

σὺ δὲ ὃν ἄρχεις πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δὲ ἐφ' ὑγρῷ πιτυλεύσας,

οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δίδωσιν.

ΦΙ. μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καῦτὸς τρεῖς γ' ἄγλιθας μετέπεμψα.
ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις. 681

ΒΔ. οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία στὶν τούτους μὲν ἀπαντας ἐν ἀρχαῖς
αὐτούς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων μισθοφοροῦντας;
σοὶ δ' ἦν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὁβολοὺς, ἀγαπᾶς οἵς αὐτὸς ἐλαύνων
καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτῆσω, πολλὰ πονήσας. 685
καὶ πρὸς τούτοις ἐπιτατόμενος φοιτᾷς, ὃ μάλιστά μ' ἀπάγχει,
ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι καταπῆγον, Χαιρέου νιᾶς,
ῳδὶ διαβὰς, διακινηθεὶς τῷ σώματι καὶ τρυφερανθεὶς,
ἥκειν εἴπη πρῷ καν ὥρᾳ δικάσονθ', ώς ὅστις ἀν ὑμῶν
ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριάθολον οὐ κομεῖται" 690
αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν, διαρχιμήτη, καν ὕστερος ἔλθῃ
καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἐτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,
ἥν τις τι διδῷ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δῦ ὄντε
ἐσπουδάκατον, καθ' ὡς πρίων ὁ μὲν ἔλκει, ὁ δ' ἀντενέδωκε·
σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλαγρέτην τὸ δὲ πραττόμενόν σε λέληθεν.

ΦΙ. ταυτί με ποιοῦσ'; οἴμοι, τί λέγεις; ὡς μου τὸν θῖνα ταράττεις,
καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κούκ οἴδ' ὅτι χρῆμά με ποιεῖς.

ΒΔ. σκέψαι τοίνυν ὡς ἔξον σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἀπατιν,
ὑπὸ τῶν δεὶς δημιζόντων οὐκ οἴδ' ὅπῃ ἐγκεκύλησαι·
ὅστις πόλεων ἄρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς, 700
οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις, ἀκαρῆ. καὶ τοῦτ' ἐρίψ σοι
ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ, τοῦ ζῆν ἔνεχ, ὕσπερ ἔλαιον
βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι· καὶ τοῦθ' ὃν οῦνεκ', ἐρῷ σοι,
ἴνα γιγνώσκης τὸν τιθασευτήν· καθ' ὅταν οὗτός γ' ἐπισίζῃ,
ἐπὶ τῶν ἔχθρῶν τιν' ἐπιρρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς. 705
εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥάδιον ἦν ἄν.
εἰσίν γε πόλεις χίλιαι, αἱ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσιν
τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἐκάστη,
δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγώοις
καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν καὶ πυῤῥ καὶ πυριάτῃ, 710
ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μαραθῶν τροπαίουν.
νῦν δ' ὕσπερ ἐλαολόγοι χωρεῖθ' ἄμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι.
ΦΙ. οἴμοι, τί ποθ' ὕσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται,

καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἥδη μαλθακός εἰμι.

- ΒΔ. ἀλλ' ὅπόταν μὲν δείσωστος αὐτοὶ, τὴν Εὔβοιαν διδόσατιν 715
 ὑμῖν καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους
 ποριεῖν· ἔδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι, πλὴν πρώην πέντε μεδίμνους,
 καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χοίνικα, κριθῶν.
 ὃν οὖνεκ' ἔγώ σ' ἀπέκλειον ἀεὶ,
 βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους 720
 ἔγχάσκειν σοι στομφάζοντας.
 καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
 ὅ τι βούλει σοι,
 πλὴν κωλαγρέτου γάλα πίνειν. 724

- ΧΟ. ἦ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἀν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς,
 οὐκ ἀν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν πολλῷ δεδόκησαι·
 ὥστ' ἥδη τὴν ὄργην χαλάστας τοὺς σκίπωνας καταβάλλω.
 ἀλλ' ὡς τῆς ἡλικίας ὑμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα,
 πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μηδὲ ἄφρων γένη,
 μηδὲ ἀτενῆς ἄγαν ἀτεράμων τὸ ἀνήρ. 730
 εἴδ' ὠφελέν μοι κηδεμῶν ἦξυγγενῆς
 εἶναι τις ὅστις τοιαῦτ' ἐνουθέτει.
 σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν
 παρὸν ἐμφανῆς
 ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,
 καὶ δῆλός ἐστιν εὗ ποιῶν· 735
 σὺ δὲ παρὸν δέχου.

- ΒΔ. καὶ μὴν θρέψω γένος τὸν παρέχων
 ὅσα πρεσβύτηγε ξύμφορα, χόνδρον
 λείχειν, χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν,
 πόρνην, ἢτις τὸ πέος τρίψει,
 καὶ τὴν ὁσφῦν. 740
 ἀλλ' ὅτι σιγῇ κοῦδεν γρύζει,
 τοῦτο οὐ δύναται με προσέσθαι.

- ΧΟ. νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐσ τὰ πράγματα, οἵτις
 τότε ἐπεμαίνεται· ἔγνωκε γὰρ ὀρτίως,
 λογίζεται τὸ ἐκεῖνα πάνθ' ἀμαρτίας
 ἀ σοῦ κελεύοντος οὐκ ἐπείθετο. 745

νῦν δὲ ἵσως τοῖσι σοῖς
λόγοις πείθεται,
καὶ σωφρονεῖ μέντοι μεθι-
στὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον
πειθόμενός τέ σοι.

749

ΦΙ. ιώ μοί μοι.

ΒΔ. οὐτος, τί μοι βοᾶς;

ΦΙ. μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ.

750

κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν,
ἴν' ὁ κῆρυξ φησὶ, τίς ἀψήφι-
στος; ἀνιστάσθω.

κάπισταίην ἐπὶ τοῖς κηροῖς
ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος.

755

σπεῦδ, ὡς ψυχή. ποῦ μοι ψυχή;
πάρεσ, ὡς σκιερά. μὰ τὸν Ἡρακλέα,
μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ ὃν τοῖσι δικασταῖς
κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.

(755)

ΒΔ. ιθ' ὡς πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἐμοὶ πιθοῦ.

760

ΦΙ. τί σοι πίθωμαι; λέγ' ὅτι βούλει, πλὴν ἐνός.

ΒΔ. ποίου; φέρ' ἴδω. ΦΙ. τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ
"Αἰδης διακρινεῖ πρότερον ἢ γὰρ πείσομαι.

(760)

ΒΔ. σὺ δὲ οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδις, ἀλλ' ἐνθάδε
αὐτοῦ μένων δίκαζε τοῖσιν οἰκέταις.

765

ΦΙ. περὶ τοῦ; τί ληρεῖς; ΒΔ. ταῦθ' ἄπερ ἐκεῖ πράττεται·
ὅτι τὴν θύραν ἀνέφενεν ἡ σηκὶς λάθρα,
ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.
πάντως γε κάκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἐκάστοτε.
καὶ ταῦτα μέν νυν εὐλόγως, ἣν ἔξεχῃ
εἶλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον
ἔαν δὲ νίφη, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,
ὑοντος, εἴσει· καὶ ἔγρη μεσημβρινὸς,
οὐδείς σ' ἀποκλείσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδῳ.

770

(770)

ΦΙ. τούτι μὲν ἀρέσκει. ΒΔ. πρὸς δὲ τούτοις γ', ἣν δίκην
λέγη μακράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,

775

- δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον. (775)
- ΦΙ. πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι
ώσπερ πρότερον τὰ πράγματ' ἔτι μασώμενος ; 780
- ΒΔ. πολλῷ γ' ἄμεινον καὶ λέγεται γάρ τουτοὶ,
ώς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων
μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι. (780)
- ΦΙ. ἀνά τοί με πείθεις. ἀλλ' ἐκεῖν' οὐπω λέγεις,
τὸν μισθὸν ὅπόθεν λήψομαι. ΒΔ. παρ' ἐμοῦ. ΦΙ. καλῶς, 785
ὅτικὴ κατ' ἐμαυτὸν κοῦ μεθ' ἑτέρου λήψομαι.
αἰσχυστα γάρ τοί μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
οἱ σκωπτόλης. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβὼν,
ἐλθὼν διεκερματίζετ' ἐν τοῖς ἵχθύσιν, (785)
κάπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων· 790
καγὼ 'νέκαψ'. ὀβσολὸνς γάρ ωόμην λαβεῖν.
κάτα βθελυχθεὶς ὁσφρόμενος ἔξέπτυνσα·
καῦθ' εἴλκον αὐτόν. ΒΔ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἴφ'; ΦΙ. ὁ τι;
ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν· (790)
ταχὺ γοῦν καθέψεις τάργυριον, ἢ δὲ ὃς λέγων. 795
- ΒΔ. ὄρφες ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κερδανεῖς;
- ΦΙ. οὐ πάνυ τι μικρόν. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποίει.
- ΒΔ. ἀνάμενε νυν. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥξω φέρων.
- ΦΙ. ὄρα τὸ χρῆμα· τὰ λόγι' ὡς περαίνεται. (795)
ἡκηκόη γάρ ὡς Ἀθηναῖοί ποτε 800
δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
καν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσοι πᾶς ἀπὸρ
αὐτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ,
ώσπερ Ἐκάτειον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν. (800)
- ΒΔ. ἴδού, τί ἔτ' ἐρεῖς; ὡς ἄπαντ' ἐγὼ φέρω
ὅσαπέρ γ' ἔφασκον, κάτι πολλῷ πλείονα.
ἀμὲς μὲν, ἦν οὐρητιάσης, αὐτὴ
παρὰ σοὶ κρεμήσετ' ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.
- ΦΙ. σοφόν γε τούτῳ καὶ γέροντι πρόσφορον
ἔξεῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας. (805)
810
- ΒΔ. καὶ πῦρ γε τουτὶ, καὶ προσέστηκεν φακῆ,
ροφεῖν ἐὰν δέῃ τι. ΦΙ. τοῦτ' αὖ δεξιόν·

- καν γὰρ πυρέττω, τὸν γε μισθὸν λήφομαι.
αὐτῷ μένων γὰρ τὴν φάκην ῥοφήσομαι. (810)
ἀτὰρ τί τὸν ὅρνυν ὡς ἔμ' ἔξηνεγκατεῖ; 815
- ΒΔ. ἵνα γ', ἦν καθεύδης ἀπολογουμένου τινὸς,
ἄδων ἄνωθεν ἔξεγειρή σ' οὔτοσί. 820
- ΦΙ. ἐν ἔτι πιθῶ, τὰ δὲ ἄλλ' ἀρέσκει μοι. ΒΔ. τὸ τί;
ΦΙ. θηρῶν εἴ πως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ Λύκου. (815)
- ΒΔ. πάρεστι τοутὶ, καύτὸς ἄναξ οὔτοσί. 825
- ΦΙ. ὁ δέσποβ ἥρως, ὡς χαλεπὸς ἀρ' ἥσθ' ἰδεῖν.
οἶσπερ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.
- ΣΩ. οὕκουν ἔχει γ' οὐδὲ αὐτὸς ἥρως ὃν ὅπλα.
ΒΔ. εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σὺ, θᾶττον ἀν δίκην
ἐκάλουν. ΦΙ. κάλει νῦν, ὡς κάθημαι γὰρ πάλαι. (820) 825
- ΒΔ. φέρε νῦν, τὸν αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην;
τί τις κακὸν δέδρακε τῶν ἐν τῷκίᾳ;
ἡ Θρᾶττα προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν
- ΦΙ. ἐπίσχεις οὔτος* ὡς δλίγον μ' ἀπώλεστας. (825)
ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,
ὁ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐφαίνετο; 830
- ΒΔ. μὰ τὸν Δί* οὐ πάρεστιν ἀλλ' ἐγὼ δραμῶν
αὐτὸς κομιοῦμαι τό γε παραυτίκ' ἔνδοθεν.
τί ποτε τὸ χρῆμα; ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία. (830)
- ΞΑ. βάλλ' ἐσ κόρακας. τοιουτονὶ τρέφειν κύνα. 835
- ΒΔ. τί δέ ἔστιν ἐτέον; ΞΑ. οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως
ο κύνων παράξεις ἐσ τὸν ἴπνον ἀρπάσας
τροφαλιδὰ τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκεν;
- ΒΔ. τοῦτ' ἄρα πρῶτον ταῦθικημα τῷ πατρὶ (835)
εἰσακτέον μοι* σὺ δὲ κατηγόρει παρών. 840
- ΞΑ. μὰ Δί* οὐκ ἔγωγ* ἀλλ' ἄτερός φησιν κύων
κατηγορήσειν, ἦν τις εἰσάγῃ γραφήν.
- ΒΔ. ίθι νῦν, ἄγ' αὐτῷ δεῦρο. ΞΑ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
ΦΙ. τουτὶ τί ἔστι; ΒΔ. χοιροκομεῖον Ἐστίας. (840)
- ΦΙ. εἴθ' ἱεροσυλήσας φέρεις; ΒΔ. οὐκ, ἀλλ' ἵνα
ἀφ' Ἐστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά. 845
- ΦΙ. ἀλλ' εἰσαγήσας* ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.

- ΒΔ. φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.
- ΦΙ. οἵμοι, διατρίψεις κάπολεῖς τριψημερῶν
ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον. (845) 850
- ΒΔ. ἴδού. ΦΙ. κάλει νυν. ΒΔ. ταῦτα δὴ. ΦΙ. τίς οὗτοσὶ
οἱ πρῶτοι ἔστιν; ΒΔ. ἐσ κόρακας, ὡς ἄχθομαι,
ὅτι ἡ πελαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.
- ΦΙ. οὗτος σὺ ποι θεῖς; ΒΔ. ἐπὶ καδίσκους. ΦΙ. μηδαμῶς. (850) 855
- ἐγὼ γὰρ εἴχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.
- ΒΔ. κάλλιστα τοίνυν πάντα γὰρ πάρεστι υῶν
ὅστιν δεόμεθα, πλήν γε δὴ τῆς κλεψυδρᾶς.
- ΦΙ. ηδὶ δὲ δὴ τίς ἔστιν; οὐχὶ κλεψυδρα;
- ΒΔ. εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ κάπιχωρίως. (855) 860
- ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἔξενεγκάτω
καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν,
ὅπως ἀν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.
- ΧΟ. καὶ μὴν ἥμεις ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς
καὶ ταῖς εὐχαῖς (859) 865
- φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν,
ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.
- ΒΔ. εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.
- ΧΟ. ὁ Φοῖβος Ἀπολλον Πύθι, ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ (864) 870
- τὸ πρᾶγμ' ὃ μηχανᾶται
ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν,
ἄπασιν ἥμιν ἀρμόσαι
παυσαμένοις πλάνων.
- Ἴησ Παιάν. (869)
- ΒΔ. ὁ δέσποτος ἄναξ, γεῖτον ἀγυιεῦ τούμοῦ προθύρου προπύλαιε, 875
δέξαι τελετὴν καινὴν, ὕναξ, ἦν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν
παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφυὸν καὶ πρίνινον ἥθος,
ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας.
- ἥδη δ' εἴναι τοῖς ἀνθρώποις (874)
ἥπιον αὐτὸν,
τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον
τῶν γραψαμένων 880

κάπιδακρύειν ἀντιβολούντων,
καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας
ἀπὸ τῆς ὄργης
τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι. (879)

- ΧΟ. ξυνευχόμεσθά σοι * * καπάδομεν
νέαισιν ἀρχαῖς, ἔνεκα τῶν προλελεγμένων.
εὗνοι γάρ ἐσμεν ἐξ οὗ
τὸν δῆμον ἡσθόμεσθά σου
φιλοῦντος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ (884)
τῶν γε νεωτέρων. 890

- ΒΔ. εἴ τις θύρασιν ἥλιαστής, εἰσίτω
ώς ἡνίκ' ἀν λέγωσιν, οὐκ ἐσφρήσομεν.
ΦΙ. τίς ἄρ' ὁ φεύγων οὗτος; ὅσον ἀλώσεται.
ΒΔ. ἀκούετ' ἦδη τῆς γραφῆς. ἐγράφατο
κύων Κυδαθηναίεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα,
τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιεν
τὸν Σικελικόν. τίμημα κλωδὸς σύκινος. (889) 895

- ΦΙ. θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἦν ἅπαξ ἀλῷ.
ΒΔ. καὶ μὴν ὁ φεύγων οὗτοςὶ Λάβης πάρα.
ΦΙ. ω̄ μιαρὸς οὗτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει,
οἶον σεσηρῶς ἔξαπατήσειν μ' οἴεται.
ΒΔ. ποῦ μού διώκων, ὁ Κυδαθηναίεὺς κύων;

ΚΤΩΝ.

- αῦ αῦ. ΣΩ. πάρεστιν. ἔτερος οὗτος αῦ Λάβης,
ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας. (899) 905
- ΒΔ. σίγα, κάθιζε, σὺ δὲ ἀναβὰς κατηγόρει.
ΦΙ. φέρε νυν, ἄμα τήνδε ἐγχεάμενος κάγὼ ῥοφῶ.
ΞΑ. τῆς μὲν γραφῆς ἥκούσθαβ ἦν ἐγραψάμην,
ἄνδρες δικασταὶ, τουτονί. δεινότατα γάρ
ἔργων δέδρακε κάμε καὶ τὸ ρυππαπαῖ. (904) 910
ἀποδρὰς γάρ ἐσ τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν
κατεσικ λιζε κάνεπληγτ' ἐν τῷ σκότῳ,
ΦΙ. νὴ τὸν Δί', ἀλλὰ δῆλος ἐστ'. ἔμοιγέ τοι
τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν
ὁ βδελυρὸς οὗτος. ΞΑ. κού μετέδωκ' αὐτοῦντί μοι. (909)

- καίτοι τίς ίμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται, 915
 ἦν μή τι κάμοι τις προβάλλῃ τῷ κυνί;
ΦΙ. οὐδὲν μετέδωκεν; **ΞΑ.** οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.
ΦΙ. θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἤττον τῆς φακῆς.
ΒΔ. πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκαταγίγνωσκ', ὡς πάτερ, (914)
 πρὶν ἂν γ' ἀκούσης ἀμφοτέρων. **ΦΙ.** ἀλλ', ὥγαθε,
 τὸ πρᾶγμα φανερόν ἔστιν αὐτὸν γὰρ βοῶ.
ΞΑ. μή νυν ἀφῆτε γ' αὐτὸν, ως ὅντ' αὖ πολὺ¹
 κυνῶν ἀπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,
 ὅστις περιπλεύσας τὴν θυείαν ἐν κύκλῳ
 ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκῆρον ἐξεδήδοκεν. (919) 920
ΦΙ. ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.
ΞΑ. πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ· οὐ γὰρ ἂν ποτε
 τρέφειν δύναιτ' ἀν μία λόχμη κλέπτα δύο·
 ἵνα μὴ κεκλάγγω διὰ κενῆς ἀλλως ἔγω· (924) 925
 ἐὰν δὲ μὴ, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγξομαι.
ΦΙ. ίοὺ ιού.
 ὅσας κατηγόρησε τὰς πανουργίας.
 κλέπτον τὸ χρῆμα τάνδρός· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
 ὥλεκτρυόν; νὴ τὸν Δί', ἐπιμύει γέ τοι.
 ὁ θεσμοθέτης. ποῦ σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι δότω. 935
ΒΔ. αὐτὸς καθελοῦ· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ. (930)
 Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι, τρυβλίον,
 δοιδυκα, τυρόκυνηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,
 καὶ τἄλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα.
 ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς καὶ καθίζεις οὐδέπω; 940
ΦΙ. τοῦτον δέ γ' οἷμ' ἔγω χεσεῖσθαι τήμερὸν.
ΒΔ. οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὃν καὶ δύσκολος,
 καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὅδαξ ἔχει;
 ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σεσιώπηκας; λέγε.
ΦΙ. ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὅ τι λέγγ.
ΒΔ. οὐκ, ἀλλ' ἔκεινό μοι δοκεῖ πεπονθέναι, (945) 940
 ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης·
 ἀπόπληκτος ἔξαιφνης ἐγένετο τὰς γυνάθους.
 πάρεχ' ἐκποδῶν. ἔγω γὰρ ἀπολογήσομαι.

- χαλεπὸν μὲν, ὄνδρες, ἐστὶ διαβεβλημένου
ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός· λέξω δὲ ὅμως. 950
(945)
- ἀγαθὸς γάρ ἐστι καὶ διώκει τοὺς λύκους.
- ΦΙ. κλέπτης μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.
ΒΔ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,
οἵος τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι. 955
- ΦΙ. τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;
ΒΔ. ὅτι σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν
καὶ ταῦλλ' ἄριστός ἐστιν· εἰ δὲ ὑφείλετο,
ξύγγυνθι. κιθαρίζειν γάρ οὐκ ἐπίσταται.
- ΦΙ. ἐγὼ δὲ ἐβουλόμην ἀν οὐδὲ γράμματα,
ἴνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον. 960
(955)
- ΒΔ. ἀκουσιν ὦ δαιμόνιέ μου τῶν μαρτύρων.
ἀνάβηθι, τυρόκνηστι, καὶ λέξου μέγα·
σὺ γάρ ταμιεύουσθ' ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς,
εἰ μὴ κατέκυησας τοῖς στρατιώταις ἄλαβες. 965
φησὶ κατακῆσαι. ΦΙ. νὴ Δί', ἀλλὰ ψεῦδεται. (960)
- ΒΔ. ὦ δαιμόνι, ἐλέει τοὺς ταλαιπωρουμένους.
οὗτος γάρ ὁ Λάβης καὶ τραχήλι ἐσθίει
καὶ τὰς ἀκάνθας, κούδέποτε ἐν ταῦτῷ μένει.
ὁ δὲ ἔτερος οἵος ἐστιν οἰκουρὸς μόνον. 970
(965)
- αὐτοῦ μένων γάρ ἄττ' ἀν εἴσω τις φέρῃ,
τούτων μεταιτεῖ τὸ μέρος· εἰ δὲ μὴ, δάκνει.
- ΦΙ. αἰβοῦ, τί κακόν ποτ' ἔσθ' ὅτῳ μαλάττομαι;
κακόν τι περιβαίνει με κάναπείθομαι.
- ΒΔ. Ίθ', ἀντιβολῶ σ', οἰκτείρατ' αὐτὸν, ὦ πάτερ,
καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ παιδία;
ἀναβαίνετ', ὦ πονηρὰ, καὶ κυνζούμενα
αἴτεῖτε κάντιβολεῖτε καὶ δακρύετε.
- ΦΙ. κατάβα κατάβα κατάβα κατάβα. ΒΔ. καταβήσομαι.
καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ 980
ἐξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι. (975)
- ΦΙ. ἐς κόρακας. ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ ρόφεῖν.
ἐγὼ γάρ ἀπεδάκρυσα νῦν γυνώμην ἐμὴν
οὐδέν ποτ' ἀλλ' ἡ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος.

- ΒΔ. οὔκουν ἀποφεύγει δῆτα; ΦΙ. χαλεπὸν εἰδέναι. 985
 ΒΔ. Ἱθ', ὃ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου. (980)
 τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὑστερὸν
 μύσας παρῆξον κάπολυσσον, ὃ πάτερ.
- ΦΙ. οὐ δῆτα· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
- ΒΔ. φέρε νῦν σε τηδὶ τὴν ταχίστην περιάγω. 990
 ΦΙ. δόδ' ἔσθ' ὁ πρότερος; ΒΔ. οὗτος. ΦΙ. αὕτη γέντενθενί. (985)
- ΒΔ. ἐξηπάτηται, κάπολέλυκεν οὐχ ἔκών.
- ΦΙ. φέρ' ἔξεράσω. πῶς ἄρ' ἡγωνίσμεθα;
- ΒΔ. δείξειν ἔοικεν ἐκπέφευγας, ὃ Λάβης.
 πάτερ πάτερ, τί πέπονθας; ΦΙ. οἵμοι, ποῦ σθ' ὕδωρ; 995
 ΒΔ. ἔπαιρε σαυτόν. ΦΙ. εἰπέ νῦν ἐκεῖνό μοι,
 ὅντως ἀπέφυγεν; ΒΔ. νὴ Δί'. ΦΙ. οὐδέν εἰμ' ἄρα.
- ΒΔ. μὴ φροντίσῃς, ὃ δαιμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.
- ΦΙ. πῶς οὖν ἐμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
 φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι; 1000
 ἀλλ', ὃ πολυτίμητοι θεοὶ, ξύγγυνωτέ μοι.
 ἄκων γὰρ αὐτὸν ἔδρασα κού τούμοῦ τρόπου.
- ΒΔ. καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ'. ἐγὼ γάρ σ', ὃ πάτερ,
 θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῖ,
 ἐπὶ δεῖπνον, ἐς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν, 1005
 ὥσθ' ἥδεως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον
 κούκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν Τπέρβολος.
 ἀλλ' εἰσίωμεν. ΦΙ. ταῦτα νῦν, εἴπερ δοκεῖ.
- ΧΟ. ἀλλ' ἵτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ'.
 ὑμεῖς δὲ τέως, ὃ μυριάδες 1010
 ἀναρίθμητοι,
 νῦν μὲν τὰ μέλλοντ' εὗ λέγε-
 σθαι μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶς
 εὐλαβεῖσθε.
 τοῦτο γάρ σκαιῶν θεατῶν
 ἐστὶ πάσχειν, κού πρὸς ὑμῶν. (1009)
 νῦν αὗτε λεὼ πρόσχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρόν τι φιλεῖτε. 1015
 μέμφασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ.
 ἀδικεῖσθαι γάρ φησιν πρότερος πόλλα' αὐτοὺς εὗ πεποιηκάς,

τὰ μὲν οὐ φανερῶς, ἀλλ’ ἐπικουρῶν κρύβθην ἔτέροισι ποιηταῖς,
μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν, (1014)
εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμῳδικὰ πολλὰ χέασθαι· 1020
μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ἥδη κινδυνεύων καθ’ ἑαυτὸν,
οὐκ ἀλλοτρίων, ἀλλ’ οἰκείων Μουσῶν στόμαθ’ ἡμιοχήσας.
ἀρθεὶς δὲ μέγας καὶ τιμηθεὶς ὡς οὐδεὶς πώποτ’ ἐν ὑμῖν,
οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεὶς οὐδὲ ὄγκωσαι τὸ φρόνημα, (1019)
οὐδὲ παλαιότερας περικωμάζειν πειρῶν· οὐδὲ εἴ τις ἐραστὴς, 1025
κωμῳδεῖσθαι παιδίχ’ ἑαυτοῦ μισῶν ἔσπευδε πρὸς αὐτὸν,
οὐδενὶ πώποτέ φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν’ ἔχων ἐπιεικῆ,
ίνα τὰς Μούσας αἷσιν χρῆται μὴ προαγωγοὺς ἀποφήνῃ.
οὐδὲ ὅτε πρῶτον γ’ ἥρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φῆσ’ ἐπιθέσθαι,
ἀλλ’ Ἡρακλέους ὄργην τιν’ ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν, 1030
θρασέως ἔνστας εὐθὺς ἀπ’ ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
οὗ δεινόταται μὲν ἀπ’ ὄφθαλμῶν Κύνης ἀκτῖνες ἔλαμπου,
ἔκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο
περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δὲ εἶχεν χαράδρας ὅλεθρον τετοκύιας,
φώκης δὲ σμήνη, Λαμίας δὲ ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου.
τοιοῦτον ἴδων τέρας οὖ φησιν δείσας καταδωροδοκῆσαι, 1036
ἀλλ’ ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησὶν τε μετ’ αὐτοῦ
τοῖς ἡπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν καὶ τοῖς πυρετοῖσιν,
οἱ τοὺς πατέρας τ’ ἥγγον νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον,
κατακλινόμενοί τ’ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν ἀπράγμοσιν ὑμῶν
ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας συνεκόλλων, 1041
ῶστ’ ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν πολέμαρχον.
τοιόνδε εὑρόντες ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τῆσδε καθαρτὴν,
πέρυσιν καταπροῦδοτε καινοτάταις σπείραντ’ αὐτὸν διανοίαις,
ἄς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐποιήσατ’ ἀναλδεῖς· 1045
καίτοι σπένδων πόλλ’ ἐπὶ πολλοῖς ὅμυσιν τὸν Διόνυσον
μὴ πώποτ’ ἀμείνον’ ἔηπη τούτων κωμῳδικὰ μηδέν’ ἀκοῦσαι.
τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ’ ὑμῖν αἰσχρὸν τοῖς μὴ γνοῦσιν παραχρῆμα,
ό δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενόμισται, (1044)
εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν. 1050
ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν,
ὦ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας

- καινόν τι λέγειν κάξευρίσκειν
στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,
καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν
ἐσβάλλετε δὲ ἐς τὰς κιβωτοὺς
μετὰ τῶν μῆλων.
κἀν ταῦτα ποιῆθ', ὑμῖν δι' ἔτους
τῶν ἴματίων
δέξήσει δεξιότητος. (1049)
ῳ πάλαι ποτ' ὅντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
ἄλκιμοι δὲ ἐν μάχαις,
καὶ κατ' αὐτὸ δὴ μόνον τοῦτ' ἄνδρες ἀνδρικώτατοι,
πρίν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δὲ
οἵχεται κύκνου τ' ἔτι πολιώτεραι δὴ
αἴδε ἐπανθοῦσιν τρίχες. (1054)
ἄλλὰ κακ τῶν λειψάνων δεῖ τῶνδε ρώμην
νανικὴν σχεῖν· ὡς ἐγὼ τούμὸν νομίζω
γῆρας εἶναι κρείττον ἢ πολ-
λῶν κικίνους νανιῶν καὶ
σχῆμα κεύρυτρωκτίαν. (1064)
εἰ τις ὑμῶν, ὃ θεαταὶ, τὴν ἐμὴν ἴδων φύσιν
εἴτα θαυμάζει μὲν δρῶν μέσον διεσφηκωμένον,
ἢ τίς ἡμῶν ἐστιν ἢ πίνοια τῆς ἐγκεντρίδος,
ράδιως ἐγὼ διδάξω, καὶ ἀμουσος ἢ τὸ πρίν. (1069)
ἐσμὲν ἡμεῖς, οἵς πρόσεστι τοῦτο τούρροπνγιον,
Ἄττικοὶ μόνοι δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες,
ἀνδρικώτατον γένος καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν
ώφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἥπικ' ἥλθ' ὁ βάρβαρος,
τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν, (1074)
ἔξελειν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν ταύθρήνα,
εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι
ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν δέξινην πεπωκότες,
στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ', ὑπ' ὄργης τὴν χελύνην ἐσθίων.
ἵππο δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἴδειν τὸν οὐρανόν. (1079)
ἄλλ' ὅμως ἀπωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἐσπέρα.
γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν διέπτατο.

- εῖτα δ' ἐσπόμεσθα θυννάζοντες ἐς τοὺς θυλάκους,
οἱ δ' ἔφευγον τὰς γυάθους καὶ τὰς ὁφρῦς κεντούμενοι·
ώστε παρὰ τοῖς Βαρβάροις πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι (1084)
μηδὲν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον.
ἀρα δεινὸς ἡ τόθ' ώστε πάντα μὴ δεδοικέναι,
καὶ κατεστρεψάμην
τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν.
οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὥπως (1089)
ρῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ', οὐδὲ
συκοφαντήσειν τινὰ
φροντὶς, ἀλλ' ὅστις ἐρέτης ἔσοιτ' ἄριστος.
τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις Μήδων ἐλόντες,
αἰτιώτατοι φέρεσθαι
τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμὲν, ὃν κλέ- (1095)
πτουσιν οἱ νεώτεροι.
πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἄπανθ' εὑρήσετε
τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερεστάτους.
πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῶν ἡρεισμένον (1099)
μᾶλλον δεῦθυμον ἔστιν οὐδὲ δυσκολώτερον.
εῖτα τἄλλ' ὄμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
ξυλλεγέντες γὰρ καθ' ἐσμοὺς, ώσπερεὶ τάνθρημα,
οἱ μὲν ἡμῶν οὗπερ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἔνδεκα,
οἱ δὲ ἐν φύσει δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις (1104)
ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες ἐς τὴν γῆν, μόλις
ώσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
ἐς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἐσμὲν εὐπορώτατοι.
πάντα γὰρ κεντούμεν ἄνδρα κάκπορίζομεν βίον.
ἄλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι, (1109)
οὐκ ἔχοντες κέντρον οἱ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.
τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον ἡμῖν, ἦν τις ἀστράτευτος ὃν
ἐκροφῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὑπερ
μήτε κώπην μήτε λόγγην μήτε φλύκταιναν λαβών.
ἄλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἐμβραχὴν (1114)
ὅστις ἀν μὴ χῇ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.

- ΦΙ. οὐ τοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,
ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένου,
ὅθ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο. (1119)
- ΒΔ. ἀγαθὸν ἕοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν. 1125
- ΦΙ. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.
καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος
ἀπέδωκ' ὄφείλων τῷ κναφεῖ τριώβολον.
- ΒΔ. ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἄπαξ
ἔμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὗ ποιεῖν. (1124) 1130
- ΦΙ. τί οὖν κελεύεις δρᾶν με; ΒΔ. τὸν τρίβων' ἄφεσ-
τηνδὶ δὲ χλαιναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.
- ΦΙ. ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν,
ὅθ' οὗτοσί με νῦν ἀποπνῖξαι βούλεται; (1129)
- ΒΔ. ἔχ', ἀναβαλοῦ τηνδὶ λαβὼν, καὶ μὴ λάλει. 1135
- ΦΙ. τουτὶ τὸ κακὸν τί ἔστι πρὸς πάντων θεῶν;
- ΒΔ. οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην.
- ΦΙ. ἐγὼ δὲ σισύρων φόμην Θυμαιτίδα.
- ΒΔ. κοὺ θαῦμά γ'. ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας. (1134)
ἔγνως γὰρ ἄν· νῦν δὲ οὐχὶ γιγνώσκεις. ΦΙ. ἐγώ;
μὰ τὸν Δί' οὐ τοίνυν ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
ἕοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγυματι.
- ΒΔ. οὐκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.
- ΦΙ. ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ; (1139)
- ΒΔ. πόθεν, ὥγαθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι Βαρβάροις
ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι
ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε ράδιως.
- ΦΙ. οὐκον ἐριώλην δῆτ' ἔχρην αὐτὴν καλεῖν
δικαιότερον ἢ καυνάκην; ΒΔ. ἔχ', ὥγαθὲ,
καὶ στῆθί γ' ἀμπισχόμενος. ΦΙ. οἴμοι δείλαιος. 1145
ώς θερμὸν ἡ μιαρά τί μου κατήρυγεν.
- ΒΔ. οὐκ ἀναβαλεῖ; ΦΙ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλ', ὥγαθὲ,
εἰπερ γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.
- ΒΔ. φέρ', ἀλλ' ἐγώ σε περιβαλῶ· σὺ δὲ οὖν ἴθι. (1149)
- ΦΙ. παράθου γε μέντοι καὶ κρεάγραν. ΒΔ. τιὴν τί δή;
- ΦΙ. Τὸν ἔξεληγης με πρὶν διερρυηκέναι.

- ΒΔ. ἄγε νυν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
τασδὶ δὲ ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικάς.
ΦΙ. ἐγὼ γὰρ ἀν τλαίην ὑποδύσασθαι ποτε
ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα; (1154)
1160
- ΒΔ. ἔνθεις πόδ', ὡς ταῦν, κάποβαν ἐρρωμένως
ἔς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας. ΦΙ. ἀδικεῖς γέ με
ἔς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν ποδα. (1155)
- ΒΔ. φέρε καὶ τὸν ἔτερον. ΦΙ. μηδαμῶς τοῦτον γ', ἐπεὶ
πάνυ μισολάκων αὐτοῦ στιν εἶς τῶν δακτύλων. (1159)
1165
- ΒΔ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΦΙ. κακοδαιμῶν ἐγὼ,
ὅστις ἐπὶ γήρᾳ χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.
- ΒΔ. ἄνυσόν ποθὲ ὑποδυσάμενος· εἴτα πλουσίως
ώδι προβάς τρυφερόν τι διασαλακώνισον. (1164)
- ΦΙ. ἰδού. θεῷ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ
μάλιστ' ἔοικα τὴν βαδίσιν τῶν πλουσίων. (1170)
- ΒΔ. ὅτῳ; δοθῆνι σκόρδον ἡμφιεσμένῳ.
- ΦΙ. καὶ μὴν προθυμοῦμαι γε σαυλοπρωκτιᾶν.
- ΒΔ. ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν
ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν; (1169)
1175
- ΦΙ. ἔγωγε. ΒΔ. τίνα δῆτ' ἀν λέγοις; ΦΙ. πολλοὺς πάνυ.
πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λάμι² ἀλδοῦσ' ἐπέρδετο,
ἔπειτα δὲ ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα.
- ΒΔ. μή μοί γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,
οἷους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν. (1174)
1180
- ΦΙ. ἐγώδα τοίνυν τῶν γε πάνυ κατ' οἰκίαν
ἐκεῖνον, ὡς οὗτο ποτὲ ἦν μῆν καὶ γαλῆ
- ΒΔ. ὡς σκαιὲ κάπαιδευτε, Θεογένης ἔφη
τῷ κοπρόλογῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος, (1179)
μῆν καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν;
1185
- ΦΙ. ποίους τινὰς δὲ χρὴ λέγειν; ΒΔ. μεγαλοπρεπεῖς,
ώς ξυνεθέωρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.
- ΦΙ. ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτε οὐδαμοῖ
πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δύνομε φέρων. (1184)
1190
- ΒΔ. ἀλλ' οὖν λέγειν χρῆ σ' ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα
'Εφουδίων παγκράτιον Ἀσκώνδα καλῶς,

- ἥδη γέρων ὃν καὶ πολιὸς, ἔχων δέ τοι
πλευρὰν βαθυτάτην καὶ χέρας λαγόνας τε καὶ
θώρακ' ἄριστον. ΦΙ. παῦε παῦ, οὐδὲν λέγεις. (1189)
πῶς δ' ἀν μαχέσαιτο παγκράτιον θώρακ' ἔχων; 1195
- ΒΔ. οὗτοις διηγεῖσθαι νομίζουσος οἱ σοφοί.
ἀλλ' ἔτερον εἰπέ μοι· παρ' ἀνδράσι ξένοις
πίνων, σεαυτοῦ ποιῶν ἀν λέξαι δοκεῖς
ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικώτατον; (1194) 1200
- ΦΙ. ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν,
ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.
- ΒΔ. ἀπολεῖς με. ποίας χάρακας; ἀλλ' ὡς ἢ κάπρον
ἔδιώκαθές ποτ', ἢ λαγῶν, ἢ λαμπάδα
ἔδραμες, ἀνευρὼν ὅ τι νεανικώτατον. (1199) 1205
- ΦΙ. ἐγῷδα τοίνυν τό γε νεανικώτατον·
ὅτε τὸν δρομέα Φάϋλλον, ὃν Βούπαις ἔτι,
εἴλον διώκων λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν.
- ΒΔ. παῦ· ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς προσμάνθανε
ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός. (1204)
- ΦΙ. πῶς οὖν κατακλινῶ; φράξ' ἀνύσας. ΒΔ. εὐσχημόνως. 1210
- ΦΙ. ὥδι κελεύεις κατακλινῆναι; ΒΔ. μηδαμῶς.
- ΦΙ. πῶς δαί; ΒΔ. τὰ γόνατ' ἔκτεινε, καὶ γυμναστικῶς
ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.
ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων, (1209)
ὄροφὴν θέασαι, κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον
ὕδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας ἐσφέρειν
δειπνοῦμεν· ἀπονενίμεθ· ἥδη σπένδομεν. 1215
- ΦΙ. πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἔστιώμεθα;
- ΒΔ. αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν. οἱ δὲ συμπόται
εἰσὶν Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανὸς, Κλέων,
ξένοις τις ἔτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀκέστορος.
τούτοις ξυνῶν τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς. (1214) 1220
- ΦΙ. ἄληθες; ὡς οὐδεὶς Διακρίων δέξεται.
- ΒΔ. ἐγὼ εἴσομαι· καὶ δὴ γάρ εἴμ' ἐγὼ Κλέων,
ἄδω δὲ πρῶτος Ἀριμοδίον· δέξει δὲ σύ.
οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἐγένετ' Ἀθηναῖος (1219) 1225

ΦΙ.	οὐχ οὕτω γε πανοῦργος κλέπτης	
ΒΔ.	τουτὶ σὺ δράσεις; παραπολεῖ βοώμενος·
φῆσει γὰρ ἔξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν
καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἔξελāν. ΦΙ. ἐγὼ δέ γε,
ἐὰν ἀπειλῇ, νὴ Δί' ἑτέρον ἄστομαι.	(1224)
1230
	ἄνθρωφ', οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος,
ἀντρέψεις ἔτι τὰν πόλιν· ἀ δ' ἔχεται ρόπας.	1235
ΒΔ.	τί δ', ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος
ἄδη Κλέωνος λαβόμενος τῆς δέξιᾶς,
'Αδμήτου λόγου, ὥταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
τούτῳ τί λέξεις σκόλιον; ΦΙ. φρόνικῶς ἐγὼ,
οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν,
οὐδὲ ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον.	(1230)
1240
ΒΔ.	μετὰ τοῦτον Αἰσχύνης ὁ Σέλλου δέξεται,
ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός· κατ' ἄστεταις
χρήματα καὶ βίαν
Κλειταγόρᾳ τε καὶ
μοὶ μετὰ Θετταλῶν	(1235)
1245
ΦΙ.	πολλὰ δὴ διεκόμιστας σὺ κάγω.	(1240)
ΒΔ.	τουτὶ μὲν ἐπιεικῶς σύ γ' ἔξεπίστασαι·
ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνου ἐς Φιλοκτήμονος ἵμεν.
παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον, Χρυσὲ, συσκεύαζε νῷ,
ἴνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου. ΦΙ. μηδαμῶς.
κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται
καὶ θυροκοπῆσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
κάπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης.	(1245)
1255
ΒΔ.	οὐκ, ήν ξυνῆς γ' ἀνδράσι καλοῖς τε κάγαθοῖς.
ἢ γὰρ παρηγήσαντο τὸν πεπονθότα,
ἢ λόγου ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,
Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Συβαριτικὸν,
ῶν ἔμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ· κατ' ἐς γέλων
τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφείς σ' ἀποίχεται.	(1250)
1260
ΦΙ.	μαθητέον τᾶρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
εἴπερ ἀποτίσω μηδὲν, ην τι δρῶ κακόν.
ἄγε νυν ἴωμεν· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.	(1255)

- ΧΟ. πολλάκις δὴ ὁδοῖς ἐμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι, 1265
 καὶ σκαιὸς οὐδεπώποτε·
 ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον οὐκ τῶν Κρωβύλου,
 οὗτος ὅν γέγω ποτὲ εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ ροῖς (1260)
 δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου.
 πεινῇ γὰρ ἥπερ Ἀντιφῶν. 1270
 ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ὥχετ· εἴτ' ἐκεῖ
 μόνος μόνοις
 τοῖς Πενέσταισι ξυνῆν τοῖς
 Θετταλῶν, αὐτὸς πενέστης ὃν ἐλάττων οὐδενός. (1265)
 ὡς μακάρι Ἄυτόμενες, ὡς σὲ μακαρίζομεν,
 παιδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους,
 πρῶτα μὲν ἄπασι φίλοιν ἄνδρα τε σοφώτατον,
 τὸν κιθαραιοδότατον, φέρετος ἐφέσπετο·
 τὸν δὲ ὑποκριτὴν ἔτερον, ἀργαλέον ὡς σοφόν· (1270)
 εἴτ' Ἀριφράδην, πολύ τι θυμοσοφικώτατον,
 οὗτινά ποτὲ ὕμοσε μαθόντα παρὰ μηδενὸς,
 ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος αὐτόματον ἐκμαθεῖν
 γλωττοποιεῖν ἐς τὰ πορνεῖ τείσιόνθ' ἐκάστοτε.
- * * * * *
- εἰσί τινες οἵ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλάγην, (1275)
 ἡνίκα Κλέων μὲν ὑπετάραττεν ἐπικείμενος
 καὶ με κακίαις ἔκνισε· καὶ δέ τοι ἀπεδειρόμην,
 οὐκτὸς ἐγέλων μέγα κέκραγότα θεώμενοι,
 οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι (1280)
 σκωμμάτιον εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
 ταῦτα κατιδὼν ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα·
 εἴτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.
- ΞΑ. ιὸν χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
 καὶ τρισμακάριαι τοῦ πὶ ταῖς πλευραῖς τέγους .
 ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς (1285)
 κεράμῳ τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν.
 ἐγὼ δὲ ἀπόλωλα στιξόμενος βακτηρίᾳ.
- ΧΟ. τί δὲ ἔστιν, ὡς παῖ; παῖδα γὰρ, καὶ γέρων,
 καλεῖν δίκαιου ὅστις ἀν πληγὰς λάβῃ.

- ΞΑ.** οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν
καὶ τῶν ἔυνότων πολὺ παροιαικώτατος;
καίτοι παρῆν "Ιππυλλος, Ἀυτιφῶν, Λύκων,
Λυσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχου.
τούτων ἀπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.
εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κάγαθῶν,
ἐνήλατ', ἐσκίρτα, πεπόρδει, κατέγέλα,
ῶσπερ καχρύμων ὄντιμον εὐωχῆμενον"
κάτυπτεν ἐμὲ νεανικῶς, παῖ παιᾶ καλῶν.
εἴτ' αὐτὸν ὡς εἴδ', γῆκασεν Λυσίστρατος·
ἔοικας, ὡς πρεσβύτα, νεοπλούτῳ τρυγὶ
κλητῆρί τ' εἰς ἀχυρὸν ἀποδεδρακότι.
οἱ δὲ ἀνακραγὴν ἀντήκαστ' αὐτὸν πάροπι
τὰ θρῖα τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι,
Σθενέλω τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένω.
οἱ δὲ ἀνεκρότησαν, πλήν γε Θούφραστον μόνον·
οὗτος δὲ διεμύλλαινεν ὡς δὴ δεξιός.
ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ', εἰπέ μοι,
ἐπὶ τῷ κομᾶς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ,
κωμψδολοιχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεί;
τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
σκώπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων
ἀμαθέστατ', οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
ἐπειτ' ἐπειδὴ μέθυεν, οἴκαδ' ἔρχεται
τύπτων ἅπαντας, ἦν τις αὐτῷ ἔυντύχη.
οὐδὲ δὲ δὴ καὶ σφαλλόμειος προσέρχεται.
ἄλλ' ἐκποδῶν ἀπειμι πρὶν πληγὴς λαβεῖν.
ΦΙ. ἀνεχε, πάρεχε·
κλαύσεται τις τῶν ὅπισθεν
ἐπακολουθούντων ἐμοί·
οἶον, εἰ μὴ ᾧρήστεθ', ὑμᾶς,
ὦ πονηροί, ταυτῇ τῇ
δαδὶ φρυκτοὺς σκευάσω.
ΒΔ. ἦ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην
ἥμιν ἅπασι, κεὶ σφόδρ' εἴ τε νεανίας.

(1290)

1300

(1295)

1305

(1300)

1310

(1305)

1315

(1310)

1320

(1315)

1325

(1320)

1330

- ἀθρόος γὰρ ἥξομέν σε προσκαλούμενος. (1325)
- ΦΙ. Ἡτὶ ιεῦ, καλούμενοι.
ἀρχαῖά γ' ὑμῶν ἄρα γ' ἵσθ
ώς οὐδὲ ἀκούων ἀνέχομαι
δικῶν; Ιαίβοι αἰβοῖ.
τάδε μ' ἀρέσκει· βάλλε κημούς. (1330)
οὐκ ἄπει σύ; *** ποῦ στιν
ἥλιαστής; ἐκποδών.
ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνθιον,
τῇ χειρὶ τουδὶ λαβομένη τοῦ σχοινίου.
ἔχον· φυλάττου δ', ως σαπρὸν τὸ σχοινίον·
ὅμως γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται. (1335)
ὁρᾶς ἐγώ σ' ως δεξιῶς ὑφειλόμην
μέλλονταν ἥδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας·
ῶν οὖνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῳδὶ χάριν.
ἄλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδὲ φιαλεῖς, οἵδ' ὅτι,
ἄλλ' ἔξαπατήσεις κάγχανεῖ τούτῳ μέγα· (1340)
πολλοῖς γὰρ ἥδη χάτεροις αὗτ' είργασω.
ἔαν γένη δὲ μὴ κακὴ υἱὸν γυνὴ,
ἐγώ σ', ἐπειδὴν οὐμὸς οὐδὲς ἀποθάνῃ,
λυσάμενος ἔξω παλλακὴν, ὡς χαιρίον.
νῦν δὲ οὐ κρατῶ γὰρ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων. (1345)
νέος γάρ εἴμι καὶ φυλάττομαι σφόδρα.
τὸ γὰρ υἷδιον τηρεῖ με, κάστι δύσκολον
κᾶλλως κυμινοπριστοκαρδαμόγλυφον.
ταῦτ' οὖν περὶ μου δέδεικε μὴ διαφθαρῶ.
πατήρ γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ. (1350)
οὐδὲ δὲ καύτός· ἐπὶ σὲ κάμ' ἔσικε θεῖν.
ἄλλ' ως τάχιστα στῆθι τάσδε τὰς δετὰς
λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
οἵοις ποθεὶς οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.
- ΒΔ. ὡς οὗτος οὗτος, τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ,
ποθεῖς ἐρᾶν τ' ἔσικας ὠρχίας σοροῦ. (1355)
οὐ τοι καταπροίξει μὰ τὸν Ἀπόλλω τοῦτο δρῶν.
- ΦΙ. ως ἥδεώς φάγοις ἀν ἐξ ὅξους δίκην.

- ΒΔ. οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
τῶν ἔμποτῶν κλέφαντα; ΦΙ. ποίαν αὐλητρίδα; (1360)
τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσόν;
1370
- ΒΔ. νὴ τὸν Δί', αὕτη πού 'στι σοί γ' ἡ Δαρδανίς.
ΦΙ. οὐκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δὰς κάεται.
- ΒΔ. δὰς ηδε; ΦΙ. δὰς δῆτ'. οὐχ ὄρφες ἐστιγμένην;
- ΒΔ. τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τούν μέσω; (1365)
ΦΙ. ἡ πίττα δήπου καομένης ἔξερχεται.
1375
- ΒΔ. ὁ δ' ὅπισθεν οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὗτοσί;
ΦΙ. ὅζος μὲν οὖν τῆς δαδὸς οὗτος ἔξεχει.
- ΒΔ. τί λέγεις σύ; ποῖος ὅζος; οὐκ εἴ δεῦρο σύ;
ΦΙ. ἂ ἂ, τί μέλλεις δρᾶν; ΒΔ. ἄγειν ταύτην λαβὼν (1370)
ἀφελόμενός σε καὶ νομίσας εἶναι σαπρὸν
κοῦδὲν δύνασθαι δρᾶν. ΦΙ. ἄκουσόν νυν ἐμοῦ.
'Ολυμπίασιν ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγὼ,
'Εφουδίων ἐμαχέσατ' Ἀσκώνδᾳ καλῶς,
ἡδη γέρων ὥν· εἴτα τῇ πυγμῇ θενῶν
οἱ πρεσβύτεροι κατέβαλε τὸν νεώτερον. (1375)
πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβῃς ὑπώπια.
1385
- ΒΔ. νὴ τὸν Δί' ἔξεμαθές γε τὴν Ὁλυμπίαν.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

- ἴθι μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
οὐδὲ γὰρ ἀνήρ ἐστιν ὃς μ' ἀπώλεσεν (1380)
τῇ δαδὶ παίων, κάζεβαλεν ἐντευθεὶ
ἄρτους δέκ' ὄβολῶν κάπιθήκην τέτταρας.
- ΒΔ. ὄρφες ἂ δέδρακας; πράγματ' αὖ δεῖ καὶ δίκας
ἔχειν διὰ τὸ σὸν οἶνον. ΦΙ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοῖ· (1385)
ώστ' οὐδ' ὅτιὴ ταύτη διαλλαχθήσομαι.
1395
- ΑΡ. οὐ τοι μὰ τὸ θεὸν καταπροίξει Μυρτίας
τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
οὗτοι διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.
- ΦΙ. ἄκουσον, ὃ γύναι· λόγον σοι βούλομαι (1390)
λέξαι χαρίεντα. ΑΡ. μὰ Δία μὴ μοί γ', ὃ μέλε.
1400
- ΦΙ. Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἐσπέρας

- θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.
 κἀπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὃ κύου κύου,
 εἰ νὴ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
 πυρὸς πρίατο, σωφρονεῖν ἂν μοι δοκοῖς. (1395)
 1405
- ΑΡ. καὶ καταγελᾶς μου; προσκαλοῦμαι σ' ὅστις εἴ,
 πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
 κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί. (1400)
 1410
- ΦΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄκουσον, ἦν τί σοι δόξω λέγειν.
 Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης·
 ἔπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει.
- ΑΡ. ἀληθεῖς, οὗτος; ΦΙ. καὶ σὺ δή μοι, Χαιρεφῶν,
 γυναικὶ κλητεύειν ἔοικας θαψίνη,
 Ἰνοῖ κρεμαμένη πρὸς ποδῶν Εὔριπίδου, (1405)
 1415
- ΒΔ. δδί τις ἔτερος, ως ἔοικεν, ἔρχεται
 καλούμενός σε· τὸν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.
- ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.
- οἵμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαι σ', ὃ γέρον,
 ὑβρεως. ΒΔ. ὑβρεως; μὴ, μὴ καλέσῃς πρὸς τῶν θεῶν.
 ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμι σοι, (1410)
 1420
- ἦν ἀν σὺ τάξης, καὶ χάριν πρὸς εἴσομαι.
- ΦΙ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
 ἐκών· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
 ἀλλ' ἐλθὲ δευρὶ πρότερον, ἐπιτρέπεις ἐμοὶ,
 ὅ τι χρή μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος, (1415)
 1425
- εἴναι φίλον τὸ λοιπὸν, ἢ σὺ μοι φράσεις;
- ΚΑ. σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων.
- ΦΙ. ἀνὴρ Συβαρίτης ἔξέπεσεν ἐξ ἄρματος,
 καὶ πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφοδρα·
 ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων ὃν ἵππικῆς. (1420)
 1430
- κἀπειτ' ἐπιστὰς εἴπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος·
 ἔρδοις τις ἦν ἔκαστος εἰδείη τέχνην.
 οὗτος δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' ἐσ τὰ Πιττάλου.
- ΒΔ. ὅμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.
- ΚΑ. ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς ἀπεκρίνατο. (1425)
 1435
- ΦΙ. ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε

κατέαξ^ε ἔχινον. ΚΑ. ταῦτ^ε ἐγώ μαρτύρομαι.

- ΦΙ. οὐχίνος οὖν ἔχων τιν^ε ἐπεμαρτύρατο·
εἴθ^ε ή Συβαρίτης εἶπεν, εἰ ναὶ τὰν κόραν
τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἔάσας ἐν τάχει
ἐπιδεσμον^ε ἐπρίω, νοῦν ἀν^ε εἶχες πλείονα. (1430)
1440

ΚΑ. ὑβρίζ^ε, ἔως ἀν^ε τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.

- ΒΔ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρ^ε ἔτ^ε ἐνταυθὶ μενεῖς,
ἀλλ^ε ἀράμενος ἐγώ σε ΦΙ. τί ποιεῖς; ΒΔ. ὅτι ποιῶ;
εἴσω φέρω σ^ε ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μὴ, τάχα (1435)
κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους. 1445

ΦΙ. Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτ^ε ΒΔ. ὀλίγον μοι μέλει.

ΦΙ. φιάλην ἐπηγιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ·
ο δ^ε ἔλεξεν αὐτοῖς ως ὁ κάνθαρός ποτε

- ΒΔ. οἵμ^ε ως ἀπολῶ σ^ε αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις. (1440)

ΧΟ. ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας 1450
τὸν πρέσβυν, οἳ μετέστη
ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς·
ἔτερα δὲ νῦν ἀντιμαθὼν
ἡ μέγα πείσεται τι (1445)
ἐπὶ τὸ τρυφῶν καὶ μαλακόν.
τάχα δ^ε ἀν^ε ισως οὐκ ἐθέλοι.
τὸ γάρ ἀποστῆναι χαλεπὸν
φύσεος, ἢν ἔχοι τις ἀεί.

καίτοι πολλοὶ ταῦτ^ε ἐπαθον· (1450)

ξυνόντες γνώμαις ἐτέρων 1460

μετεβάλλοντα τοὺς τρόπους.
πολλοῦ δ^ε ἐπαίνου παρ^ε ἐμοὶ

καὶ τοῖσιν εὗ φρονοῦσιν (1455)

τυχῶν ἄπεισιν διὰ τὴν 1465

φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν

ο παῖς ὁ Φιλοκλέωνος.

οὐδενὶ γάρ οὕτως ἀγανῷ (1460)

ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις

ἐπεμάνην, οὐδ^ε ἔξεχύθην.

τί γάρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων. 1470

- οὐ κρείττων ἦν, θουλόμενος
τὸν φύσαντα σεμνοτέροις
κατακοσμῆσαι πράγμασι;
- ΞΑ. νὴ τὸν Διόνυσον, ἅπορά γ' ἡμῖν πράγματα
δαιμῶν τις ἐσκεκύληκεν ἐξ τὴν οἰκίαν.
οὐ γὰρ γέρων ὡς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου
ἥκουσέ τ' αὐλῷ, περιχαρής τῷ πράγματι
ὅρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται
τάρχαι^τ ἐκεῖν^τ οἷς Θέσπις ἥγωνιζετο·
καὶ τοὺς τραγῳδούς φησιν ἀποδεῖξειν κρόνους
τοῦς νῦν, διορχησόμενος δλίγον ὕστερον.
- ΦΙ. τίς ἐπ' αὐλείοις θύραις θάσσει;
- ΞΑ. τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.
- ΦΙ. κλῆθρα χαλάσθω τάδε. καὶ δὴ γὰρ
σχήματος ἀρχὴ
- ΞΑ. μᾶλλον δέ γ' ἵσως μανίας ἀρχή.
- ΦΙ. πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ρώμης,
οὗν μυκτὴρ μυκᾶται καὶ
σφόνδυλος ἀχεῖ. ΞΑ. πιθ' ἐλλέβορον.
- ΦΙ. πτήσει Φρύνιχος ὡς τις ἀλέκτωρ,
- ΞΑ. τάχα βαλλήσεις.
- ΦΙ. σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων.
πρωκτὸς χάσκει. ΞΑ. κατὰ σαυτὸν ὄρα.
- ΦΙ. νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις
στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών.
- ΒΔ. οὐκ εὖ μὰ Δί^τ οὐ δῆτ^τ, ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.
- ΦΙ. φέρε νυν ἀνείπω κάνταγωνιστὰς καλῶ.
εἴ τις τραγῳδός φησιν ὄρχεϊσθαι καλῶς,
ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω.
- φησίν τις, η οὐδείς; ΒΔ. εἰς γ' ἐκεινοσὶ μόνος.
- ΦΙ. τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν; ΒΔ. νιὸς Καρκίνου
οἱ μέσατος. ΦΙ. ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται·
ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κονδύλου.
ἐν τῷ ρυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ^τ. ΒΔ. ἀλλ' φύση,
ἔτερος τραρῳδὸς Καρκινίτης ἔρχεται,

(1465)

1475

(1470)

1480

(1475)

1485

(1480)

1490

(1485)

1495

(1490)

1500

(1495)

1505

- ἀδελφὸς αὐτοῦ. ΦΙ. νὴ Δί' ὡψώνηκ' ἄρα.
 ΒΔ. μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο πλήν γε καρκίνους.
 προσέρχεται γὰρ ἔτερος αὖ τῶν Καρκίνου.
 ΦΙ. τούτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; ὅξις, ἡ φάλαγξ; (1500)
 ΒΔ. ὁ πινοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους,
 ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ.
 ΦΙ. Ὡς Καρκίνος, ὡς μακάριε τῆς εὐπαιδίας·
 ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.
 ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτούς μὲν, φύζυρέ. (1505)
 ἄλμην κύκα τούτοισιν, ἦν ἐγὼ κρατῶ.
 ΧΟ. φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν ἀπαντες,
 ἵν ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτούς.
 ἄγ', ὡς μεγαλώνυμα τέκνα (1510)
 τοῦ θαλασσίοιο,
 πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον
 καὶ διν' ἀλὸς ἀτρυγέτου.
 καρίδων ἀδελφοί·
 ταχὺν πόδα κυκλοσοβεῖτε,
 καὶ τὸ Φρυνίχειον (1515)
 ἐκλακτισάτω τις, ὅπως
 ἴδοντες ἄνω σκέλος ὡς-
 ζωσιν οἱ θεαταί.
 στρόβει, παράβανε κύκλῳ καὶ γάστρισον σεαυτὸν,
 ῥῖπτε σκέλος οὐράνιον βέμβικες ἐγγενέσθων. (1519)
 καῦτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατὴρ προσέρπει
 ἥσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ, τοῖς τριόρχοις.
 ἀλλ' ἔξαγετ', εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε
 ἥμας ταχύ τοῦτο γὰρ οὐδεὶς πω πάρος δέδρακεν, (1524)
 ὀρχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγῳδῶν.

E I P H N H.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΤΟ Τρυγαίου.

ΤΡΤΓΑΙΟΣ.

ΚΟΡΑΙ, θυγατέρες Τρυγαίου.

ΕΡΜΗΣ.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ΚΤΔΟΙΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ, μάντις.

ΔΡΕΠΑΝΟΤΡΓΟΣ.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ.

ΚΡΑΝΟΠΩΛΗΣ.

ΔΟΡΤΞΟΣ.

ΠΑΙΣ ΔΑΜΑΧΟΤ,

ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΤΜΟΤ.

ΕΙΡΗΝΗ
ΟΠΩΡΑ
ΘΕΩΡΙΑ } *κωφὰ πρόσωπα.*

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

I.

"Ηδη τῷ Πελιπονησιακῷ πόλέμῳ κεκμηθώτας τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας Ἐλληνας Ἀριστοφάνης ιδὼν, ἵκανός γὰρ διππεῖκε πολεμούντων αὐτῶν χρόνος, τὸ δράμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς αὐτὰς φιλονεικίαν, ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς πρότερον ἔχθρας ἐλέσθαι. παρεισάγει τοίνυν γεωργὸν, Τρυγαῖον τούναμα, μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιούμενον. ὃς ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἔβουλεύσατο πρὸς τὸν Δία, πευσόμενος παρ' αὐτοῦ δὶ θῆρας αὐτίαν οὔτως ἐκτρύχει τὰ τῶν Ἐλλήνων πράγματα, τοσοῦτον ποιήσας πόλεμον αὐτοῖς. ὃν δὴ διαποροῦντα τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πορείαν ποιήσει, παρεισάγει τρέφοντα κάνθαρον ὡς ἀναπτησόμενον εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ, Βελλεροφόντου δίκην. προδογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἵς καὶ ἐκτρέφειν προσετέτακτο τὸν κάνθαρον, δυσφοροῦντες ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ σιτίοις. ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. ὃ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ τινῶν ἀνδρῶν Ἀττικῶν γεωργῶν.

Φέρεται ἐν ταῖς διδασκαλίαις καὶ ἑτέρων δεδιδαχῶς Εἰρήνην ὅμοίως ὁ Ἀριστοφάνης. ἄδηλον οὖν φησιν Ἐρατοσθένης, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν, η̄ ἑτέραν καθῆκεν, ἢτις οὐ σώζεται. Κράτης μέντοι δύο οἴδε δράματα γράφων οὔτως· ἀλλ' οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν, ἡ Βαρβυλωνίοις, ἡ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ. καὶ σποράδην δέ τινα ποιήματα παρατίθεται, ἀπερ ἐν τῇ νῦν φερομένῃ οὐκ ἔστιν.

II.

Τρυγαῖος ἄγροικος πρεσβύτης Ἀθήνησιν ὀχούμενος ἐπὶ καυθάρου ὑπὲρ τῆς Ἐλλάδος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναφέρεται. γενόμενος δὲ κατὰ τὴν τοῦ Διὸς οἰκίαν ἐντυγχάνει τῷ Ἐρμῆ, καὶ ἀκούει ὅτι μετοικισμένων τῶν θεῶν εἰς τὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀνωτάτω διὰ τὴν τῶν Ἐλλήνων ἀλληλοκτονίαν, ἐνοικισάμενος ὁ Πόλεμος εἰς ἄντρον τὴν Εἰρήνην εἰρῆας λίθους ἐπιφορῆσει, καὶ τοῦ μέλει τὰς πόλεις ἐμβαλὼν ἐν θυείᾳ τρίβειν. καὶ μέχρι μέν τινος ἐναγάννιος γίνεται· ἐπεὶ δὲ μεταπεμπόμενον τοῦ Πολέμου παρὰ Ἀθηναίων δοιδύκια Κλέωνα καὶ παρὰ Λικεδαιμονίων Βρασίδαιν ἐκάτεροι χρήσαντες ἀπολωλεκέναι εἰς Θράκην ἔφασαν, ἀναθαρρεῖ· καὶ ἐν φερὶ κατασκευὴν δοιδύκος ὁ Πόλεμος γίνεται, κηρύττει τοὺς δημιουργοὺς, ἔτι δὲ καὶ ἐμπόρους ἄμα μοχλοὺς καὶ σχοινία λαβόντας παραγενέσθαι. συνδραμόντων δὲ πολλῶν ἐν χωροῦ σχήματι προθύμως ἀφέλκει τε τοὺς λίθους ἀπὸ τοῦ ἄντρου, καὶ καθικετεύσας τὸν Ἐρμῆν συλλαβέσθαι ἐξάγει πρὸς τὸ φῶς τὴν Εἰρήνην. ἀσμένως δὲ τῆς θεᾶς πᾶσιν ὄφθείσης, καὶ παρ' αὐτὴν εὐθέως Ὁπώρας τε καὶ Θεωρίας ἀναφανεισῶν, συμπαρὼν ὁ Ἐρμῆς ἀνιστορούσης τι τῆς Εἰρήνης

καὶ πυνθανομένης τε τὰ περὶ τὸν Τρυγαῖον διασταφεῖ τὰ δέοντα· πάλιν ἀποφαινομένης πρὸς τοῦτο μηνύει, προδιελθόντος αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου καὶ δι' ἣς αἰτίας συνέστη, Φειδίου τε καὶ Περικλέους μνησθέντος. τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος ἐπὶ τῆς γῆς ἥδη περαίνεται, καὶ ὁ μὲν χορὸς περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ τέχνης χάτέρων τινῶν πρὸς τοὺς θεατὰς διαλέγεται, ὁ δὲ Τρυγαῖος, καθὰ συνέταξεν ὁ Ἐρμῆς, τὴν μὲν Θεωρίαν τῇ βουλῇ συνέστησεν, αὐτὸς δὲ τὴν Ὀπάραν γαμεῖν διαγνούς τὴν Εἰρήνην ἰδρύεται, καὶ οὕτα ἐν τῷ προφανεῖ πρὸς εὐωχίαν τρέπεται. ἐντεῦθεν οἱ τε τῶν εἰρηνικῶν ὅπλων δημιουργὸς χαίροντες καὶ οἱ τῶν πολεμικῶν τοῦμπαλιν κλαίοντες. εἰσάγεται δὲ καὶ ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου παιδία τινὰ τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον λέγοντα ῥήσεις γελωτοποιούς, τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἄγαν ἐπιτευγμένων. τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς κωμῳδίας ἔστι τοῦτο· συμβούλευεν Ἀθηναῖος σπείσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους "Ελληνας, οὐ τοῦτο δὲ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης Ἀριστοφάνης τὸ δρᾶμα τέθεικεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀχαρνεῖς καὶ τοὺς Ἰππέας καὶ Ολκάδας, καὶ πανταχοῦ τοῦτο ἐσπούδακεν, τὸν δὲ Κλέωνα κωμῳδῶν τὸν ἀντιλέγοντα καὶ Λάμαχον τὸν φιλοπόλεμον ἀεὶ διαβάλλων. διὸ καὶ νῦν διὰ τούτου τοῦ δράματος εἰρήνης αὐτοὺς ἐπιθυμεῖν ποιεῖ, δεικνὺς ὥπίσα μὲν ὁ πόλεμος κακὰ ἐργάζεται, ὅσα δὲ ἀγαθὰ ἡ εἰρήνη ποιεῖ. οὐ μόνος δὲ περὶ εἰρήνης συνεβούλευσεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ποιηταί. οὐδὲν γάρ συμβούλων διέφερον· θεοὶ τούς καὶ διδασκάλους ὠνόμαζον, ὅτι πάντα τὰ πρόσφορα διὰ δραμάτων αὐτοὺς ἐδίδασκον. ἐνίκησε δὲ τῷ δράματι ὁ ποιητὴς ἐπὶ ἀρχοντος Ἀλκαίου ἐν ἀστεῖ· πρῶτος Εὔπολις Κόλαξι, δεύτερος Ἀριστοφάνης Εἰρήνη, τρίτος Λεύκων Φράτορος. τὸ δὲ δρᾶμα ὑπεκρίνατο Ἀπολλήδωρος, ἡνίκα ἐρμῆν λοιοκρότης (ἡνίκα ἔπ' ἦν ὑποκριτής;)

III.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

(Ex codicibus Venetis 474 et 475.)

Τῷ Διὶ φράσαν σπείδων τὰ κατ' ἀνθρώπους Τρυγαῖος θέλων ὡς τοὺς θεοὺς ἔξετρεφεν ὄρνιθας· ὡς δ' ἀνέπτη κατέλαβεν Ἐρμῆν μόνον ἄνω. κατ' ἐπιδείκνυσι φράσας τὸν πόλεμον βρύθηται (βρύθει τε 475) ἀπηρτημένον ἀέριος ἔτοιμόν τ' ὅντα πρὸς κακουχίαν, τὴν πρότερον εἰρήνην δὲ κατορθωμένην. ικέτευσαν οἱ κατ' ἀγροὺς ἀνάπταλιν ποεῖν. τὸ μὲν κατένευσε (βα δ' ἐπένευσε 474. καδδ' ἐπένευσε 475.) καὶ τότε ἀπάγουσιν αὐτὴν τὴν ἐκ βερέθρου καὶ τάγαθα.

ΕΙΡΗΝΗ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ΑΙΡ' αἴρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἴδοι. ΟΙ. Α. δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστῳ ἀπόλουμένῳ.

ΟΙ. Β. καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἥδιον φάγοι.

ΟΙ. Α. δὸς μᾶζαν ἐτέραν ἐξ ὅνδων πεπλασμένην.

ΟΙ. Β. ἴδού μάλ' αὖθις. ΟΙ. Α. ποῦ γὰρ ἦν νῦν δὴ φερεῖς;
οὐ κατέφαγεν; ΟΙ. Β. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἐξαρπάσας
ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῦν ποδοῖν.

ΟΙ. Α. ἀλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.

ΟΙ. Β. ἄνδρες κοπρολόγοι, προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
εἰ μή με βούλεσθε ἀποπνιγέντα περιδεῖν.

ΟΙ. Α. ἐτέραν ἐτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος·
τετριμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν. ΟΙ. Β. ἴδού.
ἐνὸς μὲν, ὄνδρες, ἀπολελύθαι μοι δοκῶ·
οὐδεὶς γὰρ ἀν φαίνει με μάττοντ' ἐσθίειν.

ΟΙ. Α. αἰβοῖ, φέρ ἄλλην χάτέραν μοι χάτέραν,
καὶ τρῖβ' ἔθ' ἐτέρας. ΟΙ. Β. μὰ τὸν Ἀπόλλωνα γὰρ μὲν οὐ·
οὐ γὰρ ἔθ' οἶστ' τ' εἴμι ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.
αὐτὴν ἄρ' οἶσω συλλαβὼν τὴν ἀντλίαν.

ΟΙ. Α. νὴ τὸν Δί' ἐς κόρακάς γε, καὶ σαυτόν γε πρός.

ΟΙ. Β. ὑμῶν δέ γ' εἴ τις οἴδε ἐμοὶ κατειπάτω
πόθεν ἀν πριαίμην ρῆνα μὴ τετρημένην.
οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον
ἢ κανθάρῳ μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν.
ἥς μὲν γὰρ, ὡσπερ ἀν χέση τις, ἢ κύων,
φαύλως ἐρείδει· τοῦτο δὲ ὑπὸ φρονήματος

15

10

20

25

βρευθύεται τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῦ,
 ἦν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης
 ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην.
 ἀλλ' εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς σκέφομαι
 τηδὶ παροἴξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἦδη.
 ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίων
 τέως ἔως σαυτὸν λάθοις διαρραγείς.
 οἷον δὲ κίνφας ὁ κατάρατος ἐσθίει,
 ὥσπερ παλαιστῆς, παραβαλὼν τοὺς γομφίους,
 καὶ ταῦτα τὴν κεφαλήν τε καὶ τὸ χεῖρέ πως
 ὧδι περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
 τὰ παχέα συμβάλλοντες ἐς τὰς ὄλκάδας.
 μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορὸν,
 χῶτου ποτ' ἔστι δαιμόνων ἡ προσβολὴ³⁰
 οὐκ οἶδον. Ἀφροδίτης μὲν γάρ οὖν μοι φαίνεται,
 οὐ μὴν Χαρίτων γε. ΟΙ. Α. τοῦ γάρ ἔστ; ΟΙ. Β. οὐκ ἔσθι ὅπως
 τοῦτ' ἔστι τὸ τέρας οὐ Διὸς καταιβάτου.
 οὐκοῦν ἀνὴρ τῶν θεατῶν τις λέγοι
 νεανίας δοκησίσοφος, τὸ δὲ πρᾶγμα τί;
 ὁ κάνθαρος δὲ πρὸς τί; καὶ τοῦτῷ γ' ἀνήρ
 Ἰωνικός τίς φησι παρακαθήμενος⁴⁵
 δοκέω μὲν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται,
 ως κεῖνος ἀναιδέως σπατίλην ἐσθίει.
 ἀλλ' εἰσὶν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.

ΟΙ. Α. ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις
 καὶ τοῖσιν ἀνδρίοισι καὶ τοῖς ἀνδράσι
 καὶ τοῖς ὑπερτάτοισιν ἀνδράσιν φράσω
 καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα.
 ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον,
 οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἔτερον καινὸν πάνυ.
 δι' ἡμέρας γάρ ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων
 ὧδι κεχγηνὸς λοιδορεῖται τῷ Διὶ,
 καὶ φησιν, ὡς Ζεῦ, τί ποτε βουλεύει ποιεῖν;
 κατάθου τὸ κόρημα· μὴ κκόρει τὴν Ἑλλάδα.

30

35

40

45

50

55

ΤΡΤΓΑΙΟΣ.

ἢ αἱ.

60

ΟΙ. Α. σιγήσαθ', ώς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.

ΤΡ. Ὡς Ζεῦ, τί δραστείεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεών;
λήγεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.

ΟΙ. Α. τοῦτ' ἔστι τοιτὶ τὸ κακὸν αὐθ' οὐγὸν λεγον.

τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε

65

ἀλλ' εἴπε πρῶτον ἡνίκ' ἥρχεθ' ἡ χολὴ,
πεύσεσθ'. ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδί·
πῶς ἂν ποτ' ἀφικοίμην ἄν εὐθὺν τοῦ Διός;
ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,

70

πρὸς ταῦτ' ἀνερριχᾶτ' ἄν ἐξ τὸν οὐρανὸν,
ἔως ξυνετρίβῃ τῆς κεφαλῆς καταρρεύεις.
ἔχθες δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς οὐκ οἶδος ὅπουεἰσήγαγ' Αἰτναιον μέγιστον κάνθαρον,
κάπειτα τοῦτον ἴπποκομεῖν μὲν ἡνάγκασεν,
καύτὸς καταφῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον,

75

ῳ Πηγάσιον μοί φησι, γενναῖον πτερὸν,
ὅπως πετήσει μὲν εὐθὺν τοῦ Διὸς λαβών.ἀλλ' ὅτι ποιεῖ τῇδι διακύψις ὅφοραι.
οἵμοι τάλας· ἵτε δεῦρο δεῦρο, ὡς γείτονες·
ὅ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἴρεται

80

ἴππηδὸν ἐξ τὸν ἀέρον ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

ΤΡ. ἥσυχος ἥσυχος, ἥρέμα, κάνθων

μή μοι σοβαρῶς χώρει λίαν
εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμη πίσυνος,
πρὶν ἂν ιδίης καὶ διαλύσῃς
ἄρθρων ἵνας πτερύγων ῥύμη.
καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν, ἀντιβολῶ σ·

85

εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο, κατ' οἴκους
αὐτοῦ μεῖνον τοὺς ἡμετέρους.

ΟΙ. Α. ὡς δέσποτ' ἄναξ, ώς παραπαίεις.

90

ΤΡ. σίγα σίγα.

ΟΙ. Α. ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;

ΤΡ. ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,

τολμημα νέον παλαμησάμενος.

ΟΙ. Α. τί πέτει; τί μάτην οὐχ ὑγιαινεῖς;

95

ΤΡ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον
μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν·
τοῖς τὸ ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν,
τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας
καιναῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν,
καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπικλείειν.

100

ΟΙ. Α. οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἢν μή μοι φράσῃς
ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ. ΤΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ώς τὸν Δί' ἐσ τὸν οὐρανόν; ΟΙ. Α. τίνα νοῦν ἔχων;

ΤΡ. ἐρησόμενος ἐκεῖνον Ἐλλήνων πέρι
ἀπαξαπάντων ὡς τι ποιεῖν βουλεύεται.

105

ΟΙ. Α. ἐὰν δὲ μή σοι καταγορεύσῃ; ΤΡ. γράψομαι
Μῆδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἐλλάδα.

ΟΙ. Α. μὰ τὸν Διόνυσον. οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.

ΤΡ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'. ΟΙ. Α. ίοὺ ίοὺ ίού·
ὦ παῖδί', ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
νυμᾶς ἐρήμους ἐσ τὸν οὐρανὸν λάθρα.
ἄλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ', ὦ κακοδαίμονα.

110

ΚΟΡΗ.

ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἦ ρ' ἔτυμός γε
δώμασιν ἡμετέρους φάτις ἥκει
ώς σὺ μετ' ὄρνιθων προλιπὼν ἐμὲ
ἔσ κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος;
ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἴπ', ὦ πάτερ, εἴ τι φιλεῖς με.

115

ΤΡ. δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον, ἄχθομαι ὑμῖν,
ἡνίκ' ἀν αἰτίζητ' ἄρτου, πάππαν με καλοῦσαι,
ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ φακὰς ἢ πάνυ πάμπαν.
ἢν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἔξετ' ἐν ὕρᾳ
κολλύρων μεγάλην καὶ κόνδυλον ὅψον ἐπ' αὐτῇ.

120

ΚΟ. καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.

125

ΤΡ. πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.

ΚΟ. τίς δ' ἡ πίνοιά σουστὸν ὥστε κάνθαρον

- ζεύξαντ' ἐλαύνειν ἐς θεοὺς, ὡς παππία;
 ΤΡ. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἔξευρέθη
μόνος πετεῖνῶν ἐς θεοὺς ἀφιγμένος. 130
- ΚΟ. ἀπίστον εἶπας μῦθον, ὡς πάτερ πάτερ,
ὅπως κάκοσμον ζῷον ἥλθεν ἐς θεούς.
 ΤΡ. ἥλθεν κατ' ἔχθραν ἀετοῦ πάλαι ποτὲ,
φῶς ἐκκυλίδων κάντιτιμωρούμενος.
 ΚΟ. οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερὸν,
ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος. 135
- ΤΡ. ἀλλ' ὡς μέλ' ἄν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει
νῦν δ' ἄττ' ἄν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.
 ΚΟ. τί δ', ἦν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος;
πῶς ἐξολισθεῖν πτηγὸς ὅν δυνήσεται; 140
- ΤΡ. ἐπίτηδες εἴχον πηδάλιον, φῶς χρήσομαι
τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργὴς κάνθαρος.
 ΚΟ. λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;
 ΤΡ. ἐν Πειραιῇ δήπου στὶ Κανθάρου λιμήν. 145
- ΚΟ. ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλεῖς καταρρυῆς
ἐντεῦθεν, εἴτα χωλὸς ὁν Εὔριπιδη
λόγον παράσχῃς καὶ τραγῳδία γένη.
 ΤΡ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτα γά. ἀλλὰ χαίρετε.
ὑμεῖς δέ γά, ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ,
μὴ βδεῖτε μηδὲ χέζεθ' ἡμερῶν τριῶν
ώς εἰ μετέωρος οὗτος ὁν ὀσφρήσεται,
κάτω κάρα ρίψας με βουκολήσεται.
ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χώρει χαίρων,
χρυσοχάλινον πάταγὸν ψαλίων
διακινήσας φαιδροῖς ὡστίν. 150
- τί ποιεῖς, τί ποιεῖς; ποῖ παρακλίνεις
τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας;
ἴει σαυτὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς,
κἄτα δρομαίαν πτέρυγ' ἔκτείνων
ὁρθῶς χώρει Διὸς εἰς αὐλὰς,
ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ρῖν' ἀπέχων, 155
- 160

ἀπὸδ' ἡμερινῶν σίτων πάντων.
ἄνθρωπε, τί δρᾶς, οὗτος δὲ χέζων
ἐν Πειραιῇ παρὰ ταῖς πόρναις;
ἀπολεῖς μὲν, ἀπολεῖς. οὐκ κατορύζεις,
κάπιφορήσεις τῆς γῆς πολλὴν,
κάπιφυτεύσεις ἔρπυλλον ἄνω,
καὶ μύρον ἐπιχεῖς; ὡς ἦν τι πεσὼν
ἐνθένδε πάθω, τοῦμοῦ θανάτου
πέντε τάλανθ' ἡ πόλις ἡ Χίων
διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.

οἴμ' ὡς δέδοικα κούκέτι σκώπτων λέγω.
ὦ μηχανοποιὲ, πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ·
ἥδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὤμφαλὸν,
κεὶ μὴ φυλάξεις, χορτάσω τὸν κάνθαρον.
ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ,
καὶ δὴ καθορῷ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.
τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε;

ΕΡΜΗΣ.

πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; ὥναξ Ἡράκλεις,
τουτὶ τί ἔστι τὸ κακόν; ΤΡ. ἵπποκάνθαρος.

ΕΡ. ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κάναισχυντε σὺ
καὶ μιαρὲ καὶ παμμιάρε καὶ μιαρώτατε,
πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρῶν μιαρώτατε;
τί σοί ποτ' ἔστ' ὄνομ'; οὐκ ἐρεῖς; ΤΡ. μιαρώτατος.

ΕΡ. ποδαπὸς τὸ γένος δ' εῖ; φράζε μοι. ΤΡ. μιαρώτατος.

ΕΡ. πατὴρ δέ σοι τίς ἔστιν; ΤΡ. ἐμοί; μιαρώτατος.

ΕΡ. οὐ τοι μὰ τὴν Γῆν ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοῦνομ' ὅ τι ποτ' ἔστι σι.

ΤΡ. Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξιὸς,
οὐ συκοφάντης, οὐδὲ ἐραστὴς πραγμάτων.

ΕΡ. ἥκεις δὲ κατὰ τί; ΤΡ. τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.

ΕΡ. ὦ δειλακρίων, πῶς ἥλθες; ΤΡ. ὦ γλίσχρων, ὄρᾶς
ὡς οὐκέτ' εἶναι σοι δοκῶ μιαρώτατος;

ἴθι νυν, κάλεσόν μοι τὸν ΔΙ'. ΕΡ. Ἡ Ἡ Ἡ,
ὅτ' οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν

165

170

175

180

185

190

195

- φρουνδοι γαρ ἔχθες εἰσιν ἔξωκισμένοι.
- ΤΡ. ποι γῆς; ΕΡ. ἵδον γῆς. ΤΡ. ἀλλὰ ποι; ΕΡ. πόρρω πάνυ,
ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τούρανοῦ τὸν κύτταρον.
- ΤΡ. πᾶς οὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος; 200
- ΕΡ. τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
χυτρίδια καὶ σανίδια κάμφορειδια.
- ΤΡ. ἔξωκίσαντο δὲ οἱ θεοὶ τίνος οὖνεκα;
- ΕΡ. "Ελλησιν ὄργισθέντες. εἴτ' ἐνταῦθα μὲν,
ἵν' ἦσαν αὐτοὶ, τὸν Πόλεμον κατώκισαν,
ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλεται
αὐτοὶ δὲ ἀνφκίσανθ' ὥπως ἀνωτάτῳ,
ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι
μηδὲ ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανούσατο.
- ΤΡ. τοῦ δὲ οὐνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; εἰπέ μοι. 210
- ΕΡ. ὅτική πολεμεῖν ἥρεισθ' ἐκείνων πολλάκις
σπουδὰς ποιούντων· κεὶ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
ὑπερβάλοιντο μικρὸν, ἔλεγον ἀν ταδί·
ναὶ τὸ σιὼ, νῦν ἀττικίων δώσει δίκην.
εἰ δὲ αὖ τι πράξαιντ' ἀγαθὸν ἀττικωνικοὶ 215
καλλοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
ἐλέγετο ἀν ὑμεῖς εὐθύς· ἔξαπατώμεθα
νῇ τὴν Ἀθηνᾶν, μὴ Δί', οὐχὶ πειστέον
ἥξουσι καῦθις, ἦν ἔχωμεν τὴν Πύλον.
- ΤΡ. ὁ γοῦν χαρακτὴρ ἡμεδαπὸς τῶν ρήμάτων. 220
- ΕΡ. ὃν οὖνεκ' οὐκ οἶδεν εἰ ποτέ Εἰρήνην ἔτι
τὸ λοιπὸν ὅψεσθε. ΤΡ. ἀλλὰ ποι γαρ οἴχεται;
- ΕΡ. ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
- ΤΡ. ἐς ποιον; ΕΡ. ἐς τουτὶ τὸ κάτω. καππειθ' ὄρας
ὅσους ἀνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,
ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτήν. ΤΡ. εἰπέ μοι, 225
ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζεται;
- ΕΡ. οὐκ οἶδα πλὴν ἐν, ὅτι θυείαν ἐσπέρας
ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηγέγκατο.
- ΤΡ. τί δῆτα ταύτη τῇ θυείᾳ χρήσεται;
- ΕΡ. τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται. 230

ἀλλ' εῖμι· καὶ γὰρ ἔξειναι, γνώμην ἐμὴν,
μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἔνδοθεν. ΤΡ. οἵμοι δείλαιος.
φέρ' αὐτὸν ἀπόδρῳ· καὶ γὰρ ὥσπερ ἡ σθόμην
καύτὸς θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας.

235

ΠΟΛΕΜΟΣ.

- ἰὼ Βροτοὶ Βροτοὶ Βροτοὶ πολυτλήμονες,
ώς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.
ΤΡ. ὥναξ² Ἀπολλον, τῆς θυείας τοῦ πλάτους.
ὅσον κακὸν καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος.
ἄρ' οὗτός ἐστ' ἐκεῖνος ὃν καὶ φεύγομεν,
ὅ δεινός, ὁ ταλαύριος, ὁ κατὰ τοῦ σκελοῦν;
ΠΟ. ίὼ Πρασιαὶ τρισάθλαι καὶ πεντάκις
καὶ πολλοδεκάκις, ώς ἀπολεῖσθε τήμερον.
ΤΡ. τουτὶ μὲν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω·
τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς.
ΠΟ. ὦ Μέγαρα Μέγαρ, ώς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα
ἀπαξάπαντα καταμεμυττωτευμένα.
ΤΡ. βαβαὶ βαβαιᾶξ, ώς μεγάλα καὶ δριμέα
τοῖσιν Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.
ΠΟ. ίὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ώς ἀπόλλυσαι.
οἴα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.
φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τάττικόν.
ΤΡ. οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθατέρω.
τετρώβολον τοῦτ' ἐστι· φείδου τάττικον.
ΠΟ. παῖ παῖ Κυδοιμέ.

ΚΤΔΟΙΜΟΣ.

- τί με καλεῖς; ΠΟ. κλαύσει μακρά. 255
ἐστηκας ἀργός; οὗτοσί σοι κόνδυλος.
ΤΡ. ώς δριμύς. ΚΤ. οἵμοι μοι τάλας, ὦ δέσποτα.
ΤΡ. μῶν τῶν σκορδῶν ἐνέβαλεν ἐς τὸν κόνδυλον;
ΠΟ. οἴσεις ἀλετρίβανον τρέχων; ΚΤ. ἀλλ', ὦ μέλε,
οὐκ ἔστιν ἡμῖν· ἐχθὲς εἰσφκίσμεθα.
ΠΟ. οὔκουν παρ' Ἀθηναίων γε μεταθρέξει ταχύ;
ΚΤ. ἔγωγε νὴ Δί· εἰ δὲ μή γε, κλαύσομαι.
ΤΡ. ἄγε δὴ, τί δρῶμεν, ὦ πονήρ ἀνθρώπια;

260

δρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας·
εἴπερ γὰρ ἥξει τὸν ἀλετρίβανον φέρων,
τούτῳ παράξει τὰς πόλεις καθήμενος.
ἀλλ', ὃ Διόνυσος, ἀπόλοιτο καὶ μὴ λθοι φέρων.

ΠΟ. οὗτος. ΚΤ. τί ἔστιν; ΠΟ. οὐ φέρεις; ΚΤ. τὸ δεῖνα γὰρ,
ἀπόλωλ' Ἀθηναίοισιν ἀλετρίβανος,
ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα.

270

ΤΡ. εῦ γ', ὃ πότνια δέσποιν' Ἀθηναία, ποιῶν
ἀπόλωλ' ἐκεῖνος καν δέοντι τῇ πόλει^a.

ΠΟ. οὐκουν ἔτερόν γέ τιν' ἐκ Λακεδαιμονος μέτει
ἀνύσας τι; ΚΤ. ταῦτ', ὃ δέσποος. ΠΟ. ἥκε νυν ταχύ. 275

ΤΡ. ὕνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὸν μέγας.
ἀλλ' εἴ τις ὑμᾶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει
μεμυημένος, νῦν ἔστιν εὑξασθαι καλὸν
ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τῷ πόδε.

ΚΤ. οἵμοι τάλας, οἵμοι γε, κατ' οἵμοι μάλα. 280

ΠΟ. τί ἔστι; μῶν οὐκ αὖ φέρεις; ΚΤ. ἀπόλωλε γὰρ
καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν ἀλετρίβανος.

ΠΟ. πῶς, ὃ πανοῦργός; ΚΤ. ἐς τάπι Θράκης χωρία
χρήσαντες ἔτέροις αὐτὸν εἴτ' ἀπώλεσαν.

ΤΡ. εῦ γ', εῦ γε ποιήσαντες, ὃ Διοσκόρω.
ἴσως ἀν εῦ γένοιτο θαρρεῖτ', ὃ βροτοί.

ΠΟ. ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν
ἔγὼ δὲ δοιδυκ' εἰσὶν ποιήσομαι.

ΤΡ. νῦν τοῦτ' ἔκειν' ἥκει τὸ Δάτιδος μέλος,
δὲ δεφόμενός ποτ' ἔδει τῆς μεσημβρίας,
ὡς ἥδομαι καὶ χαίρομαι κεύφραίνομαι.

290

νῦν ἔστιν ἡμῖν, ὕνδρες "Ελληνες, καλὸν
ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
ἔξελκύσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,
πρὶν ἔτερον αὖ δοιδυκα κωλῦσαι τιγα.
ἀλλ', ὃ γεωργοὶ κάμποροι καὶ τέκτονες
καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι

295

^a Post 272 sequitur in libris

ἢ πρὶν γε τὰς μυττωτὸν ἡμῖν ἔγχέας.

καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἵτ', ὃ πάντες λεῷ,
ώς τάχιστ' ἄμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία·
νῦν γὰρ ἡμῖν ἀρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος.

300

ΧΟΡΟΣ.

δεῦρο πᾶς χώρει προβύμως εὐθὺν τῆς σωτηρίας.

ὦ Πανέλληνες, Βοηθήσωμεν, εἴπερ πώποτε,

τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν·

ἡμέρα γὰρ ἔξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος.

πρὸς ταῦθ' ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε κάρχιτεκτόνει,

οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἀν δοκῶ μοι τήμερον,

πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν ἐς τὸ φῶς ἀνελκύσαι

τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.

305

ΤΡ. οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι
τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσετ' ἔνδοθεν κεκραγότες;

310

ΧΟ. ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.
οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.

ΤΡ. εὐλαβεῖσθε νῦν ἐκεῖνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον,
μὴ παφλάξων καὶ κεκραγώς, ὥσπερ ἡνίκ' ἐνθαδὸν ἦν,
ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ ἔελκύσαι.

315

ΧΟ. οὕτι καὶ νῦν ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἔξαιρήσεται,
ἥν ἄπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς. ίοῦ ίοῦ.

ΤΡ. ἔξολεῖτέ μ', ὄνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήστετε·
ἐκδραμῶν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῖν ποδοῖν.

ΧΟ. ὡς κυκάτω καὶ πατείτω πάντα καὶ ταραττέτω,
οὐ γὰρ ἀν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον πανσαιμεθ ἄν.

320

ΤΡ. τί τὸ κακόν; τί πάσχετ', ὄνδρες; μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.

ΧΟ. ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομ', ἀλλ' οὐφ' ἥδονῆς
οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος αὐτῷ τῷ σκέλῃ χορεύετον.

325

ΤΡ. μή τι καὶ νῦν γ' ἔτ', ἀλλὰ παῦε παῦ ὄρχούμενος.

ΧΟ. ἦν ίδου, καὶ δὴ πέπαιμαι. ΤΡ. φήσ γε, παύει δὲ οὐδέπω.

ΧΟ. ἐν μὲν οὖν τουτί μὲν ἔσσον ἐλκύσαι, καὶ μηκέτι.

ΤΡ. τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὄρχησησθ' ἔτι.

ΧΟ. οὐκ ἀν ὄρχησαιμεθ, εἴπερ ὠφελήσαιμέν τι σε.

330

ΤΡ. ἀλλ' ὄρατ', οὕπω πέπαινσθε. ΧΟ. τουτογὶ νὴ τὸν Δία

- τὸ σκέλος ρίψαντες ἥδη λίγομεν τὸ δεξιόν.
 ΤΡ. ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν, ὅστε μὴ λυπεῖν ἔτι.
 ΧΟ. ἀλλὰ καὶ τάριστερόν τοτ μοῦστ' ἀναγκαῖως ἔχον.
 ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ
 μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς ἐκφυγὴν τὴν ἀσπίδα. 335
- ΤΡ. μή τι καὶ νυνὶ γε χαίρετ^ο· οὐ γὰρ ἵστε πω σαφῶς·
 ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτὴν, τηνικαῦτα χαίρετε
 καὶ βοᾶτε καὶ γελᾶτ^ο· ἦ-
 δὴ γὰρ ἐξέσται τόθ' ὑμῖν
 πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεύδειν,
 ἔστιασθαι, κοτταβίζειν,
 συβαρίζειν,
 ἰοῦ ἰοῦ κεκραγέναι. 340
- ΧΟ. εἰ γὰρ ἐκγένεοιτ^ο ἴδειν ταύτην μέ ποτε τὴν ἡμέραν.
 πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην
 πράγματά τε καὶ στιβάδας,
 ἄς ἔλαχε Φορμίων
 κούκέτ' ἄν μ' εὔροις δικαστὴν δριμὺν οὐδὲ δύσκολον,
 οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρὸν, ὕσπερ καὶ πρὸ τοῦ, 350
 ἀλλ' ἀπαλὸν ἄν μ' ἴδοις
 καὶ πολὺ νεώτερον, ἀ-
 παλλαγέντα πραγμάτων.
 καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀ-
 πολλύμεθα καὶ κατατε-
 τρίμμεθα πλανώμενοι
 ἔς Λύκειον κάκ Λυκείου σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι. 355
- ἀλλ' ὅ τι μάλιστα χαρι-
 ούμεθα ποιοῦντες, ἄγε
 φράζε· σὲ γὰρ αὐτοκράτορ^ο
 εἴλετ^ο ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη. 360
- ΤΡ. φέρε δὴ κατίδω, ποι τοὺς λίθους ἀφέλξομεν.
 ΕΡ. ὃ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ, τί ποιεῖν διανοεῖ;
 ΤΡ. οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν.
 ΕΡ. ἀπόλωλας, ὃ κακόδαιμον. ΤΡ. οὐκοῦν, ἦν λάχω.

- Ἐρμῆς γὰρ ὃν κλήρῳ ποιήσεις οἶδ' ὅτι. 365
 EP. ἀπόλωλας, ἔξολωλας. TR. ἐς τίν' ἡμέραν;
 EP. εἰς αὐτίκα μάλ. TR. ἀλλ' οὐδὲν ἡμιπόληκά πω,
 οὐτ' ἄλφιτ' οὔτε τυρὸν, ὡς ἀπολούμενος.
 EP. καὶ μὴν ἐπιτέτριψά γε. TR. κἄτα τῷ τρόπῳ
 οὐκ ἥσθομην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών; 370
 EP. ἄρ' οἴσθα θάνατον ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεὺς ὃς ἀν
 ταύτην ἀνορύττων εὑρεθῆ; TR. νῦν ἄρα με
 ἅπασ' ἀνάγκη στ' ἀποθανεῖν; EP. εὖ ἵσθ' ὅτι.
 TR. ἐς χοιρίδιον μοὶ νῦν δάνεισον τρεῖς δραχμάς·
 δεῖ γὰρ μυηθῆναι με πρὶν τεθνηκέναι. 375
 EP. ὁ Ζεὺς κεραυνοβρόντα. TR. μὴ πρὸς τῶν θεῶν
 ἥμῶν κατείπης, ἀντιβολῶ σε, δέσποτα.
 EP. οὐκ ἀν σιωπήσαιμι. TR. ναι, πρὸς τῶν κρεῶν
 ἀγὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
 EP. ἀλλ', ὁ μέλ', ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,
 εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι. 380
 TR. μὴ νῦν λακήσῃς, λίσσομαι σ', ὥρμιδιον.
 εἰπέ μοι, τί πάσχετ', ὕνδρες; ἔστατ' ἐκπεπληγμένοι.
 ὁ πονηρὸς, μὴ σιωπᾶτ'. εἰ δὲ μὴ, λακήσεται.
 XO. μηδαμῶς, ὁ δέσποτος Ἐρμῆ, μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς,
 εἴ τι κεχαρισμένον 385
 χοιρίδιον οἴσθα παρ' ἐ-
 μοῦ γε κατεδηδοκῶς,
 τοῦτο μὴ φαῦλον νόμιζ' ἐν τουτῷ τῷ πράγματι.
 TR. οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ', ὕναξ δέσποτα;
 XO. μὴ γένη παλίγκοτος 390
 ἀντιβολοῦσιν ἥμιν,
 ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν·
 ἀλλὰ χάρισ', ὁ φιλαν-
 θρωπότατε καὶ μεγαλο-
 δωρότατε δαιμόνων,
 εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὁφρῦς. 395
 καὶ σε θυσίασιν ιε-
 ραῖσι προσόδοις τε μεγά-

- λαισι διὰ παντὸς, ὥ
δέσποτ', ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί.
- ΤΡ. Ίθ', ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὅπα,
ἐπεὶ σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ. 400
- ΕΡ. κλέπται τε γάρ νῦν μᾶλλόν εἰσιν ἢ πρὸ τοῦ.
- ΤΡ. καὶ σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
ὅ τοις θεοῖς ἄπασιν ἐπιβουλεύεται.
- ΕΡ. Ίθι δὴ, κάτειπ'. Ίσως γὰρ ἀν πείσαις ἔμε.
ΤΡ. ἡ γὰρ Σελήνη χῶ πανοῦργος "Ηλιος,
ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἥδη χρόνου,
τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.
- ΕΡ. ἵνα τί δὲ τοῦτο δράτον; ΤΡ. ὅτιὴν ὑὴ Δία
ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν, τούτοισι δὲ
οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως
βούλοιντ' ἀν ὑμᾶς πάντας ἔξολωλέναι,
ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.
- ΕΡ. ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην,
καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἀρματωλίας. 415
- ΤΡ. ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ', ὥ φίλ' Ἐρμῆ, ξύλαβε
ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσον.
καὶ σοι τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἔξομεν,
πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
Μυστήρι' Ἐρμῆ, Διπόλει', Ἀδώνια· 420
ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπαυμέναι κακῶν
ἀλεξικάκῳ θύσουσιν Ἐρμῆ πανταχοῦ.
χάτερ' ἔτι πόλλ' ἔξεις ἀγαθά. πρῶτον δέ σοι
δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.
- ΕΡ. οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἴμ' ἀεὶ τῶν χρυσιδῶν.
ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ὕδρες. ἄλλὰ ταῖς ἄμαις
εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.
- ΧΟ. ταῦτα δράσομεν σὺ δὲ ἡμῖν, ὥ θεῶν σοφώτατε,
ἄττα χρὴ ποιεῖν ἐφεστῶς φράζε δημιουργικῶς·
τāλλα δὲ εὑρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακούς. 430
- ΤΡ. ἄγε δὴ, σὺ ταχέως ὑπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
ἔργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.

- ΕΡ. σπονδὴ σπονδή·
εὐφημεῖτε εὐφημεῖτε.
- ΤΡ. σπένδοντες εὐχώμεσθα τὴν νῦν ἡμέραν
"Ελλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κάγαθῶν,
χῶστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων,
τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.
- ΧΟ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάξειν τὸν βίον,
ἔχονθ' ἑταίραν καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας.
- ΤΡ. ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶγαι βούλεται,
μηδέποτε παύσασθ' αὐτὸν, ὃ Διόνυσος ἄναξ,
ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἔξαιρούμενον.
- ΧΟ. κεῖ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοὶ φθονεῖ
ἐς φῶς ἀνελθεῖν, ὃ πότνιος, ἐν ταῖσιν μάχαις
πάσχοι γε τοιαῦθ' οἴάπερ Κλεώνυμος.
- ΤΡ. κεῖ τις δορυξὸς ἡ κάπηλος ἀσπιδῶν,
ἵν' ἐμπολῆ βέλτιουν, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
ληφθεῖς ὑπὸ ληστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.
- ΧΟ. κεῖ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ,
ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἐλκοιτο μαστιγούμενος
ἥμιν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἵη παιῶν, ἵη.
- ΤΡ. ἄφελε τὸ παίειν, ἀλλ' ἵη μόνου λέγε.
- ΧΟ. ἵη ἵη τοίνυν, ἵη μόνου λέγω.
- ΤΡ. Ἐρμῆ, Χάρισιν, Ὁραισιν, Ἀφροδίτη, Πόθῳ.
- ΧΟ. Ἀρεὶ δὲ μή; ΤΡ. μή. ΧΟ. μηδὲ Ἔνναλίψ γε; ΤΡ. μή.
- ΧΟ. ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοῖσιν κάλως.
- ΕΡ. ὃ εἴα.
- ΧΟ. εἴα μάλα.
- ΕΡ. ὃ εἴα.
- ΧΟ. ἔτι μάλα.
- ΕΡ. ὃ εἴα, ὃ εἴα.
- ΤΡ. ἀλλ' οὐχ ἐλκουσθ' ἄνδρες ὁμοίως.
οὐ ξυλλήψεσθ'; οὐδὲ ὅγκύλλεσθ'.
οἱμώξεσθ' οἱ Βοιωτοί.
- ΕΡ. εἴα νῦν.

435

440

445

450

455

460

465

- TP. εῖα ὁ.
 XO. ἀλλ' ἄγεθ' ἔλκετον * * καὶ σφώ.
 TP. οὐκουν ἔλκω καξάρτωμαι
κάπεμπίπτω καὶ σπουδάζω; 470
 XO. πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοῦργον;
 TP. ὁ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος.
οὐδὲν δεόμεθ', ὕνθρωπε, τῆς σῆς μορμόνος.
 EP. οὐδὲ οἵδε γ' εἶλκον οὐδὲν ἀργεῖοι πάλαι
ἀλλ' ἡ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων,
καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἀλφίτα. 475
 TP. ἀλλ' οἱ Λάκωνες, ὥγάθ', ἔλκουντ' ἀνδρικῶς.
 XO. ἀρ' οἶσθ'; οὗτοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
μόνοι προθυμοῦντ· ἀλλ' οἱ χαλκεὺς οὐκ ἔἄ. 480
 EP. οὐδὲ οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδέν· ἔλκουσιν δ' ὅμως
γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια,
ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νὴ Δί' ἔξολωλότες.
 TP. οὐδὲν ποιοῦμεν, ὕνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
ἀπασιν ἡμῖν αἴθις ἀντιληπτέον. 485
 EP. ὁ εῖα.
 TP. εῖα μάλα.
 EP. ὁ εῖα.
 TP. εῖα νὴ Δία.
 EP. μικρόν γε κινοῦμεν. 490
 TP. οῦκουν δεινὸν * * * *
τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
πληγὰς λήψεσθ', ὥργεῖοι.
 EP. εῖα νῦν.
 TP. εῖα ὁ. 495
 XO. ως κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.
 TP. ὑμεῖς μέν γ' οὖν οἱ κιττῶντες
τῆς εἰρήνης σπᾶτ' ἀνδρείως.
 XO. ἀλλ' εῖσ' οἱ κωλύουσιν.
 TP. ἄνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐσ κόρακας ἐρρήστε;
μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη· 500
πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἡλείψατε.

καὶ τοῖς Ἀθηναίοις παύσασθαι λέγω
ἐντεῦθεν ἔχομένοις ὅθεν νῦν ἔλκετε·
οὐδὲν γὰρ ἄλλο δράτε πλὴν δικάζετε.
ἄλλ' εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἔξελκύσαι,
πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.

505

ΧΟ. ἄγ', ὄνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.

ΕΡ. χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον, ὄνδρες, ὑμῖν.

ΧΟ. χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν· ἄλλὰ πᾶς ἀνὴρ προσθυμοῦ.

510

ΤΡ. οἵ τοι γεωργοὶ τούργουν ἔξέλκουσι, κἄλλος οὐδείς.

ΧΟ. ἄγε νῦν, ἄγε πᾶς·

καὶ μὴν ὅμοιοῦ στιν ἥδη.

μή νυν ἀνῷμεν, ἄλλ' ἐπεν-
τείνωμεν ἀνδρικώτερον.

515

ἥδη στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο.

ὦ εἴα νῦν, ὦ εἴα πᾶς.

ὦ εἴα εἴα εἴα εἴα εἴα εἴα.

ὦ εἴα εἴα εἴα εἴα εἴα πᾶς.

ΤΡ. ὦ πότνια βοτρυόδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος;

520

πόθεν ἀν λάβοιμι ρῆμα μυριάμφορου

ἔτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.

ὦ χαῖρ' Ὁπώρα, καὶ σὺ δ', ὦ Θεωρία.

οἵον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον, ὦ Θεωρίᾳ·

οἶον δὲ πνεῖς, ὡς ἥδην κατὰ τῆς καρδίας,

γλυκύτατον, ὃσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.

525

ΕΡ. μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ;

ΧΟ. ἀπέπτυσ' ἔχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος.

τοῦ μὲν γὰρ ὅζει κρομμυοξυρεγμίας,

ταύτης δ' ὄπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων,

αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,

ἐπυλλίων Εὔριπίδου, ΤΡ. κλαύσαρα σὺ

ταύτης καταψευδόμενος· οὐ γὰρ ἥδεται

αὕτη ποιητῇ ρῆματίων δικανικῶν.

530

ΧΟ. κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων,

κόλπου γυναικῶν διατρέχουσῶν εἰς ἄγρὸν,

δούλης μεθυσούσης, ἀνατετραμμένου χοὸς,

535

ἄλλων τε πολλῶν κάγαθῶν. ΕΡ. Ἰδι νυν, ἄθρει
οἶον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
διαιλλαγεῖσαι καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι
ἀπαξάπασαι καὶ κυάθοις προσκείμεναι.

540

ΤΡ. καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει
τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῶσ τὰς τέχνας. ΕΡ. αἰβοῖ τάλας,
ἐκεινοὺς γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὄρᾶς
τίλλονθ' ἔαυτόν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν
κατέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ κεινού·

545

ΤΡ. ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὄρᾶς ὡς ἥδεται
καὶ τὸν δορυξὸν οἶον ἐσκιμάλισεν;

ΕΡ. Ἰδι νυν, ἀνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.

550

ΤΡ. ἀκούετε λεῷ τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι
τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας εἰς ἀγρὸν
ώς τάχιστ' ἀνευ δορατίου καὶ ξίφους κάκουτίου·
ώς ἅπαντ' ἥδη στὶ μεστὰ τάνθαδ' εἰρήνης σαπρᾶς.
ἄλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.

555

ΧΟ. Ὡς πιθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
ἄσμενός σ' ἵδων προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους·
τάς τε συκᾶς, ἀς ἐγὼ φύτευον ὃν νεώτερος,
ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῶν ἐστι πολλοστῷ χρόνῳ.

ΤΡ. νῦν μὲν οὖν, ὕνδρες, προσενέώμεσθα πρῶτον τῇ θεῷ,
ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε καὶ τὰς Γοργόνας·
εἴθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία,
ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

560

ΕΡ. Ὡς Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στῆφος αὐτῶν φαίνεται
καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.

565

ΤΡ. νὴ Δί! ἡ γὰρ σφῦρα λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξωπλισμένη,
αἵ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.
ἡ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἀν μετόρχιον.
ῶστ' ἔγωγ' ἥδη πιθυμῶ καύτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν
καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γῆδιον.
ἄλλ' ἀναμνησθέντες, ὕνδρες,
τῆς διαιτῆς τῆς παλαιᾶς,

570

ἢν παρεῖχ' αὐτη ποθὲ ἡμῖν,
τῶν τε παλασίων ἐκείνων,
τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων,
τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας,
τῆς ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς
τῷ φρέατι, τῶν τ' ἐλαῶν,
ῶν ποθοῦμεν,
ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ⁵⁸⁰
τὴν θεὸν προσείπατε.

XO. χαῖρε χαῖρ', ὡς ἥλθες ἡμῖν ἀσμένοις, ὃ φιλτάτη.

σῷ γὰρ ἔδάμην πόθῳ,
δαιμόνια βουλόμενος
εἰς ἄγρὸν ἀνερπύσας.

ἥσθα γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος, ὃ ποθουμένη,

* * * * * * * * μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις

* * * * * * *

πᾶσιν ὅπόσοι βίου ἐ-

τριβομεν γεωργικόν.

πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν

πρὶν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα

καδάπανα καὶ φίλα.

τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἥσθα χῖδρα καὶ σωτηρία.

ώστε σὲ τά τ' ἀμπέλια

καὶ τὰ νέα συκίδια

τἄλλα θ' ὅπόσ' ἐστὶ φυτὰ

προσγελάσεται λαβόντ' ἄσμενα.

ἀλλὰ ποὺ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον χρόνον

ἥδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὃ θεῶν εὔνούστατε.

EP. ὃ σοφώτατοι γεωργοὶ, τάμα δὴ ξυνίετε

ρήματ', εἰ βούλεσθ ἀκοῦσαι τήνδε ὅπως ἀπώλετο.

πρῶτα μὲν γὰρ ἤρξεν ἄτης Φειδίας πράξας κακῶς·

εἶτα Περικλέντος φοβηθεὶς μὴ μετάσχοι τῆς τύχης,

τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς καὶ τὸν αὐτοδάξ τρόπον,

πρὶν παθεῖν τι δεινὸν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν,

ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος,

575

580

585

590

595

600

605

κάξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ καπνῷ
πάντας "Ελληνας δακρῦσαι, τούς τ' ἐκεῖ τούς τ' ἐνθάδε.
ώς δ' ἄπαξ τὸ πρῶτον ἄκουσ' ἐφόφησεν ἄμπελος
καὶ πίθος πληγεὶς ὑπὸ ὄργῆς ἀντελάκτισεν πίθῳ,
οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἥδε δὲ ἡ φανίζετο.

ΤΡ. ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλωνα γὰρ πεπύσμην οὐδενὸς, 615
οὐδὲ ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἡκηκόν.

ΧΟ. οὐδὲ ἔγωγε, πλὴν γε νυνί. ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν,
οὖσα συγγενῆς ἐκείνου. πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.

ΕΡ. καὶ τὸ ἐπειδὴ γνωστὸν ἡμᾶς αἱ πόλεις ᾧ ἤρχετε
ἡγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας, 620
πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φόρους φοβούμεναι,
κανέπειθον τῶν Λακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν.
οἱ δὲ ἄτες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόζενοι
τήνδε ἀπορρίψαντες αἰσχρῶς τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν
καὶ τὰ κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά· 625
αἱ γὰρ ἐνθένδε αὖτις ἀντιτιμωρούμεναι
οὐδὲν αἰτίων ἀν ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον.

ΤΡ. ἐν δίκῃ μὲν οὗν, ἐπεὶ τοι καὶ κορώνεών γέ μου
ἔξεκοψαν, ἦν ἐγὼ φύτευσα καξεθρεψάμην.

ΧΟ. μὴ Δί, ὡς μέλ', ἐνδίκως γε δῆτ', ἐπεὶ κάμοῦ λίθου
ἐμβαλόντες ἔξμεδίμονον κυψέλην ἀπώλεσαν.

ΕΡ. καὶ ταῦτα δὲ ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὐργάτης λεῶς,
τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάνθανεν,
ἀλλ' ἄτε ᾧν ἄνευ γιγάρτων καὶ φιλῶν τὰς ἴσχαδας
ἔβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γιγάντοις εὗ
τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας κάποροῦντας ἀλφίτων,
τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασιν,
πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ,
τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,
αἰτίας ἀν προστιθέντες ὡς φρονοῦ τὰ Βρασιδα. 635
εἴτ' ἀν ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνίδοις ἐσπαράττετε·
ἥ πόλις γὰρ ὠχριῶσα καὶ φόβῳ καθημένη
ἄττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἀν ἥδιστ' ἥσθιεν.
οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὥρῶντες ἀσ ἐτύπτωνθ', οἱ ξένοι

χρυσίψ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύνουν τὸ στόμα, 645
 ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡ δὲ Ἑλλὰς ἀν
 ἔξερημωθεῖσ' ἀν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δὲ οὐν ὁ δρῶν
 θυρσοπάλης. ΤΡ. παῦε παῦ, ὃ δέσποος Ἐρμῆ, μὴ λέγε,
 ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὐπέρ ἔστ' εἶναι κάτω
 οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός. 650
 ἄττ' ἀν οὖν λέγης ἐκεῖγον,
 κεὶ πανοῦργος θῆν, ὅτ' ἔξη,
 καὶ λάλος καὶ συκοφάντης
 καὶ κύκηθρον καὶ τάρακτρον,
 ταῦθ' ἀπαξάπαντα νῦν
 τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς. 655

ἀλλ' ὅ τι σιωπᾶς, ὃ πότνια, κάτειπέ μοι.

ΕΡ. ἀλλ' οὐκ ἀν εἴποι πρός γε τοὺς θεωμένους
 ὄργὴν γὰρ αὐτοῖς ὃν ἔπαθε πολλὴν ἔχει.

ΤΡ. η δὲ ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνου. 660

ΕΡ. εἴφ' ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ', ὃ φιλτάτη.
 ίθ' ὃ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.

εἴειν, ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μαυθάνω.

ἀκούσαβ' οὐμεῖς ὃν ἔνεκα μομφὴν ἔχει.

ἐλθοῦσά φησιν αὐτομάτη μετὰ τὰν Πύλω
 σπουδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν
 ἀποχειροτονηθῆναι τρίς ἐν τῆκκλησίᾳ. 665

ΤΡ. ἡμάρτομεν ταῦτ'. ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει·
 ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ην τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.

ΕΡ. ίθι νῦν, ἀκουσον οἶον ἄρτι μὲν ἥρετο· 670
 ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ην ἐνθάδε,
 χώστις φίλος κάσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.

ΤΡ. εὐνούστατος μὲν ην μακρῷ Κλεώνυμος.

ΕΡ. ποῖος τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολέμικὰ
 ὁ Κλεώνυμος; ΤΡ. ψυχὴν ἄριστος, πλήν γ' ὅτι
 οὐκ ην ἄρρ' οὐπέρ φησιν εἶναι τοῦ πατρός. 675
 εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
 ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίγνετο.

ΕΡ. ἔτι νῦν ἀκουσον οἶον ἄρτι μὲν ἥρετο·

- ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνί. 680
- TP. Τπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.
αὗτη, τί ποιεῖς; τὴν κεφαλὴν ποιὶ περιάγεις;
- EP. ἀποστρέφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖσ' ὅτι
αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.
- TP. ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ νῦν
ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὡν
τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο. 685
- EP. πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ', ἐρωτᾷ, τῇ πόλει;
- TP. εὐβουλότεροι γενησόμεσθα. EP. τίνι τρόπῳ;
- TP. ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὡν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν
ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα,
ιννὶ δ' ἄπαντα πρὸς λύχνου βουλεύσομεν. 690
- EP. ὦ ὦ,
οἵα μ' ἐκέλευσεν ἀναπιθέσθαι σου. TP. τὰ τί;
- EP. πάμπολλα, καὶ τάρχαι' ἀ κατέλιπεν τότε.
πρῶτον δ' ὅ τι πράττει Σοφοκλέης ἀνήρετο. 695
- TP. εὐδαιμονεῖ πάσχει δὲ θαυμαστόν. EP. τὸ τί;
- TP. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.
- EP. Σιμωνίδης; πῶς; TP. ὅτι γέρων ὡν καὶ σαπρὸς
κέρδους ἔκατι κανὸν ἐπὶ ρίπος πλέοι.
- EP. τί δαί; Κρατῖνος δ σοφὸς ἔστιν; TP. ἀπέθανεν,
ὅθ' οἱ Λύκωνες ἐνέβαλον. EP. τί παθών; TP. ὅ τι;
ώρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο
ιδὼν πίθον καταγυμνευον οἴνου πλέων.
χάτερα πόσ' ἄττ' οἰει γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει;
ώστ' οὐδέποτ', ὃ δέσποιν', ἀφησόμεσθά σου. 705
- EP. ίθι νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν λάμβανε
γυναικά σαυτῷ τήνδε κατ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
ταύτη ξυνοικῶν ἐκποιοῦν σαυτῷ βότρυς.
- TP. ὃ φιλτάτη, δεῦρ' ἐλθὲ καὶ δός μοι κύσαι.
ἄρ' ἀν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ,
ὦ δέσποιθ' Ἐρμῆ, τῆς Ὀπώρας κατελάσας; 710
- EP. οὐκ, εἴ γε κυκεῶν ἐπιπίσις βληχωνίαν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν

- ἀπάγαγε τῇ Βουλῇ λαβὼν, ἥσπέρ ποτ' ἦν.
TP. ὡς μακαρία Βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας, 715
 ὅσον ῥοφήσει ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν,
 ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἐφθὰς καὶ κρέα.
 ἀλλ', ὡς φίλ' Ἐρμῆ, χαιρε πολλά. **EP.** καὶ σύ γε,
 ὄνθρωπε, χαίρων ἀπίθι καὶ μέμνησό μου.
- TP.** ὡς κάνθαρ', οἴκαδ' οἴκαδ' ἀποπετώμεθα. 720
EP. οὐκ ἐνθάδ', ὡς ταῦ, ἔστι. **TP.** ποῦ γὰρ οὔχεται;
EP. ὑφ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.
TP. πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἔξει σιτία;
EP. τὴν τοῦ Γανυμῆδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.
TP. πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; **EP.** θάρρει, καλῶς. 725
 τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. **TP.** δεῦρ', ὡς κόραι,
 ἐπεσθον ἄμ' ἐμοὶ θᾶττον, ως πολλοὶ πάνυ
 ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἐστυκότες.
- XO.** ἀλλ' θι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τὰ δικαιά τὰ σκεύη παραδόντες
 τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σώζειν, ως εἰώθασι μάλιστα 730
 περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν.
 ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖς θεαταῖς,
 ην ἔχομεν ὅδὸν λόγων εἴπωμεν, ὅσα τε νοῦς ἔχει.
 Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ράβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς
 αὐτὸν ἐπήγειρε πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις. 735
 εἴ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διὸς, ὅστις ἄριστος
 κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται,
 ἀξιος εἶναι φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.
 πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν
 ἐς τὰ ράκια σκώπτοντας ἀεὶ καὶ τοῖς φθειρσὶν πολεμοῦντας⁷⁴⁰
 τοὺς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους,
 τοὺς φεύγοντας κάξαπατῶντας καὶ τυπτομένους ἐπίτιθες,
 ἔξηλαστ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους παρέλυστεν,
 οὓς ἔξηγον κλάοντας ἀεὶ, καὶ τούτους οὖνεκα τουδὶ,
 οὐδὲ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἰτ' ἀνέροιτο, 745
 ὡς κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑστριχής εἰσέβαλέν σου
 ἐς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιῇ κάδενδροτόμησε τὸ νῶτον;
 τοιαῦτ' ἀφελῶν κακὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολοχεύματ' ἀγεννῆ,

ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν κάπύργωσ' οἰκοδομήσας
 ἐπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίως, 750
 οὐκ ἴδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν οὐδὲ γυναικας,
 ἀλλ' Ἡρακλέους ὄργην τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπεχείρει,
 διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς δεινὰς κάπειλας βορβορούμονος.
 καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
 οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὄφθαλμῶν Κύνης ἀκτῖνες ἔλαμπου, 755
 ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οίμωξιμένων ἐλιχμῶντο
 περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δὲ εἶχεν χαράδρας ὅλεθρον τετοκυίας,
 φώκης δὲ ὁσμὴν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου.
 τοιοῦτον ἴδων τέρας οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων
 ἀντεῖχον ἀεὶ καὶ τῶν ἄλλων νῆσων. ὅν οὖνεκα νυνὶ 760
 ἀποδοῦναι μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μνήμονας εἶναι.
 καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ παλαίστρας περινοστῶν
 παιδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς ἔχώρουν,
 παῦρ' ἀνάστας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρασχὼν τὰ δέοντα. 765
 πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ
 καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παιδας·
 καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινῦμεν
 ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης.
 πᾶς γάρ τις ἐρεῖ οικῶντος ἐμοῦ
 καπὶ τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις, 770
 φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ
 τῶν τρωγαλίων, καὶ μὴ ἀφαίρει
 γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν
 ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος.
 Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ 775
 τοῦ φίλου χόρευσον,
 κλείσουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαιτας
 καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ τάδε ἐξ ἀρχῆς μέλει.
 ἦν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν 780
 ἀντιβολῇ μετὰ τῶν παιδῶν χορεῦσαι,
 μῆθ' ὑπάκουε μῆτρ' ἔλ-
 θης συνέριθος αὐτοῖς,
 ἀλλὰ νόμιζε πάντας

- ὅρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχεναις ὄρχηστας
ναυνοφυεῖς, σφυράδων ἀποκυίσματα, μηχανοδίφας. 790
καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατὴρ ὁ παρ' ἐλπίδας
εἶχε τὸ δρᾶμα γαλῆν τῆς 795
ἐσπέρας ἀπάγξαι.
- τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμάματα καλλικόμων
τὸν σοφὸν ποιητὴν
ὑμνεῖν, ὅταν ἡρινὰ μὲν φωνῇ χελιδῶν 800
ἔξομένη κελαδῇ, χορὸν δὲ μὴ 'χῃ Μόρσιμος
μηδὲ Μελάνθιος, οὐδὲ
πικροτάτην ὅπα γηρύσαντος ἥκουσ', 805
ἥνικα τῶν τραγῳδῶν
τὸν χορὸν εἴχον ἀδελ-
φός τε καὶ αὐτὸς, ἄμφω
Γοργόνες ὄφοφάγοι, βατιδοσκόποι, ἄρπιαι,
γραιοσόβαι, μιαροὶ, τραγομάσχαλοι, ἴχθυολῦμαι· 810
ῶν καταχρεμφαμένη μέγα καὶ πλατὺ⁸¹⁵
Μοῦσα θεὰ μετ' ἐμοῦ ξύμ-
παιζε τὴν ἑορτήν.
- TP. ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἄρ' εὐθὺν τῶν θεῶν.
ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τῷ σκέλῃ. 820
μικροὶ δ' ὅρᾶν ἀνωθεν ἥστ'. ἔμοιγέ τοι
ἀπὸ τούρανοῦ 'φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
ἐντευθενὶ δὲ πολύ τι κακοηθέστεροι.
- OI. ὡς δέσποι, ἥκεις; TP. ὡς ἐγὼ 'πυθόμην τινός.
OI. τί δ' ἔπαθες; TP. ἥλγουν τῷ σκέλῃ μακρὰν ὅδὸν
διεληλυθώς. OI. θι νῦν, κάτειπέ μοι, TP. τὸ τί;
OI. ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα
πλανώμενον πλὴν σαυτόν; TP. οὐκ, εἰ μή γέ που
ψυχὰς δύν ἡ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.
- OI. τί δ' ἔδρων; TP. ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι, 830
τὰς ἐνδιαεριανερινηχέτους τινάς.
OI. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲ ἀ λέγουσι κατὰ τὸν ἀέρα,
ώς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;
TP. μάλιστα. OI. καὶ τίς ἐστιν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;

- ΤΡ. "Ιων ὁ Χῖος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι
ἐνθάδε τὸν Ἀοῖον ποθ'. ὡς δὲ ἥλθ', εὐθέως
Ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα. 835
- ΟΙ. τίνες γάρ εἰσ' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
οἵ καόμενοι θέουσιν; ΤΡ. ἀπὸ δείπνου τινὲς
τῶν πλουσίων οὗτοι βαδίζουσ' ἀστέρων,
ἰπνὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἵπνοισι πῦρ.
ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβὼν,
καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὑδωρ
στόρνυ τ' ἐμοὶ καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος.
καὶ ταῦτα δράσας ἥκε δεῦρ' αὖθις πάλιν
ἔγω δὲ ἀποδώσω τήνδε τῇ βουλῇ τέως. 845
- ΟΙ. πόθεν δὲ ἔλαβες ταῦτα σύ; ΤΡ. πόθεν; ἐκ τούρανοῦ.
- ΟΙ. οὐκ ἀν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
εἰ πορνοβοσκοῦσ' ὅσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
- ΤΡ. οὐκ, ἀλλὰ κάκεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές. 850
- ΟΙ. ἄγε νῦν ἰωμεν. εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
ταύτη τι; ΤΡ. μηδέν· οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν
οὐτ' ἄρτου οὔτε μᾶξαν, εἰώνυτον δὲ
παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.
- ΟΙ. λείχειν ἀρ' αὐτῇ κανθάδε σκευαστέον. 855
- ΧΟ. εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρεσ-
βύτης, ὅσα γέῳ ὕδειν,
τὰ νῦν τάδε πράττει.
- ΤΡ. τί δῆτ', ἐπειδὰν νυμφίον μέροτε λαμπρὸν ὄντα;
- ΧΟ. ζηλωτὸς ἔσει, γέρον,
αὖθις νέος ὥν πάλιν,
μύρῳ κατάλειπτος. 860
- ΤΡ. οἶμαι. τί δῆθ', ὅταν ξυνῶν τῶν τιτθίων ἔχωμαι;
- ΧΟ. εὐδαιμονέστερος φανεῖ τῶν Καρκίνου στροβίλων.
- ΤΡ. οὐκον δικαίως; ὅστις εἰς
ὄχημα κανθάρου πιβάς
ἔσωσσα τοὺς Ἔλληνας, ὃστ'
ἐν τοῖς ἀγροῖς
ἀπαντας ὄντας ἀσφαλῶς. 865

- κινεῖν τε καὶ καθεύδειν.
- ΟΙ. ἡ παῖς λέλουται καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά·
ὅ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῇ ξυμπλάττεται,
καὶ τἄλλ' ἀπαξάπαντα· τοῦ πέους δὲ δεῖ. 870
- ΤΡ. Υἱοί νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀνύσταντε τῇ βουλῇ τι ταυτηρί. ΟΙ. τί φῆς;
αὐτῇ Θεωρίᾳ στὶν, ἦν ἡμεῖς ποτε
ἐπαίομεν Βραυρῶνάδ' ὑποπεπωκότες;
- ΤΡ σάφ' ἴσθι, κάληγθη γε μόλις. ΟΙ. Ὡδέσποτα, 875
ὅσην ἔχει τὴν πρωκτοπευτετηρίδα.
- ΤΡ. εἴεν, τίς ἐσθ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε,
τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ βουλῇ λαβών;
οὗτος, τί περιγράφεις; ΟΙ. τὸ δεῖν, εἰς Ἰσθμια
σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω. 880
- ΤΡ. οὕπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων; δεῦρο σύ
καταθήσομαι γάρ αὐτὸς ἐς μέσους ἄγων.
- ΟΙ. ἐκεινοσὶ νεύει. ΤΡ. τίς; ΟΙ. ὅστις; Ἀριφράδης,
ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν. ΤΡ. ἀλλ', Ὡ μέλε,
τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται. 885
- ἄγε δὺ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαραί.
Βουλὴ, πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν Θεωρίαν.
σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,
ώστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τὰ σκέλη
ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάρρυστν. 890
- τουτὶ δὲ ὅρα τούπταμον ἡμῖν ὡς καλόν.
διὰ ταῦτα καὶ κεκάπινκ' ἄρτ' ἐντεῦθεν γάρ ἦν
πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτέ.
ἔπειτ' ἀγῶνα δὲ εὐθὺς ἐξέσται ποιεῖν
ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάνυ, 895
- ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἐστάναι,
πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἐστάναι,
καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς
παίειν, ὀρύττειν, πὺξ ὄμοι καὶ τῷ πέεις
τρίτη δὲ μετὰ ταῦθ' ἵπποδρομίαν ἀξετε,
ἵνα δὴ κέλης κέλητα παρακελητεῖ, 900

ἄρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα
φυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσεται,
ἔτεροι δὲ κείσονται γ' ἀπεψωλημένοι
περὶ ταῖς καμπαῖς ἡνίοχοι πεπτωκότες.
ἀλλ', ὃ πρυτάνεις, δέχεσθε τὴν Θεωρίαν.
θᾶσ' ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο.
ἀλλ' οὐκ ἀν, εἴ τι προϊκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει
ἀλλ' ἐνρον ἄν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.

905

ΧΟ. Ἡ χρηστὸς ἀνὴρ πολί-
της ἐστὶν ἅπασιν ὅσ-
τις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.

910

ΤΡ. ὅταν τρυγάτ', εἰσεσθε πολλῷ μᾶλλον οἶσι εἰμι.

ΧΟ. καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἴ-
σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἀν-
θρώποις γεγένησαι.

915

ΤΡ. φήσεις γ', ἐπειδὰν ἐκπίγης οὖν νέου λεπαστήν.

ΧΟ. καὶ πλήν γε τῶν θεῶν ἀεί σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.

ΤΡ. πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος
Τρυγαῖος ἀθμονεὺς ἐγὼ,
δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων
τὸν δημότην
καὶ τὸν γεωργικὸν λεῶν,
Τπέρβολόν τε παύσας.

920

ΧΟ. ἄγε δὴ, τί νῷν ἐντευθενὶ ποιητέον;

ΤΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἴδρυτέον;

ΧΟ. χύτραισιν, ὥσπερ μεμφόμενον Ἔρμιδιον;

ΤΡ. τί δὰι δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῷ βοΐ;

ΧΟ. βοΐ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέοι.

ΤΡ. ἀλλ' οὐ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ; ΧΟ. μὴ μή. ΤΡ. τιή;

ΧΟ. ἵνα μὴ γένηται Θεογένους ὑηνία.

ΤΡ. τῷ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν; ΧΟ. οὔ.

ΤΡ. οὔ; ΧΟ. ναὶ μὰ Δί'. ΤΡ. ἀλλὰ τοῦτο γ' ἔστ' Ἰωνικὸν

τὸ ρῆμ'. ΧΟ. ἐπίτηδες οὖν, οὐέν τηκκλησίᾳ

ώς χρὴ πολεμεῖν λέγων τις οἱ καθήμενοι

ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ἰωνικῶς οὔ,

- TP. εὖ τοι λέγεις. XO. καὶ τἄλλα γ' ὥσιν ἥπιοι.
ώστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους
καὶ τοῖσι συμμάχοισι πρᾳότεροι πολύ. 935
- TP. οἴθι νῦν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών·
ἔγὼ δὲ ποριῷ βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.
- XO. ὡς πάνθ' ὅσ' ἀνθέλη χὴ τύχη κατορθοῖ,
χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἔτερον δὲ ἐτέρῳ
τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾶ. 940
- TP. ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθι· ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δή.
- XO. ἐπείγετε νῦν ἐν ὅσῳ
σοβαρὰ θεόθεν κατέχει
πολέμου μετάτροπος αὔρα. 945
- νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς
εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει.
- TP. τὸ κανοῦν πάρεστ' ὀλὰς ἔχον καὶ στέμμα καὶ μάχαιραν,
καὶ πῦρ γε τουτὶ, κούδεν ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον ἡμᾶς.
- XO. οὐκον ἀμιλλήσεσθον; ὡς 950
ἥν Χαῖρις ὑμᾶς ἵδη,
πρόσεισιν αὐλῶν ἄκλη-
τος, κάτα σάφ' οἴδε ὅτι
φυσῶντι καὶ πονουμένῳ
προσδώσετε δήπου.
- TP. ἄγε δὴ, τὸ κανοῦν λαβών σὺ καὶ τὴν χέρνιβα
περίιθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια. 955
- OI. ίδού· λέγοις ἀν ἄλλο· περιελήλυθα.
- TP. φέρε δὴ, τὸ δαλίον τοῦ ἐμβάψω λαβών.
σείου σὺ ταχέως σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν,
καύτος τε χερνίπτου, παραδοὺς ταύτην ἐμοὶ,
καὶ τοῖς θεαταῖς ρῖπτε τῶν κριθῶν. OI. ίδού.
- TP. ἔδωκας ἥδη; OI. νὴ τὸν Ἐρμῆν, ὥστε γε
τούτων ὕσοιπέρ εἰσι τῶν θεωμένων
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὥστις οὐ κριθῆν ἔχει. 960
- TP. οὐχ αἱ γυναικές γ' ἔλαβον. OI. ἀλλ' εἰς ἐσπέραν
δώσουσιν αὐτοῖς ἄνδρες. TP. ἀλλ' εὐχώμεθα.
τίς τῇδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κάγαθοί;

- ΟΙ. τοισδὶ φέρε δῶ πολλοὶ γάρ εἰσι κάγαθοί.
 ΤΡ. τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμιστας; ΟΙ. οὐ γάρ, οἵτινες
 ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσοῦτον
 ἐξ ταῦτὸ τοῦθ' ἔστασ' ίόντες χωρίον;
 ΤΡ. ἀλλ' ὡς τάχιστ' εὐχώμεθ', εὐχώμεσθα δή.
 ὃ σεμνοτάτη βασίλεια θεὰ,
 πότνι Εἰρήνη,
 δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
 δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.
 ΟΙ. δέξαι δῆτ', ὃ πολυτιμήτη,
 νὴ Δία, καὶ μὴ ποίει γένετο πάπερ αἱ
 μοιχευόμεναι δρῶσι γυναικες.
 καὶ γάρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
 τῆς αὐλείας παρακύπτουσιν
 καν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
 ἀναχωροῦσιν
 κατ' ἣν ἀπίγη, παρακύπτουσιν.
 τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.
 ΤΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαυτὴν
 γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς
 ἡμῖν, οἱ σου τρυχόμεθ' ἥδη
 τρία καὶ δέκ' ἔτη.
 λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγὰς,
 ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν.
 παῦσον δὲ ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
 τὰς περικόμψους,
 αἷς στωμαλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους"
 μῖξον δὲ ἡμᾶς τοὺς "Ελληνας
 πάλιν ἔξ ἀρχῆς
 φιλίας χυλῷ, καὶ συγγενώμη
 τινὶ πρατοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν.
 καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
 ἐμπλησθῆναι μεγάλων, σκορδῶν,
 σικύων πρώων, μῆλων, ροιῶν,
 δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν.

κακὸν Βοιωτῶν γε φέροντας ἵδεῖν
χῆνας, νήττας, φάττας, τροχίλους·
καὶ Κωπαδῶν ἐλθεῖν σπυρίδας,
καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
ὁψωνῦντας τυρβάζεσθαι

1005

Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκέτῃ, ἄλλοις
τένθαις πολλοῖς· κατὰ Μελάνθιον
ῆκειν ὑστερον ἐς τὴν ἀγορὰν,
τὰς δὲ πεπρᾶσθαι, τὸν δὲ ὅτοτύζειν,
εἴτα μονῳδεῖν ἐκ Μηδείας,
δλόμαν δλόμαν, ἀποχηρωθεὶς
τὰς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας·
τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν.

1010

ταῦτ', ὃ πολυτίμητ', εὐχομένοις ἡμῖν δίδου.

1015

ΟΙ. λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἴθ' ὅπως μάγειρικῶς
σφάξεις τὸν οὖν. ΤΡ. ἀλλ' οὐ θέμις. ΟΙ. τί τί δή;

ΤΡ. οὐχ ἥδεται δήπουθεν Εἰρήνη σφαγαῖς,
οὐδὲ αἷματοῦται βωμός. ἀλλ' εἴσω φέρων
θύσας τὰ μηρί' ἔξελῶν δεῦρ' ἔκφερε,
χοῦτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.

1020

ΧΟ. σέ τοι θύρασι χρὴ * * μένοντα τοίνυν
σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως
τά τε πρόσφορα πάντ' ἐπὶ τούτοις.

1025

ΤΡ. οὔκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;

ΧΟ. πῶς δὲ οὐχί; τί γάρ σε πέφενύ
ὅσα χρὴ σοφὸν ἄνδρα; τί δὲ οὐ
σὺ φρονεῖς, ὅπόσα χρεῶν τὸν
σοφῆ * * δόκιμον
φρενὶ πορίμῳ τε τόλμη;

1030

ΤΡ. ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πιέζει,
καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.

ΧΟ. τίς οὖν ἀν οὐκ ἐπαινέσει-
ει ἄνδρα τοιοῦτον, ὅσ-
τις πόλλ' ἀνατλάς ἔσω-
σε τὴν ἱερὰν πόλιν;

1035

ώστ' οὐχὶ μὴ παύσει ποτ' ὧν
ζηλωτὸς ἄπασιν.

- OI. ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τὰ μηρὰ λαβών.
έγὼ δὲ ἐπὶ σπλάγχνοι εἴμι καὶ θυλήματα. 1040
- TP. ἐμοὶ μελήσει ταῦτα γάρ ἀλλ᾽ ηκεῖν ἔχρην.
- OI. ίδοὺ, πάρειμι. μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;
- TP. ὅπτα καλῶς νῦν αὐτά· καὶ γὰρ οὗτοσὶ¹
προσέρχετει δάφνη τις ἐστεφανωμένος.
τίς ἄρα ποτὲ ἐστίν; OI. ὡς ἀλαζὼν φαίνεται²
μάντις τίς ἐστιν. TP. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἱεροκλέης.
- OI. οὗτός γέ πού σθ' ὁ χρησμολόγος οὗξ Ωρεοῦ.
τί ποτὲ ἄρα λέξει; TP. δῆλος ἐσθ' οὗτός γέ ὅτι
ἐναντιώσεται τι ταῖς διαλλαγαῖς.
- OI. οὐκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κυῖσαν εἰσελήγλυθεν.
TP. μή νῦν ὄραν δοκῶμεν αὐτὸν. OI. εὖ λέγεις. 1050

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

- τίς ή θυσία ποθ' αὐτῇ καὶ τῷ θεῶν;
TP. ὅπτα σὺ σιγῇ, καππαγ' ἀπὸ τῆς ὁσφύος.
- IE. ὅτῳ δὲ θύετ' οὐ φράσεθ'; TP. ή κέρκος ποιεῖ
καλῶς. OI. καλῶς δῆτ', ὦ πότνι Εἰρήνη φίλη. 1055
- IE. ἄγε νῦν ἀπάρχου, κἀτα δὸς τάπαργματα.
TP. ὅπταν ἀμεινον πρῶτον. IE. ἀλλὰ ταυταγή
ἡδὸν στὶν ὅπτα. TP. πολλὰ πράττεις, ὅστις εἰ.
κατάτεμε. ποῦ τράπεζα; τὴν σπουδὴν φέρε.
- IE. ή γλῶττα χωρὶς τέμνεται. TP. μεμνήμεθα.
ἀλλ' οἵσθ' ὁ δρᾶσον; IE. ἦν φράσης. TP. μὴ διαλέγου
νῦν μηδέν. Εἰρήνη γὰρ ιερὰ θύομεν.
- IE. ὦ μέλεοι θυητοὶ καὶ νήπιοι, TP. ἐσ Κεφαλὴν σοί.
IE. οἵτινες ἀφραδίγηστι θεῶν νόσον οὐκ ἀίσοντες
συνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις, 1065
- OI. αἰβοῖ βοῖ. TP. τί γελᾶς; OI. ησθην χαροποῖσι πιθήκοις.
- IE. καὶ κέπφοι τρήρωνες ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,
ὦν δόλιαι ψυχαὶ, δόλιαι φρένες. TP. εἴθε σου εἶναι
ῳφελεν, ὥλαζὼν, οὐτωσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων.
- IE. εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἔξαπάτασκον, 1070

- μηδὲ Βάκις θυητοὺς, μηδὲ αὖ Νύμφαι Βάκιν αὐτὸν,
 TP. ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο Βακίζων.
- IE. οὕπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,
 ἀλλὰ τόδε πρότερον TP. τοῖς ἀλσί γε παστέα ταυτί.
- IE. οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
 φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἴν ύμεναιοῖ. 1075
- TP. καὶ πῶς, ὃ κατάρατε, λύκος ποτ' ἀν οἴν ύμεναιοῖ;
- IE. ὡς ἡ σφυνδύλη φεύγουσα πουνηρότατον βδεῖ,
 χὴ κώδων ἀκαλανθίς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει,
 τουτάκις οὕπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.
- TP. ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας,
 ἡ διακανυνάσαι πότεροι κλαυσούμεθα μεῖζουν,
 ἔξὸν σπεισαμένοις κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν; 1080
- IE. οὕποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὄρθα βαδίζειν.
- TP. οὕποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ ν πρυτανείῳ,
 οὐδὲ ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὑστερον οὐδέν. 1085
- IE. οὐδέποτ' ἀν θείης λεῖον τὸν τραχὺν ἔχειν.
- TP. ἄρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;
- IE. ποιῶν γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκάυσατε μῆρα θεοῖσιν;
- TP. ὅντερ κάλλιστον δῆπου πεποίηκεν "Ομηρος"
 ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο
 Εἰρήνην εἴλοντο καὶ ιδρύσανθ' ἱερείῳ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 ἐσπενδον δεπάεσσιν ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον.
 χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδουν κώθωνα φαεινόν.
- IE. οὐ μετέχω τούτων οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα. 1095
- TP. ἀλλ' ὁ σοφός τοι μὴ Δίς "Ομηρος δεξιὸν εἶπεν
 ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος ἐστιν ἐκεῖνος,
 δος πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυσσεντος.
- IE. φράξεο δὴ, μή πώς σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
 ἵκτινος μάρψῃ TP. τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττουν,
 ὡς οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν δ χρησμός.
 ἔγγχει δὴ σπουδὴν καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί. 1100
- IE. ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κάγῳ μαυτῷ βαλανεύσω.
- TP. σπουδὴ σπουδὴ.

- IE. ἔγχει δὴ κάμοὶ καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον. 1105
 TR. ἀλλ' οὕπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν
 ἀλλὰ τὸδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν.
 ὥστε πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίου ἡμῖν.
- IE. πρόσφερε τὴν γλῶτταν. TR. σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκον.
 IE. σπουδῆ. TR. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπουδῆς λαβὲ θᾶττον. 1110
 IE. οὐδεὶς προσδώσει μοι σπλάγχνων; TR. οὐ γὰρ οἶσν τε
 ἡμῖν προσδιδόναι, πρίν κεν λύκος οὖν ὑμεναιοῖ.
 IE. ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. TR. ἄλλως, ὥστε ταῦν, ίκετεύεις
 οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖν τὸν τραχὺν ἔχηνον.
 ἄγε δὴ, θεαταὶ, δεῦρο συσπλαγχνεύετε 1115
 μετὰ νῷν. IE. τί ἐγὼ δέ; TR. τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε.
 IE. οὐ τοι μὰ τὴν Γῆν ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
 ἀλλ' ἀρπάσομαι σφῶν αὐτά· κεῖται δ' ἐν μέσῳ.
 TR. ὥστε παῖς παῖς τὸν Βάκιν. IE. μαρτύρομαι.
 TR. κάγωγ', ὅτι τένθης εἴ σὺ κάλαζὼν ἀνήρ. 1120
 παῖς αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.
 OI. σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτοὶ τῶν κωδίων,
 ἀλάμβαν' αὐτὸς ἔξαπατῶν, ἐκβολβιῶ.
 οὐ καταβαλεῖς τὰ κώδι', ὥστε θυηπόλε;
 ἥκουσας; ὁ κόραξ οὗτος ἦλθ' ἐξ Ὁρεοῦ.
 οὐκ ἀποπετήσεις θᾶττον εἰς Ἐλύμινον; 1125
 XO. ἥδομαι γ', ἥδομαι
 κράνους ἀπηλλαγμένος
 τυροῦ τε καὶ κρομμίων.
 οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις,
 ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλ- 1130
 κων μετ' ἀνδρῶν ἔται-
 ρων φίλων, ἐκκέας
 τῶν ξύλων ἀττ' ἀν ἥ
 δανότατα τοῦ θέρους
 ἐκπεπρισμένα,
 κάνθρακίζων τούρεβίνθου,
 τὴν τε φηγὸν ἐμπυρεύων,
 χάμα τὴν Θρᾷτταν κυνῶν,

τῆς γυναικὸς λουμένης.

οὐ γὰρ ἔσθ' ἥδιον ἡ τυχεῖν μὲν ἥδη σπαρμένα,
τὸν θεὸν δὲ ἐπιφακάζειν, καί τιν' εἰπεῖν γείτονα,
εἰπέ μοι, τί τηνικαῦτα δρῶμεν, ὦ Κωμαρχίδη;
ἔμπτεῖν ἔμοιγύ ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς.

ἀλλ' ἄφενε τῶν φασῆλων, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας,
τῶν τε πυρῶν μῆκον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε,
τόν τε Μανῆν ἡ Σύρα Βωστρησάτω καὶ τοῦ χωρίου.
οὐ γὰρ οἶον τ' ἔστι πάντως οἰναρίζειν τήμερον

οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον.

καξ ἔμοιο δὲ ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὰ σπίνω-

ἥν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον καὶ λαγῆα τέτταρα,

εἴ τι μὴ ἔγνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας

ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἴδε ἄττα κάκυδοιδόπα·

ῶν ἔνεγκ', ὦ παῖ, τρί' ἡμῖν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ πατρί

μυρρίνας τὸν αἴτησον ἐξ Αἰσχυνάδου τῶν καρπίμων

χάρμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω,

ώς ἀν ἔμπιῃ μεθ' ἡμῶν,

εὗ ποιοῦντος κώφελοῦντος

τοῦ θεοῦ τάρώματα.

ἥνικ' ἀν δὲ ἀχέτας

ἄδη τὸν ἥδην νόμον,

διασκοπῶν ἥδομαι

τὰς Λημνίας ἀμπέλους,

εἰ πεπαίνουσιν ἦ-

δη τὸ γὰρ φῖτυ πρῷ-

ον φύει τόν τε φῆ-

ληχ' ὄρῶν οἰδάνοντ'

εἰθ' ὄπόταν ἦ πέπων,

ἐσθίω καπέχω,

χάρμα φῆμ', Ωραι φίλαι· καὶ

τοῦ θύμου τρίβων κυκώμαι·

κάτα γίγνομαι παχὺς

τηνικαῦτα τοῦ θέρους

μᾶλλον ἡ θεοῖσιν ἔχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων,

1140

1145

1150

1155

1160

1165

1170

τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὅξειαν πάνυ,
ἢν ἐκεῦνός φησιν εἶναι βάρμα Σαρδιανικόν
ἢν δέ που δέη μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα, 1175
τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάρμα Κυζικηνικόν·
κἄτα φεύγει πρῶτος, ὥσπερ ἔουθὸς ἵππαλεκτρυὼν
τοὺς λόφους σείων ἐγὼ δὲ ἔστηκα λιγοπτώμενος.
ἢνίκ' ἀν δὲ οἴκοι γένενται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετὰ,
τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοὺς δὲ ἄνω τε καὶ κάτω
ἔξαλείφοντες δίς ἢ τρίς. αὖριον δὲ ἔσθ' ἢ ἔοδος·
τῷ δὲ σιτί οὐκ ἐώνητ· οὐ γὰρ ἥδειν ἔξιών
εἴτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίους,
εἰδεν αὐτὸν, κάπορῶν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὁπόν.
ταῦτα δὲ ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι, τοὺς δὲ ἐξ ἀστεως 1185
ἥττον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κάνδράσιν ριψάσπιδες.
ῶν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἢν θεὸς θέλῃ.
πολλὰ γὰρ δή μ' ἡδίκησαν,
οὗτες οἴκοι μὲν λέοντες,
ἐν μάχῃ δὲ ἀλώπεκες. 1190

ΤΡ. ιὸν ιού.

ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἥλθ' ἐς τοὺς γάμους.
ἔχ', ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτῇ·
πάντως γὰρ οὐδὲν ὅφελός ἔστ' αὐτῆς ἔτι.
ἔπειτ' ἐπέσφερε τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας
καὶ τῶν λαγύων πολλὰ καὶ τοὺς κολλάβους. 1195

ΔΡΕΠΑΝΟΥΤΡΓΟΣ.

ποῦ ποῦ Τρυγαῖός ἔστιν; ΤΡ. ἀναβράττω κίχλας.

ΔΡ. ὦ φίλατα, ὦ Τρυγαῖ, ὃς ἡμᾶς τάγαθὰ
δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ
οὐδεὶς ἐπρίατ' ἀν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου,
νυνὶ δὲ πεντήκοντα δαρχμῶν ἐμπολῶ. 1200
οὐδὲ τριδράχμους τοὺς κᾶδους ἐς τοὺς ἀγρούς.
ἀλλ', ὦ Τρυγαῖ, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε
καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει προϊκά· καὶ ταυτὶ δέχου·
ἀφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεσθα κάκερδάναμεν
τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν ἐς τοὺς γάμους. 1205

ΤΡ. ίθι νυν, καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ' εἴσιτε
ἐπὶ δεῖπνου ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ οὗτοὶ
ὅπλων κάπηλος ἀχθόμενος προσέρχεται.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

- οἵμ' ὡς προθέλυμνον μ', ὃ Τρυγαῖ', ἀπώλεσας. 1210
- ΤΡ. τί δ' ἔστιν, ὃ κακόδαιμον; οὐ τί που λοφᾶς;
- ΛΟ. ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον,
καὶ τουτοὺς καὶ τοῦ δορυξοῦ κεινούς.
- ΤΡ. τί δῆτα τουτοῖν καταβῶ σοι τοῖν λόφοιν;
- ΛΟ. αὐτὸς σὺ τί δίδως; ΤΡ. ὅτι δίδωμ'; αἰσχύνομαι. 1215
- ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον πολὺν,
δοίην ἀν αὐτοῦ ἰσχάδων τρεῖς χοῖνικας,
ἴν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτῷ.

ΛΟ. ἔνεγκε τοίνυν εἰσὶων τὰς ἰσχάδας.
κρεῖττον γὰρ, ὃ ταῦν, ἔστιν ἡ μηδὲν λαβεῖν. 1220

ΤΡ. ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
τριχορρυεῖτον, οὐδέν ἔστον τὸ λόφω.
οὐκ ἀν πριαίμην οὐδὲ ἀν ἰσχάδος μιᾶς.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

- τί δαὶ δεκάμνῳ τῷδε θώρακος κύτει
ἐνημένῳ κάλλιστα χρήσομαι τάλας; 1225
- ΤΡ. οὗτος μὲν οὐ μή σοι ποιήσει ζημίαν.
ἀλλ' αἴρε μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας
ἐναποπατεῖν γάρ ἔστ' ἐπιτήδειος πάνυ.
- ΘΩ. παῦσαί μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασιν.
- ΤΡ. ὥδι, παραβέντι τρεῖς λίθους. οὐ δεξιῶς; 1230
- ΘΩ. ποιά δ' ἀποψήσει ποτ', ἄμαθέστατε;
- ΤΡ. τηδί, διεὶς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμιᾶς
καὶ τῆδ'. ΘΩ. ἄμ' ἀμφοῖν δῆτ'; ΤΡ. ἔγωγε νὴ Δία,
ἴνα μή γ' ἀλῶ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.

- ΘΩ. ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμνῳ χεσεῖ καθήμενος; 1235
- ΤΡ. ἔγωγε νὴ Δί', ὥπιτριπτ'. οἰει γὰρ ἀν
τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλιῶν δραχμῶν;
- ΘΩ. ίθι δὴ, ἔνεγκε τάργυριον. ΤΡ. ἀλλ', ὥγαθε,
θλίβει τὸν ὄρρον. ἀπόφερ', οὐκ ἀνήσομαι.

ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ.

- τί δ' ἄρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι,
ἢν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἔξηκοντ' ἐγώ;
TP. μόλυβδον ἐς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχέας,
ἐπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον,
γενήσεται σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων.
SA. οἵμοι καταγελᾶς. TP. ἀλλ' ἔτερον παραινέσω.
τὸν μὲν μόλυβδον, ὡσπερ εἴπον, ἐγχεον,
ἐντευθεὶς δὲ σπαρτίοις ἡρτημένην
πλάστιγγα πρόσθεις, καῦτό σοι γενήσεται
τὰ σῦκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἴστάναι.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

- ὦ δυσκάθαρτε δαιμον, ὡς μὲν ἀπώλεσας,
ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μνᾶν ποτέ·
καὶ νῦν τί δράσω; τίς γὰρ αὐτὸν ὀνήσεται;
TP. πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις·
ἔστιν γὰρ ἐπιτῆδεια συρμαίαν μετρεῖν.

ΔΟΡΤΞΟΣ.

- οἴμ', ὦ κρανοπόλ', ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν.
TP. οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν. ΔΟ. ἀλλὰ τί
ἔτ' ἔστι τοῖσι κράνεσιν ὅ τι τις χρήσεται;
TP. ἐὰν τοιαυτασὶ μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
ἀμεινον η νῦν αὐτὸν ἀποδώσεται πολύ.
KP. ἀπίσθμεν, ὦ δορυξέ. TP. μηδαμῶς γ', ἐπεὶ
τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὀνήσομαι.
ΔΟ. πόσον δίδως δῆτ'; TP. εἰ διαπρισθεῖεν δίχα,
λάβοιμ ἀν αὐτὸν ἐσ χάρακας, ἐκατὸν τῆς δραχμῆς.
ΔΟ. ὑβριζόμεθα. χωρῶμεν, ὦ ταῦ, ἐκποδῶν.
TP. νὴ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδί' ἥδη ἕρχεται
οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ', ἵνα
ἄττ' ἄστεται προαναβάληται μοι δοκεῖ.
ἀλλ' ὅ τι περ ἄδειν ἐπινοεῖς, ὦ παιδίον,
αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦ ὑθαδί.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

- Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα TP. παῦσαι

ὅπλοτέρους ἄδον, καὶ ταῦτ', ὡς τρισκακόδαιμον,
εἰρήνης γ' οὔσης* ἀμαθές γ' εἴ καὶ κατάρατον.

ΠΑ. Λ. Οἱ δὲ δὴ σχεδὸν ἥσαν ἐπ' ἀλλήλαισιν ιόντες,
σύν ρ' ἔβαλον ρίνούς τε καὶ ἀσπίδας ὄμφαλούσσας.

ΤΡ. ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένον ἀσπίδος ἡμῖν;

1275

ΠΑ. Λ. "Ενθα δὲ ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλευν ἀνδρῶν.

ΤΡ. ἀνδρῶν οἰμωγή; κλαύσει νὴ τὸν Διόνυσον
οἰμωγὰς ἄδον, καὶ ταύτας ὄμφαλούσσας.

ΠΑ. Λ. ἀλλὰ τί δῆτ' ἄδω; σὺ γὰρ εἰπέ μοι οἵστισι χαίρεις.

ΤΡ. "Ως οἱ μὲν δαίνυντο βωῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί¹
"Αριστον προτίθεντο καὶ ἄτθ' ἥδιστα πάσασθαι.

1280

ΠΑ. Λ. "Ως οἱ μὲν δαίνυντο βωῶν κρέα, κανχένας ἵππων
ἔκλυνον ἰδρώντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν.

ΤΡ. εἴεν· ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου κατ' ἥσθιον.
ταῦτ' ἄδει, ταῦθ', ως ἥσθιον κεκορημένοι.

1285

ΠΑ. Λ. Θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι, ΤΡ. ἄσμενοι, οἶμαι.

ΠΑ. Λ. πύργων δὲ ἔξεχέοντο, βοὴ δὲ ἀσβεστος ὄρώρει.

ΤΡ. κάκιστ' ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις·
οὐδὲν γὰρ ἄδεις πλὴν πολέμους. τοῦ καὶ ποτ' εἴ;

ΠΑ. Λ. ἐγώ; ΤΡ. σὺ μέντοι νὴ Δί'. ΠΑ. Λ. νιὸς Λαμάχου. 1290

ΤΡ. αἰβοῖ·

ἥ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ εἴης
ἀνδρὸς Βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς νιός.
ἄπερρε καὶ τοῖς λογυχοφόροισιν ἄδ' ίόν.

ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου στὶ παιδίον;
ἄσσον πρὶν εἰσιέναι τι· σὺ γὰρ εῦ οἴδ' ὅτι
οὐ πράγματ' ἄσει· σώφρονος γὰρ εἴ πατρός.

1295

ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΤΜΟΤ.

'Ασπίδι μὲν Σαῖων τις ἀγάλλεται, ἦν παρὰ θάμνῳ
ἔντος ἀμώμητου κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.

ΤΡ. εἰπέ μοι, ὡς πόσθων, ἐς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ἄδεις;

1300

ΠΑ. Κ. Ψυχὴν δὲ ἔξεσάσα, ΤΡ. κατήσχυνας δὲ τοκῆας.

ἄλλ' εἰσίωμεν. εὖ γὰρ οἴδ' ἐγὼ σαφῶς
ὅτι ταῦθ' οἵστας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος
οὐ μὴ πιλάθῃ ποτ', ὃν ἐκείνου τοῦ πατρός.

ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἥδη ὑταῦθα τῶν μενόντων
φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν.
ἀλλ' ἀνδρικῷς ἐμβάλλετον,

καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθουν οὐδὲν γὰρ, ὃ πονηροί,
λευκῶν ὁδόντων ἔργον ἔστ', ἦν μή τι καὶ μασῶνται. 1305

ΧΟ. ἡμῖν μελήσει ταῦτα γ'. εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων.

ΤΡ. ἀλλ', ὃ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λαγών·
ώς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν
πλακοῦσιν ἔστιν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.

πρὸς ταῦτα Βρύκετ', ἡ τάχ' ὑμῖν φημι μεταμελήσειν. 1315

ΧΟ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν,
δῆδας τε φέρειν, καὶ πάντα λεὼν ξυγχαίρειν κάπιχορεύειν.
καὶ τὰ σκεύη πάλιν ἐς τὸν ἄγρὸν νῦν χρὴ πάντα κομίζειν
ὅρχησταμένους καὶ σπείσαντας καὶ "Τπέρβολον ἔξελάσαντας,
κάπενξαμένους τοῖσι θεοῖσιν 1320

διδόναι πλοῦτον τοῖς" Ελλησιν,
κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
πάντας ὅμοίως οἶνόν τε πολὺν,
σῦκά τε τρώγειν,
τάς τε γυναικας τίκτειν ἡμῖν, 1325
καὶ τάγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀπωλέσαμεν
συλλέξασθαι πάλιν ἔξ αρχῆς,
ληξαί τ' αἰθωνα σίδηρον.

ΤΡ. δεῦρ', ὃ γύναι, εἰς ἄγρὸν,
χάπως μετ' ἐμοῦ καλὴ
καλῶς κατακείσει. 1330

ΧΟ. ὃ τρισμάκαρ, ως δικαί-
ως τάγαθὰ νῦν ἔχεις.

'Τμῆν, 'Τμέναι' ὃ,
'Τμῆν, 'Τμέναι' ὃ. 1335
τί δράσομεν αὐτῆν;
τί δράσομεν αὐτῆν;
τρυγήσομεν αὐτὴν,
τρυγήσομεν αὐτὴν.
ἀλλ' ἀράμενοι φέρω-

μεν οἱ προτεταγμένοι
τὸν νυμφίον, ὥνδρες.
‘Τμὴν, ‘Τμέναι ὥ,
‘Τμὴν, ‘Τμέναι ὥ.

1340

ΤΡ. οἰκήσετε γοῦν καλῶς
οὐ πράγματ’ ἔχοντες, ἀλ-
λὰ συκολογοῦντες.
‘Τμὴν, ‘Τμέναι ὥ,
‘Τμὴν, ‘Τμέναι ὥ.

1345

ΧΟ. τοῦ μὲν μέγα καὶ παχὺ,
τῆς δὲ ἥδū τὸ σῦκον.

1350

ΤΡ. φήσεις γ’, ὅταν ἐσθίησ
οἶνόν τε πίης πολύν.
‘Τμὴν, ‘Τμέναι ὥ,
‘Τμὴν, ‘Τμέναι ὥ.
ὥ χαίρετε χαίρετ’, ἀν-
δρες, καν ξυνέπησθέ μοι,
πλακοῦντας ἔδεσθε.

1355

O P N I Θ E Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΤΕΛΠΙΔΗΣ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΤΡΟΧΙΔΟΣ, *θεράπων Ἐποκός.*

ΕΠΟΨ.

ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.

ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.

ΚΗΡΤΚΕΣ.

ΙΕΡΕΤΣ.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

ΜΕΤΩΝ *γεωμέτρης.*

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΙΡΙΣ.

ΠΑΤΡΑΔΟΙΑΣ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ *διθυραμβοποιός.*

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΟΙΚΕΤΗΣ *Πεισθεταίρου.*

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

I.

Δύο εισὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβύται διὰ τὰς δίκας. πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποτε γενόμενον, πευσόμενον παρ' αὐτοῦ ποία ἐστὶ πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὄρνεοις, ὃ μὲν κορώνη, ὃ δὲ κολοιῷ. ὅντας δὲ ὁ μὲν Πεισθέταιρος, ὃ δὲ Εὐελπίδης, ὃς καὶ πρότερος ἄρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δράμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἀστει, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὀριστι, πρῶτος Ἀμειψίας Κωμαστᾶς, τρίτος Φρυνίχος Μονοτρόπῳ. ἐστι δὲ λε. φιβερὰ δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τὸ τε γάρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμπαχος οὐκέτι ἦν, Νικίας ἐτεθήκει, Δεκέλειαν ἥσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, Ἄγις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικὴν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίοις. ταῦτα αἱ Ἀθηναίων συμφοραὶ, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαὶ. καὶ ὅμως οὐκ ἀπείχοντο τοῦ κακοπραγμονεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

II.

Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοις γενέσθαι, καὶ αὕτη φιλοτιμία πρώτη τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωρθοῦσθαι πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελεικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων, ἐπισφαλῆς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς καμφδικῆς ἀδείας ἥλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερῶς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γάρ ἐπὶ τούτῳ ἦν, λεληθότως δὲ, ὃσον ἀνῆκεν ἀπὸ καμφδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τοῖς Ὀριστι καὶ μέγας τι διαινέόται. ὃς γάρ ἀδιόρθωτον ἦδη οὐσον τῆς πολιτείας ισοσύστης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται, ὀσανεὶ συγκεχυμένων τῶν καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἡρεμαίων βιοῖν. καὶ ἡ μὲν ἀπότασις αὕτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάσφημα ἐπιτηδείων ὡκονόμηται. καὶ τῶν γάρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροτιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηνῶν τῶν ὄντων καὶ παντελῶς ἥλλοτριακότων αὐτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθίσιον στόχος τοιοῦτος. ἔκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκῇ, ἀλλ' αὐτικρυς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φαῦλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούοντιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώτης μοχθηρᾶς πολιτείας. ἵποτιθεται γάρ περὶ τὸν ἀέρα πόλιν, τῆς γῆς ἀπαλλάσσον· ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὄρνιθων, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παιζει, ἐπίσκοπον, ἡ

ψηφισματογράφουν, ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς πάντας προαιρέσεις, ὡς αἰσχροκερδείας ἔνεκεν χρηματίζονται. εἴθ' ὑστερον καὶ τὸ θεῖον εἰς ἀπρονησίαν καμφδεῖ. τὰ δὲ ὄντατα τῶν γερόντων πεποίηται, ὡς εἰ πεποιθόι ἔτερος τῷ ἔτέρῳ καὶ ἐλπίζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίσσι. τινὲς δέ φασι τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγῳδίαις τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν, ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν Γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἔωλον ἀποφαίνων, ὅρνισιν ἔδωκε διαφέρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

'Επὶ Χαβρίου τὸ δρᾶμα καθῆκεν εἰς ἄστυ διὰ Καλλιστράτου' εἰς δὲ Λήναια τὸν 'Αμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἄν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσι γενομένων ἐπὶ 'Αριστομῆνου τοῦ πρὸ Χαβρίου. 'Αθηναῖος γάρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, τὸν 'Αλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσεις τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως. δ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἴπετο τοῖς μεθήκουσιν, ἐκεῖθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοποννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ 'Αριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν ἐν οἷς γέ φησι

μηδαμῶς

ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται,
κλητῆρ' ἄγουσ' ἔωθεν ἡ Σαλαμινία.

III.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΤΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν 'Αθήναις δύο τινές·
οἵ πρὸς τὸν ἔποκα, τὸν λεγόμενον Τηρέα,
ἐλθόντες ἥράτων ἀπράγμονα πόλιν.
εῖς δὲ ὅρνις ἔποπι συμπαρὼν μετὰ πλειόνων
πτηγῶν διδάσκει, τί δύναται ὅρνιθαν γένος,
καὶ πῶς, ἐάν περ κατὰ μέσον τὸν δέρα
πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα
αὐτοὶ παραλήφοντ'. ἐκ δὲ τοῦδε φάρμακον
πτέρυγάς τ' ἐποίουν· ἡξίωσαν δ' οἱ θεοὶ,
ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὥρῶντες γενομένην.

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΕΤΕΛΠΙΔΗΣ.

ΟΡΘΗΝ κελεύεις, ἢ τὸ δένδρον φαίνεται;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

διαρραγείης· οὐδὲ δ' αὖ κρώσει πάλιν.

ΕΥ. τί, ὡς πουνήρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν;
ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν πραφορουμένω.

ΠΕ. τὸ δ' ἐμὲ κορώνῃ πειθόμενον τὸν ἄθλιον
οὗδον περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.

5

ΕΤ. τὸ δ' ἐμὲ κολοιῷ πειθόμενον τὸν δύσμορον
ἀποσπιδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.

ΠΕ. ἀλλ' οὐδὲ ὅπου γῆς ἐσμὲν οἴδε ἔγωγ' ἔτι.

ΕΤ. ἐντεῦθεν τὴν πατρὶδί ἀν ἔξεύροις σύ που;

10

ΠΕ. οὐδὲ ἀν μὰ Δία γ' ἐντεῦθεν Ἐξηκεστίδης.

ΕΥ. οἵμοι. ΠΕ. σὺ μὲν, ὡς τান, τὴν ὁδὸν ταύτην οἴθι.

ΕΤ. οὐδεινὰ νῦν δέδρακεν οὐκ τῶν ὄρνεών,
οἱ πινακοπάλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
ὅς τώδε ἔφασκε νῦν φράσειν τὸν Τηρέα,
τὸν ἔποφ', ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὄρνεών
καπέδοτο τὸν μὲν Θαρρελείδου τουτονὶ¹
κολοιὸν ὄβολοῦ, τηνδεῖ τριωβόλου.

15

τὸ δ' οὐκ ἄρ' οἴστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.

καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν
ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις; οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθά τις
οδός. ΠΕ. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.

20

ΕΥ. οὐ δὲ ή κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι;

ΠΕ. οὐ ταύτα κρώσει μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.

ΕΥ. τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ; ΠΕ. τί δ' ἄλλο γ' η
βρύκουσ' ἀπέδεσθαι φησί μου τοὺς δακτύλους;

25

ΕΤ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἔστιν ἡμᾶς δεομένους
 ἐσ κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους,
 ἔπειτα μὴ ἔχευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
 ἡμεῖς γάρ, ὥνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
 νόσου νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκα.
 ὁ μὲν γὰρ ὧν οὐκ ἀστὸς εἰσβιάζεται,
 ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
 ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς
 ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν,
 αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν
 τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κενδαίμονα
 καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτίσαι χρήματα.

οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἔνα μῆν' ἡ δύο
 ἐπὶ τῶν κραδῶν ἄδουντ', Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ³⁰
 ἐπὶ τῶν δικῶν ἄδουντι πάντα τὸν βίον.

διὸ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν.

κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας
 πλανώμεθα ζητοῦντε τόπον ἀπράγυμονα,
 ὅπου καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν.⁴⁰

ὁ δὲ στόλος οὗν ἔστι παρὰ τὸν Τηρέα
 τὸν ἔποπα, παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένων,
 εἴ που τοιαύτην εἴδε πόλιν ἡ πέπτατο.

ΠΕ. οὗτος. ΕΤ. τί ἔστιν; ΠΕ. ἡ κορώνη μοι πάλαι
 ἄνω τι φράζει. ΕΤ. χὼ κολοιὸς οὗτοςί⁴⁵
 ἄνω κέχηγεν ὡσπερεὶ δεικνύς τί μοι.
 κούκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὅρνεα.
 εἰσόμεθα δ' αὐτíκ', ἦν ποιήσωμεν ψόφου.

ΠΕ. ἀλλ' οἵσθ' ὁ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.

ΕΤ. σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἵν' ἡ διπλάσιος ὁ ψόφος.⁵⁰

ΠΕ. σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών. ΕΤ. πάνυ γ', εἰ δοκεῖ.

παῖ παῖ. ΠΕ. τί λέγεις, οὗτος; τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς;
 οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός σ' ἔχρην ἔποποῖ καλεῖν;

ΕΤ. ἔποποι. ποιήσεις τοί με κόπτειν αῦθις αὖ;
 ἔποποι.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

- τίνες οὗτοι; τίς ὁ βιῶν τὸν δεσπότην; 60
- ΕΤ. Ἀπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.
- ΤΡ. οἵμοι τάλας, ὄρυθοθήρα τουτωί.
- ΕΤ. σύτως τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν;
- ΤΡ. ἀπολεῖσθον. ΕΤ. ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπῳ. ΤΡ. τί δαί;
- ΕΤ. Τποδεδιώς ἔγωγε, Λιβυκὸν ὄρνεον. 65
- ΤΡ. οὐδὲν λέγεις. ΕΤ. καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.
- ΤΡ. ὅδι δὲ δὴ τίς ἐστὶν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;
- ΠΕ. Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε Φασιανικός.
- ΕΤ. ἀτὰρ σὺ τί θηρίον ποτ' εἴ πρὸς τῶν θεῶν;
- ΤΡ. ὄρνις ἔγωγε δοῦλος. ΕΤ. ἡττήθης τινὸς 70
ἀλεκτρυόνος; ΤΡ. οὐκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
ἔποφ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μὲν ἤξετο
ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διάκονον τ' ἔχῃ.
- ΕΤ. δεῖται γάρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;
- ΤΡ. οὗτός γ', ἄτ', οἷμαι, πρότερον ἀνθρωπός ποτ' ὢν, 75
τοτὲ μὲν ἐρῆ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικάς·
τρέχω πάντας ἐγὼ λαβὼν τὸ τρυβλίον.
ἔτνους δὲ ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας·
τρέχω πάντας τορύνην. ΕΤ. τροχίλος ὄρνις οὗτοσι.
- οἶσθ' οὖν δὲ δράσον, ὃ τροχίλε; τὸν δεσπότην
ἡμῖν κάλεσον. ΤΡ. ἀλλ' ἀρτίως νῆ τὸν Δία 80
εῦδει καταφαγὴν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.
- ΕΤ. ὄμως ἐπέγειρον αὐτόν. ΤΡ. οἶδα μὲν σαφῶς
ὅτι ἀχθέσεται, σφῶν δὲ αὐτὸν οὖνεκ' ἐπεγερῶ.
- ΠΕ. κακῶς σύ γ' ἀπόλοι', ὡς μὲν ἀπέκτεινας δέει. 85
- ΕΤ. οἵμοι κακοδαίμων, χῶ κολοιός μὲν οἴχεται
ὑπὸ τοῦ δέους. ΠΕ. ὃ δειλότατον σὺ θηρίον,
δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν; ΕΤ. εἰπέ μοι,
σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;
- ΠΕ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. ΕΤ. ποῦ γάρ ἐστιν; ΠΕ. ἀπέπτατο 90
- ΕΤ. οὐκ ἄρ' ἀφῆκας· ὥγάθ', ὡς ἀνδρεῖος εἰ.

ΕΠΟΨ.

ἄνοιγε τὴν ὑλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.

- ΕΤ. Ὡς Ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἔστι θηρίου;
τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;
- ΕΠ. τίνες εἰσὶ μὲν οἱ ζητοῦντες; ΕΤ. οἱ δώδεκα θεοὶ⁹⁵
εἴξασιν ἐπιτρῖψαί σε. ΕΠ. μῶν με σκώπτετον
ὅρῶντε τὴν πτέρωσιν; Ἡ γὰρ, ὥς ξένοι,
ἄνθρωπος. ΕΤ. οὐ σοῦ καταγελῶμεν. ΕΠ. ἀλλὰ τοῦ;
- ΠΕ. τὸ ράμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.
- ΕΠ. τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλέης λυμαίνεται¹⁰⁰
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.
- ΕΤ. Τηρεὺς γὰρ εἴς σύ; πότερον ὄρνις ἡ ταῦς;
- ΕΠ. ὄρνις ἔγωγε. ΕΤ. καὶ τά σοι ποῦ τὰ πτερά;
- ΕΠ. ἐξερρύκε. ΕΤ. πότερον ὑπὸ νόσου τινός;
- ΕΠ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τῷρνεα¹⁰⁵
πτερορρυεῖ τε καθίσι ἔτερα φύομεν.
ἀλλ’ εἴπατόν μοι, σφῶ τίν’ ἔστον; ΕΤ. νώ; Βροτώ.
- ΕΠ. ποδαπὼ τὸ γένος δό; ΕΤ. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.
- ΕΠ. μῶν ἡλιαστά; ΕΤ. μάλλὰ θατέρου τρόπου,
ἀπηλιαστά. ΕΠ. σπείρεται γὰρ τοῦτ’ ἐκεῖ¹¹⁰
τὸ σπέρμ’; ΕΤ. ὀλίγον ζητῶν ἀν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
- ΕΠ. πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένω δεῦρ’ ἥλθετον;
- ΕΤ. σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω. ΕΠ. τίνος πέρι;
- ΕΤ. ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ’ ἄνθρωπος, ὥσπερ νὼ, ποτὲ,
κάργυριον ὠφείλησας, ὥσπερ νὼ, ποτὲ,¹¹⁵
κούκι ἀποδιδοὺς ἔχαιρες, ὥσπερ νὼ, ποτέ
εἴτ’ αὐθίς ὄρνιθων μεταλλάξας φύσιν,
καὶ γῆν ἐπεπέτου καὶ θάλατταν ἐν κύκλῳ,
καὶ πάνθ’ ὅσπερ ἄνθρωπος ὅσα τὸ ὄρνις φρονεῖς.
ταῦτ’ οὖν ίκέται νὼ πρὸς σὲ δεῦρ’ ἀφίγυμεθα,¹²⁰
εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον,
ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινῆναι μαλθακήν.
- ΕΠ. ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;
- ΕΤ. μείζω μὲν οὐδὲν, προσφορωτέραν δὲ νῶν.
- ΕΠ. ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἴ τη ζητῶν. ΕΤ. ἐγώ;¹²⁵
ἥκιστα καὶ τὸν Σκελλίον βδελύττομαι.
- ΕΠ. ποίαν τιν’ οὖν ἥδιστ’ ἀν οἰκοῦτ’ ἀν πόλιν;
- ΕΤ. ὅπου τὰ μέγιστα πράγματα εἴη τοιαδί-

ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῷ τις ἐλθὼν τῶν φίλων
λέγοι ταδί πρὸς τοῦ Διὸς τούλυμπίου,
ὅπως παρέστη μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία
λονσάμενα πρῷ μέλλω γὰρ ἔστιαν γάμους·
καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσῃς εἰ δὲ μὴ,
μή μοι τότε γ' ἔλθης, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.

ΕΠ. νὴ Δία ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρῆς.
τί δαὶ σύ; ΠΕ. τοιούτων ἐρῶ κἀγώ. ΕΠ. τίνων;

ΠΕ. ὃπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέρμφεται
ωσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὥραιον πατήρ·
καλῶς γέ μον τὸν υἱὸν, ὃ Στιλβωνίδη,
εὐρῶν ἀπίοντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένου
οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου,
οὐκ ὡρχιπεδησας, ὃν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.

ΕΠ. ὃ δειλακρίων σὺ τῶν κακῶν οἴων ἐρῆς.
ἀτὰρ ἔστι γ' ὅποιαν λέγετον εὐδαίμων πόλις
παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν. ΕΤ. οἴμοι, μηδαμῶς
ἡμῖν γε παρὰ θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται
κλητῆρ' ἄγουσ' ἔωθεν ἡ Σαλαμινία.

Ἐλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι;

ΕΠ. τί οὐ τὸν Ἡλεῖον Λέπρεον οἰκίζετον
ἐλθόνθ; ΕΤ. ὅτιὴ νὴ τοὺς θεοὺς, ὃς οὐκ ἴδων
βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.

ΕΠ. ἀλλ' εἰσὶν ἔτεροι τῆς Δοκρίδος Ὁπούντιος
ἴνα χρὴ κατοικεῖν. ΕΤ. ἀλλ' ἔγωγ' Ὁπούντιος
οὐκ ἀν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.
οὗτος δὲ δὴ τίς ἔσθ' ὁ μετ' ὄρνιθων βίος;
σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς. ΕΠ. οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβήν·

οὗ πρώτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλαντίου.

ΕΤ. πολλήν γ' ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.

ΕΠ. νεμόμεσθα δὲ ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα
καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια.

ΕΤ. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίου.

ΠΕ. φεῦ φεῦ·

ἢ μέγ' ἐνυρῶ βούλευμ' ἐν ὄρνιθων γένει,

- καὶ δύναμιν ἦ γένοιτ' ἀν., εἰ πίθοισθέ μοι.
- ΕΠ. τί σοι πιθώμεσθ; ΠΕ. ὅ τι πίθησθε; πρῶτα μὲν
μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες· 165
ώς τοῦτ' ἄτιμον τοῦργον ἐστίν. αὐτίκα
ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἦν ἔρῃ,
τίς ὄρυς οὗτος; ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί·
ἀνθρωπὸς ὄρυς ἀστάθμητος πετόμενος,
ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταῦτῷ μένων. 170
- ΕΠ. νῆ τὸν Διόνυσον, εῦ γε μωμᾶ ταυταγί.
τί ἀν οὖν ποιοῦμεν; ΠΕ. οἰκίσατε μίαν πόλιν.
- ΕΠ. ποίαν δ' ἀν οἰκίσαμεν ὄρυθες πόλιν;
ΠΕ. ἀλληθες, ὡς σκαιότατον εἰρηκὼς ἔπος,
βλέψουν κάτω. ΕΠ. καὶ δὴ βλέπω. ΠΕ. βλέπε νῦν ἀνω. 175
- ΕΠ. βλέπω. ΠΕ. περίαγε τὸν τράχηλον. ΕΠ. νῆ Δία,
ἀπολαύσομαι τι δ', εἰ διαστραφήσομαι.
- ΠΕ. εἴδες τι; ΕΠ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
- ΠΕ. οὐχ οὗτος οὖν δήπου στὶν ὄργιθων πόλος;
- ΕΠ. πόλος; τίνα τρόπον; ΠΕ. ὥσπερ εἴποι τις τόπος. 180
ὅτινὴ δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
ἀπαντα, διὰ τοῦτο γε καλεῖται νῦν πόλος·
ἥν δ' οἰκίσητε τοῦτο καὶ φράξηθ' ἅπαξ,
ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις.
ὥστ' ἄρξετ' ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρύόπων,
τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ Μηλίῳ. 185
- ΕΠ. πῶς; ΠΕ. ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
εἴθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἦν ίέναι Βουλώμεθα
Πυθῶδε, Βοιωτοὺς δίδον αἰτούμεθα,
οὔτως, ὅταν θύσωσιν ἀνθρώποι θεοῖς, 190
ἥν μὴ φόρου φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοὶ,
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους
τῶν μηρίων τὴν κυνῆσαν οὐ διαφρήσετε.
- ΕΠ. ίοὺ ίού·
μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
μὴ γὰ νόημα κομφότερον ἵκουσά πω·
ὥστ' ἀν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν, 195

εἰ ξυδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.

ΠΕ. τίς ἀν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο; ΕΠ. σύ.
ἔγῳ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὅντας πρὸ τοῦ
ἔδιδαξα τὴν φωνὴν, ξυνὼν πολὺν χρόνον.

200

ΠΕ. πῶς δῆτ' ἀν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; ΕΠ. ῥᾳδίως.
δευρὶ γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δὲ νῷν τοῦ φθέγματος
ἐάνπερ ἐπακούσωσι, θεύσονται δρόμῳ.

205

ΠΕ. ὃ φίλατα' ὄρνιθων σὺ, μή νυν ἔσταβι
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἄγ' ως τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
ἔσβαινε κανέγειρε τὴν ἀηδόνα.

ΕΠ. ἄγε σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὑπνους,
λῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὑμνων,
οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς,
τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν["]Ιτυν
ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσιν
γένυος ξουθῆς·

210

καθαρὰ χωρεῖ διὰ φυλλοκόμου
μίλακος ἦχῳ πρὸς Διὸς ἔδρας,
ἵν' ὁ χρυσοκόμας Φοῖβος ἀκούων.
τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιψάλλων
ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα, θεῶν
ἴστησι χορούς·

215

διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
ξύμφωνος ὄμοι
θεία μακάρων ὀλολυγή.
(αὐλεῖ.)

220

ΠΕ. ὃ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τούρνιθίου·
οἶον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.

ΕΤ. οὗτος. ΠΕ. τί ἔστιν; ΕΤ. οὐ σιωπήσει; ΠΕ. τί δαί;

ΕΤ. οὕποψι μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.

ΕΠ. ἐποποποποποποποποποι,

ἰὼ ἰὼ, ἵτῳ ἵτῳ ἵτῳ ἵτῳ

ἵτῳ τις ὥδε τῶν ἐμῶν ὄμοπτέρων·

225

ὅστις τὸ εὐσπόρους ἀγροίκων γύνας
νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοτράγων
σπερμολόγων τε γένη
ταχὺ πετόμενα, μαλακὴν ίέντα γῆραν·
ὅστις τὸ ἐν ἄλοκι θαμὰ
βῶλον ἀμφιτιττυβίζεθ' ὥδε λεπτὸν
ἡδομένᾳ φωνῇ·

τὶὸ τὶὸ τὶὸ τὶὸ τὶὸ τὶὸ τὶό.
ὅστις θὸ ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισσοῦ
κλάδεσι νορὸν ἔχει,
τά τε κατ' ὄρεα, τά τε κοτινοτράγα, τά τε κομαροφάγα, 240
ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν ἀοιδάν·
τριοτὸ τριοτὸ τοτοβρίξ·

οἵ θ' ἑλείας παρ' αὐλῶνας δέξυστόμους
ἐμπίδας κάπτεθ', ὅστις τὸ εὐδρόσους γῆς τόπους
ἔχετε λειμῶνά τὸ ἐρόεντα Μαραθῶνος,
ὄρνις τε πτεροποίκιλος
ἀτταγᾶς ἀτταγᾶς.

ῶν τὸ ἐπὶ πόντιον οἴδμα θαλάσσης
φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται,
δεῦρ' ἵτε πευσόμενοι τὰ νεώτερα,
πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροῖζομεν
οἰωνῶν τανασδείρων.

ῆκει γάρ τις δριμὺς πρέσβυς,
καινὸς γνώμην,
καινῶν τὸ ἔργων ἐγχειρητής.
ἀλλ' ἵτε ἐσ λόγους ἀπαντα,
δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο.

τοροτοροτοροτοροτίξ.

κικκαβᾶν κικκαβᾶν.

τοροτοροτοροτορολιλιλίξ.

ΠΕ. ὄρᾶς τιν' ὄρνιν; ΕΤ. μὰ τὸν Ἀπόλλωνα γὰρ μὲν οὕτοις
καίτοι κέχηνά γ' ἐσ τὸν οὐρανὸν βλέπων.

ΠΕ. ἄλλως ἄρ' οὖποψ, ως ἔοικ', ἐσ τὴν λόχμην
ἐμβὰς ἐπῶζε, χαραδρὶὸν μιμούμενος.

230

235

245

250

255

260

265

ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.

τορετίξ τοροτίξ.

- ΕΠ. ὥγάθ', ἀλλὰ χούτοσὶ καὶ δή τις ὄρνις ἔρχεται.
 ΕΤ. μὴ Δί' ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου τῶς;
 ΠΕ. οὗτος αὐτὸς νῦν φράστε· τίς ἐστιν ὄρνις οὗτοσί;
 ΕΠ. οὗτος οὐ τῶν ἡθᾶδων τῶνδ' ὃν ὄραθ' ὑμεῖς ἀεὶ,
 ἀλλὰ λιμναῖος. ΠΕ. βαβαὶ, καλός γε καὶ φοινικιοῦ.
 ΕΠ. εἰκότως καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ φοινικόπτερος.
 ΕΤ. οὗτος, ὃ σέ τοι. ΠΕ. τί βωστρεῖς; ΕΤ. ἔτερος ὄρνις οὗτοσί.
 ΠΕ. μὴ Δί' ἔτερος δῆτα χούτος ἔξεδρον χώραν ἔχων.
 τίς ποτ' ἐσθ' ὁ μουσόμαντις ἀτοπος ὄρνις ὄριβάτης;
 ΕΠ. ὄνομα τούτῳ Μῆδος ἐστι. ΠΕ. Μῆδος; ὥναξ Ἡράκλεις
 εἴτα πῶς ἀνευ καμῆλου Μῆδος ὃν εἰσέπτατο;
 ΕΤ. ἔτερος αὖ λόφου κατειληφώς τις ὄρνις οὗτοσί.
 ΠΕ. τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἡσθ' ἐποψί,
 ἀλλὰ χούτος ἔτερος; ΕΠ. ἀλλ' οὗτος μέν ἐστι Φιλοκλέους
 ἔξ ἐποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις
 Ίππονικος Καλλίου καξ Ἰππονίκου Καλλίας.
 ΠΕ. Καλλίας ἄρ' οὗτος οὔρνις ἐστίν· ὡς πτερορρυεῖ.
 ΕΠ. ἄτε γὰρ ὃν γενναῖος ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται,
 αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.
 ΠΕ. ὃ Πόσειδον, ἔτερος αὖ τις βαπτὸς ὄρνις οὗτοσί.
 τίς ὄνομάζεται ποθ' οὗτος; ΕΠ. οὗτοσὶ κατωφαγᾶς.
 ΠΕ. ἐστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἡ Κλεώνυμος;
 ΕΤ. πῶς ἀν οὖν Κλεώνυμός γ' ἀν οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον;
 ΠΕ. ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἡ λόφωσις ἡ τῶν ὄρνέων;
 ἢ πὶ τὸν δίαυλον ἥλθον; ΕΠ. ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν
 ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν, ὥγάθ', ἀσφαλείας οὕνεκα.
 ΠΕ. ὃ Πόσειδον, οὐχ ὅρᾶς ὅσον συνείλεκται κακὸν
 ὄρνέων; ΕΤ. ὥναξ Ἀπολλον, τοῦ νέφους. ιὸν ιού·
 οὐδ' ἵδειν ἔτ' ἐσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἰσοδον.
 ΠΕ. οὗτοσὶ πέρδιξ, ἐκεινοσὶ δὲ νὴ Δί' ἀτταγᾶς,
 οὗτοσὶ δὲ πηνέλοψ, ἐκεινοσὶ δέ γ' ἀλκυών.
 ΕΤ. τίς γάρ ἐσθ' οὐπισθεν αὐτῆς; ΠΕ. οἵτις ἐστί; κειρύλος.
 ΕΤ. κειρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις; ΠΕ. οὐ γάρ ἐστι Σποργίλος; 300

χαύτηί γε γλαῦξ. ΕΤ. τί φῆς; τίς γλαῦκ' Ἀθήνας ἦγαγε;
 ΠΕ. κίττα, τρυγῶν, κορυδός, ἐλέαις, ὑποθυμίς, περιστερὰ,
 νέρτος, ἱέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κεβλήπυρις,
 πορφυρὶς, κερχυγῆς, κολυμβῖς, ἀμπελὶς, φήνη, δρύοψ.

ΕΤ. ίὸν ίὸν τῶν ὄρνεων,

305

ιὸν ίὸν τῶν κοψίχων·

οἵα πιππίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.

ἄρ' ἀπειλοῦσίν γε νῦν; οὔμοι, κεχήνασίν γέ τοι
 καὶ βλέπουσιν ἐς σὲ κάμε. ΠΕ. τοῦτο μὲν κάμοὶ δοκεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ποποποποποποποῦ μ' ἄρ' ὃς ἐκάλεσε; τίνα τόπου ἄρα νέμεται; 310

ΕΠ. οὗτοσὶ πάλαι πάρειμι κούκι ἀποστατῶ φίλων.

ΧΟ. τιτιτιτιτιτιτιτίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φίλου ἔχων; 315

ΕΠ. κοινὸν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἥδον, ὡφελήσιμον.

ἄνδρε γὰρ λεπτῷ λογιστᾷ δεῦρ' ἀφῆχθον ὡς ἐμέ.

ΧΟ. ποῦ; πᾶ; πῶς φῆς;

ΕΠ. φήμι ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῆχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο·

ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμινον πράγματος πελωρίου.

ΧΟ. ὡς μέγιστον ἔξαμπτὸν ἔξ ὅτου τράφην ἐγώ,

πῶς λέγεις; ΕΠ. μήπω φοβηθῆστον λόγον. ΧΟ. τί μ' εἰργάσω;

ΕΠ. ἄνδρ' ἐδεξάμην ἔραστὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας.

ΧΟ. καὶ δέδρακας τοῦτο τοῦργον; ΕΠ. καὶ δέδρακώς γ' ἥδομαι. 325

ΧΟ. κάστον ἥδη που παρ' ἡμῖν; ΕΠ. εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ.

ΧΟ. ἔα ἔα,

προδεδόμεθ' ἀνόσια τ' ἐπάθομεν·

ὅς γὰρ φίλος ἦν, ὁμότροφά θ' ἡμῖν

ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν

παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,

παρέβη δ' ὄρκους ὄρνιθων·

ἔστι δὲ δόλον ἐκάλεσε, παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ

γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἔξότ' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ

πολέμιον ἐτράφη.

330

ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἐστιν ὑστερος λόγος·

τὸ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τώδε δοῦναι τὴν δίκην

διαφορηθῆναι θ' ὑφ' ἡμῶν. ΠΕ. ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.

335

- ΕΤ. αἴτιος μέντοι σὺ νῦν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
 ἐπὶ τί γάρ μ' ἔκειθεν ἦγες; ΠΕ. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί. 340
- ΕΤ. ἵνα μὲν οὖν κλάσιμι μεγάλα. ΠΕ. τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων
 κάρτα πῶς κλαύσει γὰρ, ἢν ἄπαξ γε τῷφθαλμῷ κκοπῆς;
- ΧΟ. Ἰὼ Ἰὼ,
 ἐπαγ', ἐπιθ', ἐπίφερε πολέμιου
 δρμάν φονίαν, πτέρυγά τε παντᾶ 345
 περίβαλε περί τε κύκλωσαι·
 ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν ἅμφω
 καὶ δῶναι ρύγχει φορβάν.
 οὔτε γὰρ ὅρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον
 οὔτε πολιὸν πέλαγος ἔστιν ὃ τι δέξεται 350
 τώδ' ἀποφυγόντε με.
- ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἥδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
 ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.
- ΕΤ. τοῦτ' ἔκεινο· ποῖ φύγω δύστηνος; ΠΕ. οὗτος, οὐ μενεῖς;
- ΕΤ. ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; ΠΕ. πῶς γὰρ ἀν τούτους δοκεῖς 355
 ἐκφυγεῖν; ΕΤ. οὐκ οἴδ' ὅπως ἄν. ΠΕ. ἀλλ' ἐγώ τοι σοι λέγω
 ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.
- ΕΤ. τί δὲ χύτρα νώ γ' ὥφελήσει; ΠΕ. γλαῦξ μὲν οὐ πρόσεισι νῦν.
- ΕΤ. τοῖς δὲ γαμφώνυξι τοισδί; ΠΕ. τὸν ὀβελίσκον ἀρπάσας
 εἴτα κατάπηξον πρὸ σαυτοῦ. ΕΤ. τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί; 360
- ΠΕ. δεξύβαφον ἐντευθεὶ προσθοῦ λαβὼν ἡ τρυβλίον.
- ΕΤ. Ὡ σοφώτατ', εὖ γ' ἀνεῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς·
 ὑπεράκοντίζεις σύ γ' ἥδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.
- ΧΟ. ἐλελελεῦ, χώρει, κάθες τὸ ρύγχος· οὐ μένειν ἔχρην.
 ἔλκε, τίλλε, παῖε, δείρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν. 365
- ΕΠ. εἰπέ μοι τί μέλλετ', Ὡ πάντων κάκιστα θηρίων,
 ἀπολέσαι, παθόντες οὐδὲν, ἄνδρε καὶ διασπάσαι
 τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ἔνυγγενῆ καὶ φυλέτα;
- ΧΟ. φεισόμεσθα γὰρ τί τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;
 ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἀν ἔχθίους ἔτι; 370
- ΕΠ. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ, τὸν δὲ νοῦν εἰσιν φίλοι,
 καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἡμουσιν ὑμᾶς χρήσιμον;
- ΧΟ. πῶς δ' ἀν οἴδ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε,

ἢ φράσειαν, ὅντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἔμοῖς;

375

ΕΠ. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί.

ἥ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
οὐ μάθοις ἀν τοῦθ', δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἔξηνάγκασεν.

αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἄνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν κού φίλων
ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς.

τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παιδας, οἶκον, χρήματα.

380

ΧΟ. ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσται πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
χρήσιμον μάθοις γὰρ ἀν τις κάπο τῶν ἐχθρῶν σοφόν.

ΠΕ. οἵδε τῆς ὁργῆς χαλᾶν εἴξασιν. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.

ΕΠ. καὶ δίκαιον γ' ἔστι, κάμοι δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.

ΧΟ. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἐνηντιώμεθα.

385

ΠΕ. μᾶλλον εἰρήνην ἄγοντιν ἡμίν· ὥστε τὴν χύτραν

τῷ τε τρυβλίῳ καθίει

καὶ τὸ δόρυ χρὴ, τὸν ὀβελίσκον,

περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς

τῶν ὄπλων ἐντὸς, παρ' αὐτὴν

τὴν χύτραν ἄκραν ὄρῶντας

ἐγγύς· ὡς οὐ φευκτέον νῷν.

390

ΕΤ. ἐτεὸν, ήν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,

κατορυχησόμεσθα ποῦ γῆς;

ΠΕ. ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νώ.

395

δημόσια γὰρ ἵνα ταφῶμεν,

φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς

μαχομένω τοῖς πολεμίοισιν

ἀποθανεῖν ἐς Ὀρνεαῖς.

ΧΟ. ἄναγ' ἔσ τάξιν πάλιν ἔσ ταυτὸν,

καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας

παρὰ τὴν ὄργὴν ὥσπερ ὄπλίτης·

κάναπυθώμεθα τούσδε, τίνες ποτὲ,

καὶ πόθεν ἔμολον,

ἐπὶ τίνα τ' ἐπίνειαν.

400

ἰὼ ἔποψ, σέ τοι καλῶ.

405

ΕΠ. καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;

ΧΟ. τίνες ποθ' οἴδε καὶ πόθεν;

ΕΠ. ξένω σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.

ΧΟ. τύχη δὲ ποία κομί— 410

ζει ποτ' αὐτῷ πρὸς ὄρ-
νθας ἐλθεῖν; ΕΠ. ἔρως
βίου διαιτῆς τε καὶ
σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι
καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.

ΧΟ. τί φήσι;

λέγουσι δὲ δὴ τίνας λόγους;

ΕΠ. ἅπιστα καὶ πέρα κλύειν.

ΧΟ. ὅρᾳ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς,

ὅτῳ πέποιθέ μοι ξυνῶν
κρατεῖν ἀνὴ τὸν ἔχθρὸν ἥ
φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;

ΕΠ. λέγεις μέγαν τιν' ὅλβου οὐ-

τε λεκτὸν οὔτε πιστὸν, ὡς
σὰ ταῦτα πάντα καὶ
τὸ τῆδε καὶ τὸ κεῖσε, καὶ
τὸ δεῦρο προσβιβᾶ λέγων.

ΧΟ. πότερα μαινόμενος;

ΕΠ. ἄφατον ὡς φρόνιμος.

ΧΟ. ἔνι σοφόν τι φρενί;

ΕΠ. πικνύότατον κίναδος, 425

σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον.

ΧΟ. λέγειν λέγειν κέλευέ μοι.

κλύων γὰρ ὃν σύ μοι λέγεις
λόγων ἀνεπτέρωμαι.

ΕΠ. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν μὲν πάλιν 435

ταύτην λαβόντε κρεμάσατον τύχαγαθῇ

ἐε τὸν ἴπνὸν εἴσω, πλησίον τούπιστάτουν·

σὺ δὲ τούσδε ἐφ' οἵσπερ τοῖς λόγοις συνέλεξε ἐγὼ,

φράσον, διδαξον. ΠΕ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὲν οὖ,

ἥν μὴ διάθωνταί γ' οἵδε διαθήκην ἐμοὶ

ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,

ὁ μαχαιροποιὸς, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ

440

- μήτ' ὄρχίπεδ' ἔλκειν μήτ' ὄρύττειν ΧΟ. οὐ τί που
τόν; οὐδαμῶς. ΠΕ. οὐκ, ἀλλὰ τῷθαλμῷ λέγω.
ΧΟ. διατίθεμαι ὁώ. ΠΕ. κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.
- ΧΟ. ὅμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. ΠΕ. ἔσται ταυταγί. 445
- ΧΟ. εἰ δὲ παραβαίην, ἐνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.
ΠΕ. ἀκούετε λεφό τοὺς δόπλιτας νυνμενὶ^ν
ἀνελομένους θῶπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,
σκοπεῖν δ' ὅ τι ἀν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις. 450
- ΧΟ. δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπου
πέφυκεν ἄνθρωπος· σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.
τάχα γὰρ τύχοις ἀν
χρηστὸν ἔξειπὼν ὅ τι μοι παρορᾶς, ἢ
δύναμίν τινα μείζω 455
παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς ἀξυνέτου·
σὺ δὲ τοῦθ' ὁρᾶς. λέγ' εἰς κοινόν.
ὁ γὰρ ἀν σὺ τύχης μοι
ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.
ἀλλ' ἐφ' ὅτιπερ πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γνώμην ἀναπείσας, 460
λέγε θαρρήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον παραβῶμεν.
- ΠΕ. καὶ μὴν ὄργῳ νὴ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος εἰς μοι,
δὺ διαμάττειν οὐ κωλύει· φέρε παῖ στέφανον· καταχεῖσθαι
κατὰ χειρὸς ὑδωρ φερέτω ταχύτις. ΧΟ. δειπνήσειν μέλλομεν, ἡτί;
ΠΕ. μὰ Δῖ, ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν ἐπος τι,
ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχήν· οὔτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ,
οἵτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς ΧΟ. ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος; ΠΕ. ὑμεῖς
πάντων ὅπόσ' ἔστιν, ἐμοῦ πρώτου, τουδὶ, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ,
ἀρχαιότεροι πρότεροι τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε
καὶ γῆς. ΧΟ. καὶ γῆς; ΠΕ. νῆτὸν Απόλλω. ΧΟ. τουτὶ μὰ Δῖ οὐκ ἐπεπύση
ΠΕ. ἀμαθῆς γὰρ ἔφυς κοὐ πολυπράγμων, οὐδὲ Αἴσαπον πεπάτηκας,
δις ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρυιθα γενέσθαι,
προτέραν τῆς γῆς, καπειτα νόσῳ τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθυήσκειν·
γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον· τὴν δ' ἀποροῦσαν
ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι. 475
ΕΤ. ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεῶς Κεφαλῆσιν.

- ΕΠ. οὔκουν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο,
ώς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὥρθως ἔσθ' ἡ βασιλεία;
- ΕΤ. νὴ τὸν Ἀπόλλωνα πάνυ τοίνυν χρὴ ρύγχος βόσκειν σε τὸ λοιπόν·
οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπτῃ. 480
- ΠΕ. ὡς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἥρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ παλαιὸν,
ἀλλ' ὥρνιθες, καβασίλευον, πόλλ' ἐστὶ τεκμήρια τούτων.
αὐτίκα δὲ ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυόν, ώς ἐτυράννει
ἥρχέ τε Περσῶν πρῶτον πάντων, Δαρείου καὶ Μεγαβάζου,
ὅστε καλεῖται Περσικὸς ὥρης ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης. 485
- ΕΤ. διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὕσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τῶν ὥρνιθων μόνος ὥρθην.
- ΠΕ. οὗτος δὲ ἵσχυε τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν
ὑπὸ τῆς ρώμης τῆς τότε ἐκείνης, ὅπόταν μόνον ὥρθριον ἄση,
ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργου, χαλκῆς, κεραμῆς, σκυλοδέψαι, 490
σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφιταμοιβοὶ, τορυευτολυρασπιδοπηγοί:
οἱ δὲ βαδίζουστ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. ΕΤ. ἐμὲ τοῦτο γ' ἐρώτα.
χλαιναν γάρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων διὰ τοῦτον.
ἔς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς ὑπέπινον ἐν ἀστεῖ,
κάρτι καθεῦδον· καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους, οὗτος ἄρ' ἦσε, 495
κάγῳ νομίσας ὥρθρον ἔχώρουν Ἀλιμοῦνταῦ, κάρτι προκύπτω
ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης παίει ροπάλῳ με τὸ νῶτον·
κάγῳ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δὲ ἀπέβλισε θοίμάτιον μου.
- ΠΕ. ἵκτηνος δὲ οὖν τῶν Ἑλλήνων ἥρχεν τότε καβασίλευε.
- ΕΠ. τῶν Ἑλλήνων; ΠΕ. καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος πρῶτος βασιλεὺων
προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἵκτηνοις. ΕΤ. νὴ τὸν Διόνυσον, ἐγὼ γοῦν
ἐκυλινδούμην ἵκτηνον ἰδών· καθ' ὑπτιος ὃν ἀναχάστκων
ὁβολὸν κατεβρόχθισα· κατὰ κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον.
- ΠΕ. Αἰγύπτου δὲ αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλεὺς ἦν·
χωπόθ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τότε γ' οἱ Φοινίκες ἀπαντες 505
τοὺς πυροὺς ἀν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.
- ΕΤ. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖνον ἦν τοῦπος ἀληθῶς· κόκκυ, ψωλοὶ πεδίονδε.
- ΠΕ. ἥρχον δὲ οὗτο σφόδρα τὴν ἀρχὴν, ὥστ' εἴ τις καὶ βασιλεύοι
ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων ἢ Μενέλαος,
ἐπὶ τῶν σκῆπτρων ἐκάθητ' ὥρης, μετέχων ὃ τι δωροδοκοίη. 510
- ΕΤ. τουτὶ τοίνυν οὐκ ἥδη γώ· καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε θαῦμα,

ὅπότ' ἔξέλθοις Πρίαμός τις ἔχων ὅρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς·
οὐδὲ ἄρ' εἰστήκει τὸν Λυσικράτη τηρῶν ὃ τι δωροδοκοίη.

ΠΕ. οὐδὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἀπάντων, οὐ Ζεὺς γὰρ οὐν βασιλεύων
ἀετὸν ὅρνιν ἔστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασιλεὺς ὁν· 515

οὐδὲ αὖ θυγάτηρ γλαῦχ', οὐδὲ Ἀπόλλων ὥσπερ θεράπων ἵερακα.

ΕΤ. νὴ τὴν Δῆμητρ' εὖ ταῦτα λέγεις. τίνος οὖνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;

ΠΕ. οὐν ὅταν θύων τις ἔπειτ' αὐτοῖς ἐς τὴν χεῖρ', ως νόμος ἐστὶ,
τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα λάβωσιν.
ώμυν τὸν οὐδεὶς τότε ἀνθρώπων θεὸν, ἀλλ' ὅρνιθας ἀπαντεῖ. 520
Λάμπων δὲ ὅμνυστ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆραν, ὅταν ἔξαπατῃ τι
οὗτος ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἀγίους τὸν ἐνόμιζον,
νῦν δὲ ἀνδράποδος, ἡλιθίους, Μανᾶς.

ώσπερ δὲ ἡδη τοὺς μαινομένους

βάλλουστ' ὑμᾶς, καὶ τοῖς Ἱεροῖς

525

πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὅρνιθευτῆς

ἴστησι βρόχους, παγίδας, ράβδους,

έρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς·

εἴτα λαβόντες πωλοῦστ' ἀθρόους·

οἱ δὲ ὀνοῦνται βλιμάζοντες*

530

κοῦδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,

οπτησάμενοι παρέθενθεν ὑμᾶς,

ἀλλ' ἐπικνῶσιν τυρὸν, ἔλαιον,

σίλφιον, ὅξος, καὶ τρίψαντες

535

κατάχυσμ' ἔτερον γλυκὺν καὶ λιπαρὸν,

κάπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν

τοῦτο καθ' ὑμῶν

αὐτῶν ὥσπερ κενεβρείων.

ΧΟ. πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους

540

ἥνεγκας, ἀνθρωφός ως ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν

πατέρων κάκην, οἵ

τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων,

ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.

σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ κατὰ συντυχίαν

545

ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτήρ.

ἀναθεὶς γὰρ ἐγώ σοι

τά τε νοττία κάμαυτὸν οἰκήσω.

ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὡς ξῆν οὐκ ἀξιοῦ ἡμῖν,
εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.

ΠΕ. καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὄρνιθων πόλιν εἶναι, 550
κάπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ
περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὅπταις ὥσπερ Βαβυλῶνα.

ΕΠ. Ὡς Κεβριόνα καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέου τὸ πόλισμα.

ΠΕ. κάπειτ' ἦν τοῦτ' ἐπανεστήκη, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' ἀπαιτεῖν·
κανὸν μὲν μὴ φῇ μηδὲ ἐθελήσῃ μηδὲ εὐθὺς γνωστιμαχήσῃ, 555
ἰερὸν πόλεμον πρωυδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσι ἀπειπεῖν
διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ διαφοιτᾶν,
ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον
καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Σεμέλας· ἦνπερ δ' ἐπίωσ', ἐπιβάλλειν
σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλὴν, ἵνα μὴ βιωῶσ' ἔτ' ἐκείνας. 560
τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἔτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω,
ὡς ὄρνιθων βασιλεύοντων θύειν ὄρνιστι τὸ λοιπόν·
κάπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως
τοῖσι θεοῖσι τῶν ὄρνιθων δὲ ἀν ἀρρόζῃ καθ' ἔκαστον
ἦν Ἀφροδίτη θύη, πυρὸν ὄρυσθι φαληρίδι θύειν· 565
ἦν δὲ Ποσειδῶνί τις οὖν θύη, νήτηγη πυρὸν καθαγίζειν·
ἦν δ' Ἡρακλέει θύη τις βοῦν, λάρφῳ ναστοὺς μελίτούττας·
κανὸν Δίῃ θύη βασιλεῖ κριὸν, βασιλεύεις ἐστ' ὄρχίλος ὄρνις,
ὧς προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφου ἐνόρχην σφαγιάζειν.

ΕΤ. ἥσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. βροντάτῳ νῦν ὁ μέγας Ζάν. 570

ΕΠ. καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἀνθρώποις κούχῃ κολοιοὺς,
οἱ πετόμεσθα πτέρυγάστ' ἔχομεν; ΠΕ. ληρεῖς· καὶ νῆ Δί' ὅ γ' Ἔρμης
πέτεται θεὸς ὃν πτέρυγάς τε φορεῖ, κάλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί.
αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν, καὶ νῆ Δί' Ἔρως γε·
Ἴριν δέ γ' Ὁμηρος ἔφασκ' ἱκέλην εἶναι τρύφων πελείη. 575

ΕΠ. ὁ Ζεὺς δὲ ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμψει πτερόεντα κεραυνόν;

ΠΕ. ἦν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ἵπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδὲν,
τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρὴ στρόουθων νέφος ἀρθὲν
καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀνακάψαι·
κάπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυρὸν πεινῶσι μετρείτω. 580

ΕΤ. οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὅψει προφάστεις αὐτὴν παρέχουσαν.

ΠΕ. οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἵσιν τὴν γῆν καταροῦσιν,
καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὄφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ
εἴθ' ὅ γ' Ἀπόλλων ἰατρός γ' ἀν iάσθω· μισθοφορεῖ δέ.

ΕΤ. μὴ, πρίν γ' ἀν ἐγὼ τὰ βοιδαρία τῷμῷ πρώτιστ' ἀποδῶμαι. 585

ΠΕ. ἦν δὲ ἥγωνται σὲ θεὸν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶνα,
ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. ΕΠ. λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἔν.

ΠΕ. πρῶτα μὲν αὐτῷν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται,
ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἴς αὐτοὺς καὶ κερχυῆδων ἐπιτρίψει.

εἴθ' οἱ κυνῆπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται, 590
ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.

ΕΠ. πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' ἐρῶσι.

ΠΕ. τὰ μέταλλα αὐτοῖς μαντευομένοις οὗτοι δώσουσι τὰ χρηστὰ
τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν κατεροῦσιν,
ώστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδείς. ΕΠ. πῶς οὐκ ἀπολεῖται;

ΠΕ. προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὄρνιθων μαντευομένῳ περὶ τοῦ πλοῦ·
νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμῶν ἔσται· νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται.

ΕΤ. γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῷ, κούκ ἀν μείναιμι παρ' ὑμῖν.

ΠΕ. τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὓς οἱ πρότερον κατέθεντο
τῶν ἀργυρίων οὗτοι γὰρ ἵσασι· λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες, 600
οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις.

ΕΤ. πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.

ΕΠ. πῶς δὲ ὑγίειαν δώσουσ' αὐτοῖς, οὕσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν;

ΠΕ. ἦν εὖν πράττωσ', οὐχ ὑγιεία μεγάλη τοῦτ' ἔστι; σάφ' ἵσθι,
ώς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχγῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει. 605

ΕΠ. πῶς δὲ ἐσ γῆράς ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστ' ἐν Ολύμπῳ.
ἢ παιδάρι ὅντ' ἀποθήσκειν δεῖ; ΠΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ τριακόσια αὐτοῖς
ἔτι προσθήσουσ' ὄρυθες ἔτη. ΕΠ. παρὰ τοῦ; ΠΕ. παρὰ τοῦ; παρ' ἔαυτῶν
οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντε ἀνδρῶν γενεὰς ζώει λακέρυζα κορώνη;

ΕΤ. αἰβοῖ, ως πολλῷ κρείττους οὗτοι τοῦ Διὸς ὑμῖν βασιλεύειν. 610

ΠΕ. οὐ γὰρ πολλῷ;

καὶ πρῶτα μὲν οὐχὶ νεῶς ἡμᾶς

οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς,

οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις,

ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις καὶ πρινιδίοις

οἰκήσουσιν. τοῖς δὲ αὖ σεμνοῖς

τῶν ὄρνιθων δένδρον ἐλάας
ὁ νεώς ἔσται· κούκ ἐς Δελφοὺς
οὐδὲ εἰς "Αρμῶν ἐλθόντες ἐκεῖ
θύσομεν, ἀλλ' ἐν ταῖσιν κομάροις
καὶ τοῖς κοτίνοις στάγυτες ἔχοντες
κριθὰς, πυροὺς, εὐξόμεθ' αὐτοῖς
ἀνατείνοντες τὸ χεῖρ' ἀγαθῶν
διδόναι τι μέρος· καὶ ταῦθ' ἡμῖν
παραχρῆμ' ἔσται
πυρὸς δλίγους προβαλοῦσιν. 625

ΧΟ. ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῷν ἐξ ἔχθιστου μεταπίπτων,
οὐκ ἔστιν ὅπως ἀν ἐγώ ποθ' ἐκὼν τῆς σῆς γνώμης ἐτ' ἀφείμην.
ἐπαυχήσας δὲ τοῖς τοῖς λόγοις
ἐπηπείληστα καὶ κατώμοστα, 630
ἥν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
δομόφρονας λόγυνς δικαίους,
ἀδόλους, ὁσίους,
ἐπὶ θεοὺς ἥρες,
ἐμοὶ φρονῶν ξυνῳδὰ, μὴ
πολὺν χρόνον θεοὺς ἔτι 635
σκῆπτρα τάμα τρίψειν.
ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ρώμη πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταζόμεθ' ἡμεῖς·
ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τὰδε πάντ' ἀνάκειται.

ΕΠ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν γ' ἔτι
ῶρα' στὶν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικιᾶν, 640
ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν πρῶτον δέ γε
εἰσέλθετ' ἐς νεοττιάν γε τὴν ἐμὴν
καὶ τάμα κάρφη καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
καὶ τούνομ' ἡμῖν φράσατον. ΠΕ. ἀλλὰ ῥάδιον.
ἐμοὶ μὲν ὄνειρα Πεισθέταιρος. ΕΠ. τῷδεδί;

ΠΕ. Εὐελπίδης Κριῶθεν. ΕΠ. ἀλλὰ χαιρέτον 645
ἄμφω. ΠΕ. δεχόμεσθα. ΕΠ. δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.
ΠΕ. ἰωμεν' εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. ΕΠ. οὐ.
ΠΕ. ἀτὰρ τὸ δεῖνα δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
φέρ' ἵδω, φράσον νῶν, πῶς ἐγώ τε χούτοσι

- ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω; 650
ΕΠ. καλῶς. **ΠΕ.** ὅρα νῦν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
ἐστὶν λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
φλαύρως ἐκοινώησεν ἀετῷ ποτέ.
- ΕΠ.** μηδὲν φοβηθῆς· ἔστι γάρ τι ρίζιον,
ὅ διατραγόντ' ἔσεσθον ἐπτερωμένω. 655
ΠΕ. οὗτῳ μὲν εἰσίωμεν. ἄγε δὴ, Ξανθία
καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.
ΧΟ. οὗτος, σὲ καλῶ σὲ καλῶ. **ΕΠ.** τί καλεῖς; **ΧΟ.** τούτους μὲν ἄγων μετὰ σαν
ἀρίστιστον εὗ· τὴν δὲ ἡδυμελῇ ἔνυμφωνον ἀηδόνα Μούσας
κατάλειφ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης. 660
ΠΕ. ὦ τοῦτο μέντοι νὴ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ·
ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τούρνιθιον,
ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτὴν, ἵνα
καὶ νὺν θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.
ΕΠ. ἀλλ' εὶ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ή Πρόκνη
ἐκβαινε, καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις. 665
ΠΕ. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλὸν τούρνιθιον,
ὡς δὲ ἀπαλὸν, ὡς δὲ λευκόν. **ΕΤ.** ἄρα γ' οἶσθ' ὅτι
ἐγὼ διαμηρίζομ' ἀν αὐτὴν ἥδεως;
ΠΕ. δόσον δὲ ἔχει τὸν χρυσὸν, ὕσπερ παρθένος. 670
ΕΤ. ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλῆσται μοι δοκῶ.
ΠΕ. ἀλλ', ὦ κακοδᾶμον, ρύγχος διβελίσκοιν ἔχει.
ΕΤ. ἀλλ' ὕσπερ φῶν νὴ Δί' ἀπολέψαντα χρὴ
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα καθ' οὗτω φιλεῖν.
ΕΠ. ἴωμεν. **ΠΕ.** ἥγοῦ δὴ σὺ νῷν τύχαγαθῆ, 675
ΧΟ. ὦ φίλη, ὦ ξουθῆ,
ὦ φίλτατον ὄρνεων,
πάντων ξύννομε τῶν ἐμῶν
ὑμινῶν ξύντροφ' ἀηδοῖ,
ἥλθες ἥλθες, ὦ φθης,
ἥδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ'. 680
 ἀλλ', ὦ καλλιβόσαν κρέκουσ'
αὐλὸν φθέγμασιν ἥρινοῖς,
ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.

"Αγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾶ προσόμιοι, 685
όλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνὰ,
ἀπτῆνες ἐφημέριοι, ταλαιὸι βροτοὶ, ἀνέρες εἰκελόνειροι,
πρόσχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἥμιν, τοῖς αἰὲν ἔοῦσι,
τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρως, τοῖς ἄφθιτα μηδομένοισιν.

ἴν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἥμιν ὄρθως περὶ τῶν μετεώρων, 690
φύσιν οἰωνῶν γένεσίν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρέβους τε Χάους τε
εἰδότες ὄρθως παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.

Χάος ἦν καὶ Νὺξ⁶ Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ Τάρταρος εὐρύς.
γῇ δ' οὐδὲ ἀὴρ οὐδὲ οὐρανὸς ἦν. Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις
τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ⁷ ἡ μελανόπτερος φὸν, 695
ἔξ οὖ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν Ἐρως ὁ ποθειὸς,
στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ κατὰ Τάρταρον εὐρὺν
ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς.

πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἐρως ξυνέμιξεν ἀπαντα·
ξυμμιγνυμένων δ' ἐτέρων ἐτέροις γένετ' οὐρανὸς ὡκεανός τε ζοι
καὶ γῇ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. ὅδε μέν ἐσμεν
πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν Ἐρωτος
πολλοῖς δῆλον⁸ πετόμεσθά τε γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν
πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παιδαῖς πρὸς τέρμασιν ὥρας
διὰ τὴν ἴσχυν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταὶ, 706
οἱ μὲν ὄρτυγα δοὺς, οἱ δὲ πορφυρίων⁹, οἱ δὲ χῆν, οἱ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἥμιν τῶν ὄρνιθων τὰ μέγιστα.

πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἥρος, χειμῶνος, διπόρας·
σπειρειν μὲν, ὅταν γέρανος κρώζουσ¹⁰ ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῆ, 710
καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι καθειδεῖν,
εἶτα δ' Ὁρέστηγ¹¹ χλαιῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ.
ἰκτῖνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἐτέρων ὥραν ἀποφαίνει,
ἥνικα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκου ἡρινόν· εἶτα χελιδῶν,
ὅτε χρὴ χλαιῖναν πωλεῖν ἥδη καὶ ληδάριον τι πρίασθαι. 715
ἐσμὲν δ' ἥμιν¹² Αμμων, Δελφοὶ, Δωδώνη, Φοῖβος¹³ Απόλλων.
ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις, οὕτω πρὸς ἄπαντα τρέπεσθε,
πρὸς τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν καὶ πρὸς γάμου ἄνδρος·
ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσταπερ περὶ μαντείας διακρίνεται.

φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ, πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε, 720
 ξύμβολον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν, ὃνον ὄρνιν.
 ἅρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μάντειος Ἀπόλλων;
 ἦν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεοὺς, 725
 ἔξετε χρῆσθαι μάντεοι Μούσαις,
 αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
 μετρίφ πνίγει· κούκ ἀποδράντες
 καθεδούμεθ ἄκυν σεμνυνόμενοι
 παρὰ ταῖς νεφέλαις ὕσπερ χώ Ζεύς·
 ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν,
 αὐτοῖς, παισὶν, παιδῶν παισὶν, 730
 πλουθυγιείαν,
 εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην,
 νεότητα, γέλωτα, χοροὺς, θαλίας,
 γάλα τ' ὄρνιθων.
 ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
 ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν· 735
 οὕτω πλουτήσετε πάντες.
 Μοῦσα λοχμαία,
 τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶξ,
 ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγώ
 νάπαισι καὶ κορυφαῖς ἐν ὄρείαις, 740
 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶξ,
 ἵζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,
 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶξ,
 δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελέων
 Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω 745
 σεμνά τε μητρὶ χορεύματ' ὄρείᾳ,
 τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτὶξ,
 ἔνθεν ὕσπερ ἡ μέλιττα
 Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν, ἀεὶ φέ- 750
 ρων γλυκεῖαν φόδάν.
 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶξ.
 εὶ μετ' ὄρνιθων τις ὑμῶν, ὃς θεαταὶ, βούλεται
 διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τὸ λοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἔτω.

οὐκ ἀν ἔξιδισεν ἐς θοῖμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο,
κάποπαρδῶν κάναπνεύσας αὗθις αὖ κατέπτατο·
εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστιν ὅστις τυγχάνει,
καὶ ὁρᾶ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,
οὗτος ἀν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτατο,
εἴτα βινήσας ἐκεῖθεν αὗθις αὖ καθέζετο.

ἀρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
ώς Διυτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ
γέρεθη φύλαρχος, εἴθ' ἵππαρχος, εἴτ' ἐξ οὐδενὸς
μεγάλα πράττει κάστι νυνὶ ξουθὸς ἵππαλεκτρυών.

795

800

ΠΕ. ταυτὶ τοιαυτί μὰ Δί' ἐγὼ μὲν πρᾶγμά πω
γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.

ΕΥ. ἐπὶ τῷ γελῆς; ΠΕ. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὀκυπτέροις.
οἰσθ' φῦ μάλιστ' ἕοικας ἐπτερωμένος;
εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.

805

ΕΥ. σὺ δὲ καψίχῳ γε σκάφιον ἀποτειλμένῳ.

ΠΕ. ταυτὶ μὲν ἡκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον·
τάδ' οὐχ ὑπὸ ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

ΕΠ. ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν; ΠΕ. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινὸν, εἴτα τοῖς θεοῖς
θῦσαι μετὰ τοῦτο. ΕΥ. ταῦτα κάμοὶ συνδοκεῖ.

810

ΕΠ. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοῦνομ' ἔσται τῇ πόλει;

ΠΕ. βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοῦκ Λακεδαίμονος,
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν; ΕΥ. Ἡράκλεις·
Σπάρτην γὰρ ἀν θείμην ἐγὼ τῷμῃ πόλει;
οὐδὲ ἀν χαμενῆ πάνυ γε κειρίαν γ' ἔχων.

815

ΠΕ. τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ'; ΕΥ. ἐντευθεὶ
ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων
χαῦνόν τι πάνυ. ΠΕ. βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;

ΕΠ. ίοὺ ίού.

καλὸν γὰρ ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὗρες τοῦνομα.

820

ΕΤ. ἀρ' ἐστὶν αὐτηγὶ Νεφελοκοκκυγία,
ἴνα καὶ τὰ Θεογένους τὰ πολλὰ χρήματα
τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα; ΠΕ. καὶ λῷστον μὲν οὖν
τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς

ἀλαζονευόμενοι καθυπερηκόντισαν.

825

ΕΤ. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;

ΠΕ. τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἐῶμεν πολιάδα;

ΕΤ. καὶ πῶς ἀν ἔτι γένοιτ' ἀν εὔτακτος πόλις,
ὅπου θεὸς, γυνὴ γεγονυῖα, πανοπλίαν
ἔστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;

830

ΠΕ. τίς δαὶ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;

ΕΠ. ὅρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,

ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ
"Αρεώς νεοττός. ΕΤ. ὃ νεοττὲ δέσποτα

835

ώς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.

ΠΕ. ἄγε νυν, σὺ μὲν βαδίζε πρὸς τὸν ἀέρα,

καὶ τοῖς τειχίζουσι παραδιακόνει,
χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὅργασον,

840

λεκάνην ἀνένευκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεὶ,

κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάθευδ' ἐκεῖ
κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν ἐς θεοὺς ἄνω;

ἴτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,

κάκευθεν αὐθὶς παρ' ἐμέ. ΕΤ. σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων
οἵμως ε παρ' ἐμ'. ΠΕ. ἵθ, ψυγάθ, οἱ πέμπω σ' ἐγώ.

845

οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἀ λέγω πεπράξεται.

ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,

τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.

παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.

850

ΧΟ. ὁμορροῦ, συνθέλω,

συμπαραινέσας ἔχω

προσδῖτια μεγάλα

σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν.

ἄμα δὲ προσέτι χάριτος ἔνεκα

855

προβάτιον τι θύειν.

ἴτω ἴτω, ίτω δὲ Πιθιὰς βοῶ-

συναδέτω δὲ Χαῖρις φδάν.

ΠΕ. παῦσαι σὺ φυσῶν. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν;

τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δεῖν' ἴδων,
οὕπω κόρακ' εἴδον ἐμπεφορβιωμένου.
ἰερεῦ, σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

860

ΙΕΡΕΤΣ.

δράσω τάð'. ἀλλὰ ποὺ στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;
εὔχεσθε τῇ Ἐστίᾳ τῇ ὄρνιθείῳ, καὶ τῷ ἵκτινῳ
τῷ ἑστιούχῳ, καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμ-
πίησι πᾶσι καὶ πάσῃσι,

865

ΠΕ. Ὡς Σουνιέρακε, χαῖρ' ἄναξ Πελαργικέ.

ΙΕ. καὶ κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ, καὶ Λητοῖ Ὁρτυ-
γομήτρᾳ, καὶ Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι,

870

ΠΕ. οὐκέτι Κολανίς, ἀλλ' Ἀκαλανθίς Ἀρτεμις.

ΙΕ. καὶ φρυγίλῳ Σαβαζίῳ, καὶ στρουθῷ μεγάλῃ
μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων,

875

ΠΕ. δέσποινα Κυβέλη, στρουθὲ, μῆτερ Κλεοκρίτου.

ΙΕ. διδόναι Νεφελοκοκκυγιεῦσιν ὑγίειαν καὶ σωτη-
ρίαν, αὐτοῖσι καὶ Χίοισι,

ΠΕ. Χίοισιν ἥσθην πανταχοῦ προσκειμένοις.

880

ΙΕ. καὶ ἥρωσι [καὶ ὄρνισι] καὶ ἥρων παισὶ, πορφυ-
ρίων, καὶ πελεκάντι, καὶ πελεκίνῳ, καὶ φλέξι-
δι, καὶ τέτρακι, καὶ ταῦνι, καὶ ἐλεᾶ, καὶ βασκᾶ,
καὶ ἐλασᾶ, καὶ ἐρωδιῷ, καὶ καταράκτῃ, καὶ με-
λαγκορύφῳ, καὶ αἰγιθάλλῳ,

885

ΠΕ. παῦ ἐσ κόρακας· παῦσαι καλῶν ίὸν ίού.

ἐπὶ ποῖον, ὡς κακοδαιμον, ιερεῖον καλεῖς
ἀλιάέτους καὶ γῦπας; οὐχ ὄρᾶς ὅτι
ἱκτῖνος εἶς ἀν τοῦτό γ' οἴχοισθ' ἀρπάσας;
ἀπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα·
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογι θύσω μόνος.

890

ΙΕ. εἴτ' αὖθις αὖ τάρα σοι

895

δεῖ με δεύτερον μέλος

χέρνιβι θεοσεβὲς

ὅσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ

μάκαρας, ἔνα τινὰ μόνου, εἴπερ

ἴκανὸν ἔξετ' ὄψον.

900

τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
γένειον ἔστι καὶ κέρατα.

ΠΕ. θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαιμονα
κλῆσον, ὥς Μοῦσα,
τεαῖς ἐν ὑμνῳ ἀοιδαῖς.

905

ΠΕ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπόν; εἰπέ μοι, τίς εἴ;

ΠΟ. ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ίεὶς ἀοιδὰν,

Μουσάων θεράπων ὀτρυρὸς,
κατὰ τὸν "Ομηρον.

910

ΠΕ. ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὁν κόμην ἔχεις;

ΠΟ. οὐκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι

Μουσάων θεράποντες ὀτρυροὶ,
κατὰ τὸν "Ομηρον.

ΠΕ. οὐκ ἐτὸς ὀτρυρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις.

915

ἀτὰρ, ὥς ποιητὰ, κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;

ΠΟ. μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
τὰς ὑμετέρας κύκλια τε πολλὰ καὶ καλὰ,
καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.

ΠΕ. ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας ἀπὸ ποίου χρόνου;

920

ΠΟ. πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν.

ΠΕ. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγὼ,
καὶ τούνομ' ὥσπερ παιδίψ νῦν δὴ θέμην;

ΠΟ. ἀλλά τις ὡκεῖα Μουσάων φάτις
οἴάπερ ἵππων ἀμαρνγά.

925

σὺ δὲ πάτερ κτίστορ Αἴτνας,

ζαθέων ιερῶν ὄμώνυμε,

δὸς ἐμὶν ὅ τι περ

τεῷ κεφαλῇ θέλεις

πρόφρων δόμεν ἐμὶν τεῖν.

930

ΠΕ. τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,

εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφενξόμεθα.

οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις,

ἀπόδυθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.

- ἔχε τὴν σπολάδα πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς. 935
 ΠΟ. τόδε μὲν οὐκ ἀέκουστα φίλα
 Μοῦσα τόδε δῶρον δέχεται·
 τὸ δὲ τεῖχον μάθε
 Πινδάρειον ἔπος·
- ΠΕ. ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται. 940
 ΠΟ. νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
 ἀλλαται Στράτων,
 ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται·
 ἀκλεῆς δὲ ἔβα σπολὰς ἀνευ χιτῶνος.
 ξύνεται ὅ τοι λέγω.
- ΠΕ. ξυνίμου ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
 ἀπόδινθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὀφελεῖν.
 ἀπέλθε τουτοὶ λαβών. ΠΟ. ἀπέρχομαι,
 καὶ τὴν πόλιν γέρεται τὸν ποιήσω δὴ ταδί·
 κλῆσον, ὃ χρυσόθρονε, τὰν 945
 τρομερὰν, κρυεράν·
 οὐφόβολα πεδία πολύσπορά τ'
 ἥλυθον ἀλαλάν.
- ΠΕ. νὴ τὸν Δί', ἀλλ' ἥδη πέφευγας ταυταγή
 τὰ κρυερὰ τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών.
 τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἥλπισα,
 οὗτοι ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
 αὖθις σὺ περιχώρει λαβών τὴν χέρνιβα.
- ΙΕ. εὐφημία στω.
- ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.
- μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.
- ΠΕ. σὺ δὲ εἴ τίς; ΧΡ. ὅστις; χρησμολόγος. ΠΕ. οἵμωζέ ννν. 955
 ΧΡ. ὃ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·
 ὡς ἔστι Βάκιδος χρησμὸς ἀντικρυς λέγων
 ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕ. καπειτα πᾶς
 ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
 τήνδε οἰκίσαι; ΧΡ. τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με.
- ΠΕ. ἀλλ' οὐδὲν οἴον ἐστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.
 ΧΡ. Ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι

- ἐν ταῦτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος,
 ΠΕ. τί οὖν προσήκει δῆτ’ ἐμοὶ Κορινθίων;
 ΧΡ. γῆνέαθ’ ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἄέρα. 970
- πρῶτον Πανδώρᾳ θύσαι λευκότριχα κριόν·
 δος δέ κ’ ἐμῶν ἐπέων ἔλθη πρώτιστα προφήτης,
 τῷ δόμεν ιμάτιον καθαρὸν καὶ κανὰ πέδιλα,
 ΠΕ. ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
 καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχνων χεῖρ’ ἐπιπλῆσαι. 975
- ΠΕ. καὶ σπλάγχνα διδόν’ ἔνεστι; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
 κανὸν μὲν, θέσπιε κοῦρε, ποιῆς ταῦθ’ ὡς ἐπιτέλλω,
 αἰετὸς ἐν νεφέλησι γενήσεαι· αἱ δέ κε μὴ δῷσ,
 οὐκ ἔσει οὐ τρυγῶν οὐδὲ αἰετὸς, οὐ δρυκολάπτης.
- ΠΕ. καὶ ταῦτ’ ἔνεστ’ ἐνταῦθα; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον. 980
- ΠΕ. οὐδὲν ἄρ’ ὅμοιός ἐσθ’ ὁ χρησμὸς τουτῷ,
 δον ἐγὼ παρὰ τάπολλωνος ἐξεγραψάμην·
 Αὐτὰρ ἐπήν ἄκλητος ἵων ἄνθρωπος ἀλαζὼν
 λυπῇ θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῆ,
 δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξὺ, 985
- ΧΡ. οὐδὲν λέγειν οἴμαι σε. ΠΕ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
 καὶ φειδού μηδὲν μηδ’ αἰετοῦ ἐν νεφέλησι,
 μήτ’ ἦν Λάμπτων ἢ μήτ’ ἦν ὁ μέγας Διοπείθης.
- ΧΡ. καὶ ταῦτ’ ἔνεστ’ ἐνταῦθα; ΠΕ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
 οὐκ εἴθύραξ’ ἐσ κόρακας; ΧΡ. οἴμοι δείλαιος. 990
- ΠΕ. οὕκουν ἐτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων;

ΜΕΤΩΝ.

- ἢκω παρ’ ὑμᾶς ΠΕ. ἔτερον αὖ τουτὶ κακόν.
 τί δ’ αὖ σὺ δράσων; τίς δ’ ἰδέα θουλήματος;
 τίς ἡ πίνοια, τίς ὁ κόθορνος, τῆς ὕδον;
 ΜΕ. γεωμετρῆσαι θούλομαι τὸν ἄέρα 995
 ὑμῖν, διελεῖν τε κατὰ γύας. ΠΕ. πρὸς τῶν θεῶν,
 σὺ δ’ εἴ τίς ἀνδρῶν; ΜΕ. ὅστις εἴμ’ ἐγώ; Μέτων,
 δον οἶδεν Ἑλλὰς χώρα Κολωνός. ΠΕ. εἰπέ μοι,
 ταυτὶ δέ σοι τί ἔστι; ΜΕ. κανόνες ἄέρος.
 αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἔστι τὴν ἰδέαν ὅλος 1000

κατὰ πνιγέα μάλιστα. προσθεῖς οὖν ἐγὼ
τὸν κανόν’ ἀνωθεν τουτοὶ τὸν καμπύλον,
ἐνθεὶς διαβήτην—μανθάνεις; ΠΕ. οὐ μανθάνω.

ΜΕ. ὥρῳ μετρήσω κανόνι προστιθεὶς, ἵνα
ὅ κύκλος γένηται σοι τετράγωνος, καν μέσῳ
ἀγορὰ, φέρουσαι δὲ ὡσιν εἰς αὐτὴν ὅδοι
ὅρθαι πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δὲ ἀστέρος,
αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος, ὥρθαι πανταχῇ
ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν. ΠΕ. ἄνθρωπος Θαλῆς.
Μέτων, ΜΕ. τί ἔστιν; ΠΕ. οἴσθ' ὅτιὴ φιλῶ σ' ἐγώ; 1010
καμοὶ πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.

ΜΕ. τί δὲ ἔστι δεινόν; ΠΕ. ὥσπερ ἐν Λακεδαιμονίῳ
ξενηλατοῦνται καὶ κεκίνηται τινες
πληγαὶ συχγαὶ κατ’ ἄστυ. ΜΕ. μῶν στασιάζετε;

ΠΕ. μὰ τὸν Δί’ οὐ δῆτ’. ΜΕ. ἀλλὰ πῶς; ΠΕ. ὅμοιυμαδὸν 1015
σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.

ΜΕ. ὑπάγοιμι τῷρ’ ἄν. ΠΕ. νὴ Δί’, ως οὐκ οἴδ’ ἄρ’ εἰ
φθαιήσεις ἄν. ἐπίκεινται γάρ ἐγγὺς αὐταῖς.

ΜΕ. οἵμοι κακοδαιμῶν. ΠΕ. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
οὐκ ἀναμετρήσεις σαντὸν ἀπιὼν ἀλλαχῇ; 1020

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ποῦ πρόξενοι; ΠΕ. τίς δὲ Σαρδανάπαλλος οὗτοσί;

ΕΠΙ. ἐπίσκοπος ἦκω δεῦρο τῷ κυάμῳ λαχῶν
ἔς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕ. ἐπίσκοπος;
ἔπειμψε δὲ τίς σε δεῦρο; ΕΠΙ. φαῦλον βιβλίον
Τελέον. ΠΕ. τί; Βούλει δῆτα τὸν μισθὸν λαβῶν 1025
μὴ πράγματ’ ἔχειν, ἀλλ’ ἀπιέναι; ΕΠΙ. νὴ τοὺς θεούς.
ἐκκλησιάσαι δὲ οὖν ἐδεόμην οἶκοι μένων.
ἔστιν γάρ ἂ δι’ ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκη.

ΠΕ. ἄπιθι λαβών ἔστιν δὲ ὁ μισθὸς οὗτοσί.

ΕΠΙ. τουτὶ τί ἦν; ΠΕ. ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου. 1030

ΕΠΙ. μαρτύρομαι τυπτόμενος ὃν ἐπίσκοπος.

ΠΕ. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἀποίσεις τὰ κάδω;
οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἥδη πισκόπους
ἔς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεβύσθαι τοῖς θεοῖς.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

Ἐὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν Ἀθηναῖον
ἀδικῆ.

1035

ΠΕ. τοντὶ τί ἔστιν αὖ κακὸν τὸ βιβλίον;

ΨΗ. ψηφισματοπώλης εἰμὶ, καὶ νόμους νέους
ἥκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. ΠΕ. τὸ τί,

ΨΗ. Χρῆσθαι Νεφελοκοκκυγιᾶς τοῖσδε τοῖς μέτροισι
καὶ σταθμοῖσι καὶ ψηφίσμασι, καθάπερ Ὁλο-
φύξιοι.

1040

ΠΕ. σὺ δέ γ' οἶσπερ ὡτοτύξιοι χρήσει τάχα.

ΨΗ. οὗτος, τί πάσχεις; ΠΕ. οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους;
πικροὺς ἐγώ σοι τῷμερον δείξω νόμους.

1045

ΕΠΙ. καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὑβρεως ἐς τὸν μουνυ-
χιῶνα μῆνα.

ΠΕ. ἄληθες, οὗτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἥσθα σύ;

ΨΗ. Ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας, καὶ μὴ
δέχηται κατὰ τὴν στήλην,

1050

ΠΕ. οἵμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἥσθ' ἔτι;

ΕΠΙ. ἀπολῶ σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς.

ΠΕ. ἐγὼ δὲ σοῦ γε τὸν κάδω διασκεδῶ.

ΕΠΙ. μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἐσπέρας;

ΠΕ. αἴβοι· λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος, οὐ μενεῖς;

1055

ΙΕ. ἀπίσιμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐτευθεὶς
θύσοντες εἷσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.

ΧΟ. ἥδη μοι τῷ παντόπτᾳ
καὶ παντάρχᾳ θνητοὶ πάντες
θύσοντ' εὐκταίαις εὐχαῖς.

1060

πᾶσαν μὲν γὰρ γῶν ὅπτεύω,

σώζω δ' εὐθαλεῖς καρποὺς,

κτείνων παμφύλων γέννων

θηρῶν, οἱ πάντ' ἐν γαιάς

ἐκ κάλυκος αὐξανόμενα γένυσιν πολυφάγοις,

1065

δένδρεσι τ' ἐφεξόμενα καρπὸν ἀποβίσκεται·

κτείνω δ' οἱ κήπους εὐώδεις

φθείρουσιν λύματις ἐχθίσταις·

έρπετά τε καὶ δάκητα πάνθ' ὅσαπερ
ἔστιν ὑπ' ἡμᾶς πτέρυγος ἐν φοναις ὅλλυται. 1070

τῆδε μέντοι θημέρᾳ μάλιστ' ἐπαναγορεύεται,
ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
λαμβάνειν τάλαντον, ἢν τέ τῶν τυράννων τίς τινα
τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν. 1075

βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χῆμεῖς ἐνθάδε·
ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
λήψεται τάλαντον ἢν δὲ ζῶντ' ἄγγη τις, τέτταρα,
ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τούβολοῦ, 1080

εἴτα φυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,
τοῖς τε κοφίχοισιν ἐς τὰς ρίνας ἐγχεῖ τὰ πτερὰ,
τὰς περιστεράς θ' ὅμοιώς ξυλλαβὼν εἵρξας ἔχει,
κάπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ. 1085

ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· κεῖ τις ὅρνιθας τρέφει
εἰργυμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι.

ἢν δὲ μὴ πείθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὅρνέων
αὐθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε. 1090

εὔδαιμον φύλον πτηνῶν
οἰωνῶν, οἱ χειρῶνος μὲν
χλαίνας οὐκ ἀμπισχοῦνται·
οὐδὲ αὖ θερμὴ πνύγους ἡμᾶς
ἀκτὶς τηλανγής θάλπει·
ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων
φύλλων ἐν κόλποις ναίω,
ἥνικ' ἀν ὁ θεσπέσιος ὅξεν μέλος ἀχέτας 1095

θάλπεσι μεσημβρινοῖς ἥλιομανῆς Βοϊ·
χειμάζω δὲ ἐν κοίλοις ἄντροις,
Νύμφαις οὐρείαις ξυμπαῖζων
ἥρινά τε βοσκόμεθα παρθένια

λευκότροφα μύρτα, Χαρίτων τε κηπεύματα. 1100

τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,
ὅσ' ἀγάθ', ἢν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,
ῶστε κρείττω δῶρα πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.
πρῶτα μὲν γὰρ οὖ μάλιστα πᾶς κριτὴς ἐφίεται, 1105

γλαῦκες ὑμᾶς οὕποτ' ἐπιλεύψουσι Λαυριωτικαί·
ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδου, ἐν τε τοῖς βαλαντίοις
ἐννεοτεύσουσι κάκλέψουσι μικρὰ κέρματα.
εἴτα πρὸς τούτοισιν ὕσπερ ἐν Ἱεροῖς οἰκήσετε.
τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν·
κανὸν λαχόντες ἀρχῖδιον εἴθ' ἀρπάσαι βούλησθε τι,
ὅξὲν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.
ἢν δέ που δειπνῆτε, πρηγορῶντας ὑμῖν πέμψομεν,
ἢν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν
ὕσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὃς ἀν μὴ μῆν' ἔχῃ,
ὅταν ἔχητε χλαυῖδα λευκὴν, τότε μάλισθ' οὗτῳ δίκην
δώσεθ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὤρησι κατατιλώμενοι.

Π.Ε. τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἔστιν, ὥριθες, καλά·
ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
οὐδεὶς ὅτου πενσόμεθα τάκει πράγματα.
ἀλλ' οὐτοσὶ τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ
ποῦ Πεισθέταιρός ἔστιν ἄρχων; Π.Ε. οὐτοσί.

Α.Γ.Α. ἔξωκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος. Π.Ε. εὖ λέγεις.
Α.Γ.Α. κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον·
ώστ' ἀν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς
καὶ Θεογένης ἐναντίω δύν ἄρματε,
ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούριος,
ὑπὸ τοῦ πλάτους ἀν παρελασαίτην. Π.Ε. Ἡράκλεις.

Α.Γ.Α. τὸ δὲ μῆκός ἔστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὐτὸν ἐγὼ,
ἔκατοντορόγυιον. Π.Ε. ὁ Πόσειδον, τοῦ μάκρους.
τίνες φύκοδόμησαν αὐτὸν τηλικουτονί;

Α.Γ. Α. ὥριθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
πλινθοφόρος, οὐ λιθουργὸς, οὐ τέκτων παρῆν,
ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
ἐκ μέν γε Λιβύης ἦκον ὡς τρισμύριαι
γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους.
τούτους δὲ ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ρύγχεσιν.
ἔτεροι δὲ ἐπλινθοποίουν πελαργοὶ μύριοι·

νῦν δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα
οἱ χαραδριοὶ καὶ τὰλλα ποτάμιοι ὤρνεα.

1140

ΠΕ. ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες; ΑΓ. Α. ἐρωδιοὶ
λεκάναισι. ΠΕ. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;

ΑΓ. Α. τοῦτ', ὥγάθ, ἔξεύρητο καὶ σοφώτατα·
οἱ χῆρες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις
ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον αὐτὸν τοῦν ποδοῦν.

1145

ΠΕ. τί δῆτα πόδες ἀν οὐκ ἀν ἐργασιάτο;

ΛΓ. Α. καὶ νὴ Δί! αἱ νῆτται γε περιεζωσμέναι
ἐπλινθοφόρουν ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν, ὥσπερ παιδία,
τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.

1150

ΠΕ. τί δῆτα μισθωτοὺς ἀν ἔτι μισθοῖτό τις;
φέρ' Ἰδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
ἀπειργάσαντ'; ΑΓ. Α. ὅρνιθες ἥσαν τέκτονες
σοφώτατοι πελεκάντες, οἱ τοῖς ρύγχεσιν
ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
αὐτῶν πελεκώντων ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
καὶ νῦν ἀπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις,
καὶ βεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,
ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῷ
φυλακαὶ καθεστήκασι καὶ φρυκτωρίαι
ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
ἀπονίφομαι· σὺ δὲ αὐτὸς ἥδη τὰλλα δρᾶ.

1155

ΧΟ. ὅντος, τί ποιεῖς; ἄρα θαυμάζεις ὅτι
οὗτο τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ;

1160

ΠΕ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἂξιον
ἵσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεται μοι ψεύδεσιν.
ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος
ἔσθει πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρίχην βλέπων.

ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

ἰοὺ ιοὺ, ιοὺ ιοὺ, ιοὺ ιού.

1170

ΠΕ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; ΑΓ. Β. δεινότατα πεπόνθαμεν.
τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπειται· ἐς τὸν ἀέρα,

λαβὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.

ΠΕ. ὃ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος.

1175

τίς τῶν θεῶν; ΑΓ.Β. οὐκ ἵσμεν ὅτι δὲ ἔιχε πτερὰ,
τοῦτ' ἵσμεν. ΠΕ. οὔκουν δῆτα περιπόλους ἔχρην
πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς; ΑΓ.Β. ἀλλ' ἐπέμψαμεν
τρισμυρίους ἱέρακας ἵπποτοξότας,

χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἥγκυλωμένος,
κερχυῆς, τριόρχης, γὺψ, κύμιδης, ἀετός·
ρύμη τε καὶ πτεροῖσι καὶ ροιζήμασιν
αἰθῆρ δονεῖται τοῦ θεοῦ ζητουμένου·
κάστ' οὐ μακρὰν ἅπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθα που
ἥδη στίν. ΠΕ. οὔκουν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν
καὶ τόξα· χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·

τόξευε, παῖε, σφενδόνην τίς μοι δότω.

ΧΟ. πόλεμος αἱρεται, πόλεμος οὐ φατὸς

πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς. ἀλλὰ φύλαττε πᾶς
ἀέρα περινέφελον, δν "Ερεβος ἐτέκετο,
μή σε λάθη θεῶν τις ταύτη περῶν"
ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν **,
ώς ἐγγὺς ἥδη δαιμονος πεδαρσίου
δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἔξακονεται.

ΠΕ. αὗτη σὺ ποῖ ποῖ πέτει; μέν' ὄνυχος,

ἔχ' ἀτρέμας· αὐτοῦ στῆθ· ἐπίσχεις τοῦ δρόμου.
τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἔχρην δύοθεν ποτ' εἴ.

ΙΡΙΣ.

παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.

ΠΕ. ὄνομα δέ σοι τί ἔστι, πλοϊον, ἢ κυνῆ;

ΙΡ. Ἱρις ταχεῖα. ΠΕ. Πάραλος, ἢ Σαλαμινία;

ΙΡ. τί δὲ τοῦτο; ΠΕ. ταυτήν τις οὐ ξυλλήφεται
ἀναπτάμενος τρίορχος; ΙΡ. ἐμὲ συλλήφεται;
τί ποτ' ἔστι τοutὶ τὸ κακόν; ΠΕ. οἰμώξει μακρά.

ΙΕ. ἄτοπόν γε τοutὶ πρᾶγμα. ΠΕ. κατὰ ποίας πύλας
εἰσῆλθες ἐς τὸ τεῖχος, ὃ μιαρωτάτη;

ΙΡ. οὐκ οἶδα μὰ Δῆ̄ ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.

ΠΕ. ἥκουσας αὐτῆς οἶον εἰρωνεύεται;

1200

1205

1210

- πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσῆλθες; οὐ λέγεις;
σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; ΙΡ. τί τὸ κακόν;
ΠΕ. οὐκ ἔλαβες; ΙΡ. ὑγιαινεῖς μέν; ΠΕ. οὐδὲ σύμβολον
ἐπέβαλεν ὄρνιθάρχος οὐδεὶς σοι παρών; 1215
- ΙΡ. μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγύ ἐπέβαλεν οὐδεὶς, ὃ μέλε.
ΠΕ. κἄπειτα δῆθ' οὗτο σιωπῇ διαπέτει
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;
ΙΡ. ποίᾳ γὰρ ἄλλῃ χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς;
ΠΕ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε τῷδε μὲν γὰρ οὐ. 1220
ἀδικεῖ δὲ καὶ νῦν. ἀρά γ' οἰσθα τοῦθ', ὅτι
δικαιότατ' ἀν ληφθεῖσα πασῶν Ἰρίδων
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;
ΙΡ. ἀλλ' ἀθάνατος εἰμ'. ΠΕ. ἀλλ' ὅμως ἀν ἀπέθανες.
δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ', ἔμοὶ δοκεῖ, 1225
εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δὲ οἱ θεοὶ
ἀκολαστανεῖτε, κοὐδέπω γνώσεσθ' ὅτι
ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.
φράσον δέ τοι μοι, τῷ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;
- ΙΡ. ἔγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς 1230
φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς
μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις
κυισᾶν τὸ ἀγνιάς. ΠΕ. τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;
ΙΡ. ποίοισιν; ήμιν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
- ΠΕ. θεοὶ γάρ ὑμεῖς; ΙΡ. τίς γάρ ἐστ' ἄλλος θεός; 1235
ΠΕ. ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θεοὶ,
οἵς θυτέον αὐτοὺς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Διί.
ΙΡ. ὃ μῷρε μῷρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινὰς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον 1240
Διὸς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη,
λιγινὸς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχάς
καταιθαλώσῃ σου Λικυμνίαις βιλαῖς.
- ΠΕ. ἀκουσον αὕτη· παῦε τῶν παιφλασμάτων
ἔχ' ἀτρέμα. φέρ' Ἰδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα
ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς; 1245
ἄρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,

μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονας
καταιθαλώσω πυρφόροισιν ἀετοῖς,
πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
ὄρνις ἐπ' αὐτὸν, παρδαλᾶς ἐνημένους,
πλειν ἔξακοσίους τὸν ἄριθμον; καὶ δή ποτε
εἰς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.

σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
πρώτης ἀνατέίνας τὰ σκέλη διαμηριῶ
τὴν Ἱριν αὐτὴν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως
οὗτῳ γέρων ὁν στύοματα τριέμβολον.

1250

IP. διαρραγείης, ὡς μέλ', αὐτοῖς ρήμασιν.

ΠΕ. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; εὐρὰς πατάξ.

IP. ἦ μήν σε παύσει τῆς ὑβρεως οὐμὸς πατήρ.

ΠΕ. οἴμοι τάλας. οὔκουν ἐτέρωσε πετομένη
καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;

1255

XO. ἀποκεκλήκαμεν διογενεῖς θεοὺς
μηκέτι τὴν ἐμὴν διαπερᾶν πόλιν,
μηδέ τιν' ἱερόθυτον ἀνὰ δάπεδον ἔτι
τῇδε βροτὸν θεοῖσι πέμπειν καπνόν.

1260

ΠΕ. δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
οἰχόμενον, εἴ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.

V 1270

ΚΗΡΥΞ.

ὡς Πεισθέταιρ', ὡς μακάρι', ὡς σοφώτατε,
ὡς κλεινότατ', ὡς σοφώτατ', ὡς γλαφυρώτατε,
ὡς τρισμακάρι', ὡς κατακέλευσον. ΠΕ. τί σὺ λέγεις;

KH. στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὖνεκα
στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεώ.

1275

ΠΕ. δέχομαι. τί δ' οὗτοις οἱ λεῷ τιμῶσί με;

KH. ὡς κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει,
ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν,
ἐλακωνομάνουν ἀπαντες ἄνθρωποι τότε,
ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτων,
τκυτάλι' ἐφόρουν· νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ

1280

ὅρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
ποιοῦσιν ἄπερ ὅρνιθες ἐκμιμούμενοι,
πρῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἄμα
ἐπέτονθ' ἔωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν·
καπεῖτ' ἀν ἄμα κατῆραν ἐσ τὰ βιβλία·
εἴτ' ἀπενέμουντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
1290
ώρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς ὥστε καὶ
πολλοῖσιν ὅρνιθων ὀνόματ' ἦν κείμενα.

πέρδιξ μὲν εἰς κάπηλος ὠνομάζετο
χωλὸς, Μενίππω δ' ἦν χειλιδὼν τοῦνομα,
Ὀπουντίω δ' ὄφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
κορυδὸς Φιλοκλέει, χηναλώπηξ Θεογένει,
Ἴβις Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερὶς,
Συρακοσίῳ δὲ κίττα· Μειδίας δ' ἐκεῖ
ὅρτυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ἦκεν ὅρτυγι
ὑπὸ στυφοκόπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.

1300
ἡδὸν δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη,
ὅπου χειλιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη
ἢ πηγέλοψ ἢ χήρη τις ἢ περιστερὰ
ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
τοιαῦτα μὲν τάκεῖθεν. ἐν δέ σοι λέγω·
ἥξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι
πτερῶν δεόμενοι καὶ τρόπων γαμψωνύχων·
ώστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθέν.

ΠΕ. οὐκ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργου ἔστάναι.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ίών τὰς ἀρρίχους
καὶ τοὺς κοφίνους ἀπαντας ἐμπίπλη πτερῶν·
1310
Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραξ τὰ πτερά·
ἔγώ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.

ΧΟ. ταχὺ δ' ἀν πολυάνορα τὰν πόλιν
καλοῖ τις ἀνθρώπων.

ΠΕ. τύχη μόνον προσείη.

ΧΟ. κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.

ΠΕ. θᾶττον φέρειν κελεύω.

ΧΟ. τί γὰρ οὐκ ἔνι ταῦτη

1285

1290

1295

1300

1305

1310

1315

καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
 Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσιαι Χάριτες,
 τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἡσυχίας
 εὐάμερον πρόσωπον.

1320

ΠΕ. ὡς βλακικῶς διακονεῖς·
 οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις;

ΧΟ. φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν,
 σὺ δὲ αἴθις ἔξορμα,
 τύπτων γε τοῦτον ὥδι.
 πάνυ γὰρ βραδύς ἐστί τις ὥσπερ ὄνος.

1325

ΠΕ. Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.

ΧΟ. σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
 διάθεις τᾶδε κόσμῳ·
 τά τε μουσίχ' ὅμοῦ τά τε μαντικὰ καὶ
 τὰ θαλάττι. ἐπειτα δὲ ὅπως φρονίμως
 πρὸς ἄνδρ' ὄρῶν πτερώσεις.

1330

ΠΕ. οὐ τοι μὰ τὰς κερχυῆδας ἔτι σοῦ σχῆσομαι,
 οὗτως ὄρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.

1335

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

γενοίμαν ἀετὸς ὑψιπέτας,
 ὡς ἀν ποταθείην ὑπὲρ ἀτρυγέτου γλαυ-
 κᾶς ἐπ' οἴδμα λίμνας.

ΠΕ. ἔοικεν οὐ ψευδαγγελὴς εἶν' ἄγγελος.
 ἄδων γὰρ ὅδε τις ἀετοὺς προσέρχεται.

1340

ΠΑ. αἰβοῖ·

οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·
 ἐρῶ δὲ ἐγώ τοι τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.
 ὄρνιθομανῷ γὰρ καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
 οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κάπιθυμῷ τῶν νόμων.

1345

ΠΕ. ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὄρνιθων νόμοι.

ΠΑ. πάντων· μάλιστα δὲ ὅτι καλὸν νομίζεται
 τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγγειν καὶ δάκνειν.

ΠΕ. καὶ μὴ Δί' ἀνδρεῖον γε πάνυ νομίζομεν,
 δις ἀν πεπλήγη τὸν πατέρα νεοττὸς ὄν.

1350

ΠΑ. διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ

ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.

ΠΕ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρυσιν νόμος
παλαιὸς ἐν ταῖς τান πελαργῶν κύρβεσιν
ἐπὴν δὲ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
πάντας παιήσῃ τοὺς πελαργιδῆς τρέφων,
δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

ΠΑ. ἀπέλαυσά ταρ' ἀν νὴ Δῖ¹ ἐλθὼν ἐνθαδί,
εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα Βοσκητέον.

ΠΕ. οὐδέν γ'. ἐπειδήπερ γὰρ ἥλθεις, ὃ μέλε,
εῦνους, πτερώσω σ' ὕσπερ ὄρυνιν ὄρφανόν.
σοὶ δ', ὃ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
ἀλλ' οἴταπερ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παιᾶς ἦ. σὺ γὰρ
τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε· ταυτηνδὶ λαβὼν
τὴν πτέρυγα, καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θάτέρᾳ,
νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν τονδὶ λόφον,
φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε,
τὸν πατέρ' ἔα ζῆν ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
ἔσ τάπι Θράκης ἀποπέτου, κάκει μάχου.

ΠΑ. νὴ τὸν Διόνυσον, εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν,
καὶ πείσομαι σοι. ΠΕ. νοῦν ἄρ' ἔξεις νὴ Δία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Ἄμπετομαι δὴ πρὸς "Ολυμπὸν πτερύγεσσι κούφας"
πέτομαι δ' ὅδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων

ΠΕ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίον δεῖται πτερῶν.

ΚΙ. ἀφόβῳ φρενὶ σώματί τε νέαν ἐφέπων

ΠΕ. ἀσπαζόμεσθα φιλύρινον Κινησίαν.

τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;

ΚΙ. ὄρνις γενέσθαι βούλομαι

λιγύφθογγος ἀηδών.

ΠΕ. παῦσαι μελωδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.

ΚΙ. ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος
ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς.

ΠΕ. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἂν τις ἀναβολὰς λάβοι;

ΚΙ. κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.

1355

1360

1365

1370

1375

1380

1385

τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται
ἀέρια τινα καὶ σκότια καὶ κυανανγέα
καὶ πτεροδόνητα σὺ δὲ κλύων εῖσει τάχα.

1390

ΠΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγε. ΚΙ. νὴ τὸν Ἡρακλέα σύ γε.
ἄπαντα γὰρ δίειμί σοι τὸν ἀέρα
εἴδωλα πετεινῶν
αἰθεροδρόμων,
οἰωνῶν ταναοδείρων.

ΠΕ. ώσπ. ΚΙ. τὸν ἀλάδρομον ἀλάμενος
ἀμὲν ἀνέμων πνοαῖσι Βαίην.

1395

ΠΕ. νὴ τὸν Δί' ηγέρω σου καταπαύσω τὰς πνοάς.

ΚΙ. τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδὸν,
τοτὲ δὲ αὖ βορέᾳ σῶμα πελάζων
ἀλίμενον αἰθέρος αὐλακα τέμνων.

1400

χαρίεντά γ', ὡς πρεσβῦτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά.

ΠΕ. οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;

ΚΙ. ταυτὶ πεποίκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
ὅς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἴμ' ἀεί;

ΠΕ. βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων
Λεωτροφίδῃ χορὸν πετομένων ὄρνέων

1405

Κεκροπίδα φυλήν; ΚΙ. καταγελᾶς μου, δῆλος εἰ.
ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἵσθ' ὅτι,
πρὶν ἀν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.

ΣΤΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ὅρνιθές τινες οἵδε οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι,
τανυσίπτερε ποικίλα χελιδοῖ

1410

ΠΕ. τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἔξεγρήγορεν.
ὅδε αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.

ΣΤ. τανυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὗθις.

1415

ΠΕ. ἐς θοῖμάτιον τὸ σκόλιον ἔδειν μοι δοκεῖ,
δεῖσθαι δὲ ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.

ΣΤ. τίς δὲ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;

ΠΕ. ὅδι πάρεστιν ἀλλ' ὅτου δεῖ χρὴ λέγειν.

1420

ΣΤ. πτερῶν πτερῶν δεῖ μὴ πύθη τὸ δεύτερον.

ΠΕ. μῶν εὐθὺν Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;

- ΣΤ. μὰ Δί', ἀλλὰ κλητήρ εἰμι νησιωτικὸς
καὶ συκοφάντης, ΠΕ. ὃ μακάρει τῆς τέχνης.
ΣΤ. καὶ πραγματοδίφης. εἴτα δέομαι πιερὰ λαβὼν
κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος. 1425
- ΠΕ. ὑπὸ πιερύγων τί προσκαλεῖ σοφώτερων;
ΣΤ. μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' οἱ λησταί γε μὴ λυπῶσί με,
μετὰ τῶν γεράνων τὸ ἐκεῖθεν ἀναχωρῷ πάλιν,
ἀνθ' ἔρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.
- ΠΕ. τουτὶ γὰρ ἔργάζει σὺ τοῦργον; εἰπέ μοι,
νεανίας ὧν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους; 1430
- ΣΤ. τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
ΠΕ. ἀλλ' ἔστιν ἔτερα νὴ Δί' ἔργα σώφρονα,
ἀφ' ὃν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσούτοι^ν
ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ δικορραφεῖν. 1435
- ΣΤ. ὃ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ πιέρου.
ΠΕ. νῦν τοι λέγων πιερῷ σε. ΣΤ. καὶ πῶς ἀν λόγοις
ἄνδρα πιερώσειας σύ; ΠΕ. πάντες τοῖς λόγοις
ἀναπτεροῦνται. ΣΤ. πάντες; ΠΕ. οὐκ ἀκήκοας,
ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε 1440
τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί·
δεινῶς γέ μου τὸ μειράκιον Διπρέφης
λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἴππηλατεῖν.
οἱ δέ τις τὸν αὐτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
ἀνεπτερῷσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας. 1445
- ΣΤ. λόγοισί τάρα καὶ πιεροῦνται; ΠΕ. φήμ' ἐγώ.
ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται
ἐπαίρεταί τὸ ἄνθρωπος. οὗτο καὶ σὸν ἐγὼ
ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις
τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. ΣΤ. ἀλλ' οὐ βούλομαι. 1450
- ΠΕ. τί δαὶ ποιήσεις; ΣΤ. τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ.
παππῷος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἔστι μοι.
ἀλλὰ πιέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πιεροῖς
ἰέρακος, ἢ κερχυῆδος, ὡς ἀν τοὺς ξένους
καλεσάμενος, κατ' ἐγκεκληκὼς ἐνθαδί, 1455
κατ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖτε. ΠΕ. μανθάνω.

- ώδι λέγεις ὅπως ἀν ωφλήκη δίκην
ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ἔνος. ΣΤ. πάνυ μανθάνεις.
ΠΕ. κάπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δὲ ἐκεῖσ' αὖ πέτει
ἀρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. ΣΤ. πάντ' ἔχεις. 1460
βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. ΠΕ. μανθάνω
βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι νῆ τὸν Δία
κάλλιστα Κορκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.
ΣΤ. οἵμοι τάλας· μάστιγ' ἔχεις. ΠΕ. πτερὼ μὲν οὖν,
οἵσι σε ποιήσω τήμερον βέμβικιαν. 1465
ΣΤ. οἵμοι τάλας. ΠΕ. οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
οὐκ ἀπολιβάζεις, ὡς κάκιστ' ἀπολούμενος;
πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.
ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.
ΧΟ. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ- 1470
μάστ' ἐπεπτόμεσθα, καὶ
δεινὰ πράγματ' εἴδομεν.
ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
ἔκτοπόν τι, καρδίας ἀ-
πωτέρω, Κλεάννυμος, 1475
χρήσιμον μὲν οὐδὲν, ἄλ-
λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.
τοῦτο τοῦ μὲν ἥρος ἀεὶ
βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ,
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς 1480
ἀσπίδας φυλλορροεῖ.
ἔστι δὲ αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ
τῷ σκότῳ πόρρω τις ἐν
τῇ λύχνῳ ἐρημίᾳ,
ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω- 1485
ποι ξυναριστῶσι καὶ ξύν-
εισι, πλὴν τῆς ἐσπέρας.
τηνικαῦτα δὲ οὐκέτ' ἦν
ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν.
εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρω 1490
τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστη,

γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ
πάντα τάπιδέξια.

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

- οἴμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὄφεται.
 ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν; ΠΕ. ἔα, τουτὶ τί ἦν; 1495
 τίς οὐγκαλυμμός; ΠΡ. τῶν θεῶν δρᾶς τινα
 ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα; ΠΕ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ.
 τίς δὲ εἶ σύ; ΠΡ. πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;
 ΠΕ. ὀπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
 ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; ΠΡ. βουλυτὸς, ἢ περαιτέρῳ; 1500
 ΠΕ. οἴμ' ὡς βδελύττομαί σε. ΠΡ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;
 ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ;
 ΠΕ. οἴμωζε μεγάλ'. ΠΡ. οὗτο μὲν ἐκκεκαλύψομαι.
 ΠΕ. ὃ φίλε Προμηθεῦ. ΠΡ. παῦε παῦε, μὴ βόα.
 ΠΕ. τί γὰρ ἐστι; ΠΡ. σύγα, μὴ κάλει μου τοῦνομα. 1505
 ἀπὸ γὰρ ὀλεῖ μ', εἰ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄφεται.
 ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τῶν πράγματα,
 τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
 ἄνωθεν, ὡς ἀν μή μ' ὀρῶσιν οἱ θεοί.
 ΠΕ. ίοὺ ίού· 1510
 εὗ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
 ὑπόδυνθι ταχὺ δῆ, κἄτα θαρρήσας λέγε.
 ΠΡ. ἄκουε δή νυν. ΠΕ. ὡς ἄκοντος λέγε.
 ΠΡ. ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς. ΠΕ. πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο;
 ΠΡ. ἐξ οὐπερ ὑμεῖς φέρετε τὸν ἀέρα. 1515
 θέει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
 θεοῖσιν, οὐδὲ κνῦσα μηρίων ἄπο
 ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,
 ἀλλ' ὡσπερεὶ Θεομοφορίοις μηστεύομεν
 ἄνευ θυηλῶν οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ· 1520
 πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλυροὶ κεκρυγότες
 ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διὶ,
 εἰ μὴ παρέξει τάμπορι ἀνεῳγμένα,
 ἵν' εἰσάγοιτο σπλάγχνα κατατεμημένα.
 ΠΕ. εἰσὶν γὰρ ἔτεροι βάρβαροι θεοί τινες 1525

- ἄνωθεν ὑμῶν; ΠΡ. οὐ γάρ εἰσι βάρβαροι,
ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδη;
- ΠΕ. ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
τί ἐστίν; ΠΡ. ὃ τι ἐστίν; Τριβαλλοί. ΠΕ. μανθάνω.
ἐντεῦθεν ἄρα τούπιτριβείης ἐγένετο. 1530
- ΠΡ. μάλιστα πάντων. ἐν δέ σοι λέγω σαφές·
ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω·
ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῷ
τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖς τοῦτοις πάλιν,
καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναικί ἔχειν διδῷ. 1535
- ΠΕ. τίς ἐστιν ἡ Βασίλεια; ΠΡ. καλλίστη κόρη,
ἥπερ ταμιεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς
καὶ τάλλ' ἀπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ ιεώρια,
τὴν λοιδορίαν, τὸν κωλαγρέτην, τὰ τριώβολα. 1540
- ΠΕ. ἅπαντά ταρ' αὐτῷ ταμιεύει. ΠΡ. φήμ' ἐγώ.
ἥν γ' ἦν σὺ παρ' ἐκείνου παραλάβης, πάντ' ἔχεις.
τούτων ἔνεκα δεῦρ' ἥλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
ἀεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὔνους εἴμ' ἐγώ. 1545
- ΠΕ. μόνου θεῶν γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν.
- ΠΡ. μισῶ δὲ ἅπαντας τοὺς θεοὺς, ὡς οἶσθα σύ.
- ΠΕ. νὴ τὸν Δί' ἀεὶ δῆτα θεομισῆς ἔφυς.
- ΠΡ. Τίμων καθαρός. ἀλλ' ὡς ἀν ἀποτρέχω πάλιν,
φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα μέ καν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ. 1550
- ΠΕ. καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονδὶ λαβών.
- ΧΟ. πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν λί·
μνη τις ἔστ', ἄλοντος οὖ
ψυχαγωγεῖ Σωκράτης·
ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἥλθε
δεόμενος ψυχὴν ἴδεῖν, ἦ
ζῶντ' ἐκεῖνον προῦλιπε,
σφάγι' ἔχων κάμηλον ἀ-
μνόν τιν', ἷς λαιμοὺς τεμάν,

1555

1560

ώσπερ ούδυσσεὺς ἀπῆλθε,
καὶ τὸν ἀνῆλθον αὐτῷ κάτωθεν
πρὸς τὸ λαιμα τῆς καμήλου
Χαιρεφῶν ἡ υγκτερίς.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

τὸ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοκκυγίας
ὅραν τοδὶ πάρεστιν, οἶ πρεσβεύομεν.
οὗτος, τί δρᾶς; ἐπ' ἀριστέρᾳ οὗτως ἀμπέχει;
οὐ μεταβαλεῖς θοιμάτιον ὥδ' ἐπὶ δεξιάν;
τί, ὦ κακόδαιμον; Λαισποδίας εἰ τὴν φύσιν.
ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾶς ἡμᾶς ποτε,
εἰ τουτονί γέ ἔχειροτόνησαν οἱ θεοί;

1565

1570

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

ἔξεις ἀτρέμας; ΠΟΣ. οἴμωξε· πολὺ γὰρ δή σ' ἐγὼ
έόρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.
ἄγε δὴ τί δρῶμεν, Ἡράκλεις;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀκήκοας

ἐμοῦ γέ ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγγειν βούλομαι,
ὅστις ποτε ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.

1575

ΠΟΣ. ἀλλ', ὥγαθ', ἥρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
πρέσβεις. ΗΡ. διπλασίως μᾶλλον ἄγγειν μοι δοκεῖ.

ΠΕ. τὴν τυρόκυνηστίν μοι δότω· φέρε σίλφιον
τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.

1580

ΗΡ. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν
τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. ΠΕ. ἀλλ' ἐπικυνῷ τὸ σίλφιον.

ΗΡ. τὰ δὲ κρέα τοῦ ταῦτ' ἔστιν; ΠΕ. ὅρνιθές τινες
ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὄρνεοις
ἔδοξαν ἀδικεῖν. ΗΡ. εἴτα δῆτα σίλφιον
ἐπικυνᾶς πρότερον αὐτοῖσιν; ΠΕ. ὦ χαῖρ', Ἡράκλεις.
τί ἔστι; ΗΡ. πρεσβεύοντες ἡμεῖς ὥκομεν
παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου καταλλαγῆς.

1585

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.

ΠΕ. καὶ μὴν τά γέ ὅρνιθεια λιπάρ' εἶναι πρέπει.

1590

ΗΡ. ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν,
ἡμεῖς τ' ἀν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι
ὅμβριους ὅδωρ ἐίχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
ἀλκυονίδας τ' ἀν ἥγεθ ἡμέρας ἀεί.

τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν.

1595

ΠΕ. ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἥρξαμεν
πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
ἐὰν τὸ δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾶν,
σπουδὰς ποιεῖσθαι. τὰ δὲ δίκαι' ἔστιν ταῦτα·
τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὅρνιστιν πάλιν
τὸν Δία' ἀποδοῦναι· καὶ διαλλαττώμεθα.
ἐπὶ τοῖσδε τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.

1600

ΗΡ. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.

ΠΟΣ. τί, ὦ κακοδαιμονίῳ; ἡλίθιος καὶ γάστρις εἶ.
ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;

1605

ΠΕ. ἀληθεῖς; οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ¹
ἰσχύστε, ἦν ὅρνιθες ἄρξωσιν κάτω;
νῦν μέν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·
ἐὰν δὲ τοὺς ὅρνις ἔχητε συμμάχους,
ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,
ὅ κόραξ παρελθὼν τούπιορκοῦντος λάθρᾳ
προσπτάμενος ἐκκόψει τὸν ὄφθαλμὸν θενών.

1610

ΠΟΣ. νὴ τὸν Ποσειδῶνα, ταῦτα γέ τοι καλῶς λέγεις.

ΗΡ. κάμοι δοκεῖ. ΠΕ. τί δαὶ σὺ φήσ; ΤΡΙ. ναβαισατρεῦ. 1615

ΠΕ. ὄρφες; ἐπαινεῖ χοῦτος. ἔτερον νῦν ἔτι
ἀκούσαβι ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.

ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖον τῷ θεῷ
εὐξάμενος εἴτα διασοφίζηται λέγων,
μενετοὶ θεοὶ, καὶ μάπεδιδῷ μισητίαν,
ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. ΠΟΣ. φέρ' ἵδω, τῷ τρόπῳ:

1620

ΠΕ. ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
ἄνθρωπος οὗτος, ἢ καθῆται λοιύμενος,
καταπτάμενος ἴκτινος, ἀρπάσας λάθρᾳ,
προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.

1625

HP. τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
τούτοις ἐγώ. ΠΟΣ. καὶ τὸν Τριβαλλόν νυν ἔρον.

HP. ὁ Τριβαλλός, οἰμώζειν δοκεῖ σοι; ΤΡΙ. σαννάκα
βακταρικροῦσα. HP. φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.

ΠΟΣ. εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, κάμοὶ συνδοκεῖ.

1630

HP. οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σκῆπτρου πέρι.

ΠΕ. καὶ νὴ Δί! ἔτερόν γ' ἐστὶν οὖν μνήσθην ἐγώ.

τὴν μὲν γὰρ "Ηραν παραδίδωμι τῷ Δὶ,

τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κόρην γυναικίκ' ἔμοὶ

ἐκδοτέον ἐστίν. ΠΟΣ. οὐδιαλλαγῶν ἔρας.

1635

ἀπίωμεν οἴκαδ' αὐθις. ΠΕ. ὀλίγον μοι μέλει.
μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.

HP. ὦ δαιμόνι! ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῦ φέρει;

ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;

ΠΟΣ. τί δαὶ ποιῶμεν; HP. ὁ τι; διαλλαττώμεθα.

1640

ΠΟΣ. τί, φύνρ'; οὐκ οἴσθ' ἔξαπατώμενος πάλαι;

βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν. ἦν γὰρ ἀποθάνη

ὁ Ζεὺς, παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,

πένης ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἄπαντα γίγνεται

τὰ χρήματ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπῃ.

1645

ΠΕ. οἵμοι τάλας, οἴόν σε περισοφίζεται.

δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.

διαβάλλεται σ' ὁ θεῖος, ὦ πονηρὲ σύ.

τῶν γὰρ πατρών οὐδ' ἀκαρῇ μέτεστί σοι

κατὰ τεὺς νόμους νόθος γὰρ εἶ κού γυνήσιος.

1650

HP. ἐγὼ νόθος; τί λέγεις; ΠΕ. σὺ μέντοι νὴ Δία,

ὦν γε ξένης γυναικός. ἢ πῶς ἂν ποτε

ἐπίκληρον εἴναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,

οὗσαν θυγατέρ', οὗτων ἀδελφῶν γυνήσιων;

HP. τί δ', ἦν ὁ πατήρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα

1655

νόθῳ ξαποθνήσκων; ΠΕ. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἔῃ.

οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,

ἀνθέξεται σου τῶν πατρών χρημάτων

φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἴναι γυνήσιος.

ἔρω δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον

1660

- Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, παιῶν ὄντων
γηνήσιων. ἐὰν δὲ παιδεῖς μὴ ὡσὶ γηνήσιοι, τοῖς
ἔγγυτάτῳ γένους μετεῖναι τῶν χρημάτων. 1665
- ΗΡ. ἐμοὶ δὲ ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρών χρημάτων
μέτεστιν; ΠΕ. οὐ μέντοι μὰ Δία. λέξον δέ μοι,
ἥδη σ' ὁ πατὴρ εἰσῆγαγ' ἐς τοὺς φράτορας;
- ΗΡ. οὐ δῆτ' ἔμε γε. καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι. 1670
- ΠΕ. τί δῆτ' ἄνω κέχηνας αἰκίαν βλέπων;
ἀλλ' ἦν μεθ' ἡμῶν ἥς, καταστήσω σ' ἐγὼ
τύραννον, ὅργιθων παρέξω σοι γάλα.
- ΗΡ. δίκαι' ἔμοιγε καὶ πάλιν δοκεῖς λέγειν
περὶ τῆς κόρης; κάγωγε παραδίδωμί σοι. 1675
- ΠΕ. τί δài σù φýs; ΠΟΣ. τάναντία ψηφίζομαι.
- ΠΕ. ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σù λέγεις;
- ΤΡΙ. καλάνι κόραννα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ
ὅρνιτο παραδίδωμι. ΗΡ. παραδοῦναι λέγει.
- ΠΟΣ. μὰ τὸν Δί' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει,
εἰ μὴ βατίζειν ὕσπερ αἱ χελιδόνες. 1680
- ΠΕ. οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.
- ΠΟΣ. σφῷ νῦν διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῷ δοκεῖ, σιγήσομαι.
- ΗΡ. ἡμῖν ἀλέγεις σù πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ. 1685
ἀλλ' ἦθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν,
ἴνα τὴν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.
- ΠΕ. ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὗτοὶ
ἐς τοὺς γάμους. ΗΡ. βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
ὅπτῷ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δὲ ἵτε. 1690
- ΠΟΣ. ὅπτῇς τὰ κρέα; πολλὴν γε τειθείαν λέγεις.
οὐκ εἰ μεθ' ἡμῶν; ΗΡ. εὖ γε μένταν διετέθην.
- ΠΕ. ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δότω τις δεῦρο μοι.
- ΧΟ. ἔστι δὲ ἐν Φαναῖσι πρὸς τῇ
Κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ-
γλωττογαστόρων γένος,
οἱ θερίζουσίν τε καὶ σπεί-
ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-

ταισι συκάζουσι τε·

Βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος,

Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι.

κάπò τῶν ἐγγλωττογαστό-

ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων

πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἡ

γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

1700

ΑΓ. *ῳ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὥ μείζω λόγου,*

ῳ τρισμακάριον πτηνὸν ὄρνιθων γένος,

δέχεσθε τὸν τύραννον δὲ βίοις δόμοις.

1705

προσέρχεται γὰρ οἷς οὔτε παμφαῆς

ἀστὴρ ἵδειν ἔλαμψε χρυσανγεῖ δόμῳ,

οὐδὲ ἥλιον τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας

τοιοῦτον ἔξελαμψεν, οἷον ἔρχεται

ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,

πάλλων κεραυνὸν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·

δοσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου

χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'

αὔραι διαφαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.

ὅδι δὲ καύτός ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς

Μούσης ἀνοίγειν οἱρὸν εὐφημού στόμα.

1710

ΧΟ. *ἄναγε, δίεχε, πάραγε, πάρεχε,*

1720

περιπέτεσθε

μάκαρα μάκαρι σὺν τύχᾳ.

ῳ φεῦ φεῦ τῆς ὥρας, τοῦ κάλλους.

(1720)

ῳ μακαριστὸν σὺ γάμον τῇδε πόλει γῆμας.

1725

μεγάλαι μεγάλαι κατέχουσι τύχαι

γένος ὄρνιθων

διὰ τὸνδε τὸν ἄνδρ'. ἀλλ' ὑμεναίοις

καὶ νυμφιδίοισι δέχεσθ' ωδαῖς

αὐτὸν καὶ τὴν Βασίλειαν.

1730

"Ηρα ποτ' Ὄλυμπίᾳ

τῶν ἥλιβάτων θρόνων

ἀρχοντα θεοῖς μέγαν

Μοῖραι ξυνεκοίμισαν

ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.

1735

Τμῆν ᾗ, Τμέναι' ᾗ.

ὁ δὲ ἀμφιθαλῆς Ἔρως

χρυσόπτερος ἥνιας

εὗθυνε παλιντόνους,

Ζηνὸς πάροχος γάμων

1740

τῆς τ' εὐδαιμονος Ἡρας.

Τμῆν ᾗ, Τμέναι' ᾗ.

ΠΕ. ἔχάρην ὑμνοις, ἔχάρην φᾶαις·

ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νῦν αὐτοῦ

καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντὰς,

1745

τὰς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπὰς,

δεινόν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.

ΧΟ. ᾗ μέγα χρύσεον ἀστεροπῆς φάος,

ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρου,

1750

ἄχθοναι βαρυαχέες ὄμβροφόροι θ' ἄμα βρονταὶ,

αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει.

διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας,

καὶ πάρεδρον Βασίλειαν ἔχει Διός.

Τμῆν ᾗ, Τμέναι' ᾗ.

ΠΕ. ἐπεσθε νῦν γάμοισιν, ᾗ φῦλα πάντα συννόμων

1755

πτεροφόρο*, * ἐπὶ πέδων Διὸς καὶ λέχος γαμήλιον.

ὅρεξον, ᾗ μάκαιρα, σὴν χεῖρα καὶ πτερῶν ἐμῶν

1759

λαβοῦσα συγχόρευσον· αἴρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ.

ΧΟ. ἀλαλαλαὶ, ἵη Παιῶν,

τήνελλα καλλίνικος, ᾗ δαιμόνων ὑπέρτατε.

1764

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΤΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.
ΒΛΕΠΤΡΟΣ.
ΑΝΗΡ ΤΙΣ.
ΧΡΕΜΗΣ.
Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ.
Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ.
ΚΗΡΤΞ.
ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΝΕΑΝΙΣ.
ΝΕΑΝΙΑΣ.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.
ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

I.

Αἱ γυναικὲς συνέθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ δόξαι ἄνδρες εἶναι καὶ ἐκκλησίασσας πεῖσαι παραδοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορησάσης μιᾶς ἐξ αὐτῶν. αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δόξαι αὐτὰς ἄνδρας εἶναι τοιαῦται. πώγωνας περιβέτους ποιοῦνται καὶ ἀνδρείαν ἀναλαμβάνουσι στολὴν, προνοήσασαι καὶ προασκήσασαι τὸ σῶμα αὐτῶν, ὡς ὅτι μάλιστα ἄνδρικὸν εἶναι δόξαι. μία δὲ ἐξ αὐτῶν Πραξαγύρα λύχνον ἔχουσα προέρχεται κατὰ τὰς συνθήκας καὶ φησὶν, ὃ λαμπρὸν ὅμρα.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΤΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

'Εν τοῖς Σκίροις τὰ γύναι' ἔκρινεν ἐν στολαῖς
ἀνέρων προκαθίζοντα, γενομένης ἐκκλησίας,
περιθέμεναι πώγωνας ὀλλοτρίων τριχῶν.
ἐποίησαν οὕτως. ὑστεροῦντες οὖν στολαῖς
ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μία
δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν ὅλων
τὴν ἐπιτροπὴν βέλτιον ἀρέειν μυρίῳ·
ἐκέλευσέ τ' εἰς τὸ κοινὸν εἰσφέρειν δλα
τὰ χρήματ' ἄνδρας· ὡς κεκρίσθαι τοῖς νόμοις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

Ω ΛΑΜΠΡΟΝ ὅμια τοῦ τροχηλάτου λύχνου
κάλλιστ' ἐν εὐσκόπουσιν ἔξηρτημένου,
γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν
τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς ρύμης ἄπο
μυκτῆρος λαμπρὰς ἡλίου τιμᾶς ἔχεις.
ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν, εἰκότως, ἐπεὶ
καν τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπων
πειρωμέναισι πλησίον παραστατεῖς,
λορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην
ὁφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἔξειργει δόμων.
μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
λάμπεις, ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχαν
στοάς τε καρποῦ βακχίου τε νάματος
πλήρεις ὑποιγνύσαισι συμπαραστατεῖς.
καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
ἀνθ' ὧν συνείσει καὶ τὰ νῦν βουλεύματα,
ὅσα Σκίριοις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
ἄλλ' οὐδεμία πάρεστιν ἀς ἥκειν ἔχρην.
καίτοι πρὸς ὅρθρον γ' ἐστίν ή δ' ἐκκλησία
αὐτίκα μάλ' ἔσται καταλαβεῖν δ' ἡμᾶς ἔδρας,
ἀς Φυρόμαχός ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι,
δεῖ τὰς ἐτέρας πως κάγκαθεζομένας λαθεῖν.
τί δῆτ' ἀν εἴη; πότερον οὐκ ἐρραμμένους
ἔχουσι τοὺς πάγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν;
ἢ θαιμάτια τάνδρεϊα κλεψάσαις λαβεῖν

ἢν χαλεπὸν αὐταῖς; ἀλλ᾽ ὥρῳ τονδὶ λύχνου
προσιόντα. φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
μὴ καὶ τις ὧν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ.

ΓΥΝΗ Α.

ἄρα βαδίζειν, ὡς ὁ κῆρυξ ἀρτίως
ἡμῶν προσιόντων δεύτερου κεκόκκυκεν.

30

ΠΡ. ἔγὼ δέ γ᾽ ὑμᾶς προσδοκῶσ᾽ ἐγρηγόρη
τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε, τὴν γείτονα
τήνδ᾽ ἐκκαλέσωμαι, τρυγονῶσα τὴν θύραν.
δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρα αὐτῆς λαθεῖν.

ΓΥΝΗ Β.

ἡκουσά τοι
ὑποδουμένη τὸ κυῦμά σου τῶν δακτύλων,
ἄτ᾽ οὐ καταδαρθοῦσ᾽. ὁ γὰρ ἀνὴρ, ὃ φιλτάτη,
Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν φῦξινειμ᾽ ἔγὼ,
τὴν νύχθ᾽ ὅλην ἥλαινε μὲν ἐν τοῖς στρώμασιν,
ὅστ᾽ ἄρτι τουτὶ θοιμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν.

35

ΓΥ. Α. καὶ μὴν ὥρῳ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωστράτην
παριοῦσαν ἥδη τήνδε καὶ Φιλαινέτην.

40

ΠΡ. οὔκουν ἐπείξεσθ; ὡς Γλύκη κατώμοσεν
τὴν ὑστάτην ἡκουσαν οἴνου τρεῖς χόας
ἡμῶν ἀποτίσειν κάρεβίνθων χοίνικα.

45

ΓΥ. Α. τὴν Σμικυθίωνος δὲ οὐχ ὥρᾳς Μελιστίχην
σπεῦδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; καί μοι δοκεῖ
κατὰ σχολὴν παρὰ τάνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.

ΓΥ. Β. τὴν τοῦ καπήλου δὲ οὐχ ὥρᾳς Γευσιστράτην,
ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπτάδα,
καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου;

50

ΠΡ. ὥρῳ προσιόντας χάτέρας πολλὰς πάνυ
γυναικας, ὅ τι πέρ ἐστ' ὕφελος ἐν τῇ πόλει.

ΓΥΝΗ Γ.

καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἔγωγ᾽, ὃ φιλτάτη,
ἐκδρᾶσα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ᾽ ὅλην
ἔβηττε, τριχίδων ἐσπέρας ἐμπλήμενος.

55

ΠΡ. κάθητθε τοίνυν, ὡς ἂν ἀνέρωμαι τάδε

ύμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὥρῳ,
ὅσα Σκίροις ἔδοξεν εἰ δεδράκατε.

ΓΥΝΗ Δ.

ἐγωγε. πρῶτον μέν γ' ἔχω τὰς μασχάλας
λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμενον·
ἐπειθ' ὅποθ' ἀνήρ εἰς ἄγορὰν οἴχοιτό μου,
ἀλειφαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας
ἔχλιαινόμην ἐστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.

60

ΓΥΝΗ Ε.

κάγωγε τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας
ἔρριψα πρῶτον, ἵνα δασυνθείην ὅλη
καὶ μηδὲν εἶην ἔτι γυναικὶ προσφερῆς.

65

ΠΡ. ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν
πάσαισιν ὑμῖν, δόποτε συλλεγοίμεθα;

ΓΥ. Δ. νὴ τὴν Ἐκάτην, καλόν γ' ἐγωγε τοιτονί.

70

ΓΥ. Ε. κάγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα.

ΠΡ. ὑμεῖς δὲ τί φατέ; ΓΥ. Δ. φασί· κατανεύουσι γάρ.

ΠΡ. καὶ μὴν τά γ' ἄλλ' ὑμῖν ὥρῳ πεπραγμένα.

Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
καὶ θαιμάτια τάνδρεῖα, καθάπερ εἴπαμεν.

75

ΓΥΝΗ Ζ.

ἐγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἔξηγκάμην
τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.

ΠΡ. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο τῶν σκυτάλων ὃν πέρδεται.

ΓΥ. Ζ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἐπιτήδειός γ' ἀν ἦν
τὴν τοῦ Πανόπτου διφθέραν ἐνημένος
εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δῆμιον.

80

ΠΡ. ἄλλ' ἄγεθ' ὅπως καὶ τάπι τούτοις δράσομεν,
ἔως ἔτ' ἔστιν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανὸν·
ἡκκλησίᾳ δ', εἰς ἦν παρεσκευάσμεθα

ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἔω γενήσεται.

85

ΓΥ. Α. νὴ τὸν Δί', ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἔδρας
ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων καταντικρύ.

ΓΥΝΗ Η.

ταυτὶ γέ τοι νὴ τὸν Δί' ἐφερόμην, ἵνα

πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.

ΠΡ. πληρουμένης, τάλαινα; ΓΤ.Η. νὴ τὴν Ἀρτεμιν,
ἔγωγε. τί γὰρ ἀν χεῖρον ἀκροφύμην ἄρα
ξαίνουσα; γυμνὰ δὲ ἐστί μου τὰ παιδία.

ΠΡ. Ἰδού γέ σε ξαίνουσαν, ἦν τοῦ σώματος
οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει.
οὐκοῦν καλά γ' ἀν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι
ὁ δῆμος ἀν, κἀπειθ' ὑπερβαίνουσά τις
ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν Φορμίσιον.
ἢν δὲ ἐγκαθεζώμεσθα πρότεραι, λήσομεν
ξυστειλάμεναι θαϊμάτια· τὸν πώγωνά τε
ὅταν καθῶμεν, ὃν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ,
τίς οὐκ ἀν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὅρῶν;
Ἄγυρριος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων
λέληθε· καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή·
νυνὶ δὲ, ὥρᾳς, πράττει τὰ μέγιστά ἐν τῇ πόλει.
τούτου γέ τοι νὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν
τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον οὕνεκα,
ἢν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
δυνώμεθ', ὥστ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν·
νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαίνομεν.

ΓΤ.Η. καὶ πᾶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία
δημηγορήσει; ΠΡ. πολὺ μὲν οὖν ἄριστά που.
λέγουσι· γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
πλεῖστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν·
ἡμῖν δὲ ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.

ΓΤ.Η. οὐκ οἴδα· δεινὸν δὲ ἐστὶν ἡ μὴ ὑπειρία.

ΠΡ. οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε,
ὅπως προμελετήσαιμεν ἀκεῖ δεῖ λέγειν.
οὐκ ἀν φθάνοις τὸ γένειον ἀν περιδουμένη,
ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που;

ΓΤΝΗ Θ.

τίς δὲ, ὡς μέλ', ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται;

ΠΡ. οἱ δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνήρ γενοῦ·
ἔγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφάνους περιδήσομαι

90

95

100

105

110

115

120

καύτὴ μεθ' ὑμῶν, ἦν τί μοι δόξῃ λέγειν.

ΓΤ. Β. δεῦρ', ὃ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι, τάλαν,
ώς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται.

125

ΠΡ. πῶς καταγέλαστον; ΓΤ. Β. ὥσπερ εἴ τις σηπίαις
πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.

ΠΡ. ὁ περιστίαρχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν,
πάριθ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες, παῦσαι λαλῶν.
κάθιζε παριών. τίς ἀγορεύειν βούλεται;

130

ΓΤ. Θ. ἐγώ. ΠΡ. περίθου δὴ τὸν στέφανον τύχαγαθῇ.

ΓΤ. Θ. ἴδου. ΠΡ. λέγοις ἄν. ΓΤ. Θ εἴτα πρὶν πιεῖν λέγω;

ΠΡ. ἴδού πιεῖν. ΓΤ. Θ. τί γὰρ, ὃ μέλ', ἐστεφανωσάμην;

ΠΡ. ἀπιθ' ἐκποδῶν· τοιαῦτ' ἀν ἡμᾶς εἰργάσω

κάκει. ΓΤ. Θ. τί δ'; οὐ πίνουσι κάν τηκκλησίᾳ;

135

ΠΡ. ἴδού γέ σοι πίνουσι. ΓΤ. Θ. νὴ τὴν Ἀρτεμιν,

καὶ ταῦτα γ' εὔξωρον. τὰ γοῦν βουλεύματα

αὐτῶν ὅσ' ἀν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις

ώσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.

καὶ νὴ Δία σπέιδουσί γ'. ἡ τίνος χάριν

τοσαῦτά γ' εὐχούντ', εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν;

καὶ λοιδορεῦνταί γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες,

καὶ τὸν παροινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.

140

ΠΡ. σὺ μὲν βάδιζε καὶ κάθησ'. οὐδὲν γὰρ εἴ.

ΓΤ. Θ. νὴ τὸν Δί', ἦ μοι μὴ γενειᾶν κρείττον ἦν.

145

δίψῃ γὰρ, ὡς ἔοικ', ἀφανανθήσομαι.

ΠΡ. ἔσθ' ἦτις ἐτέρα βούλεται λέγειν;

ΓΥΝΗ I.

ἐγώ.

ΠΡ. θοι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.

ἄγε νῦν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς,

διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ.

150

ΓΤ. I. ἐβουλόμην μὲν ἔτερον ἀν τῶν ἡθαδῶν

λέγειν τὰ βέλτισθ', ἵν' ἐκαθήμην ἥσυχος·

νῦν δ' οὐκ ἔάσω, κατά γε τὴν ἐμὴν, μίαν

ἐν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν

ὑδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὰ θεώ.

155

ΠΡ. μὰ τὸ θεώ; τάλαινα, ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;

ΓΤ. I. τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ' ἥτησά σε.

ΠΡ. μὰ Δί, ἀλλ' ἀνὴρ ὃν τὸ θεώ κατώμασας,
καίτοι τά γ' ἄλλ' εἰποῦσα δεξιώτατα.

ΓΤ. I. ὃ νῆ τὸν Ἀπόλλω. ΠΡ. παῦε τοίνυν, ὡς ἐγὼ
ἐκκλησιάσουσ' οὐκ ἀν προβαίην τὸν πόδα
τὸν ἔτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβωθήσεται.

ΓΤ. I. φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
οἵμαι γὰρ ἥδη μέμελετηκέναι καλῶς.

ἔμοι γὰρ, ὃ γυναικες αἱ καθήμεναι,
ΠΡ. γυναικας αὖ, δύστηνε, τοὺς ἄνδρας λέγεις;
ΓΤ. I. δὶ' Ἐπίγονον γ' ἐκεινονί· βλέψασα γὰρ
ἐκεῖσε πρὸς γυναικας φόμην λέγειν.

ΠΡ. ἅπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ' ἐντευθενί.

αὐτὴ γὰρ ὑμῶν ἔνεκά μοι λέξειν δοκῶ,
τοὐδὶ λαβοῦσα τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι
τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
ἔμοὶ δ' ἵστον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα
ὅσονπερ ὑμῖν ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
τὰ τῆς πόλεως ἄπαντα βαρέως πράγματα.
ὅρῳ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
ἀεὶ πονηροῖς· καν τις ἡμέραν μίαν
χρηστὸς γένεται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.

ἐπέτρεψας ἐτέρῳ πλείον ἔτι δράσει κακά.
χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν,
οἱ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε,
τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἐκάστοτε.

ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα
οὐδὲν τὸ παράπαν ἀλλὰ τὸν γ' Ἀγύρριον
πονηρὸν ἡγούμεσθα· νῦν δὲ χρωμένων
οἱ μὲν λαβῶν ἀργύριον ὑπερεπήμεσεν,
οἱ δ' οὐ λαβῶν εἴναι θανάτου φήσ' ἀξίους
τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τῇκκλησίᾳ.

ΓΤ. A. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, εῦ γε ταυταγὶ λέγεις.

ΠΡ. τάλαιν, Ἀφροδίτην ἀνόμασας. χαρίεντά γ' ἀν

160

165

170

175

180

185

190

έδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τὴκκλησίᾳ.

ΓΥ. Α. ἀλλ' οὐκ ἀν εἴπου. ΠΡ. μηδὲ ἐθίζου νῦν λέγειν.

τὸ συμμαχικὸν αὖτοῦθ', ὅτ' ἐσκοπούμεθα,
εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν·
ὅτε δὴ δὲ ἐγένετ', ἥχθοντο, τῶν δὲ ῥητόρων
ὅ τοῦτ' ἀναπείσας εὐθὺς ἀποδρᾶς ὥχετο.
ναῦς δεῖ καθέλκειν· τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.

Κορινθίοις ἥχθεσθε, κάκεῦνοί γέ σοι·
νῦν δὲ εἰσὶ χρηστοὶ, καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γενοῦ.
Ἄργειος ἀμαθῆς, ἀλλ' Ἰερώνυμος σοφός·
σωτηρία παρέκυψεν, ἀλλ' ὄρίζεται·

* * * * *

Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.

ΓΥ. Α. ὡς ξυνετὸς ἀνήρ. ΠΡ. νῦν καλῶς ἐπήγειρας.
ὑμεῖς γάρ ἐστ', ὃ δῆμε, τούτων αἴτιοι.

τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
ἰδίᾳ σκοπεῖσθ' ἔκαστος ὃ τι τις κερδανεῖ·
τὸ δὲ κοινὸν ὕσπερ Λίσιμος κυλίνδεται.
ἥν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι.
ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημὶ χρῆναι τὴν πόλιν
ἡμᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.

ΓΥ. Β. εὗ γ', εὗ γε ἡ Δί', εὗ γε λέγε λέγ', ὥγαθέ.

ΠΡ. ὡς δὲ εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες

ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τάρια

βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον

ἀπαξάπασαι, κούχῃ μεταπειρωμένας

ἴδοις ἀν αὐτάς. ἡ δὲ Ἀθηναίων πόλις,

εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἀν ἐσώζετο,

εἰ μὴ τι καὶνὸν ἄλλο περιεργάζετο;

καθήμεναι φρύγουσιν ὕσπερ καὶ πρὸ τοῦ·

ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν ὕσπερ καὶ πρὸ τοῦ·

τὰ Θεσμοφόρι' ἄγουσιν ὕσπερ καὶ πρὸ τοῦ·

πέττουσι τοὺς πλακοῦντας ὕσπερ καὶ πρὸ τοῦ·

195

200

205

210

215

220

τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
αἵταις παροψωνοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τὸν οἶνον εὔζωρον φιλοῦσ' ὥσπερ πρὸ τοῦ·
βινούμεναι χαίρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
ταῦταισιν οὖν, ὕνδρες, παραδόντες τὴν πόλιν
μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα
τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἀπλῷ τρόπῳ
ἔωμεν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,
ώς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὖσαι μητέρες
σώζειν ἐπιθυμήσουσιν· εἴτα σιτία
τίς τῆς τεκούσης θάττον ἐπιπέμψειεν ἀν;
χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνὴ,
ἄρχουσά τ' οὐκ ἀν ἔξαπατηθείη ποτέ.
αὐταὶ γάρ εἰσιν ἔξαπατᾶν εἰθισμέναι.
τὰ δ' ἄλλ' ἔάσω· ταῦτα δ' ἦν πείθησθε μοι,
εὑδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε.

225

230

235

240

ΓΤ. Α. εὗ γ', ὃ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς.

πόθεν, ὃ τάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;

ΠΡ. ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τάνδρὸς φόκησ' ἐν πυκνί·
ἔπειτ' ἀκούουσ' ἔξέμαθον τῶν ῥήτόρων.

ΓΤ. Α. οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὃ μέλ', ἥσθα δεινὴ καὶ σοφή·
καὶ σε στρατηγὸν αἱ γυναικες αὐτόθεν
αἴρομεθ', ἦν ταῦθ' ἀπινοεῖς κατεργάσῃ.
ἀτὰρ ἦν Κέφαλός σοι λοιδοροῦται προσφθαρεὶς,
πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τὴκκλησίᾳ;

245

ΠΡ. φήσω παραφρούεν αὐτόν. ΓΤ. Α.: ἀλλὰ τοῦτο γε
ἴσασι πάντες. ΠΡ. ἀλλὰ καὶ μελαγχολῶν.

250

ΓΤ. Α. καὶ τοῦτ' ίσασιν. ΠΡ. ἀλλὰ καὶ τὰ τρυβλία
κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εῦ καὶ καλῶς.

ΓΤ. Α. τί δ', ἦν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ;

255

ΠΡ. τούτῳ μὲν εἴπον ἐς κυνὸς πυγὴν δρᾶν.

ΓΤ. Α. τί δ', ἦν ὑποκρούωσίν σε; ΠΡ. προσκινήσομαι,
ἄτ' οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων.

ΓΤ. Α. ἐκεῦνο μόνον ἀσκεπτον, ἦν σ' οἱ τοξόται

- ἔλκωσιν, ὅ τι δράσεις ποτ'. ΠΡ. ἔξαγκωνιῶ
ῳδί' μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι. 260
- ΓΤ. Α. ἡμεῖς δέ γ', ἦν αἴρωσ', ἐᾶν κελεύσομεν.
ΓΤ. Β. ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς,
ἐκεῖνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ
τὰς χεῖρας αἴρειν μυημονέύσομεν τότε.
εἰθισμέναι γάρ ἐσμεν αἴρειν τῷ σκέλῃ. 265
- ΠΡ. χαλεπὸν τὸ πρᾶγμα· ὅμως δὲ χειροτονητέου
ἔξωμισάσαις τὸν ἔτερον βραχίονα.
ἄγε νῦν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια·
ὑποδεῖσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικὰς,
ῶσπερ τὸν ἄνδρ' ἐθεᾶσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν
μέλλοι βαδίζειν ἢ θύρας ἐκάστοτε. 270
- ἔπειτ' ἐπειδὴν ταῦτα πάντ' ἔχῃ καλῶς,
περιδεῖσθε τοὺς πώγωνας. ἥνικ' ἀν δέ γε
τούτους ἀκριβώσητε περιηρμοσμέναις,
καὶ θαϊμάτια τάνδρειά γ' ἅπερ ἐκλέψατε
ἐπαναβάλλεσθε, κἄτα ταῖς βακτηρίαις
ἐπερειδόμεναι βαδίζετ', ἃδουσαι μέλος
πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
τὸν τῶν ἀγροίκων. ΓΤ. Β. εῦ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε
προτίωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἐτέρας οἴομαι 280
- ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν' ἥξειν ἄντικρυς
γυναικας. ΠΡ. ἀλλὰ σπεύσαθ', ὡς εἴωθ' ἐκεῖ
τοῖς μὴ παροῦσιν ὄρθρίοις ἐς τὴν πύκνα
ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.
- ΧΟ. ὥρα προβαίνειν, ὕδρες, ἡμῖν ἐστι· τοῦτο γὰρ χρὴ
μεμνημένας ἀεὶ λέγειν, ὡς μή ποτ' ἔξολίσθῃ,
ἥμας. δέ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρὸς, ἦν ἀλῶμεν
ἐνδυόμεναι κατὰ σκότου τόλμημα τηλικοῦτον.
χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὕδρες· ἡπείλησε γὰρ
ὅ θεσμοθέτης, δις ἀν 285
- μὴ πρὸ πάνυ τοῦ κυέφους
ἥκη κεκονιμένος,
στέργων σκοροδάλμη,
- C C

βλέπων ὑπότριμμα, μὴ
δώσειν τὸ τριώβολον.
ἀλλ' ὡς Χαριτιμίδη
καὶ Σμίκυθε καὶ Δράκης,
ἔπου κατεπείγων,
σαυτῷ προσέχων ὅπως
μηδὲν παραχορδιεῖς
ῶν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι·
ὅπως δὲ τὸ σύμβολον
λαβόντες ἔπειτα πλη-
σίον καθεδούμεθ', ώς
ἄν χειροτονῶμεν
ἄπανθ' ὁπόσ' ἀν δέῃ
τὰς ἡμετέρας φίλας.
καίτοι τί λέγω; φίλους
γάρ χρῆν μὲν ὀνομάζειν.

295

ὅρα δ' ὅπως ὡθήσομεν τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεως

300

ῆκοντας, ὅσοι πρὸ τοῦ
μὲν, ἥνικ' ἔδει λαβεῖν
ἐλθόντ' ὁβολὸν μόνον,
καθῆντο λαλοῦντες
ἐν τοῖς στεφανώμασιν.
νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν.
ἀλλ' οὐχὶ, Μυρωνίδης
ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας,
οὐδεὶς ἀν ἐτόλμα

τὰ τῆς πόλεως διοι-
κεῖν ἀργύριον λαβών·
ἀλλ' ἦκεν ἔκαστος
ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
πιεῖν ἄμα τ' ἄρτον *
* καὶ δύο κρομμύω
καὶ τρεῖς ἀν ἐλάσι.
νυνὶ δὲ τριώβολον
ζητοῦσι λαβεῖν ὅταν

305

πράττωσί τι καινὸν ὥσ-
περ πηλοφοροῦντες.

310

ΒΛΕΠΤΡΟΣ.

τί τὸ πρᾶγμα; ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φρούδη ἀστί μοι;
ἐπεὶ πρὸς ἔω νῦν γέ ἔστιν, ἡ δὲ οὐ φαίνεται.
ἔγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν,
τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
καὶ θοῖμάτιον· ὅτε δὴ δὲ ἐκεῖνο Φηλαφῶν
οὐκ ἐδυνάμην εὑρεῖν, ὁ δὲ ἥδη τὴν θύραν
ἐπεῖχε κρούων ὁ κοπρεαῖος, λαμβάνω
τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοΐδιον,
καὶ τὰς ἑκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.

315

ἀλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ ποῦ τις ἀν χέσας τύχοι;
ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἔστιν ἐν καλῷ;
οὐ γάρ με νῦν χέζοντά γέ οὐδεὶς ὄψεται.
οἵμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ἀν ἡγόμην
γυναιχί· ὅσας εἴμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
οὐ γάρ ποθ' ὑγίεις οὐδὲν ἔξελήλυθεν
δράσουσ· οἵμως δὲ οὖν ἔστιν ἀποπατητέον.

320

ANHP.

τίς ἔστιν; οὐ δήπον Βλέπυρος ὁ γειτνιῶν;
νὴ τὸν Δῖ αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. εἰπέ μοι,
τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἔστιν; οὐ τί που
Κινησίας σου κατατετίληκέν ποθεῖ;

325

ΒΛ. οὐκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἔξελήλυθα
τὸ κροκωτίδιον ἀμπισχόμενος, οὔνδυεται.

ΑΝ. τὸ δὲ ἴματιόν σου ποῦ ἀστίν; ΒΛ. οὐκ ἔχω φράσαι.
ζητῶν γὰρ αὐτὸν οὐχ εὗρον ἐν τοῖς στρώμασιν.

ΑΝ. εἰτ' οὐδὲ τὴν γυναικί ἐκέλευσάς σοι φράσαι;

335

ΒΛ. μὰ τὸν Δῖ· οὐ γὰρ ἔνδον οὖσα τυγχάνει,
ἀλλ' ἐκτετρύπηκεν λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν
ὅ καὶ δέδοικα μή τι δρᾶ νεώτερον.

ΑΝ. νὴ τὸν Ποσειδῶνα, ταῦτα τοίνυν ἄντικρυς
ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ ἣ ξύνειμ' ἔγὼ
φρούδη ἀστ', ἔχουσα θοῖμάτιον οὐγὼ φόρουν.

340

- κοῦ τοῦτο λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.
οὐκουν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.
- ΒΛ. μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδὲ ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς
Λακωνικὰς, ἀλλ' ὡς ἔτυχον χεζητιῶν,
ἐσ τῷ κοθόρῳ τῷ πόδῃ ἐνθεὶς ἕμαι,
ἴνα μὴ γχέσαιμ' ἐσ τὴν σισύραν φανὴ γὰρ ἦν.
- 345
- AN. τί δῆτ' ἀν εἴη; μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ
κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; ΒΛ. γνώμην γ' ἐμήν.
οὐκουν πονηρά γ' ἐστὶν ὅ τι κᾶμ' εἰδέναι.
- 350
- AN. ἀλλὰ σὺ μὲν ἴμοιάν τιν' ἀποπατεῖς· ἐμοὶ δ'
ἄρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,
ἥνπερ λάθω θοίμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνου.
- 355
- ΒΛ. κάγγωγ', ἐπειδὴν ἀποπατήσω· νῦν δέ μου
ἀχράς τις ἐγκλείσας ἔχει τὰ σιτία.
- νῆ τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα.
- 360
- ἀτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτο με
μόνον τὸ λυποῦν ἐστιν, ἀλλ' ὅταν φάγω,
ὅποι βαδιεῖται μοι τὸ λοιπὸν ἡ κόπρος.
νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
ὅστις ποτ' ἐστ' ἄνθρωπος, ἀχραδούσιος.
τίς ἀν οὖν ιατρόν μοι μετέλθοι καὶ τίνα;
τίς τῶν καταπρώκτων δεινός ἐστι τὴν τέχνην;
ἀρ' οἶδ' Ἀμύνων; ἀλλ' ἵσως ἀρνήσεται.
- 365
- Ἄντισθένη τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.
οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἔνεκά γε στεναγμάτων
οἴδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
ῶ πότιν' Εἰλείθυια, μή με περιίδης
διαρραγέντα μηδὲ βεβαλανωμένον,
ἴνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική.
- 370
- ΧΡΕΜΗΣ.
- οὗτος, τί ποιεῖς; οὖ τί που χέζεις; ΒΛ. ἐγώ;
οὐ δῆτ' ἔτι γε μὰ τὸν Δί';, ἀλλ' ἀνίσταμαι.
- ΧΡ. τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτώνιον;
- ΒΛ. ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβών.
- 375

ἀτὰρ πόθεν ἥκεις ἐτέον; ΧΡ. ἐξ ἐκκλησίας.

ΒΛ. ἥδη λέλυται γάρ; ΧΡ. νὴ Δί', ὅρθριον μὲν οὖν.
καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος, ὡς Ζεῦ φίλατε,
γέλων παρέσχεν, ἦν προσέρραινον κύκλῳ.

ΒΛ. τὸ τριώβολον δῆτ' ἔλαβες; ΧΡ. εἰ γὰρ ὕφελον.
ἄλλ' ὑστερος νῦν ἥλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι,
μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ τὸν θύλακον.

ΒΛ. τὸ δὲ αἴτιον τί; ΧΡ. πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος,
ὅσος οὐδεπώποτ' ἥλθ' ἀθρόος ἐς τὴν πύκνα.
καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις γέκαζομεν
δρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἄλλ' ὑπερφυῶς
ώς λευκοπληθῆς ἦν ἵδειν ἡκκλησία·
ώστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχγοί.

ΒΛ. οὐδὲ ἄρ' ἀν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθών; ΧΡ. πόθεν;
οὐδὲ εἰ μὰ Δία τότ' ἥλθεις, ὅτε τὸ δεύτερον
ἀλεκτρυὸν ἐφθέγγετ'. ΒΛ. οἵμοις δείλαιος.
'Αντίλοχ', ἀποιμώξον με τοῦ τριωβόλου
τὸν ζῶντα μᾶλλον. τάμα γὰρ διοίχεται.
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμα ὄχλου
οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη; ΧΡ. τί δὲ ἄλλο γ' ἢ
ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας

γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως; κατ' εὐθέως
πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν.
καπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοϊδή πόσον δοκεῖς,
οὐ δεινὰ τολμᾶν τουτονὶ δημηγορεῖν,
καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου,
ὅς αὐτὸς αὐτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο;
δέ δὲ ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη

τί δαί μ' ἐχρῆν δρᾶν; ΒΛ. σκόροδ' ὅμοι τρίψαντ' ὅπῳ
τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ
σαυτοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας,
ἔγωγ' ἀν εἶπον, εἰ παρὼν ἐτύγχανον.

ΧΡ. μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιώτατος
παρῆλθε γυμνὸς, ὃς ἔδόκει τοῖς πλείστιν.
αὐτὸς γε μέντοι φασκεν ἴμάτιον ἔχειν,

κάπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους·
όρατε μέν με δεόμενον σωτηρίας
τετραστατήρου καύτον· ἀλλ' ὅμως ἐρῶ
ώς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.
ἢν γὰρ παρέχωστι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς
χλαινας, ἐπειδὴν πρῶτον ἥλιος τραπῆ,
πλευρῆτις ἡμῶν οὐδέν' ἀν λάβοι ποτέ.
ὅσοις δὲ κλίνη μήτε στι μηδὲ στρώματα,
ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονευμμένους
ἐς τῶν σκυλοδεψῶν· ἢν δὲ ἀποκλείῃ τῇ θύρᾳ
χειμῶνος ὕπτος, τρεῖς σισύρας ὑφειλέτω.

ΒΛ. νὴ τὸν Διόνυσον, χρηστά γε εἰ δὲ ἐκεῖνά γε
προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἀν,
τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
δεῖπνον παρέχειν ἄπασιν, η̄ κλάειν μακρὰ,
ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσταν Ναυσικύδους τάγαθόν.

ΧΡ. μετὰ τοῦτο τοίνυν εὐπρεπῆς νεανίας
λευκός τις ἀνεπήδησ', ὅμοιος Νικίᾳ,
δημητηρήσων, κάπεχείρησεν λέγειν
ώς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν.
εἴτ' ἐθορύβησαν κάνεκραγον ὡς εὖ λέγοι,
τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος· οἱ δὲ ἐκ τῶν ἀγρῶν
ἀνεβορβόρυξαν. ΒΛ. νοῦν γὰρ εἶχον νὴ Δία.

ΧΡ. ἀλλ' ἦσαν ἥττους· ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,
τὰς μὲν γυναικας πόλλα ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ
πολλὰ κακά. ΒΛ. καὶ τί εἴπε; ΧΡ. πρῶτον μέν σ' ἔφη
εἶναι πανοῦργον. ΒΛ. καὶ σέ; ΧΡ. μή πω τοῦτ' ἔργη
κάπειτα κλέπτην. ΒΛ. ἐμὲ μόνον; ΧΡ. καὶ νὴ Δία
καὶ συκοφάντην. ΒΛ. ἐμὲ μόνον; ΧΡ. καὶ νὴ Δία
τωνδὶ τὸ πλῆθος. ΒΛ. τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;

ΧΡ. γυναικα δὲ εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νουβυστικὸν
καὶ χρηματοποιὸν· κοῦτε τάπορρητ' ἔφη
ἐκ Θεσμοφόροιν ἐκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν,
σὲ δὲ κάμε βουλεύοντε τοῦτο δρᾶν ἀεί.

ΒΛ. καὶ νὴ τὸν Ἔρμην τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο.

415

420

425

430

435

440

445

- ΧΡ. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
ἰμάτια, χρυσῖ', ἀργύριον, ἐκπώματα,
μόνας μόναις οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίου·
καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κούκ ἀποστερεῖν·
ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν. 450
- ΒΛ. ὡ̄ τὸν Ποσειδῶ, μαρτύρων γ' ἐναντίου.
- ΧΡ. οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ κάγαθὰ,
ἔτερά τε πλεῖστα τὰς γυναικας εὐλόγει. 455
- ΒΛ. τί δῆτ' ἔδοξεν; ΧΡ. ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν
ταύταις. ἔδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
οὕπω γεγενῆσθαι. ΒΛ. καὶ δέδοκται; ΧΡ. φήμ' ἐγώ.
- ΒΛ. ἅπαντά τ' αὐταῖς ἔστι προστεταγμένα
ἀ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν; ΧΡ. οὗτοι ταῦτ' ἔχει. 460
- ΒΛ. οὐδὲ ἐς δικαστήριον ἄρ' εἴμ', ἀλλ' ἡ γυνή;
- ΧΡ. οὐδὲ ἔτι σὺ θρέψεις οὓς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.
- ΒΛ. οὐδὲ στένειν τὸν ὅρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἄρα μοι;
- ΧΡ. μὰ Δῖ', ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἥδη μέλει·
σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.
- ΒΛ. ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῷν, 465
μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας
ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν ΧΡ. τί δρᾶν;
- ΒΛ. βινεῖν ἔαντάς. ΧΡ. ἦν δὲ μὴ δυνάμεθα;
- ΒΛ. ἄριστον οὐ δώσονται. ΧΡ. σὺ δέ γε ὡ̄ Δία
δρᾶ ταῦθ', ἵν' ἄριστᾶς τε καὶ βινῆς ἄμα. 470
- ΒΛ. τὸ πρὸς βίαν δεινότατον. ΧΡ. ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δρᾶν.
λόγος γέ τοι τις ἔστι τῶν γεραιτέρων,
ὅσ' ἀν ἀνόητ' ἡ μῶρα βουλευσώμεθα,
ἄπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν. 475
καὶ ξυμφέροις γ' ὡς πότνια Παλλὰς καὶ θεοί.
ἀλλ' εἴμι· σὺ δ' ὑγίαινε. ΒΛ. καὶ σύ γ', ὡς Χρέμης.
- ΧΟ. ἔμβα χώρει.
ἄρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ;
στρέφουν, σκόπει, 480

- φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι,
μή πού τις ἐκ τοῦπισθεν ὃν τὸ σχῆμα καταφυλάξῃ·
ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιζε.
ἡμῖν δὲ ἂν αἰσχύνην φέροι
πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθέν. 485
πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυ-
τὴν, καὶ περισκοπουμένη
* * τάκεῖσε καὶ
τάκ δεξιᾶς, μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.
ἀλλ' ἐγκονῶμεν· τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς ἐσμεν ηδη
ὅθενπερ εἰς ἐκκλησίαν ὥρμώμεθ, ήνικ' ἡμεν̄ . . . 490
τὴν δὲ οἰκίαν ἔξεσθ' ὅραν ὅθενπερ ἡ στρατηγὸς
ἔσθ' ἡ τὸ πρᾶγμ' εὑροῦσ' ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.
ὦστ' εἰκὸς ημᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐπαναμενούσας,
πώγωνας ἔξηρτημένας,
μὴ καὶ τις ημᾶς ὅψεται χῆμῶν ἵσως κατείπῃ. 495
ἀλλ' εἴλα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾶς
ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον,
παραβλέπουσα θατέρῳ,
πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις ἥπερ ἥσθα. (495)
καὶ μὴ βράδυν· ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν ημᾶν 500
χωροῦσαν ἔξι ἐκκλησίας ὥρῶμεν. ἀλλ' ἐπείγουν
ἄπασα καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῦν γνάθοιν ἔχουσα·
χαῖται γὰρ ηκουσιν πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσα.
- ΠΡ. ταυτὶ μὲν, ὡς γυναικες, ημῖν εὐτυχῶς (500)
τὰ πράγματα ἐκβέβηκεν ἀβούλεύσαμεν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, πρὶν τιν' ἀνθρώπων ἴδειν,
ρίπτεῖτε χλαίνας, ἐμβὰς ἐκποδὸν ἵτω,
χάλα συναπτοὺς ηνίας Λακωνικὰς,
βακτηρίας ἄφεσθε· καὶ μέντοι σὺ μὲν 505
ταύτας κατευτρέπις· ἐγὼ δὲ βούλομαι
εἴσω παρερπύσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με
ἴδειν, καταθέσθαι θοιμάτιον αὐτοῦ πάλιν
ὅθενπερ ἐλαβον τάλλα θ' ἀξηνεγκάμην.
- ΧΟ. κατάκειται δὴ πάνθ ἄπερεῖπας· σὸν δὲ ἐργοντάλλα διδάσκειν, (510)

ὅ τι σοι δρῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὄρθως ὑπακούειν. 515
οὐδεμιᾶ γὰρ δεινοτέρᾳ σου ξυμπίξασ' οἶδα γυναικί.

ΠΡ. περιμεινάτε νυν, ἵνα τῆς ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κεχειροτόνημα, ξυμβούλοισιν πάσαις ὑμῖν χρήσωμαι. καὶ γὰρ ἐκεῖ μοι ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρείοταται γεγένησθε. (515).

ΒΛ. αὕτη, πόθεν ἥκεις, Πραξαγόρα; ΠΡ. τί δ, ὦ μέλε, 520
σοὶ τοῦθ; ΒΛ. ὅ τι μοι τοῦτ' ἔστιν; ὡς εὐηθικῶς.

ΠΡ. οὐ τοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις. ΒΛ. οὐκ ἵσως
ἐνός γε. ΠΡ. καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι
ἔξεστι. ΒΛ. πῶς; ΠΡ. εἰ τῆς κεφαλῆς ὅξω μύρου. (520)

ΒΛ. τί δ; οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κάνευ μύρου; 525

ΠΡ. οὐ δὴ τάλαιν ἔγωγε. ΒΛ. πῶς οὖν ὄρθριον
ῳχοῦ σιωπῇ θοιμάτιον λαβοῦσά μου;

ΠΡ. γυνὴ μέ τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη
μετεπέμψατ' ὠδίνουσα. ΒΛ. καὶτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ (525)
φράσασαν οἴειν; ΠΡ. τῆς λεχοῦς δὲ οὐ φροντίσαι,
οὗτως ἔχούσης, ὧνερ; ΒΛ. εἰποῦσάν γέ μοι.
ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθα τι κακόν. ΠΡ. μὰ τὸ θεώ,
ἀλλ' ὡσπερ εἶχον φύρομην ἐδεῖτο δὲ
ἥπερ μεθῆκε μὲν ἔξιέναι πάσῃ τέχνῃ. (530)

ΒΛ. εἴτ' οὐ τὸ σαυτῆς ίμάτιον ἔχρην σ' ἔχειν;
ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσασ', ἐπιβαλοῦσα τούγκυκλον,
ῳχοῦ καταλιποῦσ' ὡσπερεὶ προκείμενον,
μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδὲ ἐπιθεῖσα λήκυθον.

ΠΡ. ψῆφος γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτὴ κάσθενής
ἔπειθ' οὐδὲ ἀλεαίνοιμι, τοῦτ' ἡμπισχόμην· (535)
σὲ δὲ ἐν ἀλέφ κατακείμενον καὶ στρώμασιν
κατέλιπον, ὧνερ. ΒΛ. αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ
ῳχοντο μετὰ σοῦ κατὰ τί χὴ βακτηρία;

ΠΡ. ἵνα θοιμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησάμην
μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν
καὶ τοὺς λίθους παίσουσα τῇ βακτηρίᾳ. 545

ΒΛ. οἵσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἐκτέα,
δὲν χρῆν ἔμ' ἔξι ἐκκλησίας εἰληφέναι;

ΠΡ. μὴ φροντίσῃς ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον. (545)

- ΒΛ. ἡκκλησία; ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐφ' ἦν ἐγωχόμην. 550
 ἀτάρ γεγένηται; ΒΛ. ναὶ μὰ Δί'. οὐκ ἥδησθα με
 φράσαντά σοι χθές; ΠΡ. ἄρτι γ' ἀναμιμνήσκομαι.
- ΒΛ. οὐδὲ ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα; ΠΡ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὖ.
- ΒΛ. κάθησο τοίνυν σηπίας μασωμένη. (550)
 ήμιν δέ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν. 555
- ΠΡ. τί δρᾶν; ίνφαίνειν; ΒΛ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρχειν. ΠΡ. τίνων;
- ΒΛ. ἀπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.
- ΠΡ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, μακαρία γὰρ ἡ πόλις
 ἔσται τὸ λοιπόν. ΒΛ. κατὰ τί; ΠΡ. πολλῶν οὔνεκα. (555)
 οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν
 ἔσται τὸ λοιπὸν, οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
 οὐ συκοφαντεῖν. ΒΛ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
 τουτὶ ποιήσῃς μηδ' ἀφέλη μου τὸν βίον.
- ΑΝ. ᾗ δαιμόνι ἀνδρῶν, τὴν γυναικ' ἔα λέγειν. (560)
- ΠΡ. μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον,
 μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδένα,
 μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ ὑεχυραζόμενον φέρειν.
- ΑΝ. νὴ τὸν Ποσειδῶνα, μεγάλα γ', εἰ μὴ ψεύσεται.
- ΠΡ. ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ'; ὥστε σέ γέ μοι μαρτυρεῖν,
 καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί. (565) 570
- ΧΟ. νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ φιλόσοφου ἐγείρειν
 φροντίδ' ἐπισταμένην
 ταῖσι φίλαισιν ἀμίνειν.
 κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν
 ἔρχεται γλώττης ἐπίνοια, πολίτην (570)
 δῆμον ἐπαγγλαϊοῦσα 575
 μυρίαισιν ὠφελίαισι βίου, δη-
 λοῦν ὅ τι περ δύναται. καὶ-
 ρὸς δέ δεῖται γάρ τι σοφοῦ τινὸς ἔξει-
 ρήματος ἡ πόλις ἡμῶν.
 ἀλλὰ πέραινε μόνον
 μήτε δεδραμένα μήτ' εἰ- (575)
 ρημένα πω πρότερον μι-
 σοῦσι γὰρ ἦν τὰ παλαιὰ
- 580

πολλάκις θεῶνται.

ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἄπτεσθαι καὶ δὴ χρὴ ταῖς διανοίαις,
ώς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ τοῖς θεαταῖς.

ΠΡ. καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω πιστεύω τοὺς δὲ θεατὰς,
εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἡθάσι λίαν (580)

τοῖς ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' δὲ μάλιστα δέδοικα. 585

ΒΛ. περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσης· τοῦτο γὰρ ἥμιν
δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστιν, τῶν δὲ ἀρχαίων ἀμελῆσαι.

ΠΡ. μή νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπῃ μηδὲ ὑποκρούσῃ,
πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι. (585)
κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι πάντων μετέχοντας, 590
κακ ταῦτον ζῆν καὶ μὴ τὸν μὲν πλούτειν, τὸν δὲ ἀθλιον εἶναι,
μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλὴν, τῷ δὲ εἶναι μηδὲ ταφῆναι·
μηδὲ ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δὲ οὐδὲ ἀκολούθῳ·
ἄλλ' ἔνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίοτον καὶ τοῦτον ὅμοιον. (590)

ΒΛ. πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἀπασιν; ΠΡ. κατέδει σπέλεθον πρότερός μου.

ΒΛ. καὶ τῶν σπελέθων κοινωνοῦμεν; ΠΡ. μὰ Δῖ, ἀλλ' ἔφθης μὲν ὑποκρούσας.
τοῦτο γὰρ ἥμελλον ἐγὼ λέξειν· τὴν γῆν πρώτιστα ποιήσω
κοινὴν πάντων καὶ τάργυριον καὶ τἄλλο ὅπόσδεν ἔστιν ἔκαστῳ.
εἴτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὅντων ἥμεις βοσκήσομεν ὑμᾶς (595)

ταμιεύομεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμην προσέχουσαι. 600

ΒΛ. πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἥμῶν, ἀργύριον δὲ
καὶ Δαρεικοὺς, ἀφανῆ πλοῦτον; ΠΡ. τοῦτ' ἐστὶ τὸ μέσον καταθήσει,
καὶ μὴ καταθεῖς φευδορκήσει. ΒΛ. κάκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο.

ΠΡ. ἀλλ' οὐδέν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ. ΒΛ. κατὰ δὴ τέ; (600)

ΠΡ. οὐδεὶς οὐδὲν πενίᾳ δράσει· πάντα γὰρ ἔξουσιν ἀπαντεῖ,
ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χλαίνας, οῖνον, στεφάνους, ἐρεβίνθους.
ώστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἔξευρὼν ἀποδεῖξον.

ΒΛ. οὕκουν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτουσ', οἷς ταῦτα πάρεστι;

ΠΡ. πρότερόν γ', ὅταῖρ', ὅτε τοῖς νόμοις διεχρώμεθα τοῖς προτέροισιν
νῦν δέ, ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ καταθεῖναι; 610

ΒΛ. ἦν μείρακ' ἵδων ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκαλαβῆραι,
ἔξει τούτων ἀφελῶν δοῦναι· τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει
ξυγκαταδαρθών. ΠΡ. ἀλλ' ἔξεσται προϊκὸν αὐτῷ ξυγκαταδαρθεῖν.
καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκατακεῖσθαι (610)

καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ. ΒΛ. πῶς οὖν οὐ πάντες ἴασιν 615
ἐπὶ τὴν ὥραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρείδειν;

- ΠΡ. αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς καθεδοῦνται·
καὶ τὴν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν πρῶθ' ὑποκρούσει.
- ΒΛ. καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἦν ταῖς αἰσχραῖς συνῶμεν, (615)
οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον πρὶν ἐκεῖσ' οἱ φῆς ἀφικέσθαι; 620
- ΠΡ. οὐχὶ μαχοῦνται. ΒΛ. περὶ τοῦ; ΠΡ. θάρρει, μὴ δείσης, οὐχὶ μαχοῦνται.
- ΒΛ. περὶ τοῦ; ΠΡ. τοῦ μὴ ἔνγκαταδαρθεῖν. καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει.
- ΒΛ. τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει· προβεβούλευται γὰρ ὅπως ἀν
μηδεμιᾶς ἢ τρύπημα κενόν· τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει; (620)
φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχρίους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς βαδιοῦνται. 625
- ΠΡ. ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους ἀπίοντας
ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσι δημοσίοισιν
[οἱ φαυλότεροι]. κούκ ἔξεσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καταδαρθεῖν
ταῖσι γυναιξὶν πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς χαρίσωνται.
- ΒΛ. η Λυσικράτους ἄρα νῦν ῥὶς ἵσα τοῖσι καλοῖσι φρονήσει. 630
- ΠΡ. νὴ τὸν Ἀπόλλω· καὶ δημοσική γ' η γνώμη καὶ καταχήνη
τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ καὶ τῶν σφραγίδας ἔχόντων,
ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἴπῃ, πρότερος παραχώρει, καὶ τὴν ἐπιτήρει,
ὅταν ἥδη γὰρ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτεριάζειν. (630)
- ΒΛ. πῶς οὖν οὗτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὐτοῦ παῖδας ἔκαστος 635
ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν; ΠΡ. τί δὲ δεῖ; πατέρας γὰρ ἄπαντας
τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισιν νομιοῦσιν.
- ΒΛ. οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἔξης τὸν πάντα γέροντα
διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ' οὗτα (635)
ἄγχουσι. τί δῆθ', ὅταν ἄγνως ἢ, πῶς οὐ τότε κάπιχεσοῦνται; 640
- ΠΡ. ἀλλ' ὁ παρεστὼς οὐκ ἐπιτρέψει· τότε δ' αὐτοῖς οὐκ ἔμελ' οὐδὲν
τῶν ἀλλοτρίων, ὅστις τύπτοι· νῦν δ' ἦν πληγέντος ἀκούσῃ,
μὴ αὐτὸν ἐκεῖνον τύπτη δεδιώς, τοῖς δρῶσιν τοῦτο μαχεῖται.
- ΒΛ. τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελθὼν Ἐπίκουρος, (640)
ἡ Λευκολόφας, πάππαν με καλοῖ, τοῦτ' ἥδη δεινὸν ἀκοῦσαι. 645
- ΠΡ. πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἔστι ΒΛ. τὸ ποῖον;
- ΠΡ. εἴ σε φιλήσειεν Ἀρίστυλλος, φάσκων αὐτοῦ πατέρ' εἶναι.
- ΒΛ. οἱμώζοι γ' ἀν καὶ κωκύοι. ΠΡ. σὺ δέ γ' ὅζοις ἀν καλαμίνθης.
ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονεν, πρὶν τὸ ψήφισμα γενέσθαι, (645)

ώστ' οὐχὶ δέος μή σε φιλήσῃ. ΒΛ. δεινὸν μένταν ἐπεπόνθη. 650
τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργῆσων; ΠΡ. οἱ δοῦλοι. σοὶ δὲ μελήσει,
ὅταν ἦ δεκάποντον τὸ στοιχεῖον, λιπαρῶς χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον.

ΒΛ. περὶ δὲ ἴματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐρέσθαι.

ΠΡ. τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοιφ' ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.

ΒΛ. ἐν ἔτι ζητῷ· πῶς, ἦν τις ὄφλη παρὰ τοῖς ἄρχουσι δίκην τῷ, 655
πόθεν ἐκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἔστι δίκαιον.

ΠΡ. ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται. ΒΛ. τούτη δὲ πόσους ἐπιτρίψει;

ΠΡ. καγὼ ταύτη γνώμην ἐθέμην. τοῦ γὰρ, τάλαν, οὕνεκ' ἔσονται;

ΒΛ. πολλῶν ἔνεκεν ὥτη τὸν Ἀπόλλω πρῶτον δὲ ἐνὸς οὕνεκα δήπου, (655)
ἥν τις ὄφείλων ἔξαρνηται. ΠΡ. πόθεν οὖν ἐδάνειστο ὁ δανείστας 660
ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δήπου στοιχεῖον.

ΒΛ. νὴ τὴν Δήμητρ' εὗ γε διδάσκεις. τούτη τοίνυν φρασάτω μοι,
τῆς αἰκίας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὰν
εὐωχηγήνετες ὑβρίζωσιν; τοῦτο γὰρ οἴμαι σ' ἀπορήσειν. (660)

ΠΡ. ἀπὸ τῆς μάζης ἡς σιτεῖται ταύτην γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ, 665
οἱ; ὑβριεῖται φαύλως οὐτως αὐθις τῇ γαστρὶ κολασθείσ.

ΒΛ. οὐδὲ αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται; ΠΡ. πῶς γὰρ κλέψει μετὸν αὐτῷ;

ΒΛ. οὐδὲ ἀποδύσουστος ἄρα τῶν νυκτῶν; ΠΡ. οὐκ, ἦν οἶκοι γε καθευδῆς,
οὐδὲ ἦν γε θύρας, ὕσπερ πρότερον. βίστος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει. (665)
ἥν δὲ ἀποδύῃ γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι; 670
ἔτερον γὰρ ίῶν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρείττον ἐκείνου κομιεῖται.

ΒΛ. οὐδὲ κυβεύσουστος ἄρ' ἄνθρωποι; ΠΡ. περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει;

ΒΛ. τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις; ΠΡ. κοινὴν πᾶσιν. τὸ γὰρ ἄστυ
μίαν οἰκησίν φημι ποιήσειν συρρήξασ' εἰς ἐν ἄπαντα, (670)
ώστε βαδίζειν εἰς ἀλλήλους. ΒΛ. τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ παραθήσεις;

ΠΡ. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιάς ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω.

ΒΛ. τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται; ΠΡ. τοὺς κρατῆρας καταθήσω
καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ ράψιδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισιν (674)
τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, κεῖ τις δειλὸς γεγένηται, 680
ἴνα μὴ δειπνῶστος αἰσχυνόμενοι. ΒΛ. νὴ τὸν Ἀπόλλω χάριέν γε.
τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; ΠΡ. ἐς τὴν ἀγορὰν καταθήσω
κἄτα στήσασα παρ' Ἀρμοδίῳ κληρώσω πάντας, ἔως ἂν
εἰδῶς ὁ λαχῶν ἀπίη χαίρων ἐν ὅποιω γράμματι δειπνεῖ·
καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτος ἐπὶ τὴν στοιάν ἀκολουθεῖν (680)

- τὴν βασίλειον δειπνήσοντας· τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν παρὰ ταύτην, 685
τοὺς δὲ ἐκ τοῦ κάππι' ἐς τὴν στοιάν χωρεῖν τὴν ἀλφιτόπωλιν.
- ΒΛ. ἵνα κάπτωσιν; ΠΡ. μὰ Δᾶ!, ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν. ΒΛ. ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα
μὴ ἔελκυσθῇ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν ἄπαντες.
- ΠΡ. ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν. (685)
πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν.
ώστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ
πᾶς τις ἀπεισιν τὴν δῆδα λαβών.
αἱ δὲ γυναικες κατὰ τὰς διόδους
προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου (690)
τάδε λέξουσιν· δεῦρο παρ' ἡμᾶς·
ἐνθάδε μειράξ ἐσθ' ὥραιά.
παρ' ἐμοὶ δ', ἔτέρα
φήσει τις ἄνωθ' ἐξ ὑπερώου,
καὶ καλλίστη καὶ λευκοτάτη· (695)
πρότερον μέντοι δεῖ σε καθεύδειν
αὐτῆς πᾶρ' ἐμοί.
τοῖς εὐπρεπέσιν δὲ ἀκολουθοῦντες
καὶ μειρακίοις οἱ φαυλότεροι
τοιάδε ἐροῦσιν· ποῖ θεῖς οὗτος;
πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθών· (700)
τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς
ἐψήφισται προτέροις βινεῖν,
ἡμᾶς δὲ τέος θρῖα λαβόντας
διφόρου συκῆς
ἐν τοῖς προβύροισι δέφεσθαι, (704)
φέρε νυν, φράσον μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σφῶν; ΒΛ. πάνυ. 710
- ΠΡ. βαδιστέον τἄρ' ἔστιν εἰς ἀγορὰν ἐμοὶ,
ἵν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
λαβοῦσα κηρύκαιναν εὑφωνόν τινα.
ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ἡρημένην (709)
ἀρχειν, καταστῆσαι τε τὰ ἔνστίτια,
ὄπως ἀν εὐωχῆσθε πρῶτον τήμερον.
ΒΛ. ἥδη γὰρ εὐωχησόμεσθα; ΠΡ. φήμ' ἐγώ.
ἔπειτα τὰς πόρνας καταπαῦσαι βούλομαι

ἀπαξαπάσας. ΒΛ. ἵνα τί; ΠΡ. δῆλον τουτογί· (714)
ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὖται τὰς ἀκμάς. 720

καὶ τάς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν Κύπριν,
ἄλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον
κατωνάκῃ τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας. (719)

ΒΛ. φέρε νῦν ἐγώ σοι παρακολουθῷ πλησίον,
ἵν' ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταῦτα·
τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε;

(ΧΟΡΟΤ.)

ANHP A.

ἐγὼ δ', ἵν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σκεύη φέρω,
προχειριοῦμαι κάξετάσω τὴν οὔσιαν. (724)

χώρει σὺ δεῦρο κιναχύρα καλὴ καλῶς
τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
ὅπως ἀν ἐντετριμμένη κανηφορῆς,
πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψασ' ἐμούς.
ποῦ σθ' ἡ διφροφόρος; ἡ χύτρα δεῦρ' ἔξιθι,
νὴ Δία μέλαινά γ', οὐδὲ ἀν εἰ τὸ φάρμακον
ἔψουσ' ἔτυχες φειδεῖς Λυσικράτης μελαίνεται.

ἴστω παρ' αὐτὴν, δεῦρ' ἦθ' ἡ κομμώτρια·
φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε,
ἐνταῦθα· σὺ δὲ δεῦρ' ἡ κιθαρῳδὸς ἔξιθι,
πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν
ἀωρὶ νύκτωρ διὰ τὸν ὅρθριον νόμουν.

ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προΐτω, τὰ κηρία
κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,
καὶ τὸ τρίποδ ἔξενεγκε καὶ τὴν λήκυθον· (739)
τὰ χυτρίδι ἥδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε.

ANHP B.

ἐγὼ καταθήσω τάμα; κακοδαιμῶν ἄρα
ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγουν κεκτημένος.
μὰ τὸν Ποσειδῶν οὐδέποτέ γ', ἄλλὰ βασανιῶ
πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι.
οὐ γάρ τὸν ἐμὸν ἰδρῶτα καὶ φειδωλίαν (744)
750

οὐδὲν πρὸς ἔπος οὔτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ’ ὅπως ἔχει.
οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται;

πότερον μετοικιζόμενος ἔξενήνοχας

(749)

αὗτ’, ἡ φέρεις ἐνέχυρα θήσων; AN. A. οὐδαμῶς.

755

AN B. τί δῆτ’ ἐπὶ στοίχου ’στὶν οὔτως; οὐ τι μὴ

Ίερωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε;

AN. A. μὰ Δί’, ἀλλ’ ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει

ἐς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.

(754)

AN. B. μέλλεις ἀποφέρειν; AN. A. πάνυ γε. AN. B. κακοδαιμῶν ἄρ’ εἴ
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα. AN. A. πῶς; AN. B. πῶς; ρᾳδίως.

AN. A. τὶ δ’; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ;

AN. B. ποίοισιν, ὃ δύστηνε; AN. A. τοῖς δεδογμένοις.

AN. B. δεδογμένοισιν; ως ἀνόητος ἥσθ’ ἄρα.

(759)

AN. A. ἀνόητος; AN. B. οὐ γάρ; ἡλιθιώτατος μὲν οὖν
ἀπαξαπάντων. AN. A. ὅτι τὸ ταττόμενον ποιῶ;

765

AN. B. τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα;

AN. A. μάλιστα πάντων. AN. B. τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.

AN. A. σὺ δ’ οὐ καταθεῖναι διανοεῖ; AN. B. φυλάξομαι,
πρὶν ἂν γ’ ἵδω τὸ πλῆθος ὅ τι βουλεύεται.

770

AN. A. τί γὰρ ἄλλο γ’ ἡ φέρειν παρεσκευασμένοι
τὰ χρήματ’ εἰσίν; AN. B. ἀλλ’ ἵδων ἐπειθόμην.

AN. A. λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὅδοις. AN. B. λέξουσι γάρ.

AN. A. καὶ φασιν οἵσειν ἀράμενοι. AN. B. φήσουσι γάρ.

(769)

AN. A. ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ’. AN. B. ἀπιστήσουσι γάρ.

775

AN. A. ὁ Ζεύς σέ γ’ ἐπιτρίψειν. AN. B. ἐπιτρίψουσι γάρ.

οἵσειν δοκεῖς τιν’ ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;

οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ’ ἐστὶν, ἀλλὰ λαμβάνειν

ἡμᾶς μόνου δεῖ νὴ Δί. καὶ γὰρ οἱ θεοί·

(774)

γνώσει δ’ ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων,

780

ὅταν γὰρ εὐχώμεσθα διδόναι τάγαθα,

ἔστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ’ ἴπτίαν,

οὐχ ᾧς τι δώσοντ’, ἀλλ’ ὅπως τι λήψεται.

AN. A. ὃ δαιμόνι ἀνδρῶν, ἔα με τῶν προύργου τι δρᾶν.

(779)

ταυτὶ γάρ ἐστι συνδετέα. ποῦ μοῦσθ’ ἴμας;

785

- AN.B. ὅντως γὰρ οἴσεις; AN.A. ναὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν οὖν
τῳδὶ ξυνάπτω τὸ τρίποδε. AN.B. τῆς μωρίας,
τὸ μηδὲ περιμείναντα τοὺς ἄλλους ὅ τι
δράσουσιν, εἴτα τηγυκαῦτ' ἥδη AN.A. τί δρᾶν; (784)
- AN.B. ἐπαναμένειν, ἔπειτα διατρίβειν ἔτι. 790
- AN.A. ἵνα δὴ τί; AN.B. σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις,
ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάζειεν γαλῆ,
παύσαιντ' ἀν ἐσφέροντες, ὥμβρόντητε σύ.
- AN.A. χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἀν, εἰ μὴ χοιμ' ὅποι
ταῦτα καταθείην. AN.B. μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι. 795
θάρρει, καταθήσεις, κανὸν ἔνης ἔλθῃς. AN.A. τιή;
- AN.B. ἐγῷδα τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχὺ,
ἄττ' ἀν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνουμένους.
- AN.A. οἴσουσιν, ὡς τὰν. AN.B. ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί; (794)
- AN.A. ἀμέλει κομιοῦσιν. AN.B. ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί; 800
- AN.A. μαχούμεθ' αὐτοῖς. AN.B. ἦν δὲ κρείττους ὥσι, τί;
- AN.A. ἄπειμ' ἐάσας. AN.B. ἦν δὲ πωλῶσ' αὐτὰ, τί;
- AN.A. διαρραγείης. AN.B. ἦν διαρραγῶ δὲ, τί;
- AN.A. καλῶς ποιήσεις. AN.B. σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν; (799)
- AN.A. ἔγωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἐμαυτοῦ γείτονας 805
ὅρῶ φέροντας. AN.B. πάνυ γ' ἀν οὖν Ἀντισθένης
αὐτὸν εἰσενέγκοις πολὺ γὰρ ἐμπελέστερον
πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.
- AN.A. οἴμωξε. AN.B. Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος (804)
αὐτοῖσιν εἰσοίσει τί; AN.A. πλείω Καλλίου. 810
- AN.B. ἄνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.
- AN.A. δεινά γε λέγεις. AN.B. τί δεινόν; ὕσπερ οὐχ ὄρῶν
ἀεὶ τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.
οὐκ οἴσθ' ἐκεῖν' οὐδοξε, τὸ περὶ τῶν ἀλῶν; (809)
- AN.A. ἔγωγε. AN.B. τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἥνικα 815
ἐψηφισάμεθ', οὐκ οἴσθα; AN.A. καὶ κακόν γέ μοι
τὸ κόμμι ἐγένετ' ἐκεῖνο. πωλῶν γὰρ βότρυς
μεστὴν ἀπῆρα τὴν γυάθον χαλκῶν ἔχων,
κάπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα. (814)
- ἔπειτ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον, 820

ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ, μὴ δέχεσθαι μηδένα
χαλκὸν τὸ λοιπόν· ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.

AN. B. τὸ δὲ ἔναγχος οὐχ ἄπαντες ἡμεῖς ὥμυνυμεν

τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει

(819)

τῆς τετταρακοστῆς, ἣν ἐπόριον² Εὔριπιδης;

825

κεῦθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Εὔριπιδην·

ὅτε δὴ δὲ ἀνασκοπουμένοις ἐφαίνετο

ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ τὸ πρᾶγμα οὐκ ἥρκεσεν,

πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ Εὔριπιδην.

(824)

AN. A. οὐ ταυτὸν, ὥ ταν. τότε μὲν ἡμεῖς ἥρχομεν,

830

νῦν δὲ αἱ γυναῖκες. AN. B. ἀς ἐγὼ φυλάξομαι

νὴ τὸν Ποσειδῶ μὴ κατουρήσωσί μου.

AN. A. οὐκ οἴδ' ὅ τι ληρεῖς. φέρε σὺ τάναφορον ὁ παῖς.

ΚΗΡΥΞ.

ὦ πάντες ἀστοὶ, νῦν γὰρ οὗτοι ταῦτ' ἔχει,

(829)

χωρεῖτ', ἐπείγεσθ' εὐθὺν τῆς στρατηγίδος,

835

ὅπως ἀν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις

φράσῃ καθ' ἔκαστον ἄνδρ' ὅποι δειπνήσετε·

ώς αἱ τράπεζαι γ' εἰσὶν ἐπινευησμέναι

ἀγαθῶν ἀπάντων καὶ παρεσκευασμέναι,

(834)

κλῖναι τε σισυρῶν καὶ δαπίδων νενασμέναι.

840

κρατῆρα συγκιρυᾶσιν, αἱ μυρόπολιδες

ἐστᾶσ' ἐφεξῆς· τὰ τεμάχη ριπίζεται,

λαγῳ̄ ἀναπτηγνύασι, πόπανα πέττεται,

στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τραγήματα,

(839)

χύτρας ἔτνους ἔψουσιν αἱ νεώταται·

845

Σμοῖος δὲ ἐν αὐταῖς ἵππικὴν στολὴν ἔχων

τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρυβλία.

Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα

ἔχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου·

(844)

ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρριμμένος.

850

πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὡς ὁ τὴν μᾶζαν φέρων

ἔστηκεν ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγυντε.

AN. B. οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἔστηκ' ἔχων

ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;

(849)

- AN.A. καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεὶς τὴν οὐσίαν; 855
 AN.B. ἐπὶ δεῖπνου. AN.A. οὐ δῆτ', ἦν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῷ,
 πρὶν γ' ἀν ἀπενέγκης. AN.B. ἀλλ' ἀποίσω. AN.A. πηγίκα;
 AN.B. οὐ τούμὸν, ὃ τἄν, ἐμποδὼν ἔσται. AN.A. τί δῆ;
 AN.B. ἑτέρους ἀποίσειν φῆμ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ. (854)
 AN.A. βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως; AN.B. τί γὰρ πάθω; 860
 τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν
 τοὺς ἐν φρονοῦντας. AN.A. ἦν δὲ κωλύσωσι, τί;
 AN.B. ὁμόσ' εἴμι κύνας. AN.A. ἦν δὲ μαστιγῶσι, τί;
 AN.B. καλούμεθ' αὐτάς. AN.A. ἦν δὲ καταγελῶσι, τί; (859)
 AN.B. ἐπὶ ταῖς θύραις ἔστως AN.A. τί δράσεις; εἰπέ μοι. 865
 AN.B. τῶν ἐσφερόντων ἀρπάσομαι τὰ σιτία.
 AN.A. βαδίζε τοίνυν ὑστερος· σὺ δ', ὃ Σίκων
 καὶ Παρμένων, αἱρεσθε τὴν παμπηγίαν.
 AN.B. φέρε νῦν ἐγώ σου ξυμφέρω. AN.A. μὴ, μηδαμῶς. (864)
 δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι,
 ὅταν κατατίθω, προσποιῆ τῶν χρημάτων. 870
 AN.B. νὴ τὸν Δία δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,
 ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήματα ἔξω, τοῖσδε δὲ
 τῶν ματτομένων κοινῇ μεθέξω πως ἐγώ. (869)
 ὄρθως ἔμοιγε φαίνεται· βαδιστέον
 ὁμόσ' ἔστι δειπνήσοντα κοῦ μελλητέον. 875

ΓΡΑΤΣ Α.

τί ποθ' ἄνδρες οὐχ ἥκουσιν; ὥρα δ' ἦν πάλαι
 ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ
 ἔστηκα καὶ κροκωτὸν ἡμφιεσμένη, (874)
 ἀργὸς, μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος,
 παίζουσ', ὅπως ἀν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινὰ
 παριόντα. Μοῦσαι, δεῦρ' ἵτ' ἐπὶ τούμὸν στόμα,
 μελυδριεν εὑροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.

NEANIS.

νῦν μέν με παρακύψασα προῦφθης, ὃ σαπρά. (879)
 φῶν δ' ἐρήμας οὐ παρέσης ἐνθάδε
 ἐμοῦ τρυγῆσειν καὶ προσάξεσθαι τινα

ἀδουσ^τ. ἐγὼ δ^ο, ην τοῦτο δρᾶς, ἀντάσσομαι.
κεὶ γὰρ δ^ο ὅχλου τοῦτ^ο ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
ὅμως ἔχει τερπνόν τι καὶ κωμῳδικόν.

(884)

ΓΡ.Α. τούτῳ διαλέγουν κάποιχώρησον σὺ δὲ,
φιλοττάριον αὐλητὰ, τοὺς αὐλοὺς λαβῶν
ἄξιον ἐμοῦ καὶ σὺν προσαύλησον μέλος.
εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται πα-

890

θεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρὴ καθευδεῖν.
οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔν-
εστιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείροις
οὐδέ τις στέργειν ἀν ἐθέλοι
μᾶλλον ἢ γὰρ τὸν φίλον
ἄπερ ξυνείην
ἄλλος ἐφ' ἔτερον ἀν πέτοιτο.

(889)

895

ΝΕ. μὴ φθονεῖ ταῖς νέαισι.

900

τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐμπέφυκε
τοῖς ἀπαλοῖσι μηροῖς,
κάπι τοῖς μῆλοις ἐπαν-
θεῖ σὺ δ^ο, ὃ γραῦ, παραλέλεξαι κάντέτριψαι,
τῷ θανάτῳ μέλημα.

(899)

905

ΓΡ.Α. ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα,
τό τ^ο ἐπίκλιντρον ἀποβάλοιο,
Βουλομένη σποδεῖσθαι,
κάπι τῆς κλίνης ὅφιν
ἔροις καὶ προσελκύσαιο
Βουλομένη φιλῆσαι.

(904)

910

ΝΕ. αἰαῖ, τί ποτε πείσομαι;
οὐχ ἥκει μούταιρος·
μόνη δ^ο αὐτοῦ λείπομ^τ. ἡ
γάρ μοι μήτηρ ἄλλῃ βέβηκε
καὶ τάλλος οὐδέν με ταῦτα δεῖ λέγειν.
ἄλλος, ὃ μαῖ, ἵκετεύομαι,
κάλει τὸν Ὀρθαγόραν, ὅπως
σαυτῆς κατόναι, ἀντιβολῶ σε.

(909)

915

ΓΡ.Α. ἥδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας

τρόπον τάλαινα κυνησιᾶς·

(914)

δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους.

920

ἀλλ' οὐκ ἄν ποθ' ὑφαρπάσαιο

τάμα παίγνια· τὴν δ' ἐμὴν

ώραν οὐκ ἀπολεῖς οὐδὲ ἀπολήψει.

ΝΕ. ἦδ οὐπόσα βούλει καὶ παράκυφθ' ὥσπερ γαλῆ·

(919)

οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἴστεισ' ἀντ' ἐμοῦ.

925

ΓΡ.Α. οὕκουν ἐπ' ἐκφοράν γε. ΝΕ. καινόν γ', ὃ σαπρά.

ΓΡ.Α. οὐ δῆτα. ΝΕ. τί γὰρ ἄν γραῖ καινά τις λέγοι;

ΓΡ.Α. οὐ τούμὸν ὅδυνήσει σε γῆρας. ΝΕ. ἀλλὰ τί;

ἥγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον;

(924)

ΓΡ.Α. τί μοι διαλέγει; ΝΕ. σὺ δὲ τί διακύπτεις; ΓΡ.Α. ἐγώ; 930

ἄδω πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγένεις τῷμῷ φίλῳ.

ΝΕ. σοὶ γὰρ φίλος τίς ἔστιν ἄλλος ἢ Γέρης;

ΓΡ.Α. δείξει γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἴστιν ὡς ἐμέ.

οὐδὲ γὰρ αὐτός ἔστιν. ΝΕ. οὐ σοῦ γ', ὥλεθρε,

(929)

δεόμενος οὐδέν. ΓΡ.Α. νὴ Δί', ὃ φθίνυλλα σύ.

935

ΝΕ. δείξει τάχ' αὐτὸς, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι.

ΓΡ.Α. κάγωγ', ἵνα γνῶς ὡς πολὺ σοῦ μεῖζον φρονῶ.

NEANIAΣ.

εἴθ' ἔξην παρὰ τῇ νέᾳ καθευδεῖν,

(934)

καὶ μὴ δει πρότερον διασποδῆσαι

940

ἀνάστημον ἢ πρεσβυτέραν·

οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ.

ΓΡ.Α. οἰμάζων ἄρα νὴ Δία σποδῆσεις.

οὐ γὰρ τάπι Χαριξένης τάδ' ἔστιν.

(939)

κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν

945

ἔστι δίκαιον, εἰ δημοκρατούμεθα.

ἀλλ' εἴμι τηρήσοντος δὲ τι καὶ δράσει ποτέ.

ΝΕΑ. εἴθ', ὃ θεοὶ, λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,

ἐφ' ἣν πεπωκὼς ἔρχομαι πάλαι ποθῶν.

ΝΕ. ἔξηπάτησα τὸ κατάρατον γράδιον·

(944)

φρούρη γάρ ἔστιν οἰομένη μ' ἔνδον μενεῖν.

950

ΓΡ.Α. ἀλλ' οὗτοσὶ γάρ αὐτὸς οὗ μεμνήμεθα.

δεῦρο δὴ δεῦρο δὴ,
φίλον ἐμὸν, δεῦρό μοι
πρόσελθε καὶ ξύνευνός μοι
τὴν εὐφράνην ὅπως ἔσει. (949)
πάνυ γάρ τις ἔρως με δονεῖ
τῶνδε τῶν σῶν βοστρύχων. 955
ἄτοπος δὲ ἔγκειται μοί τις πόθος,
ὅς με διακναίσας ἔχει.
μέθεσ, ἵκνοῦμαί σ', "Ερως,
καὶ ποίησον τόνδ' ἐς εὔνην
τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι. (954)

NEA. δεῦρο δὴ δεῦρο δὴ,
καὶ σύ μοι καταδραμοῦ-
σα τὴν θύραν ἄνοιξον
τήνδ' εἰ δὲ μὴ, καταπεσὼν κείσομαι.
φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ
βούλομαι κόλπῳ
πληκτίζεσθαι μετὰ τῆς σῆς πυγῆς.
Κύπρι, τί μὲν ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ; 965
μέθεσ, ἵκνοῦμαί σ', "Ερως,
καὶ ποίησον τήνδ' ἐς εὔνην
τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι.
καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην
εἱρημέν' ἔστιν. σὺ δέ μοι, φίλτατον, ὃ ἱκετεύω,
ἄνοιξον, ἀσπάζου με
διά τοι σὲ πόνους ἔχω. 970
ὦ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα, Κύπριδος ἔρνος,
μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, Τρυφῆς πρόσωπον,
ἄνοιξον, ἀσπάζου με
διά τοι σὲ πόνους ἔχω. (965) 975

ΓΡ.Α. οὗτος, τί κόπτεις; μῶν ἐμὲ ζητεῖς; NEA. πόθεν;

ΓΡ.Α. καὶ τὴν θύραν γ' ἥραττες. NEA. ἀποθάνομ' ἄρα.

ΓΡ.Α. τοῦ δαὶ δεόμενος δᾶδ' ἔχων ἐλήλυθας; (970)

- NEA. Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον. ΓΡ.Α. τίνα;
 NEA. οὐ τὸν Σεβῖνον, ὃν σὺ προσδοκᾷς ἵσως. 980
 ΓΡ.Α. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἦν τε Βούλη γ' ἦν τε μή.
 NEA. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέτεις
 εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβεβλήμεθα. (975)
 τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.
 ΓΡ.Α. ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν, ὡς γλύκων
 νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἥμας δοκεῖ. 985
 NEA. τῷ βουλομένῳ γε, κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
 ΓΡ.Α. ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον. (980)
 NEA. οὐκ οἶδ' ὅτι λέγεις· τηρεδεῖ μοι κρουστέον.
 ΓΡ.Α. ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν. 990
 NEA. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἴτούμεθα.
 ΓΡ.Α. οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι
 θύρασί μ' εὗρες· ἀλλὰ πρόσταγε τὸ στόμα. (985)
 NEA. ἀλλ', ὡς μέλ', ὄρρωδῷ τὸν ἔραστήν σου. ΓΡ.Α. τίνα;
 NEA. τὸν τῶν γραφέων ἄριστον. ΓΡ.Α. οὗτος δ' ἔστι τίς; 995
 NEA. δε τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.
 ἀλλ' ἄπιθ', ὅπως μή σ' ἐπὶ θύραισιν ὄφεται.
 ΓΡ.Α. οἶδ' οἶδ' ὅτι βούλει. NEA. καὶ γὰρ ἐγώ σε νὴ Δία. (990)
 ΓΡ.Α. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἢ μ' ἔλαχε κληρουμένη,
 μὴ γώ σ' ἀφήσω. NEA. παραφρυνεῖς, ὡς γράδιον. 1000
 ΓΡ.Α. ληρεῖς· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τάμα στρώματα.
 NEA. τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ἀνοίμεθ' ἀν,
 ἔξὸν καθέντα γράδιον τοιουτονὶ (995)
 ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν;
 ΓΡ.Α. μὴ σκῶπτέ μ', ὡς τάλαν, ἀλλ' ἐπου δεῦρ' ὡς ἐμέ. 1005
 NEA. ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μούστιν, εἰ μὴ τῶν ἐτῶν
 τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.
 ΓΡ.Α. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, δεῖ γε μέντοι σ'. ὡς ἐγὼ
 τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεῦδουσ' ὥδομαι. (1000)
 NEA. ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι,
 κούκ ἀν πιθοίμην οὐδέποτ'. ΓΡ.Α. ἀλλὰ νὴ Δία
 ἀναγκάσει τουτί σε. NEA. τοῦτο δ' ἔστι τί;

ΓΡ.Α. Ψήφισμα, καθ' ὃ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.

(1005)

ΝΕΑ. λέγ' αὐτὸ τί ποτε κάστι.

ΓΡΑΤΣ Β.

καὶ δῆ σοι λέγω.

ἔδοξε ταῖς γυναιξὶν, ἦν ἀνὴρ νέος

1015

νέας ἐπιθυμῆ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἀν-

τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον· ἦν δὲ μὴ θέλη

πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῆ τῆς νέας,

ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξὶν ἔστω τὸν νέον

ἔλκειν ἀνατὶ λαβομένας τοῦ παττάλου.

1020

ΝΕΑ. οἶμοι· Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.

ΓΡ.Α. τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.

ΝΕΑ. τί δ', ἦν ἀφαιρῆται μὲν ἀνὴρ τῶν δημοτῶν

(1015)

ἢ τῶν φίλων ἐλθών τις; ΓΡ.Α. ἀλλ' οὐ κύριος

ὑπὲρ μέδιμνόν ἔστιν ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι.

1025

ΝΕΑ. ἔξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν; ΓΡ.Α. οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς.

ΝΕΑ. ἀλλ' ἔμπορος εἴναι σκήψομαι. ΓΡ.Β. κλάων γε σύ.

ΝΕΑ. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; ΓΡ.Α. δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ. (1020)

ΝΕΑ. καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μούστι; ΓΡ.Α. Διομήδειά γε.

ΝΕΑ. ὑποστόρεσαί νυν πρῶτα τῆς ὄριγάνου,

1030

καὶ κλήμαθ' ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα,

καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληκύθους,

ὑδατός τε κατάθου τοῦστρακον πρὸ τῆς θύρας.

(1025)

ΓΡ.Α. ἢ μὴν ἔτ' ὧνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.

ΝΕΑ. νὴ τὸν Δί', ἥνπερ ἢ γέ που τῶν κηρίνων.

1035

οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαι σ' αὐτίκα.

ΝΕ. ποῖ τοῦτον ἔλκεις σύ; ΓΡ.Α. τὸν ἐμαυτῆς εἰσάγω.

ΝΕ. οὐ σωφρονοῦσά γ'. οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει

(1030)

παρὰ σοὶ καθεύδειν τηλικοῦτος ὁν, ἐπεὶ

μήτηρ ἀν αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή.

1040

ῶστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,

τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.

ΓΡ.Α. Ὡ παμβδελυρά, φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον

(1035)

ἐξεῦρες· ἀλλ' ἐγώ σε τιμωρήσομας.

NEA. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, κεχάρισαι γέ μοι,
ὦ γλυκύτατον, τὴν γράῦν ἀπαλλάξασά μου·
ώστ’ ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἐσπέραν
μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.
(1040)

ΓΡ.Β. αὗτη σὺ, ποῖ παραβᾶσα τόνδε τὸν νόμον
ἔλκεις, παρ’ ἔμοὶ τῶν γραμμάτων εἰρηκότων
πρότερον καθεύδειν αὐτόν; NEA. οἵμοι δείλαιος.
πόθεν ἔξεκυψας, ὦ κάκιστ’ ἀπολογούμενη;
τοῦτο γὰρ ἔκεινον τὸ κακὸν ἔξωλέστερον.
(1045)

ΓΡ.Β. βάδιζε δεῦρο. NEA. μηδαμῶς με περιῆδης
έλκόμενον ὑπὸ τῆσδε, ἀντιβολῶ σ’. ΓΡ.Β. ἀλλ’ οὐκ ἐγὼ, 1055
ἀλλ’ ὁ νόμος ἔλκει σ’. NEA. οὐκ ἔμεγ’, ἀλλ’ ἔμπουσά τις
ἔξ αἰματος φλύκταιναν ἡμφιεσμένη.

ΓΡ.Β. ἔπου, μαλακίων, δεῦρ’ ἀνύσας καὶ μὴ λάλει.
(1050)

NEA. θι τον ἔασον εἰς ἄφοδον πρώτιστά με
ἐλθόντα θαρρῆσαι πρὸς ἐμαυτόν εἰ δὲ μὴ,
αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρὸν ὅψει μ’ αἰτίκα
ὑπὸ τοῦ δέους. ΓΡ.Β. θάρρει, βάδιζε· ἔνδον χεσεῖ.

NEA. δέδοικα κάγῳ μὴ πλέουν ἥπερ βούλομαι.
ἀλλ’ ἔγγυητάς σοι καταστήσω δύο
ἀξιόχρεως. ΓΡ.Β. μὴ μοι καθίστη.
(1055)

ΓΡΑΤΣ Γ.

ποῖ σὺ, ποῖ
1065
χωρεῖς μετὰ ταύτης; NEA. οὐκ ἔγωγ’, ἀλλ’ ἔλκομαι.
ἀτὰρ ἥτις εἴ γε, πόλλ’ ἀγαθὰ γένοιτο σοι,
ὅτι μ’ οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ’. ὦ Ἡράκλεις,
ὦ Πᾶνες, ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκόρω,
τοῦτ’ αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἔξωλέστερον.
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ’ ἔστ’, ἀντιβολῶ, τουτὶ ποτε;
πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
ἢ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων;
(1065)

ΓΡ.Γ. μὴ σκῶπτέ μ’, ἀλλὰ δεῦρ’ ἔπου. ΓΡ.Β. δευρὶ μὲν οὖν.
ΓΡ.Γ. ώς οὐκ ἀφήσω οὐδέποτέ σ’. ΓΡ.Β. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
NEA. διασπάσεσθέ μ’, ὦ κακῶς ἀπολούμεναι.
(1075)

ΓΡ.Β. ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἔδει κατὰ τὸν νόμον.

ΓΡ.Γ. οὐκ, ἦν ἐτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φανῆ. (1070)

ΝΕΑ. ἦν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
φέρε, πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι; 1080

ΓΡ.Γ. αὐτὸς σκόπει σύ τάδε δέ σου ποιητέον.

ΝΕΑ. ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσσας ἀπαλλαγῶ;

ΓΡ.Β. οὐκ οἶσθα; βαδιεῖ δεῦρ'. ΝΕΑ. ἀφέτω νύν μ' αὐτηί. (1075)

ΓΡ.Γ. δευρὶ μὲν οὖν θέως ὡς ἔμ'. ΝΕΑ. ἦν ἥδι μ' ἀφῆ.

ΓΡ.Β. ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σ'. ΓΡ.Γ. οὐδὲ μὴν ἐγώ. 1085

ΝΕΑ. χαλεπαί γ' ἀν ἦτε γενόμεναι πορθμῆς. ΓΡ.Β. τίη;

ΝΕΑ. ἔλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἀν ἀπεκναίετε.

ΓΡ.Β. σιγῇ βάδιζε δεῦρο. ΓΡ.Γ. μὰ Διὶ ἀλλ' ὡς ἐμέ. (1080)

ΝΕΑ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννώνον σαφῶς

ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον. 1090

πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυνήσομαι;

ΓΡ.Β. καλῶς, ἐπειδὰν καταφάγγις βολβῶν χύτραν.

ΝΕΑ. οἵμοι κακοδαιίμων, ἐγγὺς ἥδη τῆς θύρας (1085)
έλκόμενος εἴμ'. ΓΡ.Γ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον.

Ξυνεσπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. ΝΕΑ. μὴ πρὸς θεῶν. 1095
ένι γὰρ ξυνέχεσθαι κρείττον ἢ δυοῖν κακοῖν.

ΓΡ.Γ. νὴ τὴν Ἐκάτην, ἔάν τε βούλῃ γ' ἦν τε μή.

ΝΕΑ. ὃ τρισκακοδαιίμων, εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν (1090)
βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,

κάπειτ' ἐπειδὰν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν 1100

Φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γυάθαις.

ἄρ' οὐ κακοδαιίμων εἰμί; βαρυδαιίμων μὲν οὖν
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρόν ἀνῆρ καὶ δυστιχῆς, (1095)
ὅστις τοιούτοις θηρίοις συννήξομαι.

ὅμως δ' ἔάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω 1110

ὑπὸ ταινδε ταιν κασαλβάδοιν, δεῦρ' ἐσπλέων,

θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς.

καὶ τὴν ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος (1100)

ξῶσαν καταπιττώσαντας, εἴτα τῷ πόδε

μολυβδοχόγόσαντας κύκλῳ περὶ τὰ σφυρὰ, 1110

ἄνω πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαιμῶν δ' ἔγώ,

αὐτή τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,

ἵμεις θ' ὅσαι παρέστατ' ἐπὶ ταῖςι θύραις,

οἱ γείτονές τε πάντες οἵ τε δημόται,

ἔγώ τε πρὸς τούτοισιν ἡ διάκονος,

ἥτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν

ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ

τούτων ἀπάντων τὰ Θάσι' ἀμφορείδια.

ἐν τῇ κεφαλῇ γάρ ἐμμένει πολὺν χρόνον·

τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτατο·

ὧστ' ἔστι πολὺ βέλτιστα, πολὺ δῆτ', ὦ θεοί.

κέρασον ἄκρατου, εὐφρανεῖ τὴν ωγήθει

ἐκλεγομένας ὅ τι ἀν μάλιστ' ὀσμὴν ἔχῃ.

ἄλλ', ὦ γυναικες, φράσατέ μοι τὸν δεσπότην,

τὸν ἄνδρ', ὅπου στὶ, τῆς ἐμῆς κεκτημένης.

ΧΟ. αὐτοῦ μένοντ' ἡμῖν γ' ἀν ἐξευρεῖν δοκεῖς.

ΘΕ. μάλισθ' ὅδι γάρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.

ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

ἔγώ; ΘΕ. σὺ μέντοι νὴ Δί! ὡς γ' οὐδεὶς ἀνήρ.

τίς γὰρ γένοιτ' ἀν μᾶλλον ὀλβιώτερος,

ὅστις πολιτῶν πλεῖστος ἡ τρισμυρίων

ὄντων τὸ πλῆθος οὐ δεδείπνηκας μόνος;

ΧΟ. εὐδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς.

ΘΕ. ποῖ ποῖ βαδίζεις; ΔΕ. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.

ΘΕ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, πολύ γ' ἀπάντων ὕστατος.

ὅμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνὴ

ἄγειν σε καὶ τασδὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας.

οἶνος δὲ Χῖός ἔστι περιλειμμένος

καὶ ταλλ' ἀγαθά. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,

καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὔνους τυγχάνει,

καὶ τῶν κριτῶν εἰ μή τις ἐτέρωσε βλέπει,

(1105)

1115

(1110)

1120

(1115)

1125

(1120)

1130

(1125)

1135

(1130)

1140

ἴτω μεθ' ἡμῶν πάντα γὰρ παρέξομεν. (1135)

οὐκουν ἄπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς

καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν, ἀλλ' ἐλευθέρως

καλεῖν γέροντα, μειράκιον, παιδίσκον; ὡς

τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἔστ' ἐπεσκευασμένον

ἀπαξάπασιν, ἦν ἀπίστους οἶκαδε. (1140)

XO. ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἥδη πείξομαι,

ἔχω δέ τοι καὶ δῆδα ταυτηνὶ καλῶς. (1150)

τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις

τασδὶ λαβών; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ

ἐπάρσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν. (1145)

σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι.

τοῖς σοφοῖς μὲν, τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρίνειν ἐμέ·

τοῖς γελῶσι δὲ ἡδέως, διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ·

σχεδὸν ἄπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ.

μηδὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον, (1150)

ὅτι προείληχ· ἀλλ' ἄπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους

μὴ πιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὄρθως ἀεὶ,

μηδὲ ταῖς κακαῖς ἐταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι,

αὐτὸν μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων ἀεί.

ὦ ω ὥρα δῆ,

ὦ φίλαι γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,

ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν. Κρητικῶς οὖν τὸ πόδε

καὶ σὺ κίνει.

HMIXOPION.

τοῦτο δρῶ.

HM. καὶ τάσδε νῦν λαγαράς

τοῦν σκελίσκοι τὸν ρύθμόν. τάχα γὰρ ἐπεισι (1160)

λεπαδοτεμαχοσελαχογαλεο-

κρανιολειψανοδριμυποτριμματο-

σιλφιοπρασομελιτοκατακεχυμενο-

κιχλεπικοσυφοφαττοπεριστερα-

λεκτρυονοπτεγκεφαλοκιγκλοπε-

λειολαγωοσιραιοβαφητραγανοπτερύγων. (1165)

σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροασάμενος
ταχὺ καὶ ταχέως λαβὲ τρυβλίον.
εἴτα κόνισαι λαβὼν
λέκιθον, ὃν ἐπιδειπνῆς.

1175

HM. ἀλλὰ λαιμάττουσί που.

(1170)

XO. αἱρεσθ' ἄνω, ιαὶ, εὐαί.

δειπνήσομεν, εὔοī, εὐαὶ,
εὐαὶ, ὡς ἐπὶ νίκῃ
εὐαὶ εὐαὶ εὐαὶ εὐαὶ.

1180

PA
3875
A2
1835
t.1

Aristophanes
Comoediae

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
